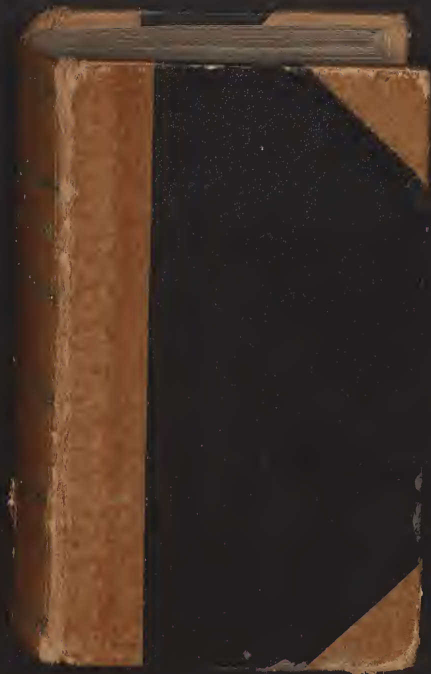

Ein Ny
Psalma Book
Islendsk,

Med mørgum andligum, Christiligum Lofsaungvum og Viisum.

Sømuleidis nockrum ægiæt um, nyum og nækvæmum Psalmum endurbætt.

GUDI einum og Þrennum, Fødur, Syni og H. Anda, til Lofs og dyrdar, eñ Jñbyggiurum þessa Lands til Gledi, Gagns og Gooda fyrer Liif og Saal.

Ad Forlagi
Mag. JOONS ARNASONAR,
Biskups yfir Skaal-hollts Stipti.

Prentud i Kaupmaña Hofñ, af Ernst Henr Berling, aar eptir Guds Burd, 1742.

Formaali
Doct. Martin Luthers
yfir sijna
Psalma Book.

Jón Borgfirdingur.

Ad andligra Vijsna Saungur, sie good-ur og Gudi þægiligur, ætla eg eing-vum Kristnum ovitanligt; þviad af Dæmum Spaamanna og Koonga i Gamla Testamentinu, sem med Saung og Soon, med Psalmum, og alls haattudu Streingia Hlioodi hafa Gud lofad, vita allir, so og einnin hef-ur. soddan Sidvenia i Kristniñi fra Upphafi verid; Jaa, S. Paall hefur og einnin þvilijkt iñsett og skickad 1 Cor. xiiij. og Col. iij. skipar hañ ad meñ skuli syngia Drottni af Hiarta Andliga Psalma og Vijsur, so þar med Guds Ord og Christeligur Lærdoomur æ alla vega, mætti ydkast, aukast og eflast.

Þar fyrer hefi eg og einnin, jafnframt od-rum, nockra Audliga Psalma samantekid til goods Upphafs, og ad gefa odrum tilefni þar til, sem þad betur kunna, so ad þad Heilaga Evangelium, sem nu af Guds Naad er upp-komid aptur, mætti eflast, aukast og vardveit-ast. Svo ad vier kyñum ad hroosa ofs, eins

sem Moyses hañ giorir i sijnum Lofsaung, Ex-od. xv. ad Christur sie vor Lofsaungur, og ad vier vitum ecki ad syngia nie segia af neinu ødru, nema af vorum Lausnara JEsu Christo, sem S. Paull seger 1 Cor. ij.

Þessir Psalmar eru og þar til med fioorum Hlioodum samsetter, ei til annars eñ þess, ad eg villdi ad Ungdoomuriñ, sem mentast skal i Musica, og ødrum Bookligum listum, hañ hefdi eitthvad, med hveriu hañ mætti laus verda, vid þær Asmors Vijsur, og holldlig Kvædi, og j Stadin þeirra lærdi þad sem er gott og heilsusamligt, og tæki þad til sijn, med Lyst, svo sem Ungdoominum tilheyrir.

Eg er ecki þess Siñis, sem nockrer villu Andar hallda, ad fyrer Evangelium skuli allar bokligar Listir nidurlagdar verda; Helldur vil eg, ad allar Mentir, einkum su Musica (Saung-List) þioonudu þeim, sem þær gefid og skapad hefur. Bidiandi þess vegna alla Frooma og Kristna meñ, ad þeir laati sier þetta vel lijka, og ef Gud giefur nockrum þvilijkt eda meira, þa hiaalpi og styrki til ad efla þetta. Øll Verolldin er (þvi midur) gleimskufull og nenningarlaus, Ungdoomiñ upp ad tipta og Fræda: Skylldu meñ þess vegna ecki gefa Orsok og Efni til soddan, helldur afvenda þvi af fremsta mætti. GUD gefi oss øllum sijna Naad i JESU Nafni, Amen.

Fyrsti

Fyrsti Partur þessarar Psalmabookar, hlioodar um̃ Holldgan og Hingadburd HErrans Christi, hans Piinu, Upprisu og Himnafør.

Fyrsti Psalmur.

Toon. Hallt oss Gud vid þitt etc.

NU kom Heidiña Hialpar Raad, helgasta þetta Meyar Saad, undarligt virdist øllum Heim, ad Gud villdi so fædast þeim.

2. Ei af Holldi nie Bloodi Mañs, helldur Guds Krapti og Anda hañs, Ord Guds einn Madur ordiñ er, Avøxtur Lijffsins bloomgast hier.

3. Lijf eiñar Joomfruwr oliett var, okreinkt ad Meydoom Þungañ bar; af Dygdum lioomar eins og Sool, og var Gud þa i sijnum Stool.

4. So geck hañ fram̃ um̃ Svefnhws sitt, sem var koongligum Sooma prydt, sialfur Gud og eiñ sañur Mañ, sijna Leid sws ad ferdist hañ.

5. Af Fødurnum utgeingiñ er, aptur til Fødurs hiedan fer, allt til Helvita ofan stie, upp þadan ad Guds Hægre.

6. Fødurnum jafn ad øllu er, ad sier holldz Sig-

Sigurmerki ber, leggiandi ꝍ sitt eilijft Valld, Tymdir vorar og veika Holld.

7. Lioomar nu Jata Lausnarans, Lioos nytt zefur oss Noottin hans, eckert Myrkur þad kes-a kann; Kristin Trw byr vid Liooma þann.

8. Hædstum Gudi sie Heidur og Dyrd, hans Syni Lof og þackargiord, Heilogum Anda sie æ og nu, um Alldir Allda Virding su.

2. Psalmur, med sama Ton.

Adam leiddi oss j þa Neyd, af þvi erfdum vier Synd og Deyd, umbreyter Art og Edli Mans, obreytanlig var Spilling hans.

2. J Syndum fæddir vorum vær, Verk vor mannlig ei dugdu par, sterkliga hafdi a oss Halld, Helvijti, Synd og Daudans Valld.

3. Aumkadi Gud oss auma Men, utsendi til vor sin Sonen, Holldi voru so huldi sig, so Hialp veittist oss milldilig.

4. Fodursins Vilia veitti Son, virdtist ad kvitta Manligt Kyn, A sig took Ostyrk manlig-an, en sijnum Guddoom samt hiellt han.

5. Gietin af helgum Anda er, efter Manude niju hier, Af Mariu fæddist Madur einn, mey-doomur hennar var þo hreinn.

6. Fra Ungdoomi til Enda sijns, alla þoldi neyd Mankynsins, og fyrir oss so aumur var, undir Hofdi ei hafdi par.

7. Medan j Verolldu Madur var, meir enn þriu og þriatiju aar, oss til hialprædis Herran leid, Hormung stoora og marga Neyd.

8. Milldasti Gud vier þockum þier, þad oß særdum og siukum hier, Hingad sendt hefur Hyrdir þañ, Hialp vorum Sælum veita kañ.

9. Hverki Verkiñ nie Helgun vor, helldur þijn Nad og Mykun stoor, Neyddi þig so ad Soniñ þiñ, sendir ad leysa mañligt Kyn.

10. Heimsins Lausnari Herra Christ, heilagur erkü getiñ vijst, og i Syndleysi aliñ ert: Adam hefur þvi fyrirgiort.

11. Þijns sañarliga Sakleisis, sialfs Helgidooms og Riettlætis, gief med þier niootum Guds Son kiær, Grædslu þad vorum Sælum fær.

12. Guds Rijkis Arfi, sem fiellum frá, fyrir Trw rietta lát oß ná, Allijt med Mykun allt þitt Lid, eilijfa gief oß Dyrd og Frid.

3. Psalmur, med sama lag.

Af Adam er um allañ Tijd, á voru Holldi Bol van strijd, til Dauda Saal og Andi er sár Saklaust eckert á Mañi var.

2. Oß hafdi fangad ogna Neyd, yfir oß rijkti Synd og Deyd, i Fordæmingu fiellum vier, fanst eingin Boot á nockrum hier.

3. Þá leit Gud yfir allt Kyn Mañs, ef nockur giordi Vilia hans, Hañ villdi eiñ sier hollañ fá, Hollldliga Meñ alleina sá.

4. Þvi Lijf og sañligt Sakleysi, Sæmd og Uppruna Riettlæti, i Adam hofdum aller mist, af hverium komnir vorum vijst.

5. Þá hañ so leida Løstu sañ, Lækning eingva

 nie

nie Hialpar Mañ, ar ſijna ſtoru Elſku leit, ad oll hieldiſt hans Fyrirheit.

6. Mœllti eg vil myſkuña þeim, miñ Son ut giefa fyrir Heim, Ad Heill þeirra og Hiarlpare, Huggun og Saalar Lækning ſie.

7. Abraham og Afkvæmi hans, og David ſoor þañ Eyd til Sañs, þañ Soniñ hiet ad ſenda þeim, ſem leyſti allañ Lijd um̃ Heim.

8. Spaamoñum var ſu vitran giord, vijda utbreiddust þeirra Ord, fiolda Koonga og froomañ Lyd, fyſti þar eptir laangañ Tijd.

9. Lijkamliga ſem lyſti þaa, lijka þo hañ ei mætti ſiaa, þaa Trw hofdu þo i Hiarta trauſt, þañ mundi frelſa þaa efalauſt.

10. Sem komid var þeim Alldri ad, af hverſum Jacob hafdi ſpaad, Davids Ættmañi ein um þaa, er trwlofud Mey Maria.

11. Af heñar Meydooms hreinu Bloodi hiemneſka Guds Krapturiñ goodi, ſkoop Barn helgaſta Heimi i, Hiarlp, Naad og Myſkun er hiaa þvi.

12. O! JEſu Lijfs Avoxtur hreiñ, aan Synda ert þu gietiñ eiñ, Veittu oſs Bleſſan Heill og Hlijf, Himneſka Dyrd og eilijft Lijf.

4. Pſalmur, med ſijnum Ton.

Skapariñ Stiarna Herra hreiñ, hver trwudum ad lyſir einn, Chriſtur ſem allañ leyſtir Lyd, lijknſamur vorum Bænum hlyd.

2. Mœddi þiñ Hug ſu meſta Neyd, ad Mañ kyn

kyn fiell i eilijfañ Deyd, vesala leystir Verolld
þar, Vægd og Lækning liest auma sar.

3. Par Kvollldi Heims var komid nær, kom af Salnum Brudgumi skiær, Af Joomfrur lijfi sar Herrañ þaar, helgust Moodir var Meyan klaar.

4. Hans dyrstu Valldi hneigia sig, Hæle all-rar Skiepnu audmiuklig, a Himni, Jerdu og Helvijte, hans Vilia ollum hlydiñ sie.

5. Allt hefur hañ med Ordi skapt, Edli giefur þvi Lijf og Krapt, eptir sijns Vilia Setninge, so hañ af ollum þecktur sie.

6. Helgasti JEsu heyr oss nu, Heimiñ ad dæma kiemur þu, Vardveittu oss a allri Tijd, ill-giarna Dioefuls Vielum vid.

7. Gudi Fodur og Syni sie, soñ Dyrd, Heidur ad eilijfu, og helgum Anda sem huggar trauft, hvad um Alldir sie endalaust.

5. Psalmur, med sijnum Ton.

Af Fodurs Hiarta Barn er borid, eingietiñ Guds Son er þad, ad Upphafi er til kiorid ad veita Heimi Lijf og Raad, i ollum Hlutum, allt hañ jaatum, i Gledi og Hrygd, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

2. Mey su heilog vijst mun vera, Mañ sl jkoñ i Heimiñ bar, hver kañ skilia og kuñgiora, Kraptur og Raad su hvijlijk var, Syni og Moodur, mesti Heidur, gafst af Hæd, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

3. Valld og allir Einglar bioda, ædst lof Fod-

ur Himnum að, so skal og af Hiarta hlioda, Heimur um Guds Elsku þar, mestu Milldi veita villdi, gaf sinn Son, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

4. Um þann Spaamenn allir segia, ad hans komu girntust siaa, hverra Ost og Hiartans Trega, heilog Ritning minnist á, hvenær Heimi Heill su kiæmi, sem feingum nu, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

5. Elldri Menn og yngri lofid, ætijd Gud med Hug og Raust, Inngang Himna opinn hafid, og erud kvittir efalaust, vid Eymd stærsta, eignist hædsta Dyrd og Naad, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

6. O! ad vier þa Elsku þecktum, oforskulldad Gud oss gaf, Ad hans Bod og Vilia vöcktum vorum Syndum lietum af, i Lijfi og Dauda Drottni hlijda, hann hialpi oss, og honum sie, hædst Lof, Heidur ad eilijfu.

6. Psalm. Ton, JEsu Endurlausnin ꝛc.

Christur allra Endurlausn og Von, af Fodur Guds eingietinn Son, fyrr Upphafi einn fæddist hann, framar þad eingin segia kann.

2. Geisli Fodursins ertu og Lioos, eilijf Von öllum giefin oss, giættu blessadur ad Bænum þeim, bidur þinn Lydur um allann Heim.

3. Minstu esland Ond og Frid, ad saker vor i fyrri Tijd, af hreinni Joomfru hingad barst, Hollds mynd vorri þu skrijddur varst.

4. Har=

4. Hatijd vottar hier þessi þad, hvert at kiemur oss eitt siñ od, ollum Heimi ein Hialpin tru, af Hafæti Fodurs varst sendur þu.

5. Himeniñ Jord og hier med Sioor, hver skiepna i þeim smaa og stoor, fagnandi syngi sætligt Lof, ad Son siñ Gud i Heimiñ gaf.

6. A Fædingar Hatijd ad færa þier, fagnadar Lofsaung skylldugt er, oss sem hefur þu biargad best, med Bloodi þijnu endurleyst.

6. Herra Jesu þig heidrum vier, hver af Meyuñe fæddur er, med Fodur og helgum Anda, ollu stioornandi aan enda.

7. Psalm. Ton, Standid upp Christi.

Fodursins Tignar lioomandi Lios, af Liossi liossid færdir oss, Lioos Liossins og Bruñur byrti kiær; byrtandi Dagiñ Dagur skiær.

2. Oss upplysti hin saña Sool, sem æsinliga liomar vel, og Guddooms Anda Geislañ siñ, giefandi i vor Hiortun iñ.

3. Fodur þig nefnum fegnir vier, Fodur, hvers Dyrdin eilijf er, Fodur sem besta Blessan gaf, Byrdi Synda oss lietti af.

4. Athæfi heilagt esli sa, Edi Diofulsins hrindi fra, og Prautir allar þverri bratt, Polinmædiñar styrki Matt.

5. Huganum radi og hegdi nu, i Holldi skijrlysu byggi Tru, Astsemi Truar audgi Saal, ecki kuñandi Flærd nie Taal.

6. Christur veri vor Sadning sæt, sie Truan og vor

vor Dryckian mæt, Taallaus su Andans giofin good, gledie mest jafnan Kristng Piood.

7. Daguriñ lijdi oß allvel af, Jdran lijk sie vid hans upphaf, Middegi Truin myndist vid, Merkingar Hwinsins fordunst Sid.

8. Færist Daguriñ fagur um Geim, fylgium Lasta-varir Skilning þeim, med Fodur, Sonuriñ allur er, allañ Fodur hefur Ordid i sier.

9. Gud Fodur allir heidrum hier, hans einka Son og dyrkum vier, med Huggaranum ædstum Anda, Allsvalldanda Gud aan Enda.

8. Psalm. Ton, Skapariñ Stiarna.

Faati þad allur Heimur hier, Hiaalprædi Lijfsins komid er, Ovinarins þa Anaud þver, Endurlausnin vard opinber.

2. Esaias hvad orti fyr, af Meyuñi framkom þar, Engill Drottins þañ Bodskap bar, af blessudum Anda fullgiort var.

3. Af trwudu Sædi Maria Mær, medtook Ordid Drottni kiær, hvern allur Heimur ei halldid fær, hañ bar i Lijfi Meyan skiær.

4. Bloomgast Root Jesse saña sw, so eiñin frioofgast Vøndur nu? Avortiñ tiedi oliett Frw, obrugdin Mey var Moodir þoo.

5. J Jotu liet sig leggia hañ, sem Liooßid ollum fyrstur fañ, med Fodur skapadi Himna hañ, hvern Moodir Reifum vafdi Mañ.

6. Hañ sem Logmaalid Heimi baud, hver eiñin setti þau tiju Bod, einn Madur sialfur giordist Gud, gieck undir Logmaalsins aanaud.

7. Adam

7. Adam saurgadi elldri flest, Adam nye þad þvodi best, Metnadur hins hvad læckadi vest hoof Lijtilæti þessa mest.

8. Veittist ollum Lijf Laustn og Trw, lidin Nootl, sigradur Daudi nu kom hingad Piood og trw þw, ad Gud fæddi Maria Joomfrw.

9. Dyrd verdi jafnan Drottiñ þier, sem af Meyuñi fæddur er, med Fodur og helgum Anda hier, hiedan af og um allar Allder.

9. Psalm. med sama Lag.

Ord Himneska utgieck til vor, af Fodur fyrr sem gietid var, hver Sonur oss til Hialpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

2. Lys þu upp Drottiñ dapra lund, i vard ?astar þinnar verdi brend, ad allri mætti sviptast Synd, Sañleiks Ord þijn þa verda kiend.

3. Alla ad dæma aptur fer, einginñ ougur þig dulid fær, Afbrot ressar riett sem ber, riettlæts um hlijfir Koongur kiær.

4. Vægd fiar oss uñ þad giallð og grand, sem greidsla er maklig vorri Synd, med helgum þijnum i Lijfsins Land, leid þu oss prydda þiñi Mynd.

5. Soñum Gudi og Syni mest, sie Lof, Dyrd, Heidur Velldi traust, og helgum Anda sem huggar best, halldist þad og sie endalaust.

10. Psalm. med sama Lag.

Af Fodurnum Son eingietiñ, i Heim oss fæddi Joomfrwin, Skijrn med Kvol siñi helgar hañ, hvern eiñ so fædir Christiñ Mañ.

2. Hærst-

2. Hærstur Guds Son af Himnistie, Hollds Mynd skryddi sig mañligre, Sklepnu med Dauda frelsi fañ, Fognud Lijfs eilijfs ollum vañ.

3. Lausnari vor þad þiggium vier, þijn Naad yfir oss komi hier, i Hug vorn gief þitt helga Lios, hreina Trw eiñin auk i oss.

4. Vor Drottiñ jafnan ver oss hia, Villu og Myrkri oss frelsa fra, Af oss Saur allra Synda þvo, Saal vorri veittu Lækning so.

5. Pañ aadur komiñ vitum vier, Verolld ad Dæma aptur fer, Koongur vor þijna valda Piood, verndi þijn Naad og Milldin good.

6. Heidur, Lof, Dyrd sie Herra þier, af hreiñi Mey oss fæddur ert, med Fodur og helgum Anda, um allar Alldir aan Enda.

11. Psalm. med sijnum Ton.

So vijdt um Heim sem Soolin fer, siñ Liooma leingst um aalfur ber, Jesum eiñ Herra jaatzum vier, sem Joomfru Maria fæddi hier.

2. Heims Skapari og Herra eiñ, Holldi klæddist sem aumur Sveiñ, so leysti Holld med Holldi hreiñ, Hialplaus ad ei væri Madur neiñ.

3. Hrein Moodir medtook helgast Bloom, Himnesk Guds Naad til heñar kom, Lijf Joomfrwr bar þañ Leyndardoom, lijkleg var ei su Gafan froom.

4. Meyar Hiarta Hreinlijfi prydt, hier vard Gudi Musteri nytt, um Hollds tilverknad hrein og kvitt, hun gat af Ordi Barnid sitt.

5. Sæl

5. Sæl Maria fæddi Soniñ þañ, sañast Gabriels Ord um hañ, i Moodurlijfi Lausnarañ lucktur Johañes þeckia kañ.

6. Hædsti Koongur i Heye laa, hafnadi ecki Stalli þaa, litla Miolk þiggur sialfur saa, sem seddur eiñin Fugla smaa.

7. Af þvi fagnar øll Himna hyrd, Herra þeim syngia Einglar Dyrd, gløgt birtist þeim sem geymdu Hiørd, Gud og Skapari alls a Jord.

8. Heidrum med Muñi hug og Tru, Herrañ oss fæddañ af Joomfru, Fødur og Anda æ og nu, aan Enda halldist Losgiørd su.

12. Psalm. med sama Lag.

Lææted ei af ad lofa Gud, Lyd sijnum sendi heill og Frid, Maria fæddi frijdañ Svein, fyrr og sijdan var Joomfru hrein.

2. Heimsins Lausnara hæfdi vel, hvad fyrri sagdi Ezechiel, Ad meigin æst til Mañkyns sie, af Meyu ad fædast ospilltre.

3. Hver hefur slijkt i Heimi friett, hrein Mey ad Barni er oliett, So fæddi Moodir Soniñ siñ, ad sakadi ecki Meydoomiñ.

4. So hlaut vera og hæfdi riett, hvad af Gudi var fyrir sett, sem Brudgumi af sijnum Sal Son Guds kom hier i Eymdardal.

5. Almaattugs Fødurs einka Son, eitt Barn vard fyrer Maña Sioon, Sæ øllum Skiepnum Foodur fær, faatækliga hañ nærdur var.

6. Pad Barn var Reifum vafid i, Vindar og

Sioor

Sioor þoo hlyda þvi, sa allt hefur i hendi sier
hvijlist fielaus i Stalli hier.

7. Himna Koongur med hædstri Dyrd, hañ
vard Præl lijkur hier a Jord, hafdi ei sialfur Aud
nie Gull, ei Koronu Sprota Stool nie Holl.

8. Hia Christ var eckert Hiemsins Skart, hans
Koongs Tign var ei þañin vart, eiñ Frelsara og
allra Pioon, i Heim oss sendi Gud siñ Son.

9. Dagliga heyrist Drottins hliood, dvel ei ad
snwast Christin Piood, Hañ kallar til sijn hvern
eiñ Mañ, Hiaalprædis Ord ei bregdast kañ.

10. Komid til hans þaa kostur er, kyñist hann
medañ megi þier, Aullum bydur hañ liufa Lund,
leitid hañs fyrr eñ þrytur stund.

11. Skiliest Syndir og Illsku vid, idrist og frem-
ied christiñ Sid, epter Skipan hans breitid
best, Bañad hatid og fordist mest.

12. Hver hañs leitar i hreiñi Tru, hañs Ord hey-
rir giarnan nu, Saaleik giorir af goodri villd
Gud vottar sig hess Vin og Skiolld.

13. Saa i Gudi utvaliñ er, af hans Ordi nyr
fædist hier, hefur Truna og heñar megn, Himna-
rijki þess verdur eign.

14. O Jesu Madur Ordiñ nu, oss bidium
Myskun veitir þu, til Heidurs þier i hverri stiett,
ad hlydum þijnum Vilia riett.

13. Psalm. med þad Lag, J Dag eitt blessad Barnid er.

Hatijd hædst er halldin su, Himna Kongs
Til-

Tilkoma, af Meyar Lijfi Lausnariñ nu, liet sier Fæding sooma, Daasamligur er sveiñiñ saa Sæmdum prijddur mest sem maa, i Mañdoomlig-um hætti, Allt er honum onytt hia, eingum vinst ad segia fraa hans Guddoms Dyrdar mætti.

2. Guds Son kom af eiñi Mey, eins og Roos ber Lilia, Mañs Naattura orkar ei, Atburd þañ ad skilia, Af Fru Mariu fæddur er, þañ fyrr Upphafi jaatum vier, Skapara Heims og Herra Moodur Briooft hañ metta hier, Mioolk Skijr-lijfis sem þo ber, Alldur Eilijfd stærra.

3. Soolin skijn i giegnum Gler, og giorir ei Spilling neina, fyrir og eptir Fæding er, ospillt Meyan hreina, Sæl var hun, sem Sæmd þaa fieck, ad soddañ Barni oliett gieck; og Gud i Heimiñ fæddi, Heppiñ Briooft Preñingu þeck, þañ til lietu Mioolkur Dryck, sem sialfañ Gud vel saddi.

4. Hyrdar vocktu heila Naatt, Hiardar siñ-ar giæta, Eingill Guds þeim birtist braatt, bod-ar Gledi sæta, Boriñ er Koongur Himna hreiñ, i hordum Stalli liggur Sveiñ, vafiñ i vond-um Reifum, Saa er Drottiñ Eingla eiñ Adams Barna fiñst ei neiñ, hvers Vænleik vier so leyfum.

14. Psalm. med sijnum Ton.

Moodir Guds og Meyan skiær; med Lijfi þijnu huliñ var, þañ Heims Vijdd ei hall-did fær, hañ giordist Madur Guds Son kiær.

2. Sonar Guds hin sañа Trw, syndir Veralldar leysti nw, hier med veitti heilog Frw, hrein Mey ofleckud værir þw.

3. Milldasta Guds Mooder hrein, medal kveña ert blussud ein, Varst i Heim þañ sæta Svein, som læknar oll vor Andar Mein.

4. Gud vorn Fodur heidrum hærst, hañs Syne Jesu Dyrd sie stærst, og heilogum Anda nærst, eilijst Lof sie hier Preñing hærst.

Uñ Fæding Christi, ut af Gudspiallsins Historiu, Vid Lag: J Dag eitt ꝛc.

Joomfru Maria ollett var, æ Augustus Tijma, Heitiñ Guds og helgar Spaar, hlutu fram ad koma, Af Keysaranum utgieck Bod, um allañ Heimiñ skyllde Piood, sig Skattskrifa laata hver Mañ foor ad hallda þad, heim a siñ Fædingar Stad, Hlijdni honum ad jaata.

2. Joseph ut af Nazareth, æ Galilea Landi, i Borg þa Bethlehem hiet, bræadliga farandi, þvi af Davids Ættum var, ætti hañ ad biooda þav, Skattskylldu æ setta, og med honum Maria, Mey hafdi sier fastnad þaa, ad Barni olietta.

3. Tokst so heñar Tijmi var, Tok medan þar hafdi, fyrsta Son siñ fæddi þar, Fotum sijnum vafdi, J Jotuna hañ hneygdi þaa, þvi Herberginm var vijsad fraa, þung var Faatælt þessi, fyrir oss þoldi Frelsariñ, um ellefu æriñ þreñ, endadi a Krosi.

2. Fiaar-

4. Fiaarmeñ voru i somu Sveit, sem vøktu um þær Nætur, hielldu siñi Hiord aa Beit, Herrans Eingill mætur, Til þeirra kom so Birtu braa, blessadri i kriingum þa, af þvi Hrædslu hlioota, Eingill kvad, ei ottist hier, ydur eg stooraañ Fognud ber, øll Piood aa þess ad nioota.

5. J Dag fæddist ydur i Heim, Endurlausnari traustur, i Borg Davids Bethlehem, boriñ er Herrañ Christur, Gangid nu i greindañ Stad, gief eg ydur Merki þad, þar skulu þier fiña, reifad Barn i Jotu lagt, eingva hefur Heims Hoffrækt, aa sig took Eymdir siña.

6. Ad þeim Eingli Eptir þad, otal Himna Sveita, sofnudust i sama Stad, sætt Lof Gudi veita, Sungu Gudi a Himnum hærst, Heidur, Lof og Dyrd sie stærst, um eilijfar Alldir, Fridur a Jordu jafnan sie, Fognudur med Mañkyne, og heilog Trua halldest.

7. Eñ sem fooru Einglarner, upp til Himna þadan, Fiaarmeñ sogdu ferdunst vier, fram til Davids Stadar, Atburd skulum þañ sialfir siaa, sem segia liet oss Drottiñ fraa, og þar er til falliñ, komu fram og feingu sied, Fru Mariu og Joseph med, og Barnid lagt i Stalliñ.

8. Þaa nu hofdu þetta sied, þadan af kuñgiordu, Atburd þañ og Ordiñ med, er af þvi Barni heyrdu, Hver Mañ sem þvi heyrdi lijst, af Hiardar meñum þotti vijst, undarlig su Saga, Ordiñ þessi oll sier hia, ein vardveitti Maria, og setti sier i Huga.

9. Hyrdar geingu gladir Heim, Gud heidra og lofa, ad Saññleik allañ fyndi þeim, sem ædur heyrt hafa, Christin Piood med Packargiord; þiggi JEsum boriñ a Jord, og honum hlyda skylldi, Buin er nu Blessan stoor, sem baud oss Gud og fyrri soor, af siñi ast og Milldi.

10. O vor Herra Jesu Christ, oss i Mañdoom boriñ, Pu hefur allañ Lyd þiñ lyst, til Lijfsins ædur kioriñ, Opna vor Hiortu ad vier nw Ord þijn geymum med riettri trw, hvar med hier a Jordu, endurfæddir eignust vier, Arf Himna med sialfum þier, og Blessud Born þijn verdum.

EiñBarna Lofsaungur uñ þad blessada Barnid JEsum, og Einglaña Bodskap til Fiarhyrdaraña, Luc. 2. Med Lag: Skapariñ Stiarna Herra hreiñ.

D. Marth. Luth.

Eingla Sveit kom af Himnum hær, Hyrdar berliga sæu þær, Sveinbarni friþdu sogdu fræ, sem i Reifum og Stalli læ.

2. J Borg Davids Bethlehem hier, boriñ sem Micheas Spæ mañ tier, Christur sæ hærsti Herra er, Heims Lausnara þañ jæfum vier.

3. Mest skal þvi fagna Mañlig Piood, Med ydur eitt er ordiñ Gud, hañ sæddist ydar Holld og Blood, hollur Broodir Eign eilijf good.

4. Synd, Daudi ydur ei saka kañ, sañur Gud ydar er, og ann, Son Guds er ydar Samlags Mañ, Satan og Vijti Sigrar hañ.

5. A hañ trwid, þvi allðrei sniist, ydur vill eg kañ vernda viist, margt ydur fast ef a mooti briist, Maattlaust aflætur, sigrar siist.

6. Sijdan þvi ydar Sok mun bætt, sialfs Guds erud nu ordnir Ætt, heilagri Preñing þackid sætt, þolid vel, a sie ydar giætt.

Eitt tijtid Barn so Glediligt.

I Dag eitt blassad Barnid er, borid og fædt i Heimiñ, Af hreiñi Mey oss aumum hier, er oss til lausnar komid, værí þad Barnid oss ei fædt, allir hefdum vier Dauda mætt, af þvi kom alt hid gooda, O! vor sæti JEsu Christ, er eiñ Madur oss fæddist, hlijf oss vid Helvitis Voda.

2. Guds Nafn skulum vier gofga mest, og glediast þeñañ tijma, af Himni Christur auglyst est, a Jord virdtist koma, Audmykt su var ofurstoor, eilijfur Gud til vor foor, þad hañ Ung-Barn yrdi, aan allra Synda oss er lijkt, andliga giorir Foolk sit rijkt, ber vorra Synda Byrdi.

3. Hver þessu trwir sæll er sa, og sier i Huga festir, vist hia Gudi vijsa a, vel þeim sem þvi treystir, ad Christur fyrir oss fullnad vañ, tyrir þa Sok utgieck hañ af Gudi eilijfum Fodur, undarligast eitt þad var, Illgiord vora GUDs Son bar, og fieck oss Frid þar medur.

4. Aull Christnin honum þacka þu, þessa mestu Milldi, og Mijskun hans akollum nu, ad

hañ oss vernda villdi, vid Fals Lærdoom og folskum Sid, sem fylgdum vier um langa Tijd, þad vilie hañ oss til giefa, Gud Fadir, Son og Andi hreiñ, af Hug bidium þig hver og eiñ, laat oss i Fridi lifa.

Annar Lofsaungur, med Toon:
Boriñ er Sveiñ i Bethlehem.

Nytt Sveinbarn eitt oss fæddist nu, fæddist nu, af Maria hreiñi Jomfru, Hall-e-luja.

2. Hans Nafn heitir Emanuel, Emanuel, hvad ardur sagdi Gabriel, Halleluja.

3. Pad wtlegst so, med oss er Gud, med oss er Gud, ad leysa oss af allri Naud, Halleluja.

4. Væri ei veittur oss sa Sveiñ, oss sa Sveiñ yrdi ei holpiñ Madur neiñ, Halleluja.

5. Af þvi gledst oll Eingla hyrd, Eingla hyrd A Himnum syngia Gudi Dyrd, Halleluja.

6. Fiarhyrdum bararu Friettir þar, Friettir þar, ad fæddur væri Jesus kiær, Halleluja.

7. Ad hugga og leysa hvern eiñ Mañ, hvern eiñ Mañ, sem honum af Hiarta treysta kañ, Halleluja.

8. A Veralldar enda viisir þar, viisir þar, Vegliga Stiornu um þad siaa, Halleluja.

9. J Heim sie boriñ helgur Sveiñ, helgur Sveiñ, Himins og Jardar Koongur eiñ, Halleluja.

10. Komu braatt til Bethlehem, Bethlehem, Barni færdu Gaafur heim, Halleluja.

11. Gull Reykelsi, Myrru med, Myrru med, Mañ jaatandi og sañañ Gud, Halleluja.

12. Eiks

12. Eins skal Christnin oll a Jord, oll a jord, offra Lofi og Packargiord, Halleluja.

13. Fodur, Syni og Anda sie, Anda sie, ædst Lof og Dyrd ad eilijfu, Halleluja.

Eñ añar Lofsaungur, med Toon:
Skapariñ Stiarna Herra.

Einum Gudi sie eilijst Lof, ofs aumum sem af Myskun gaf, elskuligasta Soniñ siñ, sem af honum er wigeingiñ.

2. Lausnari vor ad væri sa, Voda og Synd ofs leysti fra, med siñi Næd og Sañleika, Sælu veitti ofs eilijfa.

3. Su er Guds Næd og Giædska hærst, Good villd og Elska allra stærst, Fyrir ærstverk þetta eingiñ Mañ, nie Eingill Gudi þacka kañ.

4. Skapariñ giordist Skiepna nu, skrijddi sig Holldi Mañligu, Fatæka Mey ei forliet hañ; fæddist af heñar Lifsi Mañ.

5. Almættugs Fodurs eilijst Ord, æn allra Synda Madur vard, fyrir ofs sig gaf i allskyns Neyd, Upphafid sialft, og Endi med.

6. Hvad er Mans Megn og Edli allt? ad Gud fyrir hañ Soñ siñ gallt, hvad giordum vier þess Gudi i villd, hañ giæfi sig fyrir vora skulld?

7. Vei þeim Lyd sem o-virdir þad, og vill ei þiggia slijka Næd, hafnar Sonarins sætri raust, sa fær Guds Reidi endalaust.

8. O Madur þigg nu þessa boot, þijnum Koongi þu gack a moot, Liufur var hañ ad leita ad þier, leysa þig, og taka ad sier.

9. Gladur tak til þijn Gud i Dag, greid hønum þier i Hiarta veg, i þijnu valldi so hañ sie, og sijna eign þier læti i tie.

10. Milldri hañs Komu mijnka skallt, Mañvit þitt og Hugboð allt, Hollds Riettlæti og Verk þijn veik, virð eckert hia hañs Heilagleik.

11. Hañ er þijn Eign ef heldur það, hlijfir þier vel við Kvalastad, elligar giæt þu að þier fyrr, ædur hañ byrgir Himna dyr.

12. Fyrst Koma hañs i Heim til vor, hæg var, audmiuk og Nædarstoor, oñur mun verda ognarleg, alla Gudlausa skielfa miog.

13. Þeir nu i Trwoñi þiena Christ, þar gæanga iñ i Dyrdar vist, lifa i Fognud Einglum hiaa, einginñ Motlæti miñast aa.

14. Himneskañ Fødur Herra Gud, hañs eingiet iñ Son Jesum med, og Helgañ Anda um Allder, af Hug og Hiarta dyrkum vier.

Enn eiñ Lofsaungur, med þag Lag:

Ofan af Himnum hier etc.

O Madur, hyra hverſu miog, Himneskur Fadir elskadi þig, siñ Son af Himnum sendi þier, sem af hans Hiarta fæddur er.

2. Ofañ til vor i Eymdar Dal, ad Adams Synd og stoora Fall, og Misgiørdir hia Mañkynimed sijnum Dauda borgadi.

3. Hañ leid straangasta hardlijfi, hoof það þeg ar i Barndoomi, Orsaktækur um Æfi var Ondu vorri til Myskunar.

4. Hañ

4. Hañ var froomur og helgur mest, Heimur þo jafnan liet hann vest, Fyrir astverk sijn og alla Nærd, af Moñum leid hañ Spott og hard.

5. Svivirdtu Christ og hañs Sañleiks Ord, sꝑgdu hañs Teikn af Diofli giord, hia Lands Doomara lyttu vest, Liugvitni a hañ sꝑgdu flest.

6. O Madur stiar þu soddañ Neyd, Son Guds fyrir þig aumañ leid, Alygi, Hatur, Hogg og Spie, hardañ Dauda a Krossins Trie.

7. Packa þu honum þetta allt, þar med af Hiarta bidia skallt, Tilverknadur sem vañ hañ hier, verdi til Saaluhiaalpar þier.

8. O! sæte Herra Jesu Christ, er oss med Dauda hefur leyst, Hialp oss jafnan med hreiñi Trw, hugsa þad allt sem þoldir þu.

9. Ast þijn vor Hiørtu upplysi, ad i Stiett þinni jafnan sie, fws þiñ Vilia ad hallda hier, heilagliga so lijki þier.

10. So vid Fodur þiñ sættir oss, saarliga þoldir Kvol a Kross, Af Dauda þijnum Christe kiær, Kvittun og Fognud feingum vær.

11. Herra fyrir þinn helga Deyd, Hlijf siertu oss i allri Neyd, Ad þier syngium med Eingla Hird, eilijfar Packir, Lof og Dyrd.

Lofsaungur A Joolum, med Toon:

Fader vor sem aa Himnum ert.

Eitt Barn er borid i Bethlehem, þvi gledur sig Jerusalem, Almaattugs Fodurs eilijft Ord

at sig took Holld og Madur vard, Gabriel þeña Bodskap bar, Barns hafandi ein Meya var.

2. Sem Brwdgumi af sijnum Sal, Son af Meyuñi komiñ skal, i Ösnu Stalli einum laa, Endalaust sem þo rijki at, Fiaarmeñ Eingill þa frædi eiñ, Frelsari Heims sa væri Sveiñ.

3. Af laangri Komu froodir Før, færdu Gull Myrru og Reykikier, allir þeir geingu i þad hws ungañ moñ sierhver kvaddi fws, Einum og þreñum allir hier, eilijfum Gudi Lof syngium vier.

Lofsaungur um Fædingina HErrans Christi, med sijnum Toon.

Himiñ, Lopt, Hafid, Jord, hefie nu Packargiord, nyfæddum Koongi fagni, og fagrañ Lofsaung magni, Hosanna Herrañ blijdi, horfiñ er allur Kvijdi.

2. Allt þad færir Andardraatt, upplijfur Raddar gaatt, syngi med sætum hioodum, Sigurvess Koongi goodum, Hosaña Herra blijdi etc.

3. Sierdeilis Christnin klaar, kvittud vid Synda faar, Fæding med fullri kiæti, um Fioll Dali, og Stræti, Hosaña Herrañ blijdi.

4. Velkomiñ vertu mier, villdaste JEsu hier, wr Skauti Fødursins kiæra, Skiepnur veykar ad næra, Hosaña Herra blijdi, etc.

5. Nu hefur mitt Hiarta þañ, hialparañ Gud og Mañ, hvern Abraham saa i Anda, og allañ stillir vanda, Hosaña Herra blijdi etc.

6. Siaa

6. Siar þu nu Saala mijn, saa er komiñ til þijn, Koongur sem Himni harsum, og hædstum rædur Garsum, Hosaña Herrañ blijdi etc.

7. Prijd þu nu gior voll Gong, ględ hañ med Pijpna song, Breid Hendur badar mooti, svo Bursfor þier ei hooti, Hosaña Herrañ etc.

8. Eckert ohreint hañ max, i þvi Herbergi sia, er hañ vill sialfur hallda, Hvsid þvi laat þu tialda, Hosaña Herrañ blijdi etc.

9. Hañ sialfur hefur skapt, Himin og giefid Krapt, allt sem er þar iñi, er þo liufur i Siñi, Hosaña Herrañ blijdi, etc.

10. Lofun ad fylla ser, Fodursins hærsta hier, Koongur med Krapti soñum, ad kaupa Lijf-giof Moñum, Hosaña Herra blijdi etc.

11. Hañ vill fra Vijtis Pijn, vernda þig Saala mijn, fyrir sitt Bloodid frijda, og svo vid Satan strijda, Hosaña Herrañ blijdi etc.

12. Nysæddum fagna þu, Frw Maria Jomfru hans er helgasta Mooder, heilsa nu þijnum Brooder, Hosaña Herrañ blijdi etc.

13. Vijk þier ad Voggu hans, verdi ax eingiñ stans, Song edur Psalma hlioodi, seg þu med fogrum Odi, Hosaña Herra blijdi etc.

14. Gledina magnar mijn, miñ sæti Jesu þijn Hollogan fyrir helgañ Anda, hvad kañ mier framar granda, Hosaña Herrañ blijdi etc.

15. Fyllt er þijns Fodurs heit, fyrir sañ eg þad veit, eckert kañ Ord hans pretta, allir vier soñum þetta, Hosaña Herrañ blijdi etc.

16. Allir

16. Allir þar girntust at, utvaldir fordum sia, þetta Sveinbarnid sæta, sem ad vor Mein kan bæta, Hosaña Herra blijdi etc.

17. Sæl er þvi Saala mijn, sem ad nu Voggu þijn, lijta maa Lækning meina, og Lofgiord syngia hreina, Hosaña Herra blijdi. etc.

18. Overduugur telst eg, fyrir Afbrot sviwirdileg, þijnum ad Stalli standa, styrk mig fyrir þiñ Anda, Hosaña Herra blijdi etc.

19. Eñ vegna þess eg veit, ad villt þu fara at leit, eptir þeim illa breittu, og þiñ Foduriñ reittu, Hosaña Herra blijdi etc.

20. Audmiukur eg þvi ser, med Asna og Nauti hier, þienustu þier ad veita, þu munt mier alldrei neita, Hosaña Herra blijdi etc.

21. Hord er nu Hvijla þijn, Herra þvi kom til mijn, eg skal betur umbwa, Blessadur gior ad mier snua, Hosaña Herra blijdi etc.

22. Pijn hefur Hondin milld, Hws þetta giort med snilld, fordast ei fara þar nærri, frelsariñ ollum stærri, hosaña Herra blijdi etc.

23. Allt hvad eg orka mest, edur til hefi best, feingid skal frami læta, og fela i eingvañ mæta, hosaña Herra blijdi etc.

24. Fatækt ei forsmaar þu, ser af þier rædañ su blygdast eg ei ad bioda, Blessudum Koongi Pioda, hosaña Herra blijdi etc.

25. Hañ sem Heimur ei sær, hondlad Frelsariñ klær, hia mier vill Bygd sier bwa, og burtu Hrelling snua, hosaña Herra blijdi etc.

26. Nu hirdi eg ei um Heim, Hefd edur brendañ Sɩim, Veralldar, Villdismaña, veittist mier Peilan saña, hosaña Herra blijdi etc.

27. Eingiñ mig Freistni fær, fra þier, Lausnariñ kiær, slitid nie slægdar Andi, slapp eg wr Satans bandi, hosaña Herra blijdi etc.

28. Anda þijns Astarband, ei lætur skada mig grand, laatu þad leysast eigi, Lausnariñ þo eg deye, hosaña Herra blijdi etc.

29. So ad ean enda Saung, syngi eg Dægur løng, fagrañ Fødurnum Pioода, sem Fridiñ liet oss bioода, hosaña Herra blijdi.

30. Heidur og hæsta Dyrd, Himna Fødur sie skijrd, Syni og sætum Anda, Sөngiñ laatum so standa. Hosaña Herra blijdi, horsiñ er allur Kvijdi.

Annar Psalm. af Fædinguñi Herrans Christi, med sama Lag.

Fagni nu frelsud Piood, fagni oll Christnin good, Fagnid af fremsta megni, Frasøgu miñi giegnid, Drottiñ i Davids Borgu i Dag er fæddur morgum.

2. Kom oss nu fregnin frijd, og frabær Sagan blijd, ad keyptir wr Vijti værum, Veg til Himnaña færum, Drottiñ i Davids B.

3. Eingin Mañs Tunga maa, þa Myskunsemi tia, Englar Guds ofan koma, oss Bodskap þeñañ rooma, Drottiñ i Davids B.

4. Naadar Guds nytust Piood, neytid Tijdindiñ

iñ good, Lausn, Frelsi, Lijf og Fridur, ad Laadid kom hier nidur, Drottiñ i Davids B.

5. J Dag er ydur eiñ, Endurlousnariñ hreiñ Fæddur af Meyu Moodur, Mañkyns er ordiñ Broodur, Drottiñ i Davids B.

6. Hirdir ei Heimsins Magt, heyrid hvad oss er sagt, er þo eilijfur Herra, alldrei kañ Valld hans þverra, Drottiñ i Davids B.

7. Madur er Drottiñ dyr, dardst ad þui Christnin hyr, Eymdir took allra Maña, øllum fieck Huggun saña, Drottiñ i Davids B.

8. J Heim vitiadi vor veittist oss Fridur stoor Leit Preynging siña Lyda, Lofum hans Nafnid blijda, Drottiñ i Davids B.

9. Endurlausn er nu nær, upphefium Hendur tvær, Breidum wt Fadmiñ frijda, songum þad Barnid blijda, Drottiñ i Davids B.

10. Myñustum mætañ vid, mun hañ oss syna Lid, moot Diofli, Dauda og Pijnu, Drottiñ med Bloodi sijnu, Drottiñ i Davids B.

11. Miøg vel lijtst mier ad hañ, marga Synd kvitta kañ, Eilijfur Gud aan Enda, øllum vill Sigur senda, Drottiñ i Davids B.

12. Madur, þvi þegir þu, og þackar ecki nu, soddañ Giøf sætra Dauda, Sæl þijn er leyst wr Voda, Drottiñ i Davids B.

13. Hvert vissir þu ei þad, þu varst i Kvala stad, fangiñ af seiknar Vorgum, fiotradur Bondum morgum, Drottiñ i David B.

14. Þvi þackar þu ei þa, þeim þig leysti þar fra,

fra, Gott væri ad vakna kyñir, Volldugum Packir iñir, Drottiñ i Davids B.

15. Rijs upp og þakka þu, þinum Gudi med Trw, laat allrei Lofid þagna, Lausnara þijnum fagna, Drottiñ i Davids B.

16. Volvadur blijfi far, þa Blessun vill ei fiar, hafnar Sonarins Sælu, sa selst i Diofla Brælu; Drottiñ i Davids B.

17. Enn þeir sem þiggia þad, wr þeim ad vikia stad, Inni Lof Drottni einum, allir af Huga hreinum, Drottiñ i Davids B.

18. O Gledi gofuglig, Guds Son vier lofum þig, miog villdir liuft þig læcka, Lavardur oss ad hæcka, Drottiñ i Davids B.

19. Lofid þañ Lausnarañ, Lofid þañ Hialpar Mañ, Lofid hañ Lydir allir, um Lond Eyar og Hallir, Drottiñ i Davids B.

20. Amen, þier Æra og Dyrd, Amen Gudi verd skijrde, Amen, þig allir krljngum, Amen, lof Sooma syngium, Amen, Amen aan Enda, allt Lof þier vilium vanda, Amen.

A Umskurdar Hatijd JEsu Christi, Edur Nyærs Dag, Barna Songur,

Vid Toon: Ofan af Himnum, &c.

JEsu vor Endurlausnari, eptir Moysis Logmaali, a Atta degi umskoriñ, upp fra þvi þu varst i Heim boriñ.

2. Su Uthelling þijns helga Bloods, hier var fyrst

fyrst Manñkyni til goods, lagdir þig undir Logmaalid, lietst so þess Bolvan ad þig med.

3. So ad oss leyster Syndum fra, sialfur giekst undir Byrdi þa, Hier fyrir Jesus heitir þu, Heill vor eilijf og Lausniñ trw.

4. Umskier þw Herra Hiortu vor, hreinsa þau vel af Synda saur, sem þijnum Vilia sækia moot, og Satan villdi ei feingi Boot.

6. Gief oss þijn Bod ad geyma riett, giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett, ad vel uppbyrium Arid nytt, elskum og holldum Ordid þitt.

7. Onyt er Ment, og oll vor verk, af þvi gief oss Raad og styrk, So ad þijn Christni um allañ Heim, eilijst syngi þier Lof, Amen.

Andligur Lofsaungur, A Nyaars Dag, ad bidia Gud, og oska goods ollum Stiettum, Med Toon: Heidra skulum vier.

D. Johañ. Zvick.

Gud lææti Song vorn ganga nu, gledeliga af riettri Trw, Fagnadar Ar þa oskum vier, af Guds mildi ad þiggi þier, Alleluja.

2. Eingin Heims Stiett, og eingiñ Mañ, ææn Guds Hialpar standast kañ, þvi bidium af hug ææ hverri Tijd, hañ leidi allañ Christiñ Lyd, Alleluja.

2. So ad Valldsmeñ i siñi Siett, setter af Gudi stiorni riett, Umvandi vel og gaumgiæfe, gooder froomer og vijsir sie, Alleluja.

3. Hondli so allt til Heidurs sie, hærstum Gudi

Gudi og hans Syni, stundi hans Ord og vernddi vel ad varast megi seiñi Kvol, Alleluja.

5. Almwgiñ hlydiñ ad þeim sie, i Sidgiædum og Riettlæte, med Kiærleik, Trygd og fullañ Frid, froomum Vallds meñum lijtist vid, Alleluja.

6. Bwanda Folki bidium vier, Bæum og Eign sem hefur hver, Gangi ollum sem giegnir best Gudi til Lofs og Dyrdar mest, Alleluja.

7. Viñuhiwum Hlydni og Frid, Hollustu og trw sem bydur Gud, Ofs þienadi Guds Sæti son saa þvi trwir er þarfur þioon, Alleluja.

8. Hionum sie jafnan Hiartad eitt, hvert berk añars liust og leidt, Lisi i æst sem eitt sie Hollo, undir Guds Nlaad og Hlijsdar skiolld, All.

9. Borniñ fra Æsku ottist Gud, Ord hans læri og halldi Bod, ad lifi Gud, og gagnist heim, good Ment og Sidir aukist þeim, Alleluja.

10. Foreldrar best þar tylgi ad, full Þorf og skyllda soñ er þad, Til Guds erum þvi upp alder, ad eins vid Borniñ breitum vier, Alleluja.

11. Yngisfoolk so sicai vid, Saurgun Holls og liotum Sid, i Hreinlijfi sier halldi riett, heidri og virdi ædri Stiett, Alleluja.

12. Þeim Heilsu brest og þunga Soott, þoldu lengi Dag og Noott, Oskum vier ad Gud giefi þol, giori linun a þeirra Kvol, Alleluja.

13. Þaa sem Freisting og Fangelsi, Fiandskap, Ofsokn og Mootlæti, lengi hafa lidid i Heim, leysi Drottiñ af Pyngslum heim, Alleluja.

14. Faatækum sendi sañur Gud, sijna Naud

C þurft

þurft og dagligt Brauð, Polinmædi i þeirra Raun, þeim giefi fyrir Christ sin Son, All.

15. Þeim riett med Heidri hvern ein Dag, hallda sier vid sitt Þ'nulag, Bornum og Kvinum, Biorg ad faa, blessi Drottin og efli þa, All.

16. Audugum sem um Eigner hier, athuga bera oskum vier, Sedie auma af sijnu Fie, so ad i Gudi rijkir sie, Alleluja.

17. Aumugans biorg sie Efling good, og aumum veiti Vernd og Stod, Laati Born stunda Lærdom mest, Lof faa rijkir af þessu best, Allel.

18. Syndugum Kvittun kiosum nu, Christs naad girnist med riettri trw, breyte sier eins og Ord hans kys, ad hier og sijdar Naad sie vijs, All.

19. Þeim Synd og Villu vara vid, vel kienna Trw og Christin Sid, birta oss Jesu Ord og Verk, af Gudi bidium Naad og styrk, All.

20. Alls þess af Hiarta oskum hier, ad Guds þeckir verdum vier, Heidarligt Folk i hverri stiett, han dyrki, ekki ottist riett, Alleluja.

21. Verndi oss Jesu volldug Hond, vid Diofli Skada, Skom og Synd, bregdist alldrei sin Blessan klaar, byrium vier so hid nya Ar, Alleluja.

Ein Nyaars Vijsa, Toon, Himin Lopt.

Oll Christnin gief ad gaum, giæt þess og sia þig um, ad Himinsins hærsti Bloomin, i Heim til vor er komin, Velkomin JEsu mildi, fyrir os fædast villdi.

2, JEs

2. JEsus i Jotu laa, Joola nott fæddist aa Herra i vorri Hollds mynd, helgur fyrir utan Synd, Velkomiñ Jesu milldi.

3. Uxi stood eiñ þar hia, og fiell sijn Knie upp aa, Asniñ laut eiñin lijka, þeim edla Koongi rijka, Velkomiñ Jesu milldi.

4. Prijr Koongar komu þar, Kiærleiks Teikn hver frambar, Gull, Myrru med Reykelsi, milldañ baadu um frelsi, Velkomiñ Jesu.

5. Pu fæddist Eymdum i, so yrdum Prælar frij, þijn Sæng var Halmur hardur, Heyed og Asna Gardur, Velkomiñ Jesu milldi.

6. Satan gamli oss sveik, med siñi Viela kveik, Ein Mey oss Mañ þañ fæddi, sem Mein vort aptur græddi, Velkomiñ Jesu.

7. Vetrar Vedrauttu Neyd, vor Herra fyrir oss leid, hañ var hrakiñ af Landi, Himna vist oss giefandi, Velkomiñ Jesu milldi.

8. Af Elsku Logmaals Ok, uppa sig Jesus took, oss keypti wr Kvølum og Pijnum, med klaarum Dreira sijnum, Velkomiñ Jesu.

9. Ei hrædst þu aum Mañkynd, Andskota, Dauda nie Synd, oss lysir Liosed biarta, sem lijfgar kramid Hiarta, Velkomiñ Jesu.

10. Heims Syndir hañ burttook, og hardbært Logmaals Ok, Honum ber jafnan heyra, hañs Vilia giarnan giøra, Velkomiñ Jesu.

11. Hañs Fædingar Hautijd, hver Mañ so hwist vid, med velprydt Hiartad hreina, sem honum kuñi ad þiena, Velkomiñ Jesu.

12. Hañs Vagga Hiartad þitt, sie hreint og miøg vel prydt, Hægindi hañs og Dyna, hrein trw og Vonin fijna, Velkomiñ Jesu.

13. Hañs Vøggu Viisurnar, vel stillir Roddin skiær, þeim harborna Høfdingia, til Heidurs skulum syngia, Velkomiñ Jesu milldi.

14. Heidur af Hug og Raust, vorum Herra Jesu Christ, þeim hier hañ kiæraſi hefur, Heim vist med sier giefur, Velkomiñ Jesu.

15. Pu helløg Preñing blijd, þier sie Løf allañ Tijd, fyrir Fæding vors Herra, Fognudur ei skal þverra, Velkomiñ Jesu milldi, fyrir oss Fædast villdi.

Ein Andlig Viisa ut af Gudspialligri Historiu, Matth. 2. Med þeim Rotum:

I Dag eitt blessad Barn.

Paa Barnid JEsus i Bethlehem, borid var i Heimiñ, Herodes aa Døgum þeim, hiellt Juda Koongdoomiñ, Vitringar i Austri þa, yfrid fagra Stiørnu siaa, þetta Teikn so þyda, Koongur eiñ sem øllum maa, er nu fæddur Judum hiaa, þeim øll Lønd eiga ad hlyda.

2. Tignar Gæsur toku nu, tøfdu ecki lengi, høñum ad jaata holla trw, Herrañs Raad so fengi! I Jerusalem soktu þaa, søgdu hvar er Koongur saa, sem nu er fæddur Judum, Stiørnu hañs vier høfum sied, hier komum þvi Foornir med, ad Hlydni hønum biodum.

3. Ad Herodes Otta slo, og øllu Borgar lidi, Heypt-

Hepptar Raad i Brioste bio, Barn ad twipta Fridi, Kyrkiuraad og Kieñimeñ, kallar til sijn alla señ, so med Svikum spurdi, Paa Christur fæddist hier i Heim, sem heitiñ er til Lausnar þeim, i hverri Borg þad yrdi.

4. Allir svara aa eina lund: J Bethlehem Juda, segia honum aa samri Stund, so Spaadoomiñ hlioda, Bethlehem þu Juda Jord, best ertu af Borgum verd, aa Gydinga Landi, Eiñ sa Herra af þier skal, wtkoma sem Jsrael, riett verdur raadadi.

5. Vitringa i leini liet, lijka til sijn koma, af þeim nam sem glöggvast gat, Gaang og Stiornu tijma. Baud þeim farid i Bethlehem, bijded ei ad Sveini þeim, med allri Lijst ad leita, þa Barn þad fiñid byrtid mier, braadliga so komum vier, Virding þvi ad veita.

6. Ferdast nu sem sagt var þeim, soñum Kongi ad þiena, Stiarna sw i austur Heim, aadur hofdu siena, aa þeim vegi undan foor, allmiog var su Gledi stoor, þaa kom þeim i Siñi, svo gaf stadar Stiarnan biort, stood yfir þvi Hwsi þvert, sem blessad Barn var iñi.

7. J þvi Hwsi ungañ Svein, og hañs Modur fiña, þeirra Trw var helg og hrein, Heims faatækt ei fiña, Fram fyrir Barnid fiellu þar, med Foornar gaafur vegligar, Gull, Myrru, Reykelsi, Medalgangarañ Mañ og Gud, miukt baadu ad heidnum Lyd, veitti Frid og Frelsi.

8. J Draumi var þeim andsvarad, añañ veg

heim snwa; Herodes þa heyrdi þad, Hermeñ
liet wt bwa, um alla Borgina Bethlehem, og
Bygd fylgiandi Stadnum heim, saklaus Svein-
born deyddi, twævetur, og yngri oll, eptir þvi sem
Synda Præll, af Vitringunum veiddi.

9. Joseph veittist Vitran trw, veik þvi fyrri
wr Landi, med Jesum og Mariu Frw, mætti
øngvu grandi, Hia Egyptskum um Ariñ fær,
allt til þess ad Herodes doo, dvelst, af Drott-
ins Raadum, añad siñ ærviifa liet, aptur foor
i Nazareth, og biuggu þar i Nædum.

10. O Jesu! þitt er Ordid oss, ein andleg Leid-
ar Stiarna, Christni þijna þetta Lios, þiggia
lætti giarna, so ad hun til þijn snue sier, og
sig af Hiarta giefi þier, Ovinum ei hlydi,
Ástverk þijn ad eignust vier, i þa Dyrd sem
eilijf er, og forum vier i Fridi.

A Hreinsunar Hatijd Mariu,
Psalmur med Toon: Ofan af
Himnum hier kom eg.

JESU i Fætækt fæddist þu, frelsadi oss þijn
Milldi trw, Lijtel Miolk hefur Lijf þitt nært,
lagdur i Hey og Stalliñ vart.

2. Sex vikum þiñi Fæding fraa, færdur
varstu i Kyrkiu þaa, froomum Simeon feingiñ
var, i fadmi sinum þaa Barnid bar.

3. Hvers miog lengi af Hiarta bad, honum
nu veitti Drottiñ þad, hañ losadi þaa Lausn-
arañ, ad lisa nædi tijma hañ.

4. Anna

4. Anna Spaakona Eckia froom, ad somu stundu þaangad kom, um þañ Svein ollum sagdi vel, sem væntu Lausnar i Israel.

5. Christe aa Jordu veit oss vorn, verda laat oss þin andlig Born, so frædi oss þiñ Andi hier, ad af Hiarta til þijn snwunst vier.

6. Laat þu oss stunda Lærdoom þiñ, leid oss i þijna Kirkiu iñ, hvar alleina meñ þeckiast þier, Þock, Lof og Heidur sungiñ er.

7. Allt sem i Trwñi er þar beidt, af Mañsins þiñi verdur veitt, hver þar iñkemur, sæll er sax, og Sofnud þeim ei hversur fraa.

8. Helgasti JEsu hiaalp oss nu, holldi voru þvi skrijddist þu, i Nafni þijnu oll Christnen, eilijfa taai Lausn, Amen.

Lofsongur, uñ HErrañs Christi Pijnu og Dauda.

JEsus sem ad oss frelsadi, eiñ var hañ saklaus fundiñ, um Midnaatt sem eiñ Illvirki, er fangiñ og so bundiñ; og færdur ogudlegum Lyd, þeir aa hañ Lygi bera, hæda og lyta og hrækia med, hvad Gudspiollin kuñgiora.

2. A Fostudagsins fyrstu Stund, þo findist Sokin eingin, i Pilati hins Heidna hond, hafdur sem eiñ Mordingi, froomañ Christum og frid helgañ, sañ og so vidur kiendi, þvi fraa sier i halldi hañ, Herodi Koongi sendi.

3. Um þridiu Stund ad stryktur var, og stood sem Lamb til Dauda, Þyrne-Koronu þunga bar,

þar med Purpurañ rauda, Reyrlegg i Hond til Hæðungar, Hogg og Spott vard ad reina, t l Kroſsfeſtingar ſiaalfum ſier, ſiñ Kroſs hann bar alleina.

4. Nær ſiøttu Stund ad negldur var, nakiñ aa Kroſſiñ Chriſtur, og Bloodi ſijnu uthellti þar, upp med Kroſſinum reiſtur, vidſtaddir margir hæddu hañ, og hiñ añar Uppfeſti, Gudlaſt þad Sool ei lijda kañ, Lioma ſiñ af þvi miſti.

5. Um Njundu hañ hroopar hatt, horfiñ kvad Gud ſier vera, eñ þeir Gallid og Edik bratt, upp ad hañs muñi bera, JEſus þaa ſyna Ønd uppgaf, i tvent Tialldid ſier ſkipti, hriſtiſt Jordin hardliga af, Hellum i ſundur ſkipti.

6. Um kvølldſins Tijma til var ſagt, tveggia Bein ad men brioti, ſijdaſt var þaa i Sijdu lagt, ſiaalfum Chriſto med Spioti, Blood og Vatn þar ſtrax wt af rañ, uppfyllda Skrift þaa ſegir, Johannes, þviad þad ſaa hañ, þeſſum þier trwa a egid.

7. Eñ þegar Dagiñ endadi, og miøg aa kvølld leid lijka, þaa kom Joſeph ad Kroſsins Tre, Herrans Chriſts Holld ad taka, vegliga ſem þaa Sidur var, ſmyriande þad til Grafar, Vardhallds meñ ſijdañ ſaatu þar, ſo ſem Mattheus ſkrifar.

8. Hiaalp oſs o JEſu! HErra kiær, harda Kvøl þu ſem reindir, ſo hlyoner þier ꝩ verdum vær, og vorunſt allar Syndir. Dauda þiñ og hañs ſaña Sok, ſo jafnan vier gaumgiæfs-

um,

um, og þig Drottin̄ med Äst og Pock, æf-
inligana losum.

Ein̄ hiartnæmur Psalmur, hvernin madur skal hugleida Pijnuna Christi.

Med Ton: Hallt oss Gud etc.

Syndugi madur skaa þitt Raad, segir vors Herra JEsu Raad, giæt þess i Reidi Guds þu ert, glatadur fær þo ei vid þvi giort.

2. Eg var liufur ad leisa þig, lijknargiarnan̄ þier sijnda eg mig, kun̄ug var mier þijn Kvol og Sekt, kostadi mig þijn Borgun frekt.

3. Eg var hlydin̄ til Dauda allt, Illsku þin̄ar og Synda gallt, Huxa þvi vel ad hlydir mier, Herra þin̄ alldrei afrækir.

4. Eg leid Mædu og Heimsins Haad, hefi mig þin̄a vegna þiaad, so feingir Raad og fridargiof, Frelsara þijnum syngir Lof.

5. Eg var slegin̄ og særdur mjog, so heill þu verdir fyrir mig, og allar Syndir varist vel, verdir kvittur vid Eimd og kvol.

6. Eg var bolvadur birtur hier, Blessan eilliff so veittist þier, og Ord mit hefdi i þier Stad, alla hluti sier helgar þad.

7. Eg var bundin̄ og hraktur hier, hiaalpadi eg so ur villu þier, ad æ mier standi oll þijn trw, æfioonu mijna so skaair þu.

8. Eg var hrakin̄ og hudstryktur, med Haad-dung klæddur og kryndur, negldur a Krossin̄ nakin̄ þo, og hryggiliga a honum doo.

9. Eg gaf þar ut mitt meinlaust Blood, med þvi veittist þier Kvittan good, so leysta eg af þier Synda Bañ, Satan, Synd, Dauda eg yfervañ.

10. Synd, Daudi, Kvøl af Adam er, eñ Lijf og Naadin kom af mier, Eva gieck Leid, sem giegndi veik, giørdi eg mijns Fødurs vilia mest.

11. Andskotanum Rwm Eva gaf, undan skilldu Tre aat hun af, eg bieck ut haniñ aa Krossins Tre, Edik og Gall þar smeckade.

12. Sem Adam spilltur allur var, um allt mitt Lijf var Under og Saar, allar Syndir, sem Adam braut, aa mijnu Holldi eg borga hlaut.

13. Bæt þig madur og ydrast nu, iñsly til mijn med hreiñi Triw, so verdir þu kvittur Syndir vid, Saal þijn og eilijfañ fær þaa Frid.

Epterfylgia þeir Fimtiju Paßiu Psalmar (Sr. Hallgrijms Peturssonar) med Textans Utskijringu og Lærdoomum.

Fyrsti Psalmur.

Um Christi Utgaungu i Grasgardiñ.

Med himnalag.

Upp upp min Saal og allt mitt Gied, upp mitt Hiarta

Hiarta og koomur med, Hugur og Tunga hiælpi til, Herrans Pijnu eg miñast vil.

2. Sancte Paall skipar skylldu þar, ad skulum vier aller Jordu at, kuñgiora þaa Kvol og dapraň Deyd, sem Drottiñ fyrir oss auma leid.

3. Liufañ JEsum til Lausnar mier, laanaadi þoo ad deya hier, mig skylldi og lysta ad miñast þess, mijnum Drottni til þackiætes.

4. Jñña mig lofsins Angrid skier, AE hvad er lijtil Rækt i mier, Jesus er kvaliñ i miñ stad, ossialldan hef eg miñst aa þad.

5. Saal mijn skodum þa sætu Forn, sem hefur oss vid Gud Drottiñ vorn, Fordæmda aptur forlijkad, Fognudur er ad hyxa um þad.

6. Hvad stillir betur Hiartans Bol, eñ heilog Drottiñs Pijna og Kvol? Hvad heptir framar hneyxli og Synd, eñ Herrañs Jesu Bloodug Mynd?

7. Hvar fær þu betur Saal mijn sied, saña Guds Hiartans aastar Gied, sem Fadir Giæskuñar fieck til þijn, framar eñ hier i Jesu Pijn?

8. O JEsu! gief þiñ Anda mier, allt so verdi til Dyrdar þier, Uppteiknad, sungid sagt og tied, sijdan þess adrir nioti med.

Textinn.

9. Ad lidiñi Maaltijd Lofsaungiñ, las sijnum Fødur Jesus miñ, sijdasta Kvølldid seint þad var, sungu med hañs Lære-Sveinar.

10. Guds Sonur sa sem Saũleifs Rad, sialfur ætti at Himni og Lad, þadi sitt Braud med Packargiord, þegar haũ umgleckst hier a Jord.

11. Þursamadur ert þu mijn Saal, þiggur af Drottni sierhvert Maal, Fædu þijna og Fostrid allt, fyrir þad honum þacka skallt.

12. Illum Præl er þad eilijf Smaan, ef haũ so þiggur Herraũs Laan, Drambsamliga, og dreissar sig. Drottiũ geymi fraa slijku mig.

13. Eptir haũ Saung eñ ecki fyr, wt gieck JEsus uũ Hwssins Dyr, ad haũs Sidveniu er þad stied, til Oliu Fiallsins ganga ried.

14. Lausnarans Veniu lær og hallt, lofa þiũ Gud og dyrka skallt, Bænarlaus alldrei hyriud sie, Burtfør af þijnu Heimile.

15. Yfer uũ Cidrons breidaũ Beck; Blessadur þa med Sveinum gieck. Saa Lækur Nafn af Sorta ber, synir þad godaũ Lærdoom mier.

16. Yfer Hormungar er mijn leid, æ medan varir Lijfsins Skeid, undan gieck Jesus, eptir eg, ar haũ ad feta Rauna Veg.

17. Horfi eg nu i Huga mier, Herra miũ Jesus eptir þier, Dasamlig eru Dæmin þijn, dreg eg þau giarnan heim til mijn.

18. Þu villdir ecke Upphlaup hart, yrdi þegar þu faangiũ vart, wt i Grafgardiũ gieckstu þvi, gafst þig i Maña Hendur frij.

19. Af þvi læri eg ad elska ei frekt, egid Gagn mitt, so Fridur og Spekt, þess vegna rakist: þier er kiært, Polinmædi og Gied hogvært.

20. Sorgandi gieckstu sagda Leid, særdi þin Huga Kvol og Neyd, Hlæandi Glæpa hlioop eg Stig, hefur þu Kvittad fyrir mig.

21. Vort Lijf er Grasgards Ganga riett, Grofin er ollum fyrir sett, Syndugra Leid ei leik. þier ad, lendir hun vijst i Kvala stad.

22. Idrunar Tar þin ættu vor, oll hier ad væta Lijfsins Spor, giegnum Daudan med Gledi og Lyst, gaungum vier þa i Himna vist.

23. Pa Jesus nu ꝍ Veginum var, vid Postulana han rædde þar, henda mundi þa Grøsun sliot, hardliga Petur þrætti ꝍ mot.

24. Frelsarin Jesus fyrir sier, þa Fall og Hrøsun er bwin mier, han veit og lijka Lækning þa; sem leysa kan mig Sorgum fra.

25. Alldrei kvad Petur ættla eg, ꝍ þier hneixlast ꝍ nockurn veg, þo aller fra þier falli nu; fullkomin var hans Lofun su.

26. Su Von er bædi vollt og Myrk, ad voga freckliga ꝍ Holldsins styrk, ꝍn Guds Nadar er allt vort Traust, Ostodugt veykt og Hialparlaust.

27. Gief mier Jesu ad gꝍ ad þvi, Glas-kiert ber eg min Fieslod i, Vidvorun þijna virdi eg mest, Veykleika Holldsins sier þu best, Amen.

Annar

Annar Psalmur.

Um Christi Kvøl i Grasgardinum,

Ton: Fadir vor sem ert Himnum, 2c.

JEsus gieck iñ i Grasgard þañ, Gethsemane var nefdur hañ. Af Oliu-Yrtugan þad Auk-nafn bar, Oliu Tried rietta Herrañ var, Oleum Hialprædis allra fyrst, af hañs Lijsi þar pressadist.

2. J Alldingardi fyrst Adam braut, aptur Jesus þad bæta hlaut, Alldengards Eikin A vort gaf, Eymd Synd og Daudi kom þar af, J Alldingardi liust Lijfsins Tried, Lijfgunar Friofgun veita ried.

3. Judas þeckti vel þeñañ stad. Þar hafdi hañ leingi umhugsad, hellst mundi Platz þad hentugast, Herrañ mætti þar forrádast, so ærsstir hefdi ad segia af þvi, og Svik hañs lægiu so Hylning j.

4. Satan hefur og sama lag, situr hañ um mig Nott og Dag, hyggiande ad glogt hvar hægast er, i Hættu og Synd ad koma mier, eñ þo i þeim Stad allra mest, sem eg Gudi ad þiona best.

5. Heims Børnin hafa List þa lært, Lygd og Svikrædi er þeim kiært, Fotsporum Diofuls fylgiande, Falsrádiñ draga þo i Hlie. Fra hañs og þeirra Hreckiastig, Herra Jesu bevara mig.

6. Opt hafdi Jesus i þañ stad, ádur gengid. Þvi veit eg þad, hefur sañliga Herrañ,

ran min huxad um Pijnu og Dauda sin, J ll-tingis bedid Fodurin þar, so feingi han stadist Þyslirnar.

7. Jurtagardur er Herrans hier, helgra Guds Barna Legstader, þegar þu geingur um þeßa Reit, þiin sie til reidu Bænin heit, Andlaats þiins giæt og ein:n þa, Uppriſu Dagin minstu aa.

8. Læresveinana Lausnarin kiær, liet suma bijda nockud siær, þria took þo med sier Hiarta hrein, han girntist ecki ad vera ein. Saala mijn þar um þeinkia skallt, þier til Lærdoms þad skiedi allt.

9. Guds Christni er Grasgardur hrein, Guds Sonar ertu Lærisvein, sittu þar sem han segir þier, son Hlydni besta Offur er, til Krossins ef han þig kallar þar, kom þu gladvær aan Moglunar.

10. Freisting þung ef þig fellur aa, fordastu ein ad vera þa, Gudhræddra Selskap girnstu mest, giefa þeir jafnan Raadin best, Huggun er Mañi Mønum ad, Mykun Guds hefur so tilskickad.

11. Hiartanliga vard Harmþrwngin, Herran Jesus i þetta sin, Hollvid skalf vid þad feikna Faar, flutu, Vatni Augum klaar, sagdi grraatandi: Saal mijn er, so allt til Dauda hrygg i mier.

12. Hartnær Steinsnari fra þeim for, fiell strax til Jardar Drottin vor, flatur sitt blessad Andlit aa, Ognarlig Rvsl
han

hañ mæddi þa, Hiartad bardist i Briosti
þeitt, bædi var Lijf og Sæalin þreytt.

13. Samvistan mig nu sialfañ slær, sie eg
þad giorla Jesu kiær, mijn Synd, mijn Synd,
hun þiaadi þig, þetta allt leidstu fyrir mig,
Avij! hvad hef eg aumur Præll, aukid þier
Mædu Drottiñ sæll.

14. Mier virdist so sem mijn Mißgiørd, sie meir
ad þyngd eñ Himiñ og Jord, þvi Jesus þad
Fodursins Ordid er, sem allt med sijnum Krapti
ber, flatur hlaut þo ad falla þar, þa fyrir mig
bar hañ Syndernar.

15. Hiartans Gledi og Huggun traust, hier
giefst þier Sæal mijn efalaust, þad Giallð fyrir
mijna Mißgiørd, er meira verdt eñ Himiñ og
Jørd, hañs Sorg, Skialfti og Hiartans Pijn,
þia Gudi er eilijf Kvittun mijn.

16. Fram̃ þegar Jesus falliñ var, fegurstu
bæn hañ giørdi þar: Abba Fadir Ástkiæri
miñ, af mier tak þeña Kaleikiñ, þo
so sem hellst þu sialfur villt, sagde Jesus
med Giedid stillt.

17. Urrædin best er audmiukt Gied, Angrad
Hiartad og Bænin med, hvenær sem kiemur
Hørmung ad, huxa þu Sæal mijn vel um þad
Þolinmædi og Mæglun þver, meiri Reßingar
aflar sier.

18. O-bliugur skalltu alldrei neitt, utheimta
hvad þu girnist veitt, til Hollðsins muna hentugt
þier, huxa jafnan ad DROTTIñ sier,
hvad

ad Lijfi og Saal til lids er nu, laangtum betur eñ sialfur þu.

19. Eins Lijkamiñ og Saalin sie, sañ-audmiuk ligt i Bæniñe, aalijtur Drottiñ iñra hitt, ei ad sijdur skal Holldid þitt, fyrer Gud med Blygdun ganga fram, giordi so fordum Abraham.

20. Jesu! þijn graatlig Grasgárds Pijn, gledur or-þiaada Saalu mijn, þitt Hiartans Angur Hiartad mitt, fra Hrygd og Mædu giordi kvitt, þvi skal mijns Hiartans Hiarta þel, heidra þig miñ Emanuel.

Þridie Psalmur.

Uñ Herrans Christi Daudans Strijd.

Med sama Lag.

Eñ vil eg Saal mijn uppva ny, Upphaf taka aa Maale þvi, Upp stood Jesus þo þreittur sie, þrisvarsinum fra Bæniñe, Læresveinarnir svaafu fast, St. Petur þvi Avijtast.

2. Til og fraa gieck hañ þrisvar þo. Par fieckst ei minsta Hvijld nie Roo, Undanfæri þvi eckert fañ, allstadar Drottiñs Reidi brañ, siegnum Holld, Ædar Blood og Bein, Blossi Gudligrar Heiptar skein.

3. Himna Liosid var honum byrgt, hellst þvi af Roott var ordid myrkt, Afstvina Huggun eingva fañ, allir svafu uñ tijma þañ, Jordiñ var honum ohæg eins, eingin fieckst Boot til þessa meins.

4. J þessum Speigli þad sie eg, þeim sem Drottiñ er Reidur miøg, hverki verdur til Hugg- unar, Himiñ, Lios, Jord nie Skiepnurnar; ꜳn Guds Nꜳdar er allt, um kring, Eymd, Mæda, Kvøl og Fordæming.

5. Framar sieſt hier hvad fꜳrlig sie, Fordæmdra Kvøl i Helviite, fra eiñi Plꜳgu til añarar, i ÿdstu Myrkrum þeir rꜳsa þar, O hvad Syndin affkaplig er, allt þetta færir hun med sier.

6. J þridia mꜳta af þessu sieſt, þad lærdu Sꜳl miin allra beſt, Guds Reide-Elld og eiliift Fꜳr, Utsloktu og lægdu Herrañs Tꜳr, allt honum þvi til ama var, so allt verdi þier til Huggunar.

7. Hrygdar Sporiñ þijn Herra miñ, i Himnariike mig leida iñ, i Nætur myrkrum lꜳ Neyd ꜳ þier, Nꜳdar og Dyrdar Lios gafſt mier, Vinir þier eingva veittu ſtod, so Vinſkap feingi eg vid ſañañ Gud.

8. Par kom lokſins ꜳ þeirri tijd, þreytti Jeſus vid Daudañ Strijd. Andlꜳt mitt bædi og Bana Soott, bleſſadiſt mier ꜳ þeirri Nóott, Daudiñ tapadi, Drottiñ vañ, Dyrdligañ Sigur gaf mier þañ.

9. A gieck so Daudans Aflid rijkt, eckert Dæmi mꜳ fiña ſlijkt, allur Lijkami Lauſnarans laugadiſt þa i Bloode hañs, ſa Dreyraſveitiñ Dundi ꜳ Jord, Drottiñs Pijna þvi miøg var hord.

10. J Adams Brote var Bloodſkulld giørd, Bølvan leiddi þad yfir Jord, Jeſu Blood hier til

til Jardar hnie, Jordin aptur so blessud sie, Avoxtur Groode og Alldin klaar, oss verda ad Notkun sierhvert Ar.

11. Saarkallda Daudans Sveita Bad, um sijdir þa mier kiemur ad, Saarheiti Dreyra Sveiti þiñ, sefe og myki Jesu miñ, Angistar Sveita eilijft Bæl, alldrei laat snerta mijna Saal.

12. Mier er so Kvøl þijn miñileg, æ Morgni hverium þa uppstend eg, fyrst og stijg nidur fæti æ Jord, færi eg þier Lof og Þackargiord, Blood sveiti þiñ eg bid mier sie, Blessan og Vernd æ Jorduñe.

13. Hormung þa særir Huga miñ, hef eg mig strax i Grasgard þiñ, Dropana tijni og Dreyra þins, Drottiñ i Sioodeñ Hiarta mijns, þad Gialld alleina gyldir mest, hia Gudi fyrir mijn Afbrot verst.

14. Upphaf alls mesta O-fognuds, Aklogun straaung og Reidi Guds, bætt er Fridstillt og forlikad, Fadiriñ liet sier lynda þad, Sonuriñ bar hañs Brædi frij, borgadist Prælliñ mt med þvi.

15. Þess meir sem Pijnan þreyngdi ad, þvi iñiligar Jesus bad, Heilagur Engill Himnum fraa, Herrañ siñ kom ad styrkia þa. Eñ hefur þu hier ein Lærdoom, idka og læs hañ Saal mijn froom.

16. Ef hier verdur sem opt kañ skie, Undandraattur æ Hialpiñe, Bid, stin, Andvarpa æ þvi meir, sem aukast vilia Harmar þeir, Fod-

urligt Hiarta hefur Gud, vid hvern sem lijdur Kross og Naud.

17. Sæ þu ad Engill sendur var, Syni Guds hier til Huggunar, þeir goodu Andar oss eru nær, alla tijma þa bidium vær, helst þa Lijfs enda lijdur ad, Lazari Dæmi syner þad.

18. Heidur, Lof, Dyrd æ Himni og Jord, Hiartanlig æstar Þackargiord, Drottiñ Jesu þier sætast sie, sungid af allri Kristniñe, fyrir Strijdid þig þrængde frekt, þad er vort frelsi æsinlegt.

Fiordi Psalmur.

Samtal Christi vid Lærisveinana, Ton.

Eiñ Gud Skapare allra sa, etc.

Postula kiøri Christur þriæ, i Rygliñi sier ad vera hia, baud þeim vakid og bidied vijst, bræædlig Freistni so grandi sijst.

2. Strax sem Jesus um̃ Steinsnar nær, stie fram̃ leingra (þess giætum̃ vær) allir Sofnudu sætt med Roo, sialfur Herrañ eiñ vakti þo.

3. Adur var soddan um̃ þig spaad, æsett framkom̃ nu Herrans Raad, þu hlaust Guds Reidi Prwgu eiñ, þreyttur ad troda Jesus hreiñ.

4. Ef eg skal ecke sofa i Synd, so er Natturan veyk og blind, um̃ Steinsnar mætttu eitt mier þa, alldrei miñ Jesu vijkia fræ.

5. Nætur Hvijldiñ mijn Natturlig, noog er

mier trygg þa veit eg þig, hia mier vaka til Hialp-
rædes, hvert Kvolld vil eg mier ofta þess.

6. Prisvar Jesus til þeirra foor, þo ad hañ
mæddi Pijna stoor, hañ bad Petrum med
hyrri lund, hia sier vaka um eina stund.

7. Eñ hañ sofnadi æ þvi meir, ci helld-
ur vissu sialfer þeir, hveriu svørudu høn-
um þa. Herrans Pijnu miog jok þad a.

8. Mig hefur liufur Lausnariñ, leidt iñ i Nætd-
ar Grasgard siñ, vakandi so eg væri hier, Vitni
Skiirnin mijn um bad ber.

9. Ungdooms Bernskan sem vonlegt var, vill
de mig ofmiøg svæfa þar, Forelldra Hirting hog
værlig, hañs vegna kom og vakte mig.

10. Allduriñ þa mier odladest afiell Giallsis
Svefniñ mest, Kieñimeñ Drottins komu þratt,
kolludu mig ad vakna braatt.

11. Fullvaxiñ Gleymsku Svefniñ saar, sokti
mig heim og vard miog daar, Dvñan Helms
Elsku droost ad med, dapurt vard mitt til bæn-
ar Gied.

12. Þa kom Guds Anda Hræring hreiñ, i
Hiartad mitt iñ sa Liomiñ skein, eñ i Heimsk-
unni so eg svaf, sialldan mig neitt ad slijku gaf.

13. Faarlega var mijn Fijsiskan blind, forlaat
mier Jesu þessa Synd, hvar med ad jok eg Horm-
ung hier, eñ Hefnd og Refsing sialsum mier.

14. Laattu þo alldrei leidast þier, liufi Jesu ad
benda mier, hyri til mijn þitt Hiartad milldt,
hirtu mig lijka sem þu villt.

15. Vil eg nu Hiartans feigiñ fæ, Frelsarī miñ ad vaka hier hia, Andiñ til reidu er i stad, ofmiøg Holldid forhindrar þad.

16. Jesus unti med llufri Lund, Lærisveinum ad hvila um̃ stund, þvi haũ vorkynti þeim og mier, þad eitt mijn blessud Huggun er.

17. Sijdast allra þa sæ haũ þar, Svikara-lid fyrir Hendi var, Baud þeim vakid og bidied best, burt er nu Værdar tijdin mest.

18. Soddan Aminiñg Sæla mijn, sañlega skylldi naa til þiin, so þig ey skade Svefniñ vær, Svikariñ er hier ecki fiær.

19. Daudiñ forrædur Fiorid þo, fyrr eñ vardi þvi margur dos, haũ er i nænd þo sieist siist, sierhvern Dag er haũs Ahlaup vijst.

20. Daudiñ þa mætir dapur hier, Domiñ hefur haũ eptir sier, Andskotiñ bijdur, hviñ þar, i Barlid vill draga Sælirnar.

21. Siæ þu vel til ad soddan Her, sofande komi ecki ad þier, i hreiñi Jdran þu hvern Dag vak, Herfruda Drottins æ þig tak.

22. Bænin mæ alldrei bresta þig, hviñ er Freisting ymislig ; þa Lijf og Sæl er lwid og þiæd, Lykell er hun ad Drottins Nad.

23. Andvana Lijk til einsk'is nett, er ad Sioon Heyrn og Mæli sneidt, svo er æn Bænar Sælin snaud, Sionlaus, kolld, dauf og riett Stei:daud.

24. Vaktu miñ Jesu, vaktu i mier, vaka lættu mig eins i þier, Sælin vaki þa sofnar Lijf, sie hun ætijd i þiñi Hlijf.

Fimti Psslmur.

Um Gydingaña komu i Grasgardiñ.

Ton. Heidrum vier Gud af Hug og.

Medan Jesus þad mæla var, Mañfiølde kom i Gardeñ þar, Judas sa Herra siñ forried, Sveinar Prestaña og Striidsfolk med, Skrid-byttur bæru Blis og Sverd. Bwnir miog wt i þessa Ferd, Um þad eg framar, þeinkia verd.

2. Verdur þad opt þa varir miñst, voveislig Hætta bwin siñst, ein Nott er ei til enda trygg, ad þvi at Kvølldiñ Saal miin hygg, hvad hellst sem kañ ad koma uppa, kios þier Jesum ad vera hia, Skielfing eingin þig skadar þa.

3. Eñ Judas hafdi ædur sagt, Audkieñi þeim og so vid lagt, hvern eg kysse Handraked þañ, høndlid med giærni og bindid hañ. Varastu Saal miin Svik og Prett, þo synast megi i Hylming sett, Drottiñ augliost þad dæmir riett.

4. Eñ Jesus ædur allt fornam, hvad ætte vid hañ ad koma fram, þo gieck hañ sialfur þeim æ mot, þañin ræddi med Kiærleiks hoot, ad hveriam leitid, hingad þier, Hopur Illmeñis þañin tier, Jesum Nadverska nefnum vier.

5. Jeg er hañ, sagdi Jesus þa, Judas sialfur stood Floknum hia, øflugt var Drottins Ordid þad, allir til Jardar fiellu

 i stad.

i ſtad. Hvad hañs Ovini hrelldi meſt, hugg-
ar nu miĵna Sаlu beſt, i allri Neyd þad aug-
lyſeſt.

6. Þa eg fell edur hraſa hier, hædſtur Drottiñ
vill reidaſt mier, þa ſegir Jeſus eg er hañ, ſem
Endurleyſte þañ Syndarañ, med miĵnu Bloodi
og Beyſkri Piĵn, Bræþi Fadir kiær ſtilltu þiĵn,
Eflauſt er þad Afſokun miĵn.

7. Dioſull, Synd og Samviſkan ill, Sаlu
miĵna þa kvelia vill, Eins ſegir JEſus, Eg
em hañ, ſem afmаr þiĵna Miſgiord vañ, liĵka
ſem Vindur liettſær Sky, laangt feikir burt og
ſiaaſt ei þvi, а mig trwdu, ſo ertu friĵ.

8. Þegar mig ſærer Soott eda Kvøl, Sorglig
Fatækt og Heimſins Bøl, Jeg veit þu ſegir:
Jeg er hañ, JEſus ſem lækna vill og kañ, Audlegd
а Himnum аttu viiſt, Eymd þiĵn og Hrygd i
Gledi ſniiſt, Heimliñ ſigradi eg, hrædſtu ſiiſt.

9. A Daudaſtund og Domſins tiĵd, Drottiñ
þad ſkal miĵn Huggun bliĵd, Ord þitt er ſama,
Eg er hañ, ſem iñ þig leidi i Himna Rañ, Þion
miñ ſkal vera þar eg er, þvi heſur þu JEſus
loſad mier, gladur eg þa i Fridi fer.

10. Jeg ſegi а moti, jeg er hañ, Jeſu, ſem
hier af Hiarta añ, Ord þitt laat vera eins vid
mig, elſka eg, teigdu liĵka þig, eilĳſt þad Samtal
ockar ſie, uppbyriad hier а Jordune, Amen,
eg bid ſo ſkylde ſkie, Amen.

Siotti

Siotti Psalmur.

Um̃ Judas Koss, og Christi Fangelsi.

Ton. Ein̄ Herra eg best ætti.

Frelsarin̄ hvergi flydi, Fiandmen̄ þa læru sen̄, Herran̄ beid þeirra hin̄ þijdi, þeim leyfdi at Fætur en̄, hvern hellst þeir hure ad fin̄a, han̄ spyr sem liost eg giet, jafnt sem fyrr Judar in̄a, Jesum af Nazareth.

2. Eg em han̄, aptur sagdi, an̄ad sin̄ Jesus hætt, Lærisveinunum lagdi, Lijkn-ar Ord þetta brætt, ef mijn ydur lyster leita, þa lætid þessa frij. Bwen̄ var han̄ ad heita, Hialprædis Ordi þvi.

3. Hier af mat heyra og skilia, Herran̄s vors Jesu Magt, ecki gat ꝺan han̄s Vilia, at hann nein̄ Hendur lagt. Vid mig þo Hatri hreisi Heiptar Men̄ illgiarner, eingin̄ kan̄ utan̄ han̄ leysi, eitt skierda Haar at mier.

4. Fodurnum Hiarta hlydin̄, han̄ gafst at þeir-ra Valld, Saal mijn þvi siert okvijdin, siat, þitt Ohlydnis Gialld, viliugur villdi han̄ bæta, vijst er þijn skyllda audsien, ꝺast og Audsveipni mæta, ꝺatt þu ad leggia i gien.

5. Judas kom fliott sem kun̄i, Kyssandi Jesum nu, mællti Flærꝺadum Mun̄i, Meystari sæll vert þu, Herran̄ Hogværdar rijkur, han̄ sagde þu min̄ Vin, med Koss Son Man̄sins svijkur, sijst mun þvi Hefn-din lin.

6. Eru Mun̄ Eplid eitra, aumliga ginti um̄ sig, Fals Koss. þvi sieck ad reina, Frelsarin̄ Mun̄ur þin̄, Blijdmælum Diofuls bægdu, so bleckist eg ecki af þeim, Heims Hrecki lijka lægdu, Lijf mitt og Æru geym.

7. Audsien eru Augum þijnum, oll Viel og Laun-Svik hier, hritt þeim wr Huga mijnum, hreint skapa Gied i mier, virdstu mig Vin þin̄ kalla, verda laat Raun þar at, Hollds Brest og Hræsni alla, hindra og rek mier fra.

8. J Hrygd og Harska mykin̄, hefur mig Satan leidt, O hvad opt og verd svikin̄, ei get eg hia þvi sneidt, Son Man̄sins Svikum mætti, san̄liga uppa þad, Svikan̄a Harskin̄ hætti, hia mier ei findi stad.

9. Mun̄ur þin̄ (ad eg meina) min̄ist vid Jesum bert, þa Holld og Blood hans hreina, hier fær þu Saal mijn snert. J Guds Nafni ad þier gaadu, gief honum ei Koss med Viel, i Trw og Jdran þig tiaadu, tilbw þitt Hiarta vel.

10. Þangad þegar ad Stundu, þusti Jllrædis Lid, liufasta Lamb Guds bundu. Lokid var ollum Frid, Hardsnunum Reipum reirdu Ræxnglætis mijns han̄ gallt, Drottin̄ i Droma keyrdu, dofnadi Holldid allt.

11. Judar þig Jesum streingdu, Jeg gaf þar efni til, Synder mijnar þier þreingdu, þess nu eg idrast vil, Glæpa bond af mier greidir og gief mier Frelsed þitt, andlegum Dofa eydir, sem a fiell Hiartad mitt.

12. Guds

12. Guds Son var gripiñ Hondum, giefiñ ſvo yrde eg frij, hañ reyrdiſt hordum Bondum, hlaut eg Myſkun af þvi, Fiotur þung og Fangelſi, ſreckt lat miñ Herra ar hier, Daudans og Dioful Helſi, duttu þvi laus af mier.

13. Bid eg þijn Bondin hordu, blindi nu hvern miñ Lid, fra allſkiñs Glæpa giordum, og geldum Heimſins Sid, laus eg lidugur Andi, lijfs medan dvelſt eg hier, þier ſie jafnan þionandi, þeſſa Boon veittu mier.

Sioundi Pſalmur.

Um̃ Vorn St. Peturs, og Malchus Eyra-Saar. Ton. Giæſku Gud vier prijſ.

Lauſnarans Læriſveinar, þa litu Adburd þañ, og Juda Athafnir einar, aller ſeñ ſpurdu hañ: Eigum vier ecki ad ſlaa, Ovina Sveit med Sverdi, ſo hier ei þyngra verdi? Saal mijn hier gior ad gaa.

2. Ef þu Aſorma villdir, eitt hvad ſem vandi er aa, þarflig Raad þiggia ſkylldir, og þig vel fyrer ſiaa, af þvi optliga ſker, ſa ſem er eliñ i Raadum, eiñ mætir ſkada braadum, ſeint þaa ad idraſt er.

3. Eñ med þvi Mañlig Vitſka i morgu naair, ſkamt, a allt kañ ecki ad giſka, ſem er þo Vandaſamt, Koſt þañ hiñ beſta kios. Guds Ord fær ſijndt og ſañad, hvad ſie þier leiſt eda bañad, þad ſkal þitt Leidar Lios.

4. Petur med ſvellu Siñi, Sverd var Slijd-

Slijdrum dro, hañs trw eg Brædin bryñi, og beint i Flockeñ sloo, Malchus hlaut hier af Tioon, hañ misti hid hægra Eyra, Hoggid tok ecki meira, þessi var Biskups Pioon.

5. Lausnariñ liost nam svara, Læri-sveinunum fyrst, låtid þessa fram fara, frekast i siñi lijst, Petri svo sagde nu, Sverds Dauda sa skal sekur, sem Sverd aan leisis tekur, Sverd slijdra Simon þu.

6. Meinar þu Fad'riñ milldi, munde ei senda hier, ef eg þess Oska villdi, Eingla til Fylgdar mier, fleiri eñ Tolf Fylkingar, eda mun skyllt eg ekki, a steinkrañ Kaleik drecki, sem mier þo settur var?

7. So mun uppfyllast eiga, hvad er i Ritning tiaad, og sijdan sañast meiga, hvad siest fyrer løngu spaad, So epter Sermon hañ, Eyra Pionsins aahrærdi, sem aadur Petur særdi, læknadi ad heilu hañ.

8. Saal mijn lærum og siaum, med sañre Hiartans lijst Tveñslags Sverds gløgt vid gaaum, greina skal þar uñ fyrst, Sverd Drottiñs Domariñ ber, Sverd egin Hefndar añad, sem øllum verdur bañad, þad kieñir Christur hier.

9. Bid eg hier gløgt ad giætir, good Valldstiorn heidarlig, Saklausañ siist þu grætir, nie fialfañ meid-

meidir þig, vird Sverd Guds Vandlætis, Bleod skälltu þvi ei baña, burtsniid þu Grein Lastaña, merk Dæmi Moysis.

10. Þitt, Sverd sem þitt er egid, fyrir þijna egin Sok, skal ei wr skeidum dregid, skijr eiu þar til Rok, Jesus þad bañar bert, honum er skyllt þu hlijdir, hogvær umberer, lijdir, það moti þier er giort.

11. Ræn ei Gud sijnum Rietti, þvi reiknast Hefndeñ hañs, Valldstiorn til verndar setti, vijda uñ Byggdir Lands, Elligar ad þvi gæ, Sverd Drottiñs sem hier nefnist, sañliga a hier hefnist, Tioon þitt tvøfalldast þa.

12. Malchus sem misti Eyra, merkir þa alla frij, sem Ord Guds ecki heyra, ega þo Kost a þvi, Heyrn er þeim hægre sloo, Vinstri Hlust heilli hallda, Hæd og Spielni Margfalida, noog gieta numid þo.

13. Skaalka mark mætti kalla, Malchus hier feingi riett, a Guds Ovini alla, Einkieñ slijkt er sett, Ord hañs ei ackta hier. Jeg bid og jafnan sege, Jesus miñ laattu eigi, þad Merki siaast a mier.

14. Eñ fiñur þu hier framar, Frelsarans Dæmid best, Hormungar hættusamar, a honum laau mest, sitt Traust þo setti hañ, a Guds Fodurs Giædsku rijka, gior þu þad Saal mijn lijka, ef Kross þig henda kañ.

15. Kvol sijna Jesus kallar, Kaleik a Skeinktañ sier, Kross þiñ og Eymdir allar, eins mættu nefna

nefna hier, þui Drottiñ drack þier til, fyrir þig
þa hañ pijndist, so þu mijn Sæl ei tijndist
gior honum giarnan skil.

16. Þu mætt þig þar vid hugga, hañ þeckir
Veykleik Mañs, um̃ þarftu ecki ad ugga, A-dryck
iu-skamtiñ hañs, vel þijn Vankvæde sier, hid
Swrasta drack hañ sialfur, sætari og miñi eñ
hæalfur, Skierfur er skeinktur þier.

17. Heypt mijna og Hefndar næmi, hefur þu
Jesus bætt, mier gafst Mañgiæsku dæmi, þa
Malchum sieckstu grædt, eg þarf og eiñin vid,
Eyrad mitt læknad yrdi, so Ord þitt heyri og
virdi, þijdliga þess eg bid.

18. Hialpa mier Herra sæli, ad hallda Krossbi-
kar miñ, so mig ei undan mæli, nie mogli um̃ Vil-
ia þiñ, eg bid Almætti þitt, vorkyñe miñi Veyki,
ef verda kañ eg skeiki, hrestu þa Hiartad mitt,
Amen.

Attundi Psalmur.

Predikun Christi fyrir Gydingum.

Ton. Sa frials vid Logmal fæddur.

Taladi Jesus tijma þañ, til vid Ovini sijna,
sem komnir voru ad høndla hañ, heyr-
um þa Kieñing sijna.

2. Sem til Jllvirkia eru þier, vtgeing-
nir mig ad fanga, ædur gat eingiñ mei-
nad mier, i Musterinu ad ganga.

3. Dagliga hef eg synt og sagt, Sañ-
leik-

likſins Kieñing mæta; eingiñ gat Hendur ꝏ mig lagt, ætlud nw þeſſ ad giæta.

4. Ufer ſtendur nu ydar Tiid, Uppfylld ſvo Ritning verdi, Myrkraña geiſar Magtin ſtrijd, mæla ſo Jeſus gierdi.

5. Liufliṅdi Bleſſad Lausnarans, lijttu hier Saal mijn kiæra, ſa vill ei Dauda Syndugs Mañs, ſoddan maattu nu læra.

6. Jeſus þeim ſyndi i ſañri Raun, Saalar heill Raad og Frelſi, Guds Syni Judar gulldu i laun, Grimd, Hatur og Faangelſi.

7. Furda þvi Saal mijn eingin er, ei ſkallt þvi Dæmi tijna, Po Verolldin launi vondu þier, Velgiord miøg litla þijna.

8. Gydinga Dæmi ſkynia ſkallt, ſkil þig vid Odygd ſlijka, Packlæti ſyrir Godgiord giallt Gudi og Moñum lijka.

9. Jeg læt mier þeſſu jafnframt ſagt, Jeſu af Ordum þijnum, eingiñ gat Hendur ꝏ þig lagt af egin Vilia ſijnum.

10. Pañ Takmarkada Tijmans Punct, tilſetti Fadiriñ milldi, nær þad Anaudar Okid þungt, yfir þig ganga ſkylldi.

11. Eins Upphaf lijka og Ending med, allrar Hormungar miñar, Fadir Himneſkur er fyrir ſied, i Forſioon Myſkunar þiñar.

12. Peſſi nu Tijmiñ ydar er, Ovinum Jeſus ſagdi, Herrans eg þetta Maaltak mier i Miñi og Hiarta lagdi.

13. Nu ſtendur yfir Nædartijd, Naudſyn er

þeſſ

þess eg giætti, lijdur mig Drottiñs Bidlund bliid, Brot mitt so kvittast mætti.

14. Ef eg þa tijd sin Gud mier gaf, Gaalaus forsooma nædi, Drottins Tijme þa tekur af, Eylijmælliñ oll i Brædi.

15. Þvi leingur sem hañs Bidlund bliid, bedid forgiefins hefur, þess hardari mun Heiptin striid, Hefndar þä Drottiñ krefur.

16. Guds vegna ad þier giæt mijn Saal, Glæpum ei leingur safna, giorum Idran þvi meir eñ maal, muñ vera Synd ad hafna.

17. J Dag vid skulum skipta um̃ skiott, skal Synd oc Flotta rekin, hver veit nema sie nu i Nott, Nardin i burtu tekin.

18. Talar Jesus um̃ Myrkra magt, merkid þad Valldstiornendur, ydur skal nu j Eyra sagt, Um̃dæmid Heims tæpt stendur.

19. Liosid Myrkriñ burt leidir frij, med Liooma Byrtu siñar, Varast ad skyla Skalkum þvi, i Skugga Magtar þiñar.

20. Minstu ad Myrkra Maktin þver, þa Myrkur Daudans skalt kaña, j ydstu Myrkrum einginn sier, Adgreining Hofdingiaña.

21. Myrkri liettari er Magtin þijn, minst þess fyrir þiñ Dauda, þa Drottins Hættignar Dyrdin skijn, hañ dæmer eins Rijka og Snauda.

22. Fyrst Magt Heims er vid Myrkur lijkt, mijn Saal hallt þier i stilli, varastu þig ad reida rijkt, oc Rijkis mañä Hilli.

23. Drottiñ Jesu þu Lijfsins Lioos, Lystu Valldstiornar Moñum, so þeir sem rœda yfir oss eflist i Dygdum soñum.

24. JEsu þijn Kallda Kvalastund, Kvalatijd af mier svipti, Guds Barna gafst mier Gledestund, good voru þau umskipti.

25. Myrkraña þreyngdi Magtin hier, mig svo leystir wr Vanda, Kvalaña ytstu Myrkur mier, meiga þvi alldrei granda.

Nyundi Psalmur.

Um Flotta Lœresveinaña.

Ton: Jesu Christe þig kalla eg œ.

Þa Lœrisveinarnir sau þar, siñ Herra gripiñ høndum; og hañ af Folki verstu var, vœgdarlaust reyrdur Bøndum: Allir señ hønum flœdu frœ, forlietu Drottiñ hreinañ, i Hœska einañ. Ad soddan skulu vid Saal mijn gœ, siœum hier Lœrdoom beinañ.

2. Aan Drottins Rœda er Adstod Mañs, i eingvu minsta gilldi, sœnytt reinist opt Fylgid hañs, er frekast hialpa skylldi, hver eiñ vill forda sialfum sier, ef syniſt Hœski bwiñ, ad Hendi snwiñ, sar þvi varlliga ad fallvollt er, Frœnda og Vina Trwin.

3. J sama mœta sier þu hier, Saal mijn i Speigle einum, ad hryggiligar sie hœttad þier, eñ Herrans Lœrisveinum, þeir hofdu Leisi Lausnarans, Lijfi ad forda sijnu, fra saœrri Pijnu, Naudugir mistu Nœrvist hañs, nu gœt ad Rœdi þijnu.

4. Hvad opt Jesu þier ſtrydi eg fra, freckt aa mot Vilia þijnum, þa Glæpa Vegiñ gieck eg aa, Gyrndum fylgiandi mijnum, forſkulldad hafdi eg fyrir þad, Flootta Madur ad heita; til Heliar Reita, eñ þu virdtiſt mier aumum ad, aptur i Myſkun leita.

5. Eiñ varſtu Jesu epter þvi, i Ovina lææt-iñ Hondum, eiñ ſo eg være alldrei i, Eymd og Freiſtingum vondum, allir forlietu einañ þig, allt ſo mig hugga kyñi, i Mañraun miñi, Eg bid Drottiñ læt ecke mig, einſamlañ nockru ſiñi.

6. Læriſvein Saal mijn ſiaadu þañ, ſem Jesu eptirfylgdi, raanglæt Ungmeñi ræntu hañ, riett nakiñ vid þa ſkildi, ber-ſnøggur Flotti betri er, eñ Bræðralag Orlettinda, vid Selſkap Synda, Aviñing læt þig eingvañ hier, i þeirra Flocki binda.

7. Burt þadan Jesum færdi fliott, Flockur Jllrædis maña, Lamb Guds ſaklauſt, þa leid ad Nott, leiddu þeir til Kvalaña. Myſkunar laus ſu medferd biaad, mier virdiſt epter vonum, i Næætmyrkronum, þeir hafa bædi hrakt og hrjaad, hrundid og þiak-ad honum.

8. J Daudans Myrkrum eg dæmdur Præll, dragaſt ætti til Pijnu, Eñ þu tokſt Jesus ſon Guds ſæll, ſaklaus vid Straffi mijnu, Pañin tilbioſtu Lijfſins Leid, Liomandi Saalu miñi, þo Lijf hier liñi, Andlæts kvølum og kalldri neyd, Kvljdi eg þvi eingvu ſiñi.

9. Hrocktu þvi so og hriaadu þig, Herra miñ Illsku þiodir, ad hier nu bæri a Hondum mig heilagir Englar goder, Mæduſom urdu Myrkur-iñ hier, mæta lietu þig hordu, og Hindrun giordu, Guds Dyrdar Lios ſvo lyſi mier, a liſandi Maña Jordu.

10. Kvalafor Jeſu þeſſe þijn, ſem þa gieckſtu einuſiñi, veri Kraptur og Verndin mijn, ſvo Begiñ Lijfſins eg fiñi, laat ecki Dioful draga mig, i Dofenleik Hollofins blinda, til ſekta og Synda, eg bid af Aſt og Alwd þig, Afkiefd hans burtu ad hrinda.

Tijundi Pſalmur.

Uñ fyrſta Ranſak fyrir Caipha.

Ton. Allt mitt Raad til Guds eg ſet.

Til Hañas Hwſa Herrañ Chriſt, hardrædir Judar leiddu fyrſt, beyſt fra eg Bønd hañ ſæri, hønum ſtrax þadan wijſad var, Vidrøk fieck ei nie Hwijldir þar, miøg ſo þoott mæddur væri.

2. Burt ſendi þvi med beyſkri Pijn, bundiñ Caipha Maagi ſijn, Hañas vorn Herrañ ſæta, Høfud-Kieñimañs hædſtu Stiett, hafdi ſaa þetta Arid riett, Guds Løgmaals ætti ad giæta.

3. Ur Himnarijkis Hwijldar ſtad, Hofdum vid Saal mijn forſkulldad, wtrekin vijſt ad vera, Eñ Jeſus tok nu uppa ſig, Orgadan þeſſa fyrir þig, Lof ſie þeim liufa Herra.

4. Hiartad bædi og Hwsid mitt, Herbergi veri Jesus þitt, hia mier þigg Hvijld hentuga, Þott þu komir med Krossiñ þiñ, kom þu blessadur til mijn iñ, fagna eg þier fegins huga.

5. Caiphas hafdi hier um̃ spaad, hentugast mundi þetta Raad, ad deye eiñ fyrir alla. Embættis mællti Andiñ þar, af þvi Hiartad ei visse par, Sañleik Guds siñt̃ valla.

6. Balahams Dæmi eins var eitt, Andagipt slijk var honum veitt, Spaklega Tungan spaadi, hañ hafdi i siñi Hreckia Raad, Hiartad fieck ecki Sañleiks gaad, þvi hañ Fiegirndiñ þiadi.

7. O Jesu! laat þiñ Anda hier, alldrei vijkia i burt fra mier, Leid mig Veg Lijfsins Orda, so Hiartad bædi og Maalid mitt, mykli samhuga Nafnid þitt, Hollds girnd og Hræsni forda.

8. Til Caiphas voru komnir sieñ, Kieñivalldid og Stiórnar Meñ, Biskupiñ þegar ad bragdi, leitar Andsvars til Lausnarans, um̃ Lærisveina og Kieñing hañs, eñ Jesus aptur sagdi:

9. Openberliga eñ ecki leynt, i Musterinu kienda eg beint, hvad spyr þu mig um̃ þetta? kuñgiòra mega þar um̃ þier, þeir sem Lærdomiñ heyrdu af mier, þa laattu þig leidrietta.

10. Giæt ad mijn Saal og siaadu þar, Sonur Guds undir Ransak var, krafdur þad Kvoll did eina, A Kvolldi hveriu þu koma skallt, Kvolldreikning vid þig sialfañ hallt, med Kvolld Offurs Jdran hreina.

11. Nu Guds Kieñimañ þeink um̃ þad, þar mune um̃ sijder grenslast ad, hvernin og hvad hier kiendir, ad Lærisveinum mun lijka spurt, sem liett þitt Gaaleysi villast burt, huxa glogt hvar vid lendir.

12. Jesus vill ad þijn Kieñing klaar, Kröptug sie hrein og opinskaar, lijk hvellum Lwdurs hliomi, Launsmiadran øll og Hræsnin hæl, hindrar Guds Dyrd eñ villir Saal, straffast med straungum Domi.

13. Vangiætslan mijn er margvijslig, mill-dasti Jesu beidi eg þig, vægdu Veykleika mijn-um, Forsoomun eingin fañst hia þier, Fulln-adar Boot þad tel eg mier, Styrk veittu Pion-um þijnum.

14. Eins er hier eiñin øllum riett, alvarlig Kieñing fyrir sett, Ord Guds elski og læri, Tru in Jñvortis efli Gied, einardlig Jatning lijka med, Avøgst hid ytra færi.

15. Byskups Pioon eiñ i Brædi þo, Blessadañ JEsum Prestur slo, so þad Rittningin segir, hogværligt Andsvar Herrañ gaf. Honum Saal mijn þad lærdu af, um̃ Sakleisi þitt ei þegir.

16. O-vart Samvitskan Adam sloo, illañ Kiñ-roda fieck hañ þo, i fyrsta Falli sijnu, þess-vegna Jesus Hoggid hast, hlaut ad lijda og rodna fast, allra fyrst i hans Pijnu.

17. Drottiñ JEsus eg þakka hier, þetta leid stu til Frelsis mier, Eg bid Astsemi þijna

Samvitsku slogiñ svida skiæd, at Saalu miñi
þu nyk og græd, burt taktu Blygdun mijna,
Amen.

Ellefti Psalmur.

Um̃ Afneitan Peturs. Ton: Dagur i Austri ollu, Upp.

Gudspialls Historian gietur, gripiñ þá Jesus vàr, allir sen utañ Petur, yfergæfu hañ þar, og Læriseiñ eiñ añar, Aleingdar geingu hliott, Herrañs Braut Hrigdar sañá, harla dimt var af Nott.

2. Caiphas Kieñimañi, kuñugur Læriseiñ, ingeingur ørt med sañi, wtistod Petur eiñ, Ambaatt uppluka beidir, okieñdañ Petrum þaa i Forsal til Lydsins leidir. Lærdoom hier fiña maa.

3. Kroff Ferli at fylgia þijnum, fyrir mig Jesus kiær, vorkyntu Veykleik mijnum, þo verdi eg aaleingdar fiær, Pa Triw og Pol vill þrotna, þreyngir ad Neydin vond, reys þu vid Neyriñ Brotna, og riett mier þijna Hond.

4. Kolelld þvi kallt var nærsta, kveikt hafdi Præla lid, Petur med Sturlan stærsta, stod hia þeim Logañ vid, Ambaatt hañ ein sprogsetti, af sier þad heyra liet, mun þessi Mañ (hun frietti) med Jesu af Nazareth?

5. Hañ neitat hart ad bragdi, hræddur vid Ordiñ bist, þañ sig ei þeckia sagdi, þaa

þar gool nu Haniñ fyrst, ætlar sier wt ad rijma, oñur Perna hañ sia, talar i añañ Tijma, til þeirra er stodu hia.

6. Af Nazareth nu er þessi, nykomiñ Jesu med, hiñar Gied trw eg þad hvessi, hver Madur spyria ried, ertu eiñ af hañs Sveinum, eñ Petur neita vañ, sagdi med Eidi einum, alldrei þeckta eg hañ.

7. Pridia siñ þar til løgdu, Pionar Caiphas bert, Maalfærid sumir søgdu, segir til hver þu ert, Frændi Malchus ried mæla, mundi eg þig ecki sia (gier eg sijdst Grun mig tæla) i Gardinum Jesu hia?

8. Petur med blingu bragdi, braadliga sagdi nei, soor sig og saart vid lagdi, soddan Mañ þeckti hañ ei, gløgt þegar giørdist þetta, gool Haniñ añad siñ, siist maatti Sorgum lietta, Swt flaug i Brioftid iñ.

9. Saal mijn þier Faari forda, frekliga voga siist, aan leisis Drottiñs Orda, Ostyrkt er Holldid vijst, þykist þu stødugt standa, stilla þiñ Metnad þarst, hver sier vogar i vanda, von er sa falli snart.

10. Adur i Alldingardi, ohræddur Petur var, Kallmeñsku Huguriñ hardi; hans sig Auglysti þar, Audvird Ambaatt hañ hrelldi, ofmiog þvi skelfast vañ, fra Sañleik sijdan seldi, sama þig henda kañ.

11. Kolelldt hveiktum jafnast, Kitlandr Veraldar P-ial, Prælar Syndañá safnast, samañ vid Lesta Bar', fullir med Fals og Villu, fordastu þeirra Glis,, ætid er med þeim Illu, Einfolldum bwid Slis.

12. A ubeatt med ygldu bragdi, er þessi-Verolld leid, morgum Meinsnorur lagdi, mieg ar Spott-yrdiñ greid, Pyed med Prælum sijnum, Piona Guds lastad sær, Styrk mig med Mætti þijnum, mot heñi Drottiñ kiær.

13. Epter Afneitan eina, wt villdi Petur gaa, hugdi hañ Braut sier beina,, bwna þeim Solli fraa,, þa kom eitt odru verra,, umkrijngdu Prælar hañ, afsoor siñ sæla Herra, sier og formæla vañ.

14. Hægt er hverium ad stofna, i Hættu og Vandaspil, Forvitnis Dælskan dofna, dregur þar margañ til, Ogiæfu Gilldran þraungva, greip skiott þañ kuñi ad naa,, wtkomu Von sieck ongva, ad þvi i tijma gaa.

15. Opt maa af Maali þeckia, Mañiñ hver hellst hañ er, sig mun fyrst sialfañ bleckia, sa med Lastmælgi fer, Godur af Giedi hreinu, God-ordur reinist vijst, fullur af illu einu, Illyrdiñ sparar sijst.

16. Hryggilig Hrosun henti, heilagañ Drottins Piön, Syndin miog saart hañ spenti, Saal ar var bwid tion, hvad mun eg Mattar naumur, mega þa standast vid, vangiætiñ Vesæll og aumur, Vielum og Hreckia Snid.

17. J Verolldar Vondsku Solli, velkist eg Jesu hier, Falli þad opt mier olli, ostødugt Holld. did er, megnar ei moti ad standa, miin Hreysti Natturlig, lattu þitt Lios og Anda, leida og styrkia mig, Amen.

Tolfti Psalmur.

Um Jdran Peturs. Ton.

Kom Andi Heilagi.

Petur þat sat i Sal, hia Sveinum inni, tv ent hafdi Hanagal, heyrt ad þvi sinni.

2. Bvvenn var þrisvar þa, þvert hann ad neita, sier Jesum Sælan fra, Sorg mætti þad heita.

3. Drottinn vor veik sier vid, viist umm þad gietur, liufur med Lijknar sid, og leit a Petur.

4. Strar flaug i Huga hans, hvad þo siist vardi, Lausnarans Ord og Ans, i Alldingardi.

5. Blygdadest brætt vid þad, Briost fullt af Trega, gieck vvt vvr greindum stad, og griet beisklega.

6. Siæ þu med sanni Trw, Sæl miin ælskiæra Hvad framar hefur þu, hier af ad læra.

7. Hætt galar Haninn hier, i hvers Manns Giedi, drygdar þa Synder sier, sem Petur skiedi.

8. Sæarliga Samvitskan, sekann æklagar, Jnnvortis aumann Mann, ængrar og nagar.

9. Fær hann sig friælsann siist, þo skinist hrelld-

ur, ſem Fugl vid Snwning ſnijſt, þeim Snaran helldur.

10. Vijkia þo vilie hañ fra Vondſku hætti, orka þvi ecki kañ, af egin Mætti.

11. Upp þo ſier ætli braatt, aptur ad ſtanda, fellur hañ þegar þraatt, i þyngri Vanda.

12. Logmaal Guds hropar haatt, Hanagal añad ſegir oc ſynir þraatt, hvad ſie þier bañad.

13. Pad þvingar þrwgar med, þad ſlær og lemur, Sorgande Syndugt Gied, ſærir og kremur.

14. Pad verkar Sorg og Swt, þeim ſeka Mañi, Hialpar þo eingvum wt, wr Synda bañi.

15. Holldid þar þriotſkaſt vid, og þykir illa, eykſt a þañ Synda Sid, Svik Hræſni og Villa.

16. Eñ Jeſu alit ſkijrt, Anda Guds þyder, ſa giører hægt og hyrt, Hiartad um̃ ſijdir.

17. Lætur hañ Logmaal biſt, Lemia og hræda, eptir þad ſer hañ fyrſt, ad frida og græda.

18. Ord Jeſu edla ſætt, er hañs Verkfæri, hellſt ſær þad Hugañ kiætt, þo hrelldur væri.

19. Hañ giefur hreina Tru, hañ fallin̄ reyſer, hañ veykañ hreſſer nu, hañ bundiñ leyſer.

20. Ei er i ſialfs Valld ſett, ſem nockrir meina, Yfirbot Jdran riett, og Trwin hreina.

21. Hendi þig Hroſun braad, ſem helgañ Petur undir Guds aattu Raad, hvert idraſt gietur.

22. Heimſka er verſta vijſt, vid þad ad dyl-iaſt, þu muner þaa þier lijtſt, vid Þrautir ſkiliaſt.

23. Ef JEſus ad þier ſnijr, med aaſtarhoti, lijttu þa Huga-hyr, honum a moti. 24.

24. Graata skallt Glæpi sart, en Gudi tvva, elska hans Ord(i)d klaart, fra illu snwa.

25. O=nyt er Jdran tæp, ad þvi skallt hyggia, ef þu i giordum Glæp, girnist ad liggia.

26. Petur þa formerkt fieck, Fall=Hrosun slijka wr Synda Salnum gieck, so giordu lijka.

27. O Jesu! ad mier snu, Asionu þinn, sicadu mig særdan nu, a Saalu minni.

28. Þegar eg hrasa hier, hvad miog opt skiast, bend þu i Myskun mier, so megi eg vid kannast.

29. Opt lijt eg upp til þijn, Augum grætandi, lijttu þvi liuft til mijn, so leysist vandi, Amen.

13. Psalm.

Um Caiphas Doom.

Ton. Jesus Guds Son eingietinn.

Foringiar Presta feingu, fals vitni morg til sett, fwssliga fram ad gengu, fullir med Svik og Prett, Samhlioda urdi eigi, uppdicktad margt þo segi, Jesus þa þagdi sliett.

2. Lær þu ef Lygum mætir, Lijfsreglu Saal mijn hier, med Fossi og Piost ei Prætir þrazliga so til ber, hoogvær Þogn Heyptir stillir, Heimskordur Sannleik spillir, opt fyrir sialfum sier.

3. Hirt alldrei hvad sem gilldir, ad hætta a osatt Maal, hvert veria edur sækia villdir, verdur þad morgum Taal, Munnur sa laungum lygur, fra

fra Lucku og Blessan hnijgur, hañ deyder sijna Saal.

4. Sañleiks Vitni þo seigi, skañ mig Gudi hia, ottast þarf eg nu eigi, Affsokun hef eg þa, Liugvotta Lygi megna, leid Jesus miña vegna, Klogun mig keypti fra.

5. Caiphas feierti fyrstur, Falskliga Herrañ ad, sialfur hvert sie hañ Christur, og so eñ framar kvad, vid sañañ Gud eg þig særi, ef Sonur hañs ertu hiñ kiæri, segdu oss satt um̃ þad.

6. JEsus Jaatar ad stundu, jafnframt þvi so nam tia, Son Mañsins siaa þeir mundu, sitia þadan i fra, til Kraptarins hægri Handar, og hier eptir komanda, skiærasta Skye aa.

7 Rieñimañ reif sijn Klædi, kvad slijkt Gud-lastaner, adspyr med ogna Brædi, um̃ þad hvad halldi þier? Allt Raadid undir tekur, er hañ vijst Dauda sekur, soddan samþyckium vier.

8. Jesus ei ansa hirdte, aadur þa logid var Guds Nafn þo giarnan virdti, gaf þvi Caipha Svar, Lygd Heims þo lijtid sætir, Lausnarans Dæmis giætir, leita Guds Lofdyrdar.

9. Hygg ad og herm hid saña, hvenær sem til er reint, hrædst ei Hootanir Maña, hallt þiñi Jaatning beint, giæt vel ad geymir þetta, Guds Ord og Truna rietta, medkiendu liost og leint.

10. Caiphas Logsøgn leida, lært hafa margir

eñ,

eñ, hvad sem Høfdingiar beida, hinir ꝏ'ickta señ, Vinskap sig villa lꝏta, viliandi raungu jaita, fordist þad fromir Meñ.

11. Su er mijn Huggun sama, sem þijn var Jesu miñ, Krossiñ þar ad vill ama, Offokn og Hørmung stiñ, hia þiñi Hægri Hendi, hier þo ad Lijfid endi, Fagnadar nægd eg fiñ.

12. Pier til Gudløstun lagdi, Liugandi Kieñimañ, Dauda sekañ þig sagdi. Sañliga Urskurd þañ, ꜵtti eg ad heyra helldur, hart med riettu Sakfelldur, vijst eg nog til þess vañ.

13. Andligt Walld einum Romi, Urskurdar Daudañ þier, Drottiñ i Nꜵdardomi, dꜵmir þvi Lijfid mier, þacka eg Elsku þiñi, þu keypter Saalu miñi, Frijun og Frelsi hier, Amen.

14. Psalm.

Um Pionaña Spott vid Christum.

Ton. Allfagurt Lios oss byrtist.

Eptir þañ Doom sem allra fyrst, Andlegir dꜵmdu um Herrañ Christ, hafa þeir, þvi ad þa var Nott, þegar til Hvijldar gengid skiott.

2. Drottiñ vor eptir þreyttur þat, Prꜵlum til Giꜵtslu fengiñ var, giørdi ad hønum gis og Dꜵr, Gudlausra Maña Flockur þrꜵr.

3. Hꜵdung, Spottyrdi, Hroop og Brijxl, hver liet med ødrum ganga a vijxl, Hrꜵktu

Hræktu og slou Herrañ þar, hañ þo a medan bundiñ var.

4. Siaa þu og skoda Saala mijn, Saklausa Lambsins beysku Pijn, hugsa vandliga um þad allt, af þessu hvad þu læra skallt.

5. Hañ sem ad Nætur Hvijlld og Roo, hverrt Skiepnu af Myskun bioo, i siñi Ogna Eymda stærd, eingvañ kost fieck a neiñi Værd.

6. Hvijldar Noott marga hef eg haad, Herra Jesu af þiñi Naad, Kvol þijn Eymdum mig keypti fra, kañast eg nu vid Giædsku þa.

7. Nær sem eg reini Sorg og Sott, seinast ad kiemur Daudans Noott, Nætur kvala sem neyddu þig, niota laattu þa Jesu mig.

8. SamvitskuSlog ogSatans Haad, sefi Jesu þijn blessud Naad, Ofbod Daudans og Andlaats Pijn, aftaki og Myki Giæskan þijn.

9. Margur (og vijst þad maklegt er) mieg þessum Skaalkum Formæler, Po fiñast nockrir hier i Heim, ad Hegdun allri lijkir þeim.

10. Hvad giora þeir sem hier a Jord, hafa ad Spotti Drottins Ord, Lifa i Glæpum liost til sañs, lasta og Forsmaa þiona hañs.

11. Sa sem Guds Naad og Sañleikañ, sier þeckir veit og skynia kañ, Kukl og Fiolkyngi kyñir sier, Caiphas Prælum verri er.

12. Soniñ Guds ecki þecktu þeir, þvi Syndga hinir laangtum meir, sem kallast vilia Christnir best, Christum þo lasta allra mest.

13. Hræsnarar þeir sem Hrecki og Synd, hilia þo

þo undir Fromleiks Mynd, Lij.iast þessum sem Lausnarañ, Lomdu Blindandi og Spiodu hoñ.

14. Hverium sem Spott og Hædni er kiær, hañ geingur þessum Selskap nær, Forsu aan Gudrækins Faatæks Mañs, fyrirlitning er Skaparans.

15. O! Vesall Madur ad þvi gaa, eptir mun koma tijmi saa, sama hvad nidur saair hier, sialfur aan esa upp þa skier.

16. Ef hier aa Jordu er Hrop og Haad, Hædni og Gudlast nidursaad, uppskorid verdur eilijft Spie, Agg og Forsmaan i Helvijte.

17. Ætla þu ecki aumur Mañ, af komast muni Strafflaust hañ, sem Soniñ hefur hier hædt og spiad, horsi Fadiriñ uppa þad.

18. Hvad Jesus nu um Nætur skeid, Naudstaddur hier af Moñum leid, Ogudlegur umEilijfd þa, af illum Dioflum lijda maa.

19. Okiendum hier þo aumur sie, alldrei til legg þu Haad nie Spie, þu veitst ei hvern þu hittir þar, helldur eñ þessir Gydingar.

20. Sialfañ slær mig nu Hiartad hart, hef eg aan efa mikiñ Part, af soddan Illsku aastundad, audmukliga eg medgeing þad.

21. Saad hef eg nidur Synda Root, Svijvirding mijn er morg og liot, Uppskieru Tijmañ ottast eg, aangrast þvi Saalin næsta miog.

22. Herra miñ Jesu Hormung þijn, Huggun er Bædi og Lækning mijn, Sakleysi vijst þu saader hier, Sæluñar Avoxt gafstu mier.

23. Blood-

23. Blooddropar þijnir, bleſſad Sæd, ber þañ A-vext ſem heitir Ræd, þañ ſama GUD mier ſialfur gaf, Sæluhialp mijn þar ſprettur af.

24. Hæddur varſtu til heidurs mier, Hogg þijn og Sløg mijn Lækning er, alldrei mun Dioſull eiga Valld, a mig ad leggia Syndagialld.

25. Eñ hier til Heidurs aptur á mot, Idraſt vil eg og giora Bot, Hollds Vilia giarnan hefta miñ; Hialpi mier Jeſu Kraptur þiñ, Amen.

15. Pſalm.

Uñ Rædſtefnu Preſtaña yfir Chriſto.

Ton. Chriſts er koma fyrir Hondum.

Miøg ærla uppi vooru, Olldungar Judaſeñ, ſo til Samfundar fooru, fyrſt ir þo Kieñimeñ, i Rædſlag lietu leidaſt, lijkar þad øllum vel, hvernen þeir giæti greidaſt, Guds Syni komid i Hel.

2. Heimtu med Heyptar Lundu, Herrañ vorn til ſijn brætt, Orſøk þvi eingva fundu, allir ſeñ mælltu hætt, ſeg oſſ ef ertu Chriſtur, einaſti Son GUDs ſa, Grædariñ Giæſku liſtur, gaf Andſvar þar uppa.

3. Po ydur eg þad ſegi, ecki ſamt trwi þier, Andſvarid mier og eigi, ef eg ſpyr nockurs hier, Mañſins Son ſiæed ſitia, ſeñ hia Guds Hægri Hlid, i Skye mun eiñin vitia, aptur med Dyrdar Sid.

4. Hier

4. Ertu Guds Son þeir sǫgdu? svaradi Drottiñ, jaa, diarfir þañ Doom aa lǫgdu: Daudamadur er saa Uppstoodu strax ad stundu, striid þeim i Hiarta brañ: Frelsarañ Fiǫtrum bundu, færdu Pilato hañ.

5. Hier maattu Saal mijn sañа, so gengur þad til vijst, Astundan Illvirkiaña, Umhyggiu vantar sijst, aarla þeir Blundi bregda, binda fast ǫll sijn Raad, Klookliga Hreckium hegda hver sem þess sengi gaad.

6. Eñ þu sem aatt ad vera; Utvaliñ Drottins Þion, Verk hañs og Vilia ad gera, og varast þitt Saalar tion, Andvara eingvañ hefur, Umhyggiu lijtill siest, vid Glis Heims Gaalaus sefur, Gud naadi soddañ brest.

7. Marger upp aarla rijsa, ei gieta sofid vært, epter Aud Heimsins hnysa, Hollds Gagned er þeim kiært, Saalin i Briosti sofnud, syniſt ad mestu Daud, til allra Dygda dofnud, sem Drottiñ hellst þo baud.

8. Forsionar Verkmeñ vijsir, Vijngardi Drottins i, fyrst þa Dags Liomiñ lyser, liuft bid eg giæti ad þvi, uñ sitt Embætti hyggi, aarla giord Bæn in sie, Idiulausir ei liggi, i Lijkamans Giaalijfe.

9. Haturs Meñ Herrans vaka, hyxandi ad giora Tion, epter þvi aattu ad taka, ef ertu hans Trygda Þion, vilier þu vid þeim sporna, og varast þeirra Haad, aarla Dags alla Morgna vid Ord Guds Halltu Raad.

10. Þeink nu i þijnu Hiarta, þar næst i añañ stad, hvar uñ Herrañ ried kvarta, hyggia maattu þar ad,

Ordum hañs ecki treystu, illgiarnir Judar þeir, wr Spurning eingri leystu, æ þui vesnudu meir.

11. Hver trwir nu hart þo hooti, Herrañ Synd-ugum Lyd, allfæstir iña aa moti, idrunar Svoriñ blijd, Hirtingar Hialpa ecki, Heimur vestnandi fer, V iadleikiñ tru eg off blecki, bwid straff naalægt er.

12. Viist er eg veikur ad trwa, veitstu þad Jesu best, fra Syndum seiñ ad snwa, soddan mig aang-rar mest, þo framast þad eg megna, þijnum ord-um eg vil, treysta og giarnan giegna, gief þu mier Naad þar til.

13. Þat nærst ad þessu giætir, þad er og Lærdoms grein, ef þu o-rietti mætir, Affokun dugir ei nein; hafdu þaa Bidlund hyra, Herrañ mun til þijn siaa, laat þolgieds dæmid dyra, Drottins þig hugga þaa.

14. Mier er sem i Eyrum hliomi Urskurdur Drott-iñs sa, aarla a efsta Domi, upp þegar Daudir staa, Affokun ei mun stoda, Andsvør nie Spurningar, sa stendur viist i Voda, sem verdur sekur þar.

15. Hier er nu Kostur ad heyra, Herrañ talandi i Naad, opni Jesus mitt Eyra, so ad þui seingi gaad, Hogvær vors Bata bijdur, Blessadur þessa Tijd; añars Heims er hañ strijdur, ollum Forherdtum Lyd.

16. Arla Urskurdiñ løgdu, a þig Gydingar þo, Jesu, og sekañ søgdu, selldu þig Pilato, aarla a efsta Degi, Aisokun gilldir siw, til Dauda eg Dæmist eigi, Drottiñ þess miñist þu.

17. Arla Dags uppaknadur, ætijd eg miñist þijn, Jesu miñ Hialpar hradur, hura þu æ t l mijn, aarla a efsta Domi, Affokun vertu mi r,

minstu þa Frelsariñ frooml, hvad fyrir mig leidstu hier, Amen.

16. Psalm.
Um̃ Judasar Jdran.

Ton. Konung David sem kiendi.

Hadas i girndar grœdi, af Gydingum̃ um fyrst, þriatige Peninga þœdi, þvi sveik hañ Herrañ Christ, liost þegar lijta vañ, Drottiñ var nu til Dauda, dœmdur og þungra Nauda, Jdradist eptir hañ.

2. Greidri Musterid geingur, greinir so Ritning fra, um̃ Sylfrid synti ei leingur; señ vill þad Prestum fœ, sagde med sœrum mood; O! hvad eg giørdi illa, þa yfir mig kom su Villa, ad sveik eg saklaust Blood.

3. Lidsemd Prestarnir løgdu, litla sem von var ad; hardlyndir hønum søgdu, Hvad eigum vier med þad? Þu mœtt eiñ siœ um̃ þig, Sylfrenu a Golfid grytti, gieck þadan møgt sier flijtti, og heingdi sialfañ sig.

4. Rœdstefnu Herrar hielldu; hœtti þar seinast vid, fyrir Akur sialfer selldu, Sylfrid Leirkiera Smid, œdur sagt um̃ þad var, i Spœdoms Søgnum søñum, sa var Vegferdar møñum, giefiñ til Grefrtunar.

5. Siœ hier hvad illañ Enda; Otrygd og Svikeñ fœ, Judasar lijkar lenda, Leiksbrød-

 ur

ur ſijnum hia, Andſkotiñ Alſku ſlær, eñ hefur Snoru ſnwna, ſnoggliga þeim til hwna, ſem fara med Fals og Daar.

6. Otrw ſiñ egeñ Herra, ætijd um Hoalſiñ ſlo; eingiñ fieck af þvi verra, eñ ſa Meinlauſum bio, Forrædi, Fals og Viel. Judas þvi Heinging hendte, hañ ſolſkum til ſijn bendte, eins og Achitophel.

7. Fiegyrndin Judas felldi, ſyrſt var hañs Adtekt ſu, Guds Son Gydingum ſelldi, gleūndi þvi Aru og Trw, ſo til uñ ſijder gieck; kaſtadi keyptum Audi, þa kvaldi Sorg og Daudi, Huggun alls eingva fieck.

8. Undirroot allra Laſta, Agirndin kølluð er, Fromleika fra ſier kaſta, Fiarplogs Meñ Agiarner, ſem frekliga elſka Fied; Audi med Okri ſafna, Andligri Bleſſan hafna, eñ ſetia Saal i Ved.

9. Añadhvert er i vonum, Auduriñ fagur nu hafnar hier, Ellegar honum, hryggur burtkaſtar þu, þa Daudiñ þreyngir ad, Agyrndin ſtæpt ſvelgir, af þvi Saalena velgir, i kølldum Kvalaſtad.

10. Falſi og Fiegirnd ræingri, forda þier Saal mijn blijd, ſo mæter ei Ogn nie Angri, þa ad ſer Daudans Tijd, vird lijtils Veralldar Plog, hver ſa ſier lynda lætur, þad lienar Drottiñ mætur, ſa hefur alls Nægta nog.

11. Opt Jeſus ædur hafdi, Amiñing Judas giort, Hreckvijſin Hiartad vafdi, hañ hjellt þad einſkins vert, nu kom þar eiñin ad, Tilſogn ha

tade

tade hreina, Huggun fieck þvi ei neina, varastu Vijti þad.

12. Eñ hvad framleiddi-hañ illa, aadur Lijfernid sitt, þessi þo var hañs villa, verri eñ allt añad hitt, ad hañ Orvænting med, Saal og Lijf seiti i Vanda, Synd a mot heiløgum Anda, helld eg hier hafi skied.

13. J Drottni ef villtu deyia, Drottni þa lifdu hier, til ills laat ei þig teygia, Ord Guds sie kiærast þier, sæll er sa so vid bijst, eñ ef þig Ofall hendir, aptur i tijma vendir, undandrag Jdran sijst.

14. Brot þijn skallt bliugur jaata, eñ bid þo Gud um̃ Raad, af Hiarta hryggur graata, enn heilnæm þiggia Raad, um̃fram̃ allt þeinktu þo Son Guds bar þijnar Syndir, og so þu Myskun findir, saklaus fyrir sekañ doo.

15. Drottiñ laat mig ei dyllast, diarfliga Syndir vid, þo hier um̃ stund megi hyliast, Herra trur þess eg bid, nær Heimi fer eg fra, Orvænting ei mier grandi, Ord þitt og Sañleiks Andi, Hiarta mitt huggi þa.

17. Psalm.

Um̃ Leirpottarans Akur.

Ton: Fadir a Himna Hæd.

So sem fyrr sagt er fra, Sylfur Peniñga þa, hverier loks Judas hrelldir, Høfud-Prestarnir selldu.

2. Og keyptu eiñ til sans, Akur Pottmakarans, þar mœ fullt Frelsi hafa, Framandi meñ ad grafa.

3. Par fiñst ein Pyding fijn, þess giœttu Sœla mijn: Af Guds œsettu Rœdi, um̃ þad Zachrias spœdi.

4. Lijk.st Leirkiera Smid, Lijksamur Drottiñ vid, sem fyrr Esaias sagdi, sialfur þad riett wt lagdi.

5. Af Leir med Lijfsins Krapt, liet hañ Mañ kynid skapt, hrein Kier til heidurs setur, hin öñur lœgra metur.

6. Drottiñ eiñ Akur œ, er honum falur sœ; Minstu hañ Myskun heitir, mœddum Lyd huggun veitir.

7. JEsus eiñ er sa Mañ, sem Akuriñ keypti þañ, eñ hans Blóddropar bliidir, Borgunar giálldid þydir.

8. Framandi Folkid þad, sem fieck ei neiñ hvildar stad, erum vier Sorgum setnir, af Syndugu Edli getnir.

9. Illskuñar Edlid vort, Utlenda hefur giort, os fra eilijfri Gledi, J Adams Falli þad skiedi.

10. Sœlin i Utlegd er, œ medan dvelst hun hier, i Holldsins Hreysi naumu, halldiñ Fœngelsi aumu.

11. Daudiñ med dapri swt, dregur um̃ siidir wt, hana, þa Hreysid brotnar, Holldid i Jordu rotnar.

12. Eins og wtkastad Hrœ, ef eg riett skynjad.

jad sæ, Hialparlaus Saal mꝫ heita, Hvijls dar kañ sier ei leita.

13. Hættu og Hormung þa, Herrañ miñ JEsus sæ, Ond vora af Ast og Milldi, vr Utlegd kaupa villdi.

14. Fadiriñ fallt þad liet, Fridarstad Sæalum hiet, ef Sonuriñ Gialld þad greiddi, sem Guds Riettlætid beiddi.

15. Opnadi Siodiñ siñ, Sonur Guds JEsus miñ, Hwdstryktur Kvaliñ Kryndur, a Krossi til Dauda pijndur.

16. Blooddropar dundu þar, Dyrasta Gialld þad var, Keyptañ Akur þvi eigum, ohræddir deyja meigum.

17. Hier þegar verdur Holld, hulid i Jardar Molld, Sæalin hryggdarlaust hvijlir, Henni Guds Myskun skijlir.

18. Eñ þu skallt ad þvi gæ, Akursins Grefts ran þa, eingvir utan þeir feingu, i Jerusalem geingu.

19. Christnin Guds hier uñ Heim, heitir Jerusalem, i hana iñkomast hlijtur, hver sem Myskunar nytur.

20. J heñi hver eiñ sa er, a JEsum trwir hier, Skijrdur, og alla Vega, Jdran giorir Daglega.

21. Okvijdiñ er eg nu, af þvi eg hef þa Trw, Myskun Guds Sæalu mijna, mun taka i Voktun sijna.

22. Hvernin sem Holldid fer, hier þegar

 Lijfid

Lijfid hver, JEsus i Um̃sioon þiñi, Ohætt er Sæl'u miñi.

23. Jeg lofa Lausnariñ þig, sem leystir wr Utlegd mig, Hvijld næ eg Naadar spakri, nu i Myskunar Akri.

24. Þu gafst mier Akuriñ þiñ, þier gief eg aptur miñ, Ast þijna aa eg rijka eigdu mitt Hiartad lijka.

25. Eg gief og allañ þier, æ medan toori eg hier, Avoxtiñ Jdiu miñar, i Akri Christni þiñar.

26. Eins bid eg aumur Þræll, ad uñir þu JEsus sæll, Lidnum Lijkama mijnum, Legstad i Akri þijnum.

27. Hveiti-Korn þecktu þitt, þaa upprijs Holldid mitt, i Bindini Barna þiña, Blessun laat þu mig fiña, Amen.

18. Psalm.

Um̃ Aklogun Gydingaña fyrir Pilato.

Ton. Sælir eru þeim sialfur Gud.

Arla sem gløgt eg greina vañ, med Guds Son bundiñ fara, Prestarnir, so ad piindist hañ, til Pilatum Land-stiornara, i Þijnghws iñ bad sama siñ, sagt er þo einginñ kiæmi, svo ecki meir saurgudust þeir, sia hier Hræsniñar Dæmi.

2. Jñgang uñ Hwsdyr Heidingians, hielldu þeir Synd bañada, Eñ saurgast á Bloodi Saklauss

lauſs Mañs, ſyndiſt þeim eingvoñ Skada, Heims Bornum hier, Höirding er, Aumſtodd-um Hialp ad veita. Guds Ords Forakt, Agyrnd og Pragt, eingin Miſgiord ſkal heita.

3. Pilatus ſem þad formerkt fiek, fyrſt ei þeim Metnad ſætti, aan dvalar ſialfur wt þvi gieck, Embættis ſkylldu giætti, Sakargipt þa, vill fulla faa, framborna af þeirra Muñi, Daarydiñ fliot, Drambſemi mot, Domariñ fiña kuñi.

4. Laat þier ei vera Aſmaan ad, ef þu villt froomur heita, af Pilato lioſt ad læra þad, ſem Lofligt er eptir ad breyta, Raxnalætid hans, þeſſ Heidna Mañs, hallt þier Minkun tvofallda, þeim midur fer, eñ honum hier, hver vill þañ Chriſtiñ hallda?

5. Allitid ſtoort og Hefdar Haatt, hrædaſt ſkyllz dir þu ecki, Sañleikans giæta ætijd aitt, eingin Kiaſſmaal þig blecki. Hrugirnd liot, Hotmod-ug Hoot, hæfir ſijdſt yfirmoñum, Dramblaat-um þar, þu gief Andſvar, þo byggt af Rokum ſoñum.

6. Olldungar Juda allra fyrſt, upp-baaru Søk þrefallda, Folkinu þeiſſi frams-ſnijr viſt, fyrirbydur ad giallda, Keyſ-araňs Skatt, þad ſegium vier ſatt, ſialfur vill Kongur heita, og Chriſtur ſa, ſem koma aa, Kvittun og Frid ad veita.

7. Hier koma fram þaug riettu Rok, Rædu, og Panka miña, þier JEſus giefin var Þreſolld Sok, þad kañ eg glogt ad ſiña, Þrefalldlig

Sekt, mig þiaadi frekt, þar um̃ eg klagaſt mætti, Prefallda Stygd, og þunga Lygd, þu leidſt med ſoddum Hætti.

8. Fraſnwid Guði allt mitt er, Edlid og Liif ſæancyta, ødrum þvi gief eg opt af mier, ill Dæmi ſo ad breyta, eñ hier a moot, med Elſku hoot, øll Guds Born riett þvi trua, fra Bølvan Deyd, Dioſli og Neyd, Drottiñ ried Lydnum ſnua.

9. Guði ætti eg ad greida frij, Giallo Hlydni og Packarſkylldur,. Naangliga hef eg halldid þvi, høndlad ſem Præll ogilldur, Audſvelpnin þ.in, fyrir øllum ſkyn, Aſtſemdar Herraſi kiæri, þu baudſt: Giefid (gafſt ſialfur med) hvad Guds og Keyſarans væri.

10. Sañliga hef eg hrokad mier, hærra eñ vera ſkylldi, Bod og ſkipun mijns Herra hier, halldid t minſta gilldi, Kongdoom i Heim, og Heidri þeim, hafnadir þu og flydir, Hætignin þijn, a Himnum ſkijn, hun mun birtaſt um̃ ſijdir.

11. Nægdur varſtu fyrir Naanga Søk, Riettlæti Jeſu milldi, uppa þad øll mijn Illſku Nøk afplaanud verda ſkylldi, Aklogun ſu, ſem þoldir þu, þeſſ bid eg Herraſi froomi, ſie mitt Forſvar, þa fiñſt eg þar, fyrir þeim ſtranga Domi, Amen.

19. Pſalm.

Jaatning Chriſti fyrir Pilato. Ton: Mitt Hiarta hvar til Hryggiſt þu.

Gydingar høfdu af Hatri fyrſt, hardlega

ga klagad Jesum Christ, sem ædur sagt er fra, Landsdomariñ giørdi ad gaa; gløgt hvad þyddi Frambiurdur sa.

2. Akløgun fyrsta Andlig var, um̃ þad Pilatus siñti ei par, øñur um̃ Skylldu Skatt, hañ vissi vel þeir søgdu ei satt, soddan Maalum þeigiandi hratt.

3. Eñ sem þeir nefndu Kongiñ Christ, kom hønum þa til Hugar fyrst, hvad ædur heyrdi og nam, af Judum mællt um̃ Messiam, ef mætti skie þad kiæmi nu fram.

4. Pilati Siñi i sumum fiñst, sem um̃ Guds Dyrkun hyxa miñst, Hofdingium Hræsna tijtt, Undersaata Frelsid frijdt, Fiaarplogs giarnir rækia nu lijtt.

5. Hirdstioriñ spurdi Herrañ þa, hvert hañ sie Juda Kongur sa? Eñ Jesus aptur tier: Talar þu so af sialfum þier, eda søgdu adrir þvilijkt af mier.

6. Pa vard Pilati Pelid kallt, þig hat ar sagdi hañ Folkid allt, hvad illt hefur þu giørt? Aptur Jesus ansar bert, er þad næsta Peinkingar verdt.

7. Mitt Rijki er ecki hiedan af Heim, hart mundi añars mooti þeim, strijda miñ Maktar Her, sem nu mig selldu i Naudir hier, svo nædi ecki Gydingar mier.

8. Pilatus aptur ansa vañ, Ertu þo Kongur sagdi hañ? Jaatade JEsus þvi,

hijngad

hijngad barst eg Heimiñ i, ad herma, skylldi eg Sañleikiñ frij.

9. Hver af Sañleiknum sialfur er, sa mijna Roddu heyrir hier, Hræsnis Svør hiñ til sañ, hvad er Sañleikur sagdi hañ? svo gieck burt med Urskurdiñ þañ.

10. Hier mættu Saal mijn heyra fyrst, Herrañ JEsus er Kongur vijst, þo ecki ad Heimsins hætt, soddañ vel þu athuga ætt, þad eykur Gledi Hiartanu þrætt.

11. Kongs Tign þijn Jesus eilijf er, aller þiag-ia sijn Vølld af þier, Hofdingiar hier um̃ Heim, þu lienar, giefur, laænar þeim Løndiñ Rijki Metord og Seim.

12. Fyrir þ ñ Krapt og Frelsis Hond, Forsvara Kongar Rijke og Lønd, sem er þeim undir lagt, eñ moti Diøfli og Daudans Makt dugir eingin Hofdingia Pract.

13. Þu hefur Sigrad Synd og Deyd, sialfañ Diøful og Vijtis Neyd, hardir eitt herligt Strijd, allañ so þiñ leyster Lyd, Lof sie þier um̃ eilijfa Tijd.

14. Andligt þitt Rijki og eilijft er, Ord Sañleiks þar ræður þornar hier, þiñ Velldis Vøndur sa, Oviui slær mier alla fra, i þeim Krapti sigra eg þa.

15. Eñ fyrst þitt Rijki Andligt var, um̃ þad Heimeriñ sinti ei par, hañ fieñ ei Hofmood siñ, hia þier Jesu Herra miñ, þatadi allañ Goddvilia þiñ.

16. Und-

16. Undrast þvi Sàal mijn ecki þarft, þo Atkast Veralldar Lijdir margt, þar um þier þeinkia ber, ertu nu i Utlegd hier, annars Heims þitt Fødurland er.

17. Sannleika Kongsins Sannleiks Raust, sa þarf ad elska Hræsnislaust, sem er hans Undir-Mann, þvi Slægd og Lygi hatar hann, Hrein trwudum Mystunar ann.

18. Ef þu mijn Saal i Gudi glødd, gyrnist ad heyra Kongsins Rødd; giættu þa giørla hier, hvad boda Drottins Pionar þier, þeirra Kienning Raustin hans er.

19. Ransaka Saal mijn Ord þad ert, ad verdur spurt hvad hefur þu giørt, þa Herrann helldur Doom, hialpar eingvum Hræsnin tom, hrein sie Trw i Verkunum fr m.

20. Enn sokum þess þu ei saklaus ert, sialfur spyr þig hvad hefur þu giørt, um hvern umlidenn Dag, Jdran giør og grææt þinn Hag, Guds Son bid þad færa i lag.

21. Allt hef eg Jesus illa giørt, allt þad ad bæta þu kominn ert, um allt þvi eg kvittur er, Allt mitt Lif skal þiona þier, þar til bid eg hialpa þu mier.

20, Psalm.

Umm Aklogun Gydinga fyrir Pilato.

Ton. O-vinnanlig Borg er vor Gud.

Pilatus hafdi prosad nu, Piislarsøk Jesu

ſu gieſna, Klien virdteſt hønum Kongs Tign ſu, þa Chriſtur Sañleik ried neſna, Heims Sañleik heidra lietſt, hæddi Guds Sañleik meſt, Sañindiñ elſka ber, Ord Drottins lættu þier, kiæraſt þo allra Eſna.

2. Jafnott þa ganga Jarliñ ried, til Juda wt ad bragdi, eingva Søk þeſſum Mañi med, mæ eg ſiña hañ ſagdi, Gydingar helldur hart, Herrañ kløgudu um̃ margt, med Ædi, Ogn og Dramb, eins riett ſem Meinlauſt Lamb, Lauſnariñ liufur þagdi.

3. Hañ hefur uppæſt Lydiñ Lands, leingi miøg vijda kiendi, fra Galilæa og ſo til ſañs, um̃ ſijdir allt hingad vendi. Pilatus hugdi hier, hrinda þeim Vanda af ſier, Herodes hafdi þvi, Hirdſtiorn þeim Parti i, til hañs þvi Herrañ ſendi.

4. Fyrir mig Jeſus þoldir þu, Piaaning og beiſka Pijnu, Hiartad gledſt þvi eg heyri nu hrooſad Sakleyſi þijnu, Syndin læ ſaart æ mier, Sok ſañſt eingin hia þier, ſo er Sakleyſi þitt, ſañliga ordid mitt, vid Maaleſni tookſtu mijnu.

5. Løgmaal Drottiñs þa Heſndum hart, hootar mier epter vonum, aptur miñ JEſus anſar ſnart, eingin Sok ſiñſt med hønum, Sakleyſi mitt til ſañs, ſegi eg nu Ordid hañs, eingin Aklogun ſliot, orka ſkal neitt a moot mijnum Pollyndis Pionum. 6.

6. Onytiu Hial og Mælgin mjn, mier til Falls koma ætti, en Jesu Blessud Pognin þijn, þad allt fyrir mig bætti, Skyllda mijn optur er, eptir adbreyta hier, þeigiandi i þijdri Trw, þola, nær lijd eg nu, Porf væri þess eg giætti.

7. Pilatus meinti Mann-vits Slægd, mundi Obrygdul standa, koma vill þvi med Kiærsku-nægd, Kong Herode i Vanda. Kunna þa Aferd enn, allmargir Veralldar Menn. Bid Gud og giæt þijn vel, giarn er Heimur ad Viel, Gaulausum Svikin granda.

8. Krossgangan JEsu þessi þijn, þar fyrer eflaust skiedi, so hvijlast mætti Saala mijn, sætt i eilijfri Gledi, Embættis Omak laungt, opt þo mier finnist strangt, til Lofs og Pocknunar þier, þad vil eg giarnan hier, lijda med liufu Giedi.

21. Psalm.

Um Herodis Forvitni og hvijta Klædid.

Ton. JEsu Christe þig kalla eg ad.

Þegar Herodes Herrann sa, hann vard miøg gladur næsta, af hønum heyrt hafdi, og hellst vill faa, hans Asynd lijta glæsta, Forvitin mørgu frietti ad, Fijsn Holldsins Rapp a lagdi, med bisku Bragdi, Jesus tock ecki undir þad, vid øllum Spurningum þagdi.

2. Margir finnast enn hier um Heim, Herodis Lijkar

Lijkar riettir, Guds Ord er Skiemt og Gaman þeim, sem Gleñs edur nyar Friettir; Forvitnin Holldsins hnysir þraatt i Herrañs leyndardoma, med Fysn ei froma, aumri Skynsemi ætla ofbæatt, alldrei til Skilnings koma.

3. Mañvits Diupfindni og Menta Glis; marger þa vilia reyna, ad Ordi Drottins þeir giora Gis, Gaman lofligt þad meina, Varastu Saal mijn Vijtin reynd, vird þu i hærsta Gilldi, þa myklu Milldi, alvarliga med goodre Greind, Gud vid þig tala villdi.

4. Gud giorir ecki ad gamni sier, Glæpamoñum ad hoota, Kallsmælgi honum og eingin er, ad þu megir Mykun hliota, Audmiukliga med allri Gæt, aldrei um̃ slijkt ad ræda, og fleiri fræda, eñ af þier heyrast alldrei læt, Ord Drottiñs skulir þu hæda.

5. Heyri eg um̃ þig miñ Herra rædt, i Hialpræðis Ordi þijnu, allt syniſt mier þa bwid og bætt; Bolid i Hiarta mijnu, i Sacramentenu sie eg þig, so sem i Lijking skiærri, med Nærd mier nærri. O hvad gledur su Asynd mig, eingin fiñst Huggun stærri.

6. Herodis Fysn var Holldlig su, hañ vied Forvitni giña, Eñ mijn Saala af Ast og Trw, Andvarpar þig ad fiña, Lofsamlig er su Lukustund, þa lijt eg þig Herrañ þijñi, i þiñi Prydi, gief mier loksins þañ Fagnadar fund, þo fyrst um̃ siñ hier bijdi.

7. Pad kieñir Herrañs Pognin from, þar næst i añañ

i añañ maata, hañ vill ei sijnum Helgidom, fyrir Hunda kasta læta, Drottiñ forsmaaer Drambsamt gied, diarfliga margs þo freisti, og frekt sier treysti, Hugstolltum nidur hrinda ried, hogværa Saal vid reysti.

8. Herodes og hans Hoffolk lijtt, uñ Herrañ ackta villde, færde hañ i eitt Fated Hvijtt, Forsmaan þad heita skylldi, til Pilatum sijdan sendur var, so komst i Fridarstille, sa Offsiñ illi, Drambsøm Ofundin ædur bar Ovinskap þeirra æ milli.

9. Hvijtt Klædid giordi Haadung hier, Herrañ miñ Jesu sæti, Dyrdar Skrwda so skeinktir mier, skynandi Guds Riettlæti, Sakleisis Merkid þetta þitt, þijns Fodurs Glæskan hreina, þa þeckti alleina, hañ sier og prosar Hiartad mitt, hvad sem Illgiarnir meina.

10. Heilaaga Saalna Hoopur skiær, a Himnum med skickun frijda, til Heidurs hier JEsu Herra kiær, hvijtum Klædum sig skrijda, eins hier a Jordu upp fra þvi, esflaust i Minning slijka, med Roosemd rijka, byrtust Sniooþvijtum Bwning i, blessadir Englar lijka.

11. Veittu Jesu þa Mystkun mier, Meinleysis skrijddur Klædi, þioni eg Taallaust med Trygdum þier, i Trw, von og Polinmædi, Riettlætis skrwda Skartid þitt, skyni æ Saalu miñi, þo Lijf hier liñi, eins lattu Holldid eñeñ mitt, Afklædast Pæwoskn siñi.

12. Forlijkast giordu Fiandmeñ tveir, þa forstu þar Jesu milli, Eg veit mier gafstu myklu meir, Myskun og Fridar stilli, Hia Gudi Fodur so til sañs, siest eingin Reidi leingur, nie Stygdar streingur, Dagliga milli mijn og hans, miñ trwr Frelsari geingur.

13. Hvar sem Ofridur hreyfer sier, af Holldsins Veykleik brædum, milli Christiña Mañа hier, mote Guds Vilia og Rædum, gaktu þar Jesus milli mest, med þijnum Fridar Anda, og varna Vanda, hialpa þu so vier hugsum best, i hreinum Kiærleik ad standa.

22. Psalm.

Um̃ Krossfestingar Hroop yfir Christo.

Ton. Fader vor sem ert i Himnum ert.

Fra Herode þa Christur kom, kallar Pilatus sniøllum Rom, Gydinga Lijd og lios gaf Røk Lausnariñ hefdi eingva Søk, samþyckur væri og sier til þess, sialfur Konguriñ Herodes.

2. Sañliga Drottiñ Saklevsid, sier elskar bædi og styrkir med, Hiarta og Muñur hvers eins Mañs, hlijtur ad þiona Vilia hans, Mælesnid gott fær goodañ Rom, giæt þess mijn Sæl, og vertu from.

3. Sidur Gydinga sa var þa, Sakamañ eiñ þeir skylldu fa, um̃ Paaskatijmañ fra Pijslum frij, Pilatus ætti ad giegna þvi.

J Frel=

J Frelsis Miñing wr Egypto, Alldrei baud Drottiñ soddan þo.

4. Sia til mijn Sal ad Sidvaniñ, siist megi villa Huga þiñ, Fordastu honum ad fylgia hier, framar eñ Guds Ord leifir þier, Good Meining engva giorir stod, gillda skal meira Drottins Bod.

5. Pilatus Judum sagdi so, siaid nu gløgt um̃ Koste tvo, Eg byd hier Jesum ydur fram̃, eda Mordingiañ Barrabam. Hañ meinti ad yrdi hellst med þvi, Herrañ fra Dauda giefiñ fri.

6. Þu sær nu gløgt af þessu sied, þar sem Drottñ er ecki med, i Verki Asormi og Vilia Mañs, verda til einskis Radin hañs, Sierviska Holldsins svikul er, so sem Pilatum skiedi hier.

7. Aftermeñirnir allra fyrst, ofkudu ad Drottiñ Krossfestist, Almugañ so i añañ stad, eggiudu mest ad bidia um̃ þad, Barrabas Urlausn skyllde skie, skileñ Jesus fra Lijfe sie.

8. Veralldar Dæmin varast skallt, vogadu ecki ad giora þad allt, sem Hofdingiarnir nu hafast ad, þo Heimureñ kalli losliegt þad, Ef Blindur, leider Blindañ hier, badum þeim hætt vid Falli er.

9. Hver þig eggiar a Jllverk bræd, alldrei gacktu med þeim i Rad, viñ þu þad ei fyrir Metord Mañs, ad missa Guds Nad og Vinskap

hans, hverigur aññars bæter Bol, þo bæder rate i Straff og Kvøl.

10. Yfermoñunum er þvi vandt, Undersaatarn er hnysa Grant, eptir þvi sem fyrir Augun ber, audnæmast þo hid Vonda er, Hvad Høfdingiarner hafast ad, hiner ætla sier leifest þad.

11. Jll Epterdæmi a alla Grein, eru samlijkt vid Mylnu stein, Vilier þu vera af Faari frials, festu hañ alldrei þier vid Hals, i Guds Otta fra þier Glæpum hrind, Good vertu ødrum Fyrirmynd.

12. Hwsfrw Pilati holl gaf Raad. Hefde hañ betur ad þvi gaad, Goodar Kvinnur þess giæti mest, giarnan æstundi Dæmin best, Abigael fieck Æru og Sæmd, Jlla Jessabel verdur ræmd.

13. Set eg þad nu i Siñe mier, Sæti Jesu ad giæta ad þier, Allir hroopudu allt um kring, yfir þig Dauda og Krossfesting, sem Lamb meinlausast þagder þu, þar af stendur mier Huggun tru.

14. Løgmaalsins Bølvan bitur og sterk, banvæñ Diofull og øll mijn Verk, þo hroopa vilie nu hver fyrir sig, Hefnd og Fordæming yfir mig, nyt eg miñ Jesus þijn i þvi, fra þeirra Kløgun verd eg frij.

15. Asellis Domsins ogna Hrop, ytstu Myrkrañá Vein og Op, alldrei mun koma ad Eyrum mijn, Eyrun blessud fyrst heyrdu þijn, Kall og Hæ-reysti kriingum sig, fra Kvøl og Angist þad frelsar mig. 16. Hroop-

16. Hroopar nu yfir mier Himin og Jord, Helgun, Frid, Raad og Sættargiord, hvert helldur eg geing wt eda inn, i þijnu Nafne Jesu minn, Bænar hroop mitt i hreinni Trw, Himneskum Gudi þocknast nu.

17. Enn þier til Heidurs allann tiid, Einglar Drottins og Christnin frijd, Hroopar nu bædi a Himni og Jord, Hosanna, Lof og Packargiord, Amen segi og uppa þad, Ond mijn Gladvær i hverium stad, Amen.

23. Psalm.

Umm Christi Hwdstryking.

Ton. Oss læt þinn Anda styrkia, rc.

Pilatus Herrann Hædsta, Hudstrykia lætur þar, Nakinn vid Stolpann stædsta, streingdur þa Jesus var, Strijdsmenn med Svipum hrøcktu hann. Sæl mijn hier siar og skoda, hvad Sonur Guds fyrir þig vann.

2. Helgasta Holldid frijda, fra Hvirfli Ylium ad, Drottni vard sart ad svijda, svall allt af Benium þad, hver hanns Lijkama Limur og Æd, af Saxum sundur flackti, su Hirting miog var skiæd.

3. Blessadur Drøyrinn dundi, Drottins Lijfs Ædum wr, sem Regn þad hradast hrundi, Himins i dimmu Skwr, Blænadi Holld, enn Bolgnadi Und, Sonur Guds sart var kvalinn, Saklaus a þeirri Stund.

4. Jeg var sem Fiotrum færdur, Fangelsi þungu i, a Ond og Samvitsku særdur, Syndin mijn olli þvi, su Daudleg Saalar Soottin hier, um̃ hveria Ed wt sier dreifdi, eckert sañst heillt a mier.

5. Soipan Logmaalsins lamdi, Lijf og Saal helldur frekt, Ottiñ Kvalaña kramdi, kominn var eg i Sekt, Ban-vænligt ordid mitt var mein, Hiartad af Hrygdum stundi, hvergi fieckst Lækning nein.

6. Saarstu þa Jesu sæli, Saar mijn Obærilig til Lausnar þijnum Præli, þvi lietstu binda þig, gieckst so undir þa Grimdar Kvol, ad eg kvittadur yrdi, vid eilijft Hrygdar Bol.

7. Siukdom miñ sialfur barstu, so vard eg heill med þvi, Hormungum hladiñ varstu, fra Hrygdum er eg nu frij, Hegning þu fieckst, so hefdi eg Frid, Beniar þijnar mier bættu, Bot su þar ætte vid.

8. Hiartad vill Hrædslan kreinkia, med hordum Sorgar stijng, þegar eg giori ad þeinkia, um̃ þijna Hwdstrykting, Avij eg gaf þar Efni til, þu eiñ gallost Pinosku miñar, þess nu eg idrast vil.

9. Poi fell eg nu til Foota, Frelsariñ Jesu þier, lattu mig Nafns þijns niota, Naad og Vægd syndu mier, eg skal med Hlydni heidra þig, nu og um̃ Eilijfd alla, þa huggar þu Herra mig.

10. Gledstu mijn Saal, þig grædde, Guds Sonar Heilagt Blod, þo Synd og Sorgin mæddi, siaa

siaa hier er Lækning good, Naad fyrir Reidi nu er vijs, Brot Prælsins Herrañ bætti, bar þvi siins Fodurs Hrijs.

11. Skoda þu skylldu þijna, skijrliga Saal mijn nu, Sonuriñ sig liet pijna, so læknud yrdir þu, Heilbrygd þiona þu honum riett, med Trw Hollustu og Hlydni, haf gaat aa þiñi stiett.

12. Pocknust honum ad þiaka, þitt Holld Or-kumslum med, þijdlega þvi skallt taka, Polin-modt Hiarta gied, aa sier Drottiñ og elskar best, Launnara ad lijkiast þijnum, Lof er þier allra mest.

13. Eckert maa soma sijdur, sijkaatur Prælliñ er, þa Herrañ Harmkvæli lijdur, haf slijkt i miñi þier, Hrygdar mynd hans er Heidur þiñ, laat mig þad læra og hallda, liufasti Jesu miñ, Amen.

24. Psalm.

Uñ Purpurañ og Þyrnikoronuna.

Ton. Til þijn heilagi Herra Gud.

Allvirkiar Jesum epter þad, iñ i Pijnghwsi id leiddu, Afklæddu fyrst og fliott þang-ad, Folkid allt koma beiddu, Purpura-klædis forna Flijk, faast maatti valla Haad-ung slijk, yfir hans Beniar breiddu.

2. Helgunar Klædid hafdi eg mist, hlaut þvi nakiñ ad standa, Adam olli þvi allra fyrst, Arf liet mier hañ til Handa, Syndaña Flijk eg færdist i, Forsmaan og Mijnkun hlautst af þvi, med hverskins Haaska og Vanda.

3. Burt tok Jeſus þa Blygdun hier, Beran̄ þviliet ſig pijna, Klettlætis Klædnad keypti mier, kan̄ ſa fagurt ad ſkyna, Athvarf mitt jafnan er til ſan̄s, under Purpura Kaapu han̄s, þar hyl eg Miſgiørd mijna.

4. Þyrni-Koronu þungri þeir, þreyngdu ad Herran̄s En̄i. Baalellde heitum brendu meir, Broddar ſviðandi i hen̄i, Augun hans bædi og Andlit med, allt af Blodinu fyllaſt ried, ſlijkt trwe eg Kvala kien̄i.

5. Fyrir Ohlydni Adams var, øll Jordin lijſt i Ban̄i, A-voxt þvi ſlijkan̄ af ſier bar, Ord Guds true eg þad ſan̄i. Þeſſum Bolvunar Þyrni-Krans, þreingt var ad Hofdi Lauſnarans til Huggunar hrelldum Man̄i.

6. En̄ Jeſu Hlydni aptur hier, allri Jord Bleſſan færir, heilnæman̄ Avoxt hun þvi ber, hveria Skiepnu vel nærer, fyrir Giæſkun̄ar Giorning han̄, Goſgi, Loſi og priiſi han̄, hvad ſig um̄ Heimin̄ hrærir.

7. Bolvan mier yfir Hofdi hieck, hootud i Logmaals brædi, En̄ Jeſus hana undir gieck, ſvo aptur eg bleſſan nædi. Gud min̄ Coronu gaf mier þar, Giæſku og Dyrdar eilijfrar, hier og a Himnum bædi.

8. Reyrſtaf hønum i Hønd med Spie, Hirdſtiorans Prælar feingu, heilſudu Kongi og krupu a Knie, Kalls Ord a vijgſl þa geingu, Reyrnum hrøcktu um̄ Høfud hans, hræktu i Andlit Lauſnaran̄s, med Kvalakappi ſtreingu.

9. Þa þu gengur i Guds Hwß iñ, giæt þess vel Saal mijn froma, hvad þu þar ecki Herrañ þiñ, med Hegdan Lijkamans toma, Beygdu Hollðsins og Hiartans Knie, heit Bæn þijn Astarkvedia sie, Hræsnin mun sijst þier soma.

10. Sialfs mijns Verdskulldan sie eg hier, sodðañ ætti eg ad lijda, uñ Eilijfd þa sem alldrei þver, med Ogn og sarum Kvijda, hefdi mier ecki Hormung þijn, Hialpad JEsu fra þeirri Pijn, Blessad sie Nafn þitt blijda.

11. Oll þijn Læging er Uppheſd mijn, Astkiæri Jesu milldi, Heidur er mier ad Hardung þijn, hver sem mier nidra villdi, Hoggin sem leidstu hressa mig, a Himnum verd eg nu fyrir þig, metiñ i mesta gilldi.

12. Medan Lijfs Ãnd er i mier heit, eg skal þig Drottiñ prijsa, af Hiartans gruñi i hverium Reit, Heidur þijns Nafns auglysa, fegiñ vil eg i Heimi hier, hlyda og fylgia i ollu þier, lat mier þijna Lidsemd vijsa, Amen.

25. Psalm.

Uñ Utleidslu Christi wr Þijnghwsinu.

Ton. Konung David sem kiende.

Landsdomariñ þa leiddi, Lausnarañ wt med sier, Gydingum Andsvør greiddi, gløggliga og so tier: þier siaid þeñañ hier, sañliga ydur eg segi, Søk fiñst hia hønum eigi, su Dauda Doms verd er.

2. Pa gieck Jesus wt þañin, Pyrni og Purpura bar, sagde: siaid hier Mañiñ, sialfur Domariñ þar, Gydingar gafu Svar, Burt med hañ so þeir segia, sa skal a Krossi deyia, Ost þeirra ein su var.

3. Ord og Affsøkun gillti, eingin i þessum stad; Heiptin so Hugañ fyllti, Hiartad vard forblindad, siidast þeir søgdu þad, liosliga Lijfs strafs krefdi, Løgmaalid, þvi hañ hefdi, giørt sig Guds Syni ad.

4. Riett Log sem ritud fiñast, Raunasærdu Judar hier, oss ber þar a ad miñast, ill Dæmi fordunst vier, Domuriñ Drottins er, hliñ þo med Heiptum klagi, eg hreinañ Sañleik aflagi, siai Valldz meñ ad sier.

5. Pa eg heyri miñ Herra, hversu þu Kvaliñ vart, giørvoll vill Gledin þverra, galldstu mijn næsta hart, þvi eg braut mykid og margt, eñ þa mier Guds spioll greina, gløgt þitt Sakleysi hreina, Hiartad fær Huggun snart.

6. Athuga Saal mijn ættum, wtgaungu Drottins hier, so vid riett miñast mættum, hvad Mysskun hañs veitti þier, hyggium ad hañ wtber, Pyrni-Korunu þietta, þar med Purpurañ lietta, Blaar og Blodugur er.

7. Med Blodskulld og Bølvan stranga, beyskum reyrd Kvala Hnwt, aattum vid greidt ad ganga, fra Guds Naad rekiñ wt, hrakiñ i Heliar swt, Iklædd Forsmaanar Flijkum, frasktosud Drottni rijkum, nakiñ og nidurlwt.

8. O!

8. O! Synd, o! Syndin arga, hvad illt kiemur af hier, O! hverſu Meinſemd marga, maa Drottiñ lijda hier? Pit t Gialld allt þetta er, blindad Holld þig ei þeckti, þ gar þ jn Flærd mig bleckti, Jeſus Myſkuni mier.

9. Eñ med þvi wt var leiddur, alſærdur Lauſnariñ, giordiſt mier Vegur greiddur, i Guds Naadar Rijki iñ, og eiliſt Lijf aiñad Siñ, Blodſkulld og Bolvan mijna, burt tok Guds Sonar Pijna, Dyrd ſie hier Drottiñ miñ.

10. Utgeng eg ætijd ſijl an, i Trauſti Frelſarans, undir Blæ Himins blijdan, bleſſadur vijſt til ſaũs, nu fyrir Nafnid haũs, wtborid Lijk mitt lidid, legſt og Hvijliſt i Fridi, Saal fer til Sælu Rañs.

11. Dyrdar Coronu dyra, Drottiñ giefur mier þa, Riettlætis Skrwdañ ſkijra, ſka l eg og eiñin faa, Uppriſu Deginum aa, hærſ lum Heidri tilreiddur, af heilogum Englum leiddur i Sælu heim ſialſum hia.

12. So munu Guds Englar ſegia, ſiaid nu þeñañ Mañ, hvern allſkyns Eymd ried beyia, aadur i Heimſins rañ, opt var þa hrelldur hañ, fyrir Blod Lambſins blijda, bwiñ er nu ad ſtrijda, og ſælañ Sigur vañ.

13. Pa muntu Saal mijn ſvara, ſyngiandi ſegrum Toon: Lof ſie mijnum Lauſnara, Lamb Guds a hædſta Troon, Sigur gaf ſijnum Pion, uñ bleſſadar Himna Hallir, honum ſegium vier allir, Heidur med ſætum Soon.

14. Son Guds eittu med sann, Sonur Guds Jesu minn, Son Guds Syndugum Mann, Sonar Arf skeinktir þinn, Son Guds einn Eingetinn, Syni Guds syngi ejlatur, sierhver lifandi Madur, Heidur i hvert eitt Sinn, Amen.

26. Psalm.

Samtal Pilati vid Christum.

Toon. Hædsti Gud Herra Milldi.

Hier þa umm Guds Son heyrdi, Heidinn Lands Domarii, hann spyr (því hrædast giørdi) hvada'n vor Drottinn sie, enn Jesus þijdur þagdi, þad og vel makligt var, Pilatus brratt ad Bragdi, byrstist, og aptur sagdi, Villt þu ei veita Svar?

2. Mijn., er þad mætttu jæta, Magtin so Tignarlig, Jeg mæ vel lausann læta, lijka Krossfesta þig, Jesus svarar og seger, siist cættu Valld a mier, ef þier væri þad eigi, ad ofan giefid so meigir, heidri þeim ha'llda hier.

3. Sa hefur Synd enn meiri, er selldi mig þier a Hønd, Pilatus hygg eg þad heyri, hann grundar Mælin vønd, giørdi stras Grida ad leita, gæfu Prestarnirars, Vægd ef þessum villt veita, vijst mætttu ecki heita, kiær Vinur Keysarans.

4. Heidingiar hallda giordu, Hiærgudir þeirra sem, Born ættu allinn a Jordu, eins og Holldleg-ir

ir Meñ, hañ ottast hier ef væri, Herrañ Godaña Kyns, hugdi þvi hellst ad bæri, hyggiliga frañfæri, Ransokn Riettdæmisins.

5. Skærgod siñ Heidnir hielldu, hafandi i mestu akt, Forgiefins Hug siñ hrelldu, hræddir vid þeirra Magt. O! hversu framar ætti, eiñ sierhver Christiñ Mañ, ottast Drottiñs Almætti, med ærst og Blygdunar Hætti, sem stolltum steypa kañ.

6. Af storri Magt sig ried stæra, stolltur Pilatus hier, riett Meal til Rangs ad færa, reiknade leifiligt sier, Kañ vera margañ megi, Meining su villa þraatt, þo Login brioti og beigi, bañad sie þeim þad eigi, fyrst Valld þeir hafa haatt.

7. Gud er sa Valldiñ giefur, giæti þess ædri Stiett sitt Lient hver eiñ hefur, hier af Drottni til sett, Hañ liet þig Heidur hliota, heidrast þvi af þier vill, Virdingar vel maatt niota, eñ varast Drambsemi liota, Rog og Rangindiñ ill.

8. Yfer valld eiñ Gud sendi, Under-meñ giæte þar ad, Sverd Drottiñs hefur i Hendi, heidra skulum vier þad, Hlydugir Fridi hallda, Hlijfd og Forsvari naa, þverlyndis Priotskan kallda, þungligri Hefndar giallda, ad viisu sier vænta maa.

9. Eins sem hver eiñ misbrytur; epter þvi straffast hañ, hardare Hefudir hlijtur, hiñ sa meira til vañ, þeim mun ei Plaagan þverra, sem Priotskast i Synda Root, sa Pion a Von

hins

hins verra, sem Vilia þeckir siins Herra, þo giorir hvert a mot.

10. Vardveiti Valldsmeñ alla, vor Gud i siñi Stiett, so varest i vondsku ad falla, vel stundi Løg og Riett, hinir i Hlydni standi, hver so sem skylldugt er, hrein Trw og helgur Vandi, halldist i voru Landi, Amen, þess oskum vier, Amen.

27. Psalm.

Pilati Samtal vid Gydinga a Domstolnum. Ton. Skapariñ Stiarna.

Pilatus heyrdi hootad var, hønum Keysarans Reidi þar, wt leiddi Jesum añad siñ, upp setst þegar a Doomstooliñ.

2. Gydingum siidan sagdi hier, siaid þar ydar Kongur er, þeir badu tak þeñañ burt fra oss, bradliga lat hañ deyia a Kross.

3. Skal eg Krossfesta Kong ydvarn? kallar Pilatus Hædnis giarn, eingvañ Kong segia þeir aptur hier, utan Keysarañ høfum vier.

4. Gudspialls Historiañ hermir fra, heiti sa Stadur Gabbatha, hafa Steinstræti þydir þad. Þar mattu Saal mijn giæta ad.

5. Vey þeim Domara er veit og sier, viist hvad uñ Malid riettast er, viñur þad þo fyrir

ir Vinskap Mañs, ad vijkia af Gotu Sañleikañs.

6. Pilatus Keysarañs hræddist Heypt, ef hønum yrdi ror Volldum steypt, þetta sem helst nu varast vañ, vard þo ad koma yfir hañ.

7. O vei! þeim sem ad oriett Log, umgangast og þau tijdka miog, Sañleiknum meta sitt gagn meir, Svivirding Drottni giora þeir.

8. Huga snij eg og mæli mijn, miñ godi Jesu eñ til þijn, Pilatus Kong þig kallar hier, Krossfesting Judar oska þier.

9. Vijst ertu JEsu Kongur klaar, Kongur Dyrdar uñ eilijf aar, Kongur Englañа, Kongur vor, Kongur Almættis Tignar-stor.

10. Po stoodstu bundiñ þar fyrir Dom, þo leidstu Hrop og Kvala Rom, af-segia giordu aller þig, undrar storlega þetta mig.

11. O Jesu þad er Jaatning mijn, Jeg muni uñ sijdir niota þijn, þegar þu Dyrdar Drottiñ miñ, Doomstool i Skyum setur þiñ.

12. Frelsadur kiem eg þa fyrir þiñ Dom, fagna dar sælañ heyri eg Rom, J þijnu Nafni utvalder, ut valiñ kalla mig hia sier.

13. Kong miñ Jesu eg kalla þig, kalla þu Præl þiñ aptur mig, Herratign eingva ad Heimsins sid, helld eg þar mega jafnast vid.

14. Hæsa Steinstrætid Heimsins sleipt, hefur mier opt i Vanda steypt, þangad liet Jesus leida sig, so Lijknin hañs komi yfir mig.

15. Jesu þijn Christni kijs þig nu, Kongur hennar

ar eiñ heitir þu, Stiorn þijn heñi so halldi vid, ad Himneskum naai Dyrdar Frid, Amen.

28. Psalm.

Um̃ Pilati Handaþvott og Doom.

Ton. Nu bid eg Gud þu naadir mig.

Pilatus sa ad søñu þar, sijn Raad maattu ei gillda par, Upphlaup sier bæid hræddist hañ, hugde ad stilla Vanda þañ, fullnægia villde Folksins Boon, fat skyllde Jesus Daudañs tioon, Sañleika eingvum syñti meir, so dæmdi allt sem beiddu þeir.

2. Hendur i Vatni þa nam þvo, þar næst vid Juda mællti so: sialfir um̃ ydur siai hier, saklaus vid Riettlaats Blod eg er, allur Almuginñ uppa þad, andsvarar greitt i þessum stad: hañs Blood (þo hañ nu kvelie Kross) komi yfir Børniñ vor og oss.

3. Pilatus hafdi proofad þar, Pijslar Sak Drottiñs eingin var, fyrir og eptir eins tied hañ, Urskurda Jesum saklausañ, þo mot Samvitsku siñi þvert, sialfur viliandi dæmdi bert, Gud gieff ad Yfervolldiñ vor, varist þau Dæmiñ Glæpa stor.

4. Hvad margur nu i Heiminum, hier fyrir lastar Pilatum, sem þo elskar og idkar mest, At hæfi hans og Dæmiñ verst, Ottiñ i Domi opt fær Sess,

Sess, Yferherrarnir niota þess, Almwgans Hrøsun olli þvi, Illgiarnir Skalkar hlaupa frij.

5. Abata von og Vina hoot, Verkin dylia þo fleu liot, lijka kiemur su Fordilld fram, sem forsvarad gietur Barrabam, giefst þa Raunin hvad gillda skal, Gulltungan su sem Achan stal, mæ skie og þiggi Mwtur hiñ, meir eñ Platus þetta siñ.

6. Eg spyr: hvad velldur, Odygd flest, eykst nær Dagliga og fiølgar mest? Umsionar leysi er Orsøk hærst, eigen Gagnsmuner þessu nærst, Myskun sem heitir Skalka skiol, skygnist eptir um saurytt Hool, Ottiñ Logiñ so þvijngar þratt, þora þaug ecki ad liita hatt.

7. Fyrir Folkenu þegar þar, þvodi Pilatus Hendurnar, fyrir Gudi (sier þañ giordi grun) gillda mundi su Afsøkun, Varastu Madur Heimsku hans, hier þo þu villir Sionir Mañs, Almættug Drottiñs Augsyn skiær, allt þitt Hiarta Ransakad fær.

8. Villtu þig þvo, þa þvo þu hreint, Pel Hiartans bædi liost og leint, ein Laug er þar til Edlis good, Idrunar Taar og Jesu Blod. græt þijna Synd eñ set þitt Traust, á Sonar Guds Pijnu efalaust, lat af Illu eñ idka gott, allañ varastu Hræsnis Pvott.

9. Bloods hefnd æ sig og Børn sijn med, Blindadur Lydur hroopa ried, efldist so þessi Oskin kolld, eñ i Dag bera þeir heñar Giølld, Athugagiarn og Ord-var siert, einkum þegar þu

 reidur

reidur ert, Formæling illan finur stad, fast meiga Dæmin uppa þad.

10. Drottin Jesu sem dæmdur vart, Domari kiemur þu aptur snart, Doms Men lattu til Dyrdar þier, Domana vanda riett sem ber, Pvo þu vor Hiortu og Hendur med, hrein Trw vardveiti roosamt Gied, þitt Blood Flecklaust sem floodi a Kross, frelse þad Børnin vor og oss.

29. Psalm.

Um Barrabas Frelsi.

Ton. Eins og sitt Barn, Fadir æst.

Selldi Pilatus Saklausan, Son Guds til Krossins Dauda, Upphlaups madur sa Vijg eitt van, þa Frelsi fan, fieck Lijf en misti Nauda.

2. J Myrkvastofu sa bundin beid, Barrabas trw eg han heiti. Ma hier finast ein Merking greid, um mankyns neyd, miog skijr ad øllu leiti.

3. Barrabas fra eg Fødurs Nid, flestir Lærdir Men þydi, Adam lijkist þar einin vid, og allt hans Lyd, sem a fiell Daudans Kvijdi.

4. Upphlaups Madur han ordin var, þa Eplid i Mun sier leiddi, sialfs Guds Bodordi synti ei par, og sijdan þar, sig og allt Mankyn deyddi.

5. J Daudans Fiotrum fastur lá, fangin til eilijfs

eilijfs Dauda, allir hañs Nidiar wt i fra, med Eymd og Praa, aattu von Kvala og Nauda.

6. Hier þa Jesu var Helid kallt, af Heidnu dæmt Yfer-Valldi, fieck Adam aptur Frelsid sniallt, og Folk hans allt, sem fagnar þvi Lausnar Gialldi.

7. Nu fyrst eg Adams Nidie er, nær mier geingur þad Dæmi, Saal mijn set slijkt fyrir Sionir hier, og siaadu hier, sañferdugt Lærdoms Næmi.

8. O! hvad opt hef eg aumur giort, Uppreisn mot Drottiñs Anda, Dagliga þvi hañs Bodord bert, so braut eg þvert, mier bar þo i Hlydni ad standa.

9. Mun og ecki vid Mañdraap frij, mijna Saal draatt eg deyddi, ill dæmin gaafust af mier ny, og Naudir i, Naungañ þar med leiddi.

10. O-fraægur er eg ordiñ mest, allar Skiepnur þad saña, faaraadum eckert Forsvar siest, Faangelsid best, fyrir þvi hlijt eg kaña.

11. J Myrkvastofu eg bundiñ bijd, Bolvan Lögmaals mig hrædir, dapurt naalægist Daudans Strijd, og Domsins Tijd, Dagliga Sorgin mædir.

12. Heyri eg nu þañ Hialpar Rom, ad hafir þu Jesu milldi, fyrir mig lidid Lijflaats Dom, þiñ Lijknin from, lausañ mig kaupa villdi.

13. Su heilaga Aflausn, Hrygd og Swt, af Hiarta mijnu greidir, Syndaña leysir Hleckia Hnut, og hier næst wt, wr hordu Faangelsi leidir.

14. Hvad Dauda saknæmt sæst a mier (sodd-an eg Myskun þecki) til Dauda allt var dæmt a þier, miñ Drottiñ hier, Dominum kvijdi eg þvi ecki.

15. Lijf mitt og Saal þig Lofar nu, leist fra Daudans Fangelsi, eg lifi eda dey, þad er mijn Trw, Obrygdul su, i þijnu Jesu Frelsi.

16. Himneskri Paaska Hartijd a, hef eg nu þess ad bijda Myrkvastofuñi frelstur fra, eg fagna þa, i Flocki Utvaldra Lyda.

17. So er nu Barrabas Ordiñ frij, Adam og eg hans Nidie, hver Christin Saala Helmi i, vorn Herra þvi, Heidri, Lofi, tilbidie, Amen.

30. Psalm.

Um̃ Christi Krossburd.

Ton. Tunga mijn af Hiarta Hliode.

Stridsmeñ Christ wor Kæpu færdu, og klæddu hañ sijnum Bwoning i, sollnar Undir saart vid hrærdu, þær svidu og blæd-du uppa ny, a blessudu sijnu Baki særdu, hañ bar siñ Kross og mæddist þvi.

2. Skiedi so a samri stundu, Simon nockurn bar þar ad, Framandi Madur gieck um̃ Grundu, gripu Judar hañ i stad, Krossinum a hañs Herdar Grundu, hañ giecksit naudugur undir þad.

3. Þeir sem (Saal mijn) Syndir dryia, Sam-vitskuñe þvert a moot, Undir Drottiñs endur-

nya,

nya, ef ecki giora a Kostum Boot, vid skulum fra þeim Flocki flya, og Fyrergiefningar bidia af Root.

4. Uppa Heimsins Opackleti, er hier Dæmi liost til sans, margan læknadi Son Guds sæti, Siukan medal Almwgans, nu var ei nein sem Bolid bæti, og bæri med honum Krossinn hans.

5. Simon badi og Syni hans barda, sialf hier nefnir Historian, Gudhræddur skal niota Narda, og Nidiar margir eptir hann, Myskun semd vid Menn fararda, minnast Gud og launa kann.

6. Framandi Madur mætti Christe, med honum bar hans þunga Kross, Hier mæ finna hvern þad lyster, hreina Pijding uppa oss, Gydinga Folk þa Guds Nard miste, gafst Heidingium Dyrdar Hnoss.

7. Synda Undir ysast mijnar; opt a hverri stundu nær, Samvitskunnar Sorg ei dvijnar, Svida meinid illa grær, Blessadar Jesu Beniar þijnar, bid eg mylti og lækni þær.

8. Þesse Krossins þunga Byrde, hier var Drottinn logd a Bak, so Fyrermyndan fylld su yrde, þa Fornar viden bar Isaach, Sa þinn gangurenn Sorgar styrde, af Saalu minne took Omak.

9. Minnist eg a Piarning þijna, þig su mæddi Byrdin strijd, sanliga fyrir Saalu mijna, sodan leid þiju Giæskan blijd, vegna þess mier virdstu ad syna, Vorkunsemi nær eg lijd.

10. Holld er tregt miñ Herra milldi, i Hørmungunum ad fylgia þier, þo eg fegeñ feta villdi, Footspor þijn sem skylldugt er, Vilieñ miñ er i veyku gylldr, þu verdur þvi ad hialpa mier.

11. Elsku Gied so þitt eg þecki, þiaadum villtu syna lid, laattu mig Drottiñ einañ ecki, i Anaud miñi, þess eg bid, Nafnid mitt, þo Naudir hnecki, Naad þijn blessud kañist vid.

12. Komir þu undir Krossiñ straanga, Christin Saala giært þess hier, ef Holldid tekur ad møgla og maanga, miñstu hver þijn skylldan er, laattu sem þu sicaair ganga, sialfañ Jesum undan þier.

13. Undir Krossi Jllvirkiaña, alldrei hier þig fiña laat, varastu Glæpi vondra Maña, a Verkum þijnum haf þu gaat, Jdka Bæn og Jdran saña, elska giarnan Hoof og Maat.

14. Haf þu Jesu mig i Miñi, Mædu og Daudans Hrelling stiit, Born mijn hia þier Forsion fiñi, fra þeim øllum Vanda hritt, laattu standa a Lijfs Bok þiñi, lijka þeirra Nøfn, sem mitt, Amen.

31. Psalm.

Predikun Christi fyrir Kviñunum.

Ton. Sa frials vid Logmaal fæddur er.

Folkid sem Drottni fylgdi æt, fylltist margt Angre Hørdu, Kviñurnar grietu saart med Svæt, sem hañs Kvøl aumka giørdu.

2. Sneri til þeirra Son Guds sier, sagdi þa Herrañ mætur: Graati þier ecki yfir mier, O! Jerusalems Dætur.

3. Sonu ydar og egin Eymd, eflaust þier graata megid, naalgast su Tijd sem nu er geymd, nær þier harmandi segid.

4. Sæl nu Obyrian Barnlaus er, og Briost þaug ei sogin vooru, hrynie yfer oss Halsarner, Hædir og Fiølliñ stooru.

5. Ef giørt er so vid þad græna Trie, gieta hver til þess nædi, hvad hid þornada þa mun skie, þad trw eg Jesus rædi.

6. O! hvad Veralldar Virding er, vollt og svikul ad reina, giæt þess mijn Saal og siaa þu hier, sañprofad Dæmid eina.

7. A Paalma Suñudag sialfur iñ, Son Guds i Borg nam rijda, Astvinir hañs þad sama siñ, sungu Lof aan alls Kvijda.

8. Faam Døgum sijdar sialfur wt, særdur med Kross nam ganga, þad hlutu hans Vinir ad siaa med Swt, Sorg, Hiartans baaru stranga.

9. Hafi so verid vollt og flaa, Verolldin Herra sijnum, hvers maa sier vænta Prælliñ þa, þess giæt i huga þijnum.

10. Þeim sem hun bydur Blijdleik siñ, bwin er Sorgin mesta, hirtu þvi alldrei Huga þiñ, vid hana mijn Saal ad festa.

11. Sañlega skylldugt segi eg mier, saara þa Kvøl ad graata, sem Drottiñ Jesus þungt ad þier þreyngdi i allañ maata.

12. Samt er þier ecki þient med þvi, þott eg þig aum'a villdi, eilijfa Haatign ertu i, Uppshafiñ Jesu milldi.

13. Þar max nu helldur aukast af, Angur Samvitsku miñar, Ordsok eg til og efni gaf, allrar Hormungar þiñar.

14. Erfidi hef eg aukid hier, ofþungt med Syndum mijnum, Glæpaña sem eg giordi hier, gaallstu a Holldi þijnu.

15. Hrædist eg mier sie hulin geymd, su Hefndar Pijnan straanga, þvi eg vañ til ad eilijf Eymd, yfir mig skylldi ganga.

16. Eñ þo gled eg mig aptur vid, Abvrtiñ Kvala þiña, þar af odlast eg Frelsi og Frid, og Forlaat Synda miña.

17. Angistin saar og Sorgarlaat, er Saal hellst þiaadu mijna, snijst i Fognud og fegin-graat, fyrir þa Mykun þijna.

18. Bid eg nu Jesu blijdi þig, sem Boot mier giordir viña, Laat eingvañ giallda eptir mig, Illsku nie Synda miña, Amen.

32. Psalm.

Um̃ Græna og Visña Tried.

Ton: Nu kom Heidiña Hiaalpar.

Greinir Jesus um̃ græna Tried, Gietur hins Visña eiñen med. Vid skulum Saal mijn skoda a ny, skijrañ lærdoom a Maali þvi.

2. Frioofgunar Eykin Vokvud væn, Vel Bloom=

Bloomgud stood med Laufeñ Græn, þegar a Jordu sæst til sans, Son Guds Jklæddur Holldi Mañs.
3. Lijssins Averte Liufa bar, Læknade JEsus Sotternar, fra Diøfli leysti og Daudans Pijn, Dausum gaf Heyrn, eñ blindum Syn.
4. Af hverre Grein draup Hunang sætt, Hialprædis Kieñing fieck hañ rædt, øll hans Umgeingni æstiwdleg, Angradar Sæler gladdi miøg.
5. Gudi var þeckt þad græna Tried, Glødduft Himnar og Jordin med, i hañs Fæding þad vitnast vañ, og vid Jordan, þa skijrdist hañ.
6. Riettlætis allañ Avøgst bar, iñ til Kross Dauda hlydiñ var, Saklausa Lambid Son Guds eiñ, af Synd og Lytum klaar og hreiñ.
7. Po mætti ei þad edla Trie, Angurlaust vera a Jorduñe, Guds Reidi-stormur geysa vañ, gieck þvi Refsingin yfir hañ.
8. Ef þu spyr ad hvad vallda vañ, villdi Gud lata saklausañ, Soniñ koma i Sorgir þær, sem honum var þo Hiarta kiær.
9. Pu skallt vita ad visnad Trie, var Mañkyn allt a Jorduñe, ofan ad Rootum uppþornad, Avøgst Raanglætis færdi þad.
10. Skadsemdar Tried sem skiemde Jord, skipadi Drottins Reide Hørd, upphøggva, svo þad ecki þar, Akrenum sie til spillingar.
11. Vor Jesus Møñum Vægdar bad, viñast maatti ei ad feingist þad, utañ hañ tæke uppa sig, Jllverka Giølldin hryggelig.

12. Herran Iklæddist Holldi þa, hingad kom til vor Jordu a, Visnadri Eik gafst Vokvan good, þa vard wthellt hans dyra Blood.

13. Saklaus þvi leid hañ Sorg og hard, Syndugt Mañkyn so fengi Nærd, hid græna Tried var hraked og hrist, hier af þad visna Blomgadest.

14. Guds Dyrdar Sæti sitt Holld i, Sonurlin mætti ei hefia þvi, fyrr eñ i Heimi harda Neyd, hafdi þolad og Krossins Deyd.

15. O! hvad Mañs Holld er Heimsku fyllt, hryggeliga wr Mæta villt, viliandi i Lostum liggur þad, leikur sier allskyns Glæpum ad.

16. Margir ætla, fyrst ecki strags, Afellur Hefndin sama Dags, Drottiñ þa alldrei muni meir, miñast a þad sem giordu þeir.

17. Þvi gooda Trienu þyrmt var sijst, þurrum Fausk mun þa Bæalid vijst, Hafi Faderiñ hirt siñ Son, Hefndar mun Prælliñ eiga von.

18. Ef ad nu Milldin Astwdlig, Ohegnda Saal mijn lijdur þig, hañs Polenmædi halltu hier, Hialprædis Medal giefid þier.

19. Visnad Trie eg ad vijsu er, Vægdu Riettlætis HErran mier, Giæskuñar Eykin Græn og fijn, geymdu mig undir Skugga þijn.

20. Von er ad mier sie Mootkast vijst, mun eg Umflya Daudañ sijst, Holldid mar ei fyrir utan Kross, Eignast a Himnum Dyrdar Hnoss.

21. Tæpti eg mijnum Trwar Staf, a Tried sem

sem drypur Hunang af, Sioon Hiartans ollu Angri i, upplysest nær eg smacka af þvi.

22. Þegar mier gaanga Þrautir nær, þier snw þu til mijn Jesu kiær, Hiartad hresse og Huga miñ, Hiinneskur Naadar Vokvi þiñ, Amen.

33. Psalm.

Uñ Christi Krossfesting.

Ton. Koning David sem kiendi.

Kom loks med Krossins Byrdi, Christur i Hausa-stad, Orþiaadur fraa eg hañ yrdi, Edik Galli blandad, hønum þeir hielldu ad, Drottiñ vor Dyrdar milldi, Drecka þo ecki villdi, þa hañ smackadi þad.

2. Fals undir fogru Maali, Fordilldar hræsnin ber, Vinaatta temprud Taali, og Trwarlaus Jdrun hier, Edik Gall-blandad er, soddañ Swrdreggia Vijni (þo sialft glyslega skyni) Herrañ hrinder fra sier.

3. Þad tek eg vijst til Þacka, þa þu villt Drottiñ kiær, swrt med þier sialfum smacka, sie þijn Myskunin skær, i hverre Neyd mier nær, Gallbeyskiu Volvaniñar, og Bikariñ Heyptariñar, burt tak þu fra mier fiær.

4. Nakiñ Jesum a Jordu, Judar Krossfestu þar. Med Heiptar Siñi hordu, Hendur og Fæturnar, teigt allt og togad var, gieck so Jarn-Gaddur nistur, giegnum Loosa og Ristur, Skiñ og Bein sundur skar.

5. Tvegg-

5. Tveggia Mordingia milli, Myskunar Herran hieck, Spaadoomiñ fraa eg so fylli, sem fyrrmeir um̃ þad gieck, Rædir so Ritning þeck: Þion miñ sa eiñ wtvaliñ, er med Spillvirkium taliñ, Forsman miøg þunga fieck.

6. Nu eg minñist a næsta, nakiñ þa Adam stood, vid Tried med Hørmung hædsta, Hiarta-Sorg, Bol og Mood, þvi Verk hans voru ei good, Iñvortis Angrid kvaldi, undir Triaanum sig faldi, þess gallt øll Heimsins Þiood.

7. Nu aptur Jesus Nakiñ, Negldur a Triene stood, Þijndur Hwdstrykktur, hrakiñ, Hiartans bar saarañ Mood, þo voru øll Verk hans good, eiñ fyrir eingvum faldist, openberliga kvaldist, þess naut øll Heimsins Þiood.

8. Horfi eg a Hendur þijnar, Herra miñ Jesu kiær, fyrir Misgiørdir mijnar, Meiniñ slijk lidu þær, Blodreyriñ Dündi skiær, Saurgun Saalar og Handa, sem mier komu i Vanda, af hreint med øllu þvær.

9. Fws var eg fram̃ ad hallda, Feril Glæpaña hier, þess Fætur þijnir giallda, þad vard til Lijknar mier, Drottiñ eg þacka þier, fram̃ a Fridarins leidir, Footspor mijn jafnan greidir, hiedan af hvar eg fer.

10. Gud giæfi mitt Holld mætti, med þier Krossfestast nu, fra øllum Illsku hætti, Oft min er Daglig su, miñ Herra þad veist þu, Uppa þad Ønd mijn kyñi, O-hindrud Giæsku þiñi, þiona med þijdri Trw,

11. Eiñ med Illrædis Moñum, allir þig hielldu
þa, sem i Heilagleik soñum, sialfur komst Himn-
um fra, nu eg þess niota mæ, af þvi eg er tot-
valiñ, med odrum Guds Bornum taliñ, þar
treysti eg eflaust a.

12. Jeg mun æ medan hiari, miñast a Krossiñ
þiñ, Heimsins liufi Lausnari, Lijsgar þad Huga
miñ, hvert eg geing tot eda iñ, af iñstum ærstar
gruñi, ætijd med Hiarta og Muñi, segiandi
hvert eitt siñ.

13. JEsu Christi Kvol eina, a Krossinum
fyrir oss skien, sie mijn Saxttargiord hreina, og
Synda Kvittunen, af sialfum Gudi sien, uppa
þad Ond mijn vonar, J Nafni Fodurs og Son-
ar, og Heilags Anda, Amen.

34. Psalm.

Fyrsta Ord Christi a Krossinum.

Ton. Lifandi Gud þu lijt þar a.

Þegar Kvalarar Krossiñ a, feyra vorn Herra
giordu, flatur med Trienu lagdur læ, Lausn-
ariñ nidur a Jordu, Andlitid horfdi i þeim
stad, og Augun hans blessud Himnum ad, hañ
stundi af Angri hordu.

2. Siñ Fadm allt eins og Barnid blijdt, breid-
di mot Fodurnum kiæra, Bloodid dundi og
Tæriñ tijtt, titradi Holldid skiæra, Hier skoda
Madur Huga þiñ, hvad kuñi meira nockurt siñ,
Drottiñ til Hefndar hræra.

[3. Ovin-

3. Ovinum Fridar blijdur bad, Brũnur Myſkunariñar, hañ vill þeir nioti-eiñin ad, Avartar Pijnu ſiñar, ſagdi: **FADER, þeim fyrirgief þu, forblindadir ei vita nu, ſialfir vondt hvad þeir viña.**

4. Lauſnara þijnum lærdu af, Lunderni þitt ad ſtilla, Hogværdar Dæmi gott hañ gaf, nær giora Meñ þier til illa, Bloot og Formæling varaſt vel, og Valld Guds allar Hefndir fel, Heypt laat ei Hug þiñ villa.

5. Þott þu vid adra Saklaus ſiert, ſañliga ſkallt þeſſ giæta, ſamt fyrir Gudi ſekur ert, ſa og þig friaalſt ad græta; Jllir Meñ eru i Hendi hañs, Hirtingar Vondur Syndugs Mañs, eingiñ kañ þeſſ ad þræta.

6. Ovinum ills þo Oſkir hier, ei mijnkar Hielptin þeirra, Oholinmædi eykur þier, afrækir Bod þijns Herra, þu ſtyggir Gud med ſoddan Sid, Samvitſkan miog þar ſturlaſt vid, Tion þitt verdur þvi verra.

7. Upplyſtu Hug og Hiarta mitt, Herra miñ Jeſu ſæti, ſo ad eg Dyrdar Dæmid þitt Dagliga ſtundad giæti, þeir ſem oforþient angra mig, oſka eg helſt ad betri ſig, ſo hia þier Myſkun mæti.

8. Heimſins og Diofuls Hreckia Viel, Holldid þraaliga villa, þeſſ vegna eckt þecki eg vel, þo nu margt giori eg illa, beri ſo til eg blindiſt hier,

bid

bid þu þa JEsu fyrir mier, þad mun Hefnd harda stilla.

9. Eg maa vel reikna auman mig, einn i Flock þeirra Manna, sem i Kvolinni þiaadu þig, þad voru Giolld Syndanna, enn þu sem bættir Brot mijn hier, bid þu og lijka fyrir mier, so faai eg Frelsun sanna.

10. Fyrst þu badst Fridar fyrir þa, er Forsmaan þier giordu mesta, visseliga eg vita maa, villtu mier allt hid besta, þvi eg er Guds Barn og Brodir þinn, Blessadi Jesu Herra minn, Naad kann mig nu ei bresta.

11. Allra sijdast þa a eg hier, Andlaati mijnu ad giegna, sie þa minn Gud fyrir Sionum þier, Sonar þijns Pijnan megna, þegar hann lagdur laagt a Trie, leit til þijn Augum Graatande, Vægdu mier þa hans vegna.

35. Psalm.

Umm Yfirskriptina yfir Krossinum.

Ton. Naatturan oll og Edlid M.

Uppskrifft Pilatus eina liet, yfir Kross-inum standa: JESUS nefndur af Nazareth, Nyr Kongur Gydinga Landa, Drottni med sann, Domarinn fann, Dauda sök eingva stærre, Margur las þad, i þessum Stad, þvi hann var Borg so nærre.

2. Þad

2. Pad var Ritad og þañin sett, i þreñslags Tungumaali, Valldsmeñ Juda, þad vissu riett, vilia þvi Pilatus bricali, hañ ansar greitt ei skylldi neitt, umbreitt og framar tiaadi, hvad skrifad er, skal standa hier, so skiedi af Drottins Raadi.

3. Þar nu a Krossi Herrañ hieck, hier ad mijn Saala giætum, Virdingar titil fagrañ fieck, med Forprijs Sakleysis mætum, ad hialpar swo, heitir Jesus, Heimsins Lausnariñ godi, hver Diofli fra, oss frelsa maa, Flecklaus med sijnu Bloodi.

4. Nazarenus hañ nefnist þar, Naatturu spillsing Maña, frastiliñ eiñ ad vijsu var, velþecka Hlydni saña, syndi hañ hreint, liost bædi og leiñt, lifanda Gudi einum, hans Tignar Son, Trwr Forstiall Þion, tryggur i ollum Greinum.

5. Kongur Gydinga klaar og hreiñ, i Krapti Gudligum Drottnar, sa Davids Stol skal erfa eiñ, alldrei hans Rijki þrotnar, Jsraels Hroos, Heidiña Lios, Heitiñ Forfedrum leingi, soddan Titel, somde riett vel, Saal mijn, þiñ Herra feingi.

6. Soddan Virdingu villdu hañ, vonder Gydingar sneida, Heiptar Ofundin i þeim brañ, af þvi Pilatum beida, Ordtak þad braatt, aa añan Haatt, wr færa settum maata, hañ kvad vid nei, þvi þad vill ei, þeim Drottiñ veitast laata.

7. Dramblaatum setur Drottiñ skamt, med Diorf=

Diorfung sijna og Hrecki, þeim lijdst so sem hañ leyfir framt, leingra komast þeir ecki, allt skal mitt traust, efunarlaust, a hañs Magt jafnan standa, hvad munu mier, þa Meñirner, meiga i nockru granda.

8. J þremslags Tungum var þetta skraad, þvi ad vor Herrañ milldi, villdi sijn Elska, Ast og Raad, allri Þiod birtast skylldi, Hvert Tungumaal, med Huga og Saal, heidri þig JEsu goodi, sem Kvolin þijn, og Krossins Pijn, keypti fra Synda moodi.

9. Giefdu ad Modurmaalid mitt, miñ Drottiñ þess eg beidi, fra allri Villu klaart og kvitt Krossins Ord þitt wtbreidi, uñ Landid hier til Heidurs þier, hellst mun þad Blessun vallda, medan þijn Naad vort lætur Laad, Lyde og Bygdum hallda.

10. Handskript var ein yfir Hofde mier, hun mijna Saalu grætti, Oñur stood Jesu yfir þier, sem Angur vors Hiarta bætti, Jesu þu ert, wtvaliñ verk, undir Kongs Stiornan þiñi, aarla og sijd, uñ allañ tijd, Ohætt er Saalu miñi, Amen.

36. Psalm.

Uñ Skiptin a Christi Klædum.

Ton. Hvar mundi vera Hiartad 2c.

Strijdsmeñ þa hofdu Krossfest Christ; Klædnad hans toku snart, skiptu i Stadi fiora fyrst, fær skylldi hver siñ

Part, a Kyttil prionadan lioſt med liſt, løgdu þeir Hlutfall diarft, Foolſkuverk medan fullgiørdiſt, Folkid a horfdi margt.

2. Ritning ſu eina uppfylld er, ꜳdur var þar um̃ ſkrꜳd, Skrꜳda mijnum þeir ſkiptu ſier, ſkijrliga þad er tiꜳd, Hlutfallid yfir Fat mitt ſer, ſæ eg þeſſ eiñin gꜳd. Set Madur ſlijkt fyrir Sionir hier, ſiꜳ Drottiñs myklu Rꜳd.

3. Nu mꜳttu ſkilia Nakiñ var, negldur Drottiñ a Kroſſ openbert ſꜳu allir þar, wtruñiñ Dreira Foſſ, ſoddan Forſmꜳn Guds Sonur bar, ſañliga fyrir oſſ, hier giefſt øllum ꜳn Hylmingar, Himneſkt Myſkunar Hnoſſ.

4. Kalla og merki Klædin hans, Chriſtnina i Heimi hier, um̃ fiorar ꜳtter Folldar rañs, Flockur ſa dreifde ſier, Lijfkyrtill þeſſi Lauſnarans, Lyknar Ord bleſſad er, vilie þvi ſkipta Skynſemd Mañs, Skilning Sañleikſins þver.

5. Ei liet vor Drottiñ Audlegd hꜳ, epter i þeſſum Heim, Klædin ſem hañ bar Hølldi ꜳ eñ hverki Gull nie Seim, þo mꜳtti ei hañs Mooder fꜳ, hid miñſta af øllum þeim, illir Meñ Hendi yfir þau ſlꜳ, alldrei þvi Dæmi gleym.

6. Safna Hooſliga Heimſins Aud, Hugſykin ſturlar Gied, þigg af Drottni þitt Dagligt Braud, duga lꜳt þier þar med, Hølldid þa Jordin hylur raud, blotnaſt mꜳ ymſum Fied,

ſo

so þig ei giñi Girndin snaud, giœt vel hvad hieß er skied.

7. Strijdsmaña Heyptt og Hardydge, Herrans Kvol gat ei mykt, þo viti noog hañ særdur sie, Siñid var Jllskurijkt, Peir sem Fœtækañ firda Sie, Folsku verk drygia slijkt, Gud lœti þig ei Glæp hañ skie, þu glorir añad þvilijkt.

8. Nakiñ a Krossi hieckstu hier, HErra miñ Gud og Mañ, fullnadar Borgun feingin er, fyrir mig Syndugañ, þa Foorn Drottiñ, og Saal mijn sier, su gledst, eñ blijdkast hañ, Brwdkaups Klædnad tilbiostu mier, þañ besta eg girnast kañ.

9. Hentugliga fiell Hlutur sœ, Herra miñ Jesu kiær, þu lietst mig aumañ siña og sœ, Fagnadar Ord þijn skiær, þeim Klædafalldi þreifa eg a, þegar mig Hrygden slær, Straumur Eymdañna stodvast þa, styrk nyoñ Hiartad fær.

10. Hier þo nu skipti Heimurliñ Hlœandi Aude sijn, endast sa Glaumur eitthvert siñ, þa Æfin Lijfsins dvijn, mier lœtiu hlotnast Herra miñ; Hlutfall næst Krossi þijn, so Dyrdar fegursti Dreiri þiñ, driwpi a Saalu mijn, Amen.

37. Psalm.

Añad Ord Christi a Krossinum.

Ton. Ef Gud er oss ei sialfur hia.

Uppreistum Krossi Herrañs hia, hañs Mooder standa nœrdi, Sverdid sem

fyrr ried Simeon spaa, Saal og Lijf hen̄ar þwadi, Johañes einin Jesu kiær, jafnt var þar lijka staddur nær, gløgt sa ad øllu gaadi.

2. Siñi Moodur hañ segie ried: Son þiñ lijttu þar Kviña, vid Læresveineñ lijka med, Lausnareñ blijdt nam iña: Siau þu og Moodur þijna þar. Þadan i fra sem skylldugt var, sa tok hana til siña.

3. Sa sem Hlydniñar sette Bod, siñe Blessan ried heita, þeim ed Forelldrum Styrk og Stod, stunda med Elsku ad veita, soddan Dygdañs Dæmiñ hier, Drottiñ vor sialfur gaf af sier; Børnunum eptir ad breyta.

4. Girnist þu Barn mit Blessun faa, Biørg Lijfs. og Giæfu fijna Forelldrum skalltu þijnum þa, Þocknan og Hlydne syna, Ungdooms Þverlyndid optastnær, Olucku og Slis ad launum fær, Hreckviisa Hefndir pijna.

5. Eckiurñar siña eiñin hier, argiætis Huggun blijda, Jesus allt þeirra Angur sier, Uñ sion þeim veitir frijda, Ef þær med hreinum Hug og Sid, hallda sig Drottiñs Pijnu vid, og hañs Hialpræðis bijda.

6. Maria Drottins Moder kiær, merkir Guds Christni saña, under Krossinum optastnær, Angur og Sorg mat kaña, til heñar lijtur þo Herrañ hyrt, Huggunar Ordid sendir Dyrt, og forsion fromra Maña.

7. Þad reyniſt opt i Heimi hier, Hlutfall Drottins

ins Aſtvina, Hormungar Sverdid ſaart þa ſkier, Sæld Lijfſins gledur hina, hverier þo Christum hata meſt, hefur þad laungum vidgeingeſt, lijtt vill þvi Angri lina.

8. Eñ þeir ſem JEſum elſka af Root, undir hañs Kroſſi ſtanda, Herrañs Bloodſadmi horfá a mot, hvern þeir lijta i Anda, Trwar og Vonar Sionin ſett, Saar hañs og Beniar ſkodar riett, þad mykir Mein og Vanda.

9. JEſus eiñin med Aſt og Raad, aptur til þeirra lijtur, giefur Hugſvolun, Hialp og Raad, Harmabond af þeim ſlijtur, adgiætin Fodurs Augun klaar, oll reiknar ſiña Barna Taar, Adſtod þau alldrei þrijtur.

10. Jeg lijt beint a þig JEſu miñ, jafnan þa Hrygdin ſærir, i mijnum Kroſſi Kroſſiñ þiñ, Kroptugliga mig nærir, ſierhvert einaſta Saarid þitt, ſañliga grædir Hiartad mitt, og nyañ Fognud færir.

11. Þa eg Andvarpa, oſka og bid, Augunum Trwar miñar, lijt eg hvert einaſt Ordid vid, upp til Kroſſ Pijnu þiñar, ſtrax ſyna mier þijn ſignud Saar, Syndugum Mañi opiñ ſtaar, Bruñur Bleſſunariñar.

12. Glediſtund Hollds þa giefur mier, Gud miñ ad Vilia ſijnum, uppa þig JEſu horfe eg hier, Hiartans Augunum mijnum, Audlegdar Giædin Lijkamlig, lauttu þo alldrei villa mig, fra Kroſſins Fadmi þijnum.

13. Jonas ſat undir einum Lund, eingra Meina

na þvi kiendi, Hardegis Soolar Hitastund, hañ ei til skada brendi, Jesu Krosskugga skioolid hier, skijlir þa længtum betur mier, fyrir Guds Hefndar Hendi.

14. Hvert eg sef, vaki, sit edur stæ, i Sælu og hættum Nauda, Krossi þijnum og helld mig hia, horfandi a Blod þitt rauda, Læt mig eiñin þa Æfin þver, utaf sofna æ Footum hier, so kvijdi eg sijst vid Dauda, Amen.

38. Psalm.

Um̃ Bryxlin sem Christur leid a Krossenum. Ton: Jesus sem ad oss frelsadi.

Þeir sem ad Christi Krossi señ, komu og fram̃ hia gengu, hristu med Hædung Høfuden, hønum til Brijxlis fengu, Heitord sijn hefdi hañ halldid lijtt, Herrans Musteri ad briota, a þrimur Døgum añad nytt, efna med Bygging fliioota.

2. Tveir lugu soddañ Falsmeñ fyrst, fyrir Caiphas Domi, af þvi hefdi þad utboriſt, eptir Fiølmeñis Romi, þessir þo hafi heyrt og sied, HErrans Jardteiknir frijdar, Lygin þeim betur gafst um̃ gied, gengur so eñ til vijdar.

3. Aulldungar Landsins Folkid flest, og Flockur Heidiñ Strijdsmaña, Herrañ vorn JEsum hæddu mest, med Høfdingium Prestaña, søgdu: Ef ertu Son Guds kiær, sa þig med Krapte stidur, kom

kom þa hier, so þad siœrum vær, sialfur af Krossi nidur

4. Hañ sa ed odrum hefur hier, hialpad og Lœknad marga, megnar nu ecki ad soñu sier, sialfum wr Neyd ad Biarga, soddan Hœdyrdi Hroop og Daar, hlaut þa JEsus ad lijda stood þad yfir uñ Stundir þriœr, stutt var Andlœts ad bijda.

5. Pa fraũ hia Christi Krosse nu, kallsandi helld eg ganga, sem ecki af Hiartans œst og Trw, elska hañs Pijnu strœnga, Hellagleik sijnum hroosa frij, vid Holldsins Fysn sig binda, sijdañ falla Orvœnting i, eda Forherding Synda.

6. Ad þijnum Krossi Christe kiœr, kiem eg sem eiñ framandi, gief þu mier Leyfi ad ganga nær, Gied mitt styrki þiñ Andi, so eg Hugleidi hvad til kom, Hœdung Bryxlord og Pijnu, leidstu Mañgiœsku Milldin from, moti Andlœti þijnu.

7. Saal mijn og Lijf þær Sœmdir hlaut, sialfs Guds Musteri ad heita, i Skijrniñi þvi eg þijn ad naut, þad nam Guds Andi ad veita, sijdan hefur þad Syndin mørg, sœrlega giort ad briota, Hollds Nœttgran þvi elskar ørg, Athœfid Heimsins liota.

8. A þremur Døgum þar a mot, þvi hier eg morgu Siñi, med Jdran, Trw og Yfirboot, aptur þad bœtast kyñi, Æ hvad veitir slijkt erfidt hier, Esnin og Dug vill þverra, Brijxlid sem til var bwid mier, bar þvi JEsus miñ HErra.

9. J Velgeingyiñi eg hroosa hœtt, Hraustleika

Trwareñar, i Motlætenu hun bilar braatt, Breſt ſiñ eg ſtorañ heñar, eingiñ fullkomiñ a mier ſieſt, Avextur Dygda ſætur, bar þvi ſyrir mig Bryxlid veſt, Bleſſadur JEſus mætur.

10. Hialpa lætſt eg med heilnæm Raad, hinum ſem illa breita, ſialfs mijns Lyta þo ſijſt ſæ gead, ſoddan mæ Blindni heita, mier var þar ſtærſta Mynkun ad, maatti Haadyrdum kvijda, burt tok nu JEſus Bolid þad, Bryxlin þvi villdi hañ lijda.

11. JEſu i þijnu Andlaati, yfir þig Bryxlin dundu, ad ſo i Fridi Ond mijn ſie, a miñi Daudaſtundu, Haadung leidſtu af ollum eiñ, alla fra Haadung leyſtir, Alldrei tapaſt ſaa nockur neiñ, er Nafu þitt uppa treyſter.

12. Nær ſem Hreckvijſta Haadung ny, Hiartad mitt ſnart vill ſtaanga, undir þiñ Kroſſ eg ſegiñ ſly, frañ hia ſkal eigi ganga, þar ſtend eg kijrr þo Kalls og Spie, kveiki mier Heims Oblijda, uppa þig Jeſu eiñ eg ſie, allt vil eg med þier lijda.

13. Fyrſt þu varſt hæddur Herra þa, Harmakvol leidſtu ſlijka, So heidri þig nu hiedan i fra, Himnar og Jordin lijka, Allir Englar og oll Heims mynd, undir þitt Valld ſig hneigi, og eg þar uppa aum Mañkynd, Amen af Hiarta ſegi, Amen.

39. Pſalm.
Uñ Ræningians Jdran.
Ton: Ein Herra eg beſt ætti.

Añ-

Yñer Ræniñgiñ Ræddi, sem ressad þad
Siñ var, Herrañ vorn Jesum hæddi,
hañ gaf þetta Andsvar: ef þar von er til
neckur, ad þu Guds Sonur siert, hialpa
þier og so ockur, wr þessum Naudum
bert.

2. Eñ hiñ þar uppa giegndi, Ecki
hrædist þu Gud, hverium Straffs heipt=
in hegndi, hun var riett forþienud, vid
megum vel medtaka, Verka Betaling
hañ, eñ þessi er alls aan Saka, epter þad
sagdi hañ.

3. Hura þu til mijn Herra, þa helldur
þu Rijke þitt, Ast Drottins ei nam þver=
ra, Andsvar liet heyra sitt: Sañlega
eg þier sege, (sw er Huggunen vijs) þu
skallt a þessum Dege, mier Þiona i
Paradijs.

4. Siar hier fyrst Straffid Synda, Saala
mijn hryggilegt, Forherding Hiartans blinda, þo
Holldid kveliest frekt. Giefdu mier JEsu goodi,
eg giegni vel Hirting þijn, med Trw og Taara=
floodi, og tiari þier Brotin mijn.

5. Ræningians Jdran eina, alhugum lijka med,
hañ giordi Jatning hreina, hatadi Illverk sked,
þvi sagdi hañ være ad vonum, Verdlauniñ
Rauglætis, Avijtun veitte honum, sem villdi ei
giæta þess.

6. Hañ trwdi, a Himnarijki, hefdi vor Jesus

Raad, þo Syndugra syndist Lijki, so treysti at hañs Raad, med Blygdun og hrelldum Huga, Herrañ sijn miñast bad, liufiega liet sier duga, Loford ef teingi þad.

7. Hroop og Haarteysti giordu, Heidnir og Judar þar, kringum Krossiñ a Jordu, med Kalls Bryxl og Hardungar, svarade ei Son Guds neinu, þo sialfañ þad snerte hañ, eñ Syndugs Mañs Orde einu, aan Qvalar giegna vañ.

8. Saett mier fyrer Sionum skartar, Saell Jesu Giaeskan þijn, þier gieck helldur til Hiarta, Hans Neyd eñ sialfs þijns Pijn, sama hefur þu Siñi, vid Syndugar Skiepnur hier, þvi alldrei Elsku þiñi, aptur miñ Herra fer.

9. Illvirkiñ hafdi uñid, Odaada verkin stæst, Gotu Glæpaña ruñid, greitt fram̃ i Daudañ næst, eñ Jesus ecki villdi, a þad neitt miñast nu, so var mykil hañs Milldi, mijn Saal þad hugleid þu.

10. Eingiñ orvænta skylldi, þo Idrast hafi seint, sem er Guds Sonar Milldi, sie añars Hiartad hreint, þvi hverke vid Stadi nie Stundir, stylud er Drottiñs Raad, allt fram̃ Andlaatid undir, oss bydst hañs Hialparraad.

11. Eñ þu skallt ecki treysta, ovissri Daudastund, nie Guds med Glæpum freista, giorandi þier i Lund; Naadar tijmiñ sie næsta, noogur Hondum fyrer, slijkt er Hættusemd hæsta, heñi Gud fordi mier.

12, So margt eg Syndgad hefi, Sorgin mig stur-

sturlar nu, Jdrun Guds Raad mier giefi, Gloandi Von og Trw, Herra Jesu Hiartkiæri, hugxa þu til mijn þa, dapur er Daudiñ nærri, og drag mig Kvolum fra.

40. Psalm.

Pridia Ord Christi a Krossinum.

Ton. Skapariñ Stiarna Herra.

Uppa Ræningians Ord og Bon, ansadi Guds hiñ kiære Son: Þu skallt sañliga sege eg þier, Sælu vist hafa i Dag hia mier.

2. Siardu med giætni Saal mijn klær, soñ Jdrun hveriu kraptad fær, uppa þad Dæmid er hier riett, ollum til Lærdoms fyrir sett.

3. Reidi Drottins þa uppegnd er, yfir Raanglæti Mañsins hier, Jdranin blijdkar aptur Gud, ei verdur Syndin tilreiknud.

4. Po komi hostug Hefndin braad, hrein Jdran jafnan fiñur Raad, midt i standandi straffi þvi, stillist Guds Reidi uppa ny.

5. Samvitsku Orma Saarin vest, soñ Jdran jafnan grædir best, Hugsvalar Saal og huggar Gied, heilaga Engla gledur med.

6. Bæn af Jdrandi Hiarta hyr, hun er fyrir Gudi metin dyr, Herrañ Jesus a hverri Tijd, heñi gaf jafnan Andsvor blijd.

7. Sem Moyses med sijnum Staf, sætt Vatn dro

dro fordum Steini af, Eins fær jdrandi Andvarp heitt, wt af Guds Hiarta Myſkun leidt.

8. Jaatning mijn er ſu Jeſu miñ, Jeg er ſem þeßi Ræningiñ, Jaa, eingvu betri fyrir Augſion þ'jn, ef þu villt reikna Brotin mijn.

9. Kiem eg nu þijnum Kroßi ad, kañaſt þu Jeſu miñ vid þad, Syndaña Þungi þiakar mier þreyktur eg nu ad meſtu er.

10. Alnakiñ þig a einu Trie, wt þijnar Hendur breidande, Saaŕin og Bloodid ſignad þitt, ſier nu og ſkodar Hiartad mitt.

11. Þar vid Huggar mijn Saala ſig, ſoddan allt leidſtu fyrir mig, þ jns Hiarta Dreyra heilög Lygd, hreinſar mig vel af allri Synd.

12. Kroßins burt numiñ Kvolum fra, Kongur rijkir þu Himnum a, Herra þegar mig hrellir Pijn, huxadu i þ.ñi Dyrd til mijn.

13. Segdu hvern Morgun ſo vid mig, ſæti Jeſu þeſſ beidi eg þig, J dag þitt Holld i Heimi er, Hiartad ſkal vera þo hia mier.

14. J Dag (hvern Morgun eg ſo bid) alldrei laat mig þig ſkiliaſt vid, Hugur, Siñi og Hiarta mitt, huxi og ſtundi a Rijkid þitt.

15. Eins þa kiemur mijn Andlaats Tijd, Ordiñ laat mig þau heyra blijd, J Dag (ſeg þu) ſkal Saalin þijn, ſañliga koma i Dyrd til mijn.

16. Herra miñ þu varſt huliñ Gud, þa Hædni leidſt og Kroßins Naud, þo hefur þu med hædſtri Daud, a Himnarijki Valld og Raad.

17. Daudanum moot mier Diorfung ny, Dagliga

liga vex af Ordi þui, J Dag þa lijdur ei langt um̃ þad, leidd verdur Ønd i Sælu stad.

18. O Jesu! sieu Ordin þijn, Andlaats sijdasta Huggun mijn, Skal min̄i verdi Sælan vijs, med sialfum þier i Paradijs.

41. Psalm.

Þad fiorda Ord Christi a Krossinum.

Ton. Af diwpri Hrygd akalla eg þig.

Um̃ Land giørvallt vard yfrid myrkt, allt nær fra siøttu stundu, Solin þui Lioma sin̄ fieck byrgt, sem til hin̄ar niyundu, GUD min̄, (JEsus so hroopar hatt,) Hvarfyrir gleimdir þu mier bratt! Soddan mijn Sal vel mundu.

2. Eingin̄ skal hyra ad Herran̄ þa, hafi med Efa og Brædi, hropad þan̄in, nie horfid fra, heilagri þolinmædi, Syndan̄a krapt og kvalan̄a stærd, kyn̄ir han̄ oss, so verdi hrærd, hiortun fra Hreckia ædi.

3. Soolin blygdast ad skijna skiær, þa Skaparan sin̄ saa lijda, hun hafdi ei skulld þad vitum vær, þess Boda Meinsins strijda, O! hvad skylldi þa skam̃ast sin, Skiepnan sem Drottni jok þa Pijn, med Hrygd og Hiartans Kvijda.

4. Avij hvad maa eg aumur Præll, angradur nidur driupa, þa eg heyri min̄ Herra kell, sa harma bylgian̄ diupa, gieck yfir þig, þa gallstu mijn, giarnan vil eg ad Fotum þijn, segin̄ fram̃ flatur kriwpa.

5. J ytstu Myrkrum um̃ Eilijfd er, Oop og gnijstran Tañaña, Hefndar straff þad var maklegt mier, fyrir margfioldañ Glæpaña, fra þvi Jesu þu frelstir mig, freckt gengu Myrkrin yfir þig, so skylldi eg þa Kvol ei kaña.

6. J svortu Mykri þad sama Siñ, Sorgar raust lietstu hlioma, þa hroopadir þu mig Herra iñ, i Himneskañ Dyrdar Lioma, i þvi Liooss um̃ eilijf ar, ydthroopa skal mijn Raustin klaar, Lof þiña Leyndardoma.

7. Synda, Sorga og Motgangs med, Myrkrin so opt mig pijna, ad glogt fær ecki Saalin sied, Sælu Geyslana þijna, Jesu Riettlætis Solin sæt, syrgiandi eg þad fyrir þier græt, Harmaraust heyrdu mijna.

8. Gud miñ segi eg giarnan hier, geist þo mig Sorgin-mædi, Jesu eg lære nu þad af þier, þad skulu mijn Urrædi, Giorvoll þaa Heimsins Gledin dvijn, Gud miñ, eg hropa vil til þijn, Gud miñ allt Bol mitt grædi.

9. Yfergiefiñ kvad Son Guds sig, þa særdi hañ Kvolin megna, yfirgiefur þvi alldrei mig, eilijfur Gud hañs vegna, fyrir þa Herrañs Hrygdar Raust, Hædstur Drottiñ mun efalaust, Greatbeidni miñi gegna.

10. Pa Soolar Byrtuñi eg svipttur er, Sioon og Heyrn tekur ad dvijna Raust, og Maalfæri mijnkar mier, Myrkur Daudans sig syna, J Miñi þier Drottiñ sæll þa sie, Sonar þijns Hroop a Krossins Trie, leid Saal til Lijffins mijna, Amen.

42. Psalm.

Fimta Ord Christi a Krossinum.

Ton. Eins og sitt Barn, Fadir arst.

I sarri Neyd, sem Jesus leid, sagdi hañ gløgt: Mig þyrstir. So Ritning hrein i hverri Grein, uppfylltist ein, um þad mig ræda lystir.

2. Strax hlioop eiñ ad, þa heyrdi þad, hitta Niardar vøtt kuñi, liet a Reyrprik, drap i Edik, med illt Tilvik, og bar Jesu ad Muñi.

3. Forundrast mæ, mijn Saal þar a, Madurin hver þess giætir, ad hañ sem Raad, hefur med Daad, a Himni og Laad, Hoernung þvilijkri mætir.

4. Hañ, sa sem Vijn, af Valldi sijn, wr Vatni sætt tilreiddi, med Sorgar kick, fieck siort Edik, fyrir Svala drick, þa sart hañ Þorstiñ neyddi.

5. Þvi mundi ei hier, til Hlijfdar sier, Herrañ Edikid lijka, sem Vijn ægiætt, giora vel sætt, fyrst gat þad bætt, hañs Guddoms Magtin rijka.

6. Komin var Tijd, Kraptaverk frijd, Christur ei giora skylldi, hin Stundin þa, fyrir Hende laa, Hrygd Kvol og Praa, Herrañ vor lijda villdi.

7. Krapta verk hrein, kiendu þa Grein, ad Christur Guds Sonur væri, eñ Kvolin hañs, fyndi til saňs,

ſañs, ad Syndugs Mañs, Sekter og Giolld hañ bæri.

8. Guds einka Son, giordiſt vor Pion, þa græddi hañ Mein og Kvijda, Offur-Lamb beſt, hañ ordiñ ſieſt, fyrir utan Breſt, i þvi hañ Kvol nam lijda.

9. Af Strijdi þvi, ſem ſtod hañ i, Styrkleiki Mañs Naatturu, þreytaſt miøg vañ, þvi þyrſti hañ, þadi Bokvañ, þo af Edikr ſwru.

10. J oñañ ſtad, merk Madur þad, og miñſt þeſſ hveriu Siñi, ad Herrañ Chriſt, hefur meſt þyſt, af Aſt og Lyſt, epter Saaluhialp þiñi.

11. O Madur nu, þeink þar um̃ þu, þiñ Hugur blygdaſt ſkylldi, Gud þyrſti hier, ad hialpa þier, eñ Hiartad þitt er, Obyrſt eptir hañs Milldi.

12. Heyr þu Saal mijn, talar til þijn, Trygda Brwdgumiñ goodi, Þyrſtur eg er, i Hrygdum hier, ſo hialpi eg þier, vr Hættu Kvalaña Floodi.

13. Ber honum ſijſt, þeſſ bid eg viiſt, beyſkañ Dryck Hræſnis Anda, Ordin hañs hrein, a alla Grein, ſyrer utan mein, obriaalud laatu ſtanda.

14. Uppa Ord þijn, ſvarar Saal mijn, Sorgin þo Maalid hepter, Þyrſt er eg nu, og þad veitſt þu, þijdi Jeſu, þiñi Myſkunſemd eptir.

15. Ecki er hia mier, þad þyrſtum hier, þori eg nu fram̃ ad biooda, nema faa Taar, Trw veyk, þo klaar, ſem til þijn ſtear, tak þad og vird til Gooda.

16. Lof

16. Lof Dyrd sie þier, Lausn fieckstu mier, og lietst þig so myklu kosta, Hiartad a ny, hugnast af þvi, ad eg er frij, fra eilijfum Kvala Posta, Amen.

43. Psalm.
Siötta Ord Christi a Krossinum.
Med Hymna Lag.

Eptir ad þetta allt var skied, Edikid Jesus smacka ried, Proott og Lijfs Krapta þverra vañ, Þad er fullkomnad, sagdi hañ.

2. Ord þijns Herra med Ast og Trw, athuga skylldir Saal mijn þu, ef þeirra Grundvoll sañan sier, sæta Huggun þaug giefa þier.

3. Fyrst skalltu vita ad Gud wt gaf, Greinilegt Logmaal Himnum af, hañ vill ad skuli Heimi i, Hver Madur lifa eptir þvi.

4. Algiört Riettlæti liost og leint, Lijkama Saal og Giedid hreint, Syndalaus Ord og Atvik med, af oss Logmaalid heimta ried.

5. Huauriñ vot og Hiartad sie, i hreiñi Elsku tiett breñande, fyrir utan Hræsni Brædi og Bañ, bædi vid Gud og Naaungañ.

6. Hver þetta giæti halldid riett, honum var Lijfid fyrir sett, eñ ef j einu wt af bra, eilijf Fordæming vid þvi laa.

7. Eingiñ Madur fra Adam fyrst, epter þañ Dag hañ syndgadist, fullnægiu gat þvi giört til sans, gengur þad langt yfir Edli Mañs.

8. Obærilig vard allra Sekt, epter þvi Drottiñ gieck so frekt, añad hvert skylldi uppfyllt þad, eda Mañkynid Fortapad.

9. Jesus Eymd vora alla sær, ofan kom til vor Jordu a, Hædum Himna uppruñiñ af, undir Logmaalid sig hañ gaf.

10. Viliugliga i vorn stad gieck, var su Frañikvæmdin Gudi þeck, Fodurnum Hlydni fyrer oss gallt, fulldkomnadi so Logmaal allt.

11. Eñ so ad synda Sektin skied, sañliga yrdi forlijkt med, og Bølvan Logmaalsins burtu maad, beyska Kvøl leid og Daudans Haad.

12. Þa hañ nu hafdi allt uppfyllt, sem oss var sialfum ad giora skyllt, og bæta øll vor Brotin frij, berlega villdi hañ lysa þvi.

13. Þess vegna Herrañ Hroopa nam, hartnær a Krossi stijgiñ fram, ad oss i voru Andlaati, øll hans Forskulldan Huggun sie.

14. Soddan adgiættu Saala mijn, Sonur Guds hroopar nw til þijn, hvad hier til Frelsis þiena kañ, Þad er Fullkomnad segir hañ.

15. Fullkomnad Logmaal fyrir þig er, fullkomnad Gialld til Lausnar hier, Fullkomnad allt þad fyrir er spaad, Fullkomna skalltu eignast Naad.

16. Herra Jesu eg þacka þier, hvilijka Huggun gafstu mier Ofullkomleika allañ miñ, um̃bætti Guddoms Kraptur þiñ.

17. Hialpa þu mier so Hiartad mitt, huxi jafnan um̃ Dæmid þitt, og halldist hier i Heimi nu, vid hreina Samvitsku og rietta Trw.

18. Upp-

18. Uppa þessi þijn Ordin traust, Ohræddur
dey eg Kviijdalaust, þvi sü Frelsis Fullkomnañ
þijn, forlijkad hefur Brotin mijn, Amen.

44. Psalm.

Siounda Ordid Christi.

Ton. Herra Gud i Himerijki.

Hroopadi JEsus hatt i stad, Hollds
Megn og Kraptur dvijnar: Eg fel
miñ Anda, Frelsariñ kvad, Fader i Hend-
ur þijnar.

2. Þu Christiñ Madur þeink uppa, þijns Her-
ra bëyskañ Dauda, ad Ordum hans og eiñin
gaa, eru þaug Lækning Nauda.

3. JEsus halldiñ i hædstri Kvol, hladiñ med
Eymdir allar, dapurt þa ad gieck Daudañs Bol,
Drottiñ sin Fødur kallar.

4. Herrañ vill kieña þar med þier, þijn ef Mañ
raunir freista, Godlyndur Fader Gud þiñ er,
gior þu honum ad treysta.

5. Fyrir JEsum þu fullvel maatt, Fødur þiñ
Drottiñ kalla, eñ þo þig Krossiñ þvijngi þraatt
þad mykir Hormung alla.

6. Eins og Faderiñ aumkar sig, yfir sitt Barn-
id siuka, so vill Gud eiñin añast þig, og ad þier
i Myskun hiwka.

7. Eiñin syna þier Ord hans klaar, Odaud-
leik Saalareñar, þo Kroppuriñ verdi kalldur
Naar, kreynkist ei Lijfid heñar.

8. Hvar hun finnr sijn Hvijldar stad, Herrann synir þier lijka, Hönd Guds þijns Fødurs heitir þad, hu⁊a um Rædu slijka.

9. Vilier þu eptir endad Lijf, egi þijn Saal þar heima, under Hönd Drottins hier þaꝛ blijf, hans Bodord skalltu geyma.

10. Lattu Guds Hönd þig leida hier, Lijfs Reglu hallt þa bestu, Blessad Ord hans sem boðast þier, i Briosti og Hiarta festu.

11. Hrittu ei fra þier Herrans Hönd, hun þo þig typta villdi, legg helldur bædi Lijf og Ond, liufliga a Drottins Milldi.

12. Hier þegar Mannlig Hialpin dvijn, Holldid þo kveini og sijti, uppa Hönd Drottins Augun þijn, ætijd i Trwnne lijti.

13. Ad Morgni og Kvolldi minnst þess vel, Marks uppteckt lattu þijna, Af Hiarta eg þier a Hendur fel, Herra Gud Saalu mijna.

14. So mattu vera viss uppa, vilie þier Daudinn granda, Saala þijn mætir Myskun þa, millum Guds Fødurs Handa.

15. Hun finnur eckert Hrygdarstrijd, Hormung nie Mædu neina, i Fridi skodar ætijd blijd, Asionu Drottins hreina.

16. Eptirtekt mier þad einin jook; er eg þess glota kunni, Andlaats Bæn sijna sialfur took, Son Guds af Davids Munni.

17. Bæn þijna alldrei bygdu fast, a Briostvit Natturu þinnar, i Guds Ordi skal hun Grundvallast, þad giefur Styrk Trwarinnar.

18. Vie

18. Vier vitum ei hvers bidia ber, Blindleikinn Hollds þvi velldur, Guds Ord sijnir þann sannleik hier, sæll er sa þar vid helldur.

19. Vertu Gud Fadir, Fadir minn, i Frelsarans Jesu Nafni, Hond þijn leidi mig wt og inn, so allri Synd eg hafni.

20. Hondin þijn Drottinn hlijfi mier, þa Heims eg Adstod missi, enn nær sem þu mig hirtir hier, Hond þijna eg gladur kyssi.

21. Daudans strijd af þijn heilog Hond, hialpi mier vel ad þreya, Medtak þa Fadir mijna Ond, mun eg so gladur deyia.

22. Minn Jesu Andlaats Ordid þitt, i mijnu Hiarta eg geimi, sie þad og lijka sijdast mitt, þa sofna eg burt wr Heimi, Amen.

45. Psalm.

Um JESU Dauda.

Ton. Fadir vor sem a Himnum erk.

Pa Frelsarinn i Fødurs Hønd, fool nu Blessadur sijna Ønd, Nidur sitt Høfud hneygdi fyrst, Herrann i þvi hann sagladist. Drottinn vor þannin doo a Trie, Daasemd, kunni ei meire ad skie.

2. Sancte Paall segir i sanne Raun, Syndarinnar sie Daudinn Laun, Banaspiot hans eru Brotinn liot, Bodordum Drottins giord a moot, sa skal deya sem Syndgar hier, soddan Urskurdur riettur er.

3. Eñ þad hier heima ætti sijst, af þvi JEsus er Saklaus vijst, Af helgum Anda med hreinum Sid, hañ var gietiñ i Meyar Kvid, Guds Fødurs Veru fegurst Mynd, frjáls lifdi og doo af allri Synd.

4. Hverke Refsing nie heliar Bad; hafdi nu Jesus forskulldad, hvad kom þa til ad Herrañ leid, harda Pijnu og Beyskañ Deyd? Eda hvar fyrir Hirtist hañ, Hirtingar til sem alldrei vañ?

5. Guds Ande þar a giørir skil, greinir þvijlika Ordsøk til, vegna Misgiørda vorra hier, visseliga hañ særdur er, hvi Drottiñ lagdi so fyrir sañ, Syndirnar vorar uppa hañ.

6. Siaa hier mijn Saal fyrir Syndir þijn, Sonur Guds lijdur Kvøl og Pijn, hañ doo fyrir þig sem Daudans Bad, daarliga hafdir forskulldad, hañ liet sitt Lijf so lifdir þu, Lijfs eilijfs von þvi ættu nu.

7. A mig var fallin þyngsta Praut, þviad eg Drottins Logmaal braut, Samvitsku særdi syndagiærd, so fiek Daudiñ sterk Yfirraad, til Fordæmingar mier Fiotrin hans, fastliga hielldu vijst til sans.

8. Logmaal safnadi Sektum mier, Sektiñi Daudiñ eptir ser, Daudiñ til Domsins dregur snar, Domuriñ Straffid urskurdar, Straffid um̃ Elijfd alldrei dvijn, Eilijf þvi var hin þyngsta Pijn.

9. Logmaalid hier sig forgreip fyrst; feldi þad Dom yfir Herrañ Christ, þad baud ad sa Bol-

badur

vadur sie, sem Bana lijdur a einu Trie, diarfliga eptir þvi Daudiñ gieck, Drottiñ fra Lijfi skiled fieck.

10. Sekt þa sem Logmaal setti mier, sialfur borgadi Jesus hier, þad misti sijna Magt i þvi, mig verdur nu ad laata frij, Daudans Broddur var brotiñ þa, burt hans Faangelsi slapp eg fra.

11. Eilijfur Daudi Deyddur er, Daudi Jesu þad viñur hier, dyrt metur Drottiñ Dauda miñ, Daudi hvar er nu Broddur þiñ? Daudiñ til Lijfsins stutt er Stig, Storliga Daudiñ batar mig.

12. Daudiñ þvi orkar eñ til saños, wtslokna hlytur Lijfid Maños, Holldid legst i siñ Hvijldarstad, hans Magt nær ecki lengra eñ þad, Saalin af ollu Faari frij, flutt verdur Himna Sælu i.

13. J þijnum Dauda O Jesu! er mijn Lijfgiof og Huggun trw, Daasemdar Kraptur Dauda þijns, dreifist nu iñ til Hiarta mijns, uppa þad Synd og Jllskan þver, wt af deye i Brioсti mier.

14. Þu hneigder þijnu Hofdi lioft, Herra þegar a Krossi doost, med þvi bendtir þu mier þad siñ, ad miñast jafnan a Dauda þiñ, eins þa eg dey skulu Augun mijn, upplijta Drottiñ sæll til þijn.

15. Fyrir þañ Deyd sem þoldir þu, þig bid eg Jesu um þad nu, ad giefi mier þin Giæskan blijd, gooda Christeñs Maños Dauda Tijd, Holld mitt laat hvijlast hægt med Frid, Hond þijn Saalunni taki vid, Amen.

46. Psalm.

Um̃ Teiknin sem urdi vid Christi Dauda.

Ton. Pa liñir hier mijn Lijkamans.

Þegar Christur a Krossins Trie, kañadi Daudañ strijda, Teikn og Stormerki meſtu skie, mælir ſo Ritning frijda, Mu- steris Tialldid mjøg um̃ vendt, i midiu vard ad rifna i tvent, hriſtiſt Jørd har- la vijda.

2. Sundur klofnudu Biørgin blaa, byrgd Leidin opnaſt foru, Lijkamir Dau- dra lifna þa, lijt hier þau Undurin ſtoo- ru, eptir Lausnarans Uppriſu, iñ i Bør- gina vitiudu, af ſinnum þar ſienir voru.

3. Hvad hier Hiſtorian hermir riett, hygg ad þvi Sæl mijn mæta, þier til Lærdoms er þad framſett, þeſſ ættu vel ad giæta, Jordin ſkalf þeg- ar JEſus doo, jafnvel þeir hordu Klettar þo, ſyndu Medaumkan ſæta.

4. Steini hardara er Hiartad þad, ſem heyrir um̃ Jeſu Pijnu, giefur ſig þar þo ecki ad; añ meir Grætlyſi ſijnu, Kañ nockud ſoddan kallt Hug- ſkot, Chriſti Dauda ad girnaſt Not, Gud ſtiorni Giedi mijnu.

5. Pad mæ unora hin þunga Jord, þreyde ei kyrru ad hallda, Blægrytis eiñin Biorgin hord, Breſti lidu margfallda, holldid þo ei me Hiartad Mañs, hryggiſt vid Pijnu Skaparans, ſem hañs þo hlaut ad giallda.

6. For-

6. Fortialldid syner Sañlek þañ, sundur þa rifna nædi, aftakast skyldi oll fyrir sañ, eptir Guds setta Rædi, Gydinga Kynsins Konglig stiorn, Kieñivalldid og Logmælsfoorn, sem Ritning sialf uñ spædi.

7. Hindrun ried ollum ærid stoor, iñ i Guds Rijki baña, þvi velldur Synda sektin vor, og Saurugleikiñ Verkaña, Eñ fyrir Jesu dyrstañ Deyd, Drottiñ tilbioo oss opna leid, hiedañ upp til Himnaña.

8. Hier i Christniñar Helgidom, hofum vier Frelsi ad ganga, þar bodast Næd og Blessan from, burt er þa Sorgin stranga, Sælin vor hefur bwna Braut, beint i Abrahams Gledi-skaut, eptir Heims Hormung langa.

9. Frelsarans Dauda eiñin ad, ondud Lijkin hier niota, Gudligur Kraptur giordi þad, Graf-irnar opnast hliota, þvi Drottiñs Jesu Daudi a Kross, Daudañ sigradi fyrir oss, Ast hans og Brodd nam Briota.

10. Merk, ad vr Jordu mætti ei neiñ, Mad-ur fra Dauda standa, fyrr eñ tiedi vor Herra hreiñ, Holld sitt aptur lifanda, fyrstur allra þvi upp reys hañ, af egin Krapti, og þar med sañ, Endurlausn os til handa.

11. Hofdingiñ Krossi Herrans hia, hier med allt Folkid lijka, Jafnsnart sem þet-ta Jardteikn sia, Jatning þeir giordu slijka: sañliga hefur saklaus hañ, og Son Guds verid þessi Mañ, Brioft slæ, og brællt heim vijkia. K 5 12,

12. Folkid sem harda Krossins Kvol, Christo fyrr ofka nꝏdi, sañ nu hid þyngsta i Briosti Bøl, Beyskelig Samvitskan þiꝏdi. Ofhaftarlegañ Urskurd sly, ef þu villt vera af Sorgum frij, hætt er rasandi Rꝏdi.

13. Daudi þiñ Jesu Drottiñ þa, dyrdlegañ Krapt wtsendi, Heidnum Mañi so hier vid brꝏr, hañ þig Guds Son medkiendi, Jeg bid Giꝏskuñar Giedid þitt, gief þu vid lisni Hiartad mitt, ad so fra Illu vendi, Amen.

47. Psalm.

Um̃ Christi Kuñingia.

Ton. O! JESU Elsku hreiñ.

Kuñingiar Christi þa, Krossinum lꝏngt i fra, stodu med þungri Prꝏ, þessa Tilburdi sia.

2. Var þar og vid stadt med, ad vijsu margt Kveñfolked, Sꝏr Jesu feingu sied, Sorgandi bꝏru Gied

3. Af þessu mijn Sꝏl þu sier, sañliga hverssu er, vallt allt i Heimi hier, haf slijkt i miñi þier.

4. Dvijnar og dregst i hlie, a Daudastundūñe, Vinskapur, Frꝏndur, Fie, fallvallt hygg eg þad sie.

5. Po villdu Vinirner, veita Hialp nockra þier, Vorn þeirra onyt er, eingiñ Daudanum ver.

6. Lijfnu hiwkar Hønd, þa herdir Sottar grond, hialpa þo eingin Ønd, upphurud Rꝏdin vond.

7. Vin-

7. Vinskap i Synda sid, Sa(a mijn þess eg bid halltu ei Verolld vid, vilier þu sofna i Frid.

8. Hreinañ Vinskap hallt þu, vid Herrañ þiñ Jesum nu, i helgri Hiartans Trw, fra Heimsins Elsku þier snw.

9. Hañ eiñ mã hialpa þier, þa Hiastod Mañlig þver, Heim þig a Hondum sier, i Himna sælu ber.

10. Pad hier i Sañleik siest, er Sonur Guds andadest, Sorgin þa særdi mest, sem hañ Elskudu best.

11. Christs Born eru Kross Born, vid Christum Hlydnisgiorn, hañ synir þeim Hialp og vorn, þo hord sie Stwtarkvorn.

12. Pu skylldir þar ad gã, þo þeir stædi langt fra, allir samhuga siã, Son Guds Kross festañ ã.

13. Komid so Konur og Meñ, ad Krossinum Jesu señ, þo Naudin þreyngi þreñ, þar fæst noog Lækningeñ.

14. Kom þu Saal Christin hier, sem Kross og Mañrauner ber, settu fyrir Sioonir þier: Son Guds sem pijndur er.

15. Uppa hañs heilög Saar, horfi þijn Trwin klaar, þad mykir Trega og Taar, temprar allt Sorgar faar.

16. Siertu Syndugur Mañ, særdur uñ Hyggiu rañ, horf þu beint uppa hañ, sem Hialp þier a Krossi fañ.

17. Hver sem Eiturmiñ leit, af Israels Maña Sveit,

Sveit, Eitrid ei a þañ beit, oll stilltist Plagan heit.

18. So stoor Synd eingin er, ad megi granda þier, ef þu a Jesum sier, Jdrandi i Trwñi hier.

19. Sie eg þig sæll Jesu, so sem aleingdar nu, von mijna og veyka Trw, vid bid eg hressir þu.

20. Þa eg sie Saaren mijn, særir mig Hiartans Pijn, Særin þa sie eg þijn, Sorg oll og Kvijdi dvijn.

21. Laat mig, O! JEsu kiær, alldrei so vera þier fiær, ad siaist ei Saar þijn skiær, þa Sorg og Eijmd mig slær.

22. Veit mier eg verdi og sie, Vin þiñ og Kuñinge, þo hverfi Heilsa og Fie, Hialp mun þa noog i tie.

23. Jeg fel i sierhvert siñ, Saal og Lijkama miñ, i Valld og Vinskap þiñ, Vernd og Skiol þar eg fiñ, Amen.

48. Psalm.

Uñ Christi Sijdu Saar.

Ton. Tunga mijn a Hiarta Hliodi.

Ad Kvølldi Judar fra eg færi, til Fundar señ vid Pilatum, og þess beiddu ad ecki væri, øndud Lijk a Krossenum, þvi Hætijdin var harla nærri, hier so Ritning greinir uñ.

2. Strijdsmøñum hañ baud ad briota, Beinin þeirra, og so var giert, Heliar stund

stund þeir hreptu fliota, hinir tveir sem greini eg bert, eñ Jesum lietu siins Liif-laats niota, Limina hans ei feingu snert.

3. Strijdsmañ eiñ med Heyptar hooti, Hardlindur gieck Krossi ad, Lausnarans Siidu lagdi Spioti, Lagid nam i Hiarta stad, Blod og Vatn þar fra eg vt flioo-ti, fyrr var adur spaad uṁ þad.

4. Uṁhugad er einum Drottni, allra siña Barna Liik, hier i Jord þo Hollid rotni, Hug-gun traust mig gledur slijk, hañ vill ei tijnist Bein nie brotni, Blessud sie su elskan rijk.

5. Gud Drottiñ af Giæsku Rædi, giordi A-dams Siidu af, Frijda Kvinu fyrst a Lædi, sast hañ þo a medan svaf, Vaknadur þess ad vijsu gæ-di, og veglegt heñi Nafnid gaf.

6. Sofnadur a siñi Siidu, Særid Drottiñ Jesus bar, so ad af Vatni og Blodi hañs blijdu, bygdist heilog Christnin þar, nædi hun edla Naf-ni frijdu, nær til himna stijgin var.

7. Skoda þu hvernin Skijrnin hreina, skiliast nu med riettu a, ad vijsu jafnan Vatnid eina vor Lijkamlig Augun sia, eñ Trwar Sionin so mæ greina, sonar Guds Blod þar lijtur hia.

8. Æ hvad mæ eg sælañ sañá, Sancte Tho-mas Postula þiñ, Pa Siidu mætti hañ Sær þitt kaña, sijna Hond þar lagdi iñ, þu munt ei mier þiædum bañá, þad ad skoda Jesu miñ.

9. Allar Jesu Ædar stoodu, opnadar i Kvol-iñe, Dreyra Lækir dundu og sloodu, uñ Drott-ins

ins Lijf a Krossens Trie, Nægd af Lausnar Giallsdi godu, Guds Son fyrir mig liet i tie.

10. Eñ so eg skylldi siaa og jaata, saña Elsku Drottins mijns, villdi hañ ecki læstar laata, Lijfs Ædarnar Hiarta sijns, þvi er, Saal mijn mykil wr maata, Myskunseme Lausnara þijns.

11. Opnar Dyr a A kar sijdu, iñ um gengu Skiepnurnar, sem sialfur Drottiñ baud med Blijdu, biargast skylldu iñi þar, fyrir Vatn sins Floodi strijdu, Frelsi og Lijf þeim giefid var.

12. Lijfsins Dyr a Sijdu siñi, setur Jesus opnar hier, so Angrud Saala Adstod fiñi, øll þa Mañlig Hialpin þver, hver sem hefur þar Athvarf iñi, fra eilijfum Dauda leystur er.

13. Noe um siñ Arkar glugga, upp til Himens litid fieck, halldiñ dyñum Hrygdar Skugga, þaatt þa Vatnsins Floodid gieck, so hañ mætti umsijdir hugga, Solar lioma Byrtan þeck.

14. Giegnum Jesu helgast Hiarta, i Himiniñ upp eg lijta maa, Guds mijns Ástar Byrtu biarta, bædi sæ eg ad reina og siaa, Hrygdar myrkrid, Sorgar svarta, Saalu miñi hverfur þa.

15. Guds var maattug Milldin prwda; Moyses þa Steiniñ sloo, wt til allra Israels Bwda, aagiætt Svala vatnid droo, hresti þyrsta þiaada lwda, þeim so nya Krapta bio.

16. Pa sialfur Gud a Sonarins Hiarta, sijnum Reidi Sprota slær, um Heimsins aattar alla Parta, ut rañ Svala Lindin skiær, Saalin

lin vid þañ Bruñiñ biarta, Blessun og nya Krapta fær.

17. Vid þeñan Bruñiñ þyrstur dvel eg, þar mun eg nya Krapta faa, i þessi iñ mig Fylsnin fel eg, fargar eingin Sorg mier þa, sælañ mig fyrir Truna tel eg, hun tekur so Drottins Benium a.

18. Hiartad mitt er Herrañ goodi, hryggiliga saurgad mieg, þvo þu þad nu med þijnu Bloodi, þess af Audmyktr beydi eg, viñi mier Boot a Mæ- du og Modi, Myskunsemin Guddomleg.

19. Hiartans Justu Edar mijnar, elske, lofe prijsi þig, eñ Hiarta Blood og Beniar þijnar, blessi, hressi, grædi mig, Hiartans þijdar Þaskir fijnar, þier sie Giæskan eilijflig, Amen.

49. Psalm.

Uñ Christi Greftran.

Med Lijksaungs Lag.

Joseph af Arimathia, Edalboriñ Raad- herra sa, Gydinga Svik vid Son Guds stied, samþyckt hafde þeim alldrei med.

2. Hañ var Lausnarañs Lærisveiñ, Lijsernis fromur, Dygda hreiñ, Gydinga hræddist heyptar raun, hiellt sig ad Christo, þo a laun.

3. Þessi uñ Kvelldid þangad gieck; þa af Pilato Leyfid fieck, ad mætti Jesum andadañ, ofan taka, og Jarda hañ.

4. Jo-

4. Joseph took strax af Krossi Christ, keypte þo nyañ Lijndwk fyrst, Nicodemus kom þegar þar, þangad kostulig Smyrslin bar.

5. Joseph Grøf eina atti þar, Urkløppud su i Steini var, i Alldingardi þar allskamt fra, einginn fyrr Daudur i heñi lå.

6. Dyrlega smurdu Drottins Lijk, Dænnin mæ oñur sina slijk, Byrgdu med Steini Bwna Grøf, burtgeingu strax fyrir utan tøf.

7. Maria Jacobs Moodir ein, Magdalena a sømu Grein, Salome eiñin sat þar hia, sæu vørs Herra Grepttan a.

8 J þeirra Selskap Saal mijn blijd, settu þig nidur litla tijd, Greftrun þijns Herra gæt vel ad, Gagnlaust mun ecke vera þad.

9. Vid Jesu Greftran Jeg sæ sted, Joseph og Nicodemum med, ædur þordu þeir ecke Christ Openberlega ad jæta fyrst.

10. Nu fæ þeir næsta nyañ Dug, nooga Diorfung og styrkvañ Hug, Augliosliga so allir sia, Elsku sem Drottni hofdu æ.

11. Riukande Trwar Hoñ hier, Helgur Ande so vid nærer, Liomandi þar af Lioosid skijn, Lijfgar hañ allt med Krapti sijn.

12. Huggest þeir nu sem Hiartad beyat, hafa og Trwar Megned veykt, Bidie um Styrk og stødugt Gied, stundi og læri Guds Ord med.

13. Veittu Jesu ad veyk Trw mijn, vaxi Dagliga og Elskan þijn, efliſt ſo med mier Jñ: vortes, Ytra good ſiaiſt Merki þeſſ.

14. Añad þu lijka merkia maatt, Miſſlikar Drottni a eingvañ hatt, þo heidarlig ſie hier a Jord, Holldi Utaldra Lijkfor giord.

15. Mætaſt Guds Anda Muſtere, Mañs var Riettchriſtens Lijkame, þui maa honum veitaſt Virding riett, vel med Stilling og Hooſe ſett.

16. Erfis Dryckiur og o-nytt Prial, ecki a ſkyllt vid þetta Maal, Heidingia Skickun Heim-ſkuleg, hæfer Chriſtnum a eingvañ veg.

17. Atijd þa ſier þu ſalad Holld, ſett vera nidur i Jardar Molld, Hryggur þu vert og hugſa braatt, hier vid þu lijka ſkilia att.

18. Lagt þegar nidur Lijkid ſier, laattu ſem Daudiñ hvijſle ad þier, langt maa ſkie ecki lijdi um̃ þad, legg eg þig eins i ſlijkañ ſtad.

19. Goodi Jeſu fyrir Greftran þijn, gief þu ſijdaſta Utfor mijn, verdi Farſæl og Fridſom mier, Frelſud Saal naai Dyrd hia þier.

20. J þridia maata Huggun hrein, hier veit-iſt mier a alla Grein, Guds Sonar Holld þvi Greftrad var, Greftrun miñi til Virdingar.

21. Helgum Guds Bornum Herrans Holld, Helgadi bædi Jord og Molld, Grofin þui er vort Svefn-hws ſætt, ſo maa ei granda Reida in hætt.

22. So ad lifa eg ſofni hægt, So ad deyja, ad

ad Kvøl sie bægt, So ad Greftraſt ſem Guds Barn hier, giefdu ſætaſti Jeſu mier, Amen.

50. Pſalm.

Um̃ Vardhalldsmeñena. Nær þvi med þeim Ton: Eins og ſitt Barn.

Olldungar Juda añars Dags, iñ til Pilatum geingu ſtrax, ſøgdu Herra vier høfum meſt i Huga feſt, hvad ſa Falſare herma lietſt.

2. Epter þriggia Daga Ott fyrer ſañ, uppriiſa mun eg ſagdi hañ, vid ſliiku er beſt ad leita lags, lát geyma ſtrax, þeſſa Grøf iñ til þridia Dags.

3. Ma ſkie Liiktid med Leyndum hliott, Læreſveinar hans taki um̃ Nott, og Lydnum ſegi þad Lyga ſkyn, þa liiſt ei kyn, þo verdi ſu Villan verri eñ hin.

4. Pilatus viiſt þeim Vardhalld fieck, Vaktin ſtrax wt af Stadnum gieck, Grøfiñi blitu Herrañs hia, og ſo til ſia, ſettu Jñſigli Steiniñ a.

5. Gydinga hord var Heipten beyſt, Hiartans Bindleiki og Villan treyſt, þeim kuñi ei nægiaſt Kvøl og Bañ, ſem Chriſtur fañ, liika daudañ þeir laſta hañ.

6. Fordaſt þu ſoddañ Fiiſſku Grein, Framlidins Mañs ad laſta Bein, ſa Daudi hefur ſiñ Dom med ſier, hver helſt hañ er, ſem beſt háf gert a ſialfum þier.

7. Gydin-

7. Gydingar villdu veita Rijrd, vors Lausnara Upprisu Dyrd, eñ Drottiñs Walld og Wisdoms Raad, þess vel fieck gaad, Verk sitt framkvæmde vijst med Dad.

8. Hefdi ei Waktin geymt og giætt, Grafariñar sem nu var rædt, Ordsok var meiri ad efast þa, hvert upp ried staa, Drottiñ vor Jesus Daudum fra.

9. Eñ þeir sialfer og er þad vijst, Upprisu Drottiñs hafa lyst, þo Kieñimeñ Juda af kalldri Stygd, kvaldir af Blygd, keyptu þa til ad bera Lygd.

10. Oll Svikraad Maña og Atvik ill, vnijter Drottiñ þa hañ vill, hañs Raad um Eilijfd stødugt staar, og Stiornin klaar, Slægdin Dramblaatra sliett Forgaar.

11. Hvijli eg nu sijdast Huga miñ, Herra Jesu vid Legstad þiñ, nær sem eg giæti ad Greftran þijn, Gledst Saala mijn, Skielfing og Otti Daudans dvijn.

12. Sektir mijnar og Syndir barst, sialfur þegar þu pijndur varst, uppa þad doostu Drottiñ kiær, so kvittudust þær, Hiartad þvi nyañ Fognud fær.

13. Pu groofst þær nidur i Grof med þier, gaist þitt Riettlæti aptur mier, J Hafsins Diwp sem fyrirspaad fiñst, þeim fleigder iñst, um Eilijfd verdur ei a þær mijñst.

14. So er nu Syndin Jñsiglud, Jdrandi Saala kvitt vid Gud, eilijft Riettlæti uppbyr-

iad i añañ stad, Trwud Mañeskia þiggur þad.

15. Daudi þiñ JEsu deydi hier, Daarliga Holldsins Girnd i mier, Grofin þijn hylie Glæpi mijn, fyrir Guds Augsyn, esti mier Styrk Upprisan þijn.

16. Steinþroo mijns Hiarta wthoggvin siest, Heilagur Andi vañ þad best, Lijndwk Trwar eg læt i tie, miñ Lausnare, Ilmandi Smyrsl Idranin sie.

17. So fiñi eg hæga hvijld hia þier, Hvijl þu JEsu i Briosti mier, Iñsigli heilagur Andi nu, med Ast og Trw, Hiartad mitt so þar hvijlist þu.

18. Dyrd, Valld, Virding og Vegsemd hædst, Vitska, Magt, Speki og Lofgiørd stæst, Sie þier O! JEsu Herra hær, og Heidur klaar, Amen, Amen, um̃ eilijf Aar, Amen.

Eiñ Psalmur um̃ Gagn og Nytsemd Pijnuñar Christi. Ton: Hallt oss Gud.

Muñstu, O! Madur a miñ Deyd, Muñstu a mijna saaru Neyd, Muñstu eg hefi eiñ fyrir þig, i Daudañ giefid sialfañ mig.

2. Pad laattu nu þier vera kient, ad þetta hefur þu ei forþient. Af Elsku hef eg þier allt þad veitt, eñ ecki fyrir þitt Verkid neitt.

3. Pvi laattu þad uppvekia þig, ad þu komer fram̃ fyrir mig, med Angri og Idran Hiarta þijns, so ad þu nioter Dauda mijns.

4. Ad Saal þijn verdi af Syndum hrein, og saur-

saurugligri Lastagrein, Fyrir þañ Dreira i dapri Pijn, sem dundi wt af Saarum mijn.

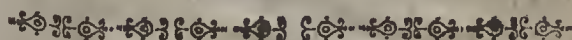
5. Eñ hveriu giegnir Heimskan su, ad huxad faxer uñ þetta nu? Margur er sa Maduriñ þar, uñ mijna Pijnu ei huxar par.

6. Hvernin hañ kuñi hellst ad far, Hialp Andar siñar og frelsast fra, eilijfum Dauda og Andar Pijn, og Reidi Guds fyrir Synder sijn.

7. Eñ fagna og gledst mijn saatæk Hiord, fyrir miñ Dauda holpin giørd, sem hefur allt þitt Traust a mier, ad þijsu vil eg hialpa þier.

8. J mijnum Dauda er þitt Lijf, Pijn Hialp þitt Traust, þijn einka Hlijf, mitt heilagt Blod þier hialpar mest, og hreinsar þijnar Syndir best.

9. Lof og Heidur sie Lausnariñ hier, fyrir Lijkn og Myskun þu veittir mier, fyrir þiñ Dauda og Dreyra Foss, O! Drottiñ hialpa ollum oss, A M E N.

A Paaska Hatijdiñi, wt af Upprisu vors Herra Jesu Christi, Psalmar og Lofsaungvar.

Lofsaungur, mæ syngia eins og: Boriñ er Sveiñ i Bethlehem.

J Dag oss Christur upp aptur reis, Alleluja; Oss er þvi ollum Sælan vijs, Alleluja.

2. Sa fyrra Dag leid saara Pijn, Alleluja, Saklaus fyrir allt Mañkyn, Alleluja.

3. Pier hræddu Kviñur farid fram, Alleluja; fliootliga i Galileam, Alleluja.

4. Læriſveinum þad ſegi þier, Alleluja, Sa Kongur Dyrdar upprisiñ er, Alleluja.

5. A Paaſka Gledi ſætt Lof ſie, Alleluja. Sungid Drottni af Chriſtniñe, Alleluja.

6. Heilagri Preñing hædſtu Dyrd, Alleluja. Af Hiarta ſegium og Packargiord, Alleluja.

Añar Lofſaungur, ma ſyngia eins og: Chriſtur reis upp fra Daudum.

Uppreis Herrañ Chriſtur, oſſ var þad Sigur meſtur, Honum Judar ſier hrundu fra, Heidnum Lyd vill þvi vera hia, Alleluja.

2. Fyrſt kom Folki Juda, Frid og Myſkun ad biooda, Peir villdu ecki þiggia Chriſt, þvi tok hañ ſier hia Heidnum viſt, Alleluja.

3. Aminti þa ad trwa, id aſt fra Syndum ſnwa, So bliott Arf og Himna Frid, hlyddi þvi ecki Juda Lid., Alleluja.

4. Saalar Heill þeir hafna, hins leitudu meſt jafnan, hvernin þeir Son Guds ſaklauſañ, ſviikia kynnu og deyda hañ, Alleluja.

5. Fleſt til Saka feingu, Falsvitnin morg ad geingu, Bleſſud Ord hañs og alla Dygd, uñſneru þeir i Roog og Lygd, Alleluja.

6. J ecklaus Fordæmingu, fieck hañ af Mord ingium, ſem Illvirkia wtleiddu hañ, Oh! Madur ſiaa hvad til þijn vañ, Alleluja.

7. A Krossi sem bar Christur, Kvaliñ var haū og festur, hañs sæta Moodir Harm þa bar, og he:lagt Folk sem nærri var, Alleluja.

8. Um̃ hañs Lijf allt voru, Undir og Beniar storu, Gall og Edik til Dryckiar þeir, Drottni særdu ad pijndist meir, Alleluja.

9. Vid Kross var Folk Juda, vanvirda hañ og hæda, allt fram̃ til þess i Fodurs Hond, fram̃stij-gandi gaf sijna Ond, Alleluja.

10. Urdu Undur þessi, i þvi hañ doo a Krossi, Bifast Jord, Sol ei Birti gaf, brast, Tialld klof-nar Griot, opnast Grof, Alleluja.

11. Bert hieck Holldid sara, hulid allt i Dreira, J hægri Sijdu sett var Spiot, so Blood med Vatni rañ þar wt, Alleluja.

12. Af Krossi ad Kvolldi, koma ad nar hans Holldi, Radherrañ Joseph añar var, og Nico-demus Drottni kiær, Alleluja.

13. J Lijni vel vofdu, virduglig Smyrsl med hofdu, Logdu i Stein-þro Lijkamañ, laa þar eing iñ fyrri eñ hañ, Alleluja.

14. Maria Magdalena, mest girntist honum þiena, Eins hofdu til hans astseme, Jacobs Modir og Salome, Alleluja.

15. Arla For uppbyria, ætla sier Christ ad smyria, Saau ad Steini vellt var fra, vañst þeim i Grof ad ganga þa, Alleluja.

16. Englar þeim kuñgiora, Christum upprisiñ vera, Lijted þañ stad sem lagdur er, Lærisveinum þad segi þier, Alleluja.

17. Gudspiallameñ greina, glediandi Christni hreina, Upprisu hañs a allañ veg, optliga sijna og byrta miøg, Alleluja.

18. Heidurs Kongur hædste, og Herra vor fædsti, Fagnadar Sigur fremstañ vañ, Fanga leysta wtleidde hañ, Alleluja.

19. Drottiñ reys af Dauda, Dyrd hañs Ovirder Juda, Honum til Lofs i hverium stad, uñ Hartijd Paaska syngium þad, Alleluja.

Eñ eiñ lijtell Loffsongur, uñ Upprisuna Herrans Christi,

Med Ton. Christur reis upp fra Daud.

Upprisiñ er Christur, af øllum Kvølum leystur, Af þvi glediunst nu allir vier. Jesus vor Hialp og Huggun er, Alleluja.

2. Ef upprisiñ ei væri, øll Verolld fyrerfærist, Drottiñ Jesus Daudañ vañ, dyrkum og lofum þvi allir hañ, Alleluja.

Fiordi Psalmur, med þad lag.

Allfagurt Lios oss byrtest b.

Fagnadar Kieñing Kviñum fær, klaar Guds Engill talar vid þær, J Galilea Christur Kiær, kañ vijst sien vera sijnum nær.

2. Grøfiñi skiott þær geingu fra, greina Postulum slijkt sem siar, Lifanda Jesum lijta þa, lutu hañs Fotum og þreyfa ar.

3. Heyrandi þetta Herrans Þiod, hradt ferd ast sem þeir feingu Bod, Ad lijta Christ þeim

Girnd

Girnd er god, Gledi, Von, Traust af þessu stod.

4. Jordin og Soolin byrtast bliid, byst og reid i hans Dauda tiid, Pa Christ liita ad Liikams Sid, Lærisveinar og mæla vid.

5. Klaarliga Saar þeim syndi hañ, a siinu Holldi er Daudañ vañ, Upprisiñ jaata allir þañ, Eilijfa Mystkun veita kañ.

6. Liiknsamur Kongur Christe þu, kveik i oss til þiin Ast og Trw, ad liñi þier alldrei Lof giord su, Lydur a greida leystur nu.

7. Milldasti Gud su Mystkun þiin; med Upprisuñar Fognud skiin, Vid Ogn Daudans og Andar Piin, ollum hliisi Trwudum siin.

8. Nu dyrkum allir Drottiñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, Med Fodur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld ei endast kañ.

Fimti Psalmur, med sama lag.

Christnin syngi nu sætlegt lof, Syni Gud þacki Lausnargiof Odin med siinum ollum Her, i Siooiñ Rauda soktur er.

2. J stoorum Voda vorum þa, villdi hañ alla oss afmaa, Lausnari vor sa Liif oss gaf, leiddi i giegnum þad Rauda Haf.

3. Fridadi oss og frelsti wr Neyd, Flecklausa Lambsins Blod og Deyd, þa Christur bardist, vegna vor, Vykiingiñ kiæfdi diupur Sioor.

4. Paaska Lamb heilagt hösum hier, hvert a Krossi oss bakad er, Holld þess er Fædi Heiurs verdt, Herra Jesu þad sialfur ert.

5. Petta er saña sæta Bráud, sviptandi oss ellisum Deyð, Dyrast Blood, Lambsins dreckum vær, Diofull oss þa ei skadad fær.

6. Packir alldrei vær gietum giert, Gudi sem er þad Offur vert, Fra Ofognud og Andar Kvel, erum vier þar med leystir vel.

7. Lamb Guds þier hæfir Lofgiord best, Lotning, Heidur, og Dyrden mest, oll þijn Christnin i Heimi hier; æsinligana Packi þier.

Siotti Psalmur, med sijnum Ton.

JEsu Endurlausnin vor, ertu og Hiartans Girndin stor, Skaparlñ allrar Skiepnu sa, i skijrum Mañdomi liet sig sia.

2. Mesta þig þar til Milldin droo, Misgiorder vorar ad bera so, Holldsins þolandi hardañ Deyd, hvar med oss leistir af Daudans Neyd.

3. Helvijtis giegnum Hlidin gieck, Herteknu sijna frelsad fieck, Sigurvegariñ vid Merkid mætt, med Fodur situr a Himnum hædst.

4. Þijn Godvilld til þess þreyngdi þier, þijns Folks ad bera Misgiorder, Þyrma oss og svo þar med lia, þitt millda Auglit vier mættum sia.

5. Herrañ Christum nu heidrum vier, hver ad af Dauda upprisiñ er, Fodur og helgum Anda med, i ollum Londum Lof sie tied.

Lofsaungur, med þeim Notum:

Christur reis upp fra Daudum.

Upprisiñ er Christur, af Bondum Daudans ley-

leystur, Alltijd fagni oll Engla Hird, a Himnum syngi Lof og Dyrd, Kyrie eleis.

2. Sa Lij sitt helgasta, sokum vor liet Kross festa, Vort Paaskalamb nu ordiñ er, allre Christni þvi fagna ber, Kyrie eleis.

3. A Kross hieck Herrañ Milldi, hvaga þa eingiñ villde, nu liser i Dyrd eilijfri, ess jafnan Nærdar ærnandi, Kyrieleis.

4. Pagdi hañ hart slegiñ, til Helvijta er stijgiñ, Osflugust Bondin vraut hañ þa, birtist med Sigri Himnum æ, Kyrieleis.

5. Sa ædur er grafiñ, yfir Himna er hafiñ, Hans kreptug Verk þvi kuñug giord, ad Christnin heidri hañ a Jord, Kyrieleis.

6. Nu lætur liost kieña, Lausn og Kvittan Syndaña, Ollum sem vilia idrast riett, af Gude er su Huggun sett, Kyrieleis.

7. Lamb Guds vor Lausnari, Lyd siñ blessi og næri, Leys oss fra Syndum, send þiñ Frid, so þier Lof syngium allañ Tijd, Kyrieleis.

A Uppstigningar Hatijd HErrañs Christi.

Lassaungur, med Lag.

Christur reis upp fra Daudum.

Christur til Himna uppfor, Sitiandi hæatt yfir Eingla Kor, og giefur os giafir a alla lund,

lund, honum sie Heidur a hverri stund, Kyrieleis.

2. JEsus uppstijgandi, oss af Himnum sendi, Heilagan̄ Anda Huggaran̄, Af Hiarta skulum prijsa han̄, Kyrieleis.

3. Hia Guds Hendi hægri, hallt situr vor Lausnari, Og Fridar oss vid Fodur sin̄, Frelsar og verndar allt Man̄kyn, Kyrieleis.

4. Ef han̄ ei uppfæri, ei kiæme sa Huggari, Herran̄ JEsus af Heimi gleck, Heilags Anda Giof sijnum fieck, Kyrieleis.

Barna Lofsøngur, a Uppstigningar Dag.

I Dag er Christur uppstijgen̄, Alleluja, J Dyrd sijns Fodurs in̄gengin̄, Alleluja.

2. Hver med Kvol sin̄e særuslu, Alleluja, Syndir, hvodi af Verolldu, Alleluja.

3. Mestu veitti oss aumum æst, Alleluja, Ei mætti nein hvilijk fæst, Alleluja.

4. Pvi rijkir nu sa Sigrari, Alleluja, samjafn Fodur i Almætti, Alleluja.

5. Og utvegar oss aumum Lyd, Alleluja, Af sijnum Fodur Naad og Frid, Alleluja.

6. Pier Men̄ ut af Galilea, Alleluja, Pvi vilied upp i Himinin̄ siaa, Alleluja.

7. Sem han̄ stie upp fra Heimi hier, Alleluja, Hijngad aptur komandi er, Alleluja.

8. Af þessum mesta Sigre sie, Alleluja, Sungid Lof Gudi i Christnin̄e, Alleluja.

9. Hei-

9. Heilagri Preñing hædsta Dyrd, Alleluja, af Hiarta segium og Packargiørd, Alleluja.

Añar Psalmur, med siinum Ton.

Nu er a Himni og Jørd, Hœtijd fagnadar full, Syngi þvi saña Lofgiørd, Syni Guds Christnin øll, Drottiñ med Dyrd siñi, Dyr Himna opnadi, Oss aumri Piood af sæ-tri Naad.

2. Eingin Tunga i Heim, uñ þañ Fognud og Tign sær, diktad sem a Degi þeim, dyrdle-gast birtur var, Riettlætis saña Sool, Son Guds a Himna Stool, Med Engla Her i uppstigiñ er.

3. Hañ hefur vissan Veg, viisad øllum upp til siin, A Trwñe mun liggia miøg, Madur vel giættu þiin, Alla Guds Naad og Gotz, giefur riett Truan oss, Vatn, Andi, Blod, votta þad Piod.

4. JEsu vier bidium þig, ad i þessum Eymdar dal, Fylgd þiin, og Naad Fodurlig, fordi oss Viitis Kvøl, þitt Laun med Packargiørd, þiggia lœt oss hier a Jørd, gief oss Girnd þa, þier verda hia.

5. Eins sem fyrr a Jørd, foorst þu uppa Himna hædst, med Valld og mestu Dyrd, munt þadan aptur siaast, a Domsins Degi þeim, sem Englar sogdu Heim, Tign og æst þiin, oss fordi Piin.

6. Eiñ Gud þo þreñi med, þig af Hiarta losum vier, ad oss hefur auma sied, af Mill-

di tokst ad þier, vid hreina Tru oss hallt, so hliotum vier þetta allt, vert þu vor hlijf, veit Eilijst Lijf.

Ein Andleg Vijsa, um̃ Christi Uppstigning, Vid Ton, J Dag þa Hatijd hollðum vier, etc.

Eg trwi a Gud ed ïsañ, og hans Son Jesum Christum, ad frelsad hefur fyrir hañ, Folk sitt af ollum Lostum, Trui eg ad hañ til Himna stie, hiydi og til sijn iñleide, oss sem̃ nu a hañ treystum, Alleluja, Alleluja.

2. Eg trwi, vid Guds Hægri Hond, hañ sitie jafn i Walldi, Sundur brijtur oll Satans Bond, ad sijñ Christni halldi, fra Eymd Heimsins og allri Pijn, oss leid i Himna upp til þijn Jesus med þiñi Milldi, Alleluja, Alleluja.

3. Eg trwi, eins sem Uppstie hañ, aptur komi og Dæmi, Dool su leingi ei dragast kañ, dulen þo Stund sie Heimi, Teiknin þaug oll sem skyllðu skie, skilium ad skaum endud sie, þo flestir þessum gleimi, Alleluja, Alleluja.

4. Allt helldur þetta Heimur Spie, Hælir sier miog i maali, ad sijna Glæpi audvirde, Añ so Veralldar Taali, þañ Hefndar Dag ei hyra vill, Hormung eilijf sie þung og ill, Jdran ogilld i Baali, Alleluja, Alleluja.

5. Uppstigning Jesu er i Dag, Almeñt um̃ Heimiñ vijda, margir idka þo añad lag, uña Syndum og hlyda, Brwdkaups Klædi ei a þeim er,

er, eflaust: hvad i Dag sungum vier, munu þeir minnast sijdar, Alleluja, Alleluja.

6. O Gud, laat þu vor Ord og Lund, eins i Saňleika hliooda, so hærum opt þa sijdustu stund, Slaaum vid Andar voda, Sem Skyed ardur upptok Christ, oss flytie iñ i Himna vist, Gud giefi oss þañ Gooda, Alleluja, Alleluja.

Lofsaungur wt af Uppstigningar Historiuñe. Ma syngia sem, Christnin syngi nu sætlegt Lof.

Fertugasta Dag Paaskum fra, Frelsariñ stie til Himna þa, Sijnum Lyd sasuar a eitt Fiall, uppfylld var Stiett og Verk hañs oll.

2. Hañ sagdi: Nu er endad allt, hvad i Ritning uñ mig er mællt, Spaamañaña og Moysi, margt kiendi þeim þar skrifad i.

3. So hlaut ad skie uñ sialfañ Christ, saarañ Dauda ad þoldi fyrst, þridia Dag risi Daudum fra, Dyrd sijna iñ ad ganga þa.

4. Bædi a Himni og a Jord, er mier gief id allt Valld og Dyrd, Andi miñ kieñer ydur þad, af þvi vitnid i hverjum stad.

5. Gangid nu wt og predikid, ollum Heims Pioodum Gudspiallid, Skijrid so verdi Syndin kvitt, so skal uppbyggiast Rijkid mitt.

6. Hver Trw og Skijrn i Heimi nær, Himneska Sælu sijdan fær. Hver Truñi vill ecki taka vid, tapast og fiñur alldrei Frid.

7. Allt þad sem hafid heyrt af mier, heilagri Christ

Christni kieñid þier, Eg æfenliga med ydur er, epter Giøf miñi bijdi þier.

8. Hendur sijnar þa hoof hañ brætt, hiedan foor upp i Himna hætt, Postular litu Loptid i, leiddi hañ þeim fra Sionum Sky.

9. Hvijtklædda Meñ þeir hittu tvo, hia sier standa er mæltu so: Galverskir Meñ þvi undrest opt, aller horfande hætt i Lopt?

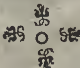
10. JEsus sem upp fra ydur stie, er a hægra Veg Tigniñe, Eins sem hañ stie til Himna hier, hijngad komandi aptur er.

11. Nu situr hañ i siñe Magt, Syni Guds allt er underlagt, Hañs Rijkis stiorn er Ordid sitt, af Gæfum hañs þad verdur prydt.

12. Herrañ opnadi Himna Dyr, i Hæd stijgandi ollum fyr, Med sier fængadañ færdi Lyd, fridar Stiorn helldur allañ tijd.

13. Aptur kiemur a effsta Dom, allir vakna vid Lwdurs Hliom, Blessudum Lombum bydur Frid, Bolvan eilijfa hreppa Kid.

14. Med Hug og Hiarta Christe kiær, Komu þiñar opt væntum vær, Leys oss JEsu og leid til þijn, fra Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

Añar

Annar Partur þessarar Psalmabookar, Innihalldandi Lofsaunga ar. Hvijtasunna um H. Anda wtsending, Embætti og Aftgiafir; ar Trinitatis Haatijd, Jons messu etc. Item Psalma wtaf Fimm Hofudpartum Catechismi.

Um þann Heilaga Anda Psalmar og Lofsaungar.

Hymn. Veni Creator Spiritus.

D. Marth. Luth.

Kom Skapari heilagi Andi, i Hug og Hiarta Trwadra nu, Himneskri Naad uppfyllandi Hiortun þau sem ad Skapadir þu.

2. Einn Huggari sem alldrei braast, ertu og Guds Fodurs Gaafa hædst, Lifandi Brunnur Elldur aast, Andleg Smurning allrar Naadar stæst.

3. Lof. þitt i vorum Hug uppkveik, Aastsemd þijn ætijd sie i oss rijk, eydandi Hollds sins Ostyrkleik, Afl veiti oss ollum Gaafan slijk.

4. Siofolld er oss þijn Aftgiof kiend, Einn Fingur ert þu a Guds hægri Hond, Kroptug Lofunar Christe send, kiennandi Tungumaal um oll Lond.

5. Rek fra oss Satans Svik og Raad, send þu

oss nu þin̄ blessada Frid, leidi oss so þijn eilijf Naad, ad allan̄ Boda vel skiliunst vid.

6. Sialfan̄ Fodur og Son han̄s nu, so þeck tum: veit oss Vitsmune, Og beggia þeirra Andi þu, ætijd gief ad vor Tru stodug sie.

7. Son̄um Fodur og Syni mest, sie Lof, Dyrd Heidur, Velldi traust, og helgum Anda sem huggar best, hvad um̄ Alldir verdi endalaust.

Nu bidium vier H. Anda, Odruvijs vtlagdur.

D. Marth. Luth.

Heilagan̄ Anda aakollum nu, og bidium han̄ hellst um̄ rietta Trw, Ad verndi oss og geymi um̄ Æfi vora, Og wr aumum Heimi, i Fridi lǽti fara, Kyrieleis.

2. Þu helgasta Lios, upplioma oss hier, ad alleina Jesum þeckium vier, hia þeim Lausnara vorum, lǽt oss blijfa, sem fylgir oss ad forum, i Fodurland eilijfa, Kyrieleis.

3. Þu sǽta aast, send oss þijna Naad, so uppkveikist i oss Kiǽrleiks Daad, Ad af Hiarta hreinu, hver odrum un̄i, i Samlinde einu, og Frid blijfa kun̄i, Kyrieleis.

4. Þu hædsta Huggun i allri Neyd, hialpa oss so ei hrædunst Smaan nie Deyd, Og Trw alldrei bresti, i vorum huga, nær Ovinur vesti, vill oss yfirbuga, Kyrielsis.

Ein̄

Eiñ Bænar Psalmur til Heilags Anda.

D. Marth. Luth.

Kom Herra Gud Heilage Andi, med hærstre Naad uppfyllandi, Piña trwadra Hiortu, Hug og Sied, Heita Astsemd þeim kveiktu med, Herra Gud fyrir þitt Lioosid skiært, i Trw rietta fieck st saman fært, eiñ Lyd af ollum Heims Tungum, ad þier Gudi til Lofs syngium, Alleluja, Alleluja.

2. Blessada Lioos og besta Saad, birtast lát oss þijn Lijsins Naad, Kieñ þu oss riett ad þeckia Gud vorn, þess Fodurs oss ad jata born, Herra Gud verndi oss Villu fra, so vitsku adra ei girnunst a, eñ trua riett a Guds Son, Af Hiarta ollu til hañs ad hafa Von, Alleluja, Alleluja.

3. Heilagi Elldur Huggariñ sæti, Hialpin þijn jafnan ad oss giæte, fram ad hallda Pionustu þiñe, Prautir eingvar ad oss lini, Herra Gud fyrir þiñ hærsta Matt, Hollds Veikleika vorn styrk þu þraatt, Riddarliga svo reyndir hier, Rijki þitt sijdar fengium vier, Alleluja, Alleluja.

Hymn. Beata nobis Gaudia.

Umlidid færdi oss Arid hier, aptur þañ Fognud sem mestur er, Pa Huggunar Andi med Helgri Grein, Herrans Postula yfer skein.

2. Logandi Elldur lioomar þa, Lijking Tungna þeim byrtist a, Ad Ordfæri þeim aukid sie, og so Kiærleikur breñande.

3. Toludu allra Tungna hliood, took þad ad

undrast Heidin Piod, Oldrukna sumir ættla þa, sem Andi Heilagur bygdi hia.

4. Fram̃ kom þetta Fyrirheit þar, fra Paaskunum þa lidin var, heilagra Daga Tala riett, sem Løgmaal hefur til Lausnar sett.

5. Audmiukligana aller hier, Eilijfi Gud þig bidium vier, Himneska giøf Heilags Anda, i Hiørtu vor þu virdist senda.

6. Hiortu Trwadra helgud nu, Himneskri Gææ su saddir þu, Vorum Syndum oss frelsa fra, Frid þiñ lææ ttu oss halldast hia.

7. Hædst Lof og Heidur eilijfe, Heilagri Preñing sungid sie, Oss bidium Soniñ ad senda, Ast semdar Giøf Heilags Anda.

Um̃ þa Heilogu Preñing.

Hymn. O ! lux Beata,

O þu þrefallda Einjng blijd, Og eiñ sañur Gud eilijfa Tijd, Solin med Degi dregst oss fra, þitt dyra Lios laat Hiartad sia.

2. Arla þig lofum allir vier, ad Kvelldi bidium Naadar hier, Lofgiørd vora þu lijt nu a, og laat hana eingvañ enda faa.

3. Dyrd sie Fodurnum fyrr og siid, og Frelsara vorum hveria Tijd, heilagur Andi sem huggar ønd, hañ þiggi Lof um̃ Christin Lønd.

Hymn. *Adesto Sancta Trinitas.*

Med sama Lag.

Heilaga Preñing hia oss siert, hædst Guddoms Tign

Tign sem samjofn ert, A ollum Hlutum ert þu ein, Upphaf sem fylger ei Ending nein.

2. Øll Himna Fylking heilaglig, heidrar, tilbidur og lofar þig, Þar med þrihlutud Verolld vijd, vegsamar þig a hverri Tijd.

3. Eñin vier aumir erum nær, ækollum þig vor Herra kiær, Audmiukra Bænir, æst og Trw med Eingla Lofgiord þiggir nu.

4. Eitt Lios þig trwum aller vier, i Preñingu hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, þañ Skiepnan lofar hver uñ sig.

5. Lof Gudi Fodur eilifum, Lof sie hans Syni Eingietnum, Lof Helgum Anda æ sie tied, Einum Gudi og þreñum med.

Eiñ Lofsaungur af Verkum Heilagrar Preñingar. Med sama Lag.

O Gud sañur i Einingu, og eilijfur i Preñingu, Hasæti þitt er Himna Dyrd, Heidur þiñ lætur siast a Iord.

2. Godañ og hreinañ giordir Mañ, med Gafum þijnum pryddir hañ, þijna sialfs Mynd hefur þu honum veitt, hallda ætti þitt Bodord eitt.

3. Þa yfir Adam og allt hañs Kyn, afbriotandi kom Bolvanin, Son þiñ Gud Fadir þu sendir Heim, so hañ leysti oss af Voda þeim.

4. Þa sitt Embætti endade, og i Dyrd sijna aptur stie, Bad hañ ad sendir Anda þiñ, ad hugga og styrkia Lydiñ siñ.

5. Giarnan þu veittir hvad Guds Son bad, Gæsa þorfuſt var Moñum þad, Utvalda þ jna vel tilbioſt, Veg til Fagnadar ſijndir lioſt.

6. Af Myſkun Naad og Milldi nu, Mañkyni bleſſan bydur þu, Herra JEſu þvi Himnum af, Heilagañ Anda Trwudum gaf.

7. Pau vorar Laufnar Verkin ſtædſt, Veg ſama þig O! Preñing hædſt, J Perſonum þu ſañaſt ſo, ſialf Gudlig Vera ein er þo.

8. Saal hefur Gaafur þeſſar þriaar. Pvi er hun kollud Mynd þijn klaar, Mañvit, Vilia og Miñi ſrekt, med þeſſu fær hun þig allvel þeckt.

9. Soolin þriu Giædi giefur Heim, gledur alla med Verkum þeim, Lyſir, vermir og veitir Maatt, vel þydandi þiñ eigiñ Haatt.

10. Almaattug Preñing, Eilijft Lios, upplys þu Myrkrid allt i oſſ, Verm vora Saal, og ſend oſſ þiñ Styrk, ſo vel geymum þijn Ord og Verk.

11. Af þijnum Stool oſſ upplys þu, og verm oſſ i þijns Sonar Trw, ſtyrk oſſ med Heilags Anda Naad, elſka þiju bleſſi ſo allt vort raad.

12. Pig GudFadir ſem gafſt oſſ Chriſt, Grædara ſem oſſ hefur leyſt, Helgañ Anda ſem Huggun fær, Heidrum, Loſum og dyrkum vær.

Añar Loffaungur, um̃ Heilaga Preñing, og heñar Verk. Ma ſyngia eins og, Hallt oſſ Gud vid þitt hreina Ord.

Sañheilagt Lios, Samioſn Preñing, i ſañri Veru Gudlig Eining, Pu giorir hia oſs Gud-

Guddoms Verk, glögt synandi þiñ Almatt og Styrk.

2. Himiñ og Jord og Hafid vijtt, herma oss Krapt og Velldi þitt, Dalir og Fiöll þvi dylia sijst, Drottiñ ert þu yfir ollum vijst.

3. Solin uñi gengur sierhvern Dag, so Tungl þo hafi añad lag, Stiornur i hlydni hallda sig, Herra eilijfañ þær saña þig.

4. Dyr og Fuglar um Lopt og Jord, allt hvad i Sionum hefur Ferd, Med Kost og edli kieña ad siaa, ad Kraptur og Vitska þijn sie har.

5. Þu hefur Himiñ wt þanid vijdt, þakid med Vatni efra hitt, Uñ Jord gengur hañ allt i kring, okyrrañ settir þeñañ Hrijng.

6. Þu stydur, prydir, stiornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so daasamlega ad eingiñ makt, wtskyra þad nie skoda kañ.

7. Hversu megum þa veikir vier; Vitsku þijna ransaka hier, uñ Skiepnur þær sem vier skodum þraatt, skynia kuñum vier harla faatt.

8. Vier siaaum hun er skopud skijr, skilvijs, hrein morg, þorf og dyr, O! hvad dyrlegri þu Drottiñ ert, Dygd heñar hefur þu alla giort.

9. J þiñi Hendi er Himiñ og Jord, hver kañ ad segia þijna Dyrd, Miog Daasamlig er oll þijn stiorn, eilijfañ jaatum þig Herra vorn.

10. Fader Sonur og Andi hreiñ, Eilifur Gud i Preñing eiñ, Af Hiarta losum allir þig, Amen segi nu hver uñ sig.

Gloria eptir Þydskunni.

D. Marth: Luth.

Heidur sie Gudi Himnum a, og hædst Lof fyrir Nææd sijna, ad hiedan af oss alldrei mæ, Ogn nie Kvøl nockur pijna, A Jordu høfum nu fengid Frid, Fodurnum þocknast Mañkynid, nu hlaut øll Heipt ad dvijna.

2. Vier lofum og dyrkum og þockum þier, þig tilbidium alleina, Valld þitt Gud Fadir eilijft er, alldri kañ þad ad riena, So er þijn Magt omælanlig, Algiort er allt hvad þier er i Hug, vel þeim i Trw þier þiena.

3. O Jesu Guds eingictiñ Son, eilijfi Gud vor Herra, þu bætir allt vort Andar Tion, Eimd vora virdtist bera, Lamb Guds sem daudañ leidst a Kross, lyknsamur siert þu øllum oss, vora Bæn vilier þu heyra.

4. Heilagi Andi Hialpin trw, Huggariñ allra besti, fra Diofuls Svikum forda þu, Flock þeim sem Jesus leyste, med sarum Dauda og Undum sijn, wr Eymd og Neyd leis Christni þijn, sem af Hiarta a þig treystir.

Bænar Psalmur til Heilagrar Þreñingar.

D. Marth. Luth.

Gud vor Fadir vertu oss hia, vid Fordæmingu vara, Leystu oss øllum Løstum fra, laat vel af Heimi fara, mot, Diosli siert vor

Hialp og Hlijf, hallt oss vid Trwna fasta, til þijn laattu oss þysta, þier af Hug ollum treysta A oss Eign þ jna ætijd siaa, og allar Christinar, Þioodir, fra Satans Svikum leidir, Soñum Guds Vopnum skrijdir, Amen, Amen, þad sie jaa, samsyngium Alleluja.

2. Jesu Christe vertu oss hia, vid Fordæmingu vara, etc.

3. Heilagur Andi vertu oss hia, vid, For.

Efvill, þa ma syngia i stadiñ þessi epter fylgiandi Vers

Jesu Christe Guds kiæri Son, komiñ i Mañdom skiærum, allt ad leysa Adams Kyn, aññars vier tijndir værum, Þu hieckst a Kross til Hialpar oss, i Himna vist ad leida, fyrer þiñ dyrstañ Dauda, drost oss wt Saalar Voda, Brauded vort þu eiñin ert, oss hvert Fadiriñ sendi, ad Andar Daudañ endir, Eilijfañ Sañleik kiendir, Jafnan Lofum vier Jesum þañ, a Jordu fæddi Maria Mañ.

2. Heilagi Andi ad Heidri jafn, Hædstum Fodur og Syni, Huggarans ber þu heilagt Nafn, sa Harma vora lini, Lausnariñ vor lofadi þañ, til Lijknar ollum Moñum, af Gudi sendañ soñum, Svik so ad fordast kyñum, Og veittu oss Raad, ad giætum gaad, a Guds Sañleik ad standa, Allskonar hræsni hrinda, hrein Guds Ord vel ad vanda, Andi Heilagur oss siert hia, og segium Alleluja.

Eiñ lijtell Bænar Psalmur til Heilagrar Preñingar.

Ton: Allfagurt Lios oss byrt.

O Herra Gud oss helga nu, Hormungar vorar æliit þu, veit þijnu Folki vægd og Nad, vid allar Syndir Kvitta had.

2. O Guds Lamb Herra JEsu Christ, oss hefur þu wr Dauda leyst, Þig bidium vier þitt veyka Lyd, veit oss jafnan þiñ Nadar Frid.

3. O Gud vor Andi Heilagi yfer oss jafnan Nad þijn sie, Gafur þijnar og Giæska stoor, Gledie og essi Hiortun vor.

4. O Preñing Eining Heilaga, Eilijf samjøfn Almattuga, A þig setium vier alla von, ætijd heyr giarnan vora Bon, Amen.

A Jons Messu Baptistæ.

Hymn. Æterno Gratias Patri.

Med lag, Christnin syngi nu sætligt.

Eilijfum Fødur oll hañs Hiørd, af Hiarta syngium Packargiørd, Med siñar Nadar sætlig Ord, sendi Johañem oss a Jørd.

2. Hañ baud øllum ad hafna Synd, hræddi Dramblatra Maña Lund, Hædsta Doomarans sengi Fund, fram til þess væri lijtel Stund.

3. Hier med þa Lydur hræddur var, Hialpar veg sañañ predikar, sialft Lamb med Fingri synir þar, sem Mañkyn vid Gud forlijkar.

4. Stød-

4. Stodugur þeñañ Bodſkap ber, birti Chriſts komu fylgia ſier, Eins ſem Dags Stiarna undan fer, Uppgongu Solar kuñgiorer.

5. Pha iſearnir fromañ Mañ, fengu ei beigt rie Anda hañ, Elias añañ holldum heñ, Hræſni diarfliga ſtraffa kañ.

6. O! Fadir þig ækollum vier, ad þu vor Hiortun uppveker, So eflauſt trwum allir þier, eins ſem Johannes Vitni ber.

Loffſaungur Zachariæ, Luc. 2.

Tón: Nætturan oll og Edli.

Bleſſadur ad eilijfu ſie, Iſraels Herrañ hædſti, Sa ſañi Gud vor vitiade, Veſalañ Lyd ſiñ leyſti, Oſſ ollum viiſt, upp heſur reyſt, i ſijns Pions Davids Kyni, Hialpræðis Horn; ad Helga Vorn, Utvolldum ollum ſyni.

2. Fyrir Spæmaña ſiña Muñ, ſem fordum verid haſa, lofadi hañ oſſ Lydliñ ſiñ, leyſa og Frelſi giefa, Af Ovinum ognarligum, og Hendi þeirra oſſ hata, Myſkun miog hær, ad mega ſæ, og hans Sættmæla ad niota.

3. Og miñaſt þad hañ ſoor eiñ Eyd, Abraham ſodur vorum, ad leyſa villdi oſſ ſiñ Lyd, af Ovinum Mættſtoorum, ad Ottalauſt, honum einum trauſt, uñ alla Æfi þionum, I helgum Sid, Sakleyſi og Frid, ſem þocknaſt ſialfum honum.

4. Hier med ſkalltu hiñ ſæti Sveiñ, Spæmañ

mañ Guds nefndur vera, uɴdan ad ganga ættu eiñ, Asionu vors Lausnara, Vijda um̃ Heim, Veg Herra þeim, hwa og Birting saña, Guds Hialpræðes, giefa til þess, ad oðlast Lijkn Syndanna.

5. Fyrer mestu Guds Myskun þa, Mañkyni nu er fengin, vor hefur vitiad sialfur sa, sem er af Hæd wtgengiñ, þa upplyser, sem sitia hier, i Myrkri og dim̃um Dauda, Og vill vorn Fot, a Fridar Braut, med sijnum Sañleik greida.

6. Dyrd Gudi Fodur og Syni sie, sungin og Heiløgum Anda, Eins sem hun var ad Upphafe, oss veiti Naad ad standa, vel a hañs Veg, eñ varast miøg, Synd, Diosul, Holld og Heimiñ, Gud giefi þad, hañs holldum Naad, syngium nu aller, Amen.

Annad Benedictus Ma syngia

so sem, Jesus Guds Son ein.

Blessadur sie vor Herra, sa Gud i Jsrael, til Folks sijns villdi fara, og frelsa þad af Kvøl, Hialprædis Horn uppvakti, hañ oss af Davids Slekti, Pienara sier þecka vel.

2. Sem ædur hier med Ordum, fyrir eigiña Piona Muñ, sem verid hafa fordum, heilagir Spædoms Meñ, Ad af Ovina valldi, og Heiptar Maña Halldi, leysa villdi Lydiñ siñ.

3. Vægd ad villdi giera, vorum Forfedrum þa, miñungur med þvi vera, merka Trygd syna a,

Og

Og ad ſoor Eid þar wedur, Abraham vorum
Fødur, Aſt giøf þeſſa oſſ ad ſæ.

4. Ad hañ ſkylldi oſſ kvitta, Ovina Heudur
vid, ſo þionum honum æn Otta, um̃ alla Lijf-
ſins Tijd, J hreinum Heilagleika, hvad honum
beſt mun lijka, og Riettlætis ſoñum Sid.

5. Spaamadur Herraũs Hæðſta, Heiti þitt
Sveinbarn er, Undangeingur hid næſta, Aſionu
Drottiñs hier, Veg honum vel ad bwa, til Vit-
ſku Hialpræðis ſnua, Lyd hañs, mun ætlad
þier.

6. Syndum ad ſviptaſt ſkylldi, ſierhver ſem
hefde Trw, fyrer þa myklu Milldi, Møñum
Gud veitir þu, Hvar af hier virdtiſt koma, Hialp-
rædis Soolen froma, Af Hæð upp geugur ſu.

7. Ad upplyſa og hugga, aumliga ſæangiñ
Lyd, i Daudans Ogn og Skugga, andligri
Kvøl og Neyd, Og Fætur vora ad færa, fyrir
þad Lioſid ſkiæra, fram̃ a rietta Fridar leid.

8. Heidur ſie Gudi ſoñum, ſæta Nææd oſſ veittt
vijſt, Af Aſt gaf aumum Møñum, einka Son
ſiñ JEſum Chriſt, ſo ad af Syndum lietum,
og Satan uñid gietum, hefdum Lijf og Himna
viſt, Amen.

A Vitiunar Hattijd Mariu,

Ut af Hiſtoriuñi, Luc. 1.

Med Hymna Lag.

Maria gieck jñ til Elizabeth, Aſt-ſemdar Kve-
dju

diu heyra liet, i heñar Lijfi Barn vid bra, birti so Guds Son kom̃iñ þa.

2. Johañes laut, og kvaddi Christ, i Kvidi Moodur var þa vijst, Elizabeth þañ Fognud fañ, fylltist med Anda heilagañ.

3. A Jord su Gledi er jafnan mest, JEsus Guds Son þa auglyftest, Elisabeth i Gudi glodd, giordi þad liost med hærri Rodd.

4. Miog virdileg ert Maria Frw, med Heill Mañkynsins geingur þu, Kviñum framar þu Blessan ber, blessadur þiñ Avoxtur er.

5. Dæst eg ad hædsta Heidri þelm, Herrañs Mooder mig sækir helm, skylldug var eg ad vitia þijn, virdist þu sialf ad koma til mijn.

6. Audmykt og Naad su er miog stoor, med edla Son þiñ komst til vor, Heilsun þijna þa heyrdi eg, hrærdist Barn mier i Lijfi miog.

7. Sæl ertu fyrir soddan Trw, soñ Guds Modir ert ordin nu, A þier mun fyllast efalaust, allt hvad hier sagde Gudlig Raust.

8. Alltijd þvi syngi Herrañs Hiord, honum Lof Dyrd og Packargiord, Hollds Mynd vorri ad huldi sig, hañs Myskunsemi er æfenlig.

Hymn, Qvam læta perfert nuncia,

Med sama Lag.

Fagnadar Bodskap birti þa, burt for laangt af Galilea, Frændkonu sijna kom ad siaa, og kvaddi Jomfru Maria.

2. Hædsta Gledi i Hiarta var, heilagrar Elizabethar,

bethar, þa Andiñ heñi auvijsar, ad Mey Maria Guds Son bar.

3. Frelsaran sem siñ Fodur vid, forlijka skylldi Mañkynid, sem med grimlegum Glæpa Sid, Gud hafdi stygt, og misst hañs Frid.

4. Fedur oskudu ædur þess, ad kiæmi Heimi til Hialprædes, Pañ fyrstur Maña medkiendest, i Moodur lijfi Johañes.

5. Zacharias ei segia kañ, sokum Mælleysis Fognud þañ, A sier þo Merki syndi hañ, sialfañ Gud vera nalægañ.

6. Nyrrar Guds Christni heilog Hiord, Hws-korn þetta var fyrst a Jord, Sem Kuiñu Sædis sætu Ord, sañar og lysir stodug giord.

7. Herodes med Mañdrapum þa, Magt sijna villdi stadfesta, Caiphas leiddi Lærdom fra, liet Guds Kieñimeñ Dauda faa.

8. So er nu Christnin syniley, særd og þvingud a allañ Veg, Strijd, Villur og Vijg ymisleg, vekur nu grimi Satan miog.

9. Ad Heimsins styrk og Hollsins Mætt, hialparlaus er hun Dag og Nætt, Christe, veit heñi Hlijf og Sætt, Heidur þiñ so hun syngi hætt, Amen.

Lofsaungur Mariu, Ma syngia so sem, Blessadur ad eilijfu.

Lof saung Gudi Mey Maria: Miin Saal vorn Drottiñ tignar, Hialprædid mitt er Herra sa, hvorum miñ Andi fagnar, mig virdtist siaa,

þo

þo væri eg smaa, af Myskun Ambaatt siina, hiedan i fra, hver Ætt mun tiaa, sætlega Saalu miina.

2. Volldugur Drottiñ veitti mier, vegliga daa semd hreina, hans Nafn saññliga heilagt er, heidrum vier þad alleina, Og Myskun hans mun viijst til sañs, hallda blessu og hiijsa, ætijd i Heim, Ættkviijslum þeim, sem i hans Otta bliifa.

3. Sialfur Gud villdi mestu Magt, med siinum Armi giora, og þvi Dramblæta eydilagt, i hurum Hiarta þeirra, Af Stoli hratt, Høfdingium bratt, eñ upphof Liitilaata, Hungrada mest, hañ saddi best, Riikum ei villdi veita.

4. Siñ egiñ Þion, Lyd Israel, ad sier nu tok med Milldi, Myskunar siñar miñtist vel, mestu Naad veita villdi, framkoma liet, sem Fedrum hiet, Frelsarañ þeim ad senda, allt kom þad fram vid Abraham, og hañs Sædi aan enda.

Dyrd Gudi Fodur og Syni sie, sung. rc.

Añad Magnificat, med Lag:

Nu bid eg Gud þu naadir mig.

Herra miñ Gud eg heidra þig, Hiarta mitt i þier Gledur sig, Ad eg forlitin Ambaatt þiin, af þiñi Naad er nu aasien, Iafnan segia mig sæla þvi, sierhveriar Þiodir Heimi i, Ad hefur med þiñi hædstu Magt, Heldur dyrastañ mier tillagt.

2. Hel=

2. Helgast Nafn þitt er Heidurs vert, hædst Lof sie þier af ollum giert, Ollum Moñum sem ottast þig, er bwin Myskun æfenlig, Hinum sem metnast moti þier, mijnka vilia sig ecki hier, sundur dreifir og Dramb þad liott, Dadlaust giorir og endar skiott.

3. Allt sem þeir huxa þier i giegn, þad hefur alldrei nockurt Megn, Ofmetnadur sijst þocknast þier, þañ lægir strax i Heimi hier, Audmykt lijkar vel Augum þijn, Allt skal þier lwta Mañs ligt Kyn, Afhorfiñ slijkum alldrei siest, Audusa skort þu veina liest.

4. Eins sem Forfedrum þvrmdir þu, þañin hlijfir oss eiñen nu, Af Myskun þiñi miñist vor, sem mæddi Hugraun laung og stor, Israel þijnum eyin Þion, i Heimi var ei Hiälpar von, þa hañ bad þig af hryggri Lund, hijngad komstu a riettri stund.

5. Verdskulldad hofdum vier ei þad, veita skyllder oss slijka Nead, Fedrum vorum þu Fyrir hietst, a þau Fastmæle nu mintest, Abraham þijnum einka Vin, Eid giorde uñ þad Myskun þijn, Ad eignist Himna Arf og Frid, Afkvæmi hañs ætt enda med.

6. Heidur sie Gudi Himnum a, hañ vill oss sijna Myskun tiä, Þar fyrir ætijd þockum vær fad þijn Giæskan hun er oss nær, Guds einka Son vort eilijst Traust, jafnan vier lofum med Hiarta og Raust, Anda Heilogum ætijd med, uñ allar Alldir Dyrd sie tied.

A Michaelis Messu.

Hymn. Dicamus grates, ma syngia eins og, Heill Helgra Maña.

Phil. Mel.

Hier þackir giorum, Skapara'vorum, Þijnum Syni kiæra, skapadir þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Englana þijna.

2. Af Lioſi þijnu, Lioma þeir einu, J Dyrdar Sæti, ſiaa þeir þitt Augliti, Og Ord þijn heyra, Vitſku þvi dyra, vita og ſkijra.

3. Ei villt þeir væri, idiulaus Skari, nie raadslausliga, um Lopted ſliuga, nie medal Vinda, utan Parſinda, a Skiemtan ſtunda.

4. Helldur hia Chriſte, villt þeir ſig Viſte, Ondu og Lijſi, Utvaldra ad hlijſi, ſem Ord þijn muna, af Hiarta uña, eſla ſem kuña.

5. Þvi þijnu Lydi, med Heipt og Strijdi, Forn Dreke ſtundar, Faar Lijfs og Andar, Sa heim heill ſneiddi, Synd fyrſt iñleiddi, ſu Mañkyn deyddi.

6. Hver Landi Bygdum, Logmaali Trygdum, Stiorn Frelſi Fridnum, Stiett Heilſu Sidum, ollu vill illa, Kyrkiu meſt ſpilla, og Kieñing villa.

7. Oſſ fordar þeirri, Aſtrijdu ſtorri, Chriſtur vor kiæri, og hañs Engla Skari, ſem miog mot ſtanda, oſs aſækianda, ohreinum Anda.

8. Loth af Sodoma, Englar ut koma, af Hernadar

nadar Boda, Heliseo goda, kom eingiñ Kvijdi, friarls var med Fridi, i Engla lijdi.

9. Dyr Guds Spamadur, Daniel sat glad, ur, midt milli Liona, Megum vier so vona, þessa Pienara, ætijd forvara, oss og Eign vora.

10. Þessa Giof þijna, heidrum nu hreina, Kristnir Meñ kaxtir, og Englaña Sveitir, Med Hug og Vørum, Packir vier giørum, Skapara vorum.

11. Af øllum Huga, oskum miukLega, Kristin, dom soñum, Sonar þijns Møñum, Sem Ord hans stunda, æ viliet senda, þa Vardhallos Anda, Amen.

Hymn. Vita ſanctorum.

Heill Helgra Maña, Heidur Engleña, Eilijft Lijf allra, i Truñi sællra, Drottiñ deyandi, Diofulsins Grandi, øllu eydandi.

2. Gief Gledi þijnum, Godsfrusum Pionum, Sigur þiñ sæla, ad syngia og mæla, i Heimi vijdum, a þessum tijdum, Paaska halld prydum.

3. Fra Vijti er sariñ, Frægur Sigrariñ, upp, reis i Soma, og Fylgdin þijn froma, Holld þitt helgasta, Hartijd þar næsta, hoost i Dyrd hædsta.

4. Herrañ nu helldur, hædsta Tign Milldur, upp yfer Himiñ, er Christur nu komiñ, Med Mañdom sama, mun aptur koma, allt Holld ad dæma.

5. Ætijd upptoga, til þijn vorn Huga, Hæ, Stol hia Fødur, a hægra Veg rædur, J Af-

grun̄ Vara, off þijnum Skara, fra þier ad fara.

6. Guds Son og Fadir, giefi þad baudir, og Helgi Andi, Af þessum komandi, Allt yferviñur, eilífur sañur, Ein̄ Gud og Preñur.

Barna Lofsaungur, med Ton:

Guds Son kallar komid til mijn.

Nu liett Ch. istnin hædstum Gudi holl, Heidrar og lofar han̄ i Dag oll, Packar hañs aust eilijfa, Heilagra Engla Herskarañ, Hefur skapad og stickad hañ, off ad þiona og hlijfa.

2. Sem Leyptur Solar Lioma þeir, loganda Elldi skijna meir, Himneskir Andar hreinir, i siñi Art sañheilagri, Son Guds er þeirra Skapari, af Skiepnum vænstir einir.

3. An Aflauts Guds Augliti siar, og Tignar Speigil horfa a, af Sañleiks Vitsku fælir, syngia, Heilagur, Heilagur, Heilagur ertu Drottiñ vor, sem Sparmadur um̄ mælir.

4. Nofn og Storf adgreind eru þeim, og þeir wtsendast hier um̄ Heim, vijda med ymsum hætti, Sem hier er margskyns sierleg Stiett, svo hefur Gud og eiñin sett, adskilianlig Embætti.

5 Michael Herra Jesu Christ, hædstur Engla jafn Gudi vijst, undir hañs Merki streijda, Englar hañs allir Dag og Natt, aptra Flærd Diofuls Grimd og Matt, sem Guds Ord girnist nijda.

6. Hiñ gamli Dreki hefur ei nad, hverja Stund bruggar Svika Rad, so hañ off sigra nædi,

Ond-

Ond, Sæmd og Hellsu, Eign og Gotz, um̃situr
þvi ad sviikia oss, med Lygi, Mordi og Bræði.

7. Fyrst formar Vantru, Villu og Nijd, Vijg Upphlaup, Ofrijki og Strijd, Stiett Guds stur-lar og þiaair, Hofdingia han̄ uppæsir þraatt, alla Trygd slijtur, Frid og Saatt, Illsku og Heipt wtsaair.

8. Storma vekur og Stridvidre, steypast þvi Turnar, Hws og Trie, Loptinu lijka spillir, Jardar Grooda oss ecke an̄, um̃rootast so ei gagnast han̄, og allt med Synndum fyllir.

9. Verie oss ecki Engla her, Eign, Lijf og hvad sem hofum vier, eingva stund ospillt væri, med Vindi, Baali, Vatni og Snio, Vargur sa eyddi ollu þo, ef han̄s Akiefd framfæri.

10. Nær sem a horfist Haaski stor, Heilager Englar giæta vor, og leysa oss wr Raunum. Dyr olm skada ei Daniel, Drottin̄s Engell han̄ geymdi vel, an̄ars upplyki honum.

11. Pa Himna Elldur ofan kom, yfer Seboa og Sodomam, vard Loth leystur med Vijsi, og bardum Dætrum Baali wr, burt leiddi Engla Styrkur trwr, so hielldu sijnu Lijfi.

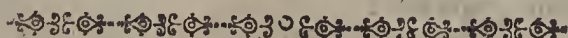
12. J Prijsone þa Petur var, Pijslardoms atteti ad bijda þar, Herodes vill han̄ deyda, Engill Guds kom þar in̄ um̃ Noott, af Petri fiellu Jarnin fliott, vard so leystur wr Voda.

13. Bren̄andi Ofn i Babilon, baud þremur Sveinum Lijfsins Tion, Guds Engill giætti þeirra, Sem Kiælu dogg vard Ofni i, einskis

stis Hita þeir kiendu þvi, Sungu Lof sijnum Herra.

14. Englar oss jafnan vernda vel, vid Slisum Voda, Tioni og Kvol, Af Trw yfir oss vaka, Biarga, aevma a bestan Haatt, Veriast fyrir oss Dag og Naatt, Forda vid forna Dreka.

15. Herra Jesu vier þockum þier, þessa Vaktara gasstu oss hier, ad geymi oss og stodi, so Diofuls Svik og Eitrud or, ei slisi vora Saal nie Fior, Þyrm oss med þijnu Bloodi.

Catechismus, Edur andlegir Psalmar, Hafandi iñi ad hallda, Lofsaungva þa, sem þeim heilogu tiju Laga Bodordum, Trwarjaatningunñe, Fader vor, og Sacramentunum baadum til hlijda.

Eiñ Andlegur Lofsaungur, ad syngia fyrir Upphaf a Christiligum Frædum, þegar þau eru Predikud, ma syngia so sem med Lag, Adams Barn.

D. Joh. Zwich.

Drottiñ sendi nu Anda siñ, aust og Naad i vor Hiortun iñ, so þijnum Sañleik trwum, Gief oss þañ Skilning, Hiarta og Hug, heilog Ord þijn ad girnunst mieg, af Hiarta til þijn oss snwum,

snuum, O Gud! vor Fadir gief þa Rad, Giørdir, Ræda og allt vort Rad, verdi til Lofs þier einum, Alla hindrun lat hverfa fra, hvad efla kañ, ofs lat nu fat, ad ganga a Vegi þijnum.

2. Drottiñ ærla uppvek ofs vel, ei vitum vier hvad laung er Dvøl, nær liña Lijffins stundir, Kieñ ofs Frid, Otta, Elsku og Tru, Anda þiñ lat ofs nyja nu, so jafnan hotum Syndir, Rongum Lærdom ofs vara vid, Veralldar Flærd og liotum Sid, ad ei kuñi ofs blinda, Sijna Myskun ofs sendi hier, so Sælar Fognud erfum vier, og styrki ofs allt til enda.

Andleg Vijsa, hvar iñe Catechismus og Barna Lærdomur er stuttliga saman tekiñ, dicktud af Predikurum til Brunsvich, ma syngia eins og, Væri nu Gud ofs.

Nu skal ollum Christnum kætt, Kieñist og syngium bædi, Alvarlega a allañ hætt, idka so hver Mañ nædi Lærdom þañ Gud hefur sialfur sett, sem i Fiordunga skiptist riett, og kallast Kristin frædi.

2. Þañ Lærdom byria þaug Tiju Bod, birta Guds Viliañ hreina, Trwa ottast og elska Gud, og Naunganum Piena, Lærum vier so ad lifa riett, liost er ofs þad fyrir Augu sett, Heipt Guds og Hefnd ofs greina.

3. Næst þeim fylgia þag Naudar Ord, Neyd Samvitsku best vægia, Kieña Christur JEsus vard, a Krossi sialfur deyia, Sa hefur vorar

Syndir bætt, vid sin Fodur oss aptur sætt, til Lijfs kan Naad su nægia.

4. Siidan Frædin off syfa miøg, Fodurs i Anda ad leita, Og bidia Gud af hreinum Hug, hans Naad vill oss ei neita, Um Andar Styrk og Ord hans bliid, Upphelldi Lijf, og Kristin Sid, Og fra illu vardveita.

5. Tvo Sacrament Insigli siin, siidast ried Christur giefa, Ad skijrunst i hans Dauda og Piin, og holldum so Trw aan efa, Ad þa dyrustu Drottins Naad, med Dauda hefur oss wt vegad, hia honum æ ad lifa.

6. Hans Holld og Blood opt etum þvi, og dreckum hier a Jordu, Ad trwin vor sie trygg og ny, traustari jafnan verdi, Synd og Dauda ad ganga giegn, giesi sig alldrei hennar Megn, þo Lijf og Goß þad skiedi.

7. Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd um Jord og Himin, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verdi framin, Kien oss ad elska Kristin Sid, kvittast og skiliast Syndir vid, Sa þad vill syngi Amen.

Af Tiju Guds Laga Bodordum.

D. Marth: Luth.

Heyrid þau tiju heiløg Bod, sem hefur giefid vor Herra Gud, sialfur a Fialli Sinai, siinum triwa Pion Moysi, Kyrieleis.

2. Piin Gud og Herra eg em ein, Annan skallt

þu ei hafa neiñ, A mier einum sie oll þijn tru, Af Hiartans Rot mig Elska þu, Kyrieleis.

3. Nafn Guds Drottins a eingvañ hatt, ofæ-miliga þu nefna ætt, Reikna þad eina riett og gott, sem reinist Gud hafe sagt og giort, Kyrie-leis.

4. Siounda Dag þu helgañ hallt, ad hvijlist sialfur og Lyd þitt allt, Lættu af allri Jdiu þijn, ad Gud efli i þier Verkin syn, Kyrieleis.

5. Heidra Fodur og Modur med, miuklindur siert vid þeirra Ged, Veit þeim Adstod, sem viñast mæ, verda muntu længgiædur þa, Ky-rieleis.

6. Med Heipt eingvañ i Hel skallt slæ, Hefnd og Længrækni lat þier fra, Lundin þijn sie hæg og hrein, Hialpa og þeim þier giordu mein, Kyrieleis.

7. Halltu vel þijna Hiwskaps Stiett, Hurun þijn sie og jafnan riett, Hreinlijfur med Sæmdar Sid, sia þu Ohoofi ollu vid, Kyrieleis.

8. Ei skallt þu stela Eign nie Aud, einskis kræ-ga Sveita nie Blood, Þijn millda Hond i siñi Sveit, sie Styrkur þeim sem Voladañ veit, Kyrieleis.

9. Falsvitni jafnan lat þier leidt, liugir ei at Nauungañ neitt, Sakleysi hañs þu verier vel, Vom hañs og Syndir eingvum tel, Kyrieleis.

10. Hans Kviñu, Hws og allt hvad a, ei skallt þu girnast nie viela fra, Alls goda oskir honum hier, sem Hiarta þitt kys sialfum þier, Kyrie-leis.

11. Þessi sijn Bodord þvi gaf hañ, ad þecki Synd sijna sierhver mañ, Og læri hier ad lifa riett, til lofs Gudi i siñi Stiett, Kyrieleis.

12. Herra Jesu þijn Hiastod blijd, Hialp veiti til þess Kristnum Lijd, Giordir vorar ei gillda par, Guds Reidi meir forþiena þær, Kyrieleis.

Añar Bodorda Psalmur.

Med sama Lag.

Villt þu Madur þitt vanda Raad, og vera i Guds eilijfri Naad, Hallt þu þau tiju heileg Bod, sem hefur giefed oss sialfur Gud, Kyriel.

2. Eg er eiñ Gud og Herra þiñ, eingvum skallt giefa Heiduriñ miñ, Haf þu a mier hreina aast og Tru, Heimili mitt ad verdir þu, Kyrieleis.

3. Nafn mitt skalltu vegsama vel, Vitia þu mijn i þiñi Kvol, Hvijldar Dagiñ skallt helga mier, so hafa mege eg Vist hia þier, Kyrieleis.

4. Þijnum Fodur og Modur mest, mier næst, hlydir og heidrir best, Varast Reidi, ei vegir neiñ, Vertu i þijnum Hiwskap hreiñ, Kyrieleis.

5. Ei skalltu stela odrum fra, Eingvañ rægia nie liuga a, Naarungans Kviñu, Hws og Hiw Hiord og añad ei girnist þu, Kyrieleis.

Þridie Bodorda Psalmur.

Med Ton: Natturan oll og Edle Mañs.

Guds riett og volldug Verkin hañs, vill oss hier Moyses segia, So Raad þau hiarta mïñ[i]st Mañs, mættum oss til þijn þneigia, Hañ vand-

lætir og ognar fast, eingva Hiagude lijdur, Hreina Trw, Von og Hiartans Äst, hellst kys og jafnan bijdur.

2. Guds helga Nafn sa heidrar vel, hver þad lofar og bidur, Pad afmaar Synd og Eymdar Kvol, Ofdirfd er vijs Ofridur, Helga þu riett, Guds Hvijldardag, hia honum leitir Raada, Varast ospekt og viñulag, vid þig laattu Gud raada.

3. Forelldra þijna heidra hier, hialpa þeim vel og þiena, Lijfs stund og Heill þad lengir þier, liost munt þu þetta reina, Hatur, Ulfbwd, ill Ord og Slog, ey skallt Naunga veita, Helldur elska af hreinum Hug, hlijfa og Vægdar leita.

4. Saurlijfis Atvik, Verk og Raad, er þier bañad ad hafa, J Hegdan Marli og Hurum med, hreiñ og stilltur skallt lifa. Fordast Stuld, Okur, Fals og Raan, Fiar skallt med riettu leita, Gior þeim sem þurfa Gagn og Laan, girnstu ei aumra Sveita.

5. Roog og Lygi ei mæla maatt, Missogu bera nie triva, Naunga þiñ affaka aatt, ollu til betra ad snua, Hans Kviñu Hiws, Hiw, alla eign, ei skallt girnast nie tæla, Auk þu og styrk hans Gots og Gagn, Umbum skallt odlast sæla.

6. Hver sialfs sijns Verkin sia riett vill, sa skal Bod þesse skoda, Paug segia ad vor sok er ill, syna oss bwiñ voda, Guds Born alleina orka þvi, eingin Hrosun oss sæmer, Hialp mar ei fiñast Hræsni i, hart straffar Gud og dæmir.

7. O Herra Gud vor Hiortu nu, hefur þitt Lögmaal sleigid, Þiñ Son þig bidium sender þu, so vier ovilnust eigi, Hvern þu oss aumum hier a Jord, hiolpræði gafft alleina, Sa er þijn Mynd og eilijf Dyrd, O! Fader oss Myskuna.

Fiordi Bodorda Psalmur.

Herra Gud i Himerijki, hañ oss siñ Viliañ kiende, þa hañ ofan a Jardrijki, þau tiju Bodord sendi.

2. Fyrsta Guds Bodord einkum aatt, af ollum hug ad merkia, Hiagudi eingva þu hafa maatt, hañ eiñ skallt elska og dyrka.

3. Añad þu skallt ad onytiu, alldrei med Guds Nafn fara, helldur bidia Af Alvoru, heidra og þackir giora.

4. Pridia hañs Bod hugleida skallt, Hvijldar dagiñ ad helga, Guds Ord heyr þu og giarnan hallt, Girnd Holldsins skallt ei fylgia.

5. Fiorda, Heidra med fullri aast, Fodur og þijna Moodur, vid Yfirmeñ skalltu alldrei siaast, Ohlydiñ stoor nie reidur.

6. Fimta ei slaa med Heipt i Hel, Holld Maña skallt ei meida, helldur forda og frelsa vel, fra Voda hvern Mañ leida.

7. Siotta vid Hordom varast skallt, Vilia Holldsins ei giera, Hiwskap eda Hreinlijfe hallt, Hoof laat þier þeckast vera.

8. Siounda, Einskis aattu Fie, okra stela, nie

nie Rœna, helldur styrkia ad halldid sie, Hialpa giefa og lœna.

9. Attunda Bod ei mœla maatt, Mein-Vitne Roog nie Lygi, Naunga þiñ affaka aatt, ad Heidri hallda megi.

10. Nijunda hreiñ i Hug vert þu, hans Kviñu girnstu alldrei, Helldur oska ad æst og Trw, vid eglñ Mañ siñ halldi.

11. Tiunda ei skallt agirnast, añars mañs Hws nie Piona, Hialp so hañ megi vid halldast, med hverskins Eigu sijna.

12. GUd Fader, Sonur og Andi hreiñ, oss virdest Raad ad senda, Ad þessi Bod hans hver og eiñ, halldi til Lijssins Enda, Amen.

Fimti Bodorda Psalmur, ma syngia eins og, Jesus Christus a Krosse var.

ALler Truader heyrid hier, himneska Guds sa Vilie er, sem Abrahams Orfum sagdi, sialfur a Fialle Sinai, sijn tiju Bod fram lagdi.

2. Eg er, eñ ecke añar neiñ, Allsvalldandi Herra eiñ, Piñ Gud er eg alleina, ætijd skws ad efla þig, ef Trw mier helldur hreina.

3. Af Hiarta ef þu hyllist mig, Hieagudi eingva fyst þig, ad hafa, nockru siñi, eingvum Hlut so uñir fast, fra otta Guds, þig giñi.

4. Eingva Lijking eda Mynd, epter nockri Heims Asynd, nie þess a Jord er nidri, eda i Votnum vera kañ, tignir nie tilbidier.

5. Vandlætid mitt og Valldid traust, vitiar

þeirra

þeirra mig elſka lauſt, Otru og Illſku giordu, Hefniſt a þeim ſem hata mig, i þridiu Ætt og fiordu.

6. Vid þarfleyſu ei leggia ætt, Loſa helldur ſem meſt þu mætt, Nafn hæðſta Guds þijns Herra, Saklauſañ þañ ei ſañar Gud, ſem þvi vill moti giora.

7. Hugfeſtu vel, ad halldir riett, Hvijldar dagiñ ſem þier er ſett, Lættu af illu ædi, Og allri Fyſn hins forna Mañs, eñ fylgir i afnan Gudi.

8. Heidra Fodur og Modur meſt, med Holluſtu þeim þienir beſt, af æſt og ollum Mætti, Ad længlijfur ſiert a Landi þvi, ſem Gæfa Guds þier veitte.

9. Forelldra nær þu virdir vel, varaſt ſkalltu ad ſlæ i Hel, ſkada hverke nie hata, Naunga þiñ þu elſka ætt, Eymdum hañs viñir bata.

10. Hordom ſkalltu fordaſt faſt, Forbodid er ad ægirnaſt, añars Mañs Eigin kviñu, Skijr og hrein ſie Hegdan þijn, med Heidurs Sid og Sviñu.

11. Storlega varaſt Stuld og Ran, ſtunda þu eigi añars Lan, med Fals og Flærd ad hliota, Lijkna honum og læna þitt, Lid veitir ſijns ad niota.

12. Liugvottur alldrei vera ſkallt, vid Naun gañ vert heill uñ allt, auk honum ei Ofrægd neina, Baktala hverki nie hlyder þvi, hañs ſkalltu Lytum leina.

13. I Daudans Hefñd vier hropum þa, Herrans

ans Bodum ef follum fra, Pvi þeckium oss þar iñi, Jdrunst og bidium allir Gud, Symd vorri Vægd ad viñi.

14. Af Hiarta Losgiord, heidur Dyrd, hædstum Fodur sie jafnan skijrd, Hans Syni og Helgum Anda, Vilia og Styrk þañ veiti oss, a vegum hans mættum standa.

Stutt Jñihalld og Suma allra Guds Bodorda, Ton, Tunga mijn af Hiarta.

Ottast Gud, Ei skallt sveria, Helga dagana hallt vel þa, Forelldra skulu Firdar heidra, Og fordast Meñ i Hel ad sla, Fly Hor Stuld Falsvitni ad bera, Gots añars ei girnst þu a.

Um Christilega Trw, Psalmar og Lofsaungvar.

Lofsaungur wt af Postuligri Trwar jatningu, Vid Lag, Fader vor sem a Himnum ert.

Eg trwe a Gud Fodur þañ, Almattuga og Skaparañ, Himens og Jardar, hver oss vel, blyfer frelsar af allri Kvol, Lijf Sal og Fædu fær oss hier, fyrir siñ Son vor Vinur er.

2. Eg trwi og a JEsum Christ, Eingietiñ Guds Son er hañ vijst, Fyrir Upphaf af Fodur þeim, fæddur, med hverium giordi Heim, Herra vor Gud af Himnum stie, Heims Syndir a sig leggiande.

3. Giet-

3. Gietin̄ af Helgum Anda var, Eins sem Gabriel bodskap bar, Jomfrw Maria fæddi þan̄, Frelsaran̄ san̄an̄ Gud og Man̄, Fæddi oss vel um̄ Fodur sin̄, fyrir Gudspialla San̄leikin̄.

4. Undir Pontverskum Pilato, pijndur Kross festur fyrir oss deo, Med sin̄i Forn hefur fullnad giort, fyrir Synd og Rangslæti vort, Hans, Daudi Pijsl og blessad Blood, biargadi oss af allre Naud.

5. Andadur laa i Grofin̄e, og til Helvijtis nidur stie, Diofuls Verk braut og Myrkra magt, med Fiettrum so sterklega batt, Alldrei sijdan Ovinuren̄, orkar ad skada Jesu Men̄.

6. A þridia Degi uppreis han̄, af Dauda hvern þa yfir van̄, Med hæbstri Dyrd til Himna foor, han̄s Sigur Flockur var miøg stor, Situr vid Fodursins hægri Hlid, hlijfer stiornar og fær oss Frid.

7. A effta Degi Drottin̄ sa, Dyrdligur þadan koma aa, ad dæma sialfur allt Man̄kyn, utgreidir hverium Launin sijn, Trwudum giefur Gledi og Hvijld, Gudlausum Kvol og Vijtiselld.

8. Trwi eg Gud helgan̄ Anda aa, af Fodur og Syni fram̄ gieck sa, Sem fyrir Spamen̄ sagdi fyr, San̄leik Gudlegan̄ oss birtir, Vorum Anda þad Vitni fær, vier sieum Guds Born honum kiær.

9. Trwi eg ein Christni alment sie, og hennar Hofud vor Lausnare, Han̄ er þeim Sofnudi' aa-tijd nær, Ord sijn og Sacramenta fær, Sam-

neiti

neiti er þeim øllum eitt, i Raad og Andar gaafum veitt.

10. Trwi eg, ad fyrer Jesum Christ, allar oss Syndir fyrergiefist, sem med hans Bloodi borgad er, i blessad Nafn hañs skijrunst vier, hreiner so fyrir saña Trw, sætter vid Gud vier verdum nu.

11. Eg trwi, ad allt Mañligt Holld, ei liggi jafnan Daudt i Molld, Helldur uppriisi a effsta Dag, Eilijft Lijf fær og Tignar Hag, Hia Gudi dyrd i Himna Vist, hreppum ætijd med Jesu Christ.

12. Hver sem Trw þessa hefur traust, hañ er i Guds Raad efalaust, Polugur giarnan giører sa, Godverkin mest sem orka maa, Trwar Grundvollur Guds Son kiær, gief þessu jafnan holldum vær.

Annar Loffsongur af Trwñe, med Lag

Hallt oss Gud vid þitt hreina.

Vier trwum a Gud eilijfañ, Eiñ Fødur Almaattugañ, hver i Upphafi Himiñ og Jord, hefur skapad fyrir sitt Ord.

2. Og a Drottiñ vorn Jesum Christ, Eingetiñ Guds Son er hañ vijst, Fyrir Upphaf af Fødurnum, fæddur, og i Dyrd jafn hønum.

3. Sem af helgum Anda eiñ, er gietiñ heilagur og hreiñ, hañ fæddist Madur af Maria, Meydome hennar þad ecke braa.

4. So hañ leysti af Syndum oss, Saklaus forn-

fornfærdur var a Kross, þa Pontverski Pilatus
ried, Pijndur, dauñ og Jardadur med.
5. Til Helvijta hañ nidur stie, Herteknasijna frelsade, A þridia Degi Drottiñ vor, fra dauda reis, Su Tign var stoor.
6. Af Heimi upp til Himna stie, hædstur Kongur Almaattuge, Situr vid Fodurs hægri Hond, hañs Stiorn vardveitir oll ChristinLond.
7. A effta Degi med Engla Hird, aptur kiemur med mestu Dyrd, Lifandi og dauda hañ dæma mun, af Drottni fær þa hver sijn laun.
8. Tiwum og helgañ Anda a, af hverium Ritning sañliga, Og hrein Kieñing oll komin er, Christni hañ huggar og upplyser.
9. Almeñt Kyrkia er ein a Jord, Utvalin ny fædd Christi Hiord, Christs Arf-gaafur og Astverk hans, eiga þeir heilogu til sans.
10. Soñ Fyrirgiefning Syndaña, er i Sofnudi Christiña, Af Myskun Guds og milldre Naad, Maña Verk ei forþiena þad.
11. A Doms Degi upp aptur rijs, allt Mañligt Holld, so Von er vijs, Gloggvañ Reikning um Giordir og Maal, Gudi sierhver þa gialldá skal.
12. Eilijft Lijf Dyrd og Fognud faa, Fromir Guds Christnir allir þa, Med Dioflum faa Gudlausir Giolld, grimar Kvalir og eilijfañ Elld.
13. Fyrer hañ Grundvoll gief þu oss, Gud þijna Naad og Sañleiks Lios, Christ og hañs Ord so elskum vier, og erfum Dyrd med sialfum þier.

Ut af Drottinligri Bæn, Fadir vor

Psalmar og Loffsaungvar
D. Marth. Luth.

Fadir vor sem a Himnum ert.

Fader vor sem a Himnum ert, oss hefur ollum bodid hert, Brædrum ad vera og bidia þig, Bæn vor þvi er þier þægilig, Hialp so bidium af Hiartans Root, Huglaust ei tali Tungan fliot.

2. Helgist þitt Nafn O Herra kiær, hreint Ord þijn gief ad holldum vær, Og heilaglega lifum hier, lijka sem þijnu Nafni ber, Vid Falskieñingu oss vernda þu, Villudu Folki aptur snw.

3. Til vor komi nu Rijki þitt, og haldist sijdan æfinlegt, Sa helgi Andi sie oss hia, sijnar Gaasur laati oss faa, Briot Dioful vald og Heypt i Heim, hlijf þiñi Christni fyrir þeim.

4. Verdi a Jordu Vilie þiñ, eins sem a Himne hvert eitt siñ, Hialp oss i Neyd ad hafa þol, blydnum ad vera i Sælld og Kvol, Hollds og Bloods Girndir hept og briot, Hver þijnum Vilia giorir a moot.

5. Gief oss i Dag vort Dagligt Braud, Drottiñ bæt alla Lijfsins naud, hlijf oss ætijd vid Ofridi, Upphlaupum Sott og Hallæri, so ad vier hofum værañ Frid, Vijl og Agirni skiliunst vid.

6. Forlaat oss vora Sok og Synd, so hun ei hryggi vora Lund, Sem giarnan þeim til giefum vier, sem giordu oss moot og styg du hier, laat oss vid alla liufa siaast, lifa i Samlyndi og aast.

7. Ei leid þu oss i Freistni iñ, þa oss aasækir

Ovinuriñ, A vinſtri og a hægri Hlid, hans Svik ad ſtändaſt veit oſſ lid, Med heilags Anda hiaſtod meſt, og hreiñi Trw vid bwnir beſt.

8. Fra øllu illu oſſ frelſa þu, Fæxlegir Tijmar ern nu, Leys þu oſſ fra eilijfum Deyd, og Hugga oſſ i ſijduſtu Neyd, Gief oſſ þa hæga Hvijldar-ſtynd, Hond þijn taki vid vorri Ond.

9. Amen So verdi, wt þijdeſt, ætijd ſtyrk oſſ i Trwñi meſt, ſo ad alldreie efum vier, uñ hvad vier hofum bedid hier, uppa þitt Nafn og Ordin trw, allir ſegium vier Amen nu.

Eñ ein Fadir vor, ma ſyngia ſo ſem Heyrid þau tiju Heilog Bod.

Fadir vor ſem a Himnum ert, ſo hefur Chriſtur oſſ kuñgiort. Vier erum Born þijn elſkulig, allir ſem trwum riett a þig, Kyrieleis.

2. Helgiſt þitt Nafn a hverri tijd, hia øllum þijnum Chriſtnum Lyd, A Jordu añad Nafn eckert er, i hverin holpnir verdum vier. Kyrie.

3. Þitt Rijki komi og hia oſſ ſie, Andi þiñ þioni Chriſtniñe, So ad i Arflandi øll þijn born, ætijd lofum þig Fodur vorn, Kyrie.

4. Þiñ Vilie verdi oſſ ætijd hia, eins a jordu ſem Himnum a, Hollds girnd vor øll er Heimſk og vond, huxar og giørir jafnan Synd, Kyrie.

5. Gief oſſ i Dag vort Dagligt Braud, og oſſ med þijnu Ordi ſed. Hvar af i allri Hrygd og Kvøl, Huggun þiggium i vorri Sæl, Kyrie.

6. Fyrirgief vora Sekt og Synd, Send þu

oss Heiptarlausa Lund, ad forlaatum af Hiartans Root, ollum þeim oss giora a moot, Kyrie.

7. J Freistni þu oss ecke leid. O Gud forda oss þeirri Neyd, med Myskun þiñi hlijf oss hier, so Himna vist ei missum vier, Kyrie.

8. Leid oss fra ollum Syndum þeim, astrijda oss i þessum Heim, Ad eckert skadi oss a Jord, ersf-um Fognud og Himna Dyrd, Kyrie.

9. J hædstu Neyd þa Holld vid Saal, Hiervist endar og skilia skal, Med þiñi Naad vor vitia þu, vernda og hallt vid rietta Trw, Kyrieleis.

Eñ eiñ Bænar Psalmur af Fadir vor,
Med þad Lag, hallt oss Gud.

Fadir a Himnum Herra Gud, Hialparlñ trwr i allri Neyd, heyr mig uppa þitt Ord og Eid, J Jesu Nafni eg þig bid.

2. Veit oss þijn Ord og Andarstyrk, eptir villd þiñe greid vor Verk, geym vora Heilsu og gief oss Braud, goda Vinl og um Landid frid.

3. Leys oss fra Syndum, Dioffi og Deyd, Lijkamans og AndarNeyd, Valld, Dyrd og Rijki vijst er þitt, vel laattu endast Lijfid mitt.

4. Uppa þau Ord sie Amen tiaad, auk vora Trw med þiñi Naad. Þu ert alleina Fadir miñ, laat mig og vera Arfa þiñ.

Eñ eiñ Bænar Psalmur af Fadir vor,
Med þad Lag, Adams Barn.

Fadir vor sem a Himnum ert, heyr þu neyd og Motlæti vort, a þig alleina kollum, J sañleika

og Anda med, eins sem oss Son þiñ Christur ried, bidium af Huga ollum. Pu ert Fadir vier Born in þijn, Pu a Himnum, vier Adams Kyn, erum i Synd a Jordu, Pvi siaa ofan med Ast og Naad, ad trwum riett og vonum þad, fyrir Christ holpner verdum.

2. Pitt Nafn alleina heilagt er, oss Christna laat þad jafnan hier, heidra, hefia og virda, Fyrir þiñ Son vorn Frelsara, Fadir vertu oss ætijd hia, vid Synd og Villum forda. Ill Volld Ovina af tak nu, Ad i Kiærleik og riettri Trw, til vor komi þitt Rijki, Blessad Flecklaust þier þocknast þad, þvi gief oss heilags Anda Naad, ad lifum so þier lijki.

3. Verdi þiñ Vilie, ecki vor. Veit oss Bæn þessa Fadir kiær, þvi þu eiñ ert vor Herra, Allt a Himnum er hlydid þier, hialp oss ad jafnan kyñum vier, a Jordu eins ad giera, Allt er þad vondt sem ei þu villt, eñ Holld og Blod æ girnest illt, Pad vitum vier og jaatum. Gief ad þier fylgium giarnan riett, giorum þad æ sem hefur þu sett, Af vorum Vilia laatum.

4. Mi og gengur oss i Heimi hart, hvern Dag vantar oss arma margt, vora Biorg villt þu giefa, Pijn Milldi sedur þurftugt Lijf, þu veiter Saalum Vernd og hlijf, þvi eigum þig ad lofa. Gief oss i Dag vort Dagligt Braud, Dramb, Agirnd, Sorg og Hungurs Naud, laat þu fiærri oss vera, Holldid metti þijn millda Hond, med þijnu Ordi foodra Ond, Ast þijng ad kuñgiora.

5. Fyr

5. Fyrirgief þu oss Fadir vor, fiolda Synda og Brotin stoor, sem vier Dagliga viñum, Gief ad idrunst af ollum Hug, Illgiordir vorar hotum miog, og vel vid skiliast kyñum, Og fyrirgiefum ollum þeim, sem oss modga, ad hier i Heim, vid eingvañ ofsatt hofum, helldur Kiærleik og hreinañ Frid, holldum eptir vors Fodurs Sid, ad heidrum hañ og lofum.

6. Herra: oss liggur a þvi frekt, ad þu giefir oss Frid og Spekt, i Samvitsku og Huga, vid Ord þijn hart ad holldum oss, hvad nær sem kiemur nockur Kross, kyñum hañ yfirbuga, Hialp oss Fadir so Freisting nein, fra þier ei leidi Bornin þijn, i Vantrw Synd nie Villu, Diofuls, Heims og Holldsins Raad, hindra og eyd med þiñi Naad, Frels oss fra ollu illu, Amen.

Ut af Skijrneñi.

Lofsaungur af Sacramenti Heilagrar Skijrnar, Ton, Hallt oss Gud vid

So elskadi Gud aumañ Heim, ad einka son siñ gaf hañ þeim, Ad allir sem trwa a hañ eiñ, eilijft Lijf hafi, ei tapist neiñ.

2. Jesus Christur vor Herra kiær, kom Heim inum til Myskunar. Sijnum Postulum sialfur hañ, sagdi Hialprædis Lærdom hañ.

3. Nema hver eiñ endurfædist, af Vatni og Helgum Anda vijst, I Guds Rijki kañ eigi sia, iñ ad ganga, og þad ad fia.

4. Holldligt er allt af Holldi fædt, hialplaust

Bölvad ef ei er bætt. Hvad Andiñ sædir andligt er, Endurfæding su riettlæter.

5. Þoi fared wt uñ allañ Heim, til allra Pioda kieñid þeim, Fridar Lærdom og Fögnud þañ fullnadar Lausn eg ollum vañ.

6. Hverier sem þiggia þessi Raad, þeim skulud veita Skijrnar Naad, J Nafni Fodur og Sonar, og Anda Guds sem allt helgar.

7. Eins sem eg hefi ydur sett, allt kieñid þeim ad hallda riett, J Trw Kiærleik og Christnum Sid, Kvol og Hörmung ei skielfist vid.

8. Holpiñ skal vera hver og eiñ, sem hefur trw og rietta Skijrn. Hver ei hefur þa Trw og Traust, tapadur verdur endalaust.

9. Siaa, Eg vil ydur vera hia, Voda og Diofli frelsa fra, Allt þar til Verolld endast a, Eilijft Lijf skulu þier þa faa.

10. Vor Herra JEsus vardveitta, veyka Christne i riettri Trw, Leys oss fra allri Andar neyd, i Himna Frid og Fögnud leid.

Eiñ Bænar Psalmur ad syngia þa Born eru skijrd, Med Lag, Hallt oss Gud.

Þu varst fyrir oss eitt Ung-Barn, O Jesu Herra Naadargiarn. Af hreiñi Jomfru fæddur ert, Folk þitt hefur so holpid giort.

2. Ungborn hefur þu ei forsmaad, a Fundi þijnum feingu Naad, yfir Bornin hefur þu Hendur lagt, Blessad þau, fadmad og so sagt.

3. Laatid Born mega til mijn naa, meinid þeim

ei

ei miñ Fund ad faa, Himnarijki Eign þeirra er, og allra sem eru þvilijker.

4. Þetta Barn þier Befalad sie, blijdi Jesu vor Lausnare, J þijna Christni þad iñ leid, þyrm og frelsa fra allri Neyd.

5. Ætijd hlijf þvi med Einglum þiin, fra Olucku Slisum og Pijn, med þiñi Ast og Milldri Naad, myskuna þvi og blessa þad.

6. Veit þvi med Alldri Voxt og Spekt, ad verdi hlijdid þier og þeckt, Og lifi hier heilagliga, hia þier sijdan æfinliga, Amen.

Ut af Herrans Jesu Kvølldmaaltijd.

Um Gagn og Nytsemd, og rietta: Tijdkan þess Haaleita Sacramentis, ma syngia so sem, Adams barn Synd þijn so.

Vor Herra Jesus vissi þad, var þa hañs Tijma komid ad, vid Verolld skilia skylldi, Til Bords hia Lærisveinum sat, med sijnum Paaskalambid aat, a þvi sijdasta Kvelldi, Sagdi þeim mig nu laungar miog, med ydur þess ad neyti eg, fyrr eñ Pijsl a mig taki, upp fra þessu ei eta vil, af Paaskalambi þangad til, ad komid er Guds Rijki.

2. A þeirri Noott sem sviksñ var, Son Guds fyrir þeim huxun bar, Fra trw so fielli eigi, Eitt Testament þeim iñsette, J Hønd sier tok Braudid, þackadi, braut þad, Gaf þeim og sagdi, Takid, Etid, Þad er mit Holld, A Krossins Trie fyrir ydar Giolld, wtgiefid aa ad vera, Allir sem trwid

ad eg er, ydar Lausnari, þad skulu þier, J mijna Miñing giora.

3. Eins þa Kvolldmaaltijd endud var, ostyrkvum þeim til Huggunar, sitt Sacrament fullbygdi, Ad honum alldrei hverfi fra, hañ took Kaleik og þackar þa, Gaf þeim hañ og so sagdi: Dreckid af þessum allir þier, nytt Testament mijns Blods þad er, sem wthellist fyrir ydur, til Syndalausnar og Saattar heim, So opt þier dreckid af Kaleik þeim, miñist þier mijn þar medur.

4. Lijka sem Gud a eiñi Naatt, ollum Frumburd i hverri aatt, uñ Egypta Land eyddi, Forsugum Kongi Pharao, fleygdi nidur i Rauda Sioo, og allt hañs Herlid deyddi. Hañ setti Paaska Haatijd þa, hañs Stormerki ad miñast a, oll Þiod ad þacka kyñi, af Prældoms Hwsi hefur veitt, Herrañ þeim Lausn, wr Voda leidt, a þurrum Siafar gruñi.

5. So hefur Christur fyrir sitt Blood, i Skijrniñi af siñi Þiod, dreckt ollum Andar voda, Handskrift Samvitsku særande, med sier festi a Krossins Trie, vañ Synd Vijti og Dauda, So æ miñust þad allir vier, ad Paaska Lamb vort hañ ordiñ er. Eitt Sacrament iñ setti, Hvar oss i Braudi Holld sitt fær, Hañs Blod i Vijni dreckum vær, Af Drottins Orda Almætti.

6. Hver þad Braud etur sem hañ gaf, og Herrañs Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kuñ giora, ad JEsus Guds Son gallt a Kross, og giorde nog til Lausnar oss, A sier bætti Synd vora,
So

So Gud er oss Naadugur nu, nær vier hofum a þessu Trw, og vid Skijrn vora blijfum, elskulig Guds Børn erum þa, Arf Himnarijkis meignm sa, med Frid og Fognud eilijfum.

7. Hver Mañ proofi sig sialfañ vel, Sacramentum þa þiggia skal, so hañ sitt Hiarta þecki, hvert hañ trw rietta hafi vijst, og hreina Elsku so hañ sijst, Osault og Vantrw siecki, So Doms Afelli ei eti sier, af þvi hañ ecki adgreiner, Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þvi idrast a, og alvarliga hverfa fra, sijdan Guds Vilia giøra.

8. Hier med skulum sem hlydin Børn, Himneskañ Gud og Fodur vorn, af ollum Hug akalla, fyrir Jesum Christum Soniñ siñ, sem a Krossinum Lijflatiñ, leid noog fyrir oss alla, Med heilags Anda Hialp og Naad, hañ styrki vora Trw, so ad, lifum eptir hañs ordi, J Elsku Samlyndi og Sid, sijdan giefi oss eilijfañ Frid, vid Andar Boda fordi.

Hymn. Pange Lingva.

Tunga mijn af Hiarta Hliodi, uñ helgasta Lijkama þañ, og kroptugasta Christi Blodid, sem Kvittun ollum Heimi vañ, Kongur hædsti, Lydiñ leysti, Lijfs Avoxtur giordist hañ.

2. Oss var giefiñ, oss var fæddur, af Hreinustu Jomfrw sa, Medan j Heimi hier var staddur, Hialpar vegiñ leiddi oss a, Æfi sijna, so liet dvijna, sierhver Skiepna undrast maa.

3. Nott

3. Nott seinustu sat ad Bordi, sialfur Christur Brædrum med, mynduga þa Maaltijd giordi, ad mætti fylla Logmaaled, Med Hondum hreinum, Læriſveinum, sig til Fædu giefa ried.

4. Hold i Braudi, Blood i Vijni, baud ad væri Christur kiær, Po þad ei fyrir Skilning skyni, Skynsemd Mañs þvi ecke nær, Tru alleina, hiartad hreina, hier nogliga stadfest fær.

5. Helgidom so hæsañ allir, heidra skulum allañ tijd, Gamla Logmaals Fornir falli, fylgium Drottins nyum Sid, Truin mæta, mun vel bæta, Mañvits skort hia Christnum Lyd.

6. Soñum Gudi Son gietanda, og Syni gietnum Fyrir Upphaf, Og Huggaranum helgum Anda, hver þeim bædum kiemur af, æ skal syngia, sierhver Tunga, saña Dyrd Heidur og Lof.

Ut af Lykla Valldi Christiligrar Kyrkiu, og Heilagri Aflausn. Ma syngia sem: Hallt oss Gud vid þitt hreina.

Drottiñ segir: So sañliga, sem eg lifi æfinliga, Ei vil eg Dauda Syndugs Mañs, helldur Jdran og Sæluhialp hañs.

2. Postulum sijnum Christur baud, Predikid Gudspioll allri Piood, Segid þeim Aflausn Syndaña, sem idrast triwa og aflæta.

3. Þeim sem forlætid Syndirnar, sañliga skulu tilgiefnar, Hverium sem vid þær halldi þier, hia Gudi eru þeir okvitter.

4. Laust skal þad allt sem leysi þier, lijka bundid

hvad bindid hier, Pa Himna Likla hafed a Jord, hverier sem mitt kieña Lijssins Ord.

5. Peim hier kuñgiörid þetta traust, þa hefi eg med Dauda leyst, og trua ydar Vitni vel, þeir eru leystir af Synd og Kvol.

6. Pa Kvittan les oss Kieñimañ, Christur leysir oss fyrir hañ, Hreinsar af Synd og helgar Meñ, hañs er so Verkfæri Pienareñ.

7. Po morg sie Sok og Syndin stoor, samt er forlaatin kvitt og klaar, Fyrir Aflausnar Ast og riett, þvi af Guds Syni hun er iñsett.

8. Yfir þeim Prestur hefur Hond, Herreñ þañ leyser af allri Synd, med sijnu Bloodi sialfur þvær, sa þvi riett truir, Kvittan fær.

9. Heilagt Lykla valld heidra skallt, hier bindur þad og leysir allt, soñ Kyrkia þad a Sijdu ber, sem Jesu Christi kiær Brwdur er.

10. Hvern Syndin kvelur og særir fast, i Samvitskuñi orvilnast, Med Tru Aflausnar leita skal; Lijknin so huggar best auma Saal.

11. Heidur og Lof sie Herra hier, Heilaga Aflausn iñsetter, Lyd þijnum Raad og Giæsku gief, Girnunst vier ei oñur Aflaats Brief.

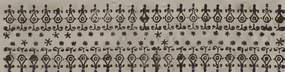
Ending Catechismi.

Med Lag: Adams Barn Synd þijn.

Vier bidium þig O! Jesu Christ, i vor Hiörtu vel iñrætist, þijn kroptug Kieñing hreina, vier jaatum Synd og Veykleik vorn, vilium þo giarnan vera þijn Born, og þocknast þier allei-

na;

na, Send oss nu Naad og sæta aast, so Hiortunn mætti uppfyllast, med Trw og Kiærleik klarum, Heilagliga so lijki þier, lisa og deya, ad ersum vier, Frid med Frelsara vorum.

Pridie Partur þessarar Psalma Bookar, Nockrir sierleguster Davids Psalmar.

Fyrsti Psalmur.

Sæll er sa Mañ sem hafna kañ, Hreckvijsra Maña Naadi, og Syndugra Vegi alldrei añ, ei sat hia Skiemdar Haadi, helldur med Vilia Hug og Maatt, Hreinferdugliga Dag og Naatt, ad Guds Logmaali gaadi.

2. Sa Madur eins og Eik su er, uppvex hia Vatna Straumi, a sijnum tijma Alldin ber, ei fellur Lauf nie Blomi, Allt gott sem hañ vill hafast ad, honum mun ætijd veitast þad, farsælliga fram komi.

3. Þeir Glæpa vegi ganga a, Guds Naadum ecki hlyda, Audnu þvilikri alldrei naa, Afelli helldur lijda, Eins sem þad Fis a flatri Jord, feikia Storm-Vidri hvoss og hord, um ymsar Alfur vijda.

4. Ill

4. Illgiarnir kuña ecki þvi, Uppreisn i Domi hliota, Saũra Guds Vina Sofnudi i, Syndugir Kiors ei niota, Eñ goodra Maña greider veg, Guds Raad og Myskun ætiñleg, Ranglaatra Leid mun þriota.

5. Fødur Syni og Anda sie, ædst Dyrd uñr Iørd og Himin, eins sem hun var ad Upphafe, aan enda verdi framin, Kieñ oss ad hallda Christiñ Sid, Kvittast og skiliast Syndir vid, sa þad vill syngi, Amen.

Sami Psalmur med ødru moti wtlagdur. Ton. Konung David sem.

Sæll er sa Maduriñ mæti, Meingiørnum sneidir hia, Og vandliga viikur Fæti, Vegum Syndugra fra, og stendur þar ecki a, Hatar Drepsottar Sæti, eñ fækir med Lijtilæti, Guds Ord sem mest hañ maa.

2, Lijkur þeim Vidnum væna, sem ver i Lækiar hlijd, sem Eikiu Kiarnañ græna, giefur a siñi Tijd, Ei folna Laufin frijd, Hvad sem hañ hellst skal þiena, Hamingian vill þad liena, er farsællt fyrr og sijd.

3. Omillder ei so giørdu, eigi so þeirra Blom; þeir fiuka sem Fis a Iørdu, Fidur og Hysmi tom, þvi Efin var ecki from, Ranglaatir Riettiñ herda, eñ rofin mun Samþyckt verda, þa heilagir hallda Doom.

4. Gud mun vijst giørla kieña, Gøtur og Leidir þær, sem hinir Riettlaatu reña, reynum þad aller·

er vær, ad blessar hañ Bornin kiær, Omilldra Brauter breña, brꜳtt mun hañ Hoopiñ þeña, eyda med ollu nær.

5. Lof sie þier Fadir fromi, Frægur Gud ꜳrla og siid, Syni Guds aukist Soomi, sungiñ ꜳ hverre Tiid, so sem Verolld er viid, heilogum Anda hliemi, Heidur med sæium Romi, Losud sie Preñing þijd.

Aññar Psalmur.

Ma syngia sem, Sæll er sa Mañ.

Hvar fyrir geisist Heidin Piod? Heimskt Rꜳd vill Folkid efna, Sofnudur Konga saman stod, sett var Hofdingia Stefna, Mesta er þeirra Mꜳl til sañs, j moti Gudi og Christi hañs, wrskurd þeñañ ꜳnefna.

2. Briotum vier þeirra Bond i smꜳtt, burt skulum Oki kasta, Himna Drottiñ þa hædir brꜳtt, Heiting þeirra mun lasta. Skaparans Reidi skielfer fliott, Skynsemi þeirra Valld og Prott, i Heypt mun a þa hasta.

3. Yfer sitt helga Sions Fiall, sett hefur mig og valid, Rꜳdar Kongur ad kallast skal, Kieñing a Hond mier falid, Sialfur Gud vid mig sagdi bert, Son miñ kiærasti eiñ þu ert, J Dag hef eg þig alid.

4. Odlast skalltu med Ost af mier, i Arf þiñ Heidna Lydi, Sierhver Heimsins Endi er, þijn Eign skylldug þier hlydi, Med Jarn-Sprota þa aga ꜳtt, og allañ briota þeirra Mꜳtt, lijka sem Leyrsins Smydi. 5. Vers

5. Veralldar Kongar vitid nu, vel ad Kieñing ad giæta, Domurum Jardar Dygd er tru, Drottins Umvondun ad sæta, Pionid Drottni af Hrædslu hier, Med hreinum Otta skylldu þier, ydur i honum kiæta.

6. Blijdkid Soneñ vid Herrañs Heipt, Hlijfd veitir ydur mesta, So verdi ei af Vegi steipt, Vorn eingin kañ ad bresta, Brædi hañs þa breña skal, Blessa mun hañ og vernda vel, alla þa a hañ treysta.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd uñ, etc.

Þridie Psalmur, med sama Lag.

O Gud miñ Ovin margur er, moti mier Upphlaup æsa, Ynd miñi segia þetta þeir, Þiñ Gud vill þig ei leysa. Hialparskiolldur ert Herra miñ, i Heidur sem mig settir iñ, Mitt Hofud munt upplreysa.

2. Hliod miñar Bænar heyrdi Gud, af helgu sijnu Fialli, Eg laa og svaf, þo vaknadi vid, vaknadi Gud mier Falli, Vid Þwsund Mañ ei kvijda kañ, þo kryngt uñ mig einsamañ, med Heiptar Huga allir.

3. Statt upp, Hialp mier O! Herra kiær, hver mig alldrei forlijtur. Ovini mijna alla slær, Orku Gudlausra brytur, Hia þier einum er Hialpin traust, Herra: þijn Blessan efalaust, þijnum Lyd alldrei þrytur.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

13. Psalmur.

Ma syngia so sem, Sæll er sa Mañ.

Hvad lengi Gud mier gleymir þu, giørsamliga til enda? Og hversu lengi ætlar þu, Asionu fra mier venda? Hvad lengi Rad eg hugsa skal, i Hiarta mijnu þunga Kvol, allañ Dagiñ eg kienda.

2. Hvad lengi skal sa hatar mig; hafiñ yfir mig vera? Siar þu þad bratt eg beidi þig, Bænheyr mig Gud miñ Herra, Upplioma þu nu Augu mijn, Asionu lysi Huggun þijn, Dauda Svefn þa mun þverra.

3. Ad hælest ei miñ Heiptar Mañ, hærri mier verda nædi, veit honum ecke Vilia hañ, ad viñi mig med Brædi, So glediest ei vor Hoosi hatt, hia honum ad eg liggi lagt, metandi Mañlig Giædi.

4. Mijn von alleina er þar a; Ast fiña þeir þijn leita, Mitt Hiarta Gledst vid Huggun þa, Hialpar villt eingvum neita, Giarnan syng eg þvi Gudi Dyrd, Giæska su vijdt ad verdi skyrd; mier ried hañ Myskun veita.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

14. Psalmur.

Ma syngia sem, Allir Guds Pionar.

Hvitra Muñur segir so, sañañ Gud jatum vera, Hiartad er fullt af Otru þo, oll Verk þad opinbera, Eingin er þeirra Hegdan hrein, hun

er

er fyrir Gudi Andstygd ein, Ei eiñ kañ gott neitt giora.

2. Af Himnum Drottiñ sialfur sær, sierhver Born allra Maña, Yferskodadi alla þa, ef nockurn mætti fiña, sem riett Alvara a þvi er, epter Guds Ordi ad breyta hier, og Vilia hans villdi fiña.

3. Þar var eingiñ a riettri Braut, allir afvega foru, ad sijnum Vanda sierhver laut, Sidir Gagnlauser voru, Eingiñ þeirra gott giorde þa, grunudu flestir Verkin þau, þeck Gudi sem þeir kioru.

4. Hvad lengi vilia vondir Meñ, Villu þyngslum upphlada, Eta þar fyrir Almuga miñ, ala sig med hañs Skada, Þeir trua ecki a eiñ Gud, ei bidia hañ i siñi Naud, sig vilia sialfir stoda.

5. Lund þeirra er þvi alldrei kyrr, ætiid skielfur af Kvijda, Gud hia Riettlætra Bornum byr, sem Bodum hañs truа og hlijda, Þier Ovirdid hiñs auma Ræd, ad ollum hañs Ordum giorid Hæd, Milldi Guds munt þu bijda.

6. Hver mun þeim auma Israel, af Sion Blessan veita? Drottiñ mun Folkid frelsa vel, Fængelsi þeirra briota, Þad mun hañ giora fyrir siñ Son, so glediast megi Jacobs Kyn, og Israel Fognud hliota.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

† 12. Psalmur.

Med Lag, Sæll er sa Mañ.

Herrañ sialfur miñ Hirdir er, hañ mun mijn allvel giæta, Og hvad gott sem eg þarf hier, ei lætur hañ mig þriota, Haga gooda mier veitir vel, vaxa liet heilnæm Gros þar til, siña Heilagra Orda.

2. Hreinum Votnum hañ hiellt mier ad, hvad best mig mætte næra, Hañs Andi vijst þad heilagur var, sem Huggun vill mier færa, sañañ Lijffsins mier syndi veg, siña Bodorda ad giætti eg, og lliet mig Nafns sijns niota.

3. Eg hlyt ad ganga uñ hrygdar Dal, eg hirdi ei Olucku ad kvijda, þo Ossokn Hormung og allskyns Kvol, i Heimi verdi ad lijda, æ jafnan þu ert mier nær, og er þiñ Stafur mijn Huggun kiær, A Ord þijn eg mig reidi.

4. Fyrir mier hefur þu tilbuid Bord, moti þeim mig asækia, Mitt Hiarta þvi vel huggad vard, Hofud mitt smurdir lijka, Oleo, þad var Andi þiñ, allvel þu skeinker Saalu mijn, og sañañ Fognud mier synder.

5. Giæska þijn Gud, og Myskun mier, mun uñ æfi med fara, Og Vist mier eilijf otlud er, i Hwsi Guds ad vera, A Jordu er þad þier Kristni kiær, epter Daudañ eg verd þier nær, hia Christe mijnum Herra.

6. Dyrd Gudi Fodur og Syne sie, samt med Heilogum Anda, So sem hun er ad Upphafe,

oss

ofs virdest Raad ad senda, Svo giætum hañs Vegi gengid aa, Grandad fær Syndir ei Saalu þa, lææt oss a Himnum lenda, Amen.

25. Psalmur.

Ton. Nætturan oll og Edli mañs.

O Gud mig længar epter þier, ei lææt verda til Smæænar, so Ovin glediest ei yfir mier, a þig mijn Saala vonar, hver sig i Pijn, helldur til þijn, hañ verdur ei til skamar, Svikrædis Piod, sem lastar GUD, svijvirdist mykla framar.

2. Drottiñ vijsa mier Lijfsins Leid, lææt ei afvega reika, þañ hreina Lærdom hallt mier vid, og Hialprædis Sañleika, Pu ert miñ GUD, eñ eg i Naud, a þig Dagliga kalla: Gud minstu mijn, fyrir Myskun þijn, sem varir uñ Eilijfd alla.

3. O Herra minstu ei a mijn Brot, Eg hef Syndgad so stoorum, og giørt hier Fadir margt æ mot, i mijnum Ungdoms ærum, Nu minstu mijn, af Myskun þijn, mier allt þad fyrirgiefa, þijn Nædin best, og milldin mest, Medaumkan virdist hafa.

4. Vor Gud af siñi sætu Naad, Synduga til sijn leidir, þeim aumu giefur riettast Raad, Raundoprum Vegiñ greidir, Æ særir hañ, idrandi Mañ, a Sañleiks Braut so gooda, og Lijfsins Veg, fra Villu stig, Voludum lætur bioda.

5. Guds Vegir eru Giæskan ein, giorvallañ Sañleik boda, þeim sem hañs idka Ordin hrein, og þañ Saattmaalañ gooda, Nu bid eg þig, þu nædir mig, Nafns þijns Helgasta vegna, neyddum i Pijn, naakvæmust þijn, Nædin virdist mier giegna.

6. Hvern Gud hefur fyrir Augum sier, i Nææd mun hañ framleida, þañ veg sem Drottni þeckur er, þa byr Saal i þvi gooda, þess sama Mañs, og Sædi hañs, skal sitia Landid besta, Guds Leyndar raad, og Saattmaals Nææd, sa fær riett ad Hugfesta.

7. Mijn Hugskots Augu Herra Gud, horfa a þig so tijdum, vona Lausnar fra Lost og Naud, laangvarandi Astrijdum, i Diofuls Noot eg feste Foot, Falskur hugdi mig veida, Eñ þu munt mig, þvi eg bid þig, wr þessu Neti greida.

8. Snw þier til mijn og Myskun veit, mykel er Hiartans Pijna, leid mig wr þeirra Angist wt, og aaliit Vesolld mijna, Myskuna mier, mijnar Synder, af Milldi villt forlaata, Ovinir mijn, af Illsku sijn, og Ofstæki mig hata.

9. Vardveittu mijna aumu Aund, so ei verdi til Skamar, Eg trwe vijst þijn Hlijfdar Hond, Hialp veiti myklu framar, Gud Athvarf mitt, vid Ordid þitt, Einfalldañ laat mig blijfa, væntandi eg bijd, virdst þijnum Lyd, vid laangri Angist hlijfa.

Siotti

Siøtti Psalmur.

Toon. Sæll er sa Mañ.

O Gud i Heipt ei hasta a mig, hirtu mig ei med Bræði, A Ostyrk mijnum aumka þig, afllaus Bein mijn so græðir, Hvad leingi Ønd mijn skielfast skal, skipt um og frelsa mijna Sæl, hialpi mier þijn Huggiæði.

2. J Dauda miñist eingiñ þijn, Ei þackar neiñ i Vijti, Lwiñ af Hormung Hvijlu mijn, sierhveria Nott eg væti, Mynd miñi Angist eyddi migg, ellilegur þvi syndist eg, Margvijslig Kvøl mig grætir.

3. Illvirkiar færdir allir burt, Angurs mijns Drottiñ giætti. Grætbeidni mijna hefur heyrt, Huggun og Lid mier veitti, Af þvi skielfist hver Ovin miñ, aptur snui med rodna Kiñ, Miøg skiott sijn skamast mætti.

Fødur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

31. Psalmur.

A þier Herra hef eg nu von, Hialp so yfir mier eingin Smaan, æfinlegana blijfi, frelsa þu mig, þess beidi eg þig, þitt Riettlæti mier hlyfi.

2. Vænheyr þu mig med Milldi nu, Myskunar Eyra til mijn snu, flijt þier Fullting ad veita, eg stend og bijd, i storri Neyd, Styrks hia þier einum leita.

3. Vert þu miñ Gud og orugg Hlijf, Eilijft Skiol mijnl Ønd og Lijfi, Veit þu mier vel ad

striŀda, vid Ovin miñ, þañ margañ siñ, motfallandi mig viŀda.

4. Hella mijn ert og Hialpar Mwr, helgast Ord þitt miñ Skiolldur trwr, Heill mijn i øllum Vanda, mier Hialpar Gud, wr hverskins Neyd, hver kañ mier moti standa.

5. Lygi og Rog eg hlaut af Heim, hefur mier sett med Svikum þeim, Net og Snørur i Leyni, Af hættri Kvøl mier Hialpa vel, Hlijfd þijna so eg reyni.

6. Eilijfi Gud ei vijk fra mier, Anda miñ befala eg þier, Medtak hañ þier til Handa, O! Herra trwr, Eymd allri wr, leys mig þa Lijfid endar.

7. Af Hiartans Gruñi ha:a eg, hveria sem kieña ráungañ Veg, Eg vona a þig Herra, þijn Nædin best, mig gledur mest, mijn Angist vard ad þverra.

8. Þu æleitst mijna auma Saal, Opina Hond mier sleppa skal, Eg stend a vijdu Stiætti, þu giefur af Nærd, þau goodu Ræd, og Gangrwm mijnum Fæti.

9. Audsyn mier Nærd miñ godi Gud, geysileg er mijn Sorg og Næud, Eg følna upp af Angri, mitt Lijf og Saal, i Swt og Kvøl, siñ Krapt missir oflængri.

10. Þvi Vallda Syndir mijnar mest, Mættuxiñ allur foreydest, Magnlaus i mijnum Beinum, wtgiørdur miog, a allañ Veg, af størum Synda Meinum.

11. Ur

11. Ur maata geingur illa mier, ein Smaan Nagrøñum ordiñ er, Vidbioodur Vinum lijka, ef geing eg wt, þa er þad Swt, þeir allir fra mier vijkia.

12. Peir hafa mier wr Huga svipt, sem honum er i Daudans Dupt, lagdur var fyrir longu, sem brotid Kier, eg ordiñ er, wtsnarad nytt ad ongvu.

13. Margir af Illsku aangra mig, ad mier stynsgandi hver uñ sig, osatt uppa mig segia, taka sijn Raad, einkum uñ þad, eg skuli sem fyrst deyia.

14. Eñ eg fly Herra þa til þijn, þu einsamall ert Adstod mijn, Huggun og Hialp mier sendi, mijn Tijd og Stund, Eign Lijf og Aund, allt er i þiñi Hendi.

15. Peir Illu mest offækia mig, Af Hiartans Gruñi bid eg þig, Gud virstu mier ad giegna, leys þiaada Ond, wr þeirra Hond, þiñar Myskunar vegna.

16. Af Hiarta bid eg Herra þig, ad Haardung laat ei verda mig, i Angri a þig kalla, þin vonda Prood sem hædir Gud, til Helvijtis mun falla.

17. Lygi-Muñar sem lasta gott, lærandi Falskieñing og Spott, þeir skulu Maalid missa, og eckj meir, a moti þier, mæla kuña nie dreissa.

18. O! Gud hvad stor þijn Giæskan er, þu geimer hana vel hia þier, og villt þeim sijdar veita, sem lijda Sorg, og Meinin morg, Myskunar til þijn leita.

 19. Eiñ-

19. Eñin vardveitir alla þu, sem a þig setia Von og Tru, þvi eru þeir i Rædum, þijn Tialldbwd hrein, þa hylur ein, mot Heimsins Slægdar Rædum.

20. Heidur og Lof sie Herra þier, sem hefur overdugum mier, hialpad wr hordum Raunum, eñ gafst af Næd, oruggast stad, eg by gladur i honum.

21. Eg sagdi þegar allt gieck mot, ad þu hefder mier skwsad wt, fra þynu Astar Auga, Grætandi bad, þu heyrder þad, þa fieck eg Huggun nooga.

22. Allir Trwadir elskid Gud, sem oss Frelsar wr hverskins Naud, einkum þa honum hlyda, Hofmoduger, sem hroosa sier, þeir hliota Straff ad lijda.

23. Þar fyrir hafid gladvært Gied, Gud vorn fyrir hañs Næd losed, aller sem epter honum, bijdid uñ stund, þvi ydar Ønd, wr þungum leysir Raunum.

24. Fodur Syni og Anda nu; ædst Lof og Dyrd af Huga og Tru, syngium vier allir saman, Veit þu oss Gud, Fylgi og Frid; fyrir JEsum Christum, Amen.

34. Psalmur.

Ton: Christs er Koma fyrir Hondum.

Lof Drottni ad eg iñe, ætijd mier skylldugt er, Hañs Dyrd i hveriu siñi, Helg sie i muñi mier, Mijn Saal i soñum Gudi, sier jafnan hroo-

hroosar þa, O-diarfir a þad hlydi, Af þvi sier Fognud fær.

2. Virding vorum Herra, veiti þier med mier nu, Aller vier hefium þærra, hañs Nafn af ærst og Trw, Leitadi eg Lids hia Drottni, Lijknin Andsvar mier gaf, øll so mijn Piæning þrotni, þar mier stood Otti af.

3. Peirra hañ eiñ æalijta, og a hañs sækia Fund, Asionu mun ei lyta, Ofæmd a nockri stund, Pessi Biargarlaus beiddi, Bænheyrdi Drottiñ hañ, Fliott honum Frelsi greiddi, fulla bot Hormum vañ.

4. Englar Guds um̃ þa hirda, sem ottast Drottiñ vel, Ollu þa Færi firda, Fylgd þeim eg trausta tel. Smackid og lijtid lijka, liufur hvad Herrañ er, Sa muni Sælu vijkia, sem a hañ vonar hier.

5. Ottist Gud hædstañ Herra, Heilagir allir hañs, Audlegd kañ alldrei þverra, i nockru gudlegs Mañs, Skort munu rijkir reina, og rata Hungur fliott, þa Guds leita alleina, alldrei þraut nockud gott.

6. Hlydin Born hingad komi, heyrid a þetta Tal, Guds Otta sa er Somi, sem ydur eg kieña skal, Hver er sa Heimsins Mañs, hellst girnist Lijf a Lææd, Um̃ Æfi Sælu sañs, sia vill og gooda Ræd.

7. Tælma Tungu þiñi, Tal vont og Lygimæl, þijnar Varir ei viñi, Viel nockrum Flærd nie Tal, Lættu af illu Ædi, Athæfi frem þu þeckt,

þeckt, Fridarins girnstu Giædi, giärnan og fylgir tregt.

8. Raadvandir allir eru, undir Guds Naadar Sion; Hañs munu opin Eyru, æ fyrir þeirra Bon, Asiana Guds og Lijtur, yfir Oraadvanda Meñ, þar med af Jordu þrijtur, þeirra oll Miñ-na señ.

9. Grandvark Gud aakalla, giorla þad heyrir hañ; Kvittun vid Anaud alla, örugt þeim Frelsi fañ, Nærri þeim vill Gud vera, veyklynda reinir riett, Hialp vill Giedreyndum giora, giefur þeim Lyndi liett.

10. Meinlausir mega lijda, marga og þunga kvol, Af ollum Kross og Kvijda, kvittar þa Drottiñ vel, Almætti hañs ei þrotnar, oll þeirra geymir Bein, Naair ei neitt ad brotna, Naad hañs þvi fordar ein.

11. Giæfuleysa mun glata, Gudlausum margvijslig, Riettlaata hvérier sem hata, hlada med Syndum sig, Sialfur Gud siña Piona, Saalir liet Frelsi faa, Alla sem a hañ vona, orseka segia maa, Amen.

44. Psalmur.

Ovinanleg Borg er vor Gud, aagiæta Skiolldur og veria, Hañ frelsar oss af allri Naud, sem a oss kañ ad heria, Sa illi Ovin forn, er Nu aakafagiarn, morg Svik og Volldin vest, Vijgviel hañs eru mest, osstor vid Heims Magt hveria.

2. Vor

2. Vor eigin Mættur eckert kañ, oll vor Von strax er fariñ, fyrir os strijdir ædsti Mañ, af sialfum Gudi kioriñ, Ef spyr þu hañs Heite ad, Herrañ Jesus er þad, Drottiñ Allsheriar eiñ, ei er Gud añar neiñ. sa er jafnau Sigrariñ.

3. Væri af Dioflum Verolld full, og villdu oss svelgia alla, vel tækist þo vor Efnin oll, eckert skal oss þoi hrella, Þessa Heims Hofdinge, hrædilegur þo sie, a oss ei orka kañ, aadur er dæmdur hañ, eitt Guds Ord kañ hañ fella.

4. Þeir skulu eingvar Þackir faa, þad Ord laata þo standa, Sañur Gud er oss sialfur hia, med sijnum Gaafum og Anda, taki þeir Lijf af oss, Sæmd Kvinu Born og Goz, allt þad umlljdum vier, Abate ei neiñ þeim er, Arfi Guds holldum aan enda.

5. Myskunar Fadiriñ milldi Gud, mest sie þier Dyrd um Heimiñ, ad syndir oss aumum sæta Naad, Son þiñ er til vor komiñ, Og helgum Anda med, sem oss fær Lijkn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss a Himnum hiet, Heill su halldist oss Amen.

51. Psalmur, Nu bid eg Gud, odru vijs wtlagdur, med Ton, Ma eg Olucku ei.

Myskuna þu mier milldi Gud, i miñi Neyd, fyrir mykla Myskun þijna, og fyrir þijna ædstu Frægd, og Naadar nægd, afmaa þu Illgiord mijna, og þvo þu klaar, mijn Synda saar, Eg jaata a mig, ad eg modgadi þig, þad er mier þungleg Þijna. 2.

2. Pier einum Gudi a moti mest, so margt og vest, braut eg af Bernsku miñi, Eg þottist stor og þar med vijs, þitt Lijknar Hrijs, hatade eg hveriu Siñi, Pvi virti eg raangt, Riettlætid straangt, Sañindin þijn, Maalefnin mijn, oll trui eg yfirviñi.

3. Mig gat og fæddi Modir mijn, i Syndum sijn, Sañleikañ villt þu heyra, þvi er so ohreint Edlid mitt, Mig huggar hitt, ad hafir þu synt mier fleira, Pad leynda Raad, um þijnal Naad, hvernin eg maa, þaa Heilsuboot faa, fyrir sialfs þijns Sonarins Dreyra.

4. Pad goda Ysop Gud miñ skiær, mig giorla þvær, so gioristeg Snionum fegri, Dreifi þvi yfir mijn Daudleg Mein, þijn Hondin hrein, med Huggun elskulegri, þitt Lijknar Maal, gledie Lijf og Saal, og Beinin mijn, sem af heyskri Pijn, giord voru meyr og megri.

5. Sia þu ei Gud mijn saurug Verk, þo Syndin sterk, þitt Hugskot hryggia nædi, Gief mier þad kvitt, og gleym þvi best, sem giordi eg vest, Og aadur eg opt um rædi, Skapa þu i mier, hreint Hiarta hier, Laat Anda þiñ, Hug mykia miñ, Mykun þijn Briostid grædi.

6. Rek mig ei wt fra Asian þijn, i Eymd og Pijn, Anda þijns laat mig niota, þijn Augu skiær sem allt mitt siaa, og ad mier gaa, so aptur megi eg hliota, Pitt Hialpar Raad, og Hyra Naad, Pijn Anda gipt, sie ei fra mier svipt, Piñ Frid laat mig ei þriota.

7. Eg

7. Eg lofa ad kieña Lijfsins Veg, þañ lærda eg, Syndugum sem þvi trua, Pad er mijn Raunar rietta Lyst, og Rædid Fyrst, Ræunglæatum til þijn snua, Frelsa þu mig, miukt beidi eg þig, Blodskulldu fra, þvi Bryxli hneykia ma, Læt mig þier Lof tilbwa.

8. Uppliuk þu Vorum og Muñi mijn, fyrir Mýskun þijn, So megi eg þier Lofgiord vanda, Pvi ef þu villdir Offrid mitt, so yrdi mier fridt, af þvi skylldi og standa, Forn er su ein, Mañs Idran hrein, klockt Hiarta hier, sem hugnast þier, med liufum Astar Anda.

9. Sion þijn Kristnin efliſt øll, sem Himna Høll, og heñar Stiornin saña, Gief þu Drottiñ þitt gofgist Nafn, so gledieſt Safn, Guds vors Pionustu Maña. Christur Rædar stoll, valiñ Offur øll, Forn Bænar best, mun þiggia mest, sem Trwin hrein hellst ma kaña.

10. Lof, Dyrd, Heidur a hverri stund, af Hiartans Grund, sie Himna Fødurnum kiæra, hans Syninum liufum lijka med, ad Lof sie tied, Jesu Christe kiæra, Og Anda þeim, um allañ Heim, sem allt lijfga vañ, og upplysa kañ, einum Gudi sie Æra.

Sami Psalmur, med ødrum hætti.

O Gud miñ Herra, aumka mig, eilijf Giæskan þijn Mædi þig, fyrir mykla Mýskun þijna, afmæ þu Illgiord mijna. Miñ Gud þvo þu vel mijna Ond, af Misgiordum og allri Synd, og af Glæp þeim eg giordi, gief þu mier hreiñ eg verdi.

Mijn

Mijn Synd hun jafnan synir sig, syndgadi eg miøg og stygdi þig, Ad þu Riettlæture reinist eiñ, i Rædu þiñe fiñist hreiñ, þa Mañvit þar um dæmir.

2. Lijt þad i Saurgun eg aliñ er, J Synd tok Moodir mijn vid mier, Sia þu best Sañleik þigs gur, sa i Hylmingu liggur. Og Vitsku þa sem sialldan siest, syndir þu mier og skilia liest, Afleys mig med Ysopo, ad eg kuñi hreinsast so. Virstu Herra mig vel ad þvo, verda læt mig hvijtari Snio, Gief mier ad heyra Gledi og Nææd, goodañ Fognud uppkveikir þad, þeim Beinum sem þu veyktir.

3. Afma þu alla mijna Synd, Asionu þiñi fra þeim vend, Eiñ nyañ vissañ Anda, af nææd vilier mier senda. Skapa þu i mier Hiarta hreint, og hritt mier ei sem eg hef forþient., so burt fra Sionum þijnum, svipt mig ei Anda hreinum, Huggi mig nu þitt Hialpræði, Hraustur Andi mijn Styrking sie, Syndugum veg þiñ eg syna skal, so Oræædvandir ydrist vel, og til þijn aptur snwist.

4. Frelsi mig Myskun þijn margfolld, miñ Gud og Herra fra Blodskulld, so ad þitt sialfs Riettlæti, sungid miñ Herra giæti, Verndari miñ og Vonin trw, Vørunum mijnum upplwk nu, so eg med mijnum Muñi, miukt Lof þier syngia kuñi, Ef Forner mætti þocknast þier, þær skylldu greiddar strax af mier, Þo optliga sie Offur brend, Utgiolld þaug fyrir vora Synd, ei lætur þu þier lijka.

5. Veyk=

5. Veykur Andi og mæddur mest, mun Forn sem Drottni lijkar best, Hiartad hrellda og miuka, Herrañ sier lætur lijka, Af sætri Mijskun sañi Gud, Syon veiti nu Vernd og Lid, ad su Hiastod uppbyggi, Jerusalem Mwrveggi, Riettlætis Fornin þocknast þier, þar med allt Offur hvert sem er, Yfer þitt helga Alltari, Uxa Fornir med Fognudi, munu þa Meñ þier offra.

6. Rietti Hialpari Herra Gud, Hugga nu allt þitt Christina Lyd, Pa þañ Veg til þijn koma, þu giorir ætijd froma. Glogglega sia og giætir þu, Godfws Eyru þijn heyri nu, af Hiarta a þig kollum, ad Myskunir oss ollum, Oll þijn Christni asakar sig, syndgudust miog og styggdum þig, Nad og Myskun er æ hia þier, aumir syndugir bidium vier, hialpa oss æfinlega, Amen.

71. Psalmur.

Ton: Jesu Christe þig kalla eg a.

Eg treysti Herra uppa þig, ei læt verda til smaanar, heylagt Riettlæti Huggi mig, hneig þu til miñar Bænar, hefur lofad mier Harmaboot, eg hleyp til þijn og kalla, græd Anaud alla, þu ert mitt Fiall og fasta Slot, ein frabær Styrktar hella.

2. O Herra Gud mier hialpa vel, af Hondum þeirra illu, þvi Storvijkingar huga Hel, harder i siñe Villu, O Drottiñ þu ert Athvarf mitt, ein Vernd i storum Raunum, af Ungdomenum, eg

hefi mig þar uppa reidt, allt i fra Modur Knianum.

3. Af Moodur lijfe þu leiddir mig, Lofstyr þiñ so eg auki, yfir þvi marglr undra sig, eñ þu ert miñ Styrkleiki, laat fullañ vera Muñiñ miñ, med þijna Lofgiord hreina, og Dyrd alleina, so Dagliga uñ Somañ þiñ, Syngia kuñi og greina.

4. J burt kasta Gud ecki mier, þa Ellin þunga beygir, og þa Mañskapar orkan þver, yfirgief þu mig eigi, þvi iller tala mier a mot, miñi Saal Umsaat giora, og saman bera, Falsrædin morg og furduliot, felldur skuli eg vera.

5. Þeir segia Gud yfergaf hañ, offækium fast og grijpum, þvi eingiñ honum hialpa kañ, hañ er ordiñ ad Sneipu, O Gud far þu ei fra mier laangt, flijt þu þier nu ad biarga, eñ Hopnum Varga, sem mier giorir so myked raangt, Mein laat og Skadañ farga.

6. Fordiarfist þeir i Skiemd og Skom, sem skiussa Saalu mijna, verdi þa Sneipan vafin uñ, sem vilia mig so pijna, a þier Herra hef eg alla Von, eg skal þig heidra og prijsa, þitt Lof Auglysa, einatt þad meira auka mun, allskonar loflig vijsa.

7. Dagliga sie þad Maalid mitt, þijn Mildiverk fram bera, Heilagleik og Hialpræd þitt, hver kañ þad wt ad skijra, J Guds mijns Krapti geing eg frañ, þad gooda Ordid hreina, wt ad greina, þu hefur mig þar mentad uñ, milldi Fader alleina.

8. Ofur

8. Ofur haatt priisa eg skal þig, um̃ þijn Krap=ta verk lærdur, yfergief Fadir ecki mig, þa ordiñ er Grááhærdur, þar til eg boda þijn Storverk, þeim ungu Barna Børnum, Næmis Giørnum, og hvad þijn Hialpar hond er sterk, hingad þo eñ oføornum.

9. Hvad þitt Riettlæti Hááleitt er, Herra Gud Náádar rijkur, øll Stormerkin þu eiñ giører, ek fiñst þier nockur lijkur, mig lætur rata i marga Stwt, eñ miog vel endurnærir, og aptur færir, nedan wr Daudañs Diupti wt, og diwpum Jardar Leyrt.

10. Þijn Magtar verk og mykil Náád, mig huggadi so veykañ, eg skal lofa þig fyrir þad, þier a Hliodfæri leika, miñ Gud eg vil þier syngia sætt, um̃ Sañleiks Lofun þijna, a Hørpu mijna, þiñ Heilagleiki allri Ætt, æfinlega mun skijna.

11. Mijnar Varir, Siñid og Sááł, sem þu Endurleyst hefur, sæta Lofgiørd þier syngia skal, Sælu og Náád þvi giefur, um̃ þig skal Tungan yrkia mijn, alla Daga sig kiæti, vid þit Riettlæti, Ovinir skamist aller sijn, og hopi strax a Fæti.

86. Psalmur.

Ton: Af diupri Hrygd ááfalla.

Herra þitt Eyra hneyg til mijn, Hialparlausa og auma, mig hefur helgad Milldin þijn, mijna Sááł virdstu geyma, Hialpa þu Drottiñ þijnum Þion, a þier einum er øll mijn von, Vægd veit mier Myskunsama.

2. Daglega eg þig Drottiñ bid, dapra Sæl mijna kiæti, helld eg mig þijna Huggun vid, Herrañ goodi og sæti, Lijkn sæ allir sem leita þijn, lijt þu Drottiñ a Bænir mijn, ad græatandi Roddu giætir.

3. J Kvøl miñi þig kalla eg æ; Kveln mitt bid eg þig heyra, eingvañ Gudaña eins mæ fæ, er Undur þvilijk kañ giora, Heidnir allir sem hefur þu, Herra skapad, þijn vilia nu, og Bænir fyrir þig bera.

4. Dyrka þitt nafn, þvi dyrstañ eiñ, Dæsemdar verk þijn þig lysa, Sañur Gud ei er añar neiñ, Eg bid mier Veg þiñ vijsa, J Sañleik þynum so gangi eg riett, gief mier i Hiartad æ þad eitt, ad ottast þig eiñ og prijsa.

5. Eilijfi Gud þier eg þacka vil, af øllu Hiarta mijnu, Og so leinge sem lifi eg til, Lof syngia Nafni þijnu, Omælanlig er Milldin su, mijna Sæalu ad leyster þu, af dapri Daudans pijnu.

6. Dramblætir standa mier a mot, miñi Sæl uñsæt veita, Offstopa Meñ med Heiptar hot, og hafna þijn ad leita, Myskunsamur og milldur ert, Miuklyndi þitt er jafnan bert, Ast og Trw ei villt breyta.

7. Snu þier til mijn, Myskuna mier, Magt þijna læt mig stoda, Ambættar Son þiñ sælañ gior, syn a mier Tækn hins gooda, So hyggi ad þeir sem hata mig, Hiastod þiñi, og ovirdi sig, ad hvof mig þijn Hialp twr Voda.

Hæd=

Hædstum Gudi sie Heidur og Magt, hañs Syni og Helgum Anda, æsinliga af. etc, etc.

90. Psalmur.

Med Sama Lag.

Herra Gud þu ert Hlijfdin vor, hver oss ætijd villt geyma, Adur Fioll, Jord og Verolld var, ert þu Gud alla Tijma, Sem lætur meñina falla fra, fæst eingin Dvøl nær kallar þa, aptur þier skulud nu koma.

2. Fyrir þier eru Þusund aar, þvi næst sem Nætur Vaka, vid Dagiñ þañ sem var i giær, og Vatnsfoll maa þeim lykia, edur Gros sem hafa eingvañ Maatt, aarla Blomgast og folna braatt, ad Aptni þurr enda taka.

3. Grimñ Reidi þijn so eydir oss, ovart vier gongum undir, Misgiørdir vorar þu leidir i lios, lijtur a duldar Syndir, Þijn Brædi uppetur Æfi skiott, eins og sogd være Saga fliott, lijda so Lijfsins stundir.

4. Siotiju Ar vor Æfi fær, Atta leingst þegar nædi. Heims Sælu mesta þa hofum vær, Hrygd er þad og Armædi, Hverfur hun skiott, sem oss fliugi fra, Fæstir trua og hrædast þa, þunga Ogn þiñar Brædi.

5. Veit oss ad stunda Vitsku þa, ad verdum vier fra ad falla, Drottiñ til þiña Þiona siaa, sem þig um Naad aakalla, Sedie oss alla þitt sæta Traust, so þig lofum med Hug og Raust gladir um æfi alla.

6. Leingi hefum vier lidid Kvol, lijt oss nu aptur Herra, gled þu vor Hiortu og Hugga vel, Hormung vorà laat þverra, Trwadir þijnir ad þecki hier, þitt Verk, Lijf, Lausn, og hialp þad er, og Heidurin̄ Barna þeirra.

7. Himneski Gud og Herra kiær, Hiord þijna þu nu næda, Pionustu þa sem vin̄um vær, viller til þarfar ræda, Kien̄ing hreina og helgan̄ Sid, Heims Stiorn, Riettlæti, Heill og Frid, Gud virdstu hia oss greida.

91. Psalmur.

Ton: Til þijn heilagi Herra Gud.

Hver sem ad reysir hæga Bygd, hædsta Guds skioli undir, i Geymslu Drottin̄s og gleymir Hrygd, giesur sig allar stundir, sa talar vid Gud: þu tokst vid mier, treysta vil eg þvi giarnan þier, og un̄a a allar lundir.

2. Vel mun og Drottin̄ vernda þig, fyrir Viel- um allra Handa, Po skadlig Plaagan syni sig, siist mun þier kun̄a ad granda, Han̄s Vængia skiol so hlijfir hier, i hverri Neyd han̄ sendir þier, sin̄ Skiolld og San̄leiks Anda.

3. Hvad þig a Noottu hrella vill, hrædast skallt þu þad eigi, Og þo ad fliugi Orskot ill, yfir a biort- um Degi, Hverke skada þig Myrkra Mein, nie Middegis Plagan nein, san̄liga eg þad segi.

4. Og þo ad falli Pusund Lid, þier til vinstri Handar, Og tiju Pusund a hægri Hlid, Hæcki þier eingin̄ grandar, Omilldra sia munt Synda

Gialld

Giallð, ſarrliga Hefnð og ſkaðligt hallð, þa kvelia illir Andar.

5. Af þvi þu treyſter eſunarlauſt, uppa Drottins Milldi, Athvarfið þitt og einka trauſt, er undir hañs Hlyfdar ſkylldi, hverke ſnertir þig Hefndin ſu, Heimili þitt eða Born nie Hiw, það allt hañ vernda villdi.

6. Englum ſijnum hañ ſetti Boð, að ſiar til þijn og leiða, a Vegum þ jnum þier veita ſtoð, og venda ollu til greiða, Þeir bera þig hægt a Hondum ſijn, ſo hverge nærr þu Fæti þijn, at minſta Steini að meiða.

7. Þo yfergangir þu Orma þa, er Eytri blieſu að Vanda, Fottroða ſkalltu ſkaðlauſt þa, þeir ſkulu þier eingver granda, Drekar og Lion með Grimdar grein, giora þier alldrei nockurt Mein, ef ſtoðugur villtu ſtanda.

8. Af þvi hañ længar miog til mijn, og mitt Nafn giorla kiendi, ſkal eg hañ leyſa af ſkaða og Pijn, og ſkijla með verndar Hendi, Bænheyra hañ og Hialpa i Neyð, honum vil eg uña ſælañ Deyð, ſo Lijfið með Æru endi.

9. Lijfdaga hañs eg lengia ſkal, og larta þa ei brætt þriota, hia mier upp i Himna Sal, hañ ſkal Sælu niota, þar ſyni eg honum mitt Hialpar Ræð, með Hiartans Gledi og allri næð, ſo um̃bun ſæi hañ ſliota.

10. A Himni og Jorðu Heiður og Dyrð, ſie hæðſtum Foður að vanda, hañs Syninum liuſum lijka ſkijrð, og Lofgiorð allra Handa, æſinlega ſu

alldrei ovijn, aukist Lofid og Virding þijn, med Heidran Heilags Anda.

103. Psalmur.

GUDi Lof skallt Ønd mijn iña, og hañs Nafni hvad finst med mier, sijdst mun hañs Milldi liña, mijn Sæl þad alldrei firnist hier, Lausn veitti Lasta þiña, Lækning Ostyrkvum er, Piñi Eymd vill Umbot viña, Elsku og Myskun tier, hreinañ liet Fögnud siña, og Ærnañ Alldur lier, Valld hañs so vill hier siña, ad vista þig æ hia sier.

2. BRaut sijna Dæd og Doma, og dyrañ Riett oss veitti hañ, Mañ-giæsku Milldin froma, og Myskunar ollum añ. Reidum lætur sier soma, ad sættast vid aumañ Mañ, Hefnd liet ei yfer oss koma, sem Illgiord vor til vañ, Himneskri Næd baud hlioma, hvar sem siñ Otta fañ, Eins fiærri sem Heims Alfur hlioma, oss skildi vid Syndu Bañ.

3. Anda Fødurs mest mædir, mein sem ad lijda Børnin smæ, eins hefur Gud Huggiædi, vid hvern sem hañs er Otti hia, Veit Mætt og mañ legt Ædi, Molldu komid fra, þvikijkt sem Lauf edur Sædi, þo lystugt þyki ad siæ, fellur og fykur bædi, so fiñast hverge ma, leikur so lijf a Prædi, ei længri Æfe a.

4. URi stad mun ein alleina, alldrei færast Drottins Næd, Gud-hræddir hellst þad reina, sem ad hañs Ordi feingu gæd, Hañs Valld fær ei Hindran neina, Himni rædur og Lænd, Einglar og

og Hirdin hreina, heidra þañ Gud med Dæd, Verk hañs og saña Sveina, siæum þau hollast Ræd, Mijn Ønd skal giarnan greina, Gudi Lof i hverium stad.

Sami Psalmur, med ødrum Hætti

wtlagdur. Ma syngia so sem, O! Gud miñ Herra aumka mig.

GUD þiñ og Herra eiñ yfir allt, Ønd mijn dyrka og heidra skallt, Allt hvad eg med mier hefi, Helgasta Nafn hañs lofi, BRegdast laat alldrei øndin mijn, ad lofir Gud um Æfi þijn, Allt gott sem hañ þier syner, so miñst ad alldrei tynir, AMDAR Saar þijn øll hefur grædt, Angur og Mædu þijna bætt, Krynir þig med Myskun og Hlijf, Milldiliga frelsar þitt Lijf, UR Eymd og øllum Voda.

2. YO Ræd Maña þig mædi hraatt, Muñ þiñ og Hiarta giordu kaatt, Æska þijn endur nyest, sem Arnar Alldur drygest, LAst og mædu sem lijda hier, Lijkn og Dom Gud þeim øllum sier, Sañañ Veg Moysi syndi, sijn Verk Israel kiendi, Kroptuga Myskun hefur hañ, hañs Ræd vid eingvañ bregdast kañ, Polinmædi hañs mykel er, mesta Giæsku oss veitir hier, SON siñ oss aumum sendi.

3. BYStur er hañ ei alla tijd, nie æfinliga Lund hañs strijd vægd vorum Syndum synir, Sakada oss ei pijnir, Klæra Ræd syna sendir hañ, so yfir hvern Gudhræddañ Mañ, sem Himiñ upp fra Folldu, fiærri er i Verølldu, UPpgongu

gu ættir Vestre fra, ollu leingra sem meigum siaa, eins liet vera hans Myskun milld, miog fiærre oss alla vora Skulld, JEsRtrodslur og Synder.

4. ALLTeins sem Fadirinn Astargiarn, aumkar af Hiarta sialfs sijns Barn, Myskun Drottins so mædist, til milldi þeim hann hrædist, Honum vortEdli auglioft er, a þad minnist, Molld erum vier, vid Gras lijkist Lijfs Somi, liomar sem Folldar Blomi, LAgdist þar strijdur Stormur a, stadist gat ecki Reynslu þa, æn Dvalar hvarf og eyddist þad, so einginn fann þess sama stad, DOM Guds ad allt Folk hrædist.

5. KYRr og stodug er endalaust, adstod Drottins og Nædin traust, yfir þeim ollum Mønnum, sem ottast hann af Hug sønnum, Kiemur a þeirra Barna born, Blessun Riettlætis Nædargiorn, sem hans Saatmaala hielldu, Herrans Bod stunda villdu, J Himmenum Hasæti sitt, Herrann tilbio og hefur prydt, Hans Rijki yfir ollum er, a Himnum og Jardrijki hier, Valld hans stiornar æn enda.

6. Umm Drottinn syngid oll hans Hiord, ædstu Virdingu Lof og Dyrd, Englar sem Ord hans giørid, og Bodskap Guds framberid, Drottinn lofid og heidrid hædst, Herskarar hans, og Velldid stædst, þier sem Pionar hans heitid, og Herrans Vilia veitid, AEtijd lofid Gud eilijfann, allar Skiepnur sem giørdi hann, i hverium stad og Heimsins ælt, sem heyrir til hans Stiorn og Mælt, MJn Saal Drottni Lof syngi.

112. Psalmur.

Ma Syngia so sem, Sæll er sa mañ.

Af Hiarta øllu eg Heidra Gud, i Heilagra Fund og Raadi, Vegleg eru hañs Verk og Bod, vel giediast þeim þar ad gaadi, Riettlæti hañs ei riufast kañ, reyniſt þad allt sem setti hañ, liuft og lofſamligt bædi.

2. Myſkunſamur og milldur gaf, Miñing Dasemda sina, Saattmaala bregdur alldrei af, Aſtmeñ liet Fædu siña, Kuñgiøra liet hañ Kriſtnum Lyd, Kropt hañ sem giørdi fordum tijd, ad eignuſt Arf Heidiña.

3. Drottiñs Handa øll Dyrdar Verk, med Dom og Sañleik gillda, Hañs bod øll saman eru merk, obrygdul uñ Allder Allda, Fremiaſt þau jafnt med faſtri Trw, Folki sijnu ad senda nw, Saattmaala siñ vill hallda.

4. Nafn Guds Heilagt er Hrædiligt, hver mañ þvi ſkylldi uña, Upphaf Vitſku er ecki ſlijkt, sem Otta Guds ad kuña, Merkiligaſt þad Mañvit er, mun hvers sem eptir breitir sier, Lofſtyr alldreigi liñg.

Fodur Syni og Anda sie, ædſt Dyrd etc.

121. Psalmur.

Ton: Gud Myſkuni nu øllum.

Aunda eg mijnum og Augum leit, a Gud i Hædir Himna, hvadan eg Lauſn og Hialp mier veit, i hveriu Siñi koma, Af herra þeim kom mier Hialp

og

og Broт, sem Himiñ og Verolld giordi, ei lætur hañ miñ falla Foot, Frelsari miñ ad verdi, Svefn hygg eg honum ei fordi.

2. Sia hañ vakir eñ sefur siist, sijna geymandi Christni, Drottiñ sialfur þig verndar vijst, vid allri Neyd og Freistni, Gud sie Hond þiñi hægri skiool, ad Hag þiñ a Luckudegi, Audlegdar breñi alldrei Sool, Eymd Tungls og nijsta eigi, um Nott Motgangs þig megi.

3. Herra Gud Fadir hlijfd þijn sie, ad hitti þig eingin Pijna, Guds Son Jesus vor Grædare, geymi hañ Saalu þijna. Helgañ Anda eg um̃ þad bid, Iñgang þier þeñañ giefi, ad eignist Guds Naad og Andar Frid, wtgang sem Fromum hæfir, nu og um̃ alla Æfi, Amen.

124. Psalmur.

Væri nu Gud oss ecki hia, Ødruvijs wtlagdur.

Ef Gud er oss ei sialfur hia, Ovina Fiandskap mooti, Og Hag vorn vill af Himni sia, Huggun sie alldrei þrioti, Ef hlijfir hañ ei Israel, vid Ovina Svikum Heipt og Kvol, Hialp vor þa oll er wti.

2. Abburdir Maña, Afl og Viel, alldrei skulu oss hræda, Herrañ situr a Himna Stol, hægli ga kañ þeim eyda. Hyggi þeir Raad sijn haglig miog, hañ gengur þa um̃ añan Veg, Eiñ ma þvi ollu Raada.

3. Peir geysast fast og flijta sier, sem fegnir villdu

du oss eta, oss ad deyda þeim Agirnd er, alldrei ad Gudi giæta, sem Siafar Bylgiur briotast a, bæ-di Lijsi og Saal þeir villdu nä, Gud laati oss Myst-un mæta.

4. Sem Villu Mońum oss vilia Hel, i vort Blod þyrster sækia, þo kalla þeir sig Christna vel, Kieńing Guds laatast rækia, Vijsliga eitt siń vaknar þu, veitir þeim Hefnd sem Nafn þitt nu, til Skiols sijnum Skiemdum flækia.

5. Gyn sitt þenia med grimdar Mod, granda oss hafa i Huga, Pock Dyrd og Losgiord hier sie Gud, þeirra Ost kań ei duga, Lietst þeirra Snoru bresta braatt, Brøgd og Flaarædi falla i smaatt, hier viñst þa ad yferbuga.

6. Herra vor Gud og Huggun stædst, Hialp-arlausum vill siña, Nærdar dyrum er alldrei læst, ei kań þig Mańvit siña, þad segir: eingin Hialp sie oss, þa erum vier lagdir undir Kross, þo leitum Lijkna þiña.

7. Ovine alla hefur i Hond, med Hug og mætt þeirra øllum, þeirra Brogd eru hier ei leynd, þyrm oss ad eigi føllum, Mańvitid Trwñi moti bryst, med okomnu sig vill hugga sijst, um Adstod þvi a þig køllum.

8. Himiń og Iørdu hefur þu giort, Herra þijn Vernd vor giæti, Laattu þitt Lios oss lysa skiært, ad Skyn vort tendre og kiæti, I hreińi Ast og helgri Trw, halldist oss jafnan Giæfa su, Heim-ur hafi sijn Læti.

127. Psalmur.

Ton. Sæll er sa Mañ, sem.

Nema Gud byggi Bæe og Hws, og betri þad allt og prydi, giefi og Blessan Giæsku siws, med Grooda og Friosgan skrijdi, Fyrir øll vor Raad, Armod og Gied, ef Guds Hylli fæst eigi med, til einskis er vort Smijdi.

2. Nema Gud byggi Borg og Land, Bygging og Portin strøngu, og giefi til sijna Guddoms Rand, ad giæta þess fra røngu, Utan hañs Giæska giefi til Frid, þo gangi Vakt med brynjad Lid, þad verdur allt ad øngvu.

3. Til einskis er ærla upp ad staa, og a Kvølld fram ad þreyta, J vantru eiñi verda so, Vistar med Hrygd ad neyta, Þeim sem GUd ottast giefst vel Braud, gagnsamliga ææn allri Naud, Sofendum vill Gud veita.

4. Avoxtur Kvidar og vor Børn, er og so Giof vors Herra, hañ vill yfir þeim hallda Vørn, og hindra fra þvi verra, Giefur þeim Blessan Guds Son mætur, og giørir þad liost hañ ecki lætur, þeirra Atviñu þverra.

5. Ørvar margar og oñur Skot, eru i Kapps ans Hendi, Hañ vill skiota og hafa af not, hvert hañ þaug fra sier sendi, Lijka vill Gud ad Madur og Mær, i Hiwskap fiñist fyrr og nær, so hañ þeim eiñ umvendi.

6. Gott er þeim Mañi sem Gud vill mørg, goodsøm Ungmeñi veita, Vid Ovini sijna a Tuni

og

og Torg, truliga mæ hañ þreyta, Talar vid þa fyrer Turn og Port, a Tign og Heidre hañ fær ei skort, ef vill hañ eptir leita.

7. Dyrd Gudi Fødur og Syni sie, sungin og hellogum Anda. Blessan hañs voru biargi Fie, Bæia geymir og Landa, Efli hañ vora Ast og Tru, Almættug virdist Verndin su, i hvert siñ hia oss standa.

128. Psalmur.

Sæll ertu, sem þiñ Gud, i Sañleik ottast; Gack fram hañs giørvoll Bod, sem glogt nu vottast.

2. Þu munt og þiña neyta Prisleiks Verka, Sæll ertu so mun þier veitast sæmdin sterka.

3. Þijn Hwsfrw þijna Bygd, skal hañ veg sedia sem Vijntries vænust Dygd, kañ virda gledia.

4. Þitt Bord um̃bergis þa, ad synir sitia, sem Vidsmiørs Vidur sa, er vel mæ nytia.

5. Sie, hier þa Sæmdir sæ, i siñi veru, Guds Otta ef girnast a, þeir giptir eru.

6. Signi þig sialsur Gud, af Syons Velldi; so ad Jerusalem, med Heidri halldi.

7. Og þu munt eiñin Born, sia Barna þiña, og Israels ægiæt Vørn, ad Frid mun siña.

Sami Psalmur, ødruvijs, med somu Nootum.

Kristiñs þad eitt mun Mañs; mest Audlegd vera, Og Lijfi hryggvu hañs, hellst Blessan bera.

2. Ei-

2. Elijsañ ad ottast Gud, og honum uña, hañs jafnan heilog Bod, hallda og kuña.

3. Handbiorg þier Fædu fær, fullrar ad niota, Sañri þu Sælu nær, Sæmd muntu hliota.

4. Hwssens Upphelldi sie, Holl egin Kviña, sem gott Vijnvidar Trie, var Kvista siña.

5. Allt Bord þitt um̃ i hrijng, eins sitie Syner; Eik Vidsmiors og um̃ krijng, Ungvidir klienir.

6. Bwanda Blessan su, bregdst alldrei neinum, Eiñ Gud sem ottast þu, af huga hreinum.

7. Veiti þier giæfu Gud, Grandi vid vardi, Af Syon alla Tijd, og Grida Gardi.

8. Audlegdar Elli med, uñi þier giarna, Ad fengir Syni sied, sijdan Born Barna.

9. Folk Guds wr Faari leidt, Frid halldi lengi, Godfwsir aller eitt, Amen Meñ syngi.

143. Psalmur.

Heyr mijna Bæn Gud Herra miñ, og harma miña giætir, sia þu mig fyrir Sañleik þiñ, og sialfs þijns dyrst Riettlæti, Vid Pion þiñ gack þu ecki i Dom, eingin Mañeskia fiñst þa from, ef þijnum Alitum mætir.

2. Ovinir mæda mijna Sæl, mitt Lijf til Jardar troda, Setia i diña Sorg og Kvol, sem Meñ wr Heimi dauda, Miñ Anda piner Angur strijdt, i mijnu Briosti Hiartad mitt, hardar Hugraunir mæda.

3. Opt miñist eg um̃lidna Tijd, a Dæadir þijnar stunda, Eg segi fyrir ollum Lyd, af Verkum þiña

þiña Handa, Til þijn wtbreidi eg mijna Hond, epter þier þyrstir mijna Ønd, Eins og Jordu þurrlenda.

4. Herra ann dvalar heyr mig nu, Hug miñ lyr þungur Tregi, fyrir mier Andlit ei felir þu, ad Framlidnum lijkist eigi, aarla vil þiggia þijna Naad, þu ert mijn Von, þvi kieñ mier Raad, ad hallda þier þeckum vegi.

5. Atijd laangar mig eptir þier, Eilijfi Gud þig beidi, Fly eg til þijn ad fordir mier, Fiandmaña miña Reidi, Ad giora þiñ vilia gief mier skyn, Gud miñ ert þu, sæll Andi þiñ, a riettañ Veg mig leidi.

6. Endurnær mig fyrir Nafn þitt Gud, Neyd miñi gief þu Bata, Fyrir þitt Riettlæti þess eg bid, þeim verier sem mig hata, Af Giæsku þiñi afmaa þa, alla sem mijna Saalu þiaa, þvi Þion þiñ eg mig jaata.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

146. Psalmur.

Ton. Være nu Gud oss ecki hia.

Lofgiørd og Heidur Ønd mijn a, einum Gudi ad jaata, Vegsemd, Drottne sem viñast ma, veita i allañ maata, Æ jafnan skal mijn Æfe long, eilijfum Gudi sætañ Song, med Fognudi fraam laata.

2. Hafe þier ecki Hug nie Traust, Heims a Voldugum Moñum, Mañaña Sona Lid er laust, litlu orkandi ad soñu, Hverfur hañs Andi

di honum fra, hnijgur i sijna Hvijlu þa, Raad hañs vier fallin siñum.

3. Sa mun ovallta Sælu fꝏ, soñum Gudi kañ trua, fulla Von honum festir a, fra Drottni vill ei snua. Sa Himiñ Jord og hier med Sio, hefur skapad med Ordi þo, og allt þad þar yfir bwa.

4. Trufastur framar ollum er, alldrei kañ bregdast þetta, Offooktum veitir Adstod hier, ojofnud kañ ad rietta, Fꝏngada leysir Fiotrum af, Fagnadar Sion þeim blindu gaf, Hungrada hañ mun metta.

5. Uppreisn og Hialp er Herrañ þeim, Hernadar O-olld mæta, Raadvandra Mañа hier uñ Heim, hañ vill med Milldi giæta, Utlendingum er Adstod best, Uñsion Munadarlausra mest, Eckna vill Anaud bæta.

6. O-rꝏdvondum ollum kañ, Offa þeirra ad giallda, Abwd rꝏngre so eydir hañ, ei megna moti hallda, Christnina verrdar Kongur sa, Krapt hvers og Rijki ei endast ma, Eiñ Gud uñ Allder Allda.

Hædstum Fodur sie heidur og Magt, hañs Syni og Helgum Anda.

37. Psalmur.

Med Ton: Til þijn heilagi Herra.

Girem þig alldrei þa Gudlausir, Giæfu og Metnad hliota, Varast skallt þu ad ofundir, Illvirkia Luсku sliota, Eins sem snart visnar Grasid

Grasid grænt, giædi strax misser Laufid vænt, enn dvalar einskis niota.

2. Vona a Gud, og vel þier breyt, Vert kyrr, med Sæmd þig nærir. A Drottni sie þijn hugsan heit, Hiarta þijns Osk þier færir, J Valld hañs fel þu Vegiñ þiñ, voga a hañ i hvert eitt siñ, Hañs Raad þig Holpiñ giører.

3. Riettlæti þitt sem Liosid biart, Lioma siñ missir eigi, Sañindi þijn mun syna snart, samjafnast midium Degi, Lwt þu Drottni og leita hañs; læt þig ei styggia Audnu Mañs, sem fylgir vondum vegi.

4. Sia vid Reidi og særri Heypt, syndga þig ei med Bræde. Þvi illum verdur wt af steipt, Erfa Fromer Lands Giædi, Stund sijdar Gudlaus ecki er, ef Virding hañs villt skoda hier, burt svipt sañar þaug bædi.

5. Hreinlyndir erfa Aud og Land, una sier i Frid soñum, Jllgiarn byr fromum Ogn og Grand, yfir þeim gnystir Toñum, Eñ Drottiñ hædsti daxar hañ, Dag hañs vitandi nalægañ, Ohlijfiñ illum Moñum.

6. Hreckvijs dregur wt Sverdid sitt; sækist sokum ad eyda, hañ bender upp siñ Boga strijdt, byr sig froma ad deyda, Sialfs Hiarta stijngur Sverd hañs miott, so mun hañs Bogi bresta fliott, ei vinst auma ad meida.

7. Pad litla sem Riettlatur a, langt ber af Ræktum hiña, Handlegg þrioskra mun Herrañ slaa, Hreinferdugum vill siña, Eign þeirra hefur

 heil-

heilagt Laun, i Hardendum ei lijda Smaan, Alls nægd i fellum sjña.

8. Gudlausir meiga glataſt braatt, godir far Æfe langa, Ovinir Guds i þeirra Maatt, eins sem Reykur forganga, Illgiarn tok Laun, eñ alldrei gallt, er og goodsivs er hiñ aavallt, fordaſt Fiegirni raanga.

9. Þeir sem ad bleſſa biggia Laad, Bolvendur þrijfaſt eige, Godsivſa efter gudleg Raad, gledſt vel ad þeirra Vegi, Faai þeir nockurt Fall eda Grand, Frelsar þa Gud med ſiñi hand, ſo þeir ei ſigraſt megi.

10. Eg var ungur, nu Elli hlaut, ei ſa eg þad til bæri, ad hreintriwadra Upphelldi þraut, hañs Born þurfandi færi, Hañ gaf og laanar giarnan ſitt, goodsivs jafnan, þvi reiniſt hitt, Nægd hia hans Nidiumværi.

11. Laat af Illu eñ giør þu gott, giarnan þier þar vid hallder, þvi Drottiñ elſkar hreinañ haatt, Helgum ſijnum bregſt alldrei, Æfinlega vardveiter þa, vonder griñlega falla fra, Vodar faaſt þeim margfallder.

12. Laſtvarir erfa Landid allt, leingi þar iñi blijfa, Hans Muñur Vitſku mælir ſniallt, med Tungu kieñer vijda, Riettlæti Guds og Logmaal hañs, lifer i Hiarta ſæmdar Mañs, Braut þeſſ mun Bodum hlyda.

13. Gudlaus ſitur uñ goodra Ønd, girniſt i Hel ad leida, ei giefur Gud þa honum i Hønd, hañs Dom a þeim mun eyda, Vona a Gud

og

og Veg hañs hallt, vex þa Sæmd þijn, og audgast skallt, Illra ser Eymd og Dauda.

14. Ogudleguñ eg optsiñ sa, Ofdird kuñi hañ nooga, Virding hañs þotti viid og hæ, Vøgst hafdi bestu skoga, Eg gieck þar hia og hugdi ad, hañ fañst ecki i nockrum stad. Ein stund ried ollu looga.

15. Hreinskiliñ siert og hallt þig riett, Heill mun þier þad tilbwa, Fargast allir sem fylgia Prett, fra þeim mun Blessuñ snúa, Herrañ er fromra Hialp og Stod, Hlijfd og Styrkur i allri Naud, þeim eslaust a hañ trua.

4. Psalmur.

Med Lag, Til þijn heilagi.

Bænheyr mig Gud þa beidi eg þig, Blessuñ mijn og Riettlætl, sem i Hormungu hugg-ar mig Heyr mig Eymd mijna bætir, Pier Meñ hvad lengi mig lyti þier, leggist i þad sem eckert er, Allyge ydur kiætir.

2. Merkid ad Drottiñ Astmañ siñ, undarlega hier fører, hvenær sem bid eg Herrañ miñ, heyrir mig vel og nærir, Reidist eñ slaxed þo vid Synd, fialfir talid vid ydar Lund, I Hvijlu, hogværd lærid.

3. Offrid Riettlæti alla tijd, a Drottiñ skulud vona, hins spyr margur af Heimsins Lyd, Hver mun oss Giæsku syna; Piñar Asionu lææt þu Lios, lioma nu Drottiñ yfer oss, Hugga so Piona þijna.

4. Hier af fagnar mitt Hiartad mest, hinir þa Velferd losa, Af Korni og Vijni eiga flest, Okvijdiñ skal eg sofa, Øll mijn Von Drottiñ er a þig, Adstod þijn vel stadfestir mig, Vernd og Hialp villt mier giefa.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

73. Psalmur.

Med sama Lag.

Israels Gud er goodur þeim, Girnd Hiartans hafa hreina, Fall horfdist mijnum Fotum tveim, fest gat eg ei gaungu mißna, Ad heimskum var mier Hugraun mest, hia Gudlausum er Lucka best, odlast þeir alla Ost sijna.

2. Lijfs hæsska ei sem adrer sia, eins sem Haller vel standa, Alþijdu Motgang eingvañ sæ, ei mæta Pyngslum Landa, Riett Kristner verda ad reina Kvøl, Rængklætum Moñum geingur vel, Brwki vid Lucku blanda.

3. Þeirra Ossi mæ þykia Snylld, þar med vilia sig pryda, Forsug er þeirra Feiti gilld, flest verdur þeim ad hlyda, Nijdlega miøg ovirda allt, Illyrda, skaña hradt og sniallt, Osstærd med øllum þyda.

4. Siñ Muñ i Himiñ setia hætt, sveimar Tungan uñ Jordu, Alþydan flyckist ad þeim brætt, eins sem Votn afrañ keyrdu, Segia: hvad hirdir Gud uñ hiñ, hædsti virdir hañ eckt siñ, slijkt Hææd ad Gudi giørdu.

5. Sia þar og merk Gudlausañ Lyd, Lucku i Heim

Heim þo hlioti, i Idiulcyse allañ Tijd, Eigna og Hefdar nioti, Guds Born lifa i erbyrgd hier, og bera Kross a Herdum sier, oll Verolld er þeim i mote.

6. Skal þa wtgiort til einskis sie, ad hafda eg Hiartad hreina? Pvo mier Hendur i Meinleyse, Mædu vard þa ad reina, Um̃ heilaß Dagiñ Hirting leid, hafdi eg ad Morgni stora Neyd, hlaut Frid og Huggun ei neina.

7. Hia mier sagdi mitt Siñed hrætt; soñ mun þa meining hiña, J þvi fordæmdi alla Ætt, wtvoldu Barna þiña, Eg hafdi mier i Huga sett, hvernin skyllde eg þad skilia riett, Ofþungt var þad ad fiña.

8. Par til eg gieck i Guds Helgidom, glöggva Kieñing hans heyrdi, Auglios vard þeirra wtfor tom; um̃ þad mig vissañ giordi, Vallta og hæla biost þeim Braut, brætt hrapa þvi i mestu Praut, so þeir ad eingvu verdi.

9. Griñlega er þeirra Utfor aum, ovart med Swt fra falla, sem sa skiotlega skilst vid Draum, Skiemtun strax missir alla, J hverium stad so Herra liest, hefd þeirra, Mynd og Skrautid mest, i Eymd og Hædung alla.

10. Mitt Hiarta miog su Mañraun lyr, Mijn Nyru stack og þiædi, Ad Vitlaus eg telst sem añad Dyr, og Puss sa einskis gædi, Hia þier er eg þo hveria stund, helldur þu mier vid hægri Hond, leidir med þijnu Rædi.

11, J Heidur lokſins hefur mig, hvad fiñst svo

 gott

gott i Heimi, og Jordu, ad stodi jafnt vid þig; jeg gledst af Elsku þiñe, Ei siñe eg uñ allt añad þitt, eñ þo Holldid og Lijfed mitt, til fulls tijnest og liñi.

12. Sañl Gud ert mitt Sælar Traust, Sæla og Langgiæd eiga, hverier sem vid þig hallda laust, Heill og Nærd missa meiga, Hverier sem fra þier hoorast nu, Hefnd og Kvol griña veitir þu, hier og þar æfenlega.

13. Eñ þad mitt Hiarta hyllist Gud, helld mier Gledi eillijfa, eñ mijna Von i allre Neyd, a honum læt eg blijfa, Ad Dyrd Guds Lof og Dasemdir, Dagliga ollum byrti hier, medan mig lætur lifa.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

7. Psalmur.

Ton. Væri nu Gud oss ecki hia.

AF þier Drottiñ er oll mijn von, af Ovinum mig leysir, Ad grijpi ei mijna Ond sem Lion, ef eingiñ mig vid reysir, Herra miñ hafi eg so breitt, med Hondum mijnum giort oriett, stygt hañ, mig Fridar fijsir.

2. Og hafi eg miñ Motstodumañ, modgad añ fullra Saka, Sæl mijna þa ossæki hañ, svo hana kuñi taka, Til Jardar nidur trodi hañ Lijf, Tign miñi veiti eigva Hlijf, þar til i Dupt kañ þiaka.

3. Herra rijs nu og upphef þig, yfer Ovina Brædi, aptur i Stiett þa iñset mig, i hverri

baudst

baudst eg stædi, So til mijn Folkid safni sier, sø=
kum þess ad viñist mier, aptur koma i hædir.

4. Domari allra Drottiñ er, dæm þu uñ mitt Riettlæti, Akiefd Gudlausra endast hier, Osek=ur Lidsemd mæti, Hiortun og Nyrun þeckir þu, þvi siert miñ Skiolldur Herra nu, sem prwdsiñ=adra giæter.

5. Riettur Domari Drottiñ er, Daglega Ognn þvi giefur, Vilie nu Meñ ei siaa ad sier, siñur Sverdi rykt hefur, Boga siñ spent og bwid hañ, banvæn Skeyti ei vanta kañ, handvijs þa Hefn=din kiemur.

6. Giæt þess hvernin sem Gudlaus Mañ, griñ Raad hefur i Siñi, stora Olucku stofna kañ, stad þo þad eingvañ viñi, Opnadi Grof og ød=rum bio, i hana sialfur fellur þo, Svikrædi sijn ad siñi.

7. Olucka sem hañ ødrum byr; a hañs Hofud mun detta, ofan a Hvirfel hønum snyr, hefnd siña Illsku pretta, Herrañs Riettlæti hroosa eg, hañs Nafn losa aa allañ veg, og þacka hønum þetta.

Fødur Syni og Anda sie, etc.

8. Psalmur.

Med sama Lag.

Daasamligt Nafn þitt Drottiñ er, Dyrdlegt uñ Verolld vijda, J Himna Meñ ad þacke þier, þu tilbiost Losgiord frijda, Fyrir Barna

Muñ sem sjuga Briost, so þad Ovinum verdi ljost, Mood og Hefnd mætt ei lijda.

2. Hvenær sem eg þijn Handaverk, Himna og Tunglid skoda, og þañ skapadir Stiornum styrk, stoora undran mier boda, Hvad er Madur ad miñist hañs? Mykils þu virdir Soniñ Mañs, veglega villt hañ sida.

3. Fra Augsion Guds og Eingla Hird, uñ litla stund hañ lætur, sijdañ Kryner med Sæmd og Dyrd, sa Heidur er ægiætur, Hañ hefur þu eiñ Herra sett, hver øll þijn Verk ad eignast riett, Allt liest undir hañs Fætur.

4. Saudi Naut og allt añad Fied, og Dyr sem veida kuñi, Fugla Loptsins og Fiska med, sem fara a Siafar Gruñi, Dasamlegt Nafn þitt Drottiñ er; Dyrd þijn uñ allañ Heimeñ hier, ei verdur søgd med Muñe.

27. Psalmur.

Ton. Natturan øll og Edlid.

O! Gud þu ert mijn Adstod fliot, Upplysing og Lijfs Kiæti, Allra Mañrauna einka Bot, Offoknum þo eg mæti, Syrgia skal ei, nie siña þvi, slijkt kañ mig alldrei hrella, Ovinirner, sem mvia mier, mvnu sig þar med fella.

2. Herlid þo rijsi moti mier, mun ei par kuña ad granda, Hop mitt, Tru Von og Traust a þier, tæallaust skal jafnan standa, Eins Hlutar Gud, þig giarnan bid, Eg girnest hañ alla Vega, J Hwsi Christs, þar Hlysd er viss, Hvijld skal eg æfinlega. 3. Hañs

3. Hañs Mușteris ſo mætti eg, med Hiartans Glede vitia, Komiñ, a ſañañ Vitſku veg, vid hañs Pionuſtu ſitia, Undir Vænqwm hañs, er vijſt til ſañs, Vernd mijn þa Reidin kiemur. Biargi vill ax, mier Bwſtad ſax, burt fra Sorg- um mig nemur.

4. Hañ mun ſañliga hefia mig, af Hond Ovi- na miña, Offur beſta, Bæn admiuklig, Bot Harma kañ mier viña, Akallid mitt, mun Eyr- ad þitt, efalauſt vel medtaka, Pijns Andlitis til, eg vitia vil, vont kañ mig þa ei ſaka.

5. Fridar Aſian ei fra mier ſnw, Faxraxd- um Præli þijnum, i Brædi mier ecki burt drittu, Biorg mijn er hia, þier einum, Forlaxt mig ei, miñ Fader ertu, fyrr mig ei Hendi þiñi, Forell- drarner, foru fra mier, fieckſtu Hialp Æſi miñi.

6. Vijſa mier Fadir veg þiñ a, vijk miñi Ferd til greida, Ovinum mijnum frels mig fra, fullvel kantu þeim eyda, Von mijn er ſu, trauſt Bon og Tru, ad tiaxer Godvilld ſaña, Eg mun vijſt jax, Jeſu Dyrd ſiax, a Jord lifandi Maña, Amen.

117. Pſalmur.

Ton. Blijdi Gud Bornum þijnum ei gl.

Lofid Gud, Lofid og hver ſem kañ, gior voll Piod, Jax giarnan heidrid hañ, allir meñ uñ allañ Heim, ætijd hañ prijſi, Dyrd Allsher- iar Drottni þeim, Dag hvern auglyſi, Af þvi hañs

hañs, ædst Myskunsemi, Kyne Mañs, kuñ er i Heimi, Sañleikans, so Trygd ey gleimi, fost og traust i Ast a oss, Eilijfleg, eilijfleg, eilijfleg vist, er Halleluja, Eilijfleg, eilijfleg, eilijfleg vist, er Halleluja.

148. Psalmur.

Ton. Øll Christnin gief ad gaum.

Pier Himnar Hefied Dyrd, ad hun sie Drottni skijrd, Losid hañ i Upphædum, hroosid hañs Magt og Giædum, Her hañs og Einglar allir, æ losi hañ giørvallir.

2. Seg þu lof Solin skiær, sierhver Stiarnan frabær, Losid skal lysa og greina, losi hañ Tunglid hreina, Himnar ysir og undir, allar Losi hañ stundir.

3. Veglegt þar Vatnasafn, vijdfrægi Drottins Nafn, frabær Fegurdar Smidur, fullgiørt er hvad hañ bijdur, hans skijckun Takmork hallda, hañ rædur uñ Alldir Allda.

4. Hañ losi Haudrid blijdt, Hvalir og Diupid vijdt, Elldur Hagl og Snior Hvijtur, Udi, Stormur sem þijtur, hverier Guds Bodord heyrid, og hañs Skipan so giørid.

5. Hæsar og hæu Fioll, heidri þier Drottiñ øll, Eykurnar ecki sijdur, og allskins Cedrus vidur, Fuglar, Skogdyr, Fienadur, fioldi sem uñ Jord skrijdur.

6. Herrar uñ allañ Heim, Heriñ allur med þeim, þier Hershofdingiar allir, og so Domendur sniallir

sniallir, Yngismeñ, Meyar allar, Ungborn og gamlir Kallar.

7. Allt þetta skylldugt skal, med skyrt Lofgiordar Tal, hañs Nafni heldur greida, Herrañs Lof vijdt wtbreida, allt yfir Himna alla, og Jordena giorvalla.

8. Sijns Lyds upphefur Horn, Hiartans Frelsara vorn, O þier Jsraels Synir, allir hañs Pionar hinir, Syngid Lof allir saman, sæll Alleluja, Amen.

Fiordi Partur þessarar Psalmabookar, Hefur iñi ad hallda, Fimtiju Hugvekiu Psalma, Sem ort hefur Sælugi S. Sigurdur Jons Son.

Fyrsti Psalmur.

Uñ rietta þeckíng Syndariñar.

Ton. Hallt oss Gud vid þitt hrein.

O Gud heilagi Herra miñ, hefi eg aumur Præll iñ þiñ, Synda Eytur so iñ druckid, eins og Jord Vatni tekur vid.

2. Vijst

2. Vijst er mijn Synd wr maxta miøg, mørg Ung, gomul og svivirdileg, eñ þijn Reidi sa Elldur er, Ogudligum sem fortærer.

3. Riettlætid allt sem orkad gat, er sem Blod siukrar Kviñu Fat, O! hvad Ranglætid illt og frekt, er þa fyrir þier svivirdilegt.

4. Liosid medan i Myrkri er, mykla Byrtu þad giefur af sier, eñ þegar Solin a þad skyn, alla misser þad Geysla sijn.

5. Eins er þad margt i Athøfn Mañs, ad aaliti hædsta Domarans, ofullkomid og einskis vert, er vier þo meintum heilagt giort.

6. Hvar mun eg aumur frelsi sa? Þo flyia villde eg i Himiniñ Haa, þa er þar fyrir utañ Ef, er eg so tijdum styngdañ hef.

7. A Jordu er hverge Hæli hier, Herrans Skiepnur þær myia mier, med þvi eg hefi mod-gad þañ, miñ og þeirra Gud Skaparañ.

8. Asokun Heims er hord og stoor, Himins Lopt, Jord, Vatn, Elldur Sior, Einglar, Samvitska Satan señ, og sialfur Gud klagar vonda Meñ.

9. Hver max vid slijku reisa Rond, Riettlætid staar a adra Hond, þegar allt þetta amar ad, ecki er synt uñ Grida stad.

10. Glæpugum þeim sem girnast Raad, giefur Salomon heilnæmt Raad, i Biargskorum sig feli sliott, flyia vil eg nu þangad skiott.

11. Biargid þad sem hañ segir hier, sialfur Jesus vor Drottiñ er, Skorurnar eru Undir hañs, i þeim er Hælid Syndugs Mañs.

19. Lijf=

19. Lijfsins Uppspretta er þar ein, øll kañ su grœda Daudlig Mein, Svala dryck fiñur þyrstur þar, Pootta laug hiñ sem ohreiñ var.

20. Par vil eg koma Piaadur Prœll, þar vil eg felast Jesu sœll, medan Guds Reidi fram hia fer, fly eg til þijn þu tak vid mier.

21. Ecki þarf eg ad ottast þar, Aklogun Guds og Skiepnuñar, sa er fra allri Anaud frij, Und-um Drottins sem hvijlest i.

22. Herra Jesu miñ Hlijfdar Mwr, hialpa mier øllum Vanda wr, tak mig i þijna opnu Und, og aña stu mig i Dauda stund.

Añar Psalm.

Uñ Jdkan Jdranarcñar af Herrans Pijnu, Ton, O! mijn Saala uppvakna nu.

Siaadu og hugleid Saala, mijn Saara og beyska Jesu Pijn, siaadu hañs Mœdu megna, Kvalaña stœrd og Ofraun af, Ondina uppa Krossi gaf, pad leid hañ þiña vegna.

2. Siaadu hier þiña Synda stœrd, sia þu hvad myked kosta vard, Saar þijn og Siukdom grœda; Gud lijdur sialfur grima Pijn, Gud wthellir hier lijfi sijn, Gud kvelur margskins mœda.

3. O! hvad Banvœnligt er pad Saar, þar eckert añad til Grœdslu staar, eñ Barskierans Blod wr Ædum, O! þa kynia stœrd Krankleikans, kostadi Dauda Lœknarans, Guds þo a Himna hœdum.

4. Pu

4. Pu Christin Saala siaadu hier, Syndini svo Gud reidur er, þo hañs Son saatta bædi, Fødur siñ kiæraň fyrir oss, fallna i Synd og Daudans Bloss, Guds þo ei rienar Reidi.

5. Hañ tok þa a sig Hørund Mañs Helgande so Naatturu hañs, ad Synda Eytri eydi, hañ þa samteingdi Holldeð vid, heilagasta sitt Riettlætid, Guds þo ei rienar Reidi.

6. Allt þangad til hañ a sier bar, Illgiørd og Syndir Veralldar, Kvaliñ a Krossi deydi, hañ liet wt pressa Lijf og Blod, ad Leysa og græda Heimsins Piod, Guds þa rienadi Reidi.

7. Hvad Sløg, Saar, Bryxl, og Heliar Neyd, Hrakning og Smaanir Jesus leid, Blessadur i Bondum þreydi, Fadiriñ leit þa saaru Swt, Saal og Lijf hañs þa Blæddi wt, Guds þa rienade Reidi.

8. Hañ sem heilagur hingad kom, hlaut ad lijda so straangañ Doom, særdur med soddañ hætti, sa sem kiemur med Synd i Heim, sijdan lifer og deyr i þeim, titrandi jdrast ætti.

9. Hrædast og skiaalfa Skiepnu ber, Skapara siñ þvi hefur hier, Krossfest og kvalid bædi, Prællin maa þetta ottast eitt, ad hañ hefur siñ Herra deydt, Syndugur Helgañ hriaadi.

10. Christur lijdande Kvøl og Deyd, kallar til vor i siñi Neyd, lætum oss honum hlyda, Syndug Mañeskia siaa þu mig, sañliga hlijt eg fyrir þig, soddan Saklaus ad lijda.

11. Særir mig eitt og svijdur mest, sie eg og veit

veit ad Þiodin flest, mijna Þijn acktar eigi, O þacklætid sem Almeñt skier, allre Kvøl þyngra fell- ur mier, a mijnum Andlaats Degi.

12. Heyrdu nu soddan Sæla mijn, siertu þacklaat i JEsu Þijn, med Ast og Jdran heyta, Syndaña Verkum skiædu vid, sær þu ei framar Drottiñ Gud, nie hañ til Reidi reita.

13. Myskunar Fadir Myskun þijn, Myskuni oss fyrir Jesu Þijn, og helgi vor Hiortu framen, Jesu þijn Bæn og Benia Foss, Bot og Lijfgun sie øllum oss, Amen, O! Jesu, Amen.

Þridie Psalmur.

Um Avoxt sañrar Jdranar.

Ton, Sa Frials vid Løgmaal.

Syndugi Madur skiæ ad þier, Sæl þijn so holpin verdi, eilijst Lijf byrtar hver sa hier, hreina Jdran sem giorde.

2. Hvar su hin hreina Jdran er, er þar og Kvittun Synda, eñ su Kvittun hun aflar sier, Elsku Guds til Mañkynda.

3. Hvar Guds Ast er og Hylli hañs, hañs Sonur er þar medur, i honum Bot a Misgiord Mañs, Mañs Samvitsku þad gledur.

4. Hvar Samvitskan er glod og good, Guds Ande byr þar iñi, og heilog Preñing sem Hialpar Þiod, med hollri Lijfgiof siñi.

5. Þvi fær þeir allir eilijst Lijf, sem Yfirbot Synda viña, Eñ Andar tion og Eymda kijf, Jdrus narlausir fiña.

S 6, Drott-

6. Drottiñ þar uppa do a Kroſſ, ad deyia ſyndin mætti, laatum þvi ecki lifa i oſſ, Leſti med vondum hætti.

7. Saalar Daudiñ audllgur er, Illgiørd og Syndin Maña, undan drøgum þvi ecki vier, Idranar Verkid ſiña.

8. Aumur er ſa ſem ecki kañ, Illgiørdum Bot a viña, ſialfañ Gud fra ſier fælir hañ, med Fylking Einala ſiña.

9. Syndin ſtyggir Guds Anda wt, af Muſtere vors Hiarta, eins og Byflugur flyia Braut, ef ſiña Reykiñ ſvarta.

10. So ſem Gud framar øllum er, eiñ Hlutur ſa hiñ beſti, eins er og viiſt i ſialfri ſier, Syndin vor hiñ ſa veſte.

11. Nu þo Syndir ſem viñum vær, viiſt ſtorar heita megi, ef Idrun breidiſt wt yfer þær, Augu Guds ſiaa þær eigi.

12. Med þvi þu ſafnar Synda Fañs, ſijfellt og marga Vega, Idrunar taar þijns iñra Mañs, af þvoi þær Daglega.

13. Gief mier Herra i Hiartad mitt, hreinañ Idrunar Anda, ſo ad mijn Saal af Syndum kvitt, ſyngi þier Lof aan enda.

Fiordi Pſalmur.

Uñ þad ſæta Jeſu Nafn.

Ton, Jeſu Chriſtus a Kroſſi var.

O! Jeſu Nafn þitt Ilmſætt er, alla Myſkun og Frelſi

Frelsi lier, þvi bid eg þig miñ Jesus, vægdu og lijkna veykum mier, og vertu mier Jesu Jesus.

2. O! Hiartans Unun mñelig, Elsku þiñi bijsaafa mig, girnd mijn og Gledi Jesus, fyrir mier ecki feldu þig, fyrst þu ert Jesu Jesus.

3. Myskunartijmiñ medan er, myskuna þu og lijkna mier, Myskunar Mergdin Jesus, Myskunartijmiñ þegar þver, þa vert þu mier Jesu Jesus.

4. Orijme verdur ecki neitt, i þo Myskunar faangid breitt, mig takir milldi Jesus, saala mijn er af Syndum þreitt, siert ockur Jesu Jesus.

5. Øll Saalar Fæda ofþurr er, utan med blandest þad Vidsmior, sem ertu sæti Jesus, soddan Krydd miñi Saalu ber, siert heñi Jesu Jesus.

6. Synda Eytur eg sogid hef, Satan hlydande vondsku Ref, i þiñi Augsyn Jesus, Trwe eg þo fyrir utan ef, ad ertu mier Jesu Jesus.

7. Uppruna Synd sem erfda eg, aaklagar mig og þreyngir mig, i þiñi Augsyn Jesus, þo hun sie stor og sviwirdileg, samt ertu mier Jesu Jesus.

8. Fæding og Gietnad fleckar Synd, fordæmanlig er Skiepnu Kynd, i þiñi Augsyn Jesus, þo Saurgun fylgi soddan Mynd, samt ertu mier Jesu Jesus.

9. Satan oss jafnan svikid fær, Syndir Dagliga giorum vær, i þiñi Augsyn Jesus, sviwirdiligar þott sieu þær, samt ertu mier Jesu Jesus.

10. Po ad eg Soma svipti mig, samt kan̄ eg ecki ad sneida þig mykilli Myskun Jesus, epter þvi hun er æfenlig, oss ertu Jesu Jesus.

11. So sem mier harla hægt var þad, ad hrapa i Eymd og Kvala stad, fra þier frelsarin̄ Jesus, veit eg so hægt þier vin̄ur ad, vera mier Jesu Jesus.

12. J Lijfi Deyd og Domsins Hrijd, Daglega og um̄ allan̄ tijd, vertu mier veykum Jesus, fyrir þin̄ Dauda Fæx og Strijd, Frida mig Jesu, Jesus.

13. Minstu ei so a Syndir mijn, ad sialfur gleymer þu Myskun þijn, Heilagi Herra Jesus, Sæælar Lijfgun og Sadning fijn, siertu mier Jesu Jesus.

14. Ad lifa og deyia Lausnari min̄, Lijka koma fyrer Domin̄ þin̄, þori eg þvi min̄ Jesus, i þijnu Nafni eg frelsi fin̄, fyrst þu ert Jesu Jesus.

15. O! Jesu fyrir þin̄ Unda Foss, alla Kvalning og Deyd a Kross, og Nædar Nafn þitt Jesus, an̄ast þu Lijfs og lidna oss, Lof sie þier Jesu Jesus.

Fimti Psalmur.

Um̄ Ærwarin̄ar Jdkun.

Ton: Sæll ertu sem þin̄ Gud.

Drottin̄ eg aumur er, i Huxun min̄i, opt giori eg oriett þier, og Þijnu þin̄i.

2. Græt eg þad Godverk mijn, Glæp bæta eigi, so sem Synda Bot þijn, sijst nægiast megi.

3. Lætst

3. Lætst eg so leggia a, Lappañ Godverka, Fer þienan þijna þa, Prautar noog sterka.
4. Hver sem sig heilagañ, hier fundid giæti, hvad þyrfti ad hyra hañ, uñ Herrañs Riettlæti.
5. Undir Naad erum nu, ecki Logmaali, siaum til soddan Trw, Syndin ei briaali.
6. Hatt upp i Hiiminiñ, heilagi Fader, Syndgad hef eg Sonur þiñ, svivirdilegt þad er.
7. Aumur eg ecki maa, Arsi þiñ heita, virdstu mier þrioskum þa, Præls Nafn ad veita.
8. Ofng er Syndin su, sem mig vill pijna, laat hana lokſins nu, Lijfinu tijna.
9. Holdsins Jll Yferraad, uñ sijdir liñi, og missi Ast og Daad, Andiñ so viñi.
10. Eg hefi Helmskur Mañ, hyllst Satans Edi, uñ mier ad Ovin þañ, eg sigra nædi.
11. Otta vijst under bio, Ogn Dauda Kyssins, Jlls endir er hañ þo, og Jñgangur Lijssins.
12. Nær Lijsid wti er, oll Meinin þverra, þa mun eg þoknast þier, þu godi Herra.
13. Oll Syndin er þa kvitt, i Himna Sæti, eiñ Gud því ertu mitt, einka Riettlæti.
14. Daudañ ei ottast nu, nie Eymdar Kijsid, hædstur ert Herra þu, Heill mijn og Lijsid.
15. Saal mijn af Syndum kvitt, siaa mun þijn mæti, bodin i Brudkaup þitt, Brwdgumiñ Sæti.
16. Pa reini eg þad og fiñ, ad þu ert mier bædi, Blijdasti Brudgumiñ, og Brullaups Klædi.
17. Eg hefi iklædst þier, a Skijnar Degi, sa Skrwdi skylir mier, skadar Synd eigi.

18. I skiærum Skrwda heim, skal eg fram ganga, þa Drottiñ dæmir heim, a Degi stranga.

19. Dyrdar skart skal oss þar, skynandi giera, hvert oss til eilijfdar, audnast ad bera.

20. I sañа Sælu Dyrd, señ leid oss Herra, Su Losgiørd sie hier skijrd, sem ei ma þverra, AMEN.

Siotte Psalmur.

Uñ Huggun þess Idranda i Christi Pijnu, Ton, Konung David sem ki.

Allur Syndugs Mañs Somi sañliga folgiñ er, i þvi Frelsariñ frome, ad forsmadur varstu hier, og þiadur þungre Pijn, Daudi þiñ er Lijf Lyda, Lækning og Huggun frijda, Hoop mitt og Huggun mijn.

2. Pu eiñ Gud, allra Lyda, eg gat þig modgad vijst, eñ þo aptur ad þijda, orka kuñi eg sijst, eñ fyrir Christi Kross, er oss nu ordiñ Fridur, af þvi þig sialfañ vidur, sættir þu seka oss.

3. Sia nu þa Særing megna, Sonur þiñ lijda hlaut, fyrirgief þad þess vegna, Prælliñ illur sem braut, Drottiñ Myskuna mier, Synd mijn er Sandi fleire, samt er þijn Nadin meiri, þviad hun eilijf er.

4. Ef ad eg ecki jata, Illverk og Synda þrax, þa kañ i eingvañ mata, Aflausn þeirra ad fa, eñ ef auglysi þær, sarsviðirdiliga skarta, særande framid Hiarta, eñ Samvitskan Felmtur fær.

5. Halltu þvi ecki illi, Ast þiñi Fadir kiær, nie Nad

Naud i Naudsyn miñi, Naakvæmd allri mier tær, miñstu Myskunar þijn, reidstu mier aumum eigi, af þvi þu hefur sleigid, Son þiñ fyrir Syndir mijn.

6. Hver munu Aums Urrædi, a Reikningskapar tijd, þa señ adsækia bædi, Syndin og Riettlætid, sitt staar a hveria Hlid, undir Andskotans Hreidur, uppi Domariñ reidur, eñ Samvitskan svipt er Frid.

7. Verolld er øll i Loga, umhverfis Maññ þa, hvernin maa hræddur voga, i Herrans Augsyn fram̃ gaa? ei helldur falist fær, Hvad er þa hellst til Raada, hver vill þa Saalu naada, Hvar mun þa Hvijldin vær?

8. Hver er sa eiñ sem heitir Engill hiñs mykla Raads? Aumum vidtøku veitir, Verndariñ Lyds og Lands, JEsus þad eflaust er, milli haññs Hialpar Handa, hræddur mun eg þa standa, haññs Fullting blijfir mier.

9. Saal mijn þijn god Trw glædist, gled þig og fagna nu, uppa þañ er þu hrædist, okvijdin vona þu, vert ecke orvæntin, fra þeim sem fyrri sludir, slydu nu a þess Naadir, hañ reinest þier hollur Vin.

10. Miñ Gud eg ma þad jaata, mykel er Syndin mijn, þo er i allañ maata, eñ meiri Naadin þijn, oll mijn von i þier staar, gief þu eg glatist eigi, gief ad þig losa megi, hier og um̃ eilijf Ar, Amen.

Sio-

Siøundi Psalmur.
Um Avext Christi Pijnu.
Ton: Fader vor sem a Himnum ert.

Pa Herrans Jesu harda Pijn, hugleidi eg med Krapti, sijn, eykst þa mijn Trw og efliſt best, um þad tvent sem mig vardar mest, Ast Guds til mijn, og Náad hitt, Aforotin oll eg fæ vel kvitt.

2. Þegar min Herra hieck a Kross, hneigdi sitt Muñ ad kyssa oss, Arma wtbreiddi bæda sen, baudst til ad fadma alla Meñ, hañ lauk upp sijnum Hondum tveim, ad hialpa og audga oss med þeim.

3. Hañ liet þvi opna Sijdu sijn, so þadan, streymde Lijf-giof mijn, og ad hans Heita Hiartans Pel, hægra sie oss ad skoda vel, hañs Saar ern af Ofraun blaa, Ast velldur þvi þaug liomar at.

4. Lærtum ossi hañs opnu Und, iñganga þvi med gladri Lund, skodum hañs heita Hiartans Aast, hver oss Syndugum alldrei brast, i hans Saxrum er Naadar Nægd, noog Endurlausñ og allskyns Hægd.

5. Af sim Lijkamans Lijmum hans, lagadi Blod til Syndarans, Hondum, Fotum og Sijdu sen, so þad lijfgadi alla Meñ, og þad signada saara Flood, Syndir þvægi af allri Þiod.

6. Hañ var hrakiñ med þungri Prax, þrasamlega hañ Judar slær, slæ þeir Gadda i Holldid hañs, hans Blod wtkreyste Syndin Mañs, Mañs Hendur

Hendur Gudi uñu a, A honum margfkyns Kvelling lax.

7. Hañ strijddi Daudañ hardañ vid, hañ so oss veitti Andlaats Frid, hañ var sakfelldur hier a Jord, hañs Born so yrdi saklaus giord, hañ liet sig slaa med Heypt og Foss, hañ so ææklogun fyrrti oss.

8. Hañ stundi hææt med Harmakvein, hañ so oss bætti eilijft vein, hañ bar a sijnum Herdum Kross, hañ so Pyngd allri lietti af oss, hañ var deyddur og hrakiñ señ, hañ so lijfgadi alla meñ.

9. So sem þa Vijnber ofþyngd af, alla vega siñ Log wtgaf, eins pressadist vors Herra holld, hrundi hañs Dreire nidur a Folld, undan Pyngd alls Heims Illgiordar, og Reide Guds, sem Jesus bar.

10. Soddan Gagn fær þu Saala mijn, af Saarum Jesu og beysku Pijn, Handskrift sem oss var moti mest, med sier hefur a Krossiñ fest, hañs Blod hana af þvodi þar, i Pynghwsi Guds sem ritud var.

11. Vertu þvi gladur mæddi Mañ, Maña Hialp alla Jesus vañ, Ef stoor eru þijn Synda Saar, Saar hañs eru þier Lækning klaar, hañs Blod þad edla Umsal er, sem alla græding veitir þier.

12. Andlaat þitt Jesu og þijn Pijn, allra Meina sie Bootin mijn, i Lijfi og Dauda Athvarf allt, æfinliga mier vid þig hallt, þu heilog Preñing hyr og blijd, halldist þitt Lof uñ allañ tijd, Amen.

Attundi Psalmur.

Um̃ Fullvissu vorrar Sæluhialpar.

Ton: Lifandi Drottin̄ lijkna.

GLed þig mijn Sæl og giæt þu ad, Endi skapara þijnum, mundu han̄s Raad og minst a þad, þa myndadi han̄ þig i Leynum, ædur þegar varst eingin þu, Um̃hyggiu bar han̄ þijna, egin Mynd hans ert ordin nu, ei kan̄ han̄ þier þvi tijna, han̄ an̄ast alla sijna.

2. Nu þo ad vijsu Syndug siert, so Guds Mynd hafer tapad, han̄ sem af eingvu gat þig giort, gietur þig Endurskapad, Sa sem þig skop an Syndaflecks, Saurgun þijna kan̄ bæta, og Illsku root sem i þier vex, alla i burtu ræta, ad þvi skallt giorla giæta.

3. Hia Gudi erum lijkt sem Leyr, Leirpotta Smids i Hendi, um̃ Æsi sin̄ast eingver þeir, sem eru sijn Verk hatandi, skyldi han̄ þar til skapa þa, Skiepnu Kynd sijna Man̄in̄, Handaverk þaug ad hata og slæ, og brekia i Diofla Ran̄in̄, Sæl mijn ei þeinktu þan̄in.

4. Vijst er Skopun og Myndin Man̄s, mykid Guds Astar Merki, en̄ giør vottast þo elskan han̄s af Endurlausnar Verki, Alldrei girnest þu Glotun mijn, godi Hirderin̄ Sauda, fyrst ad þu þoldir þunga Pijna, þig gafst i Pijsl og Dauda, til Lijfs og Lausnar Pioda.

5. Sa oss Frid-keypti Fodurin̄ vid, fullnadar dyru Verdi, an̄ast oss nu og leggur lid, Lijf vort so eingin̄

einginn skierdi, þetta Tilflugt ei verdur vallt, velldur þvi þad eg seigi, su Naadar Giæskann gnæfer allt, Gud fyrir Prælinn deye, Saal mijn þvi efast eigi.

6. Vier erum Gud þijn Oska Born, og Arfar od Himna Vistum, so eliskar þu nu sierhvern vorn, sem D ott inn Jesum Christum, Naad og Uppfyllíng eilijfs lijfs, offgiefst i Syni þijnum, Uppsprettta Gods og Ending Kijfs, Uppgiof a Synd og Pijnum, gledst eg i Gudi mijnum.

7. Hvernin kann sa ad hata mig, Helfør mijna sem bætti, og gaf i Daudann sialfann sig, so ad eg lifa mætti, þo Ovinur aller mvie mier, mijna Saal fol klagandi, Jesus mitt Hoop og Hæli er, Helgun og Lausn fra Grandi, Tru mijn þvi stodug standi.

8. Lof sie þier Fadir fyrr og sijd, fyrir þinn Soneñ kiæra, og þier Jesu sem leyster Lyd, lijka sie Dyrd og Æra, svo Helgum Anda sama Veg; sana Vegsemd skal giallda, Þu Eining Preñing Odaudleg, uñ mier þinn Prijs margfallda, hier og uñ Alldir Allda.

Niijundi Psalmur.

Uñ þad, ad vier skulum eiska Gud mest.

Ton: Dreckum af Bruñi Naadar.

Mijs upp riett Christin Saala, Naad holl ad læra, stundlega Hluti Haala, ei haf þu kiæra, eñ þañ ypparsta Goda, elska og stunda skallt, hvers Nægdar Giæskan frooda, gott iñibindur allt.

2. Uppsprettan alls hins gooda, er hia Drottni, honum ætt Ast ad bioda, so alldrei þrotni, Skapa-

Skapada Skiepnu neina, skallt ecki elska þu, þvi eingvañ Astar beina, aptur þier giélldur su.

3. Þeim ættu ollu ad tæra, æstargeingi, er þig hafdi þa kiæra, er þu varst eingin, þa hañ til Reidi Reittir, rasandi tijdt og þrætt, Syndsamliga so breittir, samt elskadi hañ þig dætt.

4. Hiartans Unutar Ardur, uñ instu Reita, og Andar Alldingardur, mæ Elskan heita, hun utilokar Heimiñ, af Hiarta Mañsins best, Satan og Synda Keimiñ, Sigrar og grædir fiest.

5. Hun læsir Diofla Dyki, og Dæxdir eykur, hædsta Himna Rijki, hun upplijkur, æst er Alvaldra Merki, ecki til Hialpar sein, ivt af Elskuñar verki, auglysist Triwin hrein.

6. Ef Sæxlin elskar eigi, þañ ædsta Gooda, dauda ad soñu segi, og Somasnauda, Yndishægd eingva hefur, og eingin Rollgheit, Ugglaust i Syndum sefur, sitt hialpar Raad ei veit.

7. Gudi þvi ætt ad uña, af ollu Hiarta, eingvar Idiur kuña, ædra ad skarta, ef þu uppbyriar eigi, ad elska Drottiñ hier, upp fra þeim efsta Degi, ecki veitist þad þier.

8. Sviptu mig Synda Galla, mkñ sæti Herra, og bañada Elsku alla, læt i mier þverra, gief ad þier einum uñi, og elski Hiartaklær, so ad eg sijdar kuñi, ad siæ þig uñ eilijf Ar, Amen.

10. Psalmur.

Uñ vora Fridþæging.

Ton. Mitt Hiarta hvar til hryggist þu.

O! hvad

O! hvad mykel er Mykun su, miñ Jesu sem oss veittir þu, Siukdom vorn sialfur barst, fyrir Heimsins Syndir særdur varst, sveid þier Und eñ Hiartad þitt skarst.

2. O! þaung Vilkiør og Byti best, ad barstu Riettlætur Straffid mest, Ranglætur fañ þo Frid, Heilagur tokst þu Hegning vid, hiñ Syndugi fieck þa Grid.

3. Þu tokst a þig hid vesta vort, var þad Syndin sem høfdum giort, þitt besta þu gafst oss, þad var Lijfid og Lausnar Hnoss, leidstu sialfur Daudañ a Kross.

4. Og nu med þvi þijn Elskan mest, a sig took þad, sem vort var vest, bestu Eign biodum nu, Lijkami vor og Saal er su, soddan Hnoss er girnist þu.

5. Hefder þu ecke Herra trwr, hialpad Ranglætum Dauda wr, og keypt hañ Kvølum fra, þijna Riettlæta furdu fæ, fyndid munder hafa þa.

6. Fadiriñ hefur Hefnst a þier, Hverskyns Syndir sem giordum vier, þvi siest oss Prælum vægd, þad er þier Saal mijn Siñis Hægd, ad Synd er Kvitt, eñ Reidi Guds lægd.

7. Hvernin kantu þa Herra kiær, ad Hefnast a oss fyrir Syndir þær, sem ad þu sialfur barst? Saalin þyn af Sorgum skarst, ad Synd fyrer oss þa giørdur varst.

8. Eingiñ hefur nu Afl nie Valld, a oss ad leggia Hefndar gialld, utan einasti hañ, fyrir vor

Brot

Brot sem borga vañ, og bwiñ er ad Fridkaupa Mañ.

9. Gled þig mijn Saal vid Sañleik hañs, er Syndugs vill ecki Dauda Mañs, ad eilijfu seger hañ satt, i þeirri Tru þu stødug statt, sterka Trygd hañ vid þig batt.

10. J Guds Metaskaal Myskun er, mykiu þyngre þa viktum vier, helldur eñ alls Heims Synd, siertu alldrei so Saal mijn blind, ad soddan Huggun tapir i Vind.

11. Mundu ad Synd er Mañsins Verk, eñ Myskun Guds þo stendur sterk, er þeirra olijk dæid, Illgiord stundleg, eñ eilijf Nød, og osegianlegt Drottiñs Ræd.

12. Fly eg nu aumur argur Præll, undir Næd þijna Gud miñ sæll, syndu þvi Myskun mier, þig skal lofa og þacka þier, þad a medan Eilijfdin er, Amen.

II. Psalmur.

Uñ Fridar bot fyrer vorar Syndir.

Ton. Hver sem ad reysir hæga Bygd.

Milldi Jesu eg miñist nu, Myskunar Bod þitt kiæra, Syndugum giørdir sialfur þu, soddan Ordum ad tæra. Aller sem þiaist þyngsla Pijn, og þreittir erud, komid til mijn, ydur skal endurnæra.

2. Par til giøri ea so svara þier, Sañleiksins dyrsti Muñur, syndaña þungi þreynger ad mier, þier er miñ Breistur kuñur, Andvarpa eg i Eymdum

dum mijn, og vil þvi giarnan koma til þijn, lifandi Lijfsins Brudur.

3. Þungar eru sem ærid Bly, ofmargar mijnar Syndir, erfida eg og þiaaist þvi, þessari Byrdi undir, Glæpafullan eg alldur el, en vil þo giarnan deyia vel, Herra mier Huggun sendir.

4. Kom þu min Jesu kom til mijn, kom þu med Asian byrri, þviad eins kan eg koma til þijn, ad komir þu til mijn fyrri, kom þu og svala mæddum mier, margskyns Synda eg Okid ber, Endurnær mig Naad nyrri.

5. Hialpi mier best þijn heiløg Und, Hialpi mier best þin Daudi, og Lijkami þin sem leid hier Bønd, Langadur Þyslar Bloodi, Saar þijn, Undir og Arnan trw, og allt þad fyrir mig þoldir þu, Hialpi mier Herra godi.

6. Daudi þin fan oss Frelsis hlijf, Frid Lijfgun og Riettlæti, meir mun þa þitt Lifanda Lijf, liena oss allskins Mæti, hvar þijn Minning i Hiarta var, Herbergiar þu og Lifir þar, Tign er þad soddan Sæti.

7. Gled þig nu Saal mijn, gled þig nu, Gled þig i Drottni þijnum, er obedin veitti Ast og Tru, Ovina Flocki sijnum, Vina Graatbeidni vill han þa, veita giarnan og Myskun tiaa, Hægd er þad Huga mijnum.

8. Þegar þu Hiartans Herra min, hiedan giører mig kalla, leid þu mig þa til Lijfsins in, a lidmandi Dyrdar Palla, so ad mier hlotnist Heillir

Heillir þær, ad beyra þig, ſiaa og vera þier nær, og loſa um̃ Eilijfd alla, Amen.

12. Pſalm.

Um̃ Art og Eginlegleik ſañrar Trwar.

Ton. O Fadir miñ, eg Prælliñ þiñ.

Upp, upp, mijn Saal, er þier nu maal, ad yfirvega tru þijna, Kraptmykil er, Chriſto þvi ber, kiærar Packir ad ſyna, Edla Hlut þañ, iñ gaf þier hañ, aattu þvi ſo ad greina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

2. Af Tru þad ſkier, ad verdum vier, vel iñplantadir Chriſte, eins og Viintrie, viſſ Meiſtare, vid grædir lauſa Kviſte, af Drottni maa, Lijfs Frioſgun faa, frægri eñ nockra Gimſteina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

3. Olli Tru ſterk, Abels Forn verk, allvel þocknadiſt Gudi, Drottni ſo ſætt, þikir miog mætt; Muñ-Offur þeſſ ſem trudi, er þad bæn ein, oflug og hrein, orkandi Botum Meina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

4. Enochs tru vañ, ad ſa Guds Mañ, upp var numiñ i Hædir, hun ſo Girnd Mañs, til Himna Rañs, Heimſins fra Gliſt leidir, Eilijft Lijf þvi, og Ibwd Chriſti, oſſ giefſt hier nu ad reina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

5. Soñ Tru þad vañ, Sara gat Mañ, ſijnum i Alldurdomi, ſo gietur Chriſt, ſierhver Saal viiſt, ſem er prydd Skijrleiks Blomi, Eñ þetta hier, andliga

liga ſkier, ofl gan vid truar Beyna, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijſid og Truna hreina.

6. Af Tru þad kom, ad Abraham, Iſaach foorna kuñi, ſialfs Vilie Mañs, er Saalar hañs, Son ſa hun heitaſt uñi, Andliga i Tru, honum Offra þu, Elſku ſijn þier ei neina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijſid og Truna hreina.

7. Olli Tru good, Iſraels Piood, yfirgieck Hafid rauda, ſo komuſt vier, Hættulauſt hier, Heims yfir Sioiñ Nauda, Rahab Frid fañ, frelſaſt ſo Mañ, fyrir Truna alleina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijſid og Truna hreina.

8. Hrein Tru þad er, þa Hiartad hier, Herrañ medteked gietur, med Arnan hañs, og er til ſans, i honum Trauſtid ſetur, fullviſſ uñi þad, hun fiñi Naad, fyrir Grædorañ Meina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijſid og Truna hreina.

9. Upprenur ſu, hin oflga Tru, af andligu Guds Ords Sædi, eins græer ſem Tun, Andiñ og hun, eitt eru þeſſi bædi, Ords Guds er Far, ſem Andañ Feriar, iñ i Hiartad Leid beina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijſid og Truna hreina.

10. Opt nefud Tru hier, Andligt Lios er; Upp liomandi Mañs Hiarta, Geyſla þa ber, ſem giefa af ſier, Godverka ſkynid biarta, hvar þad fataſt, þana þar braſt, henti þad Bernſku meina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijſid og Truna hreina.

11. O! miñ Jeſu, mier iñgief þu, andligt Lios Truariñar; Lyſi þad mier, ſo lære eg gior, Leid Saaluhialpar miñar, ſo eilijſt Lijf, eptir Heims

Kijf, eg mætti faa ad reina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina, Amen.

13. Psalm.

Um̃ andligañ Hiwskap Christi og Saalariñar. Ton: Eins og sitt Barn.

Bw þig Saal mijn, Bidlar til þijn, Blessadur Gud aan efa, eg vil þig mier, eg vil þig mier, Jesus so tier, jafnan og æ trulofa.

2. Gled þig nu þvi, Gudi þeim i, er giefur þier Brullaups Klædi, og gloandi Skart, gloandi Skart, girniligt margt, Gullhrijng og allskins Giædi.

3. Flijttu þier þa, Fegurd hañs sioa, fagnandi tak vid honum, Brudgumi þiñ, Brudgumi þiñ, med Blomleik siñ, ber laangt af Mañasonum.

4. Hañ skyn sem Sol, þa Heimsins Hiol, heitast upp lioma kuñe, Dafrijdur Sveiñ, Dafrijdur Sveiñ, Dyrd Kryndur eiñ, Drýpur Naad af hañs Muñi.

5. Athuga þu, þiñ Aumleik nu, og hañs Hartignar Prydi, so veitstu gior, so veitstu gior, hver Sæmd þad er, sier tok hañ þig fyrir Brwdi.

6. Pu varst nakin, þvi var ei Kyn, þyrdir ei iñ ad koma, i Kongsins Sal, i Kongsins Sal, nie koma a tal, vid Christum þiñ Brudguma.

7. Synda Lorfum, sijdur þorfum, sialfur hañ þig wr færdi, Silkisat nytt, Silkisat nytt, med Soma prydt, sijdañ til Eignar tærdi.

8. Gyllini Armbond, gaf þier a Hond, Gud-
vef

vef og Brwdkaups Klædi, og Eyrna skart, og Eyrna skart, eñ allt Oþarft, af þvodi sijnu Blodi.

9. Allt hvad hañ er, Otygin þier, Alum Brwdur giefur hañ þetta, Hunang Vidsmior, Hunang Vidsmior, þa Hungur skier, Holld sitt og Blood til Rietta.

10. Ecki neitt slijkt, eda þvilijkt, orkar þu honum ad veita, hellst mæ þo dæst, hellst mæ þo dæst, ad Hiartans Ast, sem hefur hañ til þijn heita.

11. O! hvad Sæl su, sijdar og nu, Sæl og blessud ma heita, soddan Teingd nær, soddan Teingd nær, ad Son Guds kiær, sier vill til Ecktajæta.

12. Trwin a hañ, traustast hun kañ, Teingdir slijkar ad festa, allt hañs Gots er, allt hañs Gots er, eigenlegt þier, Æra og Tignin mesta.

13. O! þu Sæl mjn, Unusta þijn, æstwdliga tak moti, halltu vel Trw, halltu vel Trw, Hoorast ei þu, hañs Vngan so ei þrioti.

14. Þier Jesus kiær, þa Pockum vær, þu i Teingd oss ert komiñ, leid þu oss iñ, leid þu oss iñ, Lijfgiafari miñ, i Lambsins Brwdkaup, Amen.

14. Psalm.

Uñ Christi dæsamliga Mañdoms tekning. Ton: Ofan af Himnum hier.

Lætum oss nu mijn Liufust Born, litla Stund hepta huga vorn, þessu stundligu Starfi fra, stunda og þeinkia Andlegt a.

2. Hiartans Augun þa hefium fyrst, hiedan

og uppa Jesum Christ, athugandi hver Ast hañs var, og Leyndardom hañs Fædingar.

3. Hañ stie nidur i Holldid vort, hañ so off feingi Guds Born giort, Heilog Fæding og Holldgan hañs, hreinsar og bætir Saurgun mañs.

4. J Tijd Fridsama Augusti, off villdi Jesus fædast þvi, so ad hañ fengi sett til sañs, Saatt og Frid milli Guds og Mañs.

5. Hañ fæddist þvi af hreiñi Mey, hañ syndi þad hañ kyñi ei, Andlega ad fædast utan þar, Osaurgad Mañsins Hiartad var.

6. Ovigner fæa þañ Fognud fyrst, Fæding Christi þeim bodadist, þvi honum best þeir þocknast hier, sem þykiast i Hiortum Dalitler.

7. Einglar boda fyrst Fognud þañ, Fiaarhirdurum, þvi sialfur hañ, Saalnaña Hirder sañur er, sem þeinir Veg þeim villtur fer.

8. Med Fiaarhirdurum forum af stad, fæddum Jesu nu leitum ad, J Bethlehem (þad Braudhws er) Barnid i Reifum fiñum vier.

9. J Jotu liggur Sveiñiñ sa, Sofnud Guds Barna þyda maa, heilog Ritning er rett til sañs, Reifarnir þessa Guds og Mañs.

10. Mykel og stor er Myskun su, mier aumum veitir Jesus þu, þa ecki komst eg upp til þijn, ofan stiest þu hijngad til mijn.

11. O! hvad furdanlegt er þad Raad, sem uppa fañ þijn Vijsdoms Raad, ad Myskun er nu aa-[illegible]att vid, allra straangasta Riettlætid.

12. Hreinsi nu best mitt Hiartans Hws, Heilog þijn

þijn Fæding miñ Jesus, gack sijdañ iñ til Gystingar, Gud-velkomiñ ad hvijlast þar.

13. Allir samsyngi Eingla Hird, i Upphædum sie Gudi Dyrd, A Jordu Fridur eiñin sie, og Moñunum godur Vilie, Amen.

15. Psalm.

Um̃ Avext Christi Mañdoms.

Ton. Til þijn Heilagi Herra G.

Eg boda ydur Engill tier, æriñ Fognud til Handa, Saal mijn þu hefur Huggun hier, Hrædslu laat þier ei granda, Fagnandi tak vid Fæding hañs, sem forbetrad hefur Rærdid Mañs, Lijtgad og leyst wr Vanda.

2. Oss er skrifad ad Oliu kvist, i Orkina Dw san bæri, audsynandi so Folki fyrst, Floodid nu þurfda særi, eins hefur Jesus fært oss Frid, af Fodursins Hendi Saatt og Grid, Eñ Reidi hañs ruñin væri.

3. Oss hefur Jesus Elskad heitt, ad ellijfu samteingiandi, Guddoms og Mañdoms Art i eitt, osslijtanlegu Bandi, hvernin mun þoi hañs myskun þa, Mañiñ gieta sier slitid fra, Holld sitt og Blod hatandi.

4. Pañ Leyndardom um̃ Holldgan hañs, hver mun wtskyra kuña, Loflig Hœtign vid Læging Mañs, liet sig samteingiast uña, Hvad er dyrdlegra helldur eñ hañ, hvad er slæmra eñ tijndur Mañ? þo vill Gud þessum uña.

5. Ogrijpanligur Gud var þad, giordi Mañ-

 skiepnan

skiepnan reita, þo bar hun sig i elngdu ad, epter Saxtum ad leita, þa klæddist heñar Holldi hañ, Heimiñ sætte vid sig sialfañ; Frid og Vægd fws ad veita.

6. O! hvad su Skulld var ofur stor, aattum vier Gudi ad greida? Jesus Blessadur Brodir vor, j Borgun liet sig deyda, fyrir oss greiddi fulla Boot, feigins-Hendi took hiñ a mot, greidur til Lijfs ad leida.

7. Herrañ skoop Mañsins Holld og Bein, helld eg þad Dasemd saña, þo gnæfir þessi Giæskan eitt, hañ gaf sig til Lausnar Maña, J Adam er Meinleisid mist, meira giefst nu fyrir JesumChrist, Riettlæti og Holl Himnaña.

8. Sææl mijn af Alwd þacka þu, þijnum Drottni Skapara, Lausnara vorum lijka nu, til Lijfsins vill þañ þig spara, Gudi sie Lof i allre aatt, Einum og Þreñum sungid hatt, Amen þar eg til svara, Amen.

16. Psalm.

Um andlega Endurnæring Gudhræddra. Ton. Giæskurijkasti Grædari m.

Eitt Glestabod miøg mykld þo, Milldur og rijkur Gud til bio, Hungradir hellst þess neyta, Syndaña Angur sem Mañ skier, Sæælar Hungur þad andligt er, Sadning maa hrein Trw heita, Maña, Piod þa, Engla Braud, þad eyddi Naud, a Eydistollum, Sætara bijdst nu Svongum øllum.

2. Kræsilig Maaltijd kallast mar, Kriddud Fæda

da er Bordi a, Hungrud Born heyrid þetta, Almanndi Rietti etid nu, Aflausn Synda og Nad Guds tru, svanga mar soddan metta, Jesus, Fridsins, Botin Kijfs, er Braudid Lijfsins, best ad neita, af Drasi fullir ei um þad skeyta.

3. Þeir Men sem hofdu fest sier Fliod, forsmaadu þetta Giestabod, og villdu ecki koma, skijrlijfar Meyar þaadu þad, þvi sig hofdu ei samlagad, Satans illum Osoma, siar þu, Saal nu, Herra þijnum Hlydni sijn, en hoorast eigi, svo inleidi han þig og Eckta megi.

4. Jesus Christus Andlegur er, Eliseus sem vitnum vier, alhægt sie allt ad vina, Sætleikans Vidsmiór Himneskt han, hella i tomu Kierin kan, hvar þau maa saa og fina, Eins skier, oss hier, aast a Christ, þar inhellist, i allra Sinn, sem Elskan til Heimsins byr eingin inn.

5. Syndugir Men i Sodoma, sagda Maaltijd ei girntust a, en þo Loth opt þeim bydi, Himneskur Elldur epter þad, uppbrendi Folk og dreckti Stad, eingin von var a Fridi, eins maa, en siaa, Drottins Reidi, eilijf eyder, allra Geingi, sem Brudkaup hans Forsma, en bodnir lengi.

6. O-gagn stormykid er þad Þiod, ef forsmaa þetta Giestabod, vijst er sa vesæll Lydur, eilijft Hungur og Ovilld strijd, yfir þa kiemur fyrr og sijd, alldrei þeim optar bydur, miog blind, Mankynd, su maa heita, sem vill neita, soddan Vistum, og hirder ei þiggia Herran Christum.

7. Gud hefur Maata anan en, i sitt Heimbod

ad kalla Meñ, iñra þad oſſ vid vijkur, Hugſkots Dyrnar þa hañ a knyr, heiløgum Þanka til vor ſnijr, ſæll er þa ſa uppljkur, Hier ma, hver ſiar, ef Huxun good, i Hyggiu ſtood; med helga Parta, Drottiñ þa klappar a Dyr þeſſ Hiarta.

8. Athuga ſoddan aumur Mañ, upplæattu ſtrax þa kallar hañ, adur eñ a burt vijkur, Añars ſitur hañ eiñin kyrr, er þu klappar a Nædar Dyr, og þeim ecki upplykur, ef þier, ad ber, Godañ Vilia, Guds þad ſkilier, Giæſkumilldi, og Neyſta hañs Aſtar ſem næraſt ſkylldi.

9. Aſtarneyſtiñ er Ande hañs, er alaſt ſkal ſo i Brioſti Mañs, ad breñande Bloſſi verdi, at ſlocktu Madur alldrei hañ, ecki briot helldur Guds þijns Nañ, ſo rycki ei Reidi-Sverdi Hiartad, er þitt þad, hañs Muſtere, hvert oſſ bæri, hreint ad vanda, og Herbergia ſijdan þañ helga Anda.

10. Sia þu til med mier ſañi Gud, ſo eg kuñi þitt Gieſtabod, giarnan med Þockum þiggia, Hiartad mitt er nu opid þier, ætljd velkomiñ ſiertu mier, ei vil þig a burt ſtyggia, Sæl mijn, ſie þijn, Brudur tru, ſem bwiñ ert þu, til Brwdkaups kalla, læt hana ſia þig uñ eilijfd alla, AMEN.

17. Pſalm.

Uñ Avort Skijrnariñar.

Ton: JEſus Chriſtus a Kroſſi var.

Hygg þu ad Sæl mijn hvad þad er, i heilagri Skijrn

Skijrn Gud veitti hier, eru þad Andleg glædi, Saurgun sem fyrer Fæding ber, fægar og helgar bædi.

2. Skijrnin þvi ollu orka kañ, aptur ad nyu fædist Mañ, vijst fyrir Vatn og Anda, Ofta barn Drottins er þa hañ, Arfi til Gotz og Landa.

3. Andi Guds fordum olli þvi, ad Lijfs hræring kom Votnin i, So skiedur i Skijrniñi, hañ gior ir hun sie hrein og ny, helgud af Nærvist siñi.

4. Allir þeir Christo i klædast, i Skijrniñi sem Tru ei brast, þvegnir i þessu Floodi, hverra Skrydi so hvijtfægast, i Heilogu Lambsins Bloodi.

5. A Jerusalems Vollum var, Vatns Dyki allskins Lækningar, þa Engill Guds þad hrærdi, þessa Skijrn vora þad teiknar, þvi oss Synda Bot færdi.

6. Foornaña Blood var þvegid þa, i þessu Dyke Bethesda, so þvæst Christi Blods Kraptur, eiñen ofan i vorn Vatnssa, vel hreinir fædunst aptur.

7. Heilagur Ande ofan fer, i Va[illegible]slaiñ þa skijrunst vier, sialfur þar saman hrærir, Blodsed Christi vid Vatnid hier, vorri Saurgun fortærir.

8. Pharao med siñ Hrausta Her, i Hafinu Rauda dreckti sier, J vorri Skijrn so skiedur, Adam Gamli deyr eiñin hier, ollum Synda Hoop medur.

9. Su Laug var Glersior þessi þa, þañ Johañes i Anda sæ, giegnum Skijrn skyna kuña,

Riettlætis Geyslar Herrans hær, i Hiortun og Sælir Mana.

10. Ezechiels þad Vitrun var, Vatn af Mysteri framstaut þar, gaf Lyf og Græding sana, kan so Skijrnar Flood Christnianar, Kæmid hreinsa Syndana.

11. J Skijrninni eru allir Menn, af andlegu Meini græddir senn, er þvi vel adgiætande, ad vær ei Syndgum aptur enn, so anad verra hendi.

12. Christi Riettlæti klædunst vier, sem kostulegasti Skrwdinn er, þvi ber oss vel ad vanda, ad vær hann kvolum ecki hier, med Okla...ndum Synda.

13. Endurfæding vor orka kann, ad Krossfestist sa gamli Mann, enn nyr upp aptur standi, i meinleyse uppalist hann, æfinliga blijfandi.

14. Sierhver Madur, sem nællt er hier, Mysteri Heilags Anda er, þvi skylldi hann vel vanda, vegleganni Sessi i sialfum sier, sóddan Giesti til Handa.

15. Vier hofum vijst i Vatnsins Sæ, vorum Gudi Trulofast þa, og svarist allar Stundir, Lætum oss ecki sijdan sia, Satans Merkiunum undir.

16. Send þu oss Drottinn sana Dæd, so vier behølldum Skijrnar Næd, enn alldrei af oss briotum, Hier med prijsum þitt Hialpar Ræd, hvers æfinliga niotum, Amen.

18. Psalm.

Um Christi Lijkama og Bloods Hialpsamliga Medtekning.

Ton.

Ton. Giæsku Guds viet. priisum.

Hver sem ad Holld mitt etur, hver sem dreckur mitt Blood, Jesus soddan framsetur, su lifir ætijd Piod, O! hvad gott Giestabod? O! hvad hollt Andar Fæde? O! hvad Lijfkroptug Giæde? O! hvad sætt Engla Braud?

2. Nu maa neyta og drecka, Naadarbraud giefst öss hier so meigum siaa og smacka, hvad sætur Drottinn er, O! hvad hollt Himna braud, eilijst Lijf i sier hefur, eilijst Lijf Piodum giefur, eilijst Lijf ollum haud.

3. Lifanda Lijfs af Brunn, laatum öss drecka senn, Guds Hwöss Gnægd hun kunn, giora vel druckna Menn, komi þvi þyrstir hier, kaupid fyrir alls ecki, Eti svangir og drecki, biodast nu bestu Kior.

4. So ertu Saal mijn lijka, sannliga bodin nu, fyrir Sadning so rijka, svong og þurftug ert þu, Fagnandi flyttu þier, fyrst þinar Forþienustu, Fie og Gull eckert veistu; giefins þa þigg þu hier.

5. Vor er ad vijsu eigi, Verdskulldan nockru nyt, Sparnadur þvi so segir, Silfur þeir vega wt, fæst þo ei fyrir þad Braud, erfidi opt sem reina, ei vinnur Sadning neina, samt er þo Saalin snaud.

6. Alldrei Samvitsku sedur, sialfs Forþienan hier, Godverkum ma ei medur, Mystkun Guds kaupa sier, sia þu þa Saala mijn, þeirrar Fædu þu neytir, þier sem Jesus nu veitir, giefins fyrir Giæsku sijn.

7. O!

7. O! þa Dasemd dyrmæta, Drottiñ Gud verkar hier, hañs saum Holld ad eta, hañs Blood nu dreckum vier, hañ eiñ allt orkad fær, hañs Dyrd um Heimiñ greidist, hañs Lof svo vijdt wtbreidist, eins og Eilijfdin nær, Amen.

19. Psalm.

Um Daxsamlega Skickan Drottinlegrar Kvølldmaaltijdar.

Ton. O! Jesu Elsku hreiñ.

JChristi Kvølldmaaltijd, Kræsing veitist oss blijd, Nærdar Fiehirdslan frijd, saxtækum opnast Lyd.

2. Himna Braud ei þad er, ad nu medtokum vier, helldur med sialfum sier, sedur oss Drottiñ hier.

3. Gud hafdi ei ædra neitt, oss so þad feinge veitt, helldur eñ sitt Holldid eitt, hvers vier nu saum neytt.

4. Oss Molldar Madka hañ, med þessu næra vañ, hvernin þa hata kañ, Holld sitt þad med oss sañ?

5. Utdrijfur Andlig Mein, oll þessi Fædan hrein, Lijfkroptug Lækning ein, linandi Daudans Grein.

6. Þad Braud er best til sañs, Balsam Odaudleikans, Grædt fær og Holldid hañs, hverskins Stoorglæpi Mañs.

7. Hvar veit nu nockur Mañ, neiñ Hlut svo Bañ-vænañ, ad gieti ei græddañ þañ, Guds Daudi sem allt vañ? 8.

8. Hvar kantu Saal mijn sia, Satans Skeyte so hnaa, ad Naadar Skiolld orki aa, oss sem Jesus nam saa?

9. Hvar hellst a Heimsins Piood, Hættilegt Mein svo stood, ad JEsu Blessad Blood, Boot sie ei harla good?

10. Heilagast Holld þad er, hvert nu medtokum vier, Lytur þvi Himna her, og Hæstigna Englarner.

11. Liodmar nu Lijfs Trie mætt, Laufblod þess saa allt Grædt, og aflagad Endurbætt, allt Ramt giorandi Sætt.

12. Fagni nu allt hvad er, Er skyllt Gud lofum vier, Vier giorum Packir þier, Pier sem oss Myskun tier, Amen.

20. Psalm.

Um̃ þad, hvernin Madur skal sig tilreida, aadur eñ hañ geingur til þess haaverduga Alltaris Sacramentis.

Ton. JEsus Christus ad Jordan kom.

Hver sem ad Herrans Holld og Blood, hyggur sier ad medtaka, Leyndardom Guds þad þecki Piod, þvi skal sig best ransaka, so sem Postuleñ Paalus tier, um̃ Profan Christi Sauda, Afelli svo ei eti sier, edur i Lijfs stad Dauda, sem aflar Saalu Nauda.

2. Pesse Proofun hun Andlig er, um̃ hana fellur Ræda, Molld og Aska er Madur hver, Mad-

ka og Orma Fæda, af Jorduñi uppreñur Mañ, af Jorduñi hier nærist, ad Jordu verdur aptur hañ, i Jorduñi fortærist, vr Jordu aptur færist.

3. Hvad er Mañskiepnan añad eñ, Andstyggiligt Bloods Sædi? Til Omaks fædast allir Mēñ, Ódum falla Lijfs Giædi, Hierbistarstundir hefur faar, Hierbistar Raunir margar, Hierbistin þegar hentast staar, Hierbistum Dauðiñ fargar, Hierbistar Bloom ei biargar.

4. J Fædingu veit eingiñ Hvad, uñ hañs Hage þa skiedur, a Dauda Stundu eins er þad, Efin dregst Sorgum medur, Öll Skopud Skiepnan eckert er, er þo Maduriñ miña, i Auglite sijns Herra Hier, hier vegna Synda siña, er þær þo ecki viña.

5. Kvolldmaaltijd Guds nu skaum señ, sijna med Leyndardoma, Sacramentum þad merki Meñ, Meddeiling Christs Lijkama, Lijssins Uppspretta Lind þad er, Lijf og Naad sem oss giefur, Lijfkroptug þessi Lækning hier, Lijssins Grand allt af skiefur, Lijf eilijft i sier hefur.

6. Þetta vors Herra Holld og Blod, hvert oss til Nautnar kiori, Helgar og giorir Heimsins Þiood, Heilags Anda Musteri, Læknande Andleg Lemstrar saar, Læknandi Synd banvæna, Lækning þessi og Lijfgun klaar, læknar Guds Born alleina, Riettrwader þad reina.

7. Fagni nu Christi Brwdur blijd, Brwdgumans Roddu hlydi, i Brwdkaup Lambsins Bodin frijd,

frijd, Brwdkaups Klædi sig skrijdi, Brwdkaups Klædid þad besta Hnoss, Brwdgumans er Riettlæti, Brwdkaups Skrwda þeim bw þu oss, Brwdgumiñ Jesu sæti, og leid oss i Lijffins Mæti, Amen.

21. Psalm.

Um̃ Christi Uppstigning.

Ton. Oll Christnin glef ad gaum.

Siaa þig mijn Saal um̃ kring, siaa nu Christs Uppstigning, Siaa hier hvert Gagn hun giefur, Guds Rijki opnad hefur, Drottiñs Lof Lydur magni, Lijffins Jñgaungu fagni.

2. Lijfs voru Lucktar Dyr, lukt var Paradys fyr, Eñ Christi Uppfør kuñi, opna þañ Veg Saaluñi Drottiñs Lof Lydur magni, Lijffins Jñgaungu fagni.

3. Ofan stie hingad hañ, hier svo Riettlætti Mañ, eins lijka upp nam stijga, oss ad giora dyrdliga, Drottiñs Lof Lydur magni, L. J. f.

4. Sem Brwdur blijd i Lund, Brwdgumans girnist Fund, Saal mijn lææt þig so laanga, i Lambsins Brudkaup iñ ganga, Drottins L.

5. Af Fialli Oliveti, uppstie vor Drottiñ þvi, Frid og Saatt framberandi, Fognud Samvitskum sendi, Drottiñs Lof Lydur m. L. J. f.

6. Med honum maattu þa, mijn Saal a Fiallid gaa, goodum med Girndar bootum, gior þad, eñ ecki Footum, Drottiñs Lof Lydur m. L.

7. Fiall

7. Fiall merkir Himiniñ haa. hañ skalltu girnast a, Sliettlendid Heimsins Hrecki, hverium þu fylgir ecki, Drottins Lof L. m. L.

8. Bethania eitt er, Angistar Hwsid hier, giegnum þad Leid þyn liggur, Lijssins til ferdast hyggur, Drottins Lof Lydur m. L. J.

9. Hver Saal sem hyggst ad faa, til Himins med Christo naa, Godverkum glarnan safni, Gudhrædd, eñ vondu hafni, Drottins. Lof L.

10. Guds Barna Himnesk Holl, heiløg blessud oll, Saurugt kañ sijdst ad lijda, Synd maa þar wti bijda, Drottins Lof Lydur m. L.

11. Hañ sem gott hygst ad faa, Hañ sem Gud girnist siaa, hañ skal sier hier fyrst haga, hañs i Augsyn Gudlega, Drottins Lof L. m. L.

12. Drottiñ gief Dugnad þu, Drottins Bod rækium nu, Drottins i Dyrdar Prijdi, Drottiñ oss alla leidi, Drottins Lof Lydur magni, Lof Drottins alldrei þagni, Amen.

22. Psalmur.

Uñ þañ heilaga Anda.

Ton: Nu hefst Nottin og hylur Dag.

Pa vor Herra til Himna stie, heilagañ Anda ofan sende, yfer Postulatallra fyrst, aa Hvijtasuñu i hægum Gust.

2. Bæn og Eindrægni blifu i, Bænar Andiñ kom yfer þa því, Samband Elskuñar sialfur hañ, saman batt Trwñi Gud og Mañ.

3. J Reidi-Elldi ofan foor, aadur fordum Gud Ska-

Skapari vor, J Aastar-Loga Andi hans, ofan stie nu til Syndugs Mans.

4. So sem ad Jesus Son Guds var, sendur Heimi til Frelsunar, Eins kom Heilagur Andi nu, oss ad helga i riettri Trw.

5. Saal verkar Lijfid Lijkamans, Limanna Afl og Hræring hans, Allt eins Heilagur Andi kan, Andlega ad hræra og lijfga Man.

6. Salomons Hws vid fyrstu Forn, fyllti Guds Dyrd i ytstu Horn, vid Bænoffur Hws Hiarta þijns, Heilags Anda Dyrd fyllir eins.

7. Su heløum Anda yfer byr, Athofn sijni til besta snyr, ollum vill giarnan gagnast han, Guds vors i þui Spoksgaungu Man.

8. Helguim Anda sie hæst Lof tied, hædstum Fodur og Syni med, fyrir Astgiafir allar sen, Amen af Hiarta syngi Men, Amen.

23. Psalmur.

Um Begsemd Heilagrar Christni.

Ton: A ein Gud vil eg trwa.

Geim ad i tæku Tomi, trwud Saala med þackargiord, ad Gud þinn Fadir fromi, sieck þier Hæli hia sinni Hiord, þad er hans Christnin klaara, Christi Unnustan trw, eingin Afellis Baara, orkar þier dreckia nu, J Ork Guds Barna ertu, innleidd og geymd i Hlie, unn henni og allteins vertu, sem andleg þijn Mooder sie.

2. Mat hun þui heita Modir, Mey og trwlofud Bruudur ein, ad andleg Born alltijd fædir, einum

Gudi i Tryggdum hrein, Hollds villd og Heimsins Hrecki, og herfilegt (Satan) Grey, þessa vill þydast ecki, þvi er hun skjrliif Mey, soddan Trw sier til Handa, Son Guds Trw-losa vañ, og heñi siñ egiñ Anda, i Ecktapant skeinkti hañ.

3. Pad skip mãa Christni kalla, sem Christur siälfur Jñanbords er, Trw er Styrid, Stiorn alla, sterkur og vijs tok Gud ad sier, Mastur i Skipi midiu, merkir Christi Kross Trie, Englar hafa þar Idiu, Ohætt so Batnum sie, Seglid er Ord hañs hreina, Andi Guds blæs i þad, Leid kañ so Lydum beina, i Lijfs Hofn og Sælu stad.

4. Christnin er Vijn-Tried væna, og Vijngardur sa sem Friosgun vañ, Blood Jesu giorir hañ grænañ, Gud hefur sialfur plantad hañ, Umgyrtur alla Vegu, Einglaña Verndar mwr, hañ grof þar vijst Vijnþrwgu, var þad hañs Pijna swr, Dyrdarlig Drottins Lilia, Dæ vænt bijdur hun Gied, Vondir Pyrnar þo vilia, vaxa heñi upp med.

5. Eñ er Christnin su Kviña, Klædd og umgyrt var Sooluñi, þad skal þa Pyding fiña, þetta er Christi Riettlæti, Tunglid hun trad med Footum, tel eg þad Heimsins Priæl, Satan med Svikum liotum, sijst viñur heñi Taal, Koldock ytra æsyndum, iñra þo dæsalleg, þunglega þreingist stundum, þreytande Krossins Veg.

6. Er hun vijst Andlig Moodir undir Krossi þo standur nu, berandi noogar Naudir, Nætturu Psalmvids hefur su, Vijntried þad ver þess betur, sem

sem verdur þvi gengid nær, Christnin eins aukist gietur, þa Andstreimis Þungañ fær, Guds doottur Heimur hyggur, Hrak mest og Vanþock gaf, Taarabikar þa þiggur, þegiandi dreckur af.

7. Soddan Tign Saal miin siaadu, sem Christnin hefur leint og liost, Heimsins Hiegoma smaadu, hallt þier vid heñar Modur Briost, Þu ert jñan Skips Borda, wtsteip ei sialfri þier, Lenda skallt fyrst og skorda, Skieria bodum þig ver, haga so Hiervist þiñi, ad Hreinsunar sie þier Stund, og Blomliga Brwdi siñi, Brwdgumiñ hyr i Lund.

8. Herra þijns Hylli mundu, hañ er Vijntried eñ Kvisturiñ þu, Groodursett i hañs Undu, Avöxt goodañ þvi færdu nu, sa oss i Samlag kiori, siñar Christni nu hier, a Hæd til Himna beri, sem hroosandi Sigri er, Hialpi oss Helgi Andi, Hosn og Lending ad naa, a Lifandi Maña Lande, Lioma Guds Dyrdar sia, Amen.

24. Psalmur.

Um þad, hvernin Gud hefur fyrir ættlad alla þa Trwudu, til eilijfrar Sælu.

Ton: Gud þañ Engil siñ Gab.

Ef þu Saal miin, Utvalning þijn, efar i Hiarta þijnu, Horfdu þa fyrst, a Herrañ Christ, hañs Fæding Lijf og Pijnu, I honum þu, wtvalin nu, i honum trwud vertu, Offa barn Guds þa ertu, fyrir utañ hañ, þarf eingiñ Mañ, goods vænta sier, Gud slijkum er, eiñ fortærandi Elldur, wtvaliñ

maa, sañ=kallast sa, sier fast vid Drottiñ helldur.

2. Hvi er þad þrent, sem þier fær kient, þetta eñ gior ad skillia, Guds Myskun su, þraatt þiggur þu, þier synir fyrst hañs Vilia, Forþienan Christs, er Vottur viss, vill Gud til Lijfs þig leida, liet hañ þvi Son siñ deyda, Andi hans þa, er þridie sa, i Ordinu hañ, upplysir Mañ, Ast verk Drottiñs svo skilie, Gud soor hañ Eid, ad einskis Deyd, eda Fordæming villie.

3. Sæl mijn þu siaa, þriaa Stolpa þa, þijn utvalning a stendur, Gud þig tilbioo, af eingou þo, er hier hiñ fyrsti kiendur, sijdan þa snaud, i Synd varst Daud, Son hañs þig endurleysti, og fallna a Fætur reysti, þridia Stolpañ, þijna Skijrn sañ, Guds Barn i Trw, giorir þig su, gaumgiæf þu Myskun slijka, af þvi hun hier so undan fer eptirfylgir hun lijka.

4. Alldrei þu kañt full grunda grañt, Gud hvad þier velgiort hefur, hañ lægdi sig, eñ leysti þig, Lijf fyrir Hel þier giefur, hañ hiellt þier fast, so hæti ei dattst, hañ þig villta vid rietti, i vokvad Haglendi setti, hañs Hondum i, hvijlir þu frij, Hañ Heill þijn er, hañ gaf sig þier, Honum maatt vijst behallda, hañ þijn geyme, honum Lof sie, hier og um Alldir Allda, Amen.

25. Psalmur.

Um þad, hversu mykils Goods ad Bænin fær orkad.

Ton:

Ton: Sælir eru þeir allir nu.

O! hvad Bæn Mañsins oflug er, sem rotthellist a Jordu hier, i Hædum allt kañ verka, Himinsins Lykill heitir þvi, hun er vor Skiolldur Raunum i, sigrandi Satan sterka, Eiñ Mwrveggur þvi orka mæ, ad Ovinir sijdst i Hollu næx, eins Heptir hwn Guds Reidi, hun er vort Tilflugt Hormum wr, hun er vor Erinds Reki trwr, hun kañ til Himna leida.

2. Girnist þu Komu Grædarans, Gudhrædda Bæn lææt leita hañs, hun mun hañ fullskiott fiña, girnist þu nu i naudsyn hier, Naadardyr Drottins opnist þier, þad kañ hun vel ad viña, ef þig þyrstir i eilijft Gotz, andlig Hella er Jesus oss, Bænar vønd hafdu i Hendi, slaa þu hønum þa Hellu aa, Herrañs Naadar Vatn giessist þier þa, allskonar Bol bætandi.

3. Ef þu villt Gudi Offra hier, einu þvi hønum þeckast er, trwud Bæn þijn er þetta, sa godi Ilmur Sætleikans, sem hun færir i Augsyn hañs, stillir Guds Reidi rietta, ef med hønum villt uñgangast, elskadu þa Bænrækni fast, ef þu villt eiñin smacka, hverslu sætur ad Herrañ sie, i Hiartans Hwo med Bæniñe, hañ skallt iñleida og locka.

4. Bænin skal vera skijckud riett, skynsamliga fyrir Gud framsett, Trw good med Lijtilæti, audmiuk forsiaal og alldiarfleg, Ærn Guds stundi jafnan miog, Naungans Gagns og gæti, Bænarhwsid sem Hiartad er, fyrir hverskyns Ovin læsa ber, eñ opna einum Gudi, sa Jesus sem oss bidia

dia baud, Bænheyrt oss i allri Naud, og til Lyfsins iñleidi,

26. Psalmur.
Umi Verndan Heilagra Engla.

Ton: Giorvoll Christnin skal globiast nu.

Siaa hier Guds Myskun Sæla mijn, hañ setur þier Engla Skara, ad greida þiñ veg og giæta þijn, og grandvarliga bevara, ecki þursum nu undrast vier, þo adrar Guds Skiepnur þieni oss hier, fyrst Englar ei þad spara.

2. Jesus vort Hofud andligt er, Engla vernd sieck hañ rijka, Limir hañs erum eiñin vier, oss geyma þeir þvi lijka, a Himnum ega Andar þeir, umgañgast med oss sijdar meir, þvi tia nu þionkun slijka.

3. Daniel leystu Lionum fra, Loth wr Sodoma Elldi, Englar vor þañin geyma og gaa, vid griñu Satans Ofbelldi, Sæslirnar flytia sælu i, sem baaru Ondu Lazari, Drottins i Dyrdar Velldi.

4. Heilagir eru Englarner, eins skyllder Sæl mijn breita, i Augsyn þeirra þad eckert gior Osæmilegt maa heita, Hreinir þeir flya Synd ef siaa, so sem Bijflugur Reiknum fra, og Dwfur Odaun hata.

5. Gledi-vijn eru Englum hier, Idrunar taarin Maña, gledium þa þvi og giorum vier, greida Idrun Syndaña, andlegir eru Andar þeir, Andlegt

legt ber oss þvi stunda meir, so saum Fylgd Englaña.

6. O! Gud sem lætur Engla Her, oss nu a Hondum bera, og langa Reysu leida hier, Lijfs uñ Eydimørk hvera, Laat þa somu þa Lijf vort dvijn leida oss iñ i Dyrd til þijn, uñ oss þar axsamt vera, Amen.

27. Psalmur.

Uñ Slægd og uñsaatur Diofulsins.

Ton: Fader vor sem a Himnum.

Tak þig i vakt þu veslug Saal, Veidariñ Satan byr þier Taal, uñsitiandi hvad orka kañ, Otal Svikrædi bruggar hañ, fellir Mañ fyrst i Syndir sa, sijdan Rog-ber oss Gudi hia.

2. Synj Guds bio hañ Svika Mein, Svikia villdi hañs Lærefvein, Adam felldañ i Armod veik, i Christi Skoola Judam sveik, O! hvad hægra þeim Ovin er, oss ad Taaldraga veyka hier.

3. Alla vegu hañs Uñfall rijs, Athøfn hverri er Snaran vijs, Medlætis Lyst er Metnads krijng, Motgangi fylgir Orvænting, vid Aurasafn sær Agirnd fest, alla Gudrækni hindrar mest.

4. Metnad Ohosi inetiar, Embættid Snøru Letiñar, Yferbodan sær Agirnd skied, Uñvondūn fylgir Reidi med, Umgengni sparar ofund sijdst, Upphefdiñi er Drambid vijst.

5. J Muñiñ leggur Lygi hañ, liota Hugsun i Hiartans Rañ, sierhvern Lim Mañs til Syndar

 droo,

droo, sauruga Drauma vpt tilbioo, alla stadi haū ottast þarf, opreittur fremur Svika Stark.

6. Af þvi trwud Saak ad þier gaa, andlig Herz vopn þig tak uppa, Saūleiks Lindaū þier brwka ber, Bryniu Riettlætis fardu hier, J Jesu Undir Jnñsly þu, wr þeim Biargskorum ver þig nu.

7. Trwarskiolldiñ þier tak i Hand, til ad wt-slockva Satans Grand, hun fær wr stad svo Fioll in fært, Freistñi og Efa vel fortært, Hialpræðis set þier Hialm uppaa, Hellog von mykit allskyns Praa.

8. Sverdid Andans sem Ord Guds er, Jñ-blæstri Diofuls moti ber, ef þitt Saalarskip Afoll fær, allskyns Freistinga Bylgian slær med hreiñi Bæn vek Herra þiñ, hun deyfit Satans Skeytin stiñ.

9. Veitstu best Drottiñ Vanmaatt Mañs, Veitstu best orku Freistarans, vorum Herskerwda vill haū naa, vor Merkismadur siertu þa, i oss strijdandi efl vort Raad, i þier so faaum Sigrinaad, Amen.

28. Psalmur.

Nockrar Lijfs Reglur, hvernen Meñ skuli sier christiliga haga.

Ton: Hvar mundi vera Hiartad mitt?

Lijfs Reglur hollar heyrid eñ, hugfestid Bornin smaa, Dauda Eilijfd, og Domiñ siñ, Dagliga þeinkid a, næsta miog þetta nauðgast Meñ, naum er Lijfs stund og faa, lagi þvi hver so Lifnad siñ, ad lendi haū Gudi hia. 2. O-

2. O-viist er þad hvert ungur Mañ, Ellidøgunum nær, Idrun sendi þvi undan hañ, ardur eñ Daudiñ slær, margur hastari Helstund fañ, helldur eñ meintum vær, nu i Dag Lijk sa kallast kañ, Kongur lifdi i Giær.

3. Vogadu ei fyrir Vinskap Mañs, ad viña, hvad orieit er, þvi Guds er eins, eñ ecki hañs, yser ad dæma þier, Þeim Hylli Drottins Domarans; Dagliga afla sier, þa Reikning heimter Lyds og Lands, Linkind i Mælum tier.

4. Ottastu Gud og uñ sem ber, añast Mæunga þiñ, Ovin þolugur illt ei giør, ollum vert góodvikiñ, lææt alltijd nockud ærgeingt þier, ad gææ Dygda vegiñ; Drottni lifir þa deyia fer, sa deydir Vilia siñ.

5. Umgegni þijna og Athøfn best, allskonar Dygdum pryd, Þolenmodur þa veitir vest, Vidmots Hegdun sie blijd, allt þad hvern Dag þier yfir siest, umbæti Kvolldbæn frijd, eñ þad þu margt gott ogiort lietst, ydri þig fyrr og sijd.

6. A Hædum uppi Hluti þria, Hugleida skalltu mest, Auga Guds fyrst sem allt kañ siaa, og Eyra sem heyrir best, Samvitsku book er þridia þa, þar a allt skrifad sist, þetta skylldi oss fæla fra, ad fysast hvad giegnir vest.

7. Umlidnar Syndir angri þig, ackta lijtt stundlegt Fie, Eilijf Giædi sie girnilig, gief fra þier Uggleyse, vonum fyrr Daudiñ sijner sig, Syndga þier ohrekt sie, skil þig vid Heimsins Hreckia stig, Hlydni lææt Gudi i tie.

8. Hreinlijfi Mañs er hættast þa, Holds Vellystingr er mest, Lijtilætid þad loga mæ, Luckan sær eingvañ brest, Riett-syni helst kañ hæpid sta, Hondlun stora vid fest, Girust þu ei framar añad a, eñ þocknast Gudi best,

9. Stunda þu so ad vera vijst, sem villt ad halldiñ siert, añars Heims fylgir oss þa sijst, utan hvad hofdum giort, J Herrans Augsyn hvern Dag fyrst, hier so vel sniðiñ vert, ad ottist ei þo audnadest, eins dæmist, og þa ert.

10. Set þier Lifnadar Leidrietting, Lijfs medan audid er, sa Heims Forocktun hellst er kring, Hylli Guds aflar sier, Þacklætis er þad Amiñing, ef þig Velgeingne skier, eñ hitt Jdrunar Uppvakning, ef þu Motlæti ber.

11. Þitt Lijfsins Takmark lættu þvi, Lausnarañ Gud og Mañ, stefndu a hañ þvi Nærd hans ny, Nytsemd alla þier vañ, Elskan þig hefie Hædir i, halld þier so fast vid hañ, hreint Lijtilæti Hofmods frij, honum best þocknast kañ.

12. O! Drottiñ kiær sem sialfur sier, soddan vier girnunst fæ, vertu oss nær svo viñum vier, vilia þijns jafnan gæ, Lof þitt og Æru eflum hier, eñ sijdar Himnum a, siæum þig vær og syngium þier, Sigurvers Englum hiæ.

29. Psalm.

Um þad, Hvernin vier skulum Uggaleysenu fra oss hrinda.

Ton. Eiñ Herra eg best ætti.

Hver

Hver um̃ þad hura villdi, hvad tregt ad Hial-
e paſt er, alldrei ſo Ugglauſt ſkylldi, aña fram̃
ſem nu ſkier, J alla ſtadi ollum, alla tijma er hætt,
Englar i Himna hollum, hafa þvi lijka Mætt.

2. Adam var ohætt eigi, i ſællri Paradijs, ſvo
fiell fra Sañleiks vegi, Salomon harla vijs, Da-
vid ſa mæti Madur, Mañſlag og Hordom vañ,
hvergi fiñſt hier ſa ſtadur, Hættulaus ſegiaſt kañ.

3. Yfer þier uppi Grunder, eiñ Gud ſem ſlygdir
nu, Helvijti heitt nidri undir, hvert vijſt forþientir
þu, bak til er Glæpa Geimur, giegnt Augum Do-
muriñ, a allar Hlidar Heimur, hier nu Elſku-
gi þiñ.

4. Hygdu ad hvadan ſiertu, hvar af þijn ſkamaſt
mætt, athuga eins hvar ertu, andvarpa ſijdan
þrætt, grunda hvert Leid þijn liggur, liſdu þvi
Ugglaus ſijſt, Framſyn til Himins hyggur,
Hlid miott vandratad vijſt.

5. Ef ad þu allſkyns Mæti, a Himnum gyrniſt
fæ, i giegnum margt Motlæti, mættu fyrſt
ganga þa, Korunu ef kys ad hliota, Kallmañ-
liga þa ſtrijd, þeim er bein Leid til Bota, ſem
bugar ei Motgangs hrijd.

6. Efi Mañs oll mæ heita, Oruſta Hættumeſt,
þa oſſ ſyniſt vel veita, vor freiſtar Satan veſt,
ſo ſnart ſem ſofna hyggium, Svikariñ vaka kañ,
Vopnin þa vær af leggium, Vielfullur Bryn-
iaſt kañ.

7. Hver kañ hier faſtañ fiña, Fognud Jardrijki,
a? Allt þad vill oodum liña, oſſ ſem nu gledia
mæ,

mar, Eñ hvad oss angra kuñi, alldrei til Purf-
da fer, Uggleyst einginn nuñ, ærdur Strijds-
lokiñ sier.

8. Domariñ Christur kiæri, kiemur þa vonum
ei, vel þier þvi vaka bæri, vertu sem forsiæl Mey,
Laat þig ei Veröld villa, varfærlega fram gaa,
uppspretta all hins illa, Uggleysid heita maa.

9. O! Gud sem gafst oss Anda, gott ad upp-
byria nu, laat oss stoduga standa, ad stunda hvad
gyrnist þu, fra illu oss bevara, eñ þa Hier-vistin
dvijn, uñ oss med Fridi fara, i Fodur land
heim til þijn.

30. Psalm.

Uñ þad, hvernin Madur skal bera sig ad breyta epter Hegdan Christi

Med sama Lag.

Frelsarans er Framferdi, fegursti Spegill vor,
Uppfræding oss þad giordi, ockum hañs Dyg-
da Spor, oll vor Heill er Christs Pijna Eñ
hañs Lijferni hier, heilaga Hegdun sijna, hver-
skyns kieñandi er.

2. Sa sem vill sijdar rijkia, i Sælu Drottni
med, hañ skal fra vondu vijkia, Villo hañs stun-
da og Gied, Lijfs Reglum sem oss setti, siñi
med Hegdan hier, aller sig epter rietti, Elski hañ
hreint sem ber.

3. Hver sem vill (vor Gud sagdi) vel efterfylgia
mier, siñ Kross skal sa ad bragdi, sialfur fyrst
bera hier; sa sem kañ sier afneyta, sijna uñ
Lijfsins

Liffins Tijd, aast Guds og Elsku Heita, avinn-ur fyrr og sijd.

4. Gior þu oss þijdi Herra, þijna Sporgaungu Menn, Fyrirgief vort þid verra, Vegleguſt Eining þrenn, Veit þu ad vort Framferdi, venieſt lijkt þijnu hier, ſo ad oſſ eiliif verdi, Unnunar viſt hia þier, Amen.

31. Pſalm.

Umm þad, hvad þad ſie, ad afneita ſialfum ſier.

Ton. Allt mitt Raad til Guds eg ſet.

Heyr mijn Saal, hvad þinn Herra tier, Hver ſem vill eptir fylgia mier, ſier ſkal ſialfum afneyta, elſke nockur ſig ſialfann meſt, ſem aaſt til Guds þar wtrijmeſt, ſo maatt ei Saal mijn breyta.

2. Sa egin Vilia mælir mot, med þvi deydir ſialfs Elſku root, Chriſts Lærefveinn kann heita, aaſt til Guds er ei alvarlig, utan Mann hati ſialfann ſig, ſo ſkaltu Saal mijn breyta.

3. Hvad ſem einn elſkar umfram allt, er þad hanns Gud, ſem meina ſkallt, helſt mun Vegſemd veita, hver ſem meſt Elſkar ſig ſialfann, ſig giorir vijſt ad Gudi hann, ſo maattu ei Saal mijn breyta.

4. Abraham ſtoorar Frægdir fieck, Fodurlandi þa wt af gieck, fws til Framandi Sveita, andlig-ur Guds Mann ertu þa, Elſku ſialfs þijns ef geng-ur fra, ſo ſkalltu Saal mijn breyta.

5. Med sama Auga eingiñ kañ, upp og nidur ad lijta señ, eins vill þad ersidt veita, Ad uña sier af Alwd skaft, og elska Gud med sømu Ast; so maatt ei Saal mijn breyta.

6. Uñ Blomstur nockur ort þad er, eptir Soolu þaug snui sier, sem Sol-fylgiendur heita, Afbragds Kostum og Heidri hier, hnijga so eins ad Gudi ber, so skalltu Saal mijn breyta.

7. Øll Verk sem koma af Ast og Trw, i augsyn Drottins vel skarta nu, þo eff syneft aum heita, Eñ af sialfs elsku ef fram gaa, ecki þocknast þau Gudi þa, so maattu ei Saal mijn breyta.

8. Sa afneyta sier sialfum kañ, sijna Vegsemd ei gyrnist hañ, Guds Æru giarn ad leita, allt gott þyggiüm af Hendi hañs, honum skal giefast Dyrd til sañs, so skalltu Saal mijn breyta.

9. Hver egiñ Vilia adhlydist, Adams Dæmi sa skodi fyrst, Guds Villd ei giorde skeyta, Ast hañs og Farsælld af sier braut, olli Topun og Mañsins Praut, so maattu ei Saal mijn breyta.

10. O! Madur Gudi offra þu, egiñ Vilia, so kantu nu, sialfum þier señ afneyta, Drottins Villd skalltu meta mest, mundu hañs Æra essist best, so skalltu Saal mijn breyta, Amen.

32. Psalm.

Uñ þa Riettu Hvijld og Roosemd Saalariñar.

Ton. Mai eg Olucku ei moti staa.

Hvar

Hvar villtu Saal, miin Huggun fa ? Hvert Skiepnum hia, hyggur þier Hælis leita? Oh! nei, þeim ollum ædri ert, ei faer þier giort, rietta Hægd Rosighita, Jesus eiñ er, allt þarfligt þier, hañs Undum i, uner þu frij, Girnd þijna vill hañ veita.

2. Brudur hañs ert, þvi aktu fast, hañ adhyllast, og uña allra fyrstum, halltu þig lijka hañs Bwstad, hættu ei þad, adra gñast ad Vistum, i Aura Rægd, er ei Hughægd, hverge hier maa, Hvilld nie Ro fa, fyrer utan Kongiñ Christum.

3. Metord og Vellyst margur Mañ, meina Hvijld kañ, og Hugboot Saalu siñi, Ogunst maña ef adgustar, eins stodug var, sem Strau Storm standast kyñi, Mañalofstyr, miog er oss rijr, Utvaldra Prijs, añars Heims vijs, hañs Trw eg Lof ei liñi.

4. Ond vor er Lijfid Lijkamans, Lijf Saalar Mañs, er Drottiñ eiñin lijka, riettu Lijfi hun lifer þa, laus slijsum fra, Jbwd hañs hefur rijka, añars er Daud, Ills rijk, Gods snaud, hvijld hvergi fañ, hitter þvi Bañ, lætur sier Fiandmeñ slijka.

5. Hver sem vid Gud sier hallda kañ, Hvijld Saalar fañ, Oruggur Heims uñ Haudur, Gladur er vijst i Sorgum sa, sigrandi Prau, lifir þo lijtist daudur, Astgiof Andans, er Unun hañs, hatandi Heim, siñer lijtt Seim, Drottins Raad er hañs Audur.

6. Hreinsa þu Herra Hiarkad mitt, Herbergid

þitt,

þitt, Uñustiñ Andar miñar, Gudi velkomiñ til Gistingar, gack þu iñ þar, uñ mier Jbvodar þiñar, og þa Hug-hægd, Hvijld, Rad og Frægd, lofa þu mier, ad þacka þier, um aar Eilijfdariñar, Amen.

33. Psalm.

Uñ Gooda og hreina Samvitsku.

Med sama Lag.

Hvad sem þu Mañ villt hafast ad, hvrradu uñ þad, Samvitskan Saurgist eigi, i Navlst þiñar vatna vid, Syndaña Sid, Sañdæm er þo hun þeye, hun er su Book, til Miñes took, allt þad þu hier, priett giører, og lysir þvi at Doms Degi.

2. Med Sañleiks Styl su skrifud Skrar, skijrt grant fra, allskyns illu Athæsi, þvi kantu Madur synia sijst, Samvitskan nijst, vaknar vijst vært þo svæfi, Frol, swin er, særir þvi þier, Jll Orma þa, ei deyia sar, naggande alla æse.

3. Legg þu þvi alla Alwd a, ad deyda þa, fyrir Jdrun Hug-hreina, a Uggaleysi nu ecki maatt, ala þa vartt, uñ alla Æfe þijna, Lijfs Bok þæg hier, þiñ Jesus er, Lijf, Lærdom, Trw, laga skallt þu, eptir honum alleina.

4. Hvar sem þu ert, og hvert þu fer, hvern tijd er hier, Samvitskan fast fylgiandi, allt hvad i hana iñlagder, eptir þier ber, Jllt og Gott uppreiknandi, Geymslu Fied Frw, forvarar nu, skilar þvi þa, þig dæma a, vill þier so verda ad Grandi.

5. Sam-

5. Samvitsku Dom frekt forda þier, fyrst sam er, Sekur, Sakaraberi, Vottur, Dyblyssa, Domariñ, Hrys Hegning stiñ, sierhver þvi varsær veri, þa siaalf-fws sa, Maal dæma maa, sem Vitnid var, Viti Sakar, hvar er þa Undanfæri?

6. So sem þu leggur allt Kapp a, Eilift Lijf faa, Samvitsku haf so hreina, so snart sem mañi missest su, missist þeim Trw, missist og Guds Naad eina, Syndaña Sid, varna þvi vid, Samvitsku Kvol, Kvelling og Bol, þarftu sijst þa ad reina.

7. Ur Bok Samvitsku Illgiörd so, med Idrun þvo, ad lesist ei a Doms Degi, sañrar Gudrækni set þier Form, Samvitsku Orm, sigrandi so hañ deyie, Iñvortis Elld, Augna Taar felld, slockur hratt hier, Huggun so þier, añars Heims endast megi.

8. Gief þu oss Herra Heims um̃ Hrijd, heyia gott Strijd, og Trw heilagri hallda, Samvitskan hrein þar sie vid fest, sem kuñi best, Sigursælt vorri vallda, So Born þijn ein, hier Hiarta hrein, megi þig saa, i Sælu sia, og lofa um̃ Alldir Allda.

34. Psalm.

Um̃ þad, ad stunda uppa sañarligt Lijtilæti.

Ton. IEsu Christe þig kalla eg aa.

Vird þu fyrir þier Ond mijn aum, Eymdar hag Mañskiepnuñar, Lijtilætis so gief þu gaum, giör ei Synd Drambsemiñar, Fæding, Hier- vist

vist og wtfør er, allskonar Sorgum vafin, og Kvelling kafin, umferdar Reysu hefur hier, Hæpid þo Nætur tafiñ.

2. Illa fer þier ad upphrokast, Aska og Molldar Preckur, Andstygdar Sædi ædur varst, eñ nu Saurenda Seckur, Orma Fæda snart ordiñ ert, eginlegt neitt ei hefur, þa Tijd hier tefur, utan hvad hafdir illa giort, er þier þo hefnda krefur.

3. Liliu þa Drottiñ segir sig, sem vex i Dalverpunum, Eru þad Hiørtun audmiuklig, Jbrodar Kyrkia honum, þad Blom mæx sijdst a Fiollum fær, firrist Herrañ Dramblæta; sem storum stæta, hefur þeim næsta Ogied a, elskar best Lijtilæta.

4. So sem Vatnid ei viña kañ, Veg forbecktañ uppreña, Allt eins Guds Myskun ecki rañ, upp til Drambsamra Mañ, Lijtilæt Saal er Sessiñ sa, sier kañ Drottiñ hægastañ, og Bustad bestañ, i Augsyn hañs sa myked mæ, Misþocka vañ sier stæstañ.

5. Lijt þu Saal mijn þiñ Lausnarañ, liet hañ sig storum pijna, med Lijtilæti liufur vañ, lækna Drambsemi þijna, uñ veg Hoogværdar hefur hier, i Himna Dyrd iñgengid, og Frid oss fengid, Hofmods Gotu þvi hugsi sier, Himins tilkomast eingiñ.

6. Vegur Dramblætis Adam er, Uthysing Paradijsar, hverniñ ma hañ þvi þangad þier, þu hofmodugt vijsa? Athuga meir hvad ogiort lietst af

af þvi sem Skylldan krefur, eñ hitt sem hefur,
Mañkosta Pogn er øllum best, egin hroosan
hun kiesur.

7. Dygda Fiesiod ei mættu Mañ, med hrosun
openbera, añars Dioful vid Drambid kañ,
Dyrgrip þeim rœntañ giora, Lært þig ei Hofmod
hesia Hætt, hvadan i Afgruñ Lasta, þier kañ
ad kasta, Drambsemi ecki elska ætt, þa Ands-
skotans Sœng hægasta.

8. Allra Lasta er Sœdi su, og soddan Perrivin-
dur, sem burkar Bruñ Guds Nædar nu, næ-
randi Mañakyndur, varist þvi hættañ Hroka
Vind, hver sem vill Mystun hliota, og næ-
dar niota, Gud giesi øllum soddan Synd,
sañri med audmykt hata.

9. Dramblætis Prota vondañ vorn, virdstu
Jesus ad græda, Litilæti þijn Blessud Born,
bid eg þu vylldir giæda, Kieñ oss ad seta Ferel
þiñ, Framferdi riettu ad haga, og Lifnad la-
ga, sijdan leiddir til Lijssins iñ, Losa þig alla
Daga, Amen.

35. Psalmur.

Um þad, hvernin Mañ skal fordast Agyrndena.

Ton. Natturan øll og Edli Mañs.

Sæluhialp Mañs sem auglioſt er, Elsku mest-
rar votkrefur, Agirnd so hata øllum ber,
Argur er sa hana hefur, hañ vantar mest, hvad

hefur flest, hinu lijkt sem hañ brestur, Ovægiñ señ, vid alla Meñ, eñ sier þo sialfum vestur.

2. Drambsemi alls ills er Upphaf, Agyrnd so Rotin Lasta, grundadu Mañ hvert Gagn þad gaf, sem giorir hun eptir brasta, opt ecki par, þier afrekar, eñ stundum fallvollt Giædi Vanbleſsun ſkier, illt Audsafn hier, Ohocknun Drottins bædi.

3. Auds med Onædi aflar Mañ, eñ forvarar med Kvijda, sijdan missist med Sorgum hañ, so vill Æfin wtlijda, añad hvert oſs, þad Aura Hnoſs, yfirgiefur til lijka, eda vær þad, i añañ stad, imser þa Gotzi flijka.

4. Agirndar Synd er orgust þvi, Afguda dyrkun vesta, ad Skiepnu sialfa setur i, Sæti Skaparañs besta, Auds Pyrna þa, ei elska mæ, ofmarga Sæl þeir meida, Ahyggiu med, ſaart ſæra Gied, suma i Glotun leida.

5. Auds Gnott nie orbyrd ecki kañ, wtslockva Þostañ Aura, þeſs geysfelegar Bloſsin brañ, sem borid var a hañ meira, Trautt Takmark þvi, Auds Agirnd i, af þier skylldan wtkresur, so ei kastist, i Afgruñ yst, eingin Takmork sem hefur.

6. Sæl mijn ad slijku gief þu gaum, gior Agirnd fra þier ræka, Fie ber þu añad ei fyrir Dom, eñ hvad gladdir Fæ tæka, þeirra Hond þier, holl Hirdsla er, Himneſk eñ fallvollt eigi, i hana nu, hvad iñliest þu, er þier vijst a Doms Degi.

7. Hverium ei nægist Herrañ Gud, þendir hañ Agirnd vesta, añastu Madur aumañ Lyd, ecki

muñ

mun þig þa bresta, O Christe kiær, Christni so hrær, Kiærleikans Verk sie framin, Agirnd vel ver, veit oss hia þier, Vist og Godz eilijst, AMEN.

36. Psalm.

Um̃ þad, hvernin hattad sie sönnum Kiærleika.

Ton. Fadir vor sem a Himnum ert.

Osaurgud Elska ecki mæ, utan Guds Bornum finnast hia, Trwar Lios kan̄ ei kvikna þar, Kiærleiks elldur sem eingin̄ var, Sol og Byrte skilst alldrei ad, Elska og Trwin, sama er þad.

2. Daudur er sa ei anda kan̄, eins Trw ef brestur Kiærleikan̄, Avoxtur Andans Elskan er, Avoxtur Trienu vitni ber, Sañchristin̄ mæ ei segiast sa, sem Kiærleikur finst eckt hia.

3. Salomons Kyrkia bloman̄ bar, besta Gulli oll forgyllt var, Andlegt hws Drottins er þa skyllt, af Kiærleika sie vel Forgyllt, og i Hiarta sie Elskan fyrst, ytri Verkum þad bevijsist.

4. Kiærleikur um̃ber an̄ars Brest, er han̄ Mañkosta Sædid best, oll Verk þau virdast ill og liot, sem ecki spretta af Kiærleiks Root, Christnina alltijd eflir sa, ædri en̄ Truin heita mæ.

5. Ofundsiukur han̄ ecki er, Illmañlega ei hagar sier, Godgiarn hoogvær sier hrokar sijst, byr i Vidmoti, Fridgiarn vijst, Rangleti gledst han̄ alldrei af, eckert Rwm vondri Huxun gaf.

6. Ollu trwir og allt um̃ber, ecki leitar þess

hvad hañs er, þo Tungumælum liñi lioſt, lijka Spædomum tæmiſt Brioſt, Kiærleikur alldrei afmæiſt, eykſt hañ þo meir i Himna viſt.

7. Kiærleiks Verk Sæl mijn kieppſtu vid, Chriſtnum hlydir beſt Samlyndid, ſem ſijdar eigum Born Guds blijd, bua ſaman uñ alla Tijd, eñ Lijkami ſem erum hier; ein andlig Sæl oſſ ſtiorna ber.

8. Eins Herra Pionar erum vær, Eindrægni ſtundum Born mijn kiær, ſamhuga øll i æſt og Tru, Jñbyrdis ſkylldum lifa nu, O! Gud tendra vorn Elſku Elld, i Anda helgum fyrir Chriſti ſkulld, Amen.

37. Pſalmur.

Hvernin Meñ ſkuli æſtunda Tucktugt Lijferni, æn Loſtaſemi.

Ton. A eiñ Gud vil eg trwa.

Hreinlijfi hañ ſkal ſtunda, ſem heita vill Chriſti Læreſveiñ, Snoru Saurlijfis Synda, Satan inetiar margañ eiñ, vier hofum Herrans Bloodi, hreinſaſt i Skijrnar Sæ, Loſtans Lifnadar Vodi, leiſiſt oſſ ecki þa, i Felum og Fiærviſt Mañа, Folk dryer ſoddañ Breſt, Augſyn Guds og Englaña, ættum þa fordaſt meſt.

2. Afvik þad eingiñ leika, Augum Guds ſela Giordir Mañs, nie Englana wti loka, eda og ſialfs Samvitſku hañs, Verkaña Vitnin þeſſi, Varſærni gledia att, Loſtans ofbrædur Bloſſe, Bæxlaſt i Himiniñ hatt, eñ ſa Odaun hañ orkar,

kar, allt nær til Vijtis frekt, skamvinn su Vel-lyst verkar, Volædi æfenlegt.

3. Minning Christi Krossfesta, Krossfesti þijna Holldsins Villo, Umþeinking eilijfs Reysta, i þier slockvi Saurlijfis Elld, Ofhita Holldsins Breka, hepti Idrunar Taar, Elsku þess ærid freka, Otti Guds deyfi klaar, Sparsemi sa'sier setur, sijfellt i Drijck og Mat, last-var so laangt-um betur, Lostagirnd fordast gat.

4. Allt jafnt skallt einhver vinna, Anrijkis Stork þo naudsynlig, sijdur kann Færi finna, Freistarinn þa ad Svikia þig. Davids Illgiordum olli, ad Idiu-laus framgieck hann, Joseph frelsti þad Falli, frij-lega þiona vann, Brosande Bragda Refur, bruggar þier Svikin ill, Banvænann Hala hef-ur, honum þig stynga vill.

5. Hætt er Hreinlijfis Blomi, hvar sem Sæl-giæte gnæfir frekt, giættu ad Drottins Domi, drygdu þvi eckert svivirdelegt, i Hoosi skallt Holldid ala, haga Gudliga þier, Heilagt hugsa og tala, Heyrir Gud allt og sier, Kiærleiksins riodust Roosa, riett kollud Sæl mijn siert, Skijrlijfis Lilian Liosa, lijka einnin þu vert.

6. Ad sigrast af sialfs sijns Holldi, svivirdleg Minkun vijst er þad, enn þad vinna med Valldi, veglegt þiker i allann stad, Lastanna Tældrægt Tundur, torvellt ad slockva er, vid Unga sig offast bindur, fra olldrudum naudugt fer, hia sætækum fysist lenda, sælist ei hreisi smaa, skammast sijn vart hin vonda, Volldugum gista hia.

8. Jll Gyrnd eins Atferd hefur, sem aumkunarligur Ferdamañ, Hoogvær fyrst Hwsa krefur, hrokar sier strax þa kiemur i Rañ, i Hwsbondans Sess sig setur, siñ Præl giorandi hañ, Saal mijn þig siaa uñ betur, sijst hyser Ovin þañ, Bruna Saurlijfis Synda, sviptu Drottiñ oss fra, laat oss Hreinlijfi henda, og Himneskum Arfe naa, Amen.

38. Psalmur.

Uñ þad, hverju fallvallt ad þetta vort Lijf sie.

Ton. Uñ Daudañ giefdu Drottiñ.

Settu miin Saal i Panka þier, þessa Lijfs aumt Volædi, Efi, Heilsa, Laan, Lucka, Fior, leikur a grøñum Prædi, Hiartad upphef til Herrañs þa, Hiegoma Heims i burtu fra, og girnstu eilijf Giædi.

2. O! hvad skamvlñ Mañs Efin er? eiñi Stund fyrri lijdur, sem hardur Straumur hastar sier, hvatskeytliga fram skrijdur, þess meir stittist sem lengist Lijf, lifandi Drottiñ sie vor Hlijf, og Athvarf a allar Sijdur.

3. Lijfid til Daudans Upphaf er, Allskyns Motlæti vafid, Dagliga burtu deyium vier, daudligt er Mañs Upphafid, Midtijmiñ þiaist Sorg og Swt, sijdasta Skeidid lijdur wt, Otta og Angri kafid.

4. Midt i Saurnum fyrst myndast Mañ, i Mykri tekur sitt Foodur, leidist so wt til Lioossins

sins hañ, af Lijfi sïnar Moodur, Rotid Sædi er Efnid, hañs, eñ Boola Vatns Hierviſtin Mañs, Endalyckt Orma Sioodur.

5. Jord berum vær i Holldi hier, Hölld vort verdur ad Jordu, Jordina trodum jafnan vier, Jardhws Lijkamir urdu, þeir sem þar Drottna diarfir tveir (Daudi og Synd) þad briota þeir, og nijda so nemur Furdu.

6. Hvad er þad reikna Mañeñ mar? Ma hañ Præl Daudans kalla, brothættaſt Gler, og Blodru smar, blæktandi Fijſid valla, Volundar Hws hañs Efni er, Eymdaña Haf, og Styriolld þver, Hliomur Hvellandi Bialla.

7. Veglegri Nyt er Lijfid lijkt, ef lwka villtu upp heñi, med Sañleiks Kniif þar fiñur freckt, Fwa og Madka iñi, og sem Epli frijd æ-syndar, eñ hiadna strar og verda ei par, ef ham-par þeim Hendi þiñi.

8. Heims Audur, Skraut og Hefdar par, hellſt er þeim Eplum lijkur, ytra Darfogur æsyndar, eñ i Raun Dupt og Reykur, Saal mijn haf-du so heimeñ þa, ad Hiarted fester þar ecke at, hañs Blom i Visnan vijkur.

9. Eiñ Gud skickade Ormiñ þañ, er Lundiñ stynga giørdi, yfer Jons Spamañs Hofdi hañ, hratt so uppvisna yrdi, Eins so Forey-dslu Orma hier, i allt þad setti sem stundlegt er; so eydiſt ad eingvuv erdi.

10. Med Blomligum Heimi ad blomgaſt hier, beſt þykir þeim þvi nædi, med Topudum honum

ad tapa ſier, tel eg þad veſt Skadrædi. Styr vorum Hiortum Herra kiær, ſo hverju framar þig Elſkum vær, og erfum Eiliif Giædi, Amen.

39. Pſalm.

Um̃ þad, hvad Hiegomligur Hlutur ad Verolldin ſie.

Ton. Eiñ tijma var ſa Audugur Mañ.

Saal mijn elſkadu ecki heitt, aumañ Heim nie þad hañs er neitt, Ellds matur alit er þetta, Eilijfum Giædum uñ þu beſt, Eilijf Velferd er þar vid feſt, og eilijfs Lijfs Audlegd rietta, girniſt ei Maña Metord hier, miñſt þaadſt ad þvi ſem fallvallt er, ad þocknaſt Gudi ſie þeckaſt þier.

2. Laat þier nægia þiñ Lauſnarañ, Lærdu ad þeckia þig og hañ, Mam̃on ſkallt midur ſtunda, Erfid Reyſa þijn Æfi er, er hañ þa Faratgalmi þier, þier ber þad þraatt ad grunda, Faatæk komſtu i Heimiñ hier, hiedan eins lijka aptur fer, Midtijma ſomer ſama per.

3. Oſhladid Skip mun ſockva ſeñ, ſo kieſur Audur marga Meñ, laat þier þvi lijtid nægia, Fieſiodur þiñ er Drottiñ dyr, i Dauda ſem ecki fra þier flyr, mun þad meſt Meinum hægia, tapaſt allt añad Audiafn hier, allra hellſt ſa þvi ſafnar ſier, i Gudi rijkur ef ecki er.

4. Audur med Onaad aflaſt kañ, Ahyggiulauſt ei brwkaſt hañ, misſiſt med Swt og Sorgum, Fugla-Lijms heſur aaſt hañs art, Andlegt Fidur ef þeñañ ſnart, feſtiſt þad Mañi morgum, Agiarna

na Mañsins Omak þeckt, egiñ Herra er næsta frekt, bædi fallvallt og Bänvæn-leut.

5. Miñing Christi, sem Krossfestist, Krossfesti þijna Holldsins Lyst, Sætleik Andans svo smakkir, Miñing eilijfs Bruna og Baals, Baalid slöckur þijns Losta taals, Krossiñ þiggiande Packir, J Andlega Forn þu offra þañ, einka Son þier Hiartkiærastañ, Girnd þijn Saal mijn so heitir hañ.

6. Mioo liggur Leid i Himna Höll, hrufott og Þyrnum hladiñ öll, Roosum vaxiñ er eigi, Af Vellyst þrossast ytri Mañ, iñri nærist vid Krossiñ hañ, ad Sorgum mettast megi, Ottiñ Drottins skal deyda þvi, Daudlegt Holld þitt hier Heimi i, fra þess Klækium so komist frij.

7. Uñ Guds Riettlæti þeinktu þraatt, þiñ Girndardom so hata att, og Vegliñ Vellystinga, Hoggorms skadrande Hausiñ er, i Hala Banvænum Eitur ber, honum vill hañ þig slynga, Sicæ til þu kuñir Sigri ad naa, so Lijfs Koronu mættir faa, Jesus giefi þier Giæfu þa, Amen.

40. Psalm.

Um̃ þad hvert Gagn ad Freistingarnar giøri Mañi.

Ton. Giæskurijkasti Grædari miñ.

Sañchristin Saal þad somer þier, sumtijdis reisna Freisting hier, stodug i Strijdi ollu, motsangs Bylgiur þa bijdur þu, betur festir siñ Fot

þijn Trw, a Christo Hialpar Hellu, Bols strijd, Hreggs hriid, ad þa snærir, eñ meir færir, Avoxt Trwin, sem al-laufgud Eik græn ecki swin.

2. Afl Mañs i Strijde Marka max, Megnid Truar svo profast þa, Freistingar fær ad reina, j Peturs Vart þa Son Guds svaf, Sioriñ æst-ist so a þa gaf, urdu Skip-Meñ von-vana, Motkast, Heims hast, Mañi er þetta, Reynsla riett, sem Ritning kiendi, Reidi teikn ecki af Herrañs Hendi.

3. Meir er oss hætt i Medlæti, vid margskins synd, eñ Andstreymi, Holldsins Villd Krossiñ kiesur, O hvad morg beysk Aloes Korn, wtrij-mandi sialfs Pocka vorn, Drottiñ oss opt iñaies-ur, Heims ackt, Fiar frackt, Pyrna þessa, hætta hvassa, hañ burtsnijdur, svo Hveiti Gods Aforms hindrist sijdur.

4. Pad sem Meñ dæma Daudans bañ, Drott-iñ med sama lijfga kañ, af Orbyrgd Gnægtir giefur, hvad Hrygd og Angur holldum vier, Huggun og Gledi opt þad er, Gott til Smyr-sla hañ giefur, Kross a, oss þa, Kiærkomiñ i sierhvert siñ, ad soñu vera, Polgodir skylldum Pianing bera.

5. Trufasti Drottiñ typta nu, tijmanliga, eñ sijdar þu, virstu mier Vægd ad syna, laat Hrijse fylgia Myskun med, mier aumum syndu Fodurs Gied, og næma Narkvæmd þijna, Gud miñ, Prœl þiñ, Heimur hatar, Raunir ratar, rienar Kiæti, leid mig i eilijst Epterlæti.

6. Sa-

6. Samaritane Christe kiær, kom mier halfdauðum Præli nær, a þiñi leid liggiandi, laat beyska Vijn i Synda Saar, siidan Huggunar Viðsmior klaar, Mein og Verki mykiandi, Jesus, Jesus, þiaadu nu, eñ Pol og Tru, laat þverra eigi, eilijfañ Sigur so odlast megi, Amen.

41. Psalmur.

Grundvøllur christiligrar Þolinmædi.

Ton: O! Jesu Ond mijn leitar.

Mijn Saal med Pockum þigdu, þañ Krossþig henda kañ, ad Drottiñs Dæmi hygdu, til Dauds var pijndur hañ, alldrei kañ oss til falla, añad slijkt sem hañ bar, Af øllum fyrir alla, a ollu pijndur var.

2. Kulda, Beniar, Klædleysi, Kvol, Hard, Orbyrgd og Smaan, Hwngur, Porsta, Heypt, Geysi, Hoga, Bryxl, Lygi og Raan, hañ vard þvi haatt ad falla, hardri i Daudans Neyd, af øllum fyrir alla, a ollu sodd'an leid.

3. Aumt er þvi a ad heyra, offærtur Prælliñ er, eñ Herrañ hlytur bera, Hrelling og Neyd a sier, Limir laata Glaum gialla, grætur Hofudid þo, af øllum fyrir alla, a ollu þvijngadur doo.

4. Guds Børn kiendu Kier þessi, Kvelling særa Job bar, Petur hieck haatt a Krossi, Haalshøggveñ Jacob var, Mariu Sorgir svella, Sonar vid Krossiñ þa, af øllum, fyrir alla, a ollu pijndañ sæ.

5. Med Krossfestum Christnir ætti, Krossfesta

Holld

Hollo og Gied, i Tign svo Tignast mætti, Tignudum ollum med, og Dyrdlegir a Dyrdar Palla, med Dyrdlegum leidast þeim, Af ollum fyrir alla, a ollu leid fyrir Heim.

6. Pa Christur med Krossins Hamri, Klappar Hiartans Dyr a, strax a Stundu samri, stilltur upp liuktu þa, heyrdu hvad hañ kañ spialla sem hefur þu þa fyrir Giest, Af ollum fyrir alla, a ollu þiardur mest.

7. Gulleg Krossburdar Kedia, kañ best ad skarta þa, sijna vill Son Guds gledia, sijdasta Degi á, Systkinum Sorgar Galla, sialfur af þurkar hañ, Af ollum fyrir alla, a ollu Kvalning sañ.

8. Siæ þiñ Brwdgumañ blijda, blessadañ Sæla mijn, rama hlaut Raun ad lijda, Rivodur af ofur Pijn, Hañ bar og hvijtañ Mialla, þvi Hrakning særa og Deyd, af ollum, fyrir alla, a ollu saklaus leid.

9. Pu hlytur Hrelling hafa, er Herra þiins girnist Kiør, hañ kañ Hunang ad giefa, af Hellu Motlætis hier, ber þvi Blessunar Galla, su beyska Krossins Root, Af ollum fyrir alla, a ollu blies Drottni mot.

10. O! hvad beysk Motgangs Myrra, Margañ gietur vankiætt, gief oss Gledi-Vijn Herra, giør vort bid rama sætt, og leid til Himna halla, hañs fyrir Blood og Deyd, Af ollum fyrir alla, a ollu Pyslir leid, Amen.

42. Psalm.

42. Psalmur.

Huggun su, ad Madur kuñi fyrir Gud-liga Hialp, stødugur standa allt til Efsiloka.

Ton: Giæskurijkasti Grædari miñ.

Nær mun koma su Naadarstund? Nær mun eg sia og faa þiñ Fund, Jesu Brwdgumiñ blijdi? Nær mun mier uñt Elskugi miñ, i ockar Brwdkaup leidast iñ, Heims wr Utlegd og Strijdi? Gud miñ, Gud miñ, þu mig leys, wr Hollds-ins Hreysi, og Heimsins Voda, leif mier þitt Auglit um Eilijfd skoda.

2. O! hvad hræddur eg aumur er? i Leyrkier-um þvi breyskum ber, miñ Trwar Fiesiod frijda, Saal og lijkami Synda hætt, segi eg þau Kier sem hef nu rædt, eitt vill þar ødru strijda, Gud miñ, Gud miñ, Satan Refur, Grid ei giefur, grimmur slægur, Ast-vinum þijnum er os-Dvægur.

3. Eg hrædist lijka Heims Okior, hreckvijs og Oheil Verolldin er, hver kañ hier Rond vid reysa? Hvert sem mier geingur med eda moot, mijnum stofnar þad Hrosun Foot, Swrt hata, sætt vil kiosa, Gud miñ, Gud miñ, hver vill nuña, Klak-laust kuña, koniast hiedan, Ohættañ Veg sæ eg ecki siedañ.

4. Verdleik mijnum eg vijsa fra, Verdleik Drottins eg treysti a, vijst mun hañ Veg miñ beina, hans Naad stadfost og eilijf er, alldrei kañ hun þvi bregdast mier, eg sæ þad alltjafnt reyna,

Gud miñ, Gud miñ, Hendin þijn, þu Heillin mijn, wr Hættu leidi, Ovina umñfall svo alldrei meidi.

5. Sæluhialp þa sem Gud gaf mier, Grundvallad hefur i Hiarta sier, af þvi kañ alldrei skeika, Uthellt Blood Jesu æsamt mun, og Sacramenta Jñsiglun, adstidia eiñin lijka, Gud miñ, Gud miñ, Von mijn er nu oll i þier, eg eingvu kvijdi, Harmkvæli nockur þo Holldid lijdi.

6. Frelsariñ hefur þu sundid mig, fyrr eñ eg kuñi hitta þig, þvi muntu Vernd mier veita, eingvu ohægra er þad þier, ad geima þad sem fundid er, eñ ad o-vijsu leita, Gud miñ, Gud miñ, sem Myrkri eyddir, Ljoss til leiddir, Lijfs Braut rietta, læt mig ei aptur i Dimu detta.

7. Trygda Fiesiod mier tærir þu, Trwar hond mijn opt veyklast nu, gietur vid tekid valla, Añast þu heñar Orku brest, a þier læt hana fæa sig fest, sterkliga Æfi alla, Gud miñ, Gud miñ, þier vil eg fws mitt Hiartans Hws, til Hvijldar veita, Audmiukum Anda kañt alldrei neita.

8. Trwar Augum eg tilldra nu, til þijn Drottiñ, mig aumka þu, Overdugum best biarga, Oforþient Myskun, er riett Naad, Omaklegum sem verdur tiead, og giefin opt þeim arga, Gud miñ, Gud miñ, Heill mijn er, þa oll i þier, þvi orugg blijfur, Greidist þier gott Lof, Gud ellijfur, Amen.

43. Psalmur.

Um Dagliga Umþeinking Daudans.

Tonn.

Ton : J Blœgiu eiñi er byrgdur i Molld.

Væntu æ Daudans Vinur kiær, vonum framar hañ stendur nær, vid hvern Dag þeinki Hugariñ þiñ, hañ mun vera sijdasti miñ.

2. Hvad sem þu giorir hugsa ber, hvert soddan Jdia hæfdi hier, ef i þvi Verki ættir þu, Andast þa strax og dæmast nu.

3. Lijfi fieckstu ad Lœni naad, Lijfs hefur þu ei Eignar Raad, Rakiñ komstu i Heimiñ hier, hiedan eins lijka aptur fer.

4. A hverium Degi deyr þu hier, Daudañ hver Lijfs stund færir þier, allt hvad hier eykst vid Æfi Mañs, allt kortar þad Lijf-daga hañs.

5. Þess leingur sem vær lifum hier, Lijfid þess styttra eptir er, uñ þad sem einum aframi var, eptir þvi miña Leidar var.

6. Lœt fra þier deyia Lesti fyrst, Lijfid ædur eñ fær þu mist, Hver sem deyr vondum vilia fra, vijst lifir Gudi i Dauda sa.

7. Adam gamla af ollum mœtt, a medan lifir deyda ætt, þa mun Drottiñ nær deyia fer, dœr samlegur lifa hia þier.

8. Daudiñ flytur og fœrir Mañ, fra Hiegoma i Himna Rañ, i hveria ætt sem Eykin datt, er hun þar kyrr, þad true eg satt.

9. Ef þu ihugar opt og þrætt, ad endelega deyia ætt, Adhalld er þad og Ordsok þier, ad ackta lijtt þad sem Heimsins er.

10. Athuga þu hvad Andlœt Mañs, afmyndad

dad gietur Limi hañs, þetta skylldi þig fæla fra, forboñud verk ad girnast a.

11. Sæl og Lijkama sviidur þad, sañ naudug verda skiliast ad, Andarslit hver sem athugar, elska mun sijdur Syndirnar.

12. Sa sem med vondri Syndagiord, sier hefur stofnad Andar mord, i giegnum Daudañ geingur hañ, i Glotunarstad þo eilijfañ.

13. Þeir einir hliota Himna vist, hier nu lifa i Gudi fyrst, þeirra Lijf Drottiñ eflaust er, i Trwñs sem hañ binda sier.

14. O! Drottiñ gief oss ollum nu, iñlijfast þier med sañri Trw, lijka deyia og lifa þier, lofa sijdan med Engla Her, Amen.

44. Psalm.

Huggun fyrir þa sem missa sijna Astvine.

Ton: Hædsta Hialpræðis Fognude.

O! Christin Sæl umhuxa fyrst, a Dauda stundu Jesum Christ, þviad Ogn Daudans alldrei kañ, ofbioda þeim sem þeinkia uñ hañ.

2. Beyskt Vatn i Mara miog sætt var, þa Moyses Tried i Bruñiñ bar, þad Lijssins Tried er Drottiñ dyr, sem Daudans Remmu i Sætleik snyr.

3. Sa edla Kvistur allra Boot, uppruñiñ er af Jesse Root, hver sem geymer hañs heilog Ord, hañ smackar alldrei Sælar mord.

4. Eymd Mañsins deyr eñ ecki hañ, er Daud-

iñ

iñ Leid i Himna Rañ, Afgangur hañs er Ending Lijfs, og Fæding holl til eilijfs Lijfs.

5. Ecki missum vier Astvine, undan oss þo þeir sender sie, fyrer Sorger þeir Fognud fær, fra myrkrum iñ i Lioosid gær.

6. Yfir Lijfdaga hættast Haf, i Hofn Daudans þeir komast af, leyster fra allre Sivt og Sekt, syrgia skulum þa ecki frekt.

7. Hvijtañ Skrvda vid Herrans Hlid, hafa þeir nu og Pælma vid, Sorgar Klædi ei somer þa, fyrir soddan Meñ ad taka uppa.

8. Oll hefur þeirra Augnataar, af þurkad Drottins Hondin klaar, Lambsins Stooli þeir lifa hia, Liomandi syngia Gloria.

9. Allskyns Hliodfæri hlioma þar, Horpur slaaande Gullegar, hia Englum Guds sier una þeir, ecki skulum þa graata meir.

10. Laattu þier ecki gremiast Gied, Gud þo taki hvad hefur oss lied. Ef þu misser þiñ aastkiærañ, eiñ Elskara snart fiñur hañ.

11. Allijt þad ei þo adskilied, athuga framar Samkvæmed, sem eptir kiemur eilijft þo, i andvaralausri Sælu og Roo.

12. Andlaat sitt virdir Abatañ, Upprisuñi satrwa kañ, hverrar Imyndan auglios er, Edlis Skapning i Heimi hier.

13. Eydist Heims Lios ad Aptni Dags, uppreñur þo ad Morgni strax, Grasid visnar þa vetrar gd, a Vorin aptur Blomgast þad.

14. Af Eykum falla Avextir, aptur þo vaxa

Blonilegir, og ef Sædid skal Frioſgun ſaa, fyrſt i Jorduñi rotna maa.
15. Pa Phænix hefur Æfi endt, i egin Hreidri ſig ſialſañ breñt, af Oſku kvikuar aptur þar, ung-ur med Fiadrir Gullegar.
16. So Endurnyaſt allſkonar, Egin Foreyſlu þad ſem var, alldrei ſkylldi neiñ efa þa, Uppriſu Holldſins Doms dag a.
17. Pu meinter kañ ſkie, Ment og Fie, Mekt-aſt hefdi þiñ Aſtkiæri, i Guds Rijki audugur hañ, alla Speki vel ſkynia kañ.
18. Hædſta Tign þo hier hefdi giſt, i Himnarij-ki er betri Viſt, Drottni hefur, ſo þocknaſt þad, þiñ Vilie ſkal þar hneygiaſt ad.
19. O! Drottiñ þu tookſt aptur nu, Eign þijna ſem mier lieder þu, þitt Nafn heilagi Herra klaar, hædſt ſie loſad um̃ eilijf aar, Amen.

45. Pſalm.

Um̃ hañ ſijdaſta Doom.

Ton: Tak af oſſ Fadir.

Pa Chriſtur kiemur, Kongur Riettdæmur, Allt auglioſt verdur, Ord, Hugun og Giordir, Alla uppvekur, er þeim Heſnd-ſrekur, ſem Doms er ſekur.
2. A allar Sydur, Ogn þeim ofbijdur, under Elldgangur, yfer Gud ſtraangur, Sambuſkan ſærit, Satan aakiærir, Synd Fridtion færir.
3. Hvar mun þa Hæli, Herra miñ ſæli? Eg veit

veit mig argañ, uñid hafa Glæp margan, Eg ottast Domiñ, wt i er tijmiñ; eñ eilijfd komin.

4. Her Himins hiadnar, hrinur og braadnar, sig saman lyknar, Sool rodnar, Tungl bliknar, þijn Verk ei þordu, þig sioa i Dyrdu, er eckert illt giordu.

5. Eg aumur Madur, ofmiog saurgadur, hvad mun þa þora, þig reidañ ad heyra? Hvert ma helst flyia? hvad skal þa segia? Hver veit ad vægia.

6. Þu Herrañ hijri, hædsti Domari, mier munt ei nyia, maa eg þvi til þijn flyia, þu holder Dauda, þiña so Sauda, bættir Bol Nauda.

7. Þig Son siñ sendi, siñi af Hendi, Fadiriñ frijdi, ad Fridkaupa Lydi, er þvi ogladur, ef nockur Madur, tynist tapadur.

8. Vijst vill hañ eigi, eg vesall deyie, Herra þad heyrdu, hañs Vilia fullgiordu, laat ei Erfd þijna, Eilijft Bol pijna, aumka Ønd mijna.

9. Lægd Løgmaals skekañ, lysir mig sekañ, þiñ Muñur medan, mig kallar blessadañ, þad ma mier meira, mun eg þo heyra, Fridar bod fleira.

10. Eg er ohræddur, i þier Naad glæddur, þo Dolnir aller, yfir mier Hefnd kalli; þu Fridar Fornin, Frelsar þijn Bornin, vor Heill og Vornin.

11. Þu Herra Hlydiñ, helgadir Lydiñ, lietst lijfid Eda, til Lausnar oss wt blæda, veit Vægd i Domi, vor Brodir Fromi, þitt hædst Lof hliomi; Amen.

46. Psalm.

Um̃ þad, Hvernin Man̄ skal laanga eptir eiliifu Liifi.

Ton: Pa lim̃r hier mijn Lijkams vist.

Ei mættu Saal mijn elska dart, offallvallt Liifid þetta, med helgri Girnd i Hædir hart, helldur skallt hier upp lietta, þar er Ækka eñ Elli siist, eingiñ Daudi og Liifid vijst, og angurlaus Unun rietta.

2. Utvaldir skijna eins og Sool, Englum Guds næsta lijkir, Osiuker hafa eilijft Skiool, aūkyns Nægd mettast slijkir; Drottiñ Gud fullur Darsemdar, dryckiar þa Straumum Vellystar, iñbyrdis Elsku rijkir.

3. Eilijf Giædi eru so stoor, eingiñ kañ þaug ad mæla, og so dyrmæt, ad eingvum for, ivt tala nie noog hæla, ovollt Heilbrygdi æ er þar, Unun og Nægd Guds Vellystar, og frabær Fagnadar Sæla.

4. So godur Hlutur eingiñ er, sem eiñ Gud Himna Hæda, Iñdæli mest þa alla skier, sem eignast hañ og vidræda, oss i honum og hañ i oss, hyrañ slaum þad Gledi Hnoss, er Rootin allra Giæda.

5. Jerusalem þar uppe er, eckert Musteri hefur, med Hondum giort, nie Sool þar sier, siist Tungls þar Porsin krefur, heñar Musteri og Byrti best, er Blessadur Gud sem liomar mest, og Upplysing ollum giefur.

6, Eins

6. Eins sem ei heyrdist Axar hliod, þa upp var verid ad smijda, Jerusalem a Jordu stod, jafnt mun og hiñi lijda, þeir andlegu Steinar eru hier, med Ori Motlætis kantader, sem heñar Bygging hlijda.

7. Drottningin su sem sockti heim, Salomon Kong hiñ rijka, er soñ Figura Saaluñ þeim, sem koma i Hollu slijka, Gimsteina hver og Gullid ber, goodra Dygda sem framdi hier, Engla fylgd fær hun lijka.

8. Kongsins Spekt hana furdar frekt, og Fiøldañ dyrstu Rietta, dyrmæt Klædi sem mestu Mekt, og Musteris Prydi Setta, i Forundran so segir su, sijst var þess von med miñi Trw, gjætti eg gripid þetta.

9. Hier mættu Saal mijn heyra og siaa, hvad Drottiñ vill þier veita, ef þu girnist hañs Hwsum nær, heilaglega skallt breita, andligs gooda ef væntir vijst, Veralldar Giædum ætter sijst, med Akiefd eptir leita.

10. Ef sku gyrnist ad audnist þier, af Lijfsins Trie þig metta, nærdu Christo i Helmi hier, hrein Trw mæt orka þetta, iñ i Guds hws kañ ecki nær, Otuckt, Mañdrap, Heypt, Lygi, Præ, nie fær nyt Gyrnd Fiedrættar.

11. Heilog Preñing med hollri Raad, Hiartad mitt virdstu byggia, a mier hafdu allt Eignar Raad, alldrei lææt mig þig styggia, gief mier hier smacka Farsælld fyrst, fyll mig sijdar þijns Hwss Vellyst, so megi eg þier Lof til leggia.

47. Psalm.

Um̃ þa Farsælld, þegar Madur fer ad sia og skoda Gud i eilijfu Lijfi.

Ton: Ad idka gott med Æru.

O! Drottin̄ Alls valldandi, Eg vil giarnan til þijn næ, A lifandi Mañа Landi, læt mig Nægd hins gooda sia; nær eg þig, næ ad fiña, Neydar stig, mun þa liña, langar mig, heim til Hwsa þiña.

2. O! þañ Fognud fraabæra, Fognud allañ sem gnæfer, nær mun audnast su Æra, ad sia Gud miñ sem byr i þier? Þijns Hwss sia, Sælu rietta, svanga mæ, dryckia og metta, er þier hia, eilijfs lijfs Uppsprettа.

3. O! þu Lijf ækilega, O! þu blessud Farsælld blijd, þar Heilog Þreñing hæga, Hiartans gyrnd fyllir all tijd, ad lijta Christ, Lioman̄ biarta, i Lijfsins Vist, hia honum skarta, gnæfir mest, Gyrnd alla vors Hiarta.

4. O! Jesu Elskan blijda, Edla Bidell Sæla at mijn, nær ætlar þu in̄leida, i þin̄ Kongs sal Brwdi þijn? Hvad vantar i essu Hollum? Ecki par, nie hætt vid Follum, Gud er þar, sialfur allt i ollum.

5. Er þar Gud allra besti, Augum vorum Prydi ny, Hunangs Seimur sætasti, Saungur fagur Eyrum i, Balsam kiær, best sem skarta, Blomstur skiær miuk ad snerta, hver þar fer, hvad hañs girnist Hiarta. 6. O!

6. O! Dagstiarna Asionu, O! sæta Roddu Lausnarans, Dyrdar Kryndur Koronu, kiær draup Nꝛad af Vorum hans, fyrst han er, allt i ollum, upplyser, varnar Follum, Fridin tier, Konum jafnt sem Kollum.

7. Gud er sa Liossins Liomi, Lios i hverium siaum vier, pad er vor Sæmd og Somi, ad siaa han i sialfum sier, lockar Man, Lijfid dæla, losa han, og vid mæla, alldrei kan, ad uttalast su Sæla.

8. O! far sæl Borgin besta, Blessud Hollin uppi þar, heimili Heilagasta, Hæleitrar Guds Preningar, nær mun ny, Nꝛad su gledia, nau eg frij, mig þar sedia, og Gudi i, Gud sialfan tilbidia.

9. Nær mun su Soolin renna, sem uppliomar þessa Borg? Nær mun eg far ad finna, Fognud þan ei snertir Sorg? Sæla mijn, siaa þaug Mæti, sæl þu skyn, i Eptirlæte, Arfleifd þijn, er Gud Drottin sæti.

10. Vier lifum Gudi Lifanda, lijka erum Kyrkia hans, vier eigum han hier i Anda, en þar ad Naun riett til sans, Sælu ad, sia margfallda, samastad, Lijssins hallda, glese oss þad, Gud um Alldir Allda. Amen.

48. Psalm.

Um pad allra æstudligasta Samlag, sem vier skulum hafa vid heilaga Engla i eilijfu Lijfi.

Ton: Mykilli Farsæld mætir sa.

Eilijft Lijfid er æskilegt, ecki nꝛeirn gyptist þa,

Englum lijter i ædstu Megt (eiguni vier Gud ad siaa) Vitska, Tign, Dyrd og Virding Mañs, vegsamlig miog þa er, so alldrei kuñi Hiartad hañs, hana ad skynia hier, Eyñdælid er þad allra mest, Auglit Drottins ad skoda best, alla Blessun þad underbyr; alla Heill Dyrd og Naad, allt Epterlæti ad oss snyr, allt bätnar þa vort Raad, allt Añstreymid so a burt flyr, alldrei snertir oss þad.

2. Ei er Farsælldar framar von, eñ frijdañ Gud ad siaa, þess hin fagra Fridar sion, fyllir gyrnd alla þa, Engla Umgengni odlunst þo, ærstædlig verdur sú, samlijkir þeim i Sælu og Ro, sañheilagri eñ nu, Hvijtum Skrwda so skrijdunst vær, skijnandi Lambsins Stoli nær, Syndaña Flykum færder af, frijlega losum þañ, Hialprædis Klædid gott oss gaf, glediandi Riettlæætañ, vakni sa upp i Syndum svaf, siaai Dyrdarliomañ.

3. Eingiñ ærreitir añañ þar, eingiñ kañ reidast þa, ei er þar Bruñur Illgiordar, eingin Metnadar þra, eingin Motlæting, Eymd nie far, Idrunar taar ei nein, ei helldur Daudleg Synda saar, Sorlum viña þar Mein, Hungur og Þorsti horsiñ er, af Herrañs Elsku mettunst vier, Utvalda Drottiñs alldrei þa, Ofhiti skada kañ, yfer þeim helldur Hendi sa, Himneskañ byggir Rañ, af Lifsi þeirra sem liomar a, Lifandi Vatn framrañ.

4. Utvoldum Guds, so gledie-t Gied, Giesta bod er tilreidt, Klaara Vijn, Feyti, Mergur med, mun þar til Rietta veitt, soddan Veitslu vier sitium ad, sæler uñ eilijf Ar, og Lof syngiandi þock-

um

um það, þa verdur Gledin klaar, allt mun þetta þa uppfyllast, i Anda og Sannleik fullkomnast, Lijf og Andi Guds ordid er, Otti Daudans þa flyr, hañ var svelgdur i Sigur hier, sia hañs Broddur er rijr, oll vor Augna Taar afþerrer, Angri i Gledi snyr.

5. Hrygdarlaus Gledi hliomar þa, Heilsa Motlætis frij, Lijfed aan Mædu, Lios ei far, Lystigardi þeim i, alldreie folnar Elskan þar, alldreie Gledin dvijn, eingiñ Madur þar andvarpar, eingvañ snertir þar Pijn, Yndisbægd er þar ollum tied, andvarpalausri Sælu med, andvaralaus hin rietta Roo, Roosamliq Unun mest, Unnunarsamlig Farsæl fro, farsæl Eilijfdiñ best, eilijf Prenningar Eining þo, Eining Guddoms þar siest.

6. Upp upp mijn Saal, athuga nu, Ætu og Vegsemd þa, sem ockur er vijs þa eg og þu, erum Guds Stodli hia, ockar Vardþallds Engill hañ, er hiernu stydur vid, þa muñum giorla þeckia hañ, eñ þurfa hañs ecki Lid, er þa samkvæmis Unan stoor, alskynandi i Dyrdar kor, O! Jesu kom, og ei vid tef, iñleid i Sælu þa, O! Jesu kom og Glede gief, Guds Hwsum laat oss nar, O! Jesu þig synter utan ef, uñ Eilijfd gief oss ad sia, Amen.

49. Psalm.

Um þær feikna Kvalir, sem þeir Fordæmdu verda ad lijda i Helvijti.

Ton: Gud oss Lærdom siñ liosañ gaf.

Hver

Hver Christin Saal þad hugleide, hvad Viitis Plijster bytrar sie, so stendur betur Syndum moot, segiandi opt af Hiartans Root, i fra Andar Deyd oss bevari Gud.

2. J Helviiti er alls ills Nægd, a ollu goodu mesta Ohægd, Obærilegur Hiti hnaar, Heliar niistandi Grimdin saar, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

3. Myrkur og Svæla siifelldleg, Sorg og Dioflа mynd Ofriin mieg, Op og Jlfraner eiliifs Veins, Andstyggileg Lyckt Breñisteins, i fra Andar Deyd, oss bevare Gud.

4. Ormur Samvitsku etandi, Otti Purkur, Sveingd, Harmkvæli, Ofund, Hatur, Viil, Obyrgd mest, Einginn good Von med Heilsu Brest, J fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

5. Sool og Tungl eingiñ siaa þar kañ, siist af ollu þo Gud sialfañ, su litla skyma Elldi af, eingva Hug-hægd Fordæmdum gaf, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

6. Magiñ i Hungri mædist mest, Muñur af Þorsta piiniist vest, Ellds Logiñ verkar Oop og Kvein, iñlæsist hañ i Merg og Bein, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud,

7. Af einum Neysta i Eymdar Glood, Oliid anligri Piina stood, eñ þo Kviñu hier kyñi saar, Kvelia Jodsott um Þusund aar, J fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

8. Sælgiæti Ols og Matar mest, margur af hverst

hveriu hiellt sig best, Hug froe heim þad eingiñ er, ei faa Vatns Drepa ad svala sier, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

9. Dyrmæt Klædi og Metord med, minst kuña þa ad hugga Gied, iklæddir Skom um eilijf Ar, Eingin Vegsemd til boda staar, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

10. Audur stodar þa ecki par, aller jafn snaud-er siñast þar, Guds biijda Auglit alldrei siaa, ollu þyngra þad liggur a, i fra Andar Deyd, oss beva-ri Gud.

11. Kvala-Elldiñ um eilijf Aar, uppblæs Guds Reidi stormur haar, Samvitsku Ormur iñra slær, ytra Dioflaña Grimd frabær, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

12. Hata Fordæmdir hver añañ, hata þeir lijka Gud sialfañ, hata þeir Engla Heilaga, hata þeir alla utvalda, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

13. Oll Olucka sem iñast maa, oll slæst ieitt og plaagar þa, alla varir þad Eilijfd þo, alldrei fiñana di Vægd nie Roo, i fra Andar Deyd, oss be-vari Gud.

14. Minsta Korn þa af minstu Kvol, er mykl þijngra eñ allt Heims Bol, og þo ad Adams Arf-arner, aller skipte þvi jafnt med sier, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

15. O! Drottiñ gief oss ollum þad, ad þeinkia so um Kvala stad, ad þangad komunst alldrei vier, i barsærni-framgaungum hier, i fra allri Neyd, oss til Lijfs iñleid.

50. Psalm.

Um̃ þad, hvernin eilijflega munu vara, þær Helvijtsku Kvalir.

Ton. Myskuna þu mier miildi Gud.

Ef þu Christin Saal athugar, ad Pijslirnar, Eilijfar eiga ad vera, þvi betur lærir þar af þu, ad þeinkia nu, hvad þungt sie þær ad bera, Helvijti heitt, Huggun fær eydt, þad bitra Bœl, brennande Saal, alla tijd a ad vara.

2. Fordæmdra Lijf i Elldi þa, er Daudi sæ, Æ er yfir hangandi, þeirra Daudi Lijf einnin er, sem alldrei þver, i Kvolum ofegiandi, Brenni-Bodlar, þreytast sijst þar, Aukandi Kvøl, ofan á Bøl, med allskyns Eymd og Grande.

3. Hvad er þad Mañ kañ þyngra ad þiæ, eñ þad sijst fær, er hañ mest eptir langar? Eñ hitt um̃bera verdur-vijst, sem villdi sijst, Plagur og Pijslir strangar, allycktad er, ad sa sem hier, sijn-syndga vañ, sært Hefnda Bañ, ei skuli af honum ganga.

4. Tapadir safna Syndum sier, um̃ alla hier, Eilijfdar Æfi sijna, um̃ Guds eilijfd þeir þvingast þvi, þeim Pijslum i, sem alldrei ega ad dvijna, hañs Giæsku Gied, og Myskun med, utslocktu þeir, i sier þvi meir, kvelur þa Kvøl og Pijna.

5. Þeir elskudu Aud ofarfañ, of-fallvalltañ, Vellyst og Virding bædi, Himnesku Fie-siod sintu sijst, sem er Gud vijst, ei girntust andleg Giæ-

di,

di, ſkaṁvinn Lijfs Lyſt, leidiſt þeim ſijſt, hrapande þvi, Helviitid i, eilijfa Eymd og Mædi.

6. O! þu Eilijfd o-endanlig, eingiñ kañ þig, ut-ſia nie noog ad grunda, O! hvad myked þu eykur a, alla Pijſl þa, Tapada hlijtur benda? nær eina ſtund, Otal Puſund, uñ leid o-haſt, oñur byr-iaſt, ſo geingur æn alls Enda.

7. O! þu Eilijfd, O! Eilijfd þu, ein ertu ſu, ſem meſt kañ mein ad viña, Fordæmdra Pijſl er þungbær þa, þvi heita mæ, bitur og beyſk ad fiña, og þyngre er, þo margfolld ſkier, allra þyngſt þo, þad undir bio, ad hun ſkal alldrei liña.

8. O! þu Daudi ſem alldrei deyr, Ending þijn er, a ny þig uppbyriandi, Daudañ girnaſt Fordæmdir ſær, fyrreſt hañ þa, Lijf tru eg langt fra ſtandi, Aumt Hel þad er, ſem alldrei þver, og lijfi þvi, ad liſa i, ſem alltijd er deyandi.

9. O! þu ban-væna auma Lijf, ef þu ert Lijf, þvi villtu þa ſo deyda? O! þu liſanda auma Hel, Ef þu ert Hel, þvi villt ei Lijfs Eymd eyda? O! eilijf tijd, Illuñ miog ſtrijd, ad þeinkia til þijn, er þijngri Pijn, eñ aňad allt ſem lijda.

10. O! Sæl mijn, Sæl mijn ſiæ ad þier, ſærheit Pijſl er, opt er þad athugandi, Nædvar-tijmanum gief ad gaum, gior Idran aum, Eymd ſlijk ſo alldrei grandi, ſa Syndum ſlier, ſafnar tijdt hier, þeſſ meira Bæl, breñir hañs Sæl, Elds Mat ſo æleggiandi.

11. O! Drottiñ Jeſu herra hyr, i Hædum byr, vor Syndabotin ſaña, fullu borgandi fyrir oſſ, ſeſtur

festur a Kross, Lijf, Heill og Lausnin Maña, liufur Lijkn sijn, levs oss fra Pijn, illt Andar bøl, eilijfa Kvøl, oss laattu alldrei kaña.

12. O! þu riett-nefndi goodi Gud, sem glotudum Lyd, sender þiñ Son i Heimiñ, oss ad leysa fra Andar Deyd, og allri Neyd, sie þier Dyrd søgd og framin, og þier Jesus, sem frelstir frys, Guds Anda med, Gofgun sie tied, um̃ Allder Allda, AMEN.

Fimti Partur þessarar Psalma Bookar, hefur iñi ad hallda andliga Psalma og Lofsaungva, hlijdandi uppa þær sierliguſtu Hofudgreinir Christilegs Lærdooms, um̃ hvern kient og Predikad er, i Christiligri Kyrkiu.

I.

Um̃ Christi Persoonu, hans Embætti og Velgiorninga.

D. Marth. Luth.

Gjørvøll Christnin skal glediast nu, og Gudi Lofsong færa, So ad af æst og sañri Tru, syngia kyñum og læra, ad sialfur Gud oss syndi hier,

hier, sætustu Nꝍd og Dꝍsemder, gaf til þess Gialldid dyra.

2. J Diofuls Fiotrum eg fanginn lꝍ, Fꝍr daudans viist eg skildi, Dag og Nꝍtt mig særdi Syndin þa, su minni Fæding fylgdi, æ jafnan vox mijn Synda sekt, saurgadi Lifnad minn so frekt, til allrar Illsku tældi.

3. O-gilld voru mijn Verkin from, vanst þeim ei mig ad stoda, Sialfrædid flyr Guds dyrann Dom, Dꝍdlaus til alls hins goda, hugvitts fieck mier su Hrelling liot, hia mier var Daudi enn eingin Boot, og vijs Helvijtis vodi.

4. Eilijfann Gud ꝍngradi þa, Eymdin mijn morg wr Mꝍta, hann mintist sijna Myskun a, mier villdi hialpa lꝍta, sitt Fodurligt mier byrti Briost, af blijdri Nꝍd, enn eingvum Piost, hann kostadi dyrt minn bata.

5. Mælti vid kiæra Soninn sinn, Sie eg mꝍl Nꝍd ad giefa, far nu til Sonur mꝍti minn, Mannkyni aumu ad hlijfa, Leys þad af sꝍrri Synda Kvol, sialfann Daudann þu slꝍ i Hel; Lꝍt þa so med þier lifa.

6. Guds Son i Heim vitladi vor, Villia sijns Fodurs fylldi, fæddi hann Meya Moodir klꝍr; minn Broodir verda villdi, Gieck hier med aumann Holldsins Hꝍtt, og huldi miog sinn guddoms Mꝍtt, ad Satan sigra skylldi.

7. Mier sagdi hann, þier hallt vid mig, heiti eg þier goodum Villia, Eg gief mig sialfann fram fyrir þig, til Frelsis þier lꝍt mig kvelia, þvi ea er

 þinn,

þiñ, og þu ert miñ, og þar eg er, skalltu vera med mier, Diøfull skal ossi ei skilia.

8. Mijnu Bloodi wthellir hañ, hier med lijfi mig sviptir, hier til hins besta og þetta vañ, þijn Tru hugsi þar epter, Sialfur Dauðiñ sigradur var, Synd þijna mitt Meinleysi bar, so ad Andar Hvijld þu hreptir.

9. A Himna aptur til Fodursins fer, fra þessa Lijssins hætti, ad eg Myskun wtvegi hier, og Anda þañ senda mætti, sem Huggi þig i hverskyns Kvol, so i hreiñi Tru mig þeckir vel, og a Leid Sañleiks þijn giæti.

10. Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, i Breytni og Kieñing ad sijna, Guds Lof og Dyrd ad eflir hier, og aukir svo Christni mijna; Setningum Maña sia þu vid, sem saurga þeñañ Hialpar Sid, þeim skilmæla skalltu ei tijna.

Ein gømul Vijsa, snuin og Umbreytt JEsu Guds Syni til Lofs.

Eiñ Herra eg best ætti, er mijnar Syndir bar, ad prijsa af mesta mætti, þvi mier so godur var, hañs blessada Nafn vil eg bera, i Briosti og sleppa ei, Su hlijfd mun mier hollust vera, hvert sem eg lifi eda dey.

2. Laat mig nu Herra læra, Lofid ad vanda þitt, þier hæfir Heidur og Æra, eñ Hiartad kallt er mitt, Send þu mier nu þad Siñi, eg syngi af Hiartans gruñ, hvert eg er wti eda iñi, um̃ øll þijn Verkin kuñ.

3. Miñ Jesu Morgun Stiarna, og mætast Balsam ert, Pier vil eg þiona giarna, so þu miñ Tulkur siert, Gior Saalina Herrañ hreina, ædur hun kiemur fyrir Dom, sem Gullid og Gimsteina, so gietur hun reiknast from.

4. Samlijkur Sooliñi klaaru, sem yfir Heimiñ skyn, þijnir Geyslar blijdir baaru, burtu Sorg og Pijn, A Valld þitt vil eg mig giefa, eg veit þu slockur wt, (þad sem eg ecki efa) Angur og alla Swt.

5. Allfagrañ Engla skara, þu æ til Pionustu fær, þeir taka truliga vara, hvad skipar Herrañ kiær, Gud Fadir þig sialfur setti, vid sijna hægri Hond, þu rædur og styrir Rietti, og rijkir um̃ øll Lond.

6. Po giøre eg þijn Bod ad briota, bædi med Ord og Verk, laat þu mig Naadar niota, nog er þijn Hondin sterk, Bindstu fyrir Blessadar Undir, Brædi og Reidi þijn, Afma þu allar Syndir, mig angrar Vondskan mijn.

7. J Syndlñi mijn Moodir, mig gat og þad er vijst, J saaru Synda Floodi, sijdan hef eg vafist, þvi stend eg vesæll i Voda, nema veitir þu mier Lid, og sialfur sender ad boda, Samvitskuñi Frid.

8. Pvi fly eg til þiñar Naadar, þu kañt ad viña Boot, añad er ei til Raada, eg bid af Hiartans root, vid blessud Ord þijn eg blijfi, bædi til Sioos og Lands, æ medan eg er a Lijfi, so alldrei verdi a stañs.

9. So lengi sem eg biari, i Sorg og Eymdardal,

dal, J Otta Guds fram̃fari, og syſiſt ei meir eñ ſkal, Piñ Andi Endurnye, allt mitt Hiarta og ſiñ, ſo liota eg Løſtu flye, legg þu til Styrkiñ þiñ.

10. O! heilagi Lijfſins Herra, heyrdu nu hvers eg bad, þijn Æra ei ſkal þverra, af Hiarta eg gyrniſt þad, ad ſare og ei fyrri ad ſofa, eñ frelſtur af allri Neyd, miñ Lauſnarañ megi eg Lofa, mig leyſti fra Andar Deyd, Amen.

Af Herranum Jeſu eiñ Lofſaungur. Mæ ſyngia ſem: O! Herra Gud þijn helgu Bod.

O! Jeſu þier, Æ vilium vier, Vegſemd og Heidur jaata, Nafnid þitt, ſem bidia blijdt, birga villtu laata, Foduriñ vid, þu feſtir Grid, fyrir þig, Soniñ kiæra, þu lietſt a Kroſſ, ad lijfga oſſ, Lof eilijſt ſie þier og Æra.

2. Hæſtu Raad, a Himni og Jørd, hefur þier Fadiriñ fengid, Synd, Dioful, Hel, ſigradir vel, Satan ſieckſt yfergengid, Fridhelga Braut, þvi hver Mañ hlaut, hia Gudi Saal ad næra, Pu lietſt a Kroſſ, ad lijfga oſſ, Lof heidur ſie þier og Æra.

3. Þiju Raadin hrein, er nægri ein, eñ nockur kuñi ad byggia, Vegur og Lios, þu leidir oſſ, lijfæſenlegt ad þiggia, Veralldar Sion, þig virdte Pion, vorar hvern Syndir ſæra, þu lietſt a Kroſſ, ad lijfga oſſ, Lof Heidur ſie þier og Æra.

Eiñ Lofsöngur um̃ Mañsins Endurlausn, med Lag, Giorvoll Christnin.

Riettruad Hiarta hyra nu, hædst Lof Gudi ad færa, Af øllum Maatt hañ heidra þu, hallt hañ þiñ Fodur kiæra, aan hañs þo berir alla stund, Angur og Viil i þiñi Lund, þitt Liif þo kañt ei næra.

2. Af Hiarta hefur a þier Ast, og veiter þier siin Giædi, Sa lætur þijna Synd afmaast, Saar þiñar Andar grædir, Og vopnar þig i Andlegt Strijd, Ovina Krapt so standist vid, so ad þiñi Saal ei nædi.

3. Munadarlausum Moñum hier, Myskun og Raad vill senda, sem vid hañs Sañleik hallda sier, Hræsni allri fra venda, Sem riettur Fadir fylgir þeim, Frañferdi sitt i þessum Heim, Heilaglega ad enda.

4. Sem goodur Fadir giarnan ber, Giæsku til Barna siña, Eins lætur Gud i Heimi hier, huggun oss auma fiña, Hañs eiliif Raad og Elska milld, oss fyrergiefur alla Skulld, og lætur yfirvinna.

5. Giefur hañ helgañ Anda siñ, Endurnyar vorn Huga, Ad uppfyllum hañs Ordin soñ, eñ þo med Holldsins Trega, Styrkir oss hier med Heill og Raad, Himneskañ Arf og Sama stad, sialfur vill oss wtvega.

6. Epter vorum Tilverknadi, villdi oss hefnd eiveita, Saalar Tion vort samaumkadi, syndi oss Elsku heita, Hañs Raad og Giæska Eiliif er, øllum

ollum bwin sem vilia hier, til hañs af Hiarta leita.

7. Astverk sem hefur uppbyriad, a oss mun hañ vel enda, Þvi giefum oss hañs Giæsku Naad, og gongum honum til Handa, Hañs Ord og Skipun vondum vier, og vonum hañ til Dyrdar sier, voru Framferdi venda.

8. Himneski Fadir hia oss siert, blijf oss i þessum Voda, ad Naadvandt sie Athæfi vort, og sæle Ending gooda, upplysi oss þijn Ordin hrein, ad Heims i Myrkri ei Blecking nein, glori oss Andar Skada.

9. Herra, til Lofs og Packar þier, þad verdi sem vier syngium, Laat oss þijn Ord so heyra hier, Hug vorn i giegnum gengi. Milldi Gud veit oss Maa'tt og lid, med riett andlegum Riddara Sid, Fagnadar Koronu fengium.

Eiñ Psalmur um̃ soñ Rok vorrar Endurlausnar, Og hvar fyrer vor Endurlausnari hlaut ad vera sañur Gud, og sañur Madur. Ton: Giorvoll Christinin.

Adams Ohlydni ollum kom, æ megum vier þad kiæra, i Hormung og þa hædstu Raun, hættir su Hrygdar Snæra, Diofulliñ eiñ þañ drygdi Prett, sem driugum Syndir hefur giort, Gud mun þad eiñ lagfæra.

2. Hier mælir fyrst Guds Magtin sniallt, mun hun vijst Bootum vallda, Eg kañ burt taka Bolid allt, þeim heyska Dauda giallda, breñandi Vijtis

Vijtis briota Hlid, og buga Satan Velle vid, so vil eg Sigri hallda.

3. Guds Riettvijsi þa greidir Svar, og Glæpi hittir fiesta, med hrygdar Pijn, og Hefndar var, þvi hier mæ eckert bresta, Nær Riettlætid og Rijklegt valld, rata i eitt Samþycktar halld, þad er su Vegsemd mesta.

4. Myskunin lioos nu mætir þvert, og Milldiliga oss aumkar, Ef GUd vill epter greindum Riett, giørvallri Lijnkind seinka, Hvar er þa Heill og Rædin sæt? og hin Hæleita Spekin mæt, sem Herrar sier til einka.

5. Guds Vijsdomur gaf Rædid slijkt, giæsku fullt alla Daga, ad vier holldum so allt forlijkt, þad einginn kunni ad klaga, Guds Veldis Magtin varir fast, veglig Myskun sær eckert Last, æn Riettvijsinnar Baga.

6. Oss hæfer ollum (blyded a) i heidri sasnt ad standa, so goodar Packir giefist þa, Gudi til ad vanda, hugleidid nu mijn Hiartnæm Ord, hvar af Gledin er Englum giørd, og Monnum Hialp til Handa.

7. Hver gietur Synda golldid sekt? Og Grimd Reidinnar hladist? Hver sinnst so hraustur af fullri Mekt, hann færi Daudann stadist? Nema Gud sialfur giori þad, og grijpi Manninn wr Eymdarstad, og þeim þannen lijknadist.

8. Var nockrum Synda Byrdi hier, nema sierhverium Manni? Þvi Adam sokti oss med sier, i aumu Lasta banni, hier af sannliga segiast kann, sæxtum

 vier

vier midt i Heliar Rañ, giætid þeſſ vel jafn-
frañi.

9. Þvi liet Gud miñ ſiñ liufa Son, Lijkamans Holldgan hliota, ad vier mættum med hañs Til-
ſion, Himnarijkeſins niota, øllum er tapad Jllſkumatt, Andſkotans, hver ad liggur lagt, Christur liet hañs Krapt þriota.

10. Heyr þu til mijn Madur hver, hvad Jeſus Christur bydur. Honum ad hlijda hæfir þier, þvi hañ er øllum þijdur, Kom þvi til mijn i Kiær-
leiks Tru, Af Kvøl vil eg þig leyſa nu, og þiñe Sorg ſlær nidur.

11. So bydur Chriſtur ſijna Raad, ſamt fatæk-
um og rijkum, ſem ad Guds Ordi hafa gaad, wt i giørvøllum Rijkium, Eñ ſa Guds Syni gley-
mer hier, glooandi Pijnur hreppir meir, i heit-
um Heliar Dykium.

12. Hver ſem truir a Herrañ Chriſt, hañ er Guds Barnid blijda, Sa ottaſt Gud af allri lyſt, og Elſku ſynir vijda, Siñe Kallan med ſæmdum añ, ſo Satan alldrei vielar hañ, hañs von vill Chriſtur bijda.

13. Þar fyrir ſyngur Himna Sveit, Gudi ſie Lof aan enda, þvi hañs Elſkan miøg var ſo heit, Heimi ried Son ſiñ ſenda, Med þier ſyngium af þydri Lund, og þøckum Gudi hveria Stund, Amen ad aller vanda.

Jeſus heyr mig.

Ton. Allt mitt Raad til Guds.

Je-

Jesus heyr mig fyrir þiñ Deyd, Jesus þyrm mier i Þungri Neyd, Styr mier og stiorna aumum, þu þeckir mitt Gied, gaumgiæf mijna Raust, Gief mier af Himinsins Hædum Traust, og er nu staddur i Raunum.

2. Jesus frels mig fyrir þijna Kvol, fiærlægt glør þvi allt Synda Bøl, Geym mijna Sææl fra Þijnum, Hagræd þu miñi Hiartans Root, uñ hvad eg bid þig Dag og Nootti, med ollum Utvoldum þijnum.

3. Þeim sem þiona þier Æfe sijn, þig bid eg Drottiñ snu til mijn, Send mier Ast þijna saña, Leystu þiñ Lyd fyrir Lijknar Boon, lijka ætvega þeim eilijf Laun, sem þiñ Styrk æ vilia kaña.

4. Au efa er eg eiñ af þeim, sem vitia þijn med Hiartans Kvein, laat mig Naad þijna hliota, so Muñur miñ rædi miukt þar uñ, hver Hialp af þier i Heimiñ kom, mot Synd og Helvijti liota.

5. A ollu þvi oss kastast mot, kroptuga viñur þu hier a Bot, hvert þad er meira eda miña, Hvad sem Lijkamiñ þarf og vor Sææl, veiter þu vijst fyrer utan Taal, til allra munt þu svo iña.

6. Eg er su Sool sem ætijd skijn, Beyskleik þijnum bregd eg i vijn, og i Bruñ Sætleiks Anda, Hvad eg vil fremia a Himni og Jord, fram kvæmer allt mitt Helga Ord, Þa Tign gaf mier Fadir til Handa.

7. Allar Skiepnur i Heimi hier, hliota ad eingvu verda fyrr, eñ nockur Þiona miña, sem trua a

mig med traustre von, tapest og fære Andar Tion, fyrir Sekt Misgiorda sijna.

8. Gangi nockur i Glæpa Bañ, so Gud Fødur afræki hañ, sa byr sier Bølvan stranga, Hversi þa til mijn med hraustre tru, af Hormung vil eg hañ leysa nu, Guds Hylli hañ skal fanga.

9. Eñ hver sem mier vill mæla a moot, mæta sær alldrei Saalar Boot, Guds Brædi skal þeim tapa, sem hæda mitt haleita Ord, hættleg þañ grijpur Bølvan hord, af Himni mun hañ hrapa.

10. Þvi ræd eg øllum raunar hier, þeir reki mitt Ord ei fra sier, helldur i heidri halldi, og hirdi þad i Hiartans þel, hvad mijnum Børnum hæfer vel, þvi Nardi gleymid tiett alldrei.

11. So Seydir Jesus Diøfla Mactt, dapra af Dauda reiser bratt, Daudiñ mæ honum vijkia, hañ er Mañaña miukust Biørg, sem mædast hart i Heimsins Sorg, og eiñ Herra Himnarijkia.

Hymn. Jesu dulcis Memoria.

Ma syngia sem, A þier Drottiñ.

Jesu Miñing miøg sæt er, miuka Hiartans Gledi lier, fram yfer Hunang og allt hvad er, þa ilmar af Jesu Nafni hier.

2. Syngiast ecki sætara mæ, nie segiast gledilegra fra, Hugsun er eingin hærri ad fæ, eñ Herrañ Jesum ad niñast a.

3. Jesus er von þeim idrast kañ, blid alla milldur sem bidia hañ, þeim hañs leita, liufur añ, med Lykn vill græda sierhvern Mañ.

4. Jesus er Hiartans Sykur sætt, sa Lijfsins Bruñur og Liosid gladt, Pu yfergeingur einka hratt, allañ Fognud og dyrsta Skart.

5. Tunga eingin tala maa, nie Tign upp skrifa nockur þa, Oreinder truad þvi eingver faa, hvad Elska er Jesu good ad naa.

6. Jesus er Drottiñ dyrstur og skiær, Dasamligasti Sigurinñ fær, Osegiauliga eiñ frabær, og æskilegasti fyrr og nær.

7. Herrañ milldur hia oss bw, og heilogum Gasum uppsyll þu, Nætur myrkri fra Moñum snu, med þijnum Sañleik fæd oss nu.

8. Jesu Elsku eg ætijd ber, idugliga i Hiarta hier, Hunangs Seimuriñ sætur er, Saña lys Soolin Jesus mier.

9. Jesu Elska er eiña stæst, ilmandi af Sætleik hæst, med þusundfalldri Pocknan glæst, þeim sem hun er i Hiarta læst.

10. Jesus er Eingla Prydi hyr, i Eyrum fegurdar Saunguriñ skijr, i Muñi Hunangs Ilmur, o-rijr, i Hiarta Himna Dryckuriñ dyr.

11. Miñ goodi Jesu gief mier haa, Gnægd af þiñi Elsku ad faa, Veit mier aan enda ad vera þier hia, Vegsemd þijna og Dyrd ad siaa.

12. Jesu þijn Elska alltijd hier, Endurlijfsgan Hiartans er, ad soñu aan Leida Sadning ber, Saalina Hungrar eptir þier.

13. Hver þig smackar af Hungri þreyr, Sa þig dreckur þyrstir æ meir, Añad girnast ecki þeir, nema Jesum, hver ad þeim er kiær.

14. Gloo-

14. Glooandi hef eg girnd til þijn, miñ goodi Jesu þu kom til mijn, þu gledur mig sem af Giæsku skijn, og giefst mier Sadning lijka fijn.

15. Jesu þu ert Myskun mest, miog dæsom Gledi i Hiartad fest, af Goodsemd alldrei Gud miñ liest, Gief mier þig ad elska best.

16. Dyrd sie jafnan Drottiñ þier, sem af Meyuñe fæddur er, Med Fodur og Anda helgum hier, hiedan af og um̃ allar Allder.

O! Jesu mætur, Ma syngia so sem, Gud hañ Engel siñ Gabriel.

Guds Son þu varst ad Guddoms art, gietiñ af helgum Anda, þu hefur med Magt, i eyde lagt, Snorur þessilla Fianda, Fyrir Adams Brot, þu giorder Bot, blijdri Gud hialp ried heita, hañs Ráad mier villdi veita, mijn Sekt og Synd, ad yrdi tijnd, Huggun ei er, þeim hafna þier, hreina Myskun ad bijda, hver þig ei fær, nie fiña nær, eillijfa Eymd mun lijda.

2. O! Christe nu, eiñ stiller þu, Forfedra Sorg so langa, sem Ar og Dag, med Eymdar lag, af vite ei næcdu ad ganga; J hardri neyd, hropudu: O! Gud, liuk upp Hlidi Himnaña, opna þu Gotu saña, Send þu þiñ Son, ad veita oss Von, af Hormunum hier, þad hliotum vier, fyrir hañs dyrstañ Dauda, Miñ Herra þvi, hier Heimi i, hæðst Lof þier aller biooda.

3. O! Jesu hreiñ, þu ert alleiñ, aumum Huggun i Jordu, ad þvi hefur gaad, eilijft Guds Ráad,

wtvaliñ Mañ þig giordi, oss øllum traust efunarlaust, Alla þa muñt afslietta, sem ei hafa Truna rietta, Guds hæðsti Son, miin Hialpar von, hia einum þier, þu hefur mier, wtvegad alla Gledi, Von og Tru miin, set eg til þiin, þu mier Næd mesta tiedir.

4. O! Christe dyr, sem Kvol af snyr, Ast þiin hefur eingvañ enda, hrein Milldi er, ad hefur þu mier, hialpad til þiin ad venda, Dyrst Kieñing þiin, mig droo fra Piin, og Diktun falskra Maña, hverier þiñ Heidur baña, Siin Hræsnis Verk, þeir hielldu sterk, þa meinte eg hier, ad munde mier, Næd af Giorningum verda, eg forliet þig, ei dæmdu mig, Ovitska miin þad giørdi.

5. O! Jesu hier, þitt Ord lyser, øllum med Roddu styrkri, Hialpa wr piin, wtvoldum þiin, sem sitia i nockru Myrkri, eñ hafa þo, ei Hviild nie Ro, af heimskra Maña Lærdomi, þiin Ord auk þeim i Tomi, Veg þeirra greid, a þiina Leid, þa hugga nu, sem hefur þu, helgad med Bloodi þiinu, Von vor oll er, a einum þier, ecki a ødru neinu.

6. O! Christe kiær, ef kiemur so nær, þitt Ord skal fra mier viikia, þa komi til miin, Myskuniñ þiin, og læt mig ecki sviikia, Mælsku og Slæad, nie Menta Nægd, sem Mañ kañ valla ad þeckia, þau Svik læt mig ei bleckia, Þvi soñu liikt, ad syneft sliikt, Þiin heilog Raust, er Huggun traust, hefur oss kient hid vissa, og Ordin þiin, eru Fæda miin, læt mig alldreie missa.

7. O! Jesu Christ, eiñ Gud ert viist, allsvalld-
andi

andl alleina, Ei er ſa Mañ, ſem ma nie kañ, Mœtt þiñ nje Heidur greina, Allra Knie, þijnu Valde, œ verda Lotning veita, Eingiñ mœ þvi neyta, Skieyna þijn. O! Kongur miñ, nœr Heimi fra, eg hlyt ad gœ, Mitt Hiarta mœ þ:d lijda, þa hialpa mier, ad megi eg med þier, eilijfflegana lifa, Amen.

II.

Um̃ Guds Ord og Truna.

Hroſan og Priis Gudlegra Orda.

Med Ton, Nœtturan oll og Edli.

GLedied ydur nu Herrans Hiord, af Hiarta Lof ſkal ſyngia, Um̃ Londin oll hañs Heilagt Ord, hlytur auglioſt fram̃ ganga, Sa finſt ei Mañ, þvi forda kañ, fullreynt vier þetta bodum, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, illum og ſo godum.

2. Adam, Adam, af œdſtri Art, þu eldſte Fadir Maña, i Paradijs þa falliñ vart, fieckſtu þa Huggun ſaña, Ad Meyiar Sæd, mun ſenda œ Lœd, ſvipter þvi Harmi þungum, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, Olldrudum og ſo ungum.

3. Noe, Noe, Guds Godi Vin, gafſt þier hañs œſt ad fiña, af þvi vel geymd:r Ordin ſijn, Eid virdtiſt hañ þier viña, ad Verolldu hel, ei viña ſkal, Vatns med Voda ſlijkum, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, oreigum og ſo rijkum.

4. Abraham hañ fieck Fijrerheit, um̃ Fiolda ſiña Barna, helſt þvi Riettlœtañ halldiñ veit, hañ tru-

trudi Gudi giarna, Heidurinn þann, nu hliota kann, hver sem Gudi vill trua, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, þeim þaug i Brioste bwa.

5. Loth var Goodsfws og Gofugur Mann, Gud þeim tuo Eingla sendi, Af Sodoma wtleiddi hann, aptur bannar sier vendi, Elld rigndi braatt, af Himni haatt, Heidni sendur ad pijna, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, fra illu frelsa sijna.

6. David var einn sa Kongur kiær, kallast lijkur Guds Lyndi, Hanns Kienning jafnan hiellt sier nær, med Hug og Verk þad synde, Af Ættum hanns, hiet Gud til sanns, Holld Mannlegt a sig ad taka, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, a Himni og Jordu lijka.

7. Jesus Christus Guds sanni Son, sem Mey Maria fæddi, a honum sannast oll vor Von, er hver Spamann umm ræddi, Hædsti Gud, af Himni baud, honum skulu þier hlyda, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, eigum þau lofa og pryda.

8. Heyr þu Madur og hugsa vel, hvad þeir framar oss skrifa, þad nya Testament eg tel, Trwudum Huggun giesa, Jardteikna giord, og Jesu Ord, jafnan megum þar læra, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, æ meira A voxt færa.

9. Mattheus Levi Læriswein, liuft var Tollbwd ad neita, Fyrstur Gudspiallid framm bar einn, og fyrir oss ad leita, ad Jesu Christ, sem vijsar vijst, veykum til sijn ad koma, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, med ædstu Dyrd og Soma.

10. Marcus þar næst af Mætti þeim, miog glogt

gløgt uppteluŕ aññar, Daſemdarverk ſem veitti Heim, vor Drottiñ, þar med ſañar, eſunarlauſt, ad Truin trauſt, ein giørdi oſſ Riettlæta, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, þeim hryggva og þeim kæta.

11. Lukas eiñin hañ Lærdom bar, lioſar Jardteiknir kiñir, Gudſpialla Þion ſa þridie var, þar til miukliga miñir, Af Himna Tron, ſiñ ſæta Son, ſendi Gud oſſ ad fræda, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, Ønd vora beſt þau græda.

12. Johañes hañ var Jeſu kiær, jætar hañs Dyrd hiñ fiordi, Upphaf greinir og Ord hañ ſkiær, allt hvad hier leid og giørdi, Amiñir nu, ad i æſt og Trw, aller Guds Nædar leiti, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, ørugg Hialp illu i moti.

13. Saulus, Pæalus wtvalid Kier, Ord Guds ad vijdt wtbreidi, Hatur bañad og Øfund er, afſkipud Ogn og Reidi, Verølldiñ ill, ef ecki vill, af ſijnum Syndum læta, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, vor bid eg virdiſt giæta.

14. Pæall Poſtuli vel telur trw, i Tignar Kieñing þiñi, Heimſins Vitſku ovirder þu, Verk hans ill bydur liñi, Um Truar Krapt, þu kiender opt, kañ ein til Guds ad leida, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, þo Heimſkir dirfiſt hæda.

15. Petur, Judas og Jacobus, jafnan þiñ Lærdom greina, a frahvarf og Jdran fyſa oſſ, fyrir Jeſum alleina, Hañ er ſa eiñ, ei aññar neiñ, oſſ vill og beſt kañ biarga. Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, mot Ædi allſkyns Varga.

16. Hver

16. Hver Mañ nu hellst þad hyxa skal, Hugbodi sijnu gleymi, tru þu Ritningar Ordum ad, arstsemd Drottins þig geyme, Sie Verk þijn dyr, eda Vitsku skijr, virdtu meir Gudi ad trua Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, a vijsañ Veg oss snua.

17. O! Jesu Christ Guds kiæri Son, kieñ oss ei fra þier ad vijkia, ad megi oss ecki af milldri von, Maña Lærdomur svikia, fyrir Magtar Ogn, nie sæta Sogn, syngium þier Heidur ad giallda, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, uñ allar Allder Allda, Amen.

Ein trwlig Vidvorun, ad Meñ ecki forsmææ Guds Ord, Ton, Vaknid upp Christ.

Vak i Nafni vors Herra, vakna skal Christnin tru, Þier ber Packir ad giora, þijnum Brwdguma nu, Ord sijn hier aptur sendi, uñ þessa Nærdar Tijd, og a voru ydsta Landi, allstadar klaar þau kiendi, liost fyrir ollum Lyd.

2. Ovin sa Ormur gamle, eiñ Fadir Lygiñar, umbryst so ad þvi hamli, af Heypt so wrskurdar, Bana og Bañs skal sekur, Bodandi Gudspiallid, wr Lande opt þa rekur, Eitrar, breñer, aftekur, þo sigrar ei þar med.

3. Fyrst Ognar frekt med Toñum, Falski Dreñki af Mood, ætlar fra Ordum soñum, ad sæla Christna Piood, Fylg Gudi fast af Huga, fyrir þier ber hañ Sorg, sa þig sækist ad buga, Siallð grijpur i hans Auga, Hañ er þijn Hlijfdar Borg.

4. So Hialpadi vor Herra, Hiord siñe Jsrael,

Pharao Fiandmañ þeirra, fieck i Hafenu Hel, Fliott vard Jericho falla, fyrer Jsraels Lyd, Lestist þa Lwdrar kalla, Lijkn ſa og adſtod alla, Guds Born þa þurfa vid.

5. Madianitar mœddu miog illa Drottins Lyd, Amalekhitar œddu, Jſtael beid di Gud, Gaf hañ þa giordi lauſa, Gedeon er Nafn hañs, Guds Born i Lwdra blaaſa, bardiſt ſo Piood Gudlauſa, Fiell Hundrad Puſund Mañs.

6. Sia hverniñ Drottiñ dugdi, David Kong moti Saul, ſa Bana honum hugdi, hlijfdi og ſijdar vel, vid ſijnum Syni brœdum, ſem nefndiſt Abſalon, ſa David ſvipte Raadum, ſetti af Rijkis Raadum, þo bœttiſt þetta Tion.

7. Merk Guds Stod milldelega, mot Jerobo-ams Magt, um̃ Abia tvo vega, i Strijdi hafdi lagt, ſo hvern til Heliar leiddi, hiner Gud kalla a, Hug griĩnra Herrañ eyddi, hañs Folk med Vopn-um deyddi, Fiñ Hundrud þuſund þa.

8. Giœt hvernin Gud ried hefia, Gofugañ Aſſa Kong, Sœmd hañs ſoktiſt ad kefia, Serah og Fylgd hañs ſtrong, Puſund Puſunder þora, Piood Guds ad rijſa a moot, Herrañ gaf þeim Heill ſtoora, hiuggu ſo nidur Mora, eigi ſtod eiñ a Foot.

9. Peink hvad vel þyrmdi Drottiñ, þeim Kong Ezechia, Senacherib med Spotti, ſokte hañs Rij-ki a, Fyſtiſt ad yrde fundir, fyrir Jeruſalem, Eing-ill ſloo um̃ Naatt-ſtunder, Attatiju þuſunder, þvi ſheru hiner heim.

10. Heyr

10. Heyr og Guds Hiastod blijda, hveria Josaphat sañ, Moab og Amon strijda, a þeñañ froma Mañ, Hañs Sveit af Hiarta bidur, Herrañ var þeirra Traust, Ovinum var ei Fridur, iñbyrdis hiugguft nidur, Folk Guds vard Vodalaust.

11. Øll Christnin a þad hlydi, Ovini Drottiñ slo, hañs Folk fieck Hialp um sijder, Hond Guds ei stytteft þo, Hañ vill þig vernda og næra, veit þiña Hæxa tal, Laat nu Satan sig stæra, soñ Guds Ord girnst ad læra, Ersd þijn ei bregdast skal.

Uñ Guds Ord, og Christelega Trw, eiñ Lofsaungur, Ton, eiñ Herra eg best ætti.

Herra Himiñs og Landa, heyr mig fyrir þiñ Son, Gief mier þiñ godda Anda, gloandi Tru og Von, Uñ sæt Ord þitt so mætti, syngia og virda þad, sem kiemst med kroptugum hætti, klaært nu i margañ stad.

2. Ei laat oss aptur missa, Astsemdar Huggun þa, Synd vor þo orki þessa, þad kieñ oss riett ad siaa, af Adams megni eigi, ersdum þiñ Dyrdar Frid, Fyrst ad vier sognum Lygi, og solskum Maña Sid.

3. Ord þyn æfenleg standa, sem Esaias kvad, Verolld þo vilie þeim granda, vijst heñe tekst ei þad, Marger med Ræde raungu, reitudu Lærdom þañ, orded hafa ad øngvu, alla þa Christur vañ.

4. Hlijf oss vid Heyptar Domi, Herra vor

Lijknar von, Lijt oss med Myskunsemi, minst a þiñ sæta Son, Med Krossens Kvøl og Dauda, kvittadi oss Syndum af, øllum sem honum hlyda, Heilla Sæatt þijna gaf.

5. Þig eini Gud og þreñi, þess bidium aller vier, Aukning gief oss i Truñi, ad støndunst fyrir þier, væri so villdir hyggia, voru Riettlæti ad, mun þig twr maata styggia, mællti Esaias þad.

6. Afsemdar Ordiñ dyru, O! Fadir minstu þaug, Johañis i þridia eru, Þu elskadir Verølld so, þiñ Hiartans Son hefur giefid, hver sem truer a hañ, sa-ødlast eilijft Lijfid, alldrei fortapast kañ.

7. Eg skal eflaust trua, Ordum þijnum og Raad So ei mege mier snua, Mañaña Sider og raad Ad eg Verk nockur voni, Veg mier til Hialprædis, Fyrir Hollde Hel þo skijne, hvad Mañ i Tito les.

8. Gud sier um̃ allar Alfur, a Riettrwud Hiortun ein, Jeremias so sialfur, segir i fimtu Grein, ætijd mig a þad reidi, er sa Grundvøllur klaar, Sañleiks vegi hia sneider, sa þessu moti staar.

9. Riett Christner eingvu kvijda, kuña vel standast giegn, Synd, Vijti, Diøsli, Dauda, Drottiñ þeim veitir megn, þad skal hver Madur merkia, i Mootgang og sijdustu Kvøl, Samvitsku sijna ad styrkia, so erum vier bwner vel.

10. Hver a hañ ecki trudi, er nu Fordæmdur vijst, Raad Guds fra honum stwdi, frelsa hañ Verkin sijst, Godverk eru þaug alleina, audsynir Truen klaar, sem Christnum so vill þiena, sem i Mattheo staar.

11. Myskun

11. Mÿskun Drottins vardveiti, veyka Meñ Jordu a, so þa ei Piaaning þreyti, þyrmi og vernði þa, So Byrdi Guds bera kyñi, bila þeir skiott vid Heim, sem kieña Christ med muñe, kallt er þo Hiartad þeim.

12. Christna eg eins aaminñi, ad aakalla Drottiñ vorn, ad giefi med Giæsku siñi, godra Valldsmaña stiorn, sem ad Guds Ordi giæti, og giarnan hlijfi þvi, af Milldi Guds so mæti, meiri Sæmd Heimi i.

13. Pier sem sitied i Volldum, Saklaust ei dæmid Blood, ad mætid ei Myrkra Giolldum, miog heitri Vijtis Glood, Hefndar dom hædsti giefur, halldid þad ecki Spie Andreas Grwber ort hefur, i sijnu Faangelse.

Eiñ Lofsöngur uñ Guds Ord og Truna,
Ma syngia so sem, Naatturan öll og Edli Mañs.

Þock Herra þeim þad veitti mier, þangad til lifa naadi, Ord hañs uñ Heim wt komid er, af þvi fæ Heill og Gledi, So opinbert, er öllum giort, ad hver a Jesum Christum, hier hefur nu, af Hiarta Tru, hreiñ er af öllum Löstum.

2. Eg beidi þig, ad rietta Tru, af Naad vilier mier veita, ei forlaat mig mier hialpa þu, minst þiña Fyrerheita, þu bydur sætt, þvi er ohætt, þiñar Naadar ad leita, Knye þier a, opnast skal þa, Ei vil eg Syndugum neyta.

3. Medan a Jord mier endist Tof, mijnum Gudi skal trua, Mitt Traust hañs Ord og Andargiof,

argiöf, alldrei mun fra mier snua, So fylger hañ, ei falla kañ, fra Lijfgiafara mijnum, Hoñ er mitt Traust hefur mig leyst, Hialpar so ollum sijnum.

4. Mig Herra miñ af Hiarta bid, hvad lengi sem skal lifa, ad Lærdom þiñ og Anda med, ætijd vilier mier giefa, a allañ haatt; so Satans Maatt, sigri og nidur brioti, Ef Ordid þitt, er Fylgid mitt, Ovin stendst þar ei moti.

5. Hvad stodar oss, Eign, Skart og Valld, æn Guds Orda ad hallda, Maatt, Heidur, Gots og vijd Verolld, Velferd Saalu ei giallda, Jesus Guds Son, þa sælu Von, med sijnu Bloodi veitt hefur, Oss kvittar þad, wr Kvala stad, Christs Arf og Fognud giefur.

6. Siñ Son gaf oss glötudum Lyd, Gud sialfur af Naad siñi, Hañ doo a Kross, hia Fodur Frid, fieck oss allri Kristniñi, Allt Mañlegt Kyn, med Christi Pijn, keypti so Gud wr Voda, Sa Frelsareñ, fyrer auma Meñ, Flecklaus leid sarañ Dauda.

7. J mijnum Sauna eg um̃ þad bid, af Naad vilier þeim veita, sem Vitska Raung, svo villir miøg, vilia ei til þijn leita, fyrir Ordid þitt, ad fiñi riett, Fridar veg Saalum sijnum, og fylge þier, eñ fordi sier, Formi Antachrists og Pijnu.

8. Heims Gots og skart, Heidur og Snilld, hrapar og ei vid stendur, Eins dettur snart, Dygd Verk og Villd, sem dikta Mañ a hendur Ei añad neitt, eñ Ordid þitt, æfinlega skal blijfa, hver tru a þeim, hefur i Heim, hañ skal an enda lifa.

III.

III.

Um̃ Idran og Yfirbot.

Psalmar og Loffsaungvar.

Ein Bæn og Jætning til Guds.

Med sijnum Ton.

Af þig alleina Jesu Christ, er mijn Von hier i Heimi, Hlijfd þijn glorir mig holpiñ vijst; Hiastod añari eg gleymi, Fra ondverdu var eingiñ sa, og alldrei helldur fædast ma, sem kvittad fæi mig Kvolum fra, Kalla eg þig a, Hialp þiñi lææt mig Herra naa.

2. Mijn Synd er þung, og þo miøg mørg, þreynger ad Hiarta mijnu, Frelsa mig vid þad Faar og Sorg, fyrir þiñ Dauda og Pijnu, Vid sialfañ Fodur mig sættañ giør, sem fyrir mig ei þyrmdi hier; vid Synda Klyf þvi kvittur er, Christe hallt nu hier, lijkt sem þu virdtist lofa mier.

3. Gief þu mier Jesu Grædari miñ, Gloandi Tru og hreina, So ad eg Naad og Sætleik þiñ sañlliga mætti reina, Ollu framar ad elska þig, og Naungañ sem sialfañ mig, ad Fram̃-før mijn sie fridsamlig, forda mier Heliar stig, lææt Diøfla Girnd ei gledia sig.

4. Heidur sie Gudi a Himna Tron, hædstum Fodur alls Gooda, Og Jesu Christ hañs sæta Son, sem leisti off fra Voda, Helgum Anda med sama Sid, sem ætijd veitir Christnum lid,

Ad Aſt og Tru oſſ auki vid, i þeſſa Heims tijd, ſijdar eilijfañ eignunſt Frid.

Ein Jdrunar og Yferbootar Aminiñg.

Med þad Lag. Guds Son kallar.

Hialprædis Dag nu hver Mañ ſier, og heppeligur Tijmi er, Sañgiarnir Meñ þvi ſæti, aaſt-Giof þeſſa vier oſkum vel, þvi oþacklætum kiemur Kvol, ſijns Efnis ſierhver giæte.

2. A effta Degi egum von, aller ad lijta mañſins Son, þa dyrſtañ Dom vill greina, Sañliga fær þa ſierhver Mañ, ſiña Verkaña makleg Laun, Ord tom þad ætt ei meina.

3. Pad Trie, hvers Frieſgun fiñſt ei god, fellt verdur ſtrax og lagt i Glood, ad breñi æ þar iñi, Af ollum huga þvi idraſt nu, Ord þijn og Lifnad betrir þu, ſo Sælin Fognud fiñi.

4. Hliota ei allir Himna viſt, ſem Herra Herra nefna Chriſt, nie i Guds Rijki koma, Helldur ſem giarnan giørdu þrætt, Guds vilia af ſijnum meſta Mætt, honum til Heidurs og Sooma.

5. Skijni þitt Liooſid ſkiært og hreint, ſkal þad eingvum Mañi leint, þijn Tru ſia þañ Veg lyſe, ad Verk þijn god fyrir ſioonum ſie, af ſeñum Villa lætin i tie, Gud Fodur ſo fleſtir prijſe.

6. Pa ſem i Truñi teingiaſt Chriſt, tæla kañ ei Holldlig Lyſt, þeſſ Vilia ad ſamſiña. J Andans Rædum ætijd gæa, illum girndum fra ſier ad ſlæa, evda og yfir-viña.

7. Lijkiaſt mættu ei Heimi hier, hver Dioſuls Rijki

Rijki og Brædur er, til Guds þig helldur hneygia, Lundu þijn verdi liuf og hrein, Limi alla fra Synda grein, Dagliga lætir deyia.

8. Sañi Gud fyrir Sonar þijns Nææd, send oss þiñ Anda, er þessi Rææd, esli med oss og verki, Ræænga Hugsun rietti sa, rædi og leidi oss Löstum fra, med Hialp og Huggun sterkri.

9. Hæstum Fødur sie Heidur og Dyrd, og Herra Jesu Packargiørd, sem leysti oss alla saman, Og helgum Anda af hverre Stiett, a Himni og Jordu sungin riett, um Allder Allda, Amen.

Bæn og Jaatning idrande Mañs i Hiartans Sorg og motgangi, ma syngia so sem: Af Diupri Hrygd ækalla.

I diupri Neyd af Iñstu Root, a Gud skulum vier kalla, Bidium hañs Lijkn um Lausn og Bot, læti oss ei fra sier kalla, og hlijsi oss vid Hefnd og Kvol, hañs Gudlig Nææd oss kvitte vel, vid Synd og Illsku alla.

2. Lijknsami Fadir lijt til vor, Lidlausir laumir erum, þvi su Misgiørd er morg og stoor, med Hug, Hond, Muñi giørum, Gief þu oss Nææd so idrunst hier, ad Sæluholpnir verdum vier, i JEsu Drottni vorum.

3. So morg og stoor er Illgiørd mijn, ei vinst mier alla ad jæta, þo er Myskun og Milldin þijn, meiri i allañ mæta, Hennar girnust og vitium vær, Villt þu sañliga Fadir kiær, Ord þijn ei bregdast læta.

 4. Alldrei

4. Alldrei villtu ad aumur Mañ, i sijnum Syndum deye, Helldur Løstu afleggi hañ, og lijfe a þijnum Vegi, Hallt oss i Truñi HErra Gud, Hialp oss so, ad eilijfur Deyd, i Syndum sigri oss eigi.

5. Fyrirgief, leys og lijkna oss, lijd vid oss auma og veyka, Piñ Son Jesus Christur a Kross, kvittad hefur oss seka, veit þijna Myskun vorri Ønd, vernda þu oss med styrkri Hond, fyrir þeim forna Dreka.

6. Efi Riett villdir vid oss gaa, vægdarlaust uñ ad dæma, hrædiliga þo halldist ax, Hver forsvarar oss auma? Sia oss med Myskun sañ Gud, þyn oss aptur þa riettu Leid, til Christniñar ad koma.

7. Þvi offrum vier oss auma nu, med Jdran veykter erum, J Skaut þitt Gud, oss upptak þu, so Ørvilnun ei giorum, Hughreysti gief oss Herra kiær, Hræsni og Svik ad fordunst vær, Ok þitt tokum og berum.

8. Syna laat oss þijn sætu Raad, Samvitskan þau vel hlioti, Fyll vor Hiortu med Frid og Naad, Faanadar þijns so nioti, Vid þig hefur oss Son þiñ sætt, og Synder vorar allar bætt, þa Naad oss alldrei þrioti.

9. Hiartans Rot vora helga nu, hallt oss vid Christendomiñ, so fast stondum i sañri Tru, sem nu er til vor komin, Sialfur styrk oss i Sañleik þeim, so Lijfs Koronu i odrum Heim, erfa mættum vier, Amen.

Eiñ Psalmur i moti Heimsins Syndum og Osidum. Med Lag: Guds Son kallar komid til mijn.

Himneski Fadir Herra Gud, hygg nu ad þeirri stooru Neyd, sem Riettruadir reina, Þvi lijkt Raan, Breñur og Blood, bar ei til medan Verolld stood, Med soñu maa þad greina.

2. Hia oss er Eymd og Anaud stoor, aalijt þad milldi Fader vor, Myskun þijna þad mædi, ei vilier vorar Synder siaa, sem forþient hafa Hirting þa, veit oss hlijfd og Hialpræði.

3. A þig kollum af klockri Lund, kieñunst, ad Brot og stora Synd, giordum i margañ maata, Þijn heilog Ord vier hofum smaad, hverki lært þaug nie ad þeim gaad, Virdst þad Fadir forlaata.

4. Raad Kieñemaña hofum heyrt, Holldsins vilia þo jafnan giort, Jdrun er eingin fundin, þvi er oll Kvol og Eymda lag, Almeñiliga Naatt og Dag, i eitt yfer oss bundin.

5. Hia ollum Heidurs girni siest, hver Mañ sialfañ sig metur mest, so odrum undir komi, Unger og gamlir girnast eitt, Giæfa ei virdist añad neitt, eñ Hefd og Dreiss i Heimi.

6. Ofmiog ganga nu Eydar og Bloot, eingvum þiker su Venia liot, hver vill sier þar fra hallda? Gialjfi er Almeñilegt, Ungmeñin þetta fremia frekt, Elldri Upptokum vallda.

7. Hver Mañ oskar nu Gots og Gull, gresist
þar

þar epter Verolld oll, Þad eitt er Sæmd og Sæla, Sie þad med Flytum, False eda Prett, feinged, eda med eingvum Riett, af þvi sier allmiog hæla.

8. Af Drambi kom Eyding og Tion, yfir oll Lond og Babilon, af þvi þau hrapad hafa, Einginn vill giora Jdran nu, a oss fellur þvi Stroffun su, ei þurfum þad ad efa.

9. Vilie þinn seger von su bregst, Vitlaus er eg, ef so ei tekst, avallt gieck so i Heimi, Hvar Guds Vidvorun var forsmaad, og vissra Tackna ecki gæd, Pharao fieck þau Dæmi.

10. Hallæri, Hungur og Dyrtijd, Heypt, Blods Uthellingar og Strijd, Landplagur lijka ganga, Athæfi vondt og oll vor Synd, yfir oss leida hveria Stund, þa Hefnd og Stroffun stranga.

11. Jdrunst og giorum Yferboot, Oxin er sett vid Tresins Root, leita þarf ei ad Vendi, Hardindi, Oaktt, Eymd med Ploog, er þad ei Straff og Plaga noog, a voru auma Landi.

12. Jdrunar Hirting ædur sijnd, er oll forlitin hædd og tijnd, ei vill þvi Verolld trua, Gudlaus Sodoma sockin nær, sanna Vidorun alla hlær, ei vill fra Illsku snua.

13. J Ninive þeim stora Stad, stroffunar ord framkvæmdu þad, Allt Folk fra Illsku snerist, Hrein Guds Ord lengi heyrdum nu, hialpar þo ei Vidvorun su, ad hia oss Jdran gioris.

14. Sa Blindleiki er yfrid stoor, aumka lat þig þad Fadir vor, Narda oss alla saman, Mysk-un-
semd

semd þijna minstu a, makligri Hirting leyd os fra, So æ losum þig Amen.

Eiñ Idrunar Jaatning, Ma syngia so sem, Konung David.

O Herra nu mig næri, Naudsyn mier liggur a, eg klaga fyrir þier og kiæri, kvijdi eg vid upp ad tia, Hneyg þijn Eyru ei fra, Orda hef eg ei færi, med øllu sem mier bæri, ef allt skal hera ma fra.

2. Eg hef twr øllum maata, otal Guda hia þier, hwiñ er eg ad jaata, jafnframt sem komid er, Eitt ad øllu fer, Heimiñ ohæfilaataň, hefi eg Bwkiñ kaataň, ei sem riett Christnum ber.

3. Eg hef Fader øhelgad, hid hædsta Nafnid þitt, ei af Hiarta aakallad, eñ acktad meir losid mitt, sem er med øllu ofrijdt, Saarliga svarid og blootad, med Svikum og Lygum þad hotad, er þad Ochristeligt.

4. Eg hef gleimt þijnum Ordum, og eingvañ Sabbath haft, sem aadur baudstu fordum, med allri ad kallda Magt, Af hef eg þetta lagt, idkad ei Sacramentum, Odrum hefe eg þar klent uñ, sem a mier hielldu Vakt.

5. Eg hef ei elskad mijna, Yfermeñ fyrr nie sijd, med Ogiedi greidt sijna, Godvilld a hverri Tijd, Athøfn mijn er ei frijd, eg fyrirleit Fødur og Moodur, Foveta, Presta og Broodur, og veitti þeim versta Strijd,

6. Naaungañ hef eg jhordum, med Hatri og Reidi

Reidi aſtriidt, Ordum og illum Giordum, eg hefi ſlegid og niidt, og hugſad þeim ofridt, Bitalad Jllt med Jllu, yfirunnid ei þa Villu, og umm borid þann lijit.

7. Med Girndum hef eg frammgengid, og grœdugri Holldſins ſyſn, Siwt og Sorg af fengid; ſaurugri Hordoms lyſt, Ei er allvel ſyſt, Lockad Hug og Hiarta, til Heimſins ſlijkra Parta, er þad Raad ovijſt.

8. Hier med hef eg i eingvu, hagad nie allvel breytt, Naunganꝯ ſyrrtann Faungum, fra honum ſtolid og reytt, þad mier þotti neytt, med Vogum og Vielum raungum, vann eg hann ſo laungum, og allt med Akiefd þreitt.

9. Hef eg med Lygum liotum, Logid Naungann a, med Eid og frammburd ſliotum, for eg ad rykta þa, þo ſaklaus væri ſa, So med ſaarum Hootum, ſveik eg hann af Footum, og hugde einn Helduriñ ſaa.

10. Heidur hanns, Hws og Sveina, hefe eg girnſt þar med, Hanns Eginkonu eina, og allt þad ſæ eg ſied, opt hefur þetta ſkied, Eg kann ei glogt ad greina, giorir þad Syndin meina, framar enn ſæ eg tied.

11. Riett er ei gott til Raada, Reidin mier bwin er, ſo geiſi ſeint eg gaada, Gud minn hialpa þu mier, eda eigi vel fer, Naudſyn er ad naada, nu er ſtaddur i Voda, ſo truliga og treiſti þier.

12. Eg veit þijn Naad er næari, nu helldur enn Synd og Pijn, Lijkna med Hendi hægri, Hormung a Barni þijn, Skaparans Maattur ſkijn,

still þu Reidi, fyrst so er, þier stodar ei sæti Fad-
er, Fyrirdæmingin mijn.

13. Jeg fiñ af Løgum froodum, mig syrir-
dæmdañ Mañ, og ei af Verkum goodum, eg
mier hrooſa kañ, ſkært Samvitſkan brañ, eg
eiñ med ødrum Þiodum, i Onæd Drottins ſtood-
um, Satan Siguriñ vañ.

14. Gief Gud nockurn Reyſta, ad næriſt Hiart-
ad mitt, far þu til og freiſta, med fagnadar Ord-
id þitt, ſo mier ſie fullvel fridt, þijn Dyrd af
Dauda reiſti, driugum þañ þier treyſti, Eg heyrdi
hellſt þañ Kvitt.

15. Vil mun verda a Bootum, ef breſtur þu
vonin mijn, Frelſa af Løſtum liotum, Løga og
allri Þijn, ædur Dioſull dregur til ſijn, Helvij-
ti er fyrir Fotum, af Hiartans inſtu Rootum,
hroopa eg þvi til þijn.

16. Þu ſegiſt miñ Hialpar Herra, hier med Fa-
dir og Gud, og ſo Elldleg Kerra, fyrir allri Hrygd
og Naud, Bleſſadur mier þad baud, þijn Næd
mæ ei þverra, þig æugrar mitt hid verra,
þad mijn Saal var ſo daud.

17. Minſtu Fadir hiñ mæti, og minkliga beidi
þig, þa þiñ Sonuriñ ſæti, ſelde i Daudañ ſig,
O! Næd ſo iñilig, hañs Blod trui eg ad bæti, eg
bid med Lijtilæti, hañ Boraun ſie fyrir mig.

18. Fwſliga fyrſt eg jæta, Fadir Himnaña
Rañs, Eg kiemſt i eingvañ mæta, iñ til mijns
Fodurlands, neima fari eg i Floodi hañs, þad
tru eg yfir flioti, þu villt med eingvu moti, Sæl-
ær Deyd Syndugs Mañs. Ein

Ein eñur Synda Jcatning.

Med ſiſnum Ton.

Avi! Avi! mig aumoñ Mañ, ad eg ei þar vid nei, ſegia kañ, Pañ hædſta Gud i Himnarañ, hættliga miog eg ſtygdi hañ, mijn Hroopslig Synd mier hratt i Bañ, mier hratt i Bañ.

2. O! miñ Gud, miñ Gud, mig ængrar þad, ad ea þijn Bod og Bleſſud Raad, beint yfirtrad, Holldſins Vilia eg hylltiſt ad, Hvad er forþient nema Vijtis Bad, eilijfur Drottiñ aumka þu þad, aumka þu þad.

3. Gief Raad, Gief til Raad, Grædari miñ, ſo gieti ſig bætt og bratt vid riett, Prælliñ þiñ, Hell þu mier i Hiartad iñ, Heilogum Anda i hvert eitt ſiñ, Dyrdlegur heyr mig Drottiñ miñ, Drottiñ miñ.

4. Eya! Eya! Eg þar mig gled, af þvi nu, ad mijn Tru, hun fær ſied, Fyrir Saal mijna er ſett i ved, Sonarens Piina og Daudi med, Riettliga ber þvi Roſamt Gied, Roſamt Gied.

5. Eg fiñ, Eg fiñ, i Heimi hier, Huggun þa, ſem hondla ma, ei neiñ af mier, Lauſnar Bruñur og Lijffins Kier, leyſt hefur mig til Handa ſier, þydi JEſu þad þacka eg þier, þad þacka eg þier.

6. Lauſnare miñ, Lauſnari miñ, þu leidſt a Trie, langa Neyd, og ſcaraň Deyd, fyrir Synda Ve, Lof þitt alldrei liggi i Hlie, lati þad hver Tunga i tie, Um̃ allar Allder þad æ ſvo ſie, æ ſo ſie.

Su huggunarſamliga Jdrunar Predikun, So elſkadi Gud Heimiñ, Joh. 3.

Med Ton, Oviñanlig Borg.

Verolldiñi villdi Gud, Vir aaktu ſlijka veita, ecki ſparadi eiliſt Naad, Eingietiñ Son ſiñ ſæta, Helldur wtgaf hañ, Hialparañ Gud og Mañ. Trua hver Chriſto kañ, kvittur vid elliſt Bañ, Himna viſt hlijtur mæta.

2. Ei ſendi Gud ſiñ einka Son, ad Heimiñ dæma ſkylldi, helldur ad fengi Hialpar von, hver a hañ trua villdi, Hver ſem honum hverſur fra, hardañ Dom mun fa, þvi trua vill ei a, Eingietiñ Guds Son ſa, ollum baud ædſtu milldi.

3. Atkvæde Domſins er ſo vart, i Heim kom Lios þad eina, Meñ elſkudu ſo Myrkrid ſvart, meir eñ þad Lioſid hreina, Vällda þvi verkin liot, Villd Guds ſa giorir mot, med Hatri og Heyptar Root, hafnar ad viña a Boot, ætlar ſo Illſku ad leina.

4. Hiñ er Soñleika fylgir faſt, feijlar ſier ecki i Lioſe, þvi Athofn hañs ei lijdur Laſt, Laani Drottins þo hrooſi, Goodverk þau greini eg hier, Guds Naad ſem vañ med þier, riett Trw þa augliſt er, Avoxt ef godañ ber, hvern Chriſti Born ſier kioſe.

Uñ nyañ Chriſtiligañ Lifnad, Mæ ſyngia ſem, Hallt oſſ Gud vid þitt.

Sa mæ ei vera Synda Præll, ſem fyrir Tru er

ordin̄ ſæll, Hver med Gudi vill hafa Viſt, Hwd forna ſkal afleggia fyrſt.

2. Vilia Holldſins ei veita mar, verdur nytt Lijf ad byria ſa, Giørdir Adams og gamlan̄ Sid, gleyma deyda og ſkiliaſt vid.

3. Sa chriſtin̄ Man̄ vill vera riett, vanda ſkal jafnan ſijna Stiett, Laati ei rijkia Synd i ſier, ſem i Skyrnin̄i lofad er.

4. Grandlaus er Breytni Gudligs Man̄s, gott ad fremia er Akiefd hans, En̄ þo Men̄ kvitti illt um̄ han̄, er þuſund Vitne Samvitſkan̄.

5. Þoi huggar han̄ ſitt Sakleyſi, ſigrar allt med Þolinmædi, Han̄ elſkar San̄leik Saatt og Trygd, ſijnum Naaunga giørir ei Stygd.

6. Taal, Roog og Lygi Tungan han̄s, tala vill ei til nockurs Man̄s, vid eingvan̄ mælir Brygſl nie Bloot, hvert ſegir ſijna Hiartans rot.

7. Oraadvanda ei virder han̄, Vinættu þeirra alldrei an̄, helldur froman̄ Gudhræddan̄ Lyd, heidrar og elſkar allan̄ Tijd.

8. Hvad ſem lofar a hverri ſtund, helldur jafnan med trurri Lund, Ja og nei er han̄s Adkvæde, eins helldur þad og ſvarid ſie.

9. Sitt Gotz med Okri einavum liær, eller Fieploogur honum kiær, Fordaſt han̄ jafnan Flærd og Raup, falſka Voru og Viela kaup.

10. Leid er honum Slægd Lymſkulig, lætur ei Mwtu blinda ſig, So ad i Domi oſekan̄, ogilldi fyrir nockurn Man̄.

11. Hver ſo lifer og hegdar ſier, og Herra Jeſu

trey-

treyster hier, Huggun a Jordu hañ mun faa, og Himneska Sælu Gudi hia.

Ein Andlig Vijsa, uñ christlegt Lijferne, og Andlegañ Pilagrijmskap, Ton, Jesus Christus a Krossi var.

Hver hialpast vill i Heim sins kvol, hañ rijse upp og veniest vel, ad ganga a Guds vegi, hafe Trwna og þar med Pol, þydist Verolldu eigi.

2. Pañ Veg sem ganga verdur Mañ, Bookt og Mæda er uñ hañ, hafid þad opt i Huga, fat sæll þar ecki finnast kañ, fullur af Eymd og Trega.

3. Hollded skielfur og skygnist þraatt, skiædur Ovin sem komi braatt, sa þvi sañliga naa, ef Lauf med Pyt af Eykum datt, ætlar sig nidur slaa.

4. Pa Holldid nu til Gruña gaar, grimmur Daudi þvi mooti staar, Ondin er fi iaals a gangi, Einstigur verdur oss þa klaar, uñ hvern vier villt unst lengi.

5. Nu kiemst Farandiñ uppa Foot, Frelsariñ tekur honum i moot, vijsar a Vegiñ besta, ei maa hañ skada Ognin fliot, Anda hañs vill stadfesta.

6. Og narligt Strijd uppbyriast þa, afram lengra ef sækist a, Ovini hitter illa, Holld og Blood vill sier vijkia fra, verda sig laata stilla.

7. Ef Hofdingiñ ei hlijfdi Pijn, og Hialp veitti Riddara sijn, Audsijñ væri þa Vodiñ, Hañ kallar haatt, komid til mijn, Kiornir til Arfs af Gudi.

8. Miñ Kross alldrei afleggia maatt, eg giori vid þig Trygd og Saatt, þar fra laat þig ei giña, halld fram, a bak ei horfa maatt, Heill skalltu sijdar fiña.

9. Vegur og Dyr eg eini er, eingiñ naair ad sie hia mier, ef Fadir hañ ei leidir. Ei fiñst su Stiorn nie Styrkur hier, ad standist mijna Reidi.

10. Fadiriñ hefur sitt Fylgi giort, Fridar Ord hañs er kieñt og heyrt, Hiartad þar med ad hræra, Himna hefur nu opnad Port, hrein Ordsyn læt-ur læra.

11. Miñstu ad hallda mijnum Veg, miuklega þier þad kieñi eg, tilbio þier Braut med fyrsta, Velferd þiju skal ei verda treg, viller þu at mig treysta.

12. Heims Sælu, Glys og Gotsid allt, girn-ast hverke nie elska skallt, aattu þad allt forlaata, Pitt Lijf og Holld i Piaaning hallt, þad heitir sig ad hata.

13. Giæt þijn sem best og gaumgiæfeitt, ad gang þiñ Villi ecki neitt, ei misser Engla Klædi, Ovinum er þad ecki leidt, asækia þa med Brædi.

14. Hallt þijnum muñi, og fylg þu Frid, ford-ast øll Svik og vondañ Sid, Guds Ord skallt heyra giarna, Gior so, þa veitir Gud þier lid, Grimd hañs skallt vel þier varna.

15. Sem þu kiemur i sijdustu Tijd, so byriar su alvarlig Neyd, og vitiar þijn med Valldi, haal og tæp er su erfid Leid, um̃krijngd med Vatni og Elldi.

16. Hrygd og Skiaalfti þa hrella Ond, Holld reynist mest a þeirri stund, Helvijti mun sig syna, Minstu oflugri er Guds hond, allt slijkt kañ vel ad lina.

17. Strax

17. Strax er Andiñ viliugur vel, vid Gud skilur þa eingin Kvøl, ei Sverd nie Neyd a Jordu, Ber þiñ Kross þar til kiemur Hel, Kiørgrijpur þier svo verdur.

18. Hier eptir kiemur eilijf Tijd, i þeirri er hverki Ar nie sijd, Su er Sælan eilijfa, Hvad þa Herra hietst þijnum Lyd, þad muntu eflaust giefa.

19. Eilijfi Gud vier þockum þier, þijna Myskun og Milldi hier, oss synir øllum saman, Gief oss Føgnud og Frid med þier, fyrir Jesum Christum Amen.

Eiñ Idranar Psalmur, Ma syngia sem, Konung David sem kiende.

Eg aumur mig aaklaga, uñ Brot og flesta Synd, sem mijna Saalu naga, saxrast a alla lund, þvi fleiri sañ eg þær, eñ Sand a Siaxfar gruñi, særdri Ondu miñi, Klyf so þung Kvalir fær.

2. Fra mier er allur Fridur, eg fyllist Ecka og Mood, æ dregst eg diupara nidur, i Dauda og Vijtis Glood, hvarf mier øll Hialp og Raad, utan Ondu so saxra, af Syndum giøri klaara, og græði þijn Gudlig Naad.

3. Hugur, Hiartad og Siñi, hia mier faa eingva Dvøl, eg skielf i Ondu miñe, sockiñ i Synda Kvøl, miøg Maattlaus ordiñ er, Hugraun og Harmar mijner, hia mier eru audsyner, O! Gud Myskuna mier.

4. Pier Drottiñ miøg i mooti, eg mørg Brot og Synder vañ, Adstod þijn ei mig þrioti, añars ei- stan-

standast kañ, þiñ Dom og þunga Heypt, Sia þu Vægd Saxlu miñ: , sem eg fel Myskun þiñi, wr Kvol so yrdi keypt.

5. Briost mitt Esa burt hrindir, Bodum Christs hafna sijst, Sa eiñ bar mijnar Synder, sijn Grof hefur þær hyst, Handskrift hefur afmaad, A þad eg mig reidi, ad ecki mig þvi sneidi, Daudi nie Diofuls Raad.

6. Hardung hreki þa alla, mig hata sakalaust, J Feigdar Suoru falla, Fiotradir missa Traust, sem biuggu miñi Saal, Oll mijn Hugraun sig Endar, Ogiæfan burtu vendar, þa Gudi þykir maal.

7. A Guds Raad eg skal setia, alla mijna Von og Tru, Laat mig ei neiñ Boda letia, Lijknargiorn Hondin su, bwin er blijd til þess, Ollum sem hañ aakalla, afhvær Sekt þeirra alla, sokum sins Rietlætes.

8. Fodur og Son Guds sæta, samt Helgañ Anda eg bid, Hug miñ bryggvañ ad kiæta, og hallda siñ Lærdom vid, Pa lÿsist Lijf fra Ond, Svefn mier sælañ greidi, Saal til Lifsins leydi, hana fel eg i hañs Hond.

9. Ovirdtur, aumur, smaadur, ort hefur Kvedling þañ, miog i Mañraunum þiaadur, margur hiellt sekañ Mañ, opt bregdast Otlun kañ, Saung af sarrum Moodi, sem hañ bar i hliodi, Gud eiñ veit giorst um̃ hañ.

Eiñ Bænar Psalmur i Krossi og Motgangi, Med lag, Heill helgra Maña.

Tak

Tak af oss Fadir, ofþunga Reidi, og Hirting hars da, hægri laat verda, so ad Hefndar efnum, ei mætum so jofnum, sem Sekt til sofnum.

2. Ef Ressing rietta, Raung Verk vor hitta, hver stendst so strijda, Stroffunar Kvol ad lijda? Hefndar Hrijsid reida, hratt kyñi ad eyda, Bygd Heimsins breida.

3. Sia þvi Vægd vorum, Vondsku Harttum stoorum, og laat Rietti lijka, Lijkn þijna fylgia rijka, samt ma sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn eilijfa.

4. Heimsins Heill Smidur, þvi ertu so reidur? Ormum ohreinum, Efni vort vier greinum, Kveik spillt Moor Molldar, Myrkur Veralldar, Fet Torfa Folldar.

5. Fedra Sekt forna, flækar oss borna, beykañ vorn Huga, Viel Hollds vors þrabuga, Mañs Neyd so siukri, Sion þijn ad hiukri, med Mykun miukri.

6. Lat Christs Koronu, Kross Nagla og Pijnu, Bond beyskoñ Dauda, og Blodid hañs hid rauda, midt milli sk nda, Mergd vorra Synda, og Handar Hegñada.

7. Gofugt Guds Smijdi, Glotun ei nijdi, Lausnar Pijsl liosa, laat ei vera Gagnlausa, Dyrst Vatn og Dreyri, Drottins Briosts hier veri, Lausn Synda Sauri.

8. Heill þa helgasta, halldast laattu fasta, oss Christnum ollum, A þig nu af þvi kollum, Eiñ Gud og þreñi, i Hartigneñi, Heims Herrañ sañi, Amen.

IV.

Um̃ Kroſſ og Motgang.

Huggunar Pſalmur i Mañraunum og Motgangi, Med lag, Gudi Lof ſkallt Ønd.

Nein̄ Gud vil eg trua, allmargt þo mier gangi a moot, Sa hug til hañs vill ſnwa, vid Heliar Pijnu mun fiña Boot, J Jord þo Lijkid liggi, lijkaſt Molldu nu, og i Grofiñi Geymſlu þiggi, Grunlauſt þad er mijn Tru, Lauſnariñ lijfgar Anda, ſem loſa hans Bleſſud Mæl, Daudi gietur ei grædad, nie glatad miñi Sæl.

2. Braut mijna Bw þu Herra, biarga þu mier a Hialpar veg, Aumum ei mun þverra, eilijf Nææd þijn, þvi treyſti eg. Aſt þijn vill ei þeſſ Dauda, ſem Jdran fiñſt ei hia, frelſa mig fra þeim voda, fullſæll er eg þa, Lijfid og Sælu ſaña, Sonur þiñ keypti mier, fyrir Andir allra Maña, a Kroſſi dæiñ er.

3. Chriſti Kieñing blijda, Kroptug byr mier Myñi i, wt gengin er ſo vijda, allir ſkulum vier ſagna þvi, Hañ vill mier Syndugum ſyna, ſaña Hiartans Aſt, Ad Ordum hañs ei ſkal eg tijna, ad þeim helldur dæſt, Ei vill hañ mig uppgiefa, einka Hirder vor, ſu von er ſoñ æn efa, þo Sorg mijn og Raun ſie ſtoor.

4. Drottins Otti mier uñi, ætijd ſo lifa i Heime hier, Ad eg Kiærleik hallda kuñi, vid Kriſtna Meñ ſem ſkyllt er mier, Truna Sidgiædi ſyne,

Syn-

Syndaña varist villd, Heidur Guds hætt so skijni, ad hlijfist þijn Myskun milld, makliga mier ad giallda, margskonar Synda grein, Ef Hefndardom villt fram hallda, hialpast ei Mañeskian nein.

5. Eymdum vafiñ og Vanda, veitst þu giorla Mañiñ hvorn, Vid Anaud ofþriotanda, ætijd biva Maña Born, Af Leyr og Molldu myndir, Mañligt Holldid hlaut, Yfrid skiott þad endir, þa Andiñ hverfur Braut, a styttri Stundu þrijtur, þo stærri gyrnest Dvol, fra Heimi fliott burt slijtur, Fæxrlig Daudans Kvol.

6. Frid veittu voru Landi, Volldugi Fadir fyrr og sijd, Yfirmeñum ollu Grandi, og undirgiefnum forda Lyd, Pa lijdur ad Lijfsins Enda, og liñir Heimsins Stund, gief oss þiñ Guddoms Anda, ad gledse vora Lund, Fadir og Sonuriñ sæti, og Sañleiks Andiñ best, hañ geyme vor og giæti, þa gengur æ mooti mest.

Hugboot i Soott og Mootgangi, Med Ton, Væri nu Gud oss ecki hia.

Oll Guds Born Hughraust verum vær, vijlunst i eingvañ mæta, ad Herra Gud vor heimvitiar, helldur skulum þvi jæta, Forþient hofum vier Hyrting þa, hver Madrr vid þvi ganga mæ, eingiñ kañ sig afbata.

2. Pvi giefum oss a þijna Naad, þu ert vor kiæri Fadir, Velferd, Uppheldi, Vernd og Raad, vor Hlijfd er Taal og skadi, Holld vort og Lijf i Heimsins Dvol, hladid er allskyns Eymd og Kvol, hia þier er von a Fagnadi.

3. Hveitiskorn eingvon Avoxt ber, ef ei fellur A Jordu, vort Jardneskt Holld so einin er, utan ad Molldu verdi, So komum vier i sama Dyrd, sem Jesus tilbioo sinn Hiord, Hans Dauda Heill þad giordi.

4. Fwser skilium vid hættan Heim, han er vor Raunastadur, eitt sinn fer hver fra Eymdum heim, ockvijdinn er sa Madur, sem sofnar eins og Simeon, somlega trudi a Guds Son; sa mun afganga gladur.

5. Siat vel um þijna Saal og Lijf, sialfur Gud vill þig geyma, hans Vardhallds Englar vissa blijf, veita þier alla Tijma, Eins sem Hænan sijn Ungakorn, elskar, fordar og veitir Vorn, so leider Gud oss auma.

6. Vier erum hans Eign og Egin Hiw, hvert vøkum eda sofum, A Christo stendur oll vor Tru, offluga Vernd þvi høfum, Adam fieck oss i Dauda leidt, en Jesus Raad og Blessun veitt, hans Nafn heidrum og lofum.

Bænar Psalmur, þa Stoorsoottir og Siukdomur yfergeingur, Med Lag sem: Fadir vor sem a Himnum ert.

Eilijfi Gud vor einka Von, aumka þu oss fyrir þinn Son, þijn Magt er stoor, þijn Milldi er blijd, Moskuna þijnum auma Lyd, Hrygd og Kvøl vora hugleid nu, hia þier einum er Lækning su.

2. Vid Fals snoru oss forda þu, Forrædi Diøfuls burtu snu, Mannskiæd Landplaaga linn brætt, Laat

Laat skyla oss þin mykla Mactt, Vert þu vor Borg og volldug Hlijf, vernda med Myskun Ond og Lijf.

3. Sem Hænan Ungum hiukrar vel, hlijfir med sijnum Væng vid Kvol, So frelsa oss af Ogn um Nott, og Pijlum sem fram fara sliott, fra Mein sem i Myrkri skier, og Middags plagu sem hætt-ust er.

4. Grim Neidi þiin umgengur hart, griipur brædliga Folkid margt, eins sem Gras þad i Dag er heillt, a morgun strax er nidur fellt, Giæsku min-ist þijn Milldin From, Myskun laat fylgia þijn-um Dom.

5. Þitt Ord huggaar vor Hiortu best, hvar inni þu oss tyrirbiedst, Ad vottar oss þijn egin Born, un þig Naadugann Fodur vorn, Af þvi setium vier allt vort Traust, a þig vorn Herra efalaust.

6. Biod þijnum Englum brædri Soott, bur-tu fra oss þa snua fliott, og hafa oss i Hondum sier, hvar sem vier vorn Veg gongum vier, so hverki Fætur hitti Stein, og hindrud verdi Kollun nein.

7. Aftsamllga oss aulijt þu, um Hialp og styrk þijn leitum nu, Vier bidium þig i vorri Neyd, virdst oss ad heyra milldi Gud, Svipt oss vor Dau-da Soott og Kvol, Sæmd veittu oss og Hug-ga vel.

8. Laattu oss Heill og Hiastod fa, Heipt þijna eingin standast ma, Lengri Æfi af Naad oss gief, ad þockum þier og syngium Lof, ad sijdustu Stundu send oss Frid, Saalum vorum og tak þu vid, Amen.

Af

Af þeim 11 Cap. Matth. Komid til mijn, og takid mitt Ok uppa ydur.

Med sijnum Ton.

Guds Son kallar, komid til mijn, sem kvijdid vid ydar Andar Pijn, og Syndir jafnan særa, Meñ kvinur, Alldradir og Born, ydur vil eg vera Nærdargiarn, og alla endurnæra.

2. Ok mitt, er sætt, og Byrdi er liett, Eptirfylg mier, so munt þu riett, hia Helviijti sneida, Hialpa skal þier min Hiastod merk, Hliota muntu af mijnum Styrk, Arf Guds eilijfra giæda.

3. Allt þad sem giordi eg ydur og leid, um̃ Æfi mijna fyrr og sijd, a ydur vil eg skilia, Ahyggiu Verk og ydar Maal, allt riett og gott þad vera skal, og gengur Guds ad Vilia.

4. Hialprædi kys og Heimur fa, hatar þo alla Mædu þa, sem Born Guds hliota ad bera, . þad tekst þo ei a añañ haatt, A þad ven þig sem mest þu maatt, vilier þu holpiñ vera.

5. Oll Skiepna vel þvi vitni ber, um̃ Votnin, Lopt og Jord sem er, vid Kvol sier kañ ei forda. J Guds Nafne sa ei vill þad, med sijdasta mun i Kvala stad sitia med Hugraun harda.

6. Heill, Ungur væñ i Dag, er Mañ, a Morgun siukur og saar er hañ, Framlidiñ fliott vier reinum, Lijka sem Blomi væñ um̃ Voll, Veralldar prijdi þrijtur oll, og eydist i Svip einum.

7. Holldid kvijder vid Kvol og Deyd, þa komiñ er Mañ i sijdustu Neyd, þa fyrst byriar fromur ad verda,

verda, Eiñ stundar hitt, eñ aðar þad, alla Lijfdaga
þanga ad, uñ sijna Saal ei hirda.

8. Þa Lijfid ecki lengur sæst, leynir sier ei Ások-
un stæst, þa vill sig Gudi giefa, hvert sa Gudlega
hittir Naad, sem hefur ovirdt og jafnan smæad, þad
horfer helist til Efa.

9. Rijkum Fiarmagn ei forda kañ, frelsar ei
hreysti Ingismañ, fra sijnum Fognud þeir hnyga,
Þo Verolld veitist einum oll, Audur heñar Sylf-
ur og Gull, i Daudans Dañs mæ stijga.

10. Lærda Verndar ei Vitska sijn, Vols, Magt og Sæla Heimsins dvijn, Allir hliotum ad
deyia, Sa Gudi vill ei ganga a Hond, þa giefid er
Lijf og Andar stund, i eilijfri Eymd mun þreyia.

11. Heyrid og Merkid Börnin blijd, sem
bundud Tru vid sañañ Gud, Ydur skal Kvol ei
ergia, Hreinum Guds Ordum halldid treust, hug-
ga þau ydur efalaust, æ vil Gud ydur biarga.

12. Alldrei launid illu illt, ydar Lijf sie saklaust
og stillt, ei lætid ydur upp erta. Ein-stijg þañ
gangid hier uñ Heim, hefnd og Dyrd alla giefid
þeim, sem Verolld hart vill hirta.

13. Hefdu þier alla Holldsins villd, Sælu
Virdingar, Gots og Snilld, allskiott yrdud þo
kalldir, Hirting þa sendi Herra Gud, Holld ydar
typta Krossi med, so seiñi Sælu halldid.

14. Þyki Heims Motlæti þungt og strangt,
þeynk Vijtis Baal muni Heitt og langt, hvert
vitlaus Verolld reñur, Med Lijfi og Saal þar
liggur

liggur i Kvøl, liñir hverki nie er a Dvøl, eñ þo alldrei uppbreñur.

15. P. er munud eptir þessa Tijd, þiggia med gude Sælu og Frid, hvert jafnan Huga sinnid, Maññs Tunga eingin mæla kañ, Mætt Dyrd og Fognud eilijfañ, sem Gud hefur ydur til bwid.

16. Hvad Gud milldasti Herra vor, hiet og i sijnu Nafni foor, oss Christnum øllum saman, ææn Efa helldur øll sijn Heit, oss Hialpi hañ i Engla Sveit, fyrir Jesum Christum, Amen.

Vijsa Drottningariñar af Hungaria Landi.

MÆ eg Olucku ei moti staa, mun þvi Onæd faa, Heimsins: fyrer Truna rietta, Po veit eg vijst, þad er mitt Ræd, Guds Hialp og Næd, leysast verdur mier þetta, Gud stendur nær, um Stunder þær, dylst hañ þar hia, medan deyder þa, sem hans Orde fra mier sletta.

2. Riett sem eg vil mijn reinist Sok, þo eg sie veyk, Gud liet mig Hrædslu fiña, Ad viti eg eckert valld hier fest, var þad allt best, Veralldlegt maa oss liña, Elliist Gotz mest, fær Hugiñ hrest, hier vil eg med, voga Lijf og Fred, Gud Hialpi mier ad yfir viña.

3. Allt a sier Efi, sem Ordtak er, O! Jesu mier, munt þu standa vid Sijdu, og æsiaa øll Ofsopp mijn, eins og væri eg þijn, þau sem reisa mier Motstrijdu. Hliit eg nu þa, Gotu ad gaa. sem vill Verolld, vel eg Gud mier Skiolld, hañ leysir mig fra længri Kvijdu.

V.

Um̃ Christilega Kyrkiu.

Bænar Loffsaungur, i allskyns Neyd og Ofsioknum Christneñar, og einkanlega a moti Tyrkianum, med Lag sem, Af diupri Hrygd akalla.

Eilijfi Gud vort einka Raad, eiñ Fader og vor Herra, oll Christinin bidur um̃ þijna Naad afstardu Hormung vora, Lijknsamur til vor lijtit þu, Loftu vora so þeckium nu, og kyñum Idran giora.

2. Syndgast hofum þier miog a moot, margvijslega um̃ Æfi, med Drambi, Hatri Heipt, og Bloot, Heims Girndum og Saurlijfi, Fiedrætt, Agirni Fals og Ploog, framed hofum med Lygd og Roog, ei fiñst sa aumum hlijfi.

3. Helgust Ord þijn, vier hofum smaad, hofnudum þau ad geyma, Astverka þiña ecki gaad, yfir oss vard þvi koma, Vondur þiñ stoor og Hirting hord, hvar med þu straffar þijna Hiord, a þessum effta tijma.

4. Myklar Sootter i morgum stad, Mañfiol da stooraſt deyda, Dyr-tijd geingur og Oreiad ad, aumliga Folkid neyda, Tyrkians ofrijki afraſt ser, afæker opt med griñum Her, og kieppist Christni ad eyda.

5. Eingiñ Madur þad þeinkia mæ, þiñ Vond Raanglega hliotum, Forskulldad hefur Hirting þa, hver vor med Syndum liotum, Su Reffing þijn

þiin af riettum Dom, Rænglæti voru maklig kom, þvi Bod þijn jafnan vier briootum.

6. Af þvi vor Fadir eiñ ert þu, ei vilium fra þier falla, Helldur eflaust af Hug og Tru, Hiastod þijna ækalla, styia til þijn med fullre von, forsma þu alldrei vora Bon, þu Verndar þijna alla.

7. Sæti Herra þijn Giæska good, gleymi ei Christni siñi, Vernda oss þijna veyku Piood, vor Synd sie þier i miñi, ei duga Vopn vor, Aff nie Striid, ef þu veitir oss ecki Lid, so Tyrkiañ Sigra kyñi.

8. Þu hefur frelsad fordum tijd, Folk Israel wr Voda, þa Ovinir uppvoktu Striid, ætludu þad ad deyda, Josva, David, Ezechia, og fleirum veittir Lidsemd þa, sem Ritning vottar viida.

9. Eñ þa Lydur þiñ yfdi þig, med allskyns Syndum sijnum, heidrudu Skwrgod heidinlig, hafnandi Lærdom þijnum, þa braust Herfolk a þeirra Lond, þyrmdi einavum med grimri Hond, sloo þa med allskyns Pijnum

10. Ef þeir sneruft aptur til þijn, þa Anaud holdu mesta, og airntust Hialp af Hiarta sijn, Hiastod lietst þa ei bresta, þu leystir þa af þungri Kvol, þeirra Ovini slost i Hel, Folk þitt fieck Huggun besta.

11. Kiæri Fadir þig kollum a, Kvol Hormulig oss grætir, Hialpa oss eingiñ oñar ma, utan þu Herra sæti, Fyrirgief þu oss allo Synd, Ovina Valldi fra oss hrind, Neyd vora Naad þijn bæti.

12. O!

12. O! Gud vor Fader eilijfi, a vorar Bænir heyri, Kom þu til Hialpar Christniñi, kvitta af Ofioknum giorir, Fyrir JEsum Christum þiñ fæta Son, sem oss forþienti Naadar von, Hlijfd og Hiastod oss veiter.

13. O! Jesu Guds Son eingietiñ, ei gleym oss Kristnum þijnum, fyrir Heatign og Heidur þiñ, helgañ Mañdom og Pijnu, Fyrir þitt Blood og dyrañ deyd, Drottiñ leys oss af allri Neyd, og fra griñum Ovinum.

14. Heilagi Andi Herra Gud, af Hiarta a þig kollum, wr Hættum kvolum, Hrygd og Neyd. Hialpa oss Christnum ollum, Ovini vora yfirviñ, upplys og blessa Lydiñ þiñ, so alldrei fra þier follum.

15. O! Preñing heilog Herra eiñ, hugga nu Christindomiñ, Gud Fader, Son og Andi hreiñ, ei lat oss hrædast Heimiñ, þa vier skilium vid þetta Lijf, þijn Naad og Myskun sie vor Hlijf, uñ Allder Allda, Amen.

Hiartnæm Huggun heilagrar GUDS Christni. Ton: Pier Drottiñ eg Packir.

Sætt Lof skal Gudi syngia, soñ Christnin honum kiær, þier verdur vel ad ganga, Vernd hañs þvi jafnan fær, Po maraskyns Mædu lijdir, medan þu lifer hier, Adstod Guds alldrei kvijder, wr Voda hañ hialpar þier.

2. Pig hefur hañ sier kiorid, Huggun med Ordi giort, og þier med Eidi svarid, af þvi hañs

Brædur ert, Upphelldi vill þier veita, vantar þig ei hañs Laan, Ei skal þig Ovin þreyta, þvinga nie giora Smaan.

3. Mæt þad vera ad Modir, muni ei Barnid sitt, hvert Lijf heñar þo fædir, hirdi ei þvi sie fridt? Þo hun aumki þad eigi, ærstlaus gleymi þvi hier, Samt Gud i Eidi segir, sia skal eg til med þier.

4. Nær gløgt þu vel ad giætir, Guds Adstod Vernd og Naad, hverke hrædest nie sætir, Heims Reidi, Fors nie Haad, hver þig vegna þijns Herra, hatar kvelur og smaar, Gud vill þitt Forsvar vera, vid øllum sem þig þiaar.

5. Hañ brijtur Afl Ovina, og helldur vid þa Strijd, sem Offsoknara sijna, sigradi fordum tijd, Ohefndan liet ei vera, Offa þeirra nie Mord, so mun ad Osæmd giora, Svikul verk Raad og Ord.

6. Hier fyrir Christnen helga, hrædist eingva Ogn nie Kvøl, Forsion Guds mun þier fylgia, frelsa og vernda vel, Guds Velldi glogt nu lijtur, ganga mot Antachrist, Raad hañs og Rijki brytur, raung Bod og falska List.

7. Gløggliga lætur ganga, Gudspiøll sijn vijda nu, ad brioti Breitni raanga, Blindleik og falska Trw, Lyd sijnum liet kunngiora, Lijkn, Fognud Naad og Traust, Son Guds af Syndum þeirra, sialfur hafi þa leyst.

8. Idrast mun hañ þess eigi, ædur hiet sijnum Lijd, ad Christni endurnye, um̃ þessa sijdustu Tijd, Af Hiarta vill ad þier hyggia, Hiastod vel

vel sær þier sent, Allvel mun þig uppbyggia, Ord hans og Sacrament.

9. Gud rigum alltijd lofa, af Naad hans komin er, su Heill og sætust Gaafa, sialfum Christ þockum vier, Hann virdist oss ad hallda, hier i Trw, æst og Sid, Laate ei Lasta gialldna, leidi i Dyrd og Frid.

Bæn, ad bidia um Frid Christiligrar Kyrkiu. Ton. Lof saung Gudi Mey Maria.

Gief Frid Drottinn um vora Tijd, Vodi nu stoor framgengur; Ovin leitar mest ætijd vid, ad Villa su halldist lengur, Christi Nafn hreint, kefia vill beint, klaara Guds Ord a Jordu; Herra gief þu, hrein halldist Tru, hlijf oss vid Angri hordu.

2. Gief Frid hvern ædur hofum mist, med hia-Tru og leidum Syndum, Ord þitt bijdur in ollum Vist, ofmiog moti þvi stondum, Sumir Heill þa, sier hrekia fra, sonnleik ei villa hlijta, Adrir Huglaust, jaata med Raust, æan Guds Otta þo lifa.

3. Gief Frid og oss þinn Anda med, ad Hug vorn endurnyie, so Hrosun sijn sie hverium leid, um Hialp til JEsu flye, Ad af hans Naad, til Verk og Raad, Orlog og Heipt nu linni, a þinni Hiord, þijn Ast og Dyrd, ollum Heim byrtast kynne, Amen.

Ad bidia fyrir Guds Christni, Ton.
Væri nu Gud oss ecki hia.

O! Gud bifolud æ sie þier, wtvalin Christnin hreina, so hun jafnan i Heimi hier; halldist fyrir Naad þijna, Lææt þijna Magt og Soma siææst, sæta Huggun og sana ææst, vilier oss aumum sijna.

2. Þoott modgum þig a margan veg, med Synd a hverium Degi, af þijnum vilia opt og miøg, Ungir og gamler hneigi, hvern Dag styrkir oss Huggun su, hefur þvi lofad sialfur þu, Syndugs Dauda vil eg eigi.

3. Pa fullkomliga fordast vill, Framferdi sitt hid liota, og vidurkiennest verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hliota, Hug vorn gledur su huggun væn, heyra virdist þu vora Bæn, lætur oss Naadar niota.

4. Fyrir þitt Nafn oss frelsa nu, fra vortt Mædu laungri, Þeim bundnir eru biarga þu, burtu fra þeirra Angri, Hoop þijnum Christna hallt nu vid, Huggun veit þeim og goodan Frid, i Heims Astrijdu stræængri.

5. Sem Borgena Bethulia, briota villdi med Sverdi, Holophernes sem hafdi þa, Hatur a þijnu Orde, Leyster þu i þeim litla Stad, Lyd allan sem þig jafnan bad, Fru Judith þad fullgiordi.

6. Eins er nu Sion sialfs þijns Borg, sokum Kienninga þina, af Verolld hvinn Svik og Sorg, sækist hana ad vinna, alleina þu Guds einka Son,

ert heñar. Vernd og Hlijfdar von, Hiastod laat hana fiña.

7. Heilagri Christni hallt þu vid, Heidnir so alldrei eydt, Veit þu oss Drottiñ Vernd og Lid, vid Diofuls Flærd og Reidi, Send oss af Myskun saña Tru, so oss til enda styrki su og i Lijf til þijn leidi.

8. Heidrum Gud Fodur og Frelsarañ, fyrir Myskun margfallda, og Heilagañ Anda Huggarañ, hver oss vid Tru vill hallda, Dyrd Guds sem þar i Upphafe eins nu a Jordu og Himnum sie, um allar Alldir Allda.

Bænar Psalmur moti Christniñar Ovinum, med Ton, Adams Barn Synd.

O! Gud þitt Nafn ækollum vier, eingiñ Hialpari añar er, a vorum Eymdar degi, Ovinar Heipt og Ogn er stoor, eñ þu Drottiñ ert Hirder vor, veit oss hañ viñi eigi, Urrædi vort er eingvu neytt, af þvi vier hofum illa breitt, og þig til Reidi Reitad, Lijt þo a Skijrn vier feingum fyrst, Frelsarans Blood oss hefur leyst, Naad þijn fær oss ei neitad.

2. Syn þig nu fliott og legg oss Lid, leitar Ovin ad spilli frid, þier ber a þad ad lijta, þvi þad kiemur vid Christna Tru, Kyrkiu þijna Offækir nu, Ord þitt vill af oss slijta; Skule ganga hans Grimd vid of, Gudleg Dyrd þijn Heidur og Lof, blijtur hia oss ad liña, Herra fyrir þiñ sæta Son, sialfur hindra þu þetta Tion, Laat oss þitt Fullting fiña.

3. Ef tekst Ovina Ogn og Mord, eingver dauder hier syngia Dyrd, nie þeir i Heliu stijga, sel oss ei under soddan Pian, so Christni þijn hans verde Kaan, viñ þu hañ volldugliga, þiñ Son Jesus leid þunga Pijn, Polugur fyrir allt Mañkyn, af þvi hellst a þig kollum, vernda oss þ jna auma Piod, eingva hofum vier adra stod, hialp so ei fra þier follum.

4. Añars þitt Nafn ei þeckiast kañ, þegia allir um Lauinarañ, þar Ovin þig svo hatar; heilagañ Anda hæda meir, hvad er Gud ydar segia þeir? hañ hefur ydur glatad, Lijkñsami Herra lijt þar a, Laat þijna Magt oss standa hia, ad þiñ Dyrd upphalldi, þa vilium vier i Eymd og Kross, eiñin i Dauda giefa oss, þijnu Gudlegu Valldi.

VI.

Uñ Bænir og Packargiordir.

Psalmar og Loffsongvar.

Bænar Psalmur ad bidia uñ Von, Kiærleika og Polinmædi.

JEsu Christe þig kalla eg a, Kvein mitt bid eg þig heyra, laat mig þa Naad um Æsi faa, i þier stodugañ vera, uñ hreina Tru þig hellst eg bid, hana vilier mier giefa, og Ast æan efa, i Porf samchristnum leggia lid, þijn Ord ad hallda og hafa.

2. Miñ Herra Gud uñ meira eg bid, mier kañ ku þad vel veita, ad girniſt ei aptur Glæpa Sid, gief mier Von þar med heita, Einkum þa eg hlyt falla fra, faſt Truñi a þig halldi, og efeſt alldrei, laat mig ei vænta Verk mijn a, ſo verdi mier ad gialldi.

3. Hialp mier og þar til af Hiartans Root, Heyptar Mønum forlæti, Lamb Guds veit mijnum Loſtum Boot, ſo Lifnad miñ þier jæti, æ ſie mijn Fæda Ordid þitt, Ond mijna Fognud fylli, vid Freiſtni ſtilli, Oluckan þo mig ængri tijtt, ecki hægliga villi.

4. Laat ei Sælu nie Otta mier, i Verolld fra þier hrenda, þu hefur allt i Hendi þier, hallt mier ſtødugum til Enda, Verdſkulldan eingin vlñur þad, nie Verk vor þar til ſtoda, ad varna voda, eckert nema þijn eilijf Naad, Ond miñi forda Dauda.

5. Eg ligg i Strijdi og ſtorri Kvøl, ſtyrk mig Gud Þion þiñ veyka, naad þijn ein hialpar øllum vel, ei laat mig fra þier ſkeyka, Frelſariñ giefi ei fallj eg, i Freiſtni hvenær ſem rata, i einhvern mæta, ſiaaír þu hun mig ſækie miog, ſiiſt munt þo viña læta.

Eiñ Bænar Pſalmur, med Lag ſem, Hver hialpaſt vill i Heimſins.

Hlijfd og Naad veit mier Herra Gud, hialpa þu mier af Synda Naud, i hverium eg er

aliñ, og send mier hellags Anda Stod, Ond mijn mun añars Kvalin.

2. Hiartans Fadir og Herra miñ, halltu mier æ vid Lærdom þiñ, Krapt þiñ og Naad so kuñi, heilagliga i hvert eitt siñ, heidra med Hug og Muñi.

3. Lææt mig og jafnan lifa rett, Logmaal og Bod sem Gud hefur sett, af Hug og Vilia halllda, Med Frid og Ast i miñi Stiett, Milldi þ in vill þad giallda.

4. Ei viller mijnar Syndir siaa, Son þiñ leysti mig Kvolum fra, med Dauda og Dyrri Pijnu, Kiærleika þiñ og Kvittun faa, kuñi eg et med odru neinu.

5. Mier hefur Gud þiñ sæti Son, Sælu giefid og Lijfsins von, Med siñi Pijsl og Undum, eflaust frelsar siñ aumta Pion, a miñi sijdustu Stundu.

6. Eilijft Gud Allsheriar Raad, ætijd hefur þu Heimi tiaad, Elsku af Milldi þiñi, Herra laat þ:ina Hiálpar Naad, hugga mitt brioft og Siñi.

7. Riettlætis dyrsti Domariñ, Drottiñ laat ei P.on:ñ þ:ñ, maklegum Domi mæta, Lijkna þu mier Lyfgiafari miñ, lijttu a Son þiñ sæta.

8. Syndir, Helvijti, Diofull og Deyd, Dramb Veralldar og allskyns Neyd, allt er sigrad af Christe, ætijd veitir þiñ Andar Frid, ollum Lyd sem hañ leyste.

9. Eckert Motfall eg ottast kañ, af þvi ad sañur Hial-

Hialpar Mañ, i Heimiñ hefur farid; á sijnum Mañdom sialfur hañ, Synd mijna hefur borid.

10. Sa þarf hreinsast af Syndum hier, sem vill i Himnavist med þier, æsinligana lifa, Nær i Christo nyfæddur er, Naad þijn vill þad mier giefa.

11. Grimlega Fordæmingu fær, fellur i Pijsler eilijfar, hver sem hier vill ei trua, heilagur Ande honum er fiær, hverge kañ undan snua.

12. Hvenær Daudiñ vill Hug miñ slaa, huggun þa eina miñist a, ad Jesu Eign mig jaatá, hañ yfirgiefur alldrei þa, sem a hañ sig forlaatta.

13. Hialpliga gief mier Hlijfdar stund, hrædast laat mig ei Daudans Fund, ad alldrei fra þier vijki, Myskun þijn leidi mijna Ond, med Fogn ud i Guds Rijki.

14. Hallt mier i Truñi Herra miñ, hreinsa þu Briost og Skilningiñ, af Synd og illum Vilia, og gief mier helgañ Anda þiñ, ei laat hañ vid mig skilia.

15. A þig er Von og oll mijn Tru, eins sem mier lofad hefur þu, um̃ hvad þig bidia villdi, Þa Gæsu skylldi eg þyggia nu, af þiñi Naad og Milldi.

16. Helgi Andi miñ Huggari, Hialp þijn og Vernd mier nææg sie, og ætijd fyrir mig strijdi, nær sem mig hrellir Helvijte, Heimur, Synd, Diofull, Daudi.

17. Drottiñ seger sañliga so, sem eg lifi, Girnd

eingva a, Syndugs Dauda eg hefi, Eg vil hañ ſnwiſt Illſku fra, og æſinliga liſi.

18. O! Gud vor Fader, oll þijn Hiord, alleina treyſter þier a Jord, Lat oſſ ei fra þier falla, So þier med Lof og Packarglord, þiounum uñ Æ-ſi alla.

19. Fyrir Skopun, Lauſn og Lijknſemi, Lof i Dyrd, Heidur ad eilijfu, uñ allañ Chriſtin-domeñ, Fodur Syni og Anda ſie, ſungid af Hiarta, Amen.

I mote Haaſkaſamlegum Sælar Ovinum, Heimi og Andſkota.

Ton. Mæ eg eg Olucku ei moti ſtæ,

Gud veit mier þijna Giæſku Nad, gief Hiolp og Ræd, ſo megi mig Skiñ ei æra, Mørg Pu-ſund Ovina þurpa ſkal, i þetta Tal, þeir vilia mig fra þier færa, Heimuriñ Prett, hefur mier ſett, og Holldid ſpillt, i Voda villt, vil eg þad fyrir þier kiæra.

2. Diøfull er fyrſtur ſtws a ſlægd, med Flærd-ar Nægd, giorir hañ hvecki ad hylia, Po gieſur eingiñ gaum þar ad, gloar a þad, ſo kañ ſa Dreingiñ dylia, i ſrijdri Mynd, eñ fullur af Synd, ſelur hañ ſig, ad ſvikia mig, vill mig vid Skaparañ ſkilia.

3. Vid þeim Mordingia vernda mig, vor Gud eg bid þig, hreint i mier Hiarta giordu, Byggir þu ei ſialfur þetta Hws, þa er Fiandiñ ſtws, ad fella þad nidur ad Jordu, Hvar miſſi

eg viiſt, Herra Jeſu Chriſt, þiñ hialpar Dryck, vid þeñañ Pyck, þa mœti eg meir eñ bordu.

4. Stattumier Drottiñ bædſte hia, hiedan i fra, allt til mijns Aldurs Enda, Viſſlega ſkal eg voga þar a, ſem meſt eg maa, Myſkun villtu mier ſenda, Su von er trauſt, Vijl er mier lauſt, Verallvar Stærd, og Fianda Flærd, fra þier ei maa mier venda.

5. Pott Heimſins Ment og Dioſla Drott, dragi ſaman ott, Vielrædi Svika ſiña, Hlijfd veiter þu og Hvijldar viſt, Herra Jeſu Chriſt, allt kantu yfer viña, Vijk eg a burt, Veit eg ei hvort, Verdur ollum eitt, Hug hrellir ei neitt, hia þier læt eg mig ſiña.

6. Herrans Dagur mun heſiaſt ſnart, heſnir oſpart, Lyd ſem hañs Lærdom hrekia, og trua ei i allri Neyd, a þig vor Gud, Synd þeirra ſijſt munt þekia, Lydir þeim Kvol, og eiliiſt Bol, Alvalldur miñ, mig Prœliñ þiñ, i Chriſto virdſtu uppvekia.

7. Pu ſañi Gud munt þyrma vel, þijnum Iſrael, a hinum eſſta Degi, Gudlauſer heyra hardañ Dom, med hvellum Rom, ſem þig nu elſka eigi, Eilijfa Naad, Allsheriar Raad, ackalla eg þig, Herra heyr mig, Eign mijna eg þig ſegi, Amen.

Eiñ Hiartnœmur Bœnar Pſalmur.

Med Ton. Guds Son kallar.

Allt mitt Raad til Guds eg ſet, a mier ſiñ Vilia verda

verda liet, mier bid eg hans Myskunn hlijfi, Heilsa, Vit, Lijf, Saal, Heidur, Fie, hans Vernd iafnan bijfalad sie, nu og i Eilijfu Lijfi.

2. Verolld hvad tapad virdir brætt, vidriettir Gud med sijnum Mætt, þa Angri af vill venda, verdi þvi a mier Vilie þiñ, vel muñtu Hiartans Fadir miñ, leida mig allt til Enda.

3. Hier til bid eg miñ Herra Gud, halltu mier jafnan vid þijn Bod, lat mig þeim alldrei neita, Polinmædi og þyggia vil, þeim ad vægia sem giora mier til, Sakleysis mijns munt leita.

4. Hvad verdur mier ad Meini þa, Mættugur Gud mier stendur hia, hvad kañ mig þa ad þriota? Þu hialpar mier af allri Naud, Andar og Lijfsins Heill og Aud, lætur mig Herra hliota.

5. O! Jesu Christ mijn einka Von, hverke Veralldar Happ nie Tion, lattu mig fra þier leida, Nad þijn Avaxti vora Tru, vid Synd og Kvøl oss forda þu, og gief mier utfor goda.

Jdrandi Mañs Bænar Loffsaungur.

Med Lag: Hallt oss Gud vid þitt.

Myskunsami og goode Gud, giæt ad Eymd vori Kvøl og Naud, J vorum Mætt er eingin von, Alijt oss fyrir Christ þiñ Son.

2. Mañs Natttura er aum og blind, erft hefur þad af Adams Synd, sijdan er Madur Synda Þegn, sañ-ædiñ undir Diofuls megn.

3. Mañlig ætstundan æsku fra, a vallt girnist þad verra a, Allt hans Riettlæti er hier leitt, eins og mios saurugtj Klædi eitt.

4. Hlyda vill þier ei Holldsligt skyn, halldid gietur ei Vilia þinn, Pier einum hiet ad þiona riett, þo hyllest Diofuls Raad og Prett.

5. Efosst upplysir ei Andi þinn, og i Christs samneyti ei leider inn, Oll Starf og Mæda er þa tiind, ekkert finst nema Heypt og Synd.

6. Af þinni Naad þvi vitum vier, vorar Syndir og Missgiorder, beidunst Vægdar med liufri Lund, leys osst Drottinn af allri Synd.

7. Pu hrædist eingvann Manna Mætt, ei heldur Tignar haatt, Vilier þu i Dom vid osst gaa, vodalega til horfist þaa.

8. Af Mannskiepnum er eingin from, af þvi hrædunst þinn dyra Dom, Eingva hofum vier hialpar von, ef hlijfer osst ei þinn sæti Son.

9. Uppa þijn Ord vier vonum mest, verndar þu osst og hialpar best, Ostraffanliga osst til byr, allt til þess, hefst þinn Dagur dyr.

10. Par til þu hefur i Jesu Christ, osst fra Dauda og Diofli leyst, Naad og Rittlæti veitt osst vel, vijs er Fognudur vorri Saal.

11. Utvalningar ei idrast þu, um þad vottar þijn Kienning trw, Hollur ert osst og Giæskugiarn, sem goodur Fadir vid sitt Barn.

12. Syn osst Myskun, og send osst Naad, so jafnan þocknist þinni Naad, Set osst i Christi Samneyti, sijdan Erfingia i Dyrdinni.

13. Laat þu osst gledia Anda þinn, af þvi hann heitir Huggarinn, Ad med Tru, von og Elsku styrk, Andskota sigrum og oll hans Verk.

14. Þer til Heidurs og þiñe Trygd, þiona lát oss med allri Dygd; Ad i Elsku og Hlydni hier, Hlaup vort Gudlega endum vier.

15. Þier sañt Gud sie sungin Dyrd, Syni þijnum og Þackargiord, Helgum Anda a Himni og Jord, Heidur og Lof af þiñi Hiord.

Jdrandi Mañs Bænar Songur.

Med Lag. Gud þañ Engil siñ Gabriel.

O! Gud Von mijn, er oll til þijn, eiñ ert mijn Hialp i Heimi, Sáal mijna þiaer, morg Neyd og Faar, Myskun þijn Gud mig geymi, af Synda Saur, eg gieteñ er, og fæddur vár þar iñi, So fiell eg fra Naad þiñi, Fyrir miñ Sion, er Andar Tion, Daudi og Hel, og eilijf Kvol, hvert skal eg Hialpar leita? Med hryggri Lund, fly eg a þiñ Fund, ei munt mier Naadar neita.

2. Myn Synd og Brot, er morg og liot, Miñar Eymdar ei gaadi, Jdrun og Ast, Otta og Traust, og þijna Naad forsmaadi, nær sem eg stood, i Neyd og Mood, Nafns þijns eg ecki giætti, nie Ordi þijnu sætti, Eg hlyddi Fyst, og Holldsins Lyst, Hefd, Dreiss og skart, helst var mier kiært, Sælliss sveik mig illa, Ef a þiñ veg, ei sneriſt eg, myrdt hefde mig su Villá.

3. Syndaadi eg, vr mæta mig moti Naadinni mijnum, Þoñ heidra bar, ohlydiñ var, Hollur i eingdum greinum, Ofrid, Heipt, Smaan, Okut Svik, Raan, Alygi, Rog med Kvisi, Rænga Girnd og æstlevsi, at ollum mætt, idkadi eg þrætt, Hialp Herra mier, so hlydi þier, hegde sem

sem Ord þijn kienna, Pvo mijna Ond, af allri Synd, og laat mig Myskun finna.

4. Fyrirheit þijn, i Hiarta mijn, helld eg, þar þu so segir: So sannarlega, sem eg lifi, Syndugs Dauda vil eg eigi, hitt Girnd þijn er, hann snwe sier, fra sijnum vonda Vegi, og med mier lifa megi, hver Kvøl og Synd, er kvitt og tijnd af øllum þeim, i þessum Heim, þijn leita, Jdrast trwa, Til þijn eg skal, af Hug og Saal, alvarlega mier snua.

5. Eg helld mier vid, mijns Herra Sid, Af Hiarta vil tilgiefa, Ysd Naungans, æst hef til hanns, so Guds Sætt kunni eg hafa, Minn Gud þig bid, mig kvitta vid, margfallda Synda Byrdi, So þia þier holpinn yrdi, Alleina a þig eg forlæt mig Þijn Myskun traust, mig hefur leyst, Fws skal fra Heimi hverfa, Med þinni Hyrd, Hvijlld Fognud Dyrd, i Himnarijki erfa.

Ein Bæn i Hormung og Motgangi.

Med Lag, Fadir vor sem a.

O! Jesu Christ Guds einka Son, Endurlausn mijn og Naadar Von, Eg vesæll Madur vitia þijn, veit, øllum baudst: komid til mijn, hverier sem reynid Hrygd og Neyd, Hialp mijn er Lausn vid Synd og Deyd.

2. Lijkn og Vernd ydar vera skal, vid Gud minn Fødur sætta vel, Fyrir mitt Ord og Anda gief, ydur Kvittun og eilijft Lijf, Eg set minn Hug a Ordid þitt, vpplys og Hugga Hiartad mitt.

3. Aan þijn kiemur mier eckert Lid, ænngradur þijna Myskun bid, fyrir þitt Blessada Blood og

Foorn, sem burt tokst Synd og Dauda vorn, i Dyrd þiñi mijn minstu nu, Milldast Guds Son eiñ ert þu.

4. Fyrir Motgangi eg mestum vard, mijn Neyd sie þier af Hiarta kiærd, forlaat mig ei i Eymdum þeim, Adstodarlaus er nu i Heim, Umsion veit mier af aast og Naad, Eg gief mig þier og allt mitt Raad.

5. Stod mijn og Skiolldur ertu eiñ, Endurlausn Von og Prestur hreiñ, Bid nu fyrir mig Fodur þiñ, Flyt honum Ord og Mootgang miñ, Lijfs Velferd og Andar Frid, i þiñi Bæn mier veiter Gud.

6. Brot og Syndir þa mæda mig, mijn Tru er veik og veſællig, Eckert mitt Hiarta hugga kañ, hrædist Afgang og Siukleikañ, Allar Skiepnur mier flya fra, Frida og gled miñ Anda þa.

7. Ovinar Valld ei ængri mig, øll Von og Tru mijn er a þig, Hryggur Andi og Hiartad klokt, heiter Foorn su þier lijkar gløgt, Þa hier skilst Ond vid Holldid mitt, helgi mig dyra Blodid þitt.

8. Naad þijn giefi mier goda Stund, geymi mijna Saal i þiñi Hond, Eins bid eg ad Børnin mijn, blessi og geymi Myskun þijn, Christnu Hiørd þiñi hallt þu vid, hreinañ Lærdom og godañ Frid, Amen.

Bæn i Hørmungum og storum Landplaagum, Ton, Hallt oss Gud vid.

Nær Hugraun þunga hittum vier, so hvergi neitt Hialp-

Hialprædi er, Urrædi vort og Adstod styr, aarla og sijd oss Sorgin lyr.

2. Ein er vor Huggun epter su, allir saman ad sofnust nu, Og bidium þig vor blijdi Gud, ad biarga oss wr allri Neyd.

3. Med hreini Idran, Hug og Sion, hofum til þijn i vorri Bon, Af Løstum ad oss leysir þu, linari Hefnd so nædum nu.

4. Hietst þu alla ad heyra þa, i Hormum þeim þig kalla a, Fyrir Jesum þin sæta Son, sa er vor Heill og Hialpar Von.

5. Kiæri Fadir þvi komum vier, Kvein vort og Harma birtum þier, Veitir ei anar Vernd nie Boot, vijda og margt þo gangi a mot.

6. Lijt þu ei vora liota Synd, Lijknsamur biod hun verdi tijnd, J Eymdum vorum ossiert nær, alkvitta gior þu oss vid þær.

7. Sijdan ad kynum sviptir Kvol, af sonum Hug þier Packa vel, Pijn heilog Ord ad hyllast best, heidra þig æ sem megum mest.

Ein Huggunar Vijsa i þessa Heims Fatækt og Athugaleyse, Ma syngia so sem: O! Herra Gud þijn helgu Bod.

Oll Lucka Gleri lijkust er, laus og styggd ad reyna, um ymsa stadi ofbraatt ber, elskar ei Bidlund neina, Af fylgi benar fengum vier, Fie og Vinj hreina, Stundu sijdar strauk fra mier, stend þvi nu alleina.

2. Minstur er eg i mini Ætt, miog faaer mig

kieña, þo hefur ad mier Herrañ giætt, Hiaſtod veitti tveña, Hiarta mitt hefur Chriſtur kiætt, Kroſſ þo beri þeña, Sa Harma mijna beſt ſær bætt, þa burt fra Heim ſkal reña.

3. Forſmaad hefur mig F oimeñ'd, fyrir Chriſte eg þad klaga, So margañ hef og Motaana ſted, mier giørir lannga Daga, Villauſt ſkal þo venia gied, verdi hvers Mañs Saga, Af Truñi mig i Gudi gled, greldir hañ miñ Baga.

4. Pa margt Hoarlar i Huga miñ, Heims lææbi ad ſkoda, Margañ godañ og fromañ ſiñ, em Fied tælir i Voda, Ad hafa otal Audæfiñ, ollt aligt þvi boda, Fromur hver er þvi forlitiñ, firdtur ſoddan Groda.

5. Fullreyni eg þad ſyrr og nær, finſt i margañ mæta, Peim eitt ſiñ fyrri eg var kiær, angra nu mig og hata, A Chriſt alleina vonum vær, Vernd hañs ſkulum jaata, Sa Hliifd og Fognud hryggvum fær, Holpiñ mun mig laata.

6. Hvri nu um þad hver e ñ Mañ, Heims er komiñ Endi, hædi mig ei neiñ uñ Motgang hañ, Milldur Gud mier ſendi, Ef ſiarum morgañ alldugañ, alls Nægd hafa i Hendi, ſa ſem Gud eiginaſt ſæll er hañ, ſeñ Tru hañ audkiendi.

7. Framlideñ er nu fyrſta Tijd, fylgir þvi komandi, Hialpi oſſ Jeſu Hiaſtod blijd, heims Naum ſo ei grandi, uñi oſſ ſijnum leyſta Lyd, Lifnad hver vel vandi, ſo ſijdar vid hañs hægri Hlid, Himna Arſar ſtandi.

And-

Andlig Vijsa, Ma syngia sem, Giæsku Guds vier prijsum.

Eg gieck a einum Tijma, ei þo lœngañ Veg, hvar mig Holldid auma, og Heimur villti mieg, Peckist og þeirra lat, andskotiñ bio oss Pretti, Eva ad oss rietti, þa hun af Epli æt.

2. I Paradijsar Prydi, Plontud Eykin stood, af þeim einum Vidi, eta bañar Gud, Ilmandi Epli bar, Ovinur faar ried fysa, Frooda giorir og vijsa, og skal ei skada par.

3. Ofdirfd ei var fundin, Aumkun Boot nie Dvol, ur Heidri voru Hrundin, Heims i þunga Kvol, Under Regn, Vind og Frost, hlutu Hws ad smijda, hafa Starf og Kvijda, um̃ Klædi Born og Kost.

4. Ymest þoldu Ofhita, eda ysrid kallt, med Sorgum og med Svita, so eyddist Lijfid allt, og mædist alla Tijd, Gud vill Eymd vora bæta, og Avaxtar giæta, vid Frosti Hagli og Hrijd.

5. Pa Ond vor ætti ad deya, eingiñ sier Kvittun fañ, Fæddi oss fromust Meya, Frelsarañ Gud og Mañ, sem leysti oss af Synd, Huggun saña þar hofum, Himneskañ Gud þvi lofum, liet oss lifa þa Stund.

6. Herrañ Himiñ og Iordu, og Hofudskiepnurnar, med ollu odru giordi, oss til Nytsemdar, Sendir oss Soolar Lios. Friosgunar Dogg oss færir, Fienad og Landid nærir, med Blessan mettar oss.

7. Allskyns Fiskar uppganga, i Votnunum og

og Sio, Fuglar ſætliga ſyngia, ſitt Lag hefur hver þo, um̃ Loptid leika ſier, Dyrin um̃ Skoga ſkrijda, Skiepnur þeſſar frijdar, allar eigum vier.

8. Lof Dyrd af Huga breinum, hveria Stund ſyngium vær, eilijfum Gudi einum, ſem alla Hialp oſſ ſær, Af þvi erum hañs Born, Hañ vill oſſ vijſt aan efa, ollum fyrergiefa, Synd og Veyleika vorn.

9. Hier med hliotum ad enda, Hugarnar Kvæ-dí þad, bidium Guds Son oſſ ſenda, ſijna myſkun og Nаd, Holldum oſſ æ þar vid, Ad lofum vorn Lauſnara, ſem Lijf og Saal vill næra, og fieck oſſ ollum Frid.

10. Vier ſkulum hallda honum, hvernin ſem ganga kañ, ſo i Sælu og Raunum, ſijdſt yfergief-um hañ, Meſt liggur Magt þar a Hver mañ fra Heime ſnwi, hiedan avallt ſig bwe, hia Gudi Hvijld ad faa.

Pſalmur i moti Agirnd og Bwk-ſorg, Med ſijnum Ton.

Mitt Hiarta hvar til Hryggiſt þw i Harme og Trega velkiſt nu, Fyrir vallrañ Veralldar Aud, ſet þijna Tru a ſañañ Gud, ſem allt ſkapadi fyrir ſitt Bod.

2. Yfergiefa þig ei vill nie kañ, alla Vorf þijna þecker hañ, Hañs er Himiñ og Jord, miñ ſæti Fadir og ſañi Gud, þu ſend mier Hialp i allri Naud.

3. Pu ert miñ Gud og Fadir kiær, þitt Barn

all-

alldrei forlaatid fær, aaſt þijn er miuk og milld, Eñ þo mig mædi Eymdin hord, eckert hef eg Traust a Jord.

4. Rijkur af Gotzi gledur ſig, Gud miñ i þier eg hugga mig, þo hier forlitiñ ſie, þad er min Tru og eflaus Von, Adſtod veitir þijnum Þion.

5. Hialpari Gud Helia var, þa Himiñ luktiſt ſo ei rigndi par, i þeirri Dꝛ.ars tijd, A Sidons Landi Eckia ein, allvel fæddi Drottins Svein.

6. Þig maatti eingin mæda Kvol, med þvi Gudi þionadir vel, og honum hlydñ varſt, Hrafnar komu med Kiøt og Braud, Kvølld og Morgna ad ſvipta þig Naud.

7. Einibertrie ſatſtu undir þa, Engill Guds kom og liet ſig ſiaa, Bar þier Vatn og Braud, til Oꝛebs Fialls þar epter gieckſt, eingva Neyd a Veginum fieckſt.

8. Egyptſkum Joſeph ſelldur var, Saklaus ſat i Fangelſi þar, Gud leit med Giæſku hañ, Med Herra Nafni hefur hañ glædt, Til Heidurs allri ſiñi Ætt.

9. A Daniel mintiſt Gud ſo gløgt, i Grof Liona þa var honum ſokt, Siñ Engil ſendi vt, Fædu liet honum færa þar iñ, fyrir Habacuch Pienara ſiñ.

10. Sañur Gud birte þa ſitt Valld, Sveinum þremur var fleigt i Elld, Siñ Engil ſendi þeim, Baalid þa ecki brena maa, burt ur Voda frelſadi þa.

11. Hiaſtod Guds Jona hliſſdi þar, i Hvalfiſk

 inum

inum byrgdur var, þria Daga og Nætur þriar, Eñ fyrir Guds eilijft Raad, aptur hefur hañ Landinu naad.

12. Þitt Rijki Drottiñ Prijstur sijst, þitt Vallð er stødugt jafnan vijst, A þier er allt mitt Traust, Eilijft Gøtz hefur eckert Taal, audga med þvi mijna Saal.

13. Stundligañ Heidur ei hyxa eg a, Himneskañ villdi eg giarnan faa, hvern þu hefur keypt, med þijnum Dauda og dyrri Pijn, Drottiñ bid eg heyrdu til miju.

14. Allt þad Verolldin er af full, Egnir, Gotz, Sylfur eda Gull, stundlegt Skraut og Skart, lijtiñ Tijma þad laanad var, lijknar ecki Saaluñi par.

15. Jesu Guds Son eg þacka þier, þessa Vitsku þu veittir mier, fyrir þitt Gudlegt Ord, veit mier stundlega Von og Tru, vænst er Saalu Huggun su.

16. Lof og heidur a hverri stund, hædsti Gud sie þier a alla Lund, þig Fadir þess eg bid, Eilijfañ gief oss Andar Frid, og Arf Himins þa skiliunst hier vid.

Um Hionabands Stiett, Ma syngia sem, Til þijn Heilagi.

Fadir Sonur og Andi heilagi, eilijf Guds Preñing eina, Alla Hluti i Upphafi, giordi gooda og hreina, þa Skapadi af Molldu Mañ, med sijni Lijking pryddi hañ, og setti i Sælu sijna.

2. Gud

2. Gud sa ad mañs ei var medhialp nein, maxti þo eiñ ei vera, sofondi took hañs Sijdu Bein, so villdi Kveñmañ giora, Setti þau yfir allañ Heim, J Blessun siñi bydur þeim, aukast og Avøxt bera.

3. Hiuonaband er af Herra Christ, heidrad og styrkt af honum, i Brwdkaupi liet Krapt siñ fyrst kuñugañ verda Sionum, Wijn hefur þar af Vat, ni giort, voittar med þeirre Adstod bert, Huggun og Vernd sie hionum.

4. Sa nu lifir i soddan Stiett, og sig vill þar til giefa, hañ skal miñast og huxa riett, hvernin þar a ad lifa, med Guds Otta og Heidri hier, heilagli sana Christinum ber, sitt Kier til Eignar ad hafa.

5. Kviñan Ottist siñ egiñ Mañ, Elsku og Heidur veiti, hlydi eñ ei ovirdi hañ, og Yfferraadum neiti, Herra siñ Mañiñ hallda skal, hañs Stiorn latti sier raada vel, J Pogn ad Lærdom leiti.

6. Eigin kviñu skal elska hver, eptir Postulans Raadi, med hreiñi Tru sem Herra vor, helga Christni elskadi, a siñ Lijkama saklaus took, saara Pijsl fyrir heñar Sok, gaf heñi oll sijn Giædi.

7. Skynsamlegana sierhver Mañ, vid sijna Konu bwi, Hvad a veykt Kierkorn vanta kañ, vægi og til besta snui, Sijnum Fodur og Modur mær, Madur þess vegna hverfa fra, so ad heñi sig hneygi.

8. Hionin skulu a hverri Stund, hellst i Guds Otta standa, Lijf og Gotz fela honum i Hond, hreint Framferdi vel vanda, Uppala Born i Sæmd og Sid, so þecki, dyrki Lofi Gud, og eflist hañs Samkunda.

9. Nær Neyd og Hørmung Hionin fa, Hug siñ skulu ei pijna, Christum Guds Son þau kalli a, kiæri honum Pianing sijna, hañ er sa sañi Hialparmañ, hver Vijn af Vatni giora kañ, Hionum vill Hiastod sijna.

10. Leid þu Drottiñ fra Lost og Synd, ad lisi sem bijdur Somiñ, Hver Mañ sem byriar Hiona band, helldur og er þar til komiñ, Peirra Gotze Sæmd, Sæl og Lijf, siertu Blessan og volldug Hlijf, fyrir Jesum Christum, Amen.

Brwdkaups Psalmur, af 2 og 3. Cap. Gen. B. Ton, Dagur og Lios.

Gud skoop Adam alls riettlætañ, og i Paradijs setti hañ, Sijdan tok Rif hañs Svefni i, so giordi honum Kv:ñu af þvi.

2. Mañkyns vegna hañs Medhialp sie, med Avoxt so þad fiolgade, Sijdan med allri Engla Hird, ætijd syngi honum Lof og Dyrd.

3. Pa Adam sijnum Svefni bra, Sagdi glad- ur nær Evu sa, Hun er mitt :eged Holld og Bein, Hollur Fylgiari og yndi ein.

4. Pa gaf Gud Evu honum i Hand, hof og setti so Hionaband, Foreldra sijna þvi fyrrist Mañ, fengid Kvenrad sier vid halldi hañ.

5. Ormuriñ slægur af Ofund þa, Evu Guds Hlydne ginti fra, at af Trenu og Bod hañs braut, Bolvan og Dauda so Mañkyn hlaut.

6. So misti Adam Sælu og skyn, Sæmd, Riettlæti og allt hañs kyn, fylltist Ecka, Eymd, Swt og Sekt, siñi Konu þvi Hlyddi offrekt. 7.

7. Aumkadi Gud miog Affall þad, Eilijfur Son hans fyrer þeim bad, so fallid Mannkyn fengi vægd, fyrir þad var maklig Refsing lægd.

8. Sialfur Gud Orminn sagdi vid, siertu Bölvadur alla tijd, Sædi Kvinnunnar sannheilagt, sundur skal briota þinn Haus og Magt.

9. Eva heyrdi þaug ælog skiott, ala skalltu þijn Börn med Sott, og undir þijns manns Walldi vert, vird hann þinn Yferman leint og bert.

10. Þinni Kvon Adam hefur þu hlydt, hier med brotid mitt Bod og lytt, J Sveita skallt eta þitt Braud, og þess orka med Mædu og Naud.

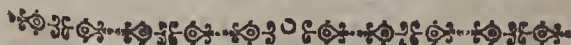
11. Adam med Evu wtlucktist, af Paradiis i Eymdarvist, vonlaust saau þar vitia heim, Vardhalld liet Gud fyrer Dyrum þeim.

12. Þar Christus Jesus Kvinnu saad, kom hier til vor med Lausnar Raad, leysdar eru oss Lijfsins Dyr, luktar skulu ei framar sem fyr.

13. Sa kiærri Brwdur, Christnum Lyd, i Kiærleiks tru sig teingdi vid, So lieti Elsku sijna siaast, i sætri og hreinni Hiona Ast.

14. Sem Brudguminn sitt egid Wijf, ælijkt elskar og sialfs sijns Lijf, æst Christs til sinna er so hrein, af þvi eru hans Holld og Bein.

15. Oll christin Hion vill efalaust, einnin þaug i Dag sambijgiast, hefia geyma i hreinni Ast, Heims Wesolld þar til vidskiliast.

Eptirfylgia nockrer nyer Psalmar, Hveria flest alla hefur ort, Sal. S. Sigurdur Jons son, ad Presthoolum.

Ein Fogur Saungviisa, Ton, Jesus Christus er vor Frelsa.

Liiknarfullur Gud og goodur, Giæskur ijkur og þolinmoodur, skriid eg til þijn, þitt Skiepnu Barn, Skapariñ allrar Nærdargiarn.

2. Ad Footum þijnum fer eg ad kriupa, flatur vil eg þar nidur driupa, Af þvi eg hefi ærdur spurt, eingvañ þar komiñ, þu reker a burt.

3. Sier þu Barn þitt sarrliga grætur, sier helldur rid þijnar Fætur, Augunum mæni eg uppa þig, O! Gud kiendu i Briosti um mig.

4. Vidurkieñi eg Misgiord mijna, moguligt er þo ei ad sijna, Synda Andstygd og Svivirding, sem eg er hladiñ allt umkring.

5. Syndugri Skiepnu Sooluundir, sañlega ecki fiña mundir, so sem er fleckud Saalin mijn, samt fly eg þo a Nærdir þijn.

6. Soddan Hiartans Kvol mig kremur, kvijdande Briost sier nidur lemur, um nærd Bidiande nu i Dag, Neyd ærdur kiemur og Neidiñar slag.

7. Hegna mier ef villder veykum, vondum eptir Makligleikum, stædist eg ei þañ stræanga Dom, strodvi Neidena Nærdin from.

8. Biugt og skielkad Briost og Siñi, beygi eg fyrir Majestat þiñe, so sem eiñ Lijflaus Sakamañ, siosalldlega til Dauda vañ.

9. Allt gott giørdi eg af mier ad briota, Olucku hveria verd eg þvi hliota, eins i þessum og ødrum Heim, ofbijdur mier vid Pijslum þeim.

10. Nu er mitt Hiarta hꜳtt þo kveini, hardara ødrum Marmarasteini, myki þad Jesu Blessad Blod, so brꜳdni þad ei i Vijtis Glod.

11. Mætti ad søñu molast i Parta, mitt Staalsiñi og Steindaudt Hiarta, nær þeinki eg uñ mijn Sꜳlar saar, syta ætti eg heitt med Blodug Taar.

12. Væg þeim auma Veslings Ormi, sem veykari er eñ Ryk fyrir Storme, þu sem ert Drottiñ sialfur sa, Saal, Holld deyda og Lijfga mꜳ.

13. Skyl mier under Skugga þijnum, Skoñ so eingin verdi mijnum, Ovinaña og gledie gied, gieti þeir mijna Helfør sied.

14. Veit ad eingin Voñ nie Sneipa, nie Veralldar Spott mier kuñi ad steipa, legg'a sialfur þitt Lyknar Hrijs, lꜳngtum helldur þad fyrir mig kijs.

15. Jeg vil i þijnar Hendur helldur, eñ Heimsins Maña verda felldur, med þeim eingin Medaumkan er, eñ Myskun og Nꜳdin nooghia þier.

16. Soddan Huggun Sꜳl mijn hefur, Syndernar þu fyrirgiefur, afmꜳ þu þær sem añad Sky, a hvern Morgun er Nꜳd þijn ny.

17. Laat mier ecki Olucku alla, A Ellidogum hier til falla, sem i Æskuñi sasnad hef, Synd mijna Gud mier fyrirgief.

18. Laat ecke þijna Reidi rietta, rijkur af Nꜳd i Koll

i Koll mier detta, ei verdur mier ſu Byrdi bær, Biarga mier aumum Fadir kiær.

19. Sialfur veit þad Sonur þiñ goodi, hvad ſaart er ad mæta Reidiñar Floodi, þa hañ i Pijſlar Baali Brañ, Bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

20. Fyrir þañ Beyſka Blooduga Sveita, Biørg virdſtu mier og Vægd ad veita, þu fyrirdæmder ſialfs þijns Son, Sokudum hlijf þvi mier hañs Pion.

21. Mig ſkal i Drottins Vijge veria, þa vill þijn Reidi a mig heria, eg veit nig ſakar alldrei þar, añad er ecki neitt Forſvar.

22. J Biargſkoru Naadar nya, nu vil eg undan Reidi flya, þad er þitt Jeſu Sijduſaar, Saal mijn þar orugg iñi ſtaar.

23. Þar er ſæta Saalar fæda, og ſu Lækning ſem mig maa græda, þar er lifandi Lijſſins ſkiol, Loſſæl Gledi og Naadar bool.

24. Þar er ſu lifandi Lijſſins Kiellda, ſem laugar mijna Saalu hrellda, i þañ ſæta Svolunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrſtir Muñ.

25. Hiartum Gud þu hrelldra gledur, hungrada øllum Giædum ſedur, Læknar þu hvern ſem Lemſtur ber, lijka ſtyrker þañ veykur er.

26. Ad ſoñu kantu audga ſnauda, oreigana, og reyſa af Dauda, vokva kantu eitt Viſnad Korn, verkar þu Odaudleikañ vorn.

27. Magt og Naad þijna hver kañ herma, Huga

ga miñ virdist sedia og verma, lijka audga og lakna øll Mein, Lijfga og styrkia Holld og Bein.

28. Þad skal vera þier eilijf Æra, Englar og Meñ sem kuña ad færa, ad þu Bænheyrir aumañ mig, Af iñstre Rot eg kalla a þig.

29 Þu sem lofar Lijkn ad veita, laungun ædur eñ Meñ þiju leita, Bænheyrir eff fyrri eñ vonum vier, vægdu nu Jesus aumum mier.

30. Væg þu mier aumum Vesælingi, a Veralldar sijdasta Þijngi, wtskufa þu mier ecki þa, i eilijfañ Elld og Kvola þraa.

31. Leid mig iñ i Lios med Soma, lat mig þangad um sijdir koma, þar sem er Dasom dyrdin þijn, Drottiñ þu sem Liosmar og skijn, Amen.

I. Psalmur.

Um Stærd Uppruna Syndariñar,

Ton, Nu hesst Noottin.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Doomariñ Riettlatl, Vijst er þad satt eg aumur er, i Synd getiñ og fæddur hier.

2. J lijfi miñar Moodur þvi, myndast hefi eg Leyni i, ohreina Sædis Eytran stor, er efned þad sem til mijn for.

3. Natturañ øll er afferd þvi, ei er miñ Sælar Kraptur frij, Myndin er tijnd og topud su, tillagdir fyrstu Hionum þu.

4. O! hvad miñ Kraptur allur er, a burt horsiñ fra sialfum mier, ad þeckia, ottast, elska þig, og æhlijdast Ord þijn Guddomlig.

5. Synd-

5. Syndagirnd lodir samt mier hia, Saurgan in fyrsta eykur Prꝏ, Prældomur Synda þreyng er mier, þo eg sie endursæddur hier.

6. Su beyska Root sem i mier er, og i Natturu leiner sier, Uñum vex upp og eykur sig, Illsku Logmaal vill fanga mig.

7. Eg er fullur med Aru girnd, Efasemd og Vantruar Synd, wt af þeim Bruñi Eytrudum, Eytradir Lækir kviistast uñ.

8. Pad stora Eymda Afgruñ mitt, ahropar Nadar afgruñ þitt, af þiñi stæstu Nadar nægd, nada þu mig og siin mier vægd.

9. O! þu miñ Gud og Grædariñ, Gack ei i dom vid Prælin þiñ, Borgun fyrer allt affall mitt, er Jesus einka Barnid þitt.

10. Natturu Brest og Brotin Mañs, bætti Gietnadar Helgun hañs, af þvi til Frelsis aumum mier, allteins gietiñ sem fæddur er.

11. Fyrir þañ sama Son þiñ þa, syndu mier Nad og Myskun hær, lattu ei andlits Liomañ þiñ, lijta Natturu Brestiñ miñ.

12. Lijttu nu helldur Herra miñ, Hiartkiærañ Elsku Soniñ þiñ, Gietnadur hañs heilagur sa, Hialpi mier allri Saurgun fra, Amen.

2. Psalmur.

Uñ Æskubrest og Ungdoms Syndir i

Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Doomari Rettlꝏti, miñstu ei Æsku Afbrot mitt, umlidnar Syndir gief mier kvitt. 2. Sl

2. Su spillta Rot so of-vond er, illra Girnda sem byr i mier, eitradañ Avoxt af sier bar, i Uppverti mijnum strax þad var.

3. Uppruna spilling Illkugiorn, af sier fæddi morg Synda born, Hugreñing mijn var ill og áum, undir eins eg i Heimin kom.

4. Strax sem ein Noott kom yfir mig, eigi var eg saklaus vid þig, sijdan hafa þo safnast mier, Synder fleyri eñ Dagarner.

5. Ef Nilttlaatur sem rædt er fra, rasar siosiñum Degi a, siotiji siñum siosiñum, i Syndir hvern Dag fiell eg vm.

6. Þess leingur sem eg lifi hier, Lester þvi fleiri byngia a mier, nog hef eg forsmaad Naadartoom, af Natturu Spilling soddan kom.

7. Umlidid Lijf þa yferveg, Andstygd er þad þo svivirdileg, þa eg lijt Logmaals Liosid i, Lijf mitt er Myrkur dymt hia þvi.

8. Mitt Æskublom þo ætti ad, adhyllast Gud og stunda þad, Dygdaña Kransi safna sier, i Sæt- leiks Ilm sem Drottni ber.

9. Miña Lijfdaga Blomid best, Blessudum Gudi blyddi mest, med þvi mig sialfur mynda vañ, mijna Natturu skoop og hañ.

10. O! hvad svivirdiligt Synda arom, saurgad hefur mitt Æsi Blom i Augsyn þiñi þad andstygd er, og illa lucktandi fyrir þier.

11. Framtijdin og oll Æsin mijn, ætti ad þiona Gudi sijn, eñ eg mestañ part Æsi af, Andskotanum til Lienis gaf.

12, Jeg

12. Jeg man og sie þa marga Synd, miin sem Sialfrædis Æskan blind, ostijrilæt a allañ Hætt, æfyſti mig ad drya þrætt.

13. Eñ længtum fleiri eg þær ſkil, ſem eg heſi gleymt og man ei til, eptir þvi ſa er eingiñ mañ, oll ſijn Glæpa verk ſkynia kañ.

14. Af leyndum Syndum længlwiñ, leid þu mu Drottiñ Prœliñ þiñ, Betaling fullañ byd eg þier, ef Brotin villt tilreikna mier.

15. Sañheilog hlydni Sonar þijns, og Sakleyſi Jeſu Broodur mijns, þetta er Boot og Borgun ſu, byd eg fyrir mijn Afbrot nu.

16. Sia þu hverſu hañ hlydiñ var, Heims þegar allar Syndir bar, uppbyriandi i Æſku þad, allt i Daudañ og Kvala ſtad.

17. Þeſſa algiørda Hlydni hier, Hiartans Fadir eg offra þier, fyrir þa alla Ohlydni, eg ungur og gamall frañkvæmdi, Amen.

3. Pſalm.

A moti Dagligri Hroſun og Falli.

Ton. Fadir vor ſem a Himn.

O! þu Herra Gud Heilagi, Hædſti Domari Riettlæti, Eg veit þad vijſt ad eingiñ er, i Augſyn þiñi ſaklaus hier, Hrooſun þa ſkortir Herra miñ, er hafa var fyrir Domiñ þiñ.

2. Mørg er mijn Synd og Svivirdilig, Sakleyſis Klædid vantar mig, hveriu i ſkrijdaſt ætti eg, i Augſyn þiñe Tign Guddomleg, ſioſiñum þo (ef ſatt ſkal tia) ſierhverri Dags Stund fell eg a.

3. Avi! Avi! mig auman Mañ, eingvauegin slijkt viña kañ, siotijgisiñum siosinum, Syndga eg a Degi hverium, Andiñ vill viña Verkid sitt, veykt er þo jafnan Hollōid mitt.

4. Pad sem er gott þad giøre eg sijst, girnd er þo nockur þar til vijst, eñ þad illa sem ogiort vil, ad viña þad er framſtws til, Reidi og Pankar ræangsinuner, rijsa opt upp i Hiarta mier.

5. Orda og Verka Athøfn ill, opt og tijdum mig saurga vill, allt mitt Riettlæti eins skartar, og underſat Kviñu Blodsiukrar, hvernin mæa eg þa hroosa mier, Himneski Gud fyrir Augum þier?

6 O! Drottiñ, Drottiñ Allsheriar, ef þu tilreiknar Syndirnar, hvernin mæa vera mogulligt ad, Mañeſkian kuñi ad standast þad, streingt Heilagur hart uppa, hvar mun Ræanglætur standast þa?

7. Ef þu tilreiknar Athæfi mitt, O! Drottiñ hvar er mier þa fridt, ef ad þu villt ad Illsku gæa, O! Drottiñ hvar skal eg standa þa? þo þusund Ord þu mæler mier, Mrwl-bundiñ stend eg fyrir þier.

8. Jeg aum Mañeskia jæata þad, Jeg hefe forþient Kvalastad, eñ fyrir allſkyns Illsku mijn, og allt þad jeg stygdi Hætign þijn, er riett Offur og Umbun good, wt dropid Jesu Rædar Blood.

9. Sierliga mørg et Syndin mijn, samt er þo meiri Rædin þijn, langtum dyrra er Lausnar Verd, sem lagt var wt fyrir mijna Giord, Hell-

dur eñ vondt semjhafdist ad, Hiarta mitt treyster
samt a þad.

4. Psalm.

Um̃ Ransokun Fram̃ferdisins vid fyrri Bodorda Tofluna, med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilage, hædsti Domariñ Riettlaate, Logmaalid hvert þu hefur sett, hallda bydur oss ollum riett, med Ord Huxun og allre giörd, eñ þo Reglan sie straung og hörd.

2. Eñ ef ad nockud afhallar, allt er ei giort sem stendur þar, oss þad reiknad til Synda sie, i sialfs þijns egin Auglite, hræddur er eg og hrellist þvi, horfandi þeñan Spegil i.

3. O! Gud jeg ætti ad elska þig, ollu framar og meir eñ mig, eñ jeg er ordiñ eiñ af þeim, elskandi mest þañ vonda Heim, ecki hefi eg þig ottast best, af þvi eg braut þier moti mest.

4. Eiñin baudst þu og æsetter, ollu framar ad treysta þier, vijst hefi eg þo vantraust frekt, um̃ Veiting þijna, og allt þarfleat, elska þig, hlijda og ackta ber, eñ mitt Holld slijku moot-þæger.

5. Skyllda mijn er og eiñin su, ad ækalla þig i sterkri Tru, eñ mitt Hiarta vill opt efast, og ætlar ei muni Bænheyrast, til heñar tregur æ er eg, og i Voniñi latur miog.

6. Flaprandi Muñi mæli eg Ord, miñist ei a þijna Velgiord, þad du giorir til gooda mier gæi eg ei ad þacka þier, um̃-þeinking goods er i mier miñst, eingin Gudrækni med mier fiñst.

7. Ad

7. Ad taka vid og þiggia af þier, þetta vill fall a audvellt mier, eñ ad virda og þacka þa, þad vill nu næsta tregt til gaa, eg ovirdi og ackta ei par, Utspretta hverskyns Blessunar.

8. Andi og Lijf er Ordid þitt, Avort þess þin-drar Hiartad mitt, Verkun Andans sem ræfus er, onytt hefi eg i sialfum mier, Reysta goods Asorms allañ glögt, i mier hefi eg nidur slockt.

9. Eñ fyrir öll mijn Afbrot liot, og allt hvad syndgadi þier a mot, byd eg þier Hlydne Broodur mijns, blessada Jesu Sonar þijns, er þier hly-diñ i öllu var; og eingva Fleckun nie Hrucku bar.

10. Allt hvad mig vantar aumañ nu, uppeys eg þad med sterkri Tru, wr Forþienustu Fylling hañs, Frelsarans Jesu Guds og Mañs, i hañs Nafni Myskuna mier, mitt Hoop Drottiñ eg treysti þier.

5. Psalm.

Um Yfirvegan sijdari Töfluñar, og Elsku til Naungans.

Ton. Hallt oss Gud vid þitt hreina.

O! þu Herra Gud Heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, hverium Mañi þu hefur sett, ad heidra Fedgin og Vallda stiett.

2. Eñ eg hefe þad aktad lijtt, Undergiefni þeim syniad tijtt, a Hræsebrecku bar eg þa, Brestur nockur ef fañst þeim hia.

3. Opt hefi eg þa til Reidi reitt, rænga Laang-

ræfni vid þa þreitt, O-þolgoodur i allañ stad, alldrei helldur fyrir þeim bad.

4. Nu hefur lijka Naad þijn sett, Naaunganum ad þiena riett, Godverka Lijknin leidist mier ad lijda hañs brest og Misgiörder.

5. Hatur Reidi og osund ill, Agirnd og Synd mig henda vill, i Hiarta Logar Heiptar Baal, þo heyrist ei til mijn Prætumaal.

6. Vilie þiñ er þad eiñeigin, eingiñ svijki Naaunga siñ, helldur styrkia og Hag hañs siaa, og Hialpa uñ þad sem vanta maa.

7. Eg ætti og ad bera hañs Brest; og breyta vid hañ sem kuñi best, og breida Kiærleiks Kaapu a, Klæki ne ckra ef til hañs sa.

8. Eñ eg hefi þad ecki giört, aalasadh elldur leint og bert, med margañ Dagdom daarligañ, Dæmandi framhleypt opt uñ hañ.

9. Eg stunda og med Orietti, egid gangn mitt og Fieplægni, Misbrotid hef eg margt til sans, moti Kiærleika Naaungans.

10. Umfram allt þetta ædur sagt, ad mier Heimter þu Holldid spakt, eñ Lastafijsn og Losta Baal, leiddi Herteкna mijna Saal.

11. Ef þad Saurlijfi segiast mær, ad setia Girndarhug Kvinu a, o! hvad Margar Hooranir þa, hef eg drygt vid þitt Velldi hær.

12. Saal mijn ætti ad siaa sig vid, Synda fleckun a alla Hlid, opt hefur hun þo Holldi hlydt, sem hana leidir til Glæpa tijdt.

13. Eins og Uppsprettu akafleg, ritfossar Vatni

ni margañ Veg, allt eins af mijnu Hiarta hier, hlaupa frañ Synda Lækirner.

14. Eñ fyrir Syndir allar þær, er eg drygde O! Fadir kiær, algiørd Hlydni mitt Offur er, sem Elsku Son þiñ veitti þier.

15. Hañ Eiskadi oss hreint og heitt, hañ befur alldrei misgiørt neitt, hañs Nattura er heilog hrein, med honum sañst eckl Fleckun nein.

16. Fridþæging hañs mig frijar su, sly eg til hañs i sañri Tru, med hverri eg og uppeys mier, annægianlig Riettlætis Kior.

18. Myskuna þu mier miñ Drottiñ, i Myskunar Skaut þitt tak mig iñ, Myskunar tijdin medañ er, i Myskun þiñi mig holpiñ giør, Amen.

6. Psalm.

Ein Bevijsing, ad Madur giøri sig opt sekañ i añarligum Syndum.

Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, uñ Naungans velferd veit eg þad, villtu ad mier sie uñhugad.

2. Hversu opt vill hitt helldur skie, hindra giøre eg hañs Gudrække, avijtandi hañ ei sem ber, þa illa breytir a mooti mier.

3. Vinskapur stundum vallda kañ, vil eg el næsta styggia hañ, Leti og Hrædsla heptir mier, ad hafta fast a hañs Illgiørder.

4. Einurdarleyse eiñin er, eitt af þessu sem ham-

 lar

lar mier, O! hvad toomlaatur opt er eg, ad vijsa honum Lijfsins Veg.
5. Po Bloodid hañs sie heimt af mier, hvernin añars eñ riett þad er, ef mijn Forsomun olli þvi, ad hañ skal deyia Syndum i.
6. Ef Neysti eiñ af Astar Il, i mijnu Hiarta væri til, mundi breñandi Bæn-forn hañs, bidia um velferd Naungans.
7. Ad bidia Gud fyrir sialfum sier, sierhvers Naudsyn þad wtheimter, eñ Christilligur Kiærleike, krefur honum goods bedid sie.
8. Kiærleikans Bod eg briit so opt, sem Bænum hелld eg ecki a Lopt, fyrir Naunga naud-stoddum, Nadarþyrstum og þurstugum.
9. Opt sorga eg hañs Andlaat þa, Eymdum sijnum hañ deyr þo fra, og lideſt heim i Himna vist, hvar hañ fær alla Sælu gist.
10. Saalardauda þo hendi hañ, i hvert þad Siñ er syndga vañ, ad þvi gief eg mig ecki par, þo Afall rati hañ Glotunar.
11. Stoor-Herra eiñ ef styggia kañ, strax kiem og honum i Gunst vid hañ, eñ þo hañ styggi Gud goodañ, Glæp ñ forþijdi eg ecki þañ.
12. Ef Foot siñ steitir Steini a, strax hleyp eg til og stid hoñ þa, eñ ei þa storum steyttur var, a Steini Hialpprædis Hyrningar.
13. O! Drottiñ vægdu aumum mier, allskyns Synda eg Pungañ ber, undir þa Mykkun eg fly iñ, sem oss er heitin fyrir Soniñ þiñ.
14. Til þessa Lijfs eg fegiñ fly, fyrst eg er Dauð-
ur

ur Syndum i, vid Hialparvegiñ Helld eg mig, hefe þo rærad Villustig.

15. I Syndar Dauda eg sóckiñ er, Sælarheilla þvi leita mier, Aliittu nu þiñ auma Præl, Endurlijsga mig Preñing sæl.

16. Pu saña Lijf og Heill mijn hier, holpiñ gior mig og stiorna mier, O! mijn eilijf Andar Velferd, Æ sie þier Lof og Packargiord.

7. Psalm.

Uñ þad, hvernin a allar sijdur verdur Bevijsad, ad vier hofum Syndgad.

Tón, O! mijn Saal uppvakna.

O! þu Herra Gud Heilagi, hædsti Domariñ Riettlaate, nær eg lijt Loptsins Prydi, þa sie eg þad hvad myked og margt, mooti þier hefi eg brotid hart, Himneski Herrañ frijdi.

2. Eg hefi syngad hæætt (þvi ver) i Himniñ og so fyrir þier, heilagi Hiartans Fadir, Arfi þiñ kallast ecki ma, uñ mier ad heita Præll þiñ þa, O! hvad stoor Pæga þad er.

3. Skiepñur þijnar i allañ Stad, opt hef eg Drottiñ Misbrwkad, med mijnum margskyns Syndum, Daga Lioſed og myrkrid med, miñar Æfi er framruñed, i Nætur Verkum vondum.

4. Nær eg sie þa sem Syndga mest, og samañ ber vid miñ egiñ Brest, þa fer mier myklu midur, nær eg lijt hiñ sem Lofligt vañ, i Lifnadi vykta mig og hañ, þa hrock eg hverge vidur.

5. Engil miñ hef eg fra mier fælt, i Forraad

 hefur

hefur mig Satan tælt, Logmaals þijns lijtt eg geadi, Samvitskañ bitur Daudans Dor, Dyrnar Pyslaña opnar mier; utan þijn aast mig Naadi.

6. Strængur Domur og Daudi er, og Dimt Helv jti makligt mier, fyrir Misgiord so marga, allr Hlutir i Heimi hier, hætt votta mijnar Illgiorder, O! Gud mier aumum biarga.

7. Allar Sicpnur aaklaga mig, og svo Samvitskan hrædilig, Logmaalid lijka nefni,.. eiñin Diöfull.ñ Dag sem Nott, Drottiñ kom mier til Hialpar fliott, tak ad þier mitt Maalefni.

8. O! Jesu giæt þu ad mier best, þa allar Skiepnur mig klaga mest, eg ligg a Leidum þijnum Afbotun mijn er oll hia þier, og Undan færi sem skodar mier, fyldu fram Maalum mijnum.

9. O! miñ Saal, miñ Saal, mundu nu, ad Morgunrodans vængi þu, upp a þig ætt ad taka, i Steinholu fly þu Frelsunar, fel þig þar eins og Dufurnar, so kañ ei uppar saka.

10. Bloodunder Jesu blessadar, i Biargskorum þessum fel þig þar, þa Reidin er yfirkomen, þar hefur þu Skiol Hvijld og Frid, hialpi þier þar til Drottiñ Gud, i Jesu Nafni, Amen.

8. Psalm.

Uñ þad, hvad þung og obærilig ad Syndin sie. Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, bædsti Domariñ Riettlaati, eg fell til Fota þiña, Hiartad mitt

kramid

framid i mier er, Andi miñ stora Pinaning ber, sakir Mísgiorda miña.

2. Kraptur mijns Hugar eyddur er, Augna hreystin er topud mier, Pressad ma hiartad heita, Tarin mijn fossa uñum twt, Andiñ miñ þryckist Sorg og Swt, so man eg ei Matar neyta.

3. Hiartad mitt breitt og þiakad er, þadan reña Bloodlækirner, þaug heitu Hvarmatarin, hver kañ noog skynia Preinging þa, þañ Glæpuga sem henda ma, er þecker Synda sarin.

4. Saal mijn af Þurki þorsud er, þyrstir hana mest epter þier, lifandi Lijssins Bruñur, O! Drottiñ hana dreyf þu a, Dogg þijns Anda, og Nærdar hæ, sæti sañordi Muñur.

5. Mitt æangrad Hiartad andvarpar, uppa þig Bruñur Myskunar, O! Drottiñ gief mier Gledi, Hugar Stilling mier halltu vid, helga þu mig so ødlist Frid, i Gudi og hia Gudi.

6. Mig vill fordæma mitt Hiartad, myklu sterkari ertu eñ þad, asleys mig Astar Ordunt, Samvitskan klagar þung og þra, þu reifst i sundur Handskrift þa, sem mier var Motstæd fordum.

7. Offur mitt ecki añad er, aptur a mot ad biooda þier, eñ knosad framid Hiarta, allt mitt Andvarpa Angur þa, af Hiarta þig sem stefnir a, hia þier laat skijna og skarta.

8. Tarum mijnum eg offra þier, eru þaug bestu Vitne mier, uñ Allt Angur mijns Hiarta, a mijna Sijdu er eingin von, a þijna Sijdu full Huggun, med alla Astar parta.

9. I mier vanmegnast aumur eg, i hier hregsist eg allan veg, eg hef Sorg en þu Gledi, jeg erfida og þreitist þraatt, þu giefur Hvijld og styrkir Maatt, med þijnu Gleþku giedi.

10. Pad auma Synda ægfgrun mitt, ahroopar Naadar Afgrun þitt, til þijn kalla eg og kiæri, vot af þeim dimma Synda Hyl, og Synder mijnar glarnan vil, a Siafar botn søktar væri.

11. Þ(i)n ogna Reidi olli þvi, alteKin er eg Holldi i, þar er og eingin Fridur, i minum Beinum, af þvi eg, ofvarliga hef Syndgad miøg, heilaga Hiartan vidur.

12. O! hvad hæætt eru uppstignar, yfer mitt Hofud Syndirnar, og ordnar efþung Byrdi, lækna þu mijna Andar Und, so af þeim bytra Daudans stund, alldrei uppsvelgdar verdi.

13. Drag þu yfir mijn Daudlig Volld, Drottin sem varst fyrer mijna skulld, deyddur, lyttur og lamen, Neydstaddur hropar nu a þig, Naadar Brunnur nææda þu mig, fyrir Naadar Nafn þitt, Amen.

9. Psalm.

Þackargiord fyrir Fyrirgiefning Syndana. Ton. Ofan af Himnum hier kom.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domarin Riettlaati, þvi meira gott eg þaadi af þier, þvi meir ængra mig Misgiorder.

2. So margar goodar Gæfur hier, Gud sem hefur

befur þu tillagt mier; allt eins er margt þad Ast- arband, er eg medtok af þiñi Hand.

3. So villdir þu vid sialfañ þig, i sañri Astsemd binda mig, eñ eg syndgadi allañ Veg, og þier til striids þad giordi eg.

4. Syndgast hef eg Hiartañs Fader, i Himiniñ og so fyrir þier, Arfi þiñ heita ecki má, Eiñ Dag- launara gior mig þa.

5. Eg er ofleidur ordiñ mier, af þvi giør þu mig þeckañ þier, yferbot villtu af mier fa, eñ eg dreg undañ skylldu þa.

6. Opt kallar mig til Umbootar, Ordid þitt og so Skiepnurnar, Kross og Andlegur Iñblaast- ur, eñ eg er samt þo forherdtur.

7. Allur Kraptur mijns iñra Mañs, eiñeigiñ Limir Lijkamans; þijn edla gaafa allt er þad, ætti þig þvi ad hyllast ad.

8. Andiñ og Vedrid Eign þijn er, sem ad miet dreg og gief fra mier, Soolar looosid (eg satt þad tel) sett er til ad eg lifi vel.

9. Eñ eg um breytti ollu þvi, allskyns Synd- um mig vafdi i, eg hefi Siepnur alls hæittar, ecke brukad til Guds Dyrdar.

10. I Liosi Soolar ætti eg mest, iklædast skru- da Lissins best, i þvi sama þa þvert a moot, breyt- ti eg Myrkra Verkin liot.

11. Undir þier oll mijn Æfi er, ætti hun þvi ad þiona þier, eñ hun giordi þad ecki þo, allar Stun- dir til Synda droo.

12. O! Gud nærdi hvad opt hef eg, ærentad þig

a mar-

a margañ Veg, og Erends rekañ aktad siist, er þu so sendir til miin vist.

13. Syndari þiñ eg aumur er, O! Drottiñ tak þu samt vid mier, eg fly til þijn, eñ añast þu, aungvad Hiarta og kramid nu.

14. O! Hiartans Fadir eg bid þig, i JEsu Bloodi þvo þu mig, so eg verdi af Syndum klaar, og syngi þier Lof um eilijf Ar, Amen.

10. Psalm.

Sem oss kieñer ad skynia, hvad straungad sie Guds reidi i mot Syndiñi, ut af Piinu og Dauda Jesu Christi.

Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, þiñ einka Son med Augum sie, uppa Krossinum hangande.

2. Jeg sie Beliandi Bloodstraum þañ, af blessudum honum nidur rañ, af þvi vex soddan Ofbod mier, ollu Megni sem fortærer.

3. Jeg segi so med sialfum mier, sæti Jesu jeg Jaata þier, ad Gaddar þeir sem þig hafa nijst, þad eru mijnar Syndir vijst.

4. Þær eru Þyrnar þeir sem ad, þraastungu blessad Hofud þad, er þo tilbidia Englarner, og lijtur allur Himna Her.

5. Þær eru Gadda Svipa su, sem þiñ Lijkama strykte nu, sem er Flecklaus alla Æfi, og ædsta Guddomsins Herbergi.

6. So

6. So hefur olmt og ovægid, O-argadyrid Helrisid, Himneskañ Joseph Hreinañ frij, hañs Kyrtel litad Blodi i.

7. Eg er þad sama aumur Mañ, O-argadyr sem þetta vañ, med allskyns Synd og Illgirni, Afsiug veitandi Guds Syni.

8. So voru stoor mijn Saalar mein, sæst þeim ei oñur Lækning nein, eñ Lijf og Blodi Barskierans, blædandi wt af Saarum hañs.

9. Eg sie nu Drottins særda Saal, so eg heyri hans Klogumaal, yfergiefiñ hañ segir sig, sañlega leid hañ slijkt fyrir mig.

10. Hafi nu Illgiord añarleg, wtpressad Blood hañs heilagt mieg, O! hvad Guds Reidi er þa strijd, oniistum Præli fyrr og sijd.

11. Pil-önytt Trie og uppþornad, wtkastanligt i Kvalá stad, Sia þu hvad giort er grænu Trie, gaadu ad þvi hvad þig maa skie.

12. Grundvallad er þad græna Tried, a Guddoms Root og lijka med, Mañdomsins aast, so mest er þad, med Dygdakvistum alskiofgad.

13. Hañ er þad sama Cedrus Trie, sem er Blomlict i Skijrlijfe, Guds Orda Laufblød hefur hañ, hverskyns Goodverka Avøxt vañ.

14. Glediñar Vijneik eiñ hañ er, og Oliutrie sem Myskun tier, þoknanligur þijdum Fødur, og Pölenmædiñar Paalmavidur.

15. Samt maa þo margar Syndir sia, signudu Drottins Holldi a, sem hañ fyrir mig blijdur bar, Bloodugum Stofum ritadar.

16. So voru mijnar Saurganer, Svivirdelegar og stoorar hier; ad þær urdu ei afþvegnar, utan med Bloodi Guds Sonar.

17. Sia nu Fadir þa saaru Neyd; Sonur þiñ Jesus fyrir mig leid, og gleym þvi illu Gud miñ sæll, sem giorda eg þiñ versti Præll.

18. Siaz þu hañs diupu Saarin nu, og Syndum mijñum varpa þu, i eilijft Naadar Afgruñ þitt, ætijd losi þig Hiartad mitt, Amen.

II. Psalm.

Umþeinking Guds Velgiorninga vid oss Meñina.

Tön. Eg aumur mig ææklaga, 2c.

O! Drottiñ Allsvalldandi, af Hiarta prijsa eg þig, ad þu med hægri Hendi, hefur tilbwid mig, i miñar Moodur Kvid, og samþryckt med Sinum og Beinum, so sem Osti i Leynum, lijka so Lijf giefid.

2. Pier voru eflaust eigi, okuñug Beinin mijn, þo eg i Leynum lagi, Lijf gaf mier hendin þijn, Auga þitt a mig sa, fyrr eñ eg fullmindadist, og fyrr eñ neitt a skrifadist, i þijna Skijra skraa.

3. Huranir heilaglegar, hefur þu Gud miñ kiær, kyñi eg koma til Vegar, klaart wt ad telia þær, þa er þad audvitad, ad sañast þær Sandi fleire, so gafst mier Naadin meiri, ædur eñ eg aumur bad.

4. Fra Briosti miñar Modur, mier var kastad til

til þijn, þvi ertu Gud miñ goodur, Girnd Lijf og vonin mijn, eg daaist opt ad þvi, þo morg Born alist Anddvana, ei lietstu mig þad reyna, og leiddir mig Liosid i.

5. Ur Moodur Lijffins leynt, leiddir þu Drottiñ mig, so eg nu sie og reint, Saal mijn a prijsa þig, og laata Lof i tie, Gud miñ fyrir Giæsku þijna, er giordir þu mier ad sijna, elliff Æra þier sie, Amen.

12. Psalm.

Þackargiørd þar fyrir, ad Gud helldur oss vid Magt, medañ vier lifum.

Med sama Ton.

Þier Gud eg Þackir segi, þijn Magt er furdanlig, er fra Fædingar-Degi, forsorgad hefur mig, og añast iñ til nu, mig skorti Fot og Foodur, þa fæddist af Lijfi Moodur, allt bætsir þetta þu.

2. Eg lifi er og hrærist, Eilijfi Gud i þier, aan þijn vijst eg fortærist, og allur miñ Kraptur þver, Loptid er Egnin þijn, af hveriu eg dreg Anda, og kañ hañ fra mier senda, añars mijn Æfi dvijn.

3. Þu aalt og alla Daga, eins lijka Næturnar, og allt hvad hier kañ haga, i Heimi til Þocknunar, Himiñ, Votn, Haf og Jord, og þad Gagn er þad særir, i allskyns Tegund mier tærir, þvi ber þier Þackargiord.

4. O! hv..d orlaatur Herra, ertu vid aumañ Mañ-

Mañ, ſkickun ſkapninga hverra, ſkapader þu fyrir hañ, ſem er oraſkanleg, ſumt þienar, ſumt kañ græda, ſumt agar, ſumt kañ fræda, allt ſtodar einhvern veg.

5. Eingiñ kañ wt ad ſkijra, allar þær Tegund er, grœñra Graſa og Dyra, ſem gagnaſt Moñum hier, Lof ſie þier Drottiñ dyr, er allt ſkopſt oſſ til handa, og lieſt i ſkordum ſtanda, eckert wr Farveg ſlyr.

6. Nyti eg ei Nadar þiñar, nœrkvœmuſt Solin ſkijr, yrdi Naas æfi miñar, amint og Skuggi rijr; Lijf mitt lifir i þier, lættu mig Lof þier giallda, og Lijfinu i þier hallda, medan Eilijfdin er, Amen.

13. Pſalm.

Þackargiörd fyrir Endurlauſnina, ſem Chriſtur oſſ wtvegadi, Ton.

Giæſku Guds vier prijſum.

O! Drottiñ eg er ſkylldur, af Hiarta ad prijſa þig, af þvi þu ert og milldur, af ongvu ſkapader mig, eñ framar þo fyrir þad, wr Kvøl þa Endurkeyptiſt, og yfer Saal mijna ſteyptiſt, Jeſu Krapta Bloods bad.

2. Um allañ mig Aſtar Fadir, er eg ſkylldugur þier, af þvi mig wtſkapadir, allañ og Frid Keypter, loſi þig Muñur miñ, og ſie þier þocknanlegur, af þijnu Lopti ſem dregur, allañ Andardrætt ſiñ.

3. Hinir Limirnir lijka, liufliga þioni þier, med þvi þu Myndgan ſlijka, milldur Gud ſamſetter, og

Keypter wr Kvala naud, þu odst ad Ulfi sterkum, og wr hans Klom og Kverkum, tokst þu tapadañ Saud.

4. Ut af Diofla Dyblyssu, drost þu Præl forhlaupiñ, þañin fanst þu med þessu, þeñ tijnda Peningiñ, þetta er aumur eg, O! hvad allrmyked þad er, uppa mig þu kostader, geingiñ Glotunar veg.

5. Po Adam og Alment sijdañ, eilijst Bøl hefde gist, og alldrei sied eiñ Gud blijdañ, og ecke Naad Himnavist, Riettdæmi þitt var þad, fyrer Ohlydni arga, ad vier Synd giordum marga, forþientum ei añad.

6. Eñ þu af Elsku stoorri, og ogrijpanlegri Naad; Forþienan vægdir vorri, vidriettir tapad Raad, sendir oss Soniñ þiñ, er vorum Eymdum eyddi, og til Lijfsins iñleiddi, fyrir dyrañ Dauda siñ.

7. O! þu Elskariñ Meña, er añost oss riett og vel, hver mun nog nema kuña, Naad þijna og Gæsku þel, og virda vel sem ber? Soddan er sa Fiesiodur, sem oss til handa skiedur, ogrijpanligur er.

8. O! hvad Hwsbondiñ hefur, Hiartkæriñ þañ Præliñ, er hañ wt fyrir giefur, i Dauda Soniñ siñ, O! hvad Gud elskar dautt, alla Ovini sijna, ad hañ liet Barn sitt pijna, ad sæ þeim Frid og Saatt.

9. Mijn Sæl fellur i Furdu, forundrast Giorning hañ, ad so æsættir urdu, eiñ Gud og tijndur Mañ, hun bræadnar sundur señ, og wthells-

ir sier allri, af Ást og Elsku fullri, Lof sie þier Eining þreñ, Amen.

14. Psalm.

Þackargiörd fyrir Sonarins Hollddgan, Med sama Ton.

Þier vil eg Þackir giöra, þu sæti Jesu miñ, ad Náatturu virdtist vor, vidlijna Guddom þiñ, J Tijmans Uppfylling, O! hvad hær og vegsamur, er þessi Leyndardomur, veittur mier Væsæling.

2. O! hvad stoort Lijtilæti, Lijnkind og Myskun þijn, ad þu stiest af Hasæti, ofan hingad til mijn, og giordist aum Mañkynd, þar þu ert eiñ Stiornari, og allra Hluta Skapari, og drygdir eingva Synd.

3. Þu klæddist Præla Holldi, Prællin svo yrdi frij, og allt Holld holpid skylldi, Holldinu þijnu i, eiñin eg Prælliñ þiñ, fyrir mig fæddist lijka, og færdir mier Gæfu slijka, þvi ertu allur miñ.

4. Allur þu ert mier gitfiñ, eirneigiñ Gotzid þitt, þvi er þess eingiñ efiñ, allt þad gott er nu mitt, er Fæding þijn færdi mier, Naatturu Nijding mijna, nu lætur þu klaart skijna, og helgast i hreinum þier.

5. O! hvad þu Herrañ Milldi, hefur þig lægañ giort, ad Holld af mijnu Holldi, hædst Gud ordiñ ert, og Bein af Beinum mijn, nu fyrst so nærner erum, hnæ mun eg bestu Kiorum, vit af Ástsemi þijn.

6. O! þu miñ Brodir besti, Brudgumiñ Syndugs Mañs, sem þier sañliga festir, sialfa Naat-

Natturu hañs, Eining su eilijf er, i blijda Brwdkaups Kiæti, baudstu mier Jesu sæti, hvar af eg Hroosa mier.

7. Alldrei um̃ Æfi sijna, wtskwsa kantu mier, A heilagar Hendur þijnar; Herra eg skrifadur er, Hollds Eining æfinlig, sem er ockar a milli, orkar mier þiñar Hylli, og miñir opt a mig.

8. O! Jesu Son Guds sæti, siaa þu nu til med mier, sem allur ad ollu leiti, allañ tookst mig ad þier, Eigdu þa allañ mig, allur eg, aller Lydir, oll Tegund, allar Tijdir, allt losi allañ þig, Amen.

15. Psalm.

Packar giord fyrir Pijnuna Christi.

Ton: Sælur eru þeir allir nu.

Eg er skylldur ad Packa þier, þu hefur straffi liett af mier, JEsu miñ Broodir blijdi, þu leidst Ossokn, Eymd, Amæli, Oriett, Hungur, Slog, Porsta, Spie, med saaru Saalarstrijdi, þu leydst Orbyrgd og Pyrna þa, þvingun, Fiotur og Ressijng hnaa, Svijvirding Saar og Dauda, Afstarbaal þitt þad olli þvi, ad so drecktir þier Kvalir i, þo fyrir Prælin̄ snauda.

2. Sæti Jesu eg sie nu þar, soñ Ydur þiñar Myskunar, og Afstar Elld þiñ lijka, ad þu taahreiñ iollu þo, Iñsleigdir þier i Dauda Sio, þolandi Piaaning slijka, oriett var þier i allañ stad, ad lijda Deyd og allt añad, lifandi Lijssins Vegur, þu Borga dir eñ Prællen̄ braut, þijns Sakleysis eg argur naut, mestu Kvala maklegur.

3. Þu stiest nidur af Himni hær, hijngad og virdtist klædast a, mijn Prældoms Fot og Flijkur, eg var dæmdur i eilijft Baal, eñ þu Frelsadir mijna Saal, og giordist Ormi lijkur, O! hvad mykil þijn Myskun var, Mañaña leidstu Kvalningar, og liest þig Drottiñ deyda, Jeg jæta sialfur satt um mig, Syndirnar mijnar giordu þig, styngja meria og meida.

4. Hver er eg þess O! Herra hær, ad hefur þu þient uñ so margt Ar, Skapariñ Skiepnu vestu? hver er eg þess eiñ Prælliñ þiñ, þad þu frijdasti Brwdgumiñ, fyrir mig Lijfid liestu? Satans Frilla þo Svijvirdileg, og Syndaña Pyed þad var eg, Brwdgumiñ blijdi og godi, Blod-Brudur þijn eg ordiñ er, af þvi fyrir mig wthellter, heilogu heitu Blodi.

5. Pyrni-Broddur eg ordiñ er, allra fegursta Lilian þier, sem er þig sært styngandi, o! hvad su Klif er þungbær þa, þijnar Herdar eg lagdi a, med hverskyns Glæpa Grandi, Blodinu sveittist sialfur þu, Syndir mijnar þvi ollu nu, ad þu varst Kvolum krameñ, O! Jesu þier sie Æra og Dyrd, af Allri Tungu sogd og skijrd, uñ Alldir Allda, Amen.

16. Psalm.

Þackargiord fyrir þad vier erum kalladir i Ordenu til Guds Rijkis.

Ton: Lifandi Drottiñ lijkna.

Lof sie þier Gud sem synir þad, sialfur i þijnu Ordi,

di, hversu giarnan þu girnist ad, Glæpugur holpiñ verdi, Lijssins Ord er sem Sionar Gler, synandi oss þañ Lioma, sem upplysir Meñ alla hier, i þeñañ Heim sein koma, þu ert sialfur þad sama.

2. Hverniñ kañ folgiñ Fiesiodur, og falid Lios gaanid giora; eg þacka þier þad Gud godur, ad gierir oss opinbera, Velgiorda Fiesiod Frelsarans, fundiñ i þijnu Ordi, fallegar eru Fætur hañs, Fridiñ sem boda giordi, þeim sem samvitskan særdi.

3. Eg var tapadur þo fyrir þvi, þu virdtist mier frambioda, Christi velgiordir Ordi i, i þeim Naad þijna gooda, i Nadiñi vijs Afflausn er, i Afflausn ñi Riettlæti, i Riettlætinu ødlunst vier, eilijst Lijf og Sælgiæti, i Heilogu Himna Sæti.

4. Hver kañ wtmaala Ordum med, Ydur Myskunar þiñar, edur Audæfa Giæsku Gied, Gnott og ofurstærd heñar, oss i moti þu wtbreider, allañ Dag þijnar Hendur, Hiartans Dyr vorar hægt a ber, hvern tijd fyrir þeim stendur, i Ordinu oss vel kiendur.

5. O! hvad morg Þusund Maña nu, i Myrkri Villuñar gengur, Evangelij Lios oss gafst þu, er þad hiñ dyrsti Feingur, Oþacklaater þo erum vier, eñ þu lietst þad ei vita, geymandi oss til Handa hier, Himneskañ Fiesiod mæta, sem er þitt Ordid sæta.

6. Fyrir vegliga Velgiord þa, vær lofum þig aan Enda, ad þu giordir þañ Gimstein haa, og Geymslu Fied oss senda, Bidiandi þig eñ framar ad, Ordsins byrta hier komen, halldist hia oss i allañ stad, ut sem vijdast uñ Heimiñ, i Jesu Nafni Amen.

 17.

17. Psalm.

Þackargiörd fyrir þad, ad Gud bijdur eptir vorri Yfirboot.

Ton: Guds Son kallar, komid til.

Hiartans Fadir eg aumur er, um eilijfar Packir skylldur þier, fyrir þa Polenmædi, ad þijn Myskun beid eptir mier, inn til þess mijn var Idrun giör, so eignist eilijf Giædi.

2. Þusund sinnum hef argur eg, eilijfan forþient Kvala veg, sijfellt i Syndum legid, utskufanligur i allan stad, ur Aug syn þinni, enn þu hefur þad, ætijd þo undan dregid.

3. O! hvad mörg þusund Manns er þad, miög hast hefur i burt sofnad, ꜳdur enn Idran giördu, margur mun og Syndari sa, Satan hefur so forhert þa, ad deyia okvittir urdu.

4. Eg er þo kann skie öllu meir, illrar Náttturu helldur enn þeir, hun gat mier hialpad ecki, Polgiædi þitt er þetta þa, þad hefur leyst mig slijku fra, Naad þijna nu eg þecki.

5. Himnesk Myskunar Hialpin þijn, hun þreitti Kapp vid Eymder mijn, þad skiedi þennan maata, Eg syndgadi i allan stad, enn hun gnæfde og bætti þad, og villdi ei af laata.

6. Eg droo undan ad umvendast, enn þu tafdir ad straffa hast, þo eg þess verdur væri, kiörvilltann þu mig kallar a, ef kiem eg ei, þu bijdur þa, hirdandi um hentugt Færi.

7. Naada Velgiörning þennan þinn, þu Hiartkiæ-

kiærasti Fadir miñ, priisa eg ei sem ætti, Polgiæ-
di þitt og Glæsku gied, giet eg ei helldur Ordum
med, fullþackad mest sem mætti.

8. Mig hefur geymdañ Giæskan þijn, vid Glæp-
um otal og bedid mijn, allt til þess Jdrast kyñi, opt
hefi eg þig areitad, eñ þu læst ecki vita þad, vægian-
di vondsku miñi.

9. Eg stunda fast ad styggia þig, þu stundar
fast, ad naada mig, og villt ei af þvi laata, verr eñ illt
hef eg verdskulldad, vondsku stærd mijn hun giorir
þad, oskaplig allañ maata.

10. So er oll vægdar Astin þijn, og uñ vend-
ingar Tomstund mijn, af Polgiædi þijnu komen,
þu hefur Saalar Eymdum eidt, wr morgum Syn-
da Fiotrum leidt, Lof sie þier eilijst, Amen.

18. Psalm.

Þackargiord fyrir þad vier høfum feng-id ad gieta snwist.

Ton: Vor Gud og Fadir af etc.

GUd miñ eg þacka þier, þad Naad þijn egin, uñ
sneri orgum mier, a riettañ vegiñ.

2. Hiartad mitt hart sem Gler, wr Holldi tok-
stu, eñ Kiotligt aptur mier, i stadiñ fieckstu.

3. Samt af mier sialfum kom, i Syndir ad
detta, eñ snwast aptur uñ, ei gat eg þetta.

4. Ef væri einhver Mañ, albogeñ skaptur,
upprietti eingiñ hañ, utan Guds Kraptur.

5. So fæddist Saala mijn, Synda biug lijka,
eñ naakvæm Naadin þijn, Neyd, bætti slijka.

6. Eg gat mig afmyndad, i Synder dottiñ, eñ laga aptur þad, eiñ vañstu Drottiñ.

7. Pardus ei orka kañ, ad læta Flecki, So gat eg Glæpa mañ, gott framid ecki.

8. Eñ sem þu Kongur kiær, komst mier til rietta, eg slo þa a mitt Lær, er eg sa þetta.

9. Daudur ei orka kañ, upprisu siñi, eins hættad efni sañ, i yfirbot miñi.

10. So sæt finst Syndin mier, sem Sykur ad smacka, eñ nu beysk ordin er, er þad þier þacka.

11. Gallbeyskur var mier vijst, Verknadur fromur, ñ til þess umbreittist, illur Hollds domur.

12. Saudur eg villtur var, af vegi gooda, Hirder miñ heim mig bar, til helgra Pioda.

13. Blindur þ ckti ei þig, þu Liosid saña, eñ þu upplyster mig, og liest Naad kaña.

14. Vid mig so sagdir greitt, þu Solin biarta, verdi Lios iñra eitt, i þijnu Hiarta.

15. Og Liosid upp þar rañ, eg sa þa þijna, Byrtu og Lios-Lampañ, og Lijfs blindu mijna.

16. Þvi skal allt eyid mitt, og Andi miñ kramiñ, prijsa Nædar Nafn þitt, nu og æ, Amen.

19. Psalm.

Þackargiörd fyrir Fyrirgiefning Syndña, Ton: A eiñ Gud vil eg trua.

Herra i Hæstigniñi, Hiartanliga eg þacka þier, ad framar Forþienan miñi, fegins Hendi þu tookst vid mier, eg var Sonur svallandi, sooandi Erfda part, Nædar fied forsmæandi, sañ eg

þvi

þvi Hungur hart, eñ þu mig svangañ saddir, sendir mier Naadar Braud, Riettlætis Kyrtle klæddir, Krynande Nægdar Aud.

2. Tapadañ mig og tijndañ, tokst þu i Saatt og añadist, og hefur mier Sañleik syndañ, sialfur sadmad og lijka kyst, mier giørdir Son þiñ senda, sem er þad dyrsta Hnoss hier med Heilagañ Anda, hañ er þiñ Muñsins koss, fogrum Skrwda frañ tærdir, frekt Sakleysi þad er, sem Mañi fieckst og færdir, fyrst þa hañ skapader.

3. Þu gafst og gode Fadir, Gylltañ Hrijng upþa Hendur mijn, i þvi mig iñsiglader, med eilijfum Naadar Anda þijn, Skoo fiecku mier a fætur, Fridarord er þad nu, aliñ Kalf eiñin lætur, handa mier slaatra þu, þad er þiñ Sonur sæti, sielldur i Daudans Praa, þar af eykst allt Sælgiæti, eg sit vid Veitslu þa.

4. Jeg var vesæll og daudur, villtur snaudur og nakiñ giør, tijndur tapadur Saudur, truliga allt þad bættir mier, Naanglæti mijnu meiri, Myskunsemi þijn er, Hurdu a Hiartans Kieri, hef eg þo læst fyrir þier, þvi mæ þad makligt jaata, mig þo vti lokir, og ei vilier upplaata, a Naadar Dyr þa ber.

5. Opt hef eg aptur laatid, Eyru mijn þa þu kallader, þvi væri þad Riettlætid, þo þu hid sama giørdir mier, eñ þu mooti mier breiddir Myskunar Fadmiñ þiñ, Naanglæti ollu eydir, iñbaudst i Himiniñ, fyrir þitt allt Agiæti, og þessa Velgiørd hæ, eg vil þier eiñ Gud mæti Eilijfar Packir tiæ Amen.

20. Psalm.

Packargiord fyrir þad, ad Gud vard veitir oss i þvi enu Gooda.

Med sama Ton.

Lof sie þier Gud aan Enda, ad mier tillagdi Mættur þiñ, nyañ Krapt, Næd og Anda, nu so betradi Lifnad miñ, Mijn Sælar Særin stooru, sialf grædddi Milldin þijn (Saman groin sem voru) med Sonar þijns Und og Pijn, þad eina yttast mætti, upp aptur græfi Mein, Eñ þiñ Andi þad bætti, ecki vard Hindrun nein.

2. Pad er Faraligt Forelsi, Fyrirgiefna Syndgirnast a, og fysast sama Fangelsi, er fyrri var mañ leystur fra, er svo aptur lijtande, uppa Kiotkieti! þañ, a andligu Egyptalandi, er ut fra leiddist hañ, þad er nu vijst ad þeirra, þañin sem haga sier, sijdara verdur verra, eñ voru þau fyrri Kior.

3. Pvilijkir heita Hundar, sem hacka aptur siñ fyrra Saur, eda Svijn, sem astundar, sig ad kvola i sama Aur, mig hefdi hent þad lijka, hlaupa þañ Glæpa stig, utan þijn Asian rijka, athugad hefde mig, sa sami illi Andi, sem orkandi slijku er, eins er mig æstrijdandi, eñ þu vid helldur mier.

4. Verolld er oll hin sama, Allteins er þeirra Holld og mirt, sem vill i Syndir ama, og Svika þenur Netid sitt, eñ þu Gud milldur merkur, mier Hialpadir fra þvi, Mættur þiñ miøg var sterkur, mijnum Breyskleika i, fra þier ad ofañ kiemur,

Anda Krapturiñ sa, sem ad Holldid so temur, Syndum helldur sig fra.

5. Af Nartturu er eigi, añad i mier eñ Syndiñ ein, þu ert i ødru lægi, Uppsprettan gods og Giæskan hrein, ef eg þa aumur orka, eitt hvad sem nytsamt er, þa ma eg þar af marka, þad kiemur allt af þier, fyrir þitt allt ørlæti, og Ogrijpanliga Naad, eilijft Astar Packlæti, af mier verdi þier tiaad, Amen.

21. Psalm.

Packargiørd fyrir allt þad gooda sem Gud hefur oss veitt, Saalariñar, Lijkamans og Luckuñar vegna, Ton, Eiñ Tijma var sa Audugur Mañ.]

Allsheriar Gud eg þacka þier, þad þu ei ad eins veittir mier, Ond og Lijkama bædi, helldur og eiñin hefur mier tied, hvad añad gott þau þurfa med, Vist og Velferla Giædi, hædsta Speki, Meystari miñ, Møñum kieñir þu Vijsdomiñ, þad ma eg saña Prælliñ þiñ.

2. Ef mier lysti ei Lioosid þitt, lægi formyrkvad Hugskot mitt, ef þijn Naad ecki væri, vijst yrdi allur Vilie miñ, af vondum Girndum Hertekiñ, og so af vega færi, ef eg fæ nockud uñ skyniad, eitt hvad sem gott et riettkallad, Naad þiñi er ad packa þad.

3. Frañsyni Hugskots Auga er, Auga heñar er Naad Guds hier, þar fyrir þad vier vitum Nattúra

nra vor oss opnar þad, eda Guds Ord i aññ stad, ef vær þess giørla giætum, fra þier nu kiemur þetta kvent, þu eilijft Lios og Spekt hent, Nætturu skyn og Ordsins Ment.

4. Þu Lijfsins Bruñur, Lijf mitt ert, Lengd miña Daga hefur þu giørt, og Blessad allskyns Audi, Hyrninga Kraptur heitir þu, Hrevsti miñar, eg lifi nu, ei af einsømlu Braudi, helldur af øllu Ordi hier, af þijnum Muñi fram sem fer, Lijkamans Fædsla allt eins er.

5. Lækning og Fæda ecki kañ, eign Krapti heilbrygda Mañ, Helldur Guds Ord alleina, Hugskotsins Fridur, Hægd og Roo, hañ kañ ad giøra Mañi þoo, Ohraustum myking Meina, Gudrækn in hrein og heiløg sie, hun verkar Hægd og Rosemе, sañarlega Samvitskuñe.

6. Gudrækn n kiemur þa fra þier, þvi er þad kiost ad Heillu Kier, Stiorn, Hægd og Stilling rietta, Ytri Velferli, Eing og Fied, og allt þad gott sem mig fær skied, þier a eg þacka þetta, Verdlekkur miñ ei viña kañ, veita mier minst Braudmolañ, þvi sijdur Audiñ allstorañ.

7. Þu sialfur Audsins uñtir mier, og i mitt Hiarta iñ-laader, Sædinu soddan Naada, ad vara kuñi og kvikna þar, Kornskiera miñar Velgiørdar, til hins þurftuga þiaada, Eilijfra Giæda eiñ ert þu, Uppsppretta stoor og Giæskan tru, yfir mig riñur Reñslan su.

8. Allt hvad eg er og efla kañ, allt hvad eg a og hia mier fañ, allt hvad eg ødrum tæri, allt er þad

ruñid

ruñid iñ til miijn, af ofverrandi Giæsku þijn, O! Fadir ættar kiæri, fyrir þa veitta Velgiord hær, vil eg þier Drottiñ Himnum æ, eilijfar Packir aptur tia, Amen.

22. Psalm.

Packargiord fyrir Sacramentum skijrn ariñar, Ton, O! Jesu Ond mijn leitar.

O! Gud i Upphædlñi, æsinligt Lof sie þier, ad þvodir i Skijrn miñi, allar Syndir af mier, i Naadar Saattmaal faña, sialfur mig iñtookst nu, og eilijfra Audæfaña, Erfingia gioridir þu.

2. Fegdin sañchristins Sædis, sialfur mier wtvalder, til heilags Bruñs hialprædis, hafa þaug komid mier, O! hvad morg Ungborn skapast, wt um Heidindomiñ, sem þvi i Syndum tapast, i soddan Laug naa ei iñ.

3. Jeg var i josnu gilldi, jafn ad Teaund vid þa, eñ þvi olli þijn Milldi, ad eg þeim skildist fra, O! hvad stoor Elska þad er, ad þu vitiadir mijn, og tijndañ uppleitader, aadur eg kom til þijn.

4. Pu hefur heyrt Bæn mijna, Herra fyrr eñ eg bad, og veitt Naadar Nææd þijna, næsta stor Giæska er þad, þessi ein frabær Furda, fullprijsast alldrei kañ, eda wthuxud verda, er Gud i slijku vañ.

5. Undir eins eg var skijrdur, i Naadar nafni þijn, þa var eg þitt Barn giordur, þvegiñ af Syndum mijn, sijdan mig sañar þetta, Samarfa Guds og Mañs, og Andans Jbwd rietta, Egn og Musteri hañs.

6. Allt

6. Allt þad sem Guds Son goodi, giørdi til Frelsis oss, med Lijding og Lausnar Bloodi, liet añ i Skijrnarfoss, sa sem Skijrn þessa þiggur, þiggur sa Nægd alls goods, og ætijd undir liggur, A-dreifing Jesu Bloods.

7. Þu settir soddan Mooti, Saattmaala eilijfañ, og þo einhver afbrioti, Yfirboot fryar hañ, þu hefur miñ Gud mætt, mig þier trulofad best, i Doomi og Riettlæti, i Nææd og Mÿskun fest.

8. I Skijrnar fieck eg Floodi, Festi-Peningiñ miñ, hver ad er Herra goodi, heilagur Andi þiñ, Soñ vissa Saalu miñi, Saattmaali skijrnar er, ad i fra Augsyn þiñi, alldrei skwfar þu mier.

9. Himnarner opnast urdu, i Skijrn vors Herra hier, þad lauk upp Himna Hurdu, til Handa þeim skijrdur er, Guds Rödd og eiñin Andi, yfir hañ koma ried, hañs er eg Hluttakandi, og Himneskra Giæda med.

10. So er eg eflaust giørdur, Arfleidslu Sonur þiñ, upp fra þvi eg var skijrdur, eins og Frelsari miñ, fyrir þeñañ þiñ Gooda, þier vil eg Gud i gien, af allri Audmykt bioda, eilijfa Þock, Amen.

23. Psalm.

Þackargiørd fyrir þad heilaga Sacramentum Altarisins, Ton, Gud þañ Engil siñ Gabriel.

Skylldur eg er, ad þacka þier, þu Skapariñ allskonar, Leyndardom þañ, er iñi sañ, i

Kvølldmæltijd þijns Sonar, i hverri þu, mig mettar nu, med hañs Holldi og Blodi, sem er hiñ hædsti Godi, añad Teikn mæ, ei ædra sæ, Astar þiñar, og Myskunar, eñ blessad Bloodid rauda, er wt gaf hañ, og af honum rañ, ess so leysti fra Dauda.

2. So medtek eg, a sagdañ Veg, sialft Lausnar Verdid gooda, eñ þetta er, viss vottur mier, um Veiting þiña Nærda, þad Sacrament, er harla hént, hverium sem Syngad hefur, þvi nyar Nædir giefur, Lijf i þvi er, og þad Lijf lier, so sem Herrañ, sañtala vañ, sa sem ad Holld mitt etur, og Blood berger, blijfur i mier, og eilijft Lijf eignast getur.

3. Lijssins Braud þa, þvi heita mæ, þad stie af Himnum nidur, alldrei deyr hañ, þad eta vañ, eilijft Lijf helldur skiedur, Bergíng Truar, ber og so þar, i Braudi og Vijni Gioraft, af þeim Sacramenteraft, eg veit til sañs, Holld og Blood hañs, sem lægdi sig, og leid fyrir mig, Lijfgar mig best og nærir, hvad Vottur er, ad eflaust mier, Aflausn Syndaña særir.

4. Alldreiañ mæ, eg efa þa, um Navist mlius Lausnara, Jbwo hañs er, iñsiglud mier, i Nautn hañs Hollds og Dreyra, Adstod Andans er eins til sañs, Engla Braud er mitt Fædi, sem hressir og hreystir bædi, so Andskotañ, ei ottast kañ, nie Holldsins Brek, framsws og frek, fyrst Holldid Guds lifanda, iñgaf mier sig, ad styrkia mig, i Krapti heilags Anda.

5. Andlig Nautn su, þvi orkar nu, er mier vijs

Jesu

Jesu Blijda, i honum er, og hañ i mier, hier fyrir kañ ei lijda, ad siñ Saud hañ, sem soo vol hañ, svelgi Ulfuriñ leidi, eda ofvijfiñ deyde, Kraptur Andans, er eins til Mañs, hañ verkar vijst, ad verd eg sijst, veiddur af Holldi og Bloodi, eilijf Pock þa, þier lendi hia, þu miñ Frelsariñ goodi, Amen.

24. Psalm.

Packargiord fyrir Verndan fra ymislegum Syndum og Olucku.

Ton: Til þijn heilagi Herra Gud.

Eilijfi Gud eg Packa þier, þu virdtist mig Bevara, allt hvad af miñi Æfi er, og liest þiñ Engla Skara, Hæska og Svikum forda fra, og Fæari ollu sem granda mæ, og hægt a Hondum bera.

2. Vijst ma morg heita Velgiord su, er veitir mier þitt hid gooda, þo eñ fleiri þær fiñast nu, sem forda Slisum og Voda, þa eg sie illt sem adra skier, eñ þvi sama þu fordar mier, þad skil eg þiñ Nad-boda.

3. O! hvad opt hefdi Andskotiñ, uñid mier Mein og Skada, hefdi ei stiorn og Styrkur þiñ, styrt af mier soddan Voda, oll hañs Svikrædi vt ad sia, Omogulegt þad heita mæ, meiri er Næ;d þiña Naada.

4. I Svefni giæter grant ad mier, þitt gooda Forsiær Auga, Satan olmur sem uñkring fer, ei kañ mig skada Voga, a Dagiñ syfist Freista mijn, fiñ eg ad Kraptur Handar þijn, añast mig alla Vega.

5. Þegar Olucku otal.Her, uñiſitur mier ad granda, Engla Herbwdir eru mier, Eldlegur Mwr til Handa, eingin Kynd er ſo audvirdilig, ad eckj kuñe ad ſkada mig, taki þijn Tilſion Enda.

6. Saaluñi er vid Syndum hætt, ſem Lijkama vid Follum, Andi þiñ ſær vel ad heñi giætt, eñ Englar i Himna Hollum, athuga hañ og ad hönum gaa, Olúckuñi ſo komiſt fra, og vernda a Vegum ollum.

7. Þvi a eg ſlijkt ad þacka þier, þad eg foreydiſt eigi, vid nyum Haaſka ny er mier, Naad þijn a hverium Degi, þig ſyſiar ei, þu ſefur ei par, Saal og Lijf mitt ſo bevarar, eilijft Lof eg þier ſegi.

8. Naad þijn er mier a hægri Hlid, Hlijfd vid Middegis Bruna, ſem er Oſſokna Illþydid, opinbert ſem fram gana, Nætur Hrwmid eg hrædeſt ſijſt, Heimuglig Svik þad eru vijſt, o-tal margra Ovina.

9. Iñgaungu mijna añaſt þu, og ſtyrir Framferdi miñi, wtganga mijn er eiñin nu, i Stiornar Hendi þiñi, fyrir Veiting og Velgiord þa, vil eg þier Lof og Packir tia, hier og i Eilijfdiñi, Amen.

25. Pſalm.

Packargiord, fyrir þa Lofun og Fyrirheit, ſem vier hofum fyrir eilijfu Lyfi.

Ton: Lifandi Gud þu lijt þar a.

Lifandi Gud eg þacka þier, þu lietſt mig fæ og henda, ſañkvittar allar Illgiorder, og Endur-

nyun þijns Anda, auk þess framboðna Frelsis Hlijf, og Fyrirheit uppa eilijft Lijf, med Unun allra handa.

2. Og med þvi soddan undan for, er mier vijs Himnesk Sæla, og eilijf Giædi so ofur stoor, einginn kann þaug ad mæla, einginn grunda me tot ad tiaa, einginn vikta nie reikna maa, ei meta nie nog hæla.

3. O! Gud þijn Milldi miog stor er, mier aumum veitt þar inni, ad eg i Eymda Hreysi hier, hefi naad Blessun þinni, sem er þad fasta Fyrir-heit, fyrir hvert eg mig holpinn veit, og þo strax i Voninni.

4. Laat þig ei hrekia Hrijdstorminn, Hiartans Skipkorn mitt nuna, i hvert Christur er innstijginn, efalaust fyrir Truna, alldrei skalltu þa efa þad, er Gud hefur hier trulofad, halld þu þad Paugu brona.

5. Holldi og Blodi Herra mijns, hefur þu fædt mig Drottinn, og Innsiglad Vitni Anda þijns, eg hef hier besta Vottinn, og so þann Pant sem vissann veit, velferdar uppa Fyrirheit, einnin Arfleidslu Riettinn.

6. Af þvi þu Gud minn ert mier hia, alltijd i Hormum mijnum, velkominn Giestur verd eg þa, i Veitsta gardi þijnum, allt hvad þu hefur heitid mier, Handviist þad allt og ovallt er, med gagni og Giædum sijnum.

7. Naad þijn er eilijf yfir mier, undan og eptir gengur, undan þa mier so umvender, ei var Naanglætur lengur, eptir kiemur hun eflaust þa, eg sie þig Gud ad heyra og siaa, einginn er ædri fengur.

8. Og

8. Og med þvi Raad þijn ofurstor, uppfyllir Jord og Himeñ, epter mier fer, og undan for, yfer mig er og komeñ, prijsa eg hana af Hiarta mest, hier nu, eñ sijdar allra best, um̃ Alldir Allda, Amen.

26. Psalm.

Bæn um̃ þad, vier fæum deydt þañ gamla Mañiñ.

Ton. Allra JEsu Endurlausn.

Himneski Fadir heyrdu nu eg hropa a þig, fyrir Blod Jesu Bænheyr mig.

2. Þañ gamla Mañiñ Drottiñ goodur deyd i mier, hiñ so ad styrkist þrætt i þier.

3. Syndin vill hafa Yfirræd mier aumum i; þiñ helgi Andi hamli þvi.

4. Lijttu nu ecki leinda mijna Lesti a, læt mig helldur þa sialfañ siæ.

5. So eg kuñi þar æangrast af, og oska mier, Fyrirgiefningar þeirra af þier.

6. Himneski Kongur Klæfina mier kvitta gief, so fæi ei þad sem forþient hef.

7. Andiñ og Holldid O-einingar afla sier, med þvi hvert ødru motgirner.

8. Andiñ vill viña Verkid sitt, og vijst er þad; Holldid er veykt i añan stad.

9. O! Drottiñ styrk þu Anda miñ, og ad honum gæ, so ad hañ kuñi Sigri ad næ.

10. Dalila vill med Blijdulætum bleckia mig, eñ og reidi mig uppa þia.

11. Lattu þiñ Anda añaſt beſt miñ ..ra Mañ, ſo ad ei topi Sigri hañ.
12. O! hvad torvellt og ofurþungt med øllu er, ad ſtrijda i mooti ſialfum ſier.
13. Aan þijn Drottiñ eg ſijdur eñ ecki ſigra kañ, Heimilis Ovin hardſoktañ.
14. Piñ ſterki Kraptur ſtiorni mier, og ſtidie vid, ſo uñid gieti eg Einvijgid.
15. Añars kañ hañ mier aumum varpa undir ſig, og heimuglig Flærd hañs fella mig.
16. Skierdu Brendu, hiardu og deyd þu Drottiñ miñ, ſo ad eg hreppi Siguriñ.
17. Lattu mig Drottiñ, Dagligana deya i mier, ſo ad eg lifi ſialfum þier.
18. Kveik þu i mier þijns Anda Elld, mijn einka von, ad offra þier miñar Sælar Son.
19. Peſſi miñ kiæri Sælar Son ad ſoñu er, Girndiu ill ſem ei ſomir mier.
20. Holldid og Bloodid eilijft Lijf ei erfa fær, deyd þu þaug i mier Drottiñ þa.
21. Hverier ſem Chriſto heyra til, þeir hirda ad, Kroſſfeſta Holld og hepta þad.
22. O! kiæri Jeſu Kroſſfeſtu og kvel mitt Holld, ſem miſter Lijf fyrir mijna Skulld.

27. Pſalm.

Væn uñ Vardveitſlu Trwariñar, og heñar Aukning.

Ton. Giæſku rijkaſti Grædari miñ.

Trufasti Gud sem tendrader, Trwarlioſid i Hiarta mier, eg bid þig audmiuklega ad ſtyrkia þad med ſterkum Maatt, ſtiornandi þvi a beſteñ haatt, og efla alla vega, Von hast, veykloſt, Efasemi, ad mier kiemur, opt og tijdum, Vilgiur þær Brwſa ad baadum Sijdum.

2. Þvi hropa eg af Hiarta nu, Herra Gud auk þu mijna Trw, þijn Ord þier ſialfum ſegi, braakadañ Reir ei Briota kañ, blæs eg ad Hor ef rijkur hañ, eñ wtſlock hañ alldreie, Kier bætt, Brotbætt; Filſni þvi, eg framber i, miñ Fieſiood rijka, Blys miñar Trwa i Leirkrws lijka.

3. Þvi er nu ecki añad raad, eñ flya undir þijna Naad, til þijn eg Supplicera, ad þad hvertveggia añiſt þu, efler, ſtyrkir, ſo mætti nu, hia þier vel vardveitt vera, Ord þitt, er mitt, Lioſid ſklært, og Lijfed vært, um Alldir Allda, uñ mier med Truñi þvi hreinu ad hallda.

4. Gior mig Lioſſins og Lijfſins Barn, Lifandi Drottiñ Giæſkugiarn, Ord þitt huggi og hreſſi, laangtum dyrra er eitt þitt Ord, eñ allt til hoopa Himiñ og Jord, Kryni mig Kraptur þeſſi, auk þu, eñ Tru, Skilnings Parta, Edlis art, ſem i mier kieñi, ætijd ſie hlydiñ i ollu heñi.

5. Drottiñ Jeſus miñ Herra hyr, i Hiarta mijnu lifir og byr, or Tru þvi orkad gietur, ef þu hana þar iñi þa, æ ſo verdi þad hiedan i fra, Ibwd þijn og Adſetur, Tru er, i ſier, Goodverkaña, Sædid ſaña, ſem vel veitir, Grundvollur Lijfſins hun lijka heitir.

 6. Añ,

6. Aňaſtu Gud mitt Andligt Hws, auk og tendra ſo Trwar Lios, ad mier til Lijffins lyſi, i hætt-ri Daudans Dimu nu, dapra vardveittu mijna Trw, ſo Saňleiks Veg mier viſi, Synd ver, reit mier, Samvitſkuni, ſem og Trwni, hreini hallda, og Umgangaſt med þier um Alldir Allda, Amen.

28. Pſalm.

Bæn um Vardveitſlu og Aukning Von ariňar. Ton. Lifandi Drottiň lijkna.

Lifandi Gud ad Heidri hæt, heyr þijna Barn-kynd auma, fyrir þijns Sonar ſignud Saar ſialfur virdſtu ad geyma, heilaga Von i Veykum mier, veiklaſt mytt Hiartad tijdum, ærnynt og Skip ſem Olog ſkier, Uň ſlegid bædum Sijd-um, Eins mæti eg æſtrijdum.

2. Gief þu mier örugt Atkierid, obifanligar Vonar, ſem ſtandi faſt ſo fiňi Frid, Freiſtingin þa ad brunar, vid Heitin þijn, eg helld mier faſt, heilagi trwi Fadir, læt þad nu i mier uppfyllaſt, er þu fyrri byriader, þitt Goda verkid þad er.

3. Þrijr Hlutir forda føllum mier, fyrſt Almæt-ti Guds giorda, Arfleidſlu Elſkan aňad er, eitt Saňleikur hans Orda, þrijþætta Bandid þetta þitt, þu lietſt ſijga hier nidur, allt i Fangelſis Fletid mitt, faſt helld eg mier þar vidur, hver mig til Himna ſtidur.

4. Skipun þijna þa grundad giet, glædir þad vonar

vonar Parta, Fyrirheit þijn þa fram̃ eg set, Fridstilla þaug mitt Hiarta, þegar eg skoda þijna Naad, þa orvænti eg eigi, Aumleik mijnum þa ad fæ gaad, omaklegañ mig segi, ad treysta sialfs Megni megi.

5. Na eg ei byggia mijna von, a Mañligrar Hialpar Sandi, a Fyrirheita Hellu hun, helldur er grundvallandi, laat mitt Hiarta þig hyllast ad, Herra Gud allsvalldandi, illañ Heim so ei Elski þad, eda hvad velldur Grandi, allt Hoop mitt i þier standi.

6. Undir Naad þijna eg fly nu, eins og til nærdar Stolsins, þvi Saxtmaals orkin eiñ ert þu, og Gridastadur Folksins, Kraptar Hella og Hialpar mær, Huggun og Lifid saña, i mier er Synd og Illska stoor, eñ þu ert Frelsid Maña, laat mig Lijkn þijna kaña.

7. Eg orvænti i aumun mier, a þig þo fast eg treysti nær sem mijn von hun veyklud er, veitir þu heñi Hreysti, hvad vardar þo þu hirtir mig; Hormung og Kaunum medur, fyrst þijn Huggun so Hiartanlig, hugult og sætt mig gledur, oll mijn von i þier skiedur.

8. Hormunga Freistni frek og þiett, fædir Polinmædina, Eñ Polinmædi Reinslu riett, Reinslan eftir Von mijna, Vonin til Skamar verdur sijdst, vil eg mig þar vid hallda, a þig Drottiñ eg vona vijst, Vegsemd bliottu margfallda, Blessadur um̃ Alldir Allda, Amen.

29. Psalmur.

Bæn um̃ Vardveitslu og Aukning Kiærleikans. Ton. Nu kom Heldiña Hialp.

O! miñ Gud heyr þu Prælin̄ þiñ, þu ert riettur Kiærleikuriñ, Elskuñar Fiesiod andlegañ, iñgiefdu i miñ Hiartans Rañ.

2. O! þu breñandi Elsku Art, upptendra þu mitt Hiartad hart, myki þad Astar Indi þitt, einasta Hellubiargid mitt.

3. Pyrnum Neldiñar þad fullt er, þu slijt þa upp og burtu skier, sem ert mitt Horn og Hialpræđid, Hella, Slot, Vigi, Mwr og Hlid.

4. Ædsti Goodi þu eiñ Gud ert, elska eg þig þvi leint og bert, yfirgengur þu eiñ allañ, allskyns Góda sem verda kañ.

5. Æ fer þvi betur allt um̃ mig, i Elsku sem meir naalgast þig, um̃fram̃ alla þu eiñ ert sæ, allra besti sem verda mæ.

6. Girnist og Indi Ast og Aud, allt ertu mier þad Drottiñ Gud, fra Eilijfd hefur þu elskad mig, ad eilijfu skal eg elska þig.

7. J þvi sama mig elskader, ad þu þig sialfañ skeinktir mier, so vil eg aptur elska þig, eptir villd þiñi lada mig.

8. Himneska elskan hingad droo, Hiartans Son þiñ og batt hañ þo, under Hwdstroku harda mist, hun gat hañ og a Krossiñ fest.

9. Þvi ætti soddan Elsku Vaal, upplypta mij-

nu

nu Hiarta og Sæl, og ætijd binda þad vid þig, þu saña Giæskan! æfinlig.

10. Añars giori eg oriett þier, elskandi Heim og þad hañs er, þar sem þu hefur þess virdt mig, þad eg ma elska sialfañ þig.

11. Ut af þessari Elsku þa, er og em skylldur þier ad tia, lætku og kvikna upp til sañs, æstar Elld miñ til Næungans.

12. Eingiñ af þeim þig elskar riett, aldeilis so sem til er sett, Elskuñar skulld sem ecki kañ, wti læta vid Næungañ.

13. Þu elskar hañ so hreint og heitt, ad honum hefur þu allt gott veitt, skal eg þa ecki eiñeigin, elska giarnan Næunga miñ.

14. Soddan Elsku sem einfolld er, efl þu Drottiñ og styrk i mier, þu eiñ ert sialfur Sañleikur, siert þu um Eilijfd lofadur, Amen.

30. Psalm.

Bæn um styrking og Aukning Lijtilætisins. Ton. Jesu Christe þig kalla eg a.

Himneski Guld sem hatar mest, Hofmod og Drambid vonda, Lijtelætisins Blomstur best, bid eg þig mier ad senda, og Kiærleiks Root, sem sætt ilmar, svo eg mig þeckia læri, eñ ecki stæri, lijka Dupt, Skuggi og ecki par, er eg hia þier Gud kiæri.

2. Og nu med þvi eg eckert er, i Auglitinu þijnu, uñ þu og gief þad eiñin mier, eg eins þykist i mijnu

i mijnu, læcka þu Hiartans Hroka miñ, hreikiandi sier þar iñi, i sialfs mijns Siñi, yfirdoggvi mig Andi þiñ, æblijfandi Nædiñi.

3. Uppa Hroka Fioll alldrei Rañ, Aarstraumur Næda þiña, J Dal Hogværdar helldur hañ hæga Renslu kañ fiña, hvar af skylldi eg hroosa mier, hef eg Syndir og Hrecki, eñ añad ecki, Eñ ef nockud neitt i mier er, Aastgiof þijna þad þecki.

4. Fiærri sie mier þad Drottiñ dyr, ad dreissa mig af Egn þiñi, Fiesiod geymer þu Herra hijr, i Hiarta mijns Kistliñi, ecki ma eg þad eigna mier, eda Tilstilli mijnu, sem er af þijnu, mitt eginligt þad eina er, sem eikur mier Sorg og Pijnu.

5. J mier hefur þu uppkveiktañ, Elld Kiærleikans Andiætis, Uñ mier eg feli ætijd hañ, i Ofsuñi Lijtilætis, egin Hrosun hun onijt er. eiñeigiñ Lofstyr Maña, sem satt eg saña, eñ ad mishocknast sialfum sier, sa fær Upphefd ad kaña.

6. Þu Gud ert Lijfsins Lijfid mitt, lijka Saal Sarlar miñar, þier af hendi eg þetta bitt, þu Brunñur Nædariñar, su allra hædsta Hædin þijn, hyggi ad Lægingu miñi, so Frid eg fiñi, i þier Drottiñ er øll Von mijn, ef mig i Gudrækniñi.

7. Þvi mun eg aumur elska daatt, Ærugiørnd hier i Heimi, Þvi mun eg vilia hefiast haatt, og hafa hier Gnott af Seimi, fyrst hañ ohreiñ og illur er, eg skynia vel og þecki, med Hrak og Hrecke, Oki Synda mig umgirder, eñ eg hata hañ ecki.

8. Otti þiñ syngi alla Hlid, aum Filsni Hyggiu

su miñar, so ei gieti mig iñtekid, andlig Gott Drambsemiñar, gief þu eg mijna Glæpi hier, grundi a hverium Degi, eñ añad eigi, sem eg læst giora gott af mier, gleyma þvi helldur megi.

9. Gief þu ad Synda Miñing mijn, mig framar hryggia megi, helldur eñ gledie Godverk brijn, sem gioraſt fullkomin eigi, þu ert mijn Hroosun iñileg, eiñeigiñ Dyrdar Liomiñ, og Sælu Somiñ, i þier fagna eg allañ veg, eilijft Lof sie þier, Amen.

31. Psalm.

Bæn um Giof og Aukning Polinmædiñar. Ton. O! Jesu Ond mijn leitar.

Heyr þu Gud Herra goodi, hroopandi Barnid þitt, gief þu mier Polinmædi, þverlindt er Holldid mitt, þad vill ei Motgang mæta, mælir sig undan Kvol, Vanmaatt virdstu þess bæta, veittu þvi Styrk og Pol.

2. O! Jesu edla Blomi, aumka miñ Holldsins brest, þu kiendir med þijnu Dæmi, Pol og Hlydnina best, uñ mier þad eiñin giora, egiñ vilia forsmaa, þar med Polgodur bera, þañ Kross þu leggur. a.

3. Liettbært er þo hia þijnu, þad sem mig hirtir med, þu barst Pyrni-Koronu, þar med og Kross-ins tred, þu sveittest þickvu Blodi, þad er miñ styrkur nu, vors Guds Vijnþrugu Reidi, vijst hefur trodid þu.

4. Ad

4. Af Kvala beyskum Bruñi, blessadur Drack-
stu vijst, þvi mœr eg Piœrninguñi, hverskallast
allra sijst, skylldi eg undan teliast, orlitlum
Kaleiks Smeck, þar mier er maklegt kvellast i
Mykraña Pijsla Hleck.

5. Par eg lijd Piœrningina, þa veit eg þad fyr-
ir vijst, þu villt mig þañin reina, þo er Reidi-
teikn sijst, so er ei samlijkiande, soddan vid Veg-
semd þa, skañ vid oss er komandi, ad eilijfu
Himnum a.

6. Hia mier veit eg þig vera, Velœdis Neyd
þa lijd, Hugguñ þa met eg meira, eñ Motlœtis
Hrynada strijd, leid þu mig Herra hierna, hvern
Vegiñ sem þier lijst, giegnum Pyñsla og Pyrna,
þier vil eg fylgia vijst.

7. Saalin mijn Hofud hneigir, hallar þvi Jor-
du ad, so ad þu þryckia megir, Pyrnikoronu a
þad, eñ eg veit eilijf Krona, alldrei mier breg-
dast kañ, o! Gud giefdu mier hana, og Gledi
i Himna Rañ.

32. Psalm.

Bœn um Giof og Aukning Hogvœrdar-iñar. Ton. Heidrum vier Gud af Hug.

O! Herra Gud i Hœtign þijn, hynkrandi ept-
ir Idrun mijn, Polgiœdis And i oflgri Trw,
og Anda Hoogvœrdar gief mier þu, O! hvad
Heiptin mitt Hiarta skier, hverju daalijtid sem þad
er, Naaungiñ brijtur mooti mier.

2. O!

2. O! hvad saar Ord og saara Pijn, Sonur þiñ þoldi vegna mijn, hañ leid Hogg Bryxli, Haad og Bloot, hañ formælti þo ecki a mot, eñ eg sem Aska er til sans, ef heyre vindt Ord nockurs Mañs, fylliſt Fossi og Heipt til hañs.

3. Kieñ þu mier Herra Hogværd þvi, Heilags Anda þijns Skoola i, eg ma ei Vægdar vona mier, nie Vorkunar hia sialfum þier, ef eg er ædur ovægiñ; og Heiptar giarn vid Samchristiñ, er so egiñ Motpartur miñ.

4. Pijd þu Drottiñ mitt þverlindt Gied, Polinmædi og Hogværd med, vægid Siñi og Vidmot blijdt, vid Naungañ mier gief þu tijtt, Dagligt Hatur ef hreifir sier, Herra Gud taktu þad fra mier, þvi þad miñ Saalar Ovin er.

5. Soolar lioos laat ei undir gaa, yfir Heipt miñi so þad þa; ecki beri i burt med sier, Brædi Vottiñ a moti mier, laat ei sigra mig Svefniñ þañ, sem mig reidañ afhenda kañ, Broodur sijnum, Hel heitir hañ.

6. Heipt og Reidi sem hia mier fiñ, hun er skiædasti Ovin miñ, þvi ad hun myrdir mijna Saal, mier vill koma i eilijft Baal, soddan Motparti mijnum þa, mier væri skyllt ad hefnaſt a, rekande hañ i Fiærlægd fra.

7. Herra skapa mier hogvært Gied, Hreinlyndi lijka eiñin med, gior mig dysæta Dygdaroos, i Dæmum goodum fagurt Lios, O! Drottiñ laat mig aumañ moñ, elska þig og so Naungañ, heyrdu þad Gud i Himna Rañ, Amen.

33. Psalm.

33. Psalm.

Bæn um Giøf og Aukning Hreinlijfisins.

Ton. Allra Jesu Endurlaun þu ert.

Herra sem elskar Hreinlijfid, en hatar vijst, Lostasemi er leifist sijst.

2. Bid eg fyrir min blijda Saalar Brwdgumsan, hverium framar Hreinlijfastan.

3. Ad þu Skijrlijfi efler hreint i aumum mier, bædi Andans og Holldsins hier.

4. En þad Lastana Elldsins Bæl, sem amar ad, i mijnu Hiarta wtslock þad.

5. Otti þin Gud, sem heilagur og hollur er; giegnum sinlugi mitt Holldid hier.

6. So han hvervetna hepti þad, og hamli þvi, Lostans Ohæfu hrapa i.

7. Himneska elskan hun sem jafnan heilog skijn, hefie upp mijna Saal til sijn.

8. So hun ei Kvole sialfa sig i Synda Saur, og Oleifiligrar Elsku Aur.

9. Þin Naadar straumur slockvi Losta Logan min, allan nidur, sem i mier fin.

10. Eins og þegar ein Elldleg Pijla wtsloknar; su sem i kolldu Vatni var.

11. Ondin mijn hefur a sier þijna egin Mynd, ad kvola hana er saarlig Synd.

12. Herra min Jesu hver nu byr i Hiarta mier; og Andi þin sem þar inni er.

13. Uppfyll þu mig med Andagipt og Astgiøfum, og Naadar Krapti nærværmum.

14. So ad eg megi sijdan verda sañadur, i Hollde og Anda heilagur.

15. Pad ædsta Liosid eingiñ sa med Augum sier, sem ad heilagur ecki er.

16. So sem nu þad, ad sia Drottiñ, er Sæla mest, so er Hreinlijfis Saurgun vest.

17. Klæm-neystar, lillir a burt styggia Andañ þeir, Eñ þo Losta Baal lœngtum meir.

18. Saurlijfis Bruniñ Baalast hætt i Himeniñ, Eñ til Vijtis nær Odeuniñ.

19. O! Gud nædi hvad eg em þar til er og fws, ad opna þeim Ovin Hugskots Hws.

20. Allsheriar Drottiñ, iñgiefdu mier Anda þiñ, til ad sigra þañ Mootpart miñ.

21. Verka þu i mier helga Parta Hreinlijfis, ytra bædi og Jñvortis.

22. Pu sem wtheimtir Hollldid spakt, og Hiartad hreint, eckert er þijnum Augum leint.

23. Krossfestu Herra Holldid mitt, og Hollldsins Lyst, er Kvaliñ fyrir mig Krossfestist, Amen.

34. Psalm.

Bæn uñ Forecktun Jardneskra Hluta.

Ton. Jesus Christus a Krosse var.

Allsheriar Drottiñ eg bid þig, i Jesu Nafni Bænheyr mig, ad fyrir krapt þijns Anda, Hiartad mitt kuñi ad hallda sig, i heilagri Girnd cœn Enda.

2. So sem Nœttura Elldsins ler, upp i Lop-

Loptid ad tilldra sier, eins laxtu andligana, Astar elldiñ i aumum mier, uppnæx til Himna Rañа.

3. Hvad eru giædin heimsins hier, hvad añad eñ sem brothætt Gler, eda sem Siaafar Allda, og sem Vindur er a burt fer, eingiñ kañ honum hallda.

4. O! hvad heimskur eg heita ma, Hiartad eg festi slyku æ, eda Ønd miñe leita, soddan fallvoltum hlutum hia, Hælis og Roligheita.

5. Jardneskañ Aud a alla Hlid, i Dauda hliotum skiliast vid, hvert vilium eda eigi, veittu mier Gud þa lijkn og lid, liuflega þar fra deye.

6. O! Drottiñ deyd og ætslock þu, æst Heimsins sem mig Hender nu, vertu aptur eftandi, Elsku til þijn, eñ i mier su, ætijd verdi blijfandi.

7. Andi þiñ stiorni aumum mier, ad forsma Heim og Heimsins Kior, uñ miñ æfi Afaanga; þvi eg heyri i hending er, ad Himin og Jord forganga.

8. Himna Braudid ei elska kañ, eda (ad segia) Gud og Mañ, saddur af Svijna Drafi, helldur er von ad volkist hañ, i Verralldar Elsku kafi.

9. Hvar sem ad Mañsins Hiarta Kier, Heimsins af Elsku stadfullt er, Ast Gud's þar ei Rwm hefur, illa Girnd slock þu wt i mier, eiñ Gud sem allt gott giefur.

10. Hiartans Krws mijna hreinsa þu, heilagri æst so fyllist su, hvad skal mier med hitt giora, sem ecki sedur Saalu nu, sem þo a eilijf vera.

11. Elsk=

11. Elska þu Saal mijn þeitast hañ, hver þier bydur i Himna Rañ, ad bwa æfinlega, þar sær þu Fiesiod Fægiætañ, frij vid Eymdir og trega.

12. Dwfu Vængi gief Gud til mijn, ad gieti eg flogid upp til þijn, og falist i Biargskorum, so Veidi-aar i Illsku sijn, ecki fiatri mig storum.

13. Jeg villdi þessi Verolld treysk, være mier jafnan røm og beysk, so mijn Saal mætti hallda Elsku Drottins sem sæt og fersk, sie mier uñ Allder Allda, Amen.

35. Psalm.

Bæn um Afneytun sialfs sijns.

Ton. Giorvøll Christnin skal etc.

O! Jesu Saalar Sion-speigill, so kvad þiin aastin heita, hver miñ Lærisveiñ vera vill, vijst skal sier fyrst afneyta, sijdan skal taka sialfur sa, siñ egiñ Krossiñ Herdar aa, og mier so epter breyta.

2. Eg bid þig fyrst og framast nu, fyrir þiñ Deyd og Pijnu, ad þa Afneitun efnir þu, og efter i Hiarta mijnu, hverium Mañi þad hægra er, Heimsins Skiepnum afneyta hier, eñ egin Illu sijnu.

3. Þar fyrir laattu þagna i mier, þañ slæma Girndar vilia, so ad eg Avarp Gudlegt gior, grunda kuñi og skilia, Elsku Root illa uppræt þu, iñplanta sætar juttir nu, er þijna Ast ei dylia.

4. Eg vil nu deya mt fra mier, og illum Girndum mijnum, eg so ad lifi einum þier, og eginn Vilia þinum, Saal miin festi sig fast vid þig, og framar elski eñ sialfa sig, af Kiærleiks Kroptum sijnum.

5. Dygdernar i oss efling fær, ef þverrar Holldsins Kraptur, Verk vor gioraſt i Gudi þa, Girndin ill deydist aptur, i honum loksins er um vær, ef Illvilien ei framgang fær, helldur er allur taptur.

6. O! þu lifandi Lijf i mier, laattu miñ Vilia deya, so eg lifandi lifi þier, og lofi þig sem skijr Meya, allt gott kiemur þier einum fra, allt gott skal þier tilreiknast þa, þier giori eg þacker segia.

7. Tendra þu i mier Christe kiær, Kyñingar, Lios þitt biarta, Afneytun sialfs mijns auk og nær, i miñi Saal og Hiarta, Breyskleiki miñ allt ofmykill, i þijnum Krapti styrkiast vill, um Andar eflis Parta.

8. Laattu a Jordu Hollds mijns hier, Hollañ þin Vilia skyna, so ad þijns Rijkis Kosta kiør, komi i Saalu mijna, egin Hrosun og Ast ohendt, eckti laat þetta hindra tvent, Rijkis Tilkomu þijna.

9. Oll Mañsins giædi eru þad, ad elska Gud of Hug hreinum, Olucka oll i añan stad, ad uña sier framar honum, oll Dyrd tilheyrer honum þa, hier fyrir skal hans Gozi sa, er brukast i Huga sijnum.

10. O!

10. O! Jesu slock þu wt i mier, egin Hroosun margfallda, og elsku þa sem ei somer, og Ogunst þiñi kañ vallda, so eg þig lofi hiarta hreiñ, heilagi Drottiñ þreñur og eiñ, Blessadur uñ Allder Allda, Amen.

36. Psalm.

Bæn uñ Sigurviñing a Heiminum.

Ton, Hver sem ad reysir hæga Bygd.

O! þu eilijfi goodi Gud, giefdu mier Krapt þijns Anda, ad Heimsins Freistni hveria hlid, hægt kuñi af mier standa, hun strijdir a med storhatri, stundum þo miuku Atlæti, og Dæmum allra Handa.

2. Kieñ þu mier Heimsins Hatur smaa, hvert eg opt sæ ad kaña, og Epterlæti hans ecki þraa, ill varast Dæmi Maña, hvad skadar hver mig hatar hier, hafir þu Gud mig kiæran þier, þad ma eg Sælu saña.

3. Giefdu mier Andans aakiesd þvi, ad ackta Heim hveriu sijdur, Hatur hañs er sem annad Sky, odum sem fram hia lijdur, ecki er verdt ad ottast þañ, ad eins Lijkamañ deyda kañ, eñ Saalin alheil bijdur.

4. Vær skulum helldur hrædast hiñ, hver Lijkamañ kañ deyda, Saalu ñi kasta eiñin iñ, i Kvalastadiñ leida, holldum oss fast med hreiñi Tru, vid Herrans Raad þa kañ oss nu, ecker Mañhatur meida.

5. Eg mæti viist a vinstre hlid, Veralldar Hatri striidu, a hægri kañast eg einn vid, Elskû hennar og Blijdu, hun vill stynga mig Hala med, hlær þoſa moti Andlited, oheil a alla ſiidu.

6. Uñ mier ad ſmacka O! Jeſu, Illman Himneſkrar Gledi, ſo Heimſins Elſkan eck: tru, oll ſalli mier wr Giedi, Saalar ſmeckurinñ ſo ſpilliſt, ſæke Mañ epter Hollds vellyſt, ſo ſem Mymargañ ſkiedi.

7. Hvad villtu Saal mijn haſa med, Heims glis og Fladur mæli, ſettu a Drottiñ Girnd og gied, Gud ſialfur er þitt Hæli, Veralldar Blijdu vijktu fra, veitaſt mun þier i ſtadeñ þa, eiliiſt Andlegt Iñdæli.

8. Hvar er Elſkuge Heimſins nu? Hañ er ad vijſu daudur, hvar er hañs mykla Magt og Bw, Mañvirding Hefd og Audur? O! hvad miog ſkamviñt allt þad var, ecki haſdi hañ þeſſa par, þar hañ for hiedan ſnaudur.

9. Vorir ſamtijda hier uñ Heim, hvar er nu þeirra ad leita? Ecki er ordid eptir af þeim, añad eñ Madka veita, eñ þeir drucku og ætu fyrſt, i Uggalèyſi og Hollds Vellyſt, hiltu þo Heliar Reita.

10. Lijkami þeirra ordiñ er, Orma og Madka foodur, eñ uñum kveinar Saalin ſier, ſeckin i Vijtis Todur, oll þeirra Vegſemd Æra og Skraut, ad eingvu vard og ſolna blaut, Viſnar ſem Vallar Groodur.

11. O! Fader kiær mier ſorda þvi, Ferill þeirra ad

ad ganga, so ad eg lendi ecki i, Eymdum sem þeir nu saunga, leystu mig hættum Heimi fra Him-neskri Kronu laat mig naa, uñ alla Eilijfd lainga, Amen.

37. Psalm.

Bæn uñ Huggun i Motganginum, og uñ rietta Hvijld og Roo Saalariñar.

Ton: Eg aumur mig aklaga.

O! Gud mijn Huggun hædsta, hroopa eg nu til þijn, giefdu mier Gledi stædsta, i Graat og Eymdum mijn, og saña Saalar Roo, O! hvad margt ad vill ama, uñ Tijmañ Rauna-sama, eñ mitt Hoop ert þu þo.

2. Heita ma Heimsins Gledi, hvikul og miøg skamvíñ, Eñ i þier einum Gudi, er Saalar krapt-ur miñ, Syndin þo þreingi mier, af Astar Avarpi þijnu, jñra i Hiarta mijnu, Liettbær hun ordin er.

3. Hver fiñst i Hyggiu landi, Hrelling so stor-kostlig, ad þiñ Huggunar Andi, ei framar gledie mig eingiñ Neyd a þess Raad, ad sainga so mitt Siñi, ad sæti ei Huggun þiñi, og þverskallast þiñi Raad.

4. Af ofbita Eymdaña, ofmædast tek eg mest Smeckur þijns Sætleiks saña, svali mier aptur best, Taara sossar fraingaa, sem væta Vangañ Kiña, vegna Hormunga miña, þijn Hond af-þurki þa.

5. So sem þu Syni þijnum, sendir þiñ Engil frij, ad hugga i Hormum sijnum, hardasta Strijdi

 i, so

i, so virdstu senda mier, hollañ Adstodar Anda, i Raunum allra handa, og Barættu Heimsins hier.

6. Ef nockud af kañ halla, adstod og Tilsiær þijn, eg mun þa aumur falla, undir Kross þun a mijn, Fatist mier Fylgid þitt, Eymdaña Ahlaup strænga, um̃ koll lætur mig ganga, margt er Motlætid mitt.

7. Af Heimsins Elsku illri, ortijn mitt Hiartans Hws, so Eliseus uppfylli Eckiuñar tomu Krws, Glediñar Oleo, stundlegt ackta eg eigi allt þad hrorni og deyi, Vijgi mitt vertu þo.

8. Ein aum ormegnis Skiepna, ecki forhindra kañ, Sælar Roo og Hvijld hepna, hverta eg i þier fañ, og ætijd ørugg stæ, þu ert Hella mijns Hiarta, Hælid og Skiolid biarta, og hoop um̃ Eilijf Aar.

9. Mun Heimsins Brim og Bæra, briota kuña og sla, eda Hellubiarg hræra, sem Hiartad mitt Bygt er a, o ney þad alldrei skier, þiñ stoori Fridar Fengur, furdu langt yfirgengur, Mañsskyn og Motgang hier.

10. Iñvortis Andar Fridur, alla Neyd gnæfa kañ, eg aumur um̃ hañ bidur, O! Fadir gief mier hañ, þa er mier allt liettbært, Lof sie þier um̃ Tijd alla, eiñ Drottiñ Himna Halla, sem hañ hefur mier kært.

38. Psalm.

Um̃ Sigur i Freistingunum, og um̃ Vernd fyrir Svikum Diofulsins.

Ton : Giæſkurijkaſti Grædari miñ.

Stattu hia mier miñ ſterki Gud, ad ſtandaſt kuñi og ſigra med, Diofuls Freiſtne marg-fallda, giør mig alla Hlid øruggañ, og i Fram-gongu ſtødugañ, lat mig ſo Sigri hallda, margt er mein hier, ytra Strijd, eñ iñra Kvijdi, a vill falla, Satan er ſlægur ad ſvijkia alla.

2. Hañ Fiotrar Saal med færligum Freiſtin ga Pijlum Banvænum, iñra efter hañ þetta, Svikaña Tegund miøg morg er, Motlætis ſem hañ wtſæer, ytra til allra Stietta, O! hañ, arg-añ, i ſlægdum hefur, hañ ſa Refur, Høggorms Siñi, eñ hañ er olmt Lion i Grimdiñi.

3. J Yfirgangi og Orku hier, Eytur Dreki hañ riettur er, Oſvijſiñ er hans Dugur, a Hers-hofdingia Himnſkañ, Hrakfullur þorde rædaſt hañ, ſem er þo Almættugur, hvers ma, moñ þa, vænta ſier, ſem veykur er, i veru ſiñi, og þeſſum O-vin ad Orku miñi.

4. Eingvañ mæta eg orka kañ, af mier ad ſtan-da Vijking þañ, Hrauſtañ og Hertyadoñ, wtlærd Kiempa i illu er, og þuſund Viel kañ ſmijda ſier, alls hættis eftir ſkadañ, Eg ſlij, af þvi, ad leita Hælis, Hirdir ſæli, hia þier einum, vernda mig fra hañs Flærdar Fleinum.

5. Vertu miñ ſtoori ſtyrkur þa, ſterkaſta Lion af Ætt Juda, ſo ad eg Sigri nai, i þinum Krapti aumur Pion, ad þad greniandi olma Lion, alld-rei mig uñid fai, Jeſus, Jeſus, ſem ad Strijd vid Satan nyd, ad ſoñu hædir, fyrir mig ſialfañ og Sigri nædir.

6. Strijd þu nu i mier eiñeigin, og viñ þar ími Siguriñ, so ad þiñ Kraptur klæri, i mijnum Breyskleik uppfylleſt, opna mijn Hugſkots Augu beſt, ad ſiæ vid Satans Fææri, greid þu, Gud nu, gaungu mijn, so grædugt Svijn, mier grandi ecki, og heimugleg Svik hans ſiæi og þecki.

7. Bevari mig og bwi wt, Brynia þijns Kraptar honum a mot, eg ſo Einviigid viñi, og fæi þeñ iñ Ovin dæmt, er margt hefur mier brugg- ad ſlæmt, med allſkyns Arææs ſiñi, Gud miñ, Gud miñ, þeſſi kargur, Ariñ argur, wt er dregiñ, Hialp þiñi verd eg harla fegiñ.

8. Optliga hañ mier iñheller, Ofairnd til þeſſ ſem ſtundligt er, ſtundum Reidi Rææugſæra, Vellyſta Elſku Oſund med, iñblæs hañ mier og metnaſt gied, vill mig ſo fra þier færa, Mordaar, ſroll ſlææ, iñ fær ſettar, Syndir liettar, ſo med ſyrſta, eins og þad Laufblad ſem af mæ hryſta.

9. Sem hañ hefur med ſoddan Mynd, ſvikid og lockad Mañ i Synd, þa lætur hañ hitt heyra, hun ſie ſtærri eñ Himiñ og Jord, hrædiligri og þyngri giord, eñ Blijvikt Drottins dyra, Gud miñ, Præl þiñ, ver og geym, vid vijking þeim, mijn Vugis Hella, og Biarg miñar Hreyſti um̃ Eilijfd alla, Amen.

39. Pſalm.

Bæn um̃ farſæla Burtfør af þeſſum Heimi, og Sigurſæla Uppriſu.

Ton: Miñ Herra Jeſu Madur og.

Jesus sem Daudañ deyddir þa, Deydir þu sialfur Krossi a, og upprijsandi aumun mier, Upprisu sæla bestillter.

2. Af ollu Hiarta eg þig bid, um̃ hægañ Deyd og Andlaats Frid, Lijffins Jñgaungu un̄ þu mier, Upprisu Dagur nær sem skier.

3. Eg veit Gud hefur ækvardad, Æfi tom mier med Stund og Stad, og eptir Daudañ eitthvert Siñ, efalaust kiemur Doomuriñ.

4. Añastu mig i Andlaati, er Daudañ leidst a Krossins Tre, þu sem Ræangañ Doom hefur hitt, haf þu i Doomi Forsvar mitt.

5. Þegar Tialldbwdar Hwsid hier, hef eg'aflagt sem Jardneskt er, Saal mijna leid þu sialfur iñ, i Sælu Eilijfrar Hybyliñ.

6. Þegar mijn Augu ordaprast, i Dauda strijdi Formyrkvast, Tak mig ad þier og tendra gior, Trwar liooſid i Hiarta mier.

7. Þa so byrgiast mijn Eyru ort, ecki neitt giet eg med þeim heyrt, Laattu þa Ord og Avarp þitt, iñvortis gledia Hiartad mitt.

8. Þa Dauda Sveitans Ofbod allt, wtjagar sig um̃ Hollded kallt, laat mig þa mega miñast þañ, miñ Lausnar pant þiñ Blodsveitañ.

9. Af þijnum Sveita audsien er, Alvara þijn ad hialpa mier, eñ Bloodid þitt þad Bevijsar, Borgun Synda hvad fordijr var.

10. Eñ þad þiñ Dreyri akast rañ, af þier nidur þad votta kañ, hvad Rijſliga og ospart ad, oss hefur Raad þijn Fridborgad.

11. Þegar nu þverrar Maalid mier, mitt Dauda stríjd so hardsokt er, Andi þiñ sie þa Efling mijn, ad Andvarpa kyñi samt til þijn.

12. Og þa allra mest ad þreinger, Dauinn Daudans sem sijdust er, Vertu mijn einka Adstod þa, Umveisi mig þijn Mijskun hær.

13. Volgiædis eiñin uñ þu mier, ad lijda Kvol og hvad sem skier; utleidandi so Ondu mijn, af þessum Heimi i Dyrd til þijn.

14. Framar bid eg þig Herra kær, heilog fyrir þijn Pijslar Saar, i Andlaati skadi ecki mig, Andskotans Skeiti Banvænlig.

15. Laat eckert megna moti mier, Maktar volldaña Araxser, sijdasta Ord mitt sie þad þa, sem þu taladir Krossi aa.

16. Medtak so mijna aumu Ond, er eg befala þier i Hond, hveria þu keyptir handa þier, hun er þijn Eign, þad Trw mijn er.

17. Eptir Saalugañ Afgang þa, Uppriſu Sæla laat mig faa, þad illa Doomsins Atkvædid, ecki laattu mier koma vid.

18. Naad þijn heilog mier hialpi vid, hyliandi allt mitt Ranglætid, fyrir þiñ Dauda fleig þvi midt, i Forþienuſtu Hafid þitt.

19. Leid mijna Saal vid hægri Hlid, heim i lifendra Bindinid, ad hun i Vellyst allskonar, æfinlega þig lofi þar, Amen.

40. Psalm.

Bæn, ad Guds Ord mætti halldast vid

Magt, og Chriſtindomuriñ mætti aukaſt og
eflaſt, Ton, mitt Hiarta hvar til hryg.

GUud Fadir Son og Andi hreiñ, vt veliandi þier
Søfnud eiñ, giefandi hønum þañ, Naada
Fieſtod fagiætañ, Fridar Ordid þitt er hañ.

2. Til þijn hroopar mitt Hiarta nu, hreint
Ord ad hia oſſ geymir þu, og Chriſtni vtauker, þitt
ſkiæra Lærdoms Lioſid hier, laattu ecki ſlokna nie
hver.

3. Vort Saalar fædi er þitt Ord, uñ oſſ ad
ſitia vid þad Bord, laat ecki Ovinñ, orka þvi med
yfirgang ſiñ, ad Eytur nockurt ſcaiſt þar iñ.

4. Jlla Girnd Holldſins i oſſ deyd, eñ laat oſſ
ſmacka Himna Braud, ſem er Ords ſætleikañ, er
þo vel giediaſt eingvum kañ, utañ þeim ſem bragd-
ar hañ.

5. Þeim fær þad ſijdur Sætleik fært, ſem elſka
Heimſins Vellyſt kiært, med þvi Guds Ordid er,
Andi og Lijf i ſialfu ſier, Sañleiks Lioos og Naad-
ar Kior.

6. Siñ ſlag ſpillt ſem i mier er, O! Drottiñ tak
þad burt fra mier, Ordid og Andi þiñ, Jñvortis
Lijf og Lioomi miñ, lyſi mier til Himiñs iñ.

7. Laattu af Ordſins Lioſi þa, lios Truar
kvikna oſſ i hia, ſo Lios i lioſi þvi, lijta kuñum ſem
lijfgar frij, og Lioma Drottins Ordinu i.

8. Eins og þad fordum ad Maña, af Himnum
rigndi Jordu a, eins falli eiñeigin, Varmi Andans
og Jluriñ, vid Ordſins heyrn i Hiörtu vor iñ.

9. Grodurſet þu i ollum oſſ, Ordſins Sædid
þad

þad dyrsta Hnoss, a ogavan Andans nu, aukí gief og efl su, Avort ñ i hreiñ Tiw.

10. Vernda þu Gud þañ Víjngardiñ, varpad er þessu Sædi iñ, hvert framar færa koñ, Avort Lijffins eilijfañ, Engla Fo'king mwra þu hañ.

11. Eitt haatt Sionar biarg uppbygg þu, i þessum þijnum Vijngard nu, Fodurligrar forsiaa, ad Nijding allri frij sie fraa, og Forrædi sem ska da maa.

12. Eñ ef þu villt þijn Vijngards Ber, volka, fergia og pressa hier, valldi Vijn-þrwguñar, elligar og einhvers konar, a oss leggia þiaaningar.

13. Giør þau þa fyrre fullvarin, vid Fodurs Naad ar Jliñ þiñ, orka þeim eflingar, af sier færa Avoxt truar, eirneigiñ Polinmædlñar.

14. Hvad sem oss ma hier motkastast, Mæda, offokn, strijd, lof og last, umsnw þu ollu þvi, tru og Vonar vijned i, vare Pol og Astsemi ny.

15. Leid oss sijdañ fra Sofnud heim, sem er strijdandi hier i heim, til hins sem uppe er, Sigri hrosanda þar hia þier, þangad oss a Hondum ber.

16. Laat vort Talldbwdar Hreyse hart, heylagt Mustere verda snart, i þiñe Himna Holl, og eptir liden Lijffins Goll, losa þig um Arin oll, Amen.

41. Psalm.

Bæn fyrir Prestum og þeirra Tilheyrendum, Ton, Adams Barn Synd þijn.

Jesu Guds Son eg þacka þier, þu sem uñ Heimiñ wtsender, Presta og Predikara, og fyrer þeirra

þeirra Pionkun þu, þier safnar vor a medal nu, heilogum Hoop og Skarg, þad er nu oft mijn audmiukleg, ad þu stiorner a sañleiks veg, Pienurum þiña Orda, heyrendum Ordsins halltu vid, blijdne Truar og Christiñ Sid, og Satans Svikum forda.

2. Embættis Tegund einginer, eda nein Stiett i Heimi hier, so hotud hart sem þesse, vertu þvi heñar Verndare, veit hreñe styrk og Polaiæde, mot Satans flærd og Fossi, Pienurum þijnum giefdu Gud, Gudrækni Dygd og Speki med, i þvi sem eiga ad viña, ad þeir fyrst læri vel af þier, aadur eñ hætta sialfum sier, odrum Andliat ad kieña.

3. Añast þu þeirra Ord og Gied, upplys þa helgum Anda med, so ad þiñ Sofnud fæde, a hreinu Orde, þañ sem þu, þvoder leyster og keyptir nu, þijnu blessada Bloode, og sijn Kyrkiu Born else vijst, Erugirnd vonda stunde sijst, eda egin Abata, Kieñing hrein, Bæn og Breitne riett, Blijfanleg sie i þeirre Stiett, eñ laat þa Hneyxle hata.

4. O! Drottiñ gior þa alla sēñ, adgiætna Hiardar Vokumeñ, sem þu þar til treyst hefur, so trurra Piona Lof og Laun, lykest þeim þa i sañre Raun, Raadsmenska Reikningas krefur, gief ad þeir ætijd idner sie, i Andans Akieyd breñande, ad hallda hvad þeir bioda, so Verkin fyrre hrope hier, helldur eñ Rædan framflutt er, og verde so samhlioda.

5. Alltrua Verkmeñ útsendu, i þiñ Vijngard
og

og Kornskieru, so ad þeir saman lese, Bindine morg i Heime hier, heilagra Maña handa þier, og Lijfsins Vegiñ vijse, Ordsins Heyrendum upplwk þu, Eyrum Hiartans og riettre Tru, og laat þa Avoxt bera, i Polenmæde allañ tijd, alldrei so kuñe Vantrw strijd sijdar þa Seka giora.

6. Minstu hvad mællte Muñur þiñ, mitt ord skal ecki nockurt siñ, til mijn aptur tomt koma, blessa þu Verkin þeirra þa, þeir sem planta og Döggva a, eflandi Ordsins Lioma, bañ þu Hrafni Helvijskum, hripsa wr Hiartans økrunum, Ordsins sañheilagt Sædi, Laattu ecke i añan stad, Audæfa Þyrna kiefia þad, nie añad illt tilrædi.

7. Himneskra nada Naattdropar, næri þad best til Friosgunar, ad alls goods Avoxt færi, Kyrkiu Bornin og Kieñemeñ, kiært og hreint laattu elskast señ, eins og eiñ Madur være, ad so hver odrum ærni moot, alls hins besta af Hiartans Root, uñ klaarañ Christindomiñ, O! Gud Himneskur Herra kiær, heyrdu nu hvers þig bidium vær, i Jesu Nafni Amen.

42. Psalm.

Bæn fyrir Valldsstiorniñi.

Ton: Off laatt þiñ Anda styrkia.

O! Kongur Allsvalldande, eilijfe Drottiñ Gud, Herradæme hafande, a Himnum og Jordu med, Einglar tilbidia einañ þig, Haatronar hædst vegsama, og Himnasveit æfenlig.

2. Hver-

2. Hverium Hofdingia Dæme, hlyda og lwta øll, Magtarvallda margblome, mykla i himna Høll, og ottast Kraptar aller señ, eg hiñ allra au-mæste, ackalla þig Gud miñ.

3. Virdstu Valldameñ alla, Veralldlegrar stettar, Vijsdoms Anda uppfylla, ad stunda hvad þeim bar, og riett framfylgia Løgum Lands, Kryn þa uñ Christendomiñ, Krapte þijns Styrkleika.

4. Stoolkonga og Stoorherra, Stiornendur Hofdings Meñ, cñast þu og vert þeirra, Embættis Verndareñ; og þvi helldur sem kauskiñ er, æ meir yferkæangande, og Tignin hærre i sier.

5. Jñgief Anda og Speki, i þeirra Hiortu nu, so þeir vel vakt ætake, ad volldugastur ert þu, og Lienin hafi þeir af þier; a riettum Ransaks Degi, Reikningskap standa ber.

6. Gief þeir ræke og rome, Riettlæte Ræd og Frid, þvi þier og þ.jnum dome, þetta allt kiemur vid, laat þa elska siñ Underlyd, Christniñar Fosturfedur, Forsvar og Verndarhlijf.

7. Laattu ei Valldsmeñ villa, Veralldligt Magtar alis, ecki ofbelldi spilla, eda henda nein Slis, ecke formeta sialfa sig, en Verdlaun verka þeirra, verdi Dyrd æfenlig.

8. Oss þeirra Unirsaatum, Jñplanta hlydid gied, ad þa i ollum Hlutum ockum og heidrum med, so under þeirra sterkre stiorn, lifum i longum Fridi, lijka sem hlydin Born.

9. So vier med sogdum hætti, sijnum oss fríalsa Mekt,

Meñ, ad vier af øllum Mætti, sicktum Lagariettañ, þad felst i þessum Frijheitum, ad þiona vel vorum Gudi, Valldstiorn og Løgunum.

10. Lat Hiarta verk og Varer, virda og heidra þa, hverja þu Herra kiører, Hirdara Jordu a, Valldstiornar Auga opna þu, so þeir viijser vel skygner, vakande siñest nu.

11. Eins virdstu upp ad læxta, i allre Freistne hier, oll Eyru Undersæata, ad verde gløggheyrder, eñ þegar hvers eins Æfe dvijn, opna þa Himna Haller, og heim leid i Dyrd til þijn, Amen.

43. Psalm.

Bæn fyrir Hwsstiornarstiettiñi.

Ton: Aller Guds Pionar athugid.

Eilijfi Gud sem oss hefur sett, Embættid marga vega, Einkum Andlega Yfervalldsstiett, og hina Veralldlega, þridia er heilagt Hionaband, Herra geim þad med sterkri Hand, og añast alla Vega.

2. Ut af þvi sama uppvex hier, aukning og Blomgan hiña, sem Veralldlegt og andlegt er, af Krapti næda þiña, Hionum Eckium og Meyum med, miñ Gud iñgief þu Skijrlijfed, Lijkama og Sælna siña.

3. Meyar adhyllest einañ þig, af øllum Hug og Siñi, Eckiurnar hreint þær halldi sig, i heilagri Bænrækniñi, Hionin iñbyrdis elskist heitt, asamt berandi lius og leidt, og med Dygd Verkin viñi.

4. Gief

4. Gief þu Hionin i Hegdun sie, heilög Jurt Litilætis, og Lilia holl i hreinlijfe, hier med Ros Kiærleiks mætis, og Heilagleikans Ilmsæt Urt, O=eining hverse lęngt i burt, upplyst Anda Agiætis.

5. Hionabands Diøful hindra þu, haturlaust, gief þeim Siñi, Kviñan sie honum holl og tru, hans Stod i Velgeingniñe, eñ þa Motlæte adgustar, aflē hun honum Huggunar, hugul i Hiukruniñe.

6. So sem Hionaband hier um Heim, hreint og fast a ad standa, svo uppkveik þu og efli i þeim iñbyrdis Bænar Anda, þa uppa fellur Anda streimi, i þeim verke þad Gudrækne, og Dygder allra handa.

7. Fedgin uppali Afkvæmid, i soñum Drottins Otta, lættu þaug kañast vel þar vid, Vegleg Guds giof sie þetta, og i Gudrækne uppfræddum, aptur skili þier Bornunum, vid tru og Tiptum rietta.

8. Forelldrar sie þeim fyrermynd, Froomheita jafnan giæte, hatande illa Hneyxlis Synd hordum Dom so ei mæte, Bornin eiñen þa elske hreint, akte og virde liost og leint, Audsveip i Epterlæte.

9. Giør þaug Ilmsæta Yndis Jurt, eilijfrar Paradijsar, læt þaug ei vera þad Trie þurt, þu sem i Elldeñ vijsar, helldur ilma i Agiæte, allskyns Dygdum og Gudrækne, stunda hellst hvad þu prijsar.

10. Læt þeim ei fatast Fosturlaun, siv slega aptur iña, fyrer Upphellde-Ast og Raun, Elsku

Forelldra siña, so i Olucku afgruñ hier, ecki fleipe þaug sialfum sier, ef soddan ecke viña.

11. Hiwunum eiñin iñgief þu, Allwdar hlijdne rijka, Hwsbændum þionl holl og tru, Hiartans i einfalldleika, so sem þaug viñi sialfum þier, somuleidis Hws Herrarner, elski þig eiñin lijka.

12. Laattu Heimilis Hoopiñ hvern, hier nu um Christindomiñ verda Heimilis Hws og Born hvoria þu Dyrdar Liomeñ, elska kuñer og Einglarner, O! Drottiñ heyr hvers bidium vier, i Jesu Nafni, Amen.

44. Psalm.

Bæn fyrir Vinum og Velgiørda moñum. Ton: Sæler eru þeir aller nu.

O! Drottiñ Gud sem allskonar, wthellerGnægtum Blessunar, og ætijd aumum biargar; þu sem Velgiørder veiter mier, af Vina miña Hondum hier, bæde myklar og margar, Eg bid þig Gud ad añast þa, audga styrkia og þeirra gæ, og velta Velferd alla, laattu þier þocknast þeirra Verk, þa leide sijdan Hond þijn sterk, Hiedan til Himna Halla.

2. Forelldrum giet eg alldrei hier, umbunad so sem verdugt er, uppfræding Ast og Giæde, þvi bid eg þig af Alud mest, allañ Goda sem launa best, ad þu añest þaug bæde, vertu þeim eilijft Endurgiallð, og einka Borgun fyrer mijna skulld, laat mig og eiñin kuña, af soñu Dæme Son-

ar þijns, sijna þeim Velsemd eflis mijns, stoda akta og uña.

3. Eg befala þier eirn Vegiñ, oll mijn Systkyn og Vanda meñ Heilsu og Hage þeirra, giefdu þeim eilijft Erfda Fie, og þeir Brædur og Systur sie, Jesu vors hædsta herra, uñ þu ad hallda eitt med mier, i þijnu Naadar rijke hier, Naatturu naadum ollum, gief mier hina med Glede ad sia, sem Gud miñ leiddi Heime fra, lifande i Himna hollum.

4. Slijks arna eg af Almod eñ, ollum Velgiorda vinum señ, sem mier til gooda giora, Naatturan miñer mig a þad, mier skuli vera ahugad, uñ Velferd Andar þeirra, J þijna Tialldbud taktu þa, trusaste Drottiñ Himnum a, þu sem þvi heited hefur, ad laata ei olaunadañ, eirn Vatns Bikar sem nockur Mañ, þeim hinum þyrsta giefur.

5. Hvad myked framar muntu þa, margfallda Umbun hinum tia, sem af orlætis Hende, allskonar laata leida af sier, Lijnkynd og storar Velgiorder, þeim sem eru þurfande, O! Drottiñ laattu sierhvort siñ, sijfelldañ Naadar straumiñ þiñ, fossa yfer þa alla, sem ad Velsemda reñslu riett, rijflega hafa laated sliett, yfer miog marga falla.

6. Spretti þeim ætijd upp hia þier, alls kyns ar Giæsku straumarner, er til añara Maña, laata utfliota laangt og vijdt, Læke allmarga opt og tijdt, Velveittra Velgiordaña, alla sem Aude vsp: art sia, æfenlig Giæde laattu þa, i adra Hond iñtaka, vertu þeim eilijf Andar hlijf, er giarnan sedia Hungrad Lijf, og Laat ei uppa saka.

7. Laattu þeim mykiñ mælast iñ, Myskunar verka Avoxtiñ, þo ad hitt þverra megi, er þeir af taka Aulmusur, Audur sa er viist stundlegur, eñ ofallvalltur eigi, þeim sem ad giefa, gief þeim þu, Giæde Himnesk og stundleg nu, alls þins gooda Giafare, þier sie Lof Dyrd og Packargiord, þu sem skapader Himiñ og Jord hvor ad uñ Eilijfd vare, Amen.

45. Psalm.

Bæn fyrir vorum Ovinum og Offoknar moñum, Med sama Ton.

O! Herra Jesu Himnum a, sem hefur sett oss Reglu þa, ad elska Ovine vora, Offoknar moñum eiñeigin, og þeim oss hata nockurt siñ, ollum þessum gott giora, eg oska þeim og ærna goods, og bid saker þijns Nadar Bloods, uñ Hræring heilags Anda, ad Kvittun mijn og Bænin best, ad bidia þeim Sælar heilla mest, mætte Hiarta hreint standa.

2. Hvestu ecke þitt Hefnda Sverd, hardlega mote þeirre giord, Smyr þeirra Hofud helldur, Nadar Velgiorda Vidsmiore, vel svo ad i þeim tefslokne, Hiartaña Heyptar Elldur, ad hañ ei blossest upp so ad; Eilijft Kvalabaal verde þad, gief þeim þess giætur hafa, ad þeirra Lijf ei añad er, eñ sem skugge sa burtu fer, Reikur, Gustur og Gusa.

3. Og ad þeir giæte ad þvi viist, Ogudlegt Hatur somer sijst, Daudlegu Hreyse hafa, eda ad Saal-

ar Ovin siñ, i Veykt Herberge taka iñ, sem er allt Holld can esa, hvers eins argaste Ovinur, er sialfs hans forne Fiandskapur, sem Saal mytder og meyder, ersneidande so aumañ Mañ, ollu goodu sem verda kañ, i eilijft Baal iñleider.

4. Laat þa lijka sem optast iñ, i Giæsku Naadar speigel þiñ, so þar af þeckia kuñe, hvad hættelegur Hlutur sie, Heipt og osbarleg Laangrækne, og aflaate Illsku siñe, O! Drottiñ Gud mier uñ og kieñ, ad hafa Frid vid alla Meñ, og snu Ovinum mijnum, til Samlindis og Einingar, so alls goods verde Samarfar, med blessudum Bornum þijnum.

5. Laat oss ecke i Heime hier, hafa iñbyrdis vansætter, sem a hædum Himnaña, væntum oss somu Sambwdar, sama Drottni þionande þar, hvad oss skal Hatur baña, Eiñ Lijkame nu erum vier, under þvi Hofdi Gud sem er, af þvi Einingar Bande, i somu Skijrn og somu Tru, same Ande oss stiorne nu, samhuga samlifande.

6. Eg bid þig Drottiñ Allsheriar, Ossoknar moñum Christniñar, uñvender eirniñ lijka, þeirra Bloodgyrugt Aform allt, onytt gior þu og aptur hallt, kieñ þeim riettañ Veg vijsia, Sañleiks Lioñi og Liosid biart, lyse so þeim i Augu skarpt, ad þau vel opnast kuñi, so i þeim stilltest Illska su, aflaatande uñ sijder nu, æde og ossokn siñe.

7. Syndu þeim sialfur saña Raun, ad soddañ stodar þa ecki Baun, ogagn stort er þeim þetta, Broddunum ef þeir Bakspirnast, braadlega munu

fordiarfast, og vor heim alldrei rietta, Ulfagrimd er heim allra fijst, eptir ad breita, þar þeir vijst, vita þad vissilega, ad Jesu Blood þad wthellt er, yfir oss alla Christna hier, ospart þo alla vega.

8. Þvi munu þeir so þyrster þa, þessu saklausu Bloodi naa, og þvi uñum wthella, fyrir hvert aadur wthellt var, edla Blood Jesu Gudssonar, þad vita þeir þo giørla, O! Drottiñ snu þeim aumum Lyd, a rietta leid, so Naadar tijd, megi þeim Farsæl falla, ad Avoxt sinar Idrunar, odlest þeir nu og sijdan þar, hia þier uñ Eilijfd alla, Amen.

46. Psalm.

Bæn fyrir Motgangs Moñum.

Ton: O! Jesu Ønd mijn leytar.

Herra i Heidre soñum, Heillen vor Lijf og Traust, sem ollum Motgangs Moñum, Myskunar carna baudst, eg bid þig, þreytta og þiaada, þu viller styrkia mest, hugga hreßa og naada, hiukrande eirna best.

2. Himneskum Krapti klaarum, klæd þa og viñ þeim Boot, er Pijlum Satans saarum, svitnandi stijma mot, O! þu allra sterkaste, Andskotans Sigrariñ, Diofuls illu adkaste, afvende Sigur þiñ.

3. Laat ei Satan þa svikia, svali þeim Naad þijn ny, hverra Bein þornud þykia, Pianinga Elldei, reystu þa fliott sem falla, Faare og Slißum ver, Lijkamans Anaud alla, Andlega Lækning giør.

4. Kieñ

4. Kienn þeim þad sia og sanna, Gott og Krankdæmi Manns, sie fylgiare Syndanna, sem og Bodi Daudans, Gief þu þeim Pollnmædi, þar med og sterka Tru, Lijkams og Anda bæde, einka Lækn er ertu.

5. Laattu þa faa og finna, fyrra Krapt Heilsunnar, þo so framt þad kann vinna, Pienlegheit Velferdar, styrk þu þungadar Kvinnur, þiaadar i Sorg og Snt, þu eirn þad orka vinnur, ad leida Fostred wt.

6. O! Jesu jafnan vertu, Joodsiukum Kvinnum nær, og hyrre Hiukrun snertu, Hondinn þijn leysi þær, so ad ofþiaæist eigi, i Eymd og Hormung sijn, ad fiolga Mannkyn megi, Milldur Gud þad er þijn.

7. Fæd þu Fodurleysingia, fooskrandi Bornin senn, og þa sem Eymdir þvinga, Adstodar lausa Menn, O! Fodurlausra Fadir, Forsvar Ecknanna best, gief þeir verdi verndader, Verolld sem mygar mest.

8. Aumka þu Ecktur allar, Anaud þeirra er saar; opt þeim af Augum falla, a baadar Kinnar Taar, gief ad þaug ganga kunni, i giegnum Skyenn midt, og med Frelse framm renne, fyrir Haasæti þitt,

9. Pa sem i Siafar voda, sialfann þig hroopa aa, edur rata Brimboda, Bænheyr þu Drottinn þa, Farngudum Frelse veittu, Faaraadum lijkna þu, so þeir Packlæti riettu, þijna Naad prijse nu.

10. Laat þa stoduga standa, sterkur Drottinn i hier, sem Offokn allra Handa, i rata saklauser,

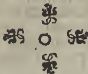
so ad þeir Sigri naae, sijdan um elliif Ar, Coronu ferska fare, fyrir sijn P.jslar saar.

11. Øllum sem Eymder plijna, iñgief þu Polgiæde, so þeir eignest Saal sijna, sañre i Gudrækni, og eptirfylgi hellst honum, hier nu i Krossburde, sem ad þa svipte meinum, og sialfur doo a Krosstrie.

12. Og nu eñ um fram þetta, allra hellst sel eg þier, i Hond og Hukun rietta, Hiartans Elsku Fader, þa sem hlijma hardkreptir, Helporta vid Dyrnar, midt i milli tæpt tepter, Tijmans og Eilijfdar.

13. Pa sem i Strijde standa, Stijmande vid Daudañ, giefdu þeim Afl og Anda, Ovin ad sigra þañ, Daudans sañi Sigrare, siertu þeim Adstod bein, so þeim ei fyrir fare, Freystingar Bylgia nein.

14. Helldur med Fridi fare, i Fødurland heim til þijn, O! Gud allra Skapare, ollum oss Myskun syn, Eilijfur Allsvalldande, einn og þreñur ert þu, Æra og Lof þitt stande, Æfenlega og nu, AMEN.

Siotti

Siotti Partur þessarar Psalma Bookar, hefur iñe ad hallda, Loffsaungva, Bænir og Þackargiordir, a Kvolld og Morgna, So og fyrir Maal tijd og eptir.

Morgun Psalmur.

Med Ton: Dagur og Lios þu Drottiñ.

Dagur reñur og syner sig, sæti Fadir vier lofum þig, Milldri Naad þiñe þockum vier, þessa Noott vel oss vardveitter.

2. Vier erum hier ei Heima Meñ, Herra i Dag þig bidium eñ. Leid oss hialpa og vernda vel, vid Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

3. Stiorna þu oss med styrkri Hønd, so Verk þijn i oss verdi kiend, Og Nafn þitt heilagt i oss sie, auglyst med Truar Athæfe.

4. So Andeñ hafi Yfirvalld, Age, beygie, og side Holld, Ad þad alldrei med Ofurdaad, upphefie sig nie hafe Raad.

5. Drottiñ laat hañ ei deyfa Kvøl, Dyrfd og Girnd Hylldsins briota vel, Svo Sælijfis ei locki þad, liotar Synder ad hafast ad.

6. Veit þu oss i Dag Klædi og Kost, kvelia laat oss ei Sveingd nie Frost, þijn Gudleg Blessan giefe oss biørg, Gagnlaust er allt vort vijl og Sorg.

7. Vernda þu øll vor Verk og Størf, so verda megi

megi holl og Dorf, Fyrir Jesum þiñ sæta Son, sem sætti oss med siñe Bon.
Fodur Syne og Anda sie, æst Lof, etc.

Kvølld Psalmur. Med sijnum Ton.

Dagur og Lios þu Drottliñ ert, bimt og huled allt er þier bert, Pu Guds Fodurs liomanda Lios, liosañ Sañleika kieñer oss.

2. Pig bidium Herra heilage, hlijf oss a Nottu þessare, laattu oss hafa Hvijld i þier, hæga Nott eiñen þyggium vier.

3. Svefn Orar falle oss ei a, Andskotans Vielum leys oss fra, Ad Svik hans ei samþycke Holld, So af þier komi a oss Giolld.

4. Po Augun take Svefn til sijn, samt laat vor Hiorta vaka til þijn, Almaattug Hond þijn þyrme nu, Pionum sem elska þig med Tru.

5. Slaa oss Jesu vor Heill og Hlijf, hept þeim sem svikia Aund og Lijf, kom nu til Hialpar Christieñe Piod, sem kvittade þitt blessad Blod.

6. Milldaste Jesu minstu vor, morg er Neyd Holldsins þung og stoor, Pu ert alleina Andarsvorn, ætijd vardveit þu oss þijn Born.

7. Gudi Fodur sie sungen Dyrd, Syne hans Jesu Packargiord, og helgum Anda sem Huggar eiñ, A Heidre þeim sie ei Ender neiñ.

Morgun Psalmur.

Med Ton. Christs er koma fyrir Hondum.

Pier Drottiñ eg þacker giore, þu hefur mijn vel giætt, vid Ogn og ollu Faare, uñ þessa lidna Naatt,

Natt, Eg laa med Myrkre fangiñ, mykel var neydin su, nu er eg þar wtgengiñ, Gud miñ þad veitter þu.

2. Miñ Gud og Hialpar Herra, af Hiarta eg þacka þier, þitt Valld er ollu stærra, i Dag vernd veittu mier, Eg treyste Ordum þijnum, af þvi uñ Hialp eg bid, varnadu Vilia mijnum, og vijsa mier a þiñ Sid.

3. Ad eg alldreie vijke, af þijnum Sañleiks veg og Satan mig ei svijke, so villast mætte eg, Hlijfd þijn ogRaad mier hallde, Herra þess beide eg þig, vid Vielum hans og Valde sem vilia bleckia mig.

4. A Jesum Son þiñ sæta, send mier þa riettu Tru, Laat mig miñ Lifnad bæta, Lostu vid skiliast nu, Aull Fyrerheit þijn ender, svo eckert bregdast kañ, Son þiñ bar mijnar Synder, Saal mijna leyste hañ.

5. Eg bid þig von mier veita, sem verdur alldrei þreitt, og Hiartans Elsku heita, Hatur kuñande ei neitt, Ovinum gott ad giore, Girnd mijn ei verde fylld, æst veite eins og mier kiore allt epter þiñe villd.

6. Laat mig þiñ Lærdom jaata, liost fyrir illum Heim, þiñ Pion jafnan hier heita, hrædast ei Valld nie Seim, Vid þijna Kieñing klaara, kuñe ei mig skilia neiñ, Med Christiña Maña skara, veit mier ad verda eiñ.

7. Eg skal Dageñ so enda, ætijd hier syngia Lof, Forda mier fra þier venda, Framfor mier

millda gief, Ond, Heidur, Eign og Lijfid, og Avøxt vernda vel, allt hvad hefur mier giefid, i Hendur eg þijnar fel.

8. Lof þier Guds Son eg segi, sæta mier æst og Rad, befur a hveriam Degi, af þiñi Myskun tiad, Þitt Nafn vil eg vegsama, Vernd þijn er traust og good, mig sedur med Lijkama, miñ Dryckur er þitt Blood.

9. Lof Dyrd og hædsti Heidur, Herra þier allz drei dvijn, hver stendst ef ertu reidur? Oss hlijfe Blessan þijn, so hver i Fridi lifi, siert þu oss Drottiñ hia, helg Truarvopn oss hlijfi, Heipt Diofuls allri fra, Amen.

Kvolld Psalmur. Med sijnum Ton.

Christe þu klaari Daagur ert, kañ fyrir þier hylast eckert, Af Fodur komstu lifandi Lios, og Liossins Kleñing færdir oss.

2. O! Gud vor Fader geym oss þrautt, vid grimmum Ovin viñ þessa Naatt, Oss lattu Hvijlder i þier fa, Andskotans Vielum leys oss fra.

3. Eñ þo sofi vor Augu hier, ævallt vort Hiarta vaki i þier, Hallt yfer oss þiñi hægri Hond, so hrøpum vier ei i Skom og Synd.

4. Jesu þig bidum aller vier, ad Diofuls svik ei grandi oss hier, sem situr uñ vorri Saalu ad naa, snuit oss hans illu Valldi fra.

5. Vier erum Christe þijn Erfdin good, utvegader fyrir þitt Blessad Blood, Eilijst Guds Raad

Þvi oss þig gaf, ad skylldum vier Syndum leys- ast af.

6. Englum heilogum umbiood þad, Eign þiñe Gud þeir giæti ad, Vaki yfir oss verndin su, verda mun oss þa Hvijlldin trw.

7. J Nafni Jesu nu sofum vier, nærri sie oss þiñ Engill hier, Heilagri Preñing sem Hlijfd oss gaf, hver Madur jafnan syngi Lof.

Morgun Psalmur.

Med Ton. Drottiñ a þier er oll mijn von.

Klaar Dagur og Lios nu komiñ er, Kiæri Fadir þig bidium vier, Geym oss i Dag vor Verndar Mañ, fra voda sem oss skada kañ.

2. Still vora Tungu, ad ei styggest þu, Styrir Himna, og vardveit nu, Augun vor allra eiñin med, so eckert skal þau skaanytt sied.

3. Vor Hiortu gior þu og Hugskot hrein, so hverse af þeim oll Synda Mein, Ofneitslu tak þu oss eiñin fra, og alla Girnd sem oss skada mæ.

4. Nær Dagur þessi nu lijdur hier, og Nætur Tijmiñ komiñ er, Ad vier allir þier þockum þa, Þu sem oss geymdir illu fra.

5. Sætt Lof sie Fodurnum sialfum tied, hans Syni og Helgum Anda med, sem helldur yfer oss Hlijfdar vord, honum sie eilijf Packargiord.

Kvolld Psalmur, med sama Ton.

Eiñ Gud Skaparj allra sa, alls Himens Rard og

og Jardar a, Dagiñ skrijdandi med Dyrsta Lios, Dimm Noott ad skylldi svæfa oss.

2. Afläyast mætti Lijsid breitt, Lengur ei sie til Viñu neytt, Hugraun liñi og gledieft gied, Grætur og Harmur hverfi med.

3. Umlidnum Degi allir vier, af Hiarta syngiandi þockum þier, Byriandi Noott þig bidium nu, Biarga oss sem þier hietum Trw.

4. Þig heldri Hiartans Pelid allt, Þig lofi Rødd og Maalid sniallt, Þig Ast vor jafnan elski eiñ, Þig ækalli vor Andiñ hreiñ.

5. Diupt þo nidri, hin dockva Naatt, Dags Liosid fra oss byrgi braatt. Sortni alldrei hin sæla Tru, satt Lios Lyd Christnum liomi nu.

6. Saal verdi ei af Svefni mood, sofi fra Loftum Christin Þiod, Ad Truan hreinlijsañ halldi Sid, Hoofsemdar æ mun þurfa vid.

7. Sofendra Brioosti Byggg þu i,ad Blecking Holldsei grandi þvi, nie Ovinarins illa Villd, adsokn framkomi og hindri Hvijld.

8. Christ og Fødur vier kollum a, Christs og Fødurs þar Andañ hia, Eining Heilog og Preñing þu, þijnum Lyd Christnum lijkna nu.

Morgun Psalmur, med sama Ton.

Liosañ Dagiñ nu lijta mær, Lifanda Gud vier kollum a, i voru Starfi virdist so, Voda øllum oss frelsa fra.

2. Styri Tungu a helgañ Haatt, ad Heyrtar Kijf

Kijf ei spille Sætt, Giæti sionar og giefi Mætt, Glisi Heimsins ad hafna brætt.

3. Hrein verdi jafnan Hiartans Root, hverst Omenska leid og liot, Fylli og Sælld ad falla i mot, a Forsi Hollds mun vina Bot.

4. Ad þa Daguriñ hættir hier, og hefst Nottin sem eptir fer, Soñum Gudi Lof syngium vier, Sidadir vel sem skylldugt er.

5. Heilagi Andi er til sañs, eitt med Fodur og Syni hans, virdist þo byggia Briostid Mañs, Blessadur komi til þessa Rañs.

6. Muñur og Tunga, Siñid, Sæl, samhliodi e vid Gudligt Mæl, kiærleiki logie, kolni tæl, Kveiki Næunga soddan Bæl.

7. Þu sañi Gud og Drottiñ dyr, Dasamliga er Skiepnum snyr, med fogrum Lioma Morgun byr, Middagur er og eiñin hlyr.

8. Med Sundurlyndum set þu Grid, sviptt af ohreiñar Elsku sid, Lijkomum halltu Heilsu vid, Hiortunum gief þiñ Andar Frid.

9. Volldugi Fader fullgior þad, fyrir þijns Sonar Jesu Ræd, med Helgum Anda a Himni og Lad, hafandi med þier eilijft Ræd.

Bænar Lofsaungur a Kvolld.

Med Ton. Eiñ Gud Skapari allra sa.

Nu hefst Nottin og hylur Dag, hver Mañ skilst vid sitt Viñulag, Gud læti oss vel gang̃a þad, ad giæti vor med siñi Ræd.

2. Af Nott og Myrkri Ogn og Fær, Almeñi-

liga

liga jafnan stær, Son Guds vak þu og siær vorn Hag, su Vernd nægir oss Nott sem Dag.

3. Leys oss alla af Lost og Synd, til Leidriettingar veit oss Stund, Gief oss Vitsku ad gaungum vier, grandvarliga so lijki þier.

4. Forda þu Hvijlu Fleckun vid, fylgia lææt þu oss hreinum Sid, bańa ad spilli vorri Værd, vondir Draumar og Diøfuls Flærd.

5. Hvers sem nu framar bidia ber, Brædrum Christnum og sialfum mier. Lijknsami Gud þu lijt þar a, og lææt oss þijna Myskun fææ.

6. Fodur, Syni og Anda sie, ædst Lof, Dyrd, Heidur eilijfe, Sem i Upphafi er og nu, æfinligg sie Virding su, Amen.

Morgun Psalmur.

Med Lag. Christe þu klari Dagur ert.

Standid upp Christi Bornin blijd, byrtir sig Morgun Stiarnan frijd, Lystiligasta Lios hun er, Lioma um̃ allañ Heimiñ ber.

2. Klaar Morgun stiarna kom þu sæl, Christ vorn Herra oss boda skal, Grædari vor er Guds Son kiær, giarnan þig af því lofum vær.

3. Af þeirri Stiornu þier mijn Born, þeckid Christ Jesum Herra vorn, Milldasti er þad Mariu Son, med sijnu Ordi giefur oss Sion.

4. MorgunstiarnaGuds Ord þu ert, alldrei vilium oss horfin siert, ætijd vertu vort Andar Lios, allegar fæænga Myrkrin oss.

5. Med Lioma þijnum lys oss hier, Lausnara vorn

vorn so þecktum vier, Mynka þu i oss Myrkra Vølld, so megi Elskan ei verda kolld.

6. Velkomiñ siertu Dagur dyr, diñ Noott fyrer þier burtu flyr, hreiñ Liomi oss i Hiartad iñ, Himneski jafnan Geysli þiñ.

7. A þig vier trwum Jesu Christ, med Blodi þijnu hefur oss leyst, Til Heimsins Enda oss siert hia, Arf Himnarijkis laat oss faa.

8. JEsus þu ert vor saña Sool, sa þier trwir fær eilijft Skiool, Arfa liest Sælu eilijfrar, allri Christni sem bwin var.

9. Hæðst Lof og Pock af Hug og Rausť, Hier stundligt, sijdar endalaust, fyrir Naad Mysķun og Fulltijnge, Fodur, Syni og Anda sie, Amen.

Kvølld Psalmur, med sijnum Ton.

Eptir Guds Vilia gengur þad, ſu goda Noott oss lijdur ad, þvi Dagur þessi þrotiñ er, þad Myrkur og Svefn nu eptir fer.

2. Undandraatt allañ af skal slaa, og þacka þessañ Dag sem maa, Gud hefur vor giætt med Giæsku maatt, Goodliga og er þvi Hiartad kaatt.

3. Par liggur oss mest Magtin a, milldañ Gud bidium hia oss staa, ad Andskotans Ognir eingvar skiott, yfir oss komi þessa Noott.

4. Pig bidium vier med þeirri Tru, þviad Fodir vor sañur ert þu, Gior eptir þiñi goodri Lund, geim oss uñ þessa Naattarstund.

5. Lof, Æra sie Fodurnum logd og tied, lijka

Ji hañs

hañs Syni Jesu med, Peim Helga Anda heidur sa, ad hverge fiñist Endir a.

Eiñ Psalmur a Morgna.

Med Lag. Dagur og Lioos þu Drottiñ.

Biartur Dagur nu byriar hier, Brædur þack-laatir verum vier, Milldum Gudi hvers My-skun stoor, miog vel þessa Noott giætti vor.

2. Lofum og dyrkum allir nu, eiñ Gud med Muñi, Hug og Tru, ad virdist med volldugri Hond, vernda i Dag vort Liif og Ond.

3. O! Gud vor Fadir eiliifi, sem af þiñi My-skunsemi, Med hlastod, Krapti og helgum maatt, hefur oss geymt uñ þessa Naatt.

4. So hlijf oss i Dag Herra miñ, hialpa oss fyrir Soniñ þiñ, Laat ei svijkia oss Satans taal, sem sækir eptir vorri Saal.

5. Veittu oss Drottiñ Vernd og Hlijf, Vard-halld siert oss a hverri Tijd, Kongur, Skiol, Stiorn, og sterka Vorn, styd og leid oss þijn aumu Born.

6. O! Gud þier giefum oss i Foorn, ad þu Verk Maal og Huga vorn, J Lærdoom þijnum leidir hier, Lifnadur vor so þockniſt þier.

7. Mediak þa Foorn og Morguñ bon, milldi Fadir fyrir þiñ Son, ad vier so þyggium þijna Giof, þier syngium Packir Dyrd og Lof.

Kvolld Psalmuriñ, med sijnum Ton.

Jesu Frelsari Folks a Jord, Fodursins hædsta eiliifst Ord, Lioos þess Liossins sem eingiñ sier, Svefnlaus Hirdir þeim treysta þier. 2. Þu

2. Þu sem Skapari allra ert, Adgreining Tijma hefur giort, Mañs Holldid Daglig Mæda lyr, med Nætur Hvijld þvi Næring byr.

3. Holld vort lijdur nu Hrygd og Kvøl, Hier vist Mañlig er lijtil Dvøl, Sofni Lijkamiñ sætt med Frid, Saalin i Christo vakni vid.

4. Med audmykt bidium allir nu, ad oss fra Ovin Frelsir þu, so komist ei ad Christiñi Þiod, sem kvittadi þitt blessad Blood.

5. Herrañ Jesum vier heidrum eiñ, Hialpare vor er ei añar neiñ, Hañ gaf oss Lijf og leysti Ønd, Lof sie honum a hverri Stund.

Barna Morgun Bæn af Catechismo Lutheri. Ton. Dagur og Lios þu.

Gud miñ Fadir eg þacka hier, þiñ Son Jesum ad gafstu mier, Lijf mitt og Saal um̃ lidna Nott, leystir fra Voda Eymd og Sott.

2. Þig bid eg og um̃ þeñañ Dag, þyrm mier med Naad og siaa miñ Hag, So Olucka og Illska ei nein, a mig falli nie giøri mein.

3. Fra øllum Syndum forda mier, Fylgd þijn blessud mig leidi hier, so øll mijn Hegdan þock-nist þier, þig ottist eiñ sem skylldugt er.

4. Eg fel i þijna helgu Hond, Holld mitt, samt Vine Eign og Ønd, Eingill þiñ sie mier ætijd hia, Andskotañ laat ei til mijn na.

Kvølld Songur af Catechismo.

Med sama Lag.

Gud minn Fadir eg þacka þier, þiñ Son Jesum ad gafstu mier, Umlidiñ Dag mig leystir vel, fra Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

2. Eg bid þig, ad Forlaatir mier, allar Syndir og Misgiørder, sem moti þier, a allañ veg, i Dag rangliga giørdi eg.

3. Þijna Myskun eg þar med bid, þessa Noott veit mier Vernd og Lid. J Svefni og Voku veit mier Frid, voda og Ogn mig skilier vid.

4. Eg fel i þijna helgu Hond, Holld mitt sæmd Vini, Eign og Ønd, Engill þiñ sie mier ætijd hia, Andskotañ laat ei til mijn na.

Eiñ Morgun Psalmur, snwiñ wr Donsku. Med sijnum Ton.

Dagur i Austri ollum, uppreñandi nu skijn, Gud miñ fra Glæpa føllum, oss geymi og Diøfuls pijn, So Lijf Giørvallt framgangi, ad Giedi og þ ñi Villd, eñ illu ei a haangi, oss efli Naad þijn milld.

2. Þier vil eg þijdi Fadir, Packir og Lofgiørd tiaa, þu veittir i Noott mier Naadir, og Naudum stipter fra, hefur a hverri stundu, Hialp og Naad mier audsynt, Meinin Diøfulsins mundu, mier elligar hafa tijndt.

3. Fromar eg bid med Blijdu, þig blessud Von in mijn, Vernda fra Vesølld og Strijdu, ad veniu Vernin þijn, skyl oss undir Skugga, Skapariñ Vængia þier, sem Hænan Unga huggar, hof um vier Traust a þier.

4. Heitt

4. Hritt burtu Heipt og Brædi, og Heimsku i Dag fra mier, so i Stilling stiorna nædi, ad Stark mitt lijki þier, og Hiartad Heilags Anda, hæleit verdi Bygd, Læt mig stodugañ standa, i Strijdi og allri Hrygd.

5. Mig hept fra Hollðsins Girndum, so Hiartad ei festist a, Heimsins Bloma blindum, og bleckist þier i fra, Pitt Riettlæti virdst mier veita, vidhallt i Truñi mier, so eg ødlist Jdran heita, i Anda og Lijfn hia þier.

6. Leidina syn mier saña, i Sorgardalnum hier, Dioflinum bæg og baña þijn, blessud Ord gief mier, med allri Tru ad treysta, tia og hallda þig, fyrir hañ sem Piod hefur leysta, þar til þu styrk þu mig.

7. Ad sijdst mig svikia megi, su Satans vonda Flærd, nie fra Truñi tegi, med Tæli og Maña Slægd, Læt mig þig eiñ ækalla, i Anda og Sañleik best, og alldrei fra þier falla, fyrir nockurn Kiærleiks brest.

8. Ad elska Æru þijna, Embætti ad stunda mitt, Herrum Hylli ad syna, sem helldur Bodord þitt, Gief mier þess ad giæta, og Gagnsemd øllum tiæ, Voludum Biörg ad bæta, med Blessun þad eg mæ.

9. Dyrd þiju alldreie dvijni, Drottiñ Gud Fader hia mier, þijns Sonar skiært Lof skyni, skylldan þad krefur og ber, Hier med heilögum Anda, hæleit Tign sie veitt, mig fyrr þu Fári og Vanda, og Frida um sijdir greitt.

10. Gief ad ei kolni Christnum, Kiærleikſins Hitiñ hreiñ, ad vier i Trwñi ei vlſnum, vernda þu hvern og eiñ, So i Gudſpialls Lioſi giætum, þier Gudi Packir tied, og i Sonar þijns Fadmi ſætum, ſidan ad hvijlaſt med.

Bænar Loffaungur a Kvølld.

Med Lag: Dagur og Lios þu Drott.

Soolar Lios nu fer burtu brcott, byriar þvi aptur dyñ a Natt, Eilijfi Gud vort Andar Lios, æſinliga þu ſiert hia oſſ.

2 Pu ert vor Heill og Vonin ſterk, verndar og bleſſar øll þijn Verk, Ef þu veitir oſſ ecki Hlijf, einginn kañ ſtoda Saal nie Lijf.

3. Ovinl høfum marga miog, Mein taka oſſ a allañ veg, Siert þu oſſ ei i Svefni hia, Svik og Hælpt þeirra reinum þa.

4. Oſſ og all vort þier Offrum vær, ad þier tak oſſ nu Fadir kiær, So Ovin giori oſſ ecki Tion, añars høfum ei Hialpar von.

5. Bleſſa oſſ fyrir Jeſum Chriſt, añars dugir vor Viña ſijſt, Hia þier ſaxi oſſ ſijnum Saatt, ſo ad Morgni þig heidrum haatt.

6 Pijſa Kvølld-Forn þier færum nu, Fader vor Herra þyggir þu, Fyrir Chriſtum þiñ kiæra Son, kvittandi oſſ med ſiñi Bon.

Ein gømul Chriſteleg Dagvijſa, eptir Donſkuñi wtlogd, med ſijnum Ton.

Pañ Signada Dag vier ſiaum nu eiñ, og Solar Geyſlañ ſrijda, Gud lyſi oſſ øllum alltijd

ſhreiñ,

hreiñ, so ad aukist Gledi og Blijda, Drottiñ laati i Dag ei neiñ, detta i Skøm Lost nie kvijda.

2. Pañ signada Dag, þa signudu Tijd, sem fæddist vor Herra mæti, kom ofan þad Lios og Lelptran frijd, sem liomar uñ Veralldar Stræti, þessi hin fagra Birtan blijd, er Braut i eilijft Sæti.

3. Gud Fadir, Guds Son, Gud heilagur Andi, geymi med Englum sijnum, oss i Dag fra dopru Grandi, Diofulsins Neti og Pijnum, fyrir hañs Ofundar Illsku blandi, vora Ønd og Lijf fra Meinum.

4. Kvol vors Herra og Krossins Pijn, sem keypti oss fra Dauda, set eg i Dag millum Diofla og mijn, hañs dreyra Fossiñ rauda. Pad blessada a mier Bloodid hrijn, sem Botin er miña Nauda.

5. Po Gros og Lauf sem grænu Trie, Griotid og Sandar allir, mæla kyñi ef mætti skie, med Engla Roddu sniallir, Lofid nog alldrei laata i tie, uñ Lausnara vorn med spialli.

6. Dagur so laangur alldrei er, ad ei med Kvellde lendi, Daudiñ Lijfid dregur med sier, dapur i burt wr Hendi, vier skulum wt, eñ Grosin er gior, þar giefst ei añar Endi.

7. Gud giefi þad, so þionum vier, i þessari Verolld iñi, Ad Guds Son med Truñi taki hver, so traustliga Myskun fiñi, Pa Heimurinn fra oss hallar sier, Hialp vor alldreie liñi.

8. Nær forum vier i vort Fodurland, og wr

Færinn skulum venda, gief eg mijna Saalu Gudi i Hand, i Gledi Himeriskis senda, Gud Fadir, Guds Son, Gud heilagur Andi, Gief oss godañ Lijfs Enda, Amen.

Kvølld Psalmur.

Ton. Ad Diwpri Hrygd, akalla.

I Svefni og Voku sañliga vier, sialfum Gudi tilheyrum, Hvert oss Dauda eda Lijf þu lier, leitum ei Hialpar af fleirum, Vier þockum þier fyrir Jesum Christ, þu hefur oss geymt i Dag eñ viist, af Milldi og Myskun þiñi.

2. Fra Skom Hneysu og Hreckia nægd, og hvad sem oss kañ pijna, af Pwkans Vielum og Pretta Slægd, hañ plagar sem Lion ad hrijna, leitar ad þeim sem limskur hañ, med Lijfi og Saalu gleipa kañ, olmur med Illsku sijna.

3. Med Gaaleysi frömdum giorvallt þad, er giarnast skylldum idia, ad sæma þitt Nafn i sierhvern stad, sijst villdum Naungañ stidia, Vor Veykleiki þvi velldur mest, vier hofum a ollu goodu brest, nema þijn Naad oss leidi.

4. Med siwsu Hiarta Fadir af þier, Fyrergiefningar bidium, Glæpa þeirra ed giordum vier, so greidt i Dauda midium, nu er oss Vondskan næsta leid, Naad syn oss fyrir Jesu Deyd, vor mega þad Verk ei bæta.

5. Geym þu oss allri Glotun fra, undir Giæsku þiñar skugga, Og Ovina lijka Ofsokn þa, i allri Freistni oss hugga, Andskotiñ fer med Flærdar taal,

kal, hañ frekt vill bædi Lijfi og Saal, giarnan Glotun brugga.

6. Þijn mykla gaf þvi Milldin hæ, oss myrkva Noott til handa, ad hefdum vier Roo og Hvijldir þa, so hressari mættum uppstanda, Af Vijli Sorgum, Vesolld og Præ, sem vora Lijkami jafnan þiæ, ær og sijd i ymsum vanda.

7. Þydi Fadir þig bidium vier, þu gief oss Roosemd hyra, i allra Siñi og Hiortu hier, fyrir Hialpara vorn hiñ dyra, Samvitskuñar saarlig Okyrd, fyrir saña Tru sie wte byrgd, og Anda þiñ eñ styra.

8. Gief vorum Synduga Molldar serk, ad sofna i Fridi blijdum, So megi su Hressing ad Morgni sterk, mæta þess Dags Astrijdum, upplys vor Hiortu og Saaler so, ad sie þau vakandi lijka þo, og til þijn treysti sijdan.

9. So ad af Heilags Anda Naad, æ kyñum i Voku og Svefni, i þijnum Otta Utvegum og Raad, med Ond og Lijkama tilefna, svo adliktum þier lendum hia, og Liossins Born verdum Himnum a, fyrir Adstod Jesu upphafnir.

10. J fullu Traunsti selum nu vier, oss Fadir þier til handa, med Saalu og Lijfi sañur Gud hier, Svipt af oss Haaska og vanda, blijf þu og vernda Hws og Meñ, af Hiarta þess bidium aller señ, so megi oss Mein ei Granda.

11. Þier liufum Fodur sie Lof og Dyrd, fyrir Lijkn og Velgiord þijna, og þijnum Syni ad soñu styrd, er sig liet fyrir oss pijna, Heilogum An-

Anda og Heidur sie, sem Huggun vid oss lætur i tie, laatum hañs Lof ei dvijna.

Ein Morgunbæn fyrir allra Handa Stiettum. Ton. Konung David.

Himneski Gud vor Herra, Heidur og Lof sie þier, fyrir Jesum vorn Frelsara, þan Fadir gafstu mier, Lof Dyrd med sætum Saung sijd og ar þier segi, svo og a þessum Degi, og öll mijn Æsin laung.

2. N og vel þijn Myskun gooda, mig hefur þessa Naxit, fra Eymd Faari og Voda, fordad a allañ haatt, Af Hug þig Herra bid, Myskun þijn mier til giesi, modgad þig jafnan hesi, med allskyns illum sid.

3. Eñ i Dag Gud eilijfi, eins bid eg geymir mijn, vid Satans Svikum og Kijfi, Synd Smaan og allri pijn, Eldsgang og Ovedri, fra Orbyrgd og Oforum, Illum Dauda og Snoðrum, Freisting og Faangelsi.

4. Helld, Saal og Heilsu mijna, Heidur Gotz Kviñu og Born, eg fel i Umsion þijna, og Undermañiñ hvern, og alla Audnu mijn, Fedgin Frændur og Vini, med Folki þeirra og Kyni Giorvallt er Gæsan þijn.

5. Engill þiñ uñ mig blijfi, alldrei hverfe mier fra, Vid Fiandans Flærdum hlijfi, forda þeim til mijn naa, Hier ad hañs Illskan liot, i Syndum sijst mig veidi, Saal og Lijf ei leidi, i Hrak og Heliar Noot.

6. Eiñ Gud læt eg ollu rada, allt i hañs Valldi er, vill mig vernda og nada, vel tekst hvad ætlar sier, reidi eg mig þvi a hañ, Efi mijn Ond og Lijfid, i hañs Valld sie giefid, Verdi mier sem vill hañ.

7. Pockum Heidrum af Huga, Herra vorn allañ tijd, Guds Laan og Giæsku nooga, giefur oss Ar og sijd, af Audmykt oskum þess, þa hættir Holldlig Efi, Himna Arf ad oss giæfi, Fognud og Fridar Sess.

8. Gud veiti Kyrkiu Valldi, ad vanda helga Stiett, vid Lijf og Heilsu halldi, hañs Nafn ad gofgi riett, og Foolkid fræde nu, med hreinu Herrans Ordi, vid Hræsne ollum fordi, Villum og Vantru.

9 Eins vora Valldsmeñ geimi og Verndi Almwgañ, Bændur og Born i Heimi, Bwfolk og Undirmañ, Pijn Hond þeim hlijfi vel, Plagum Harska og Hungri, Hernad og Orbyrgd þungri og allri Eymd og Kvol.

10. Par fyrir kiærer Christnir, kostgiæfid þeñañ Hatt, varist Ovina Freistni, Vakid og bindist þratt, Æ skal vor audmiuk Boon, Ast Guds og Arfiñ hliootum, og æfinligana niootum fyrir hañs sæta Son.

Kvolld Psalmur.

Med Ton. Hallt oss Gud vid þitt hreina.

O! Gud sem geymir Israel, og ollum Hlutum stiornar vel, af Hiartañs Root eg þacka þier, þad i Dag hefur giætt ad mier.

2. Almættug Hond og asiaa þyn, eñ hefur nææd og sied til mijn, lof sie þier Gud fyrir Laun og Hag, lijfed heilsu og vernd i Dag.

3. Eñ hvad eg hefe aum Mañkynd, æreitad þig med margri Synd, Gud miñ blessadur gief þad kvitt, fyrir Giæsku þijna og Nafnid þitt.

4. Næda Blood Jesu Svidi og Saar, Sælar Angist Kvøl Hrlgd og Taar, breidist wt yfir Brotin mijn, og byrgi þaug øll fyrir Augum þijn.

5. Þessi Dagur nu wti er, eñ Nættar tijd ad hondum fer Gud miñ goodur eg gief mig þier, giættu nu eñ i Noott ad mier.

6. Eg vil gæænga til næda nu, nu bid eg Gud mig geymir þu, vertu hier miñi Hvijlu hiaa, hia mier vak þu og ad mier gaa.

7. Umkringi mig a alla Hlid, a siaa þijn og þitt Engla lid, sem fordi Adsokn Andskotans, æræsum Flærd og Svikum hañs.

8. Veittu mier Drottiñ værd og Ro, vek mig i riettañ tijma þo, Lijkamiñ sofi sætt sem ber, Sælin og Andiñ vaki i þier.

9. Skyl þu mier þiñi Skiepnu kynd, skapadri eptir siaalfs þijns Mynd, Hondin þyn naakvæm hiukri mier, og hlijfi vid þvi sem skadligt er.

10. Svæfilliñ miñ og Sængin mijn, sie oñur miuka Hondin þijn, eñ adra breid þu ofan aa mig, er mier þa værdin Roosamlig.

11. Blessa þu Drottiñ Bæ og Lyd, Blessa oss nu og alla Tijd, Blessun þyna oss breid þu aa, Blessud verdur oss Hvijldin þaa, Amen.

Mor=

Morgun Psalmur.

Med Ton. Jesu Christe þig kalla eg a,

Blessada Preñing blessud sie, Blessande Hagl mijna, Lijkn og Nard sem mier liest i tie, Lidsemd og Miskun þyna, lijf mitt og Saal um̃ lidna Naatt, leyst hefur eñ fra Vanda og illum Anda, so i Dag hef eg megn og maatt, i mijñu kalli ad standa.

2. O! Hiartans Fadir eg bid þig, yfirgief þu mig eigi, añastu nu ad ollu mig, a tilkomandi Degi, halltu so fast i Hond med mier, ad hendi mig Slisin einigin, nie Glæpa gengi, helldur hvad sem eg forma fer, farsælist vel og lengi.

3. Eg befel mijna aumu Ond, og vesælañ Lijkama, og þurfanda lijf i þijna Hond, þeñañ Dag og hvern Tijma. Hegdun vit, Skin, og Hiartad kallt, Huxun Skilning og Siñi, sem Maal og Miñi, Ord og Giordir, og Aform allt, iñlæsi eg Tilsion þiñi.

4. Blessa þu Iñ, og Utgang miñ, og allt hvad eg skal viña, Vidmot og Hegdun sierhvert Siñ, Sess og Gang Foota miña, Idiu, Villa, Raad Asetning, allt hvad eg er og orka, til Vits og Verka, i Vefor geym mijn allt um̃ kring, og gior þa Truna sterka.

5. Hvad þier til Dyrdar eiñ Gud er, og til Velferdar miñar, fremkvæm þad allt i aumum mier, af Nægd Myskunar þiñar, Eñ ef i Dag þijn Bodord bryt, Breystleika mijnum vægdu, og Hegning hægdu, Hialp og Nard þiñi Fadir flijt, forþienta Reidi Lægdu.

6. Ein=

6. Einginn er Gud annar enn þu, og einginn Hialp-ari Manna, þvi bid eg þig i Naudsyn nu, Naad þij-na læt mig fanna, geym mijn fra allri Glæpa slood, gief mier þitt Ord eg læri, og Avort særi, fyrir Jesu blessada Blod, Bænheyr mig Fadir kiæ-ri, Amen.

Kvølld Psalmur med sama Ton.

Lof sie þier Gud fyrir lidinn Dag, og Luckusæla Stiornalla, þu hefur leydt minn Lijfsins hag, og lætid mier allt vel falla, þo hef eg blessud Bod-ord þijn, brotid i margann mæta, hvad eg nu jæta minstu alldrei a Illverk mijn, unn mier af Synd-um læta.

2. Nu er ad komid Nættar þel, nu vil eg Hvijlldir taka, O! Gud sem geymir Israel, yfir mier virdstu vaka, læt þu nu Verndar Vængin-inn, vandliga ad mier giæta, med Svefn-Roo sæta, veittu mier Heilla Hirdir minn, Hiukrunar Naa-kvæmd mæta.

3. Vertu nu minni Hvijlu hia, med Heilogum Eingla skara, Ovin driff þu alla fra, enn mig heilann bevara, Lijkamann lættu sofa sætt, enn Saalina i þier vaka, og Tilsion taka, Draumora, Ogn og illa Vætt, alldrei lættu mig saka.

4. Eg befala þier Drottinn dyr, Dag og Nætt Saalu mijna, breid þu yfir mig Herra hyr, heila-ga Blessann þijna, Lijf og Astvini, Eign og Bæ, utan og innan Gætta; og þa þier hætta, Gud minn eg þier i Geymslu fæ, gior þu hia oss ad nætta.

5. Eg legg nu saman Augu mijn, i Guds Nafni og Trausti, signi mig Heilla Hondin þijn, Hirdir miñ goodi og hrausti, Signdu Folkid og Signdu Hws, Signing þessi oss blijfi, og illt widrysi, Signingin þijn sæti Jesus, Signud yfir oss blijfi, Amen.

Morgun Psalmur

Med Ton. Guds Son kallar, komid.

Dagur burt tekur dima Naatt, Drottins Folk sparneitt vakna braadt, og heidra Gud þiñ Herra, Otelianlig oll Engla Hyrd, æn Aflaats syngur Gudi Dyrd, alls Skapara og þeirra.

2. Haniñ og allskyns Fugla Faung, Fagurt vegsama Gud med Saung, sem þa klædir og sedur, Himnar, Jordin og Hafid vijdt, Hartign og Lof Guds boda tijdt, þiona honum þar medur.

3. Ollum Heims Skiepnum er so vart, ein og sierhver med sini Art, skijrt gøfgar siñ Skapara, Pu mætust Skiepna Madur hver, Mælsku og Vits sem hefur Kior, varast Viliañ adspara.

4. Hugleid, ad Gud vid sialfañ sig, samlijkañ hefur skapad þig, þvi giör hañ þeckia kyñir, so hañ elskir af Hiarta hañ, hefier sem muñut orka kañ, Ast hañs og Fylgi fiñir.

5. Upp fra þvi Giof hañs Anda blautst, einiñ hañs Sonar Naudar naust, af Hiarta þackir honum, Velstilltur jafnan vak og bid, Vandga hañs Stiett med helgum Sid, sem hæfir hañs Lærisveinum.

6. Min-

6. Um Herrans Komu ecki veitst, ꜳsetta Stund hans eigi leitst, hann baud þvi þier ad vaka, J Sættmꜳla Guds þig sida ꜳtt, syng honum Lof af Hug og Mꜳtt, minnst hans Milldi ad þacka.

7. O! vor Fadir eilijfi Gud; eg þacka þijna hialp og Nꜳd, Velgiordir Vernd og Gꜳfu, sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu, Voda og Eymdum eydt, Lof sie þier ad eilijfu.

8. Fyrir Jesum sæta Sonin þin, sem med þier lofar hvert eit sinn, Einvgla Her allur saman, Hialp Herra, ad eg sem su Hird, syngie þier jafnan lof og Dyrd, nu og ann enda, Amen.

Kvølld Psalmur.

Med Ton: Væri nu Gud oss ecki hia.

Hef eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fadir ad vanda, yfir mig lysi Asian þijn, ei lꜳt mier Satan granda, þo Augun lykist aptur hier, Andann lꜳt vaka samt i þier, Ogn rek burt allra handa.

2. Eins sem Daudur a allann hꜳtt, eg ligg i Hvijlu minni, Hefur nu ecki Hondin Mꜳtt, nie Huguriñ veykur Sinni, eg veit ei hvert mier audnast ꜳ, aptur ad Morgne Lioſed sia, treysti eg þo Tilsion þinni.

3. Hiartad bid eg ad hrærir þu, sem heilogum, styrir Anda, Draumorum burtu dreyfrum snu, og Draugum allra Handa, Engill þinn drijfi ꜳ mier fra, Andskotann sem þar stundar a, grꜳdugur þijnum ad granda.

4. Bidiandi framar Blessan þijn, Blijdi Fadir

ir med Tæxrum, Somuleidis þu ſiæ til mijn, vid Satans forda Arum, hier ligg eg eins og læxtiñ Mañ, Lijfs Biorg eingva ſier veita kañ hladiñ med Synda Særum.

5. Umhyggiu Sorg og Angrid med, allt nu i burtu ſliotiſ, halla eg mier ſo hægt a Bed, hvijldar i Nadum nioti, þo ſijge hægur Svefn mig a, ſamt vaki Ondin Drottni hia, hañs alldrei Heidurin Prioti, Amen.

Morgun Pſalmur.

Ton: Allra Jeſu Endurlauſn.

GUdi ſie Lof ad Nottin diñi nu endud er, eñ Goodur Dagur gieſiñ mier.

2. Allra Dagaña añara hañ Upphaf er, af Sooluñi þvi ſitt Nafn ber.

3. A þeñañ Dag var fyrſta Lioosid funderad, Lioossins Fodur ſie Lof fyrir þad.

4. O! Lioosſins Fadir, hvernin kañ eg þacka þier, Anægianliga eins og ber.

5. Eg ſat i dimum Daudans Dal, eñ Drottiñ þu, i Lijfſins Lioos mig leiddir nu.

6. Myrkrañ Snoru verid hef eg vafiñ hart, eñ nu ſæ lijta Lioosid biart.

7. Uppruñin er nu Elſku Sool þijn yfir mier, O! Gud miñ Gud þad þacka eg þier.

8. O! Fadir Liooſſ, og Bruñur ſañur Byrtuñar, ſem Fognud allañ funderar.

9. Kom þu nu i Mitt Hiartans Hws, eg broopa a þig, Lijf þitt Gledie og lijſgi mig.

10. An þijn er Liooſid ecki neitt, og eckert Lijf, eingin Fegurd nie Andar hliif.

11. Begafa þu mig Lijfinu og Liooſi med, Endurnær ſo og gled mitt Gied.

12. O! goodi Herra, girnd mijns Hiarta, gief mier nu, mijn Sool, mitt Lios, og Lijf ert þu.

13. Sia mig i Dag miñ ſæti Gud, i ſañri Naad, añaſtu lijka allt mitt Raad.

14. Upp reñ þu i og yfir mier, a alla hlid, med Logandi Elſku lifandi Gud.

15. Tru mijna lœttu Lijfſins Geyſlum liooma ſnart, eins og Moyſis Andlit biart.

16. Gief þu i Dag mijn Gudrœkni ſo glooe ʒrein, Zeraphims Klædi ſkiært ſem ſkein.

17. Gief þu ad fagurt logi Truar Lampiñ miñ, og heitur æſtar Ellduriñ.

18. Lœttu og alldrei underganga i hia mier, þitt Naadar lioos ſem eilijft er.

19. O! Andiñ ſæti, Aſtar elldur eg bid þig, upp liooma þu nu i Dag mig.

20. Hættu Myrkri þu hrind i burt wr Hiarta mier, eñ Truar Liooſid tendra hier.

21. Reys þu mig upp wr Rœnglætiſins Neckiu nu, og Verkum Myrkra varna þu.

22. O! þu Drottiñ miñ Aſtar Krapta Elldur hlyr, Verm mitt Hiarta og vel þvi ſtyr.

23. Lijfgadu þad og leid mig ſvo wr Heimi hier, iñ i þad Lioos ſem eilijft er.

24. Par ſem Daguriñ alldrei framar endaſt ma, og ecki Soolin undir gaa.

25. Par

25. Par er soñ Gledi, Lijfid Lioos, og Liomi klaar, Dyrd og Sæla um̃ eilijf aar.

26. Eg mun þa skyna eins og Sool, og Einglarner, Eilijfur Gud þad gief þu mier.

Kvølld Psalmur.

Med sama Lag.

Snu þu nu aptur eñ til Hvijldar Ondin mijn, Noott er komin eñ Dagur dvijn.

2. Sæti Drottiñ þier syngur Lofgiørd Sal-in mijn, dim̃ verdi alldrei Dyrdin þijn.

3. Guddoms Hondin þijn hefur mier nu hlijft i Dag, og latid ganga allt i Hag.

4. Setid hef eg i Skugga þijnum Skialdborg mijn, og geingid fram̃ i geymslu þijn.

5. Vel hefur þu mig leidt i Dag, miñ Lijfsins Mwr, og stiornad Hættu allri twr.

6. Margt hefi eg þo Misbrotid a moti þier, eñ samt, hefur þu gott giort mier.

7. J Olucku ñi yfirgafstu alldrei mig, J Freist-ingunum fañ eg þig.

8. Hiavistin þijn var Hiukrun mijn i hverre Neyd, og Mattur miñ þa Megn-þrot leid.

9. O! þw Giæska, þu edla Naad, þu Elskan blijd, eilijft Lof sie þier allañ tijd.

10. Pad i Dag hef eg Naadar þiñar notid ad, mier hefur ekkert Mein grandad.

11. Eingin Plaga og Pijluslug nie Pwkans slægd, hefur mig Ræntañ Hugar hægd.

12. Þu hefur verid Skyla Skiol og Skiølldur miñ, Skuggi og Tialldbwd fierhvert siñ.

13. Þvi hefur eingin Olucka mier uñid Tion, og ecki Satan olmast Lion.

14. Samt hef eg þo svivirdeliga saurgad mig, og Margañ mœta Modgad þig.

15. O! Hiartans Fadir slæ þijns Sonar sœra Pijn, og fyrirgief mier Glæpi mijn.

16. A hañs Hlydni og Heilagleika horfdu nu, Ohlydni mijna aumka þu.

17. Medtak þu Drottiñ mijna Bæn og Muñ offrid, riett sem Ilmandi Reykelsid.

18. Eg skrijd og kvaka uppa Astar Armiñ þiñ, Fadma mig ad þier Fadir miñ.

19. Þrycktu mier hyrt a Hiarta þitt, til hiukunar, so eg med Fridi sofni þar.

20. Fadma þu mig med hyrum Astar ørmum þijn, eins og Brudgumi Brudi sijn.

21. Skreldist og undir skioolvæng þiñ, þvi skyl þu mier, sem Turtildwfan su einfølld er.

22. O! þu Saalnaña vijsi og trui Verndariñ, goodi Guds Barna Geymariñ.

23. Giæt þu mijn vel og grandvarliga nu i Nott, umkrijngi mig þijn Engla gnoott.

24. Abyggiu mijna alla legg eg uppa þig, uñmwri nu þijn Myskun mig.

25. Laat þu mig sofa hægañ Svefn og Hvijld i þier, Augu þijn vaki yfir mier.

26. Bevara Drottiñ Bæiñ, Kviñu, Born og Hiw, Færi og Grandi fra oss snw.

27. Uñ oss ad sofa vel og vært i Vingan þijn, og elsku þiñi sem alldrei dvijn.
28. Jñleid oss sijdan i þa Dyrd sem eilijf er, og Añstreimi framar alldrei sfier.
29. So vor Augu þig siaai þar þu Soolin klaar, Lofandi þig uñ eilijf aar. Amen.

Morgun Psalmur.

Med Ton: Endurlausnariñ vor Jesu Christ.

Gudi sie lof fyrir lioosid gladt, lidin med værd er þessi Naatt, eg vil upprijsa, og miñ Gud prijsa, Kyrieeleis.

2. Hvers verk ad eru Himiñ og Jord, Hier med er Lioos og diman giord, moot morgum voda, moñum til gooda, Kyrieeleis.

3. O! miñ heilagi Herra Gud, Hiartans Dag-Stiarna Sæl og glød, upp upp mijn Saala, uñ hana ad tala, Kyrieeleis.

4. So marga lofgiord sege eg þier, sem þu gafst Andar takid mier, uñ æfi mijna, og alla Blessan þijna, Kyrieeleis.

5. Eg bid þig nu audmiukliga, J-klæd mig Christnum Herskrwda, Send Sigur, Hreyste, Sigrariñ besti, Kyrieeleis.

6. Mijnum Misgiordum Gud miñ gleym, Gud miñ laat mig ei deya i þeim, mijn verk ad stunda, veit mier aan Synda, Kyrieeleis.

7. Forsorga þu mig Fadir sæll, fyrst eg er þiñ dyrkeypptur þræll, Saal og Lijf Sedier, Samvitskuna gledier, Kyrieeleis.

8. Laat mig so sem þu vera villt; verdi Naadar Heit uppfyllt, at mier og mijnum, med Krapte þijnum, Kyrieeleis.

9. Gief mier ad skinia ad endast at, æfidagar og Lijfsins Stiat, miñ Jesu goode, mier ollum raade, Kyrieeleis.

10. Eg fel mig og oll Guds Born, J Jesu Naadar skiool og vorn, i Himnarijki, hañ oss iñtake, Kyrieeleis.

11. Gudi Fodur og Syni sie, samt Helgum Anda verkandi, Heidur og æra, Hvyld fyrir væra, Kyrieeleis.

Morgun Psalmur.

Med Lag. Himna Roos, Leid og Lioos.

Dagur er, dyrka ber, Drottiñ Gud miñ, Noott er lidin; lof sie Gudi lioos skyn, Gledur eñ, marga Meñ, myrkra flootiñ, lyf og Saal, lijka Maal, lofi Drottiñ.

2. Fyrir þiñ Son, Sælu von, sie þier Hædst lof, mig þu Sparder, meinum varder, miñ Gud, mier gafst frid, lykn og lid, leid so Noottin, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi Drottiñ.

3. Mig hefur leidt, meinum eidt Miskunin þijn, hveria stundu, at heimsins grundu hier til, afvend þier, ei frá mier, ær afleigg þroottiñ, lijf og Saal, lijka Maal, lofe Drottiñ.

4. Eg bid þig añast mig, eñ i Dag nu, fyrir þañ Sæta, Saalar mæta, Son þiñ, veit mier

naad, vernd og raad, vægd og lidsiñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe Drottiñ.

5. Helgañ dug, Hreinañ Hug, Hiaa mier uppkveik, þier ad hlyda, lyka lijda laan dags, og þungañ med, þolugt gied, þreya hlydiñ, godañdag, gladañ hag, gefe oss Drottiñ.

6. Hvad eg hier forma fer, farsæleſt vel, wtgaang frañgaang Iñgang bleſſa æ miñ, og i Naad, allt mitt raad, añaſt hvert ſiñ, goodañ dag, gladañ hag, gef oss Drottiñ.

7. Eg fel þier, allt hvad mier, aadur gaffſtu, ſie þiñ dugur, mier maattugur, miñ Gud, bæte ſaa, beſt ſem maa, breiſkleika miñ, goodañ dag, gladañ hag gef oss Drottiñ.

8. Lyf og Ønd, efnen vond, eg nu þier fel, øllu Illu, voda og villu, ver mig, Soome og dyrd, ſie þier ſkyrd, Stiffellt Gud miñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe Drottiñ.

Morgun Pſalmur.

Med Ton: Oſſ maa Auma kalla.

Heidur og Haaleit æra, Heilogum Drottne ſie, ſem oſſ vañ endurnæra, med allſkins rooſeme, veitandi værd og Naader, veriandi Myrkra her, ad oſſ ſo giorla gaader, grandlauſer vokuum vier, Gud miñ oſſ geymer vel, Gud bleſſar Iſrael, Guds Born Gudi eg fel.

2. Hver kañ ad Hugſa og reikna, hvad margt eitt andartak, liuſur Drottiñ oſſ lykuar, og lætur Soſa med mak, eluæ ſo oñ aa medan, fyrir øllum

 ſem

sem treysta a hañ, þar til hañ hiaalpar hiedan, i Himneskoñ dyrdar rañ, Gud Miñ oss geime vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

3. Ei kañ eg wt ad skijra, alla þaa stooru nææd; sem Guds mins glæskan hyra, gruñlaus hefur mier tiaad, eg gledst i Gudi Mijnum, þeim goda lyffins bruñ, Saal mijn med Sætleik sijnum, syngi med Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geimer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

4. J Jesu Edla Nafne, eg byria þeñañ dag, blesse hañ øll miñ Efne, andar og Lijffins hag, fraa øllum illum Kyndum, adstod hans Hlijfe good, forde vid falle og Syndum, forlijke mig hans blod, Gud Drottiñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

5. Himiñ Haudur og geymar, heitt sem eiñen Kallt, og allt hvad þar iñe Sveimar, hond Drottins geime þad allt, einkum hans Edla Christne ædre og læare meñ, verndest vid voda og freistne, velsigne oss Eining þreñ, Gud Drottiñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

6. Lotning og Eilijf æra, ædstum Fodur sie, samt hans Syninum kiæra, sem er vor Frelsare, hier med Heilogum Anda, hiaalpe til Preñing Kiær, i fognudi lijffins lenda, liooss degi hroosium vær, Gud Drottiñ geime oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

Kvølld Psalmur, ur Donsku wtlagdur.

Sa liooss dagur lidiñ er, lijdur ad Nætur stund, O! Her-

O! Herra Jesu hiaa oss ver, hægañ gef þu oss blund, gledie oss Gud i Himnarijke.

2. Giæskan þijn allvel geimde oss, og good verndadi i dag, mykte i naad Mootlæti og Kross, miskun þyn sa vorn Hag, gledie oss Gud i Himnarijke.

3. Þar fyrir vier nu þackargiørd, þier færum Drottiñ stoor, heidre þig meñ Himiñ og Jørd, og Heilagur Engla Koor, gledie oss Gud i Himnarijke.

4. So margt brutum vier moote þier, megnum ei telia þad ord, hugreñingar, athafner, allt var Saarsfordiarsad, gledie oss Gud i Himnarijke.

5. Fyrirgef oss nu Fadir kiær, þad fromdum þier aa moot, med Anda þijnum oss endurnær, so ydran giorum og bot, gledie oss Gud i Himnarijke.

6. Adgiæt þu oss nu eñ i nott, med Engla skilldi þijn, ad sofna kyñum sætt og roott, sviptir fra allri Pijn, gledie oss Gud i Himnarijke.

7. u Þaa lijkameñ sefur lattu þo, lifa vorn Anda i þier, ætijd veit þu oss andlega Roo, fra illu vel geimer, gledie oss Gud i Himnarijke.

8. Myrkraña øllum meinum fraa, Myskun þijn oss Hlijfe, voldugi Jesu vert oss Hia, veit naad Sal og lijfi, gledie oss Gud i Himnarijke.

9. Ad Morgne aptur uppvek þu, oss aa hagkvæmri tijd, so af oss þaa i Sañi i tru, Singest þier losgiørd blijd, gledie oss Gud i Himnarijke.

10. Eñ þegar endast æfi tijd, og kemur vor Dauda Stund, veit oss Jesu hun verde ei strijd,

 vær

værañ gef. Sydasta blund, | gledie oss Gud i Himnarijke.

11. A enda Heimsins oss stert hiaa, Iñleid i dyrd med þier, lat oss Himneskañ fognud faa, og frid um̃ allar allder, gledie oss Gud i Himnarijke.

12. Lofgiord fodur og Syne sæt, sijfellt verde framen, heilagur Ande vor Huggun mæt, hliote prijs æ Amen, gledie oss Gud i himnarijke. Amen.

Eiñ Kvølld Psalmur.

Med Ton: Christur reis upp fra Daudum.

Dags voku er eñ nu ende, eñ nætur Svefn fyrir hende, allt Stundlegt hefur so um̃breyting, eñ eilijft lijfed Stadfesting, Kyrieeleison.

2. Eilijfe Einvallds Herra, eg vil þier þacker giora, fyrir Jesum sæta Soniñ þiñ, Saluhialpara og Hyrdir miñ, Kyrieeleison.

3. Þu hefur a þessum degi, þyrmt mier, eñ glatad eigi, añast so sem þitt einka barn, o! Gud hvad þu ert naadargiarn, Kyrieeleison.

4. Jeg vil þo Aumur jaata, jeg maa ei barn þitt heita, hautt fyrir þier i Himiniñ, hef eg þratt syndgast Fadir miñ, Kyrieeleison.

5. Þu gafst mier blessan þina, þaa naad hef eg Syndum launad, i Dag sem øll mijn æfi Kvølld, æ mijna þusund pynda skulld, Kyrieeleison.

6. Fadir o! Fadir naada, Fadir Sañleiks og daaða, fyrirgef øll myn afbrot leid, fyrir aarnan Jesu pijnu og deyd, Kyrieeleison.

7. Añars eg ei maa sofa, ellegar naadir hafa, hver

hver vill vænta sier værd og frid, vera o-sættur þo vid Gud, Kyrieeleiſon.

8. Gleim þu þvi glæpum mijnum, Gud miñ, eñ ſadme þijnum, vef þu uñ mig, ſo vil eg trauſt, vel ſoſa og hvijlaſt haſkalauſt, Kyrieeleiſon.

9. Saal æru ond og lijfid, og allt þad þu heſur mier giefid, gief eg i þijna giæſku vorn, Gud miñ vardveit þu oll þyn born, Kyrieeleiſon.

10. Eg fel i umſion þijna, alla ſam-Chriſtna mijna, Heilagi Heilagi Heilagi, Himins og Jardar ſtiornari, Kyrieeleiſon.

11. Meinum og myrkra velldi, miklu Satans ofbellde, og ollu illu oſſ frelſa fraa, fridar Engill þiñ ſie oſſ hiaa, Kyrieeleiſon.

12. O! Jeſu allrar milldi, oſkar mijn Saal og villdi, Himneſka roo og hvijlldir faa, heilagra þiña landi aa, Kyrieeleiſon.

13. Gud gefi oſſ goodar nætur, Gud hiaalpi oſſ vel aa fætur, J Nafni fodurs og Sonar, og anda Guddoms Haatignar, Kyrieeleiſon.

Eiñ Fagur Pſalmur.

Uñ þa nyu Jeruſalem.

Nijs upp Drottni dyrd, ſyng þu Saala mijn, eins og ſu goda, Edla Hirdin þar ſkyn, vert ſnor til Strags, nu haſi ad loſa med þiñi tru, þviad af honum, þiggur allt þu, kom ſlijtt u þier, og tefdu ecki vid, þu aatt ad loſa med utvoldum Gud, athuga grandt ad, ſo þu giorer vel þad, þa muntu bwa, i Jeruſalem Stad.

2. Lijt a Lijssins Høll, klaara Kongsens borg, þar hversur þijn øll, Eymd, Armædan og Sorg, þar þurkar vor klaar, Sol riettlætis augna taar, eiñ dagur er þar sem þusund full aar, fagnadar gnægd øll, alldrei þrijtur þar, reñandi Vatns føll, og straumar vellistar, Guds gaasan god vijst, galla-laus og vellyst, er oss þar ætlud, æ þar Kiæmum sem fyrst.

3. Su borg hæ og hrein, af heilagleika full, er sett med allskyns, Edla Steina og Gull, wtvaldra er skiol, Emanuel þeirra Sool, þar hefur hañ siñ Herra sætis Haastol, heñar mwrveggs hæd, hvad mæ jafnast vid, hafandi tolf Stæd, Port og olæst hlid, þriu i hverri att, Englar syngia þar hatt, Gloria Gudi, sem gaf oss frid og baud sætt.

4. Stor aastædan hrein, sterckust dyr og god, tolf undirstødu Edlasteinum æ stød, Guds Postula Nøfn, æ voru þar grafen Jøfn, ferkøntud er borgen barna Guds Høfn, gull-Kvarda mælt med, morckud Hæ sem breid, vel mællt æ hvern veg, tolf þusundfull skeid, Strætin med gott gull, grunddvøllud og sett øll, eingin o-prydi, er i þeirre Kongs Høll.

5. Þar kemst alldrei iñ, ængur hrigd nie Sott, eigi diña medur ootta siñ og ei noott, ei daudi ei Synd, og ecki nockur Sorgleg mynd, ei er natturen þar eins og hier blind, hvad sierhver oskar, þar sær hañ þad allt, eingvum er ofheitt, eingvum helldur ofkallt, eingiñ er hlioodur, eingiñ Saar nie moodur gefi oss þa vist, Gud vor Fadir goodur.

6. Jesu

6. Jesu Sonur Guds, sie þier dyrd og lof, þu sem oss afladir þessa auds i ꝍstgiøf, og frelsar oss fra, ollu þvi oss skada maa, þier syngium vier eijnlijst Haleluja, þu hefur allt valld, a himnum og hier, Lotuingar gott gialld, greidi aller þier, eg bijd hier um stund, Jñanskams sꝍ þiñ fund, Saal, Æru Eign Lijf, i þijna eg fel Hond.

Psalmur Davids 114.

Med sijnum Ton.

Þa Jsrael for af Ægypto, og Hws Jacobs sig i burtu bio, fra añarligum þiodum, siñ Helgedom Juda sialfur bar, sijn magt og stiorn hiaa Jsrael var, under Himninum vijdum, flydi ur Stad þꝍr saa þad Sioor, so og Jordan til baka foor, Biorgin i þeirra Burtuferd, brugdu a leik sem sauda hiord, Holar aller og Hæder þaa, Hoppudu upp sem Lomben smaa, Haleluja, Haleluja.

2. Hvad var þier Sioor, ad þu hliopst a stad, hvi snerir þu Jordan þier vid þad, þo Jsrael ad kiæmi? Fioll brugdust vid eins og elldra fie, og Hædir sem Lomb af fognude, hver eru hier til dæmi? fyrir þeim Herra eilijfum, Jacobs Gudi almattugum, oll Jordin skalf og bifadest braadt, breitti hañ um med sijnum matt, Hellu i votnin vijd sem Siaa, og i Vatns bruña steinum braa, Haleluja, Haleluja.

3. Ei oss, ei oss, Herra Heidur gief, helldur þijnu Nafni Dyrd og Lof, fyrir Tru og Giæsku þijna, hvar fyrir skal spyria Heidin þiod, hvar er nu ydar volldugi Gud, ꝍmæli þau oss pijna, vor Herra Gud a Himnum er, hañ giorer allt hvad lijkar sier,

sier, God þeirra giordi maña Hond, af Gulli og Silfri fagra Mynd, Muñ hafa þau þo mællt ei sa, med opnum augum eckert siaa, Haleluja, Haleluja.

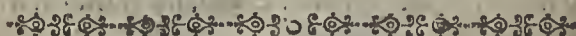
4. Eyru hafa, eñ eingva heirn, Ilm keña þau sier i Nosum neirn, ei þreifa þeirra heydur, særa kuña þau ei fætur siaalfs, ser eingiñ rødd upp uñ þeirra Haals, ad ollu onyt stendur, þeirra Smidir eru þvijlijkir, og þeir sem aa þau treista hier, eñ Arons Hws og Israel, og þeir sem Drottiñ ottast vel, vorn Gud alleina Vona aa, Vorn og skiolldur er Herra saa, Haleluja Haleluja.

5. Miñist vor jafnañ Gud milldasti, og Miskunar blessan eilijfri, virdest til vor ad snua, su blessan hans yfir Israel, og Hwsi Arons halldist vel ollum þeim aa hañ trua, yfir þeim sem Gud ottast nu, ollum sie jafnan blessan su, Undir moñum og ædri med, yfir þad sem hier til er skied, bædi ydur og Børnin smaa, blessun meire Gud laate faa, Haleluja, Haleluja.

6. Blessad hefur ydur Herra Gud, sem Himiñ skoop og Jordu med, og allt hvad er þar iñi, Himiñ allaveaa Herrans er, hañ gaf Jordina, og hvad hun ber, i valld ollu Mañkyni, Drottni syngia ei dyrd nie lof, daudir og þeir sem fara i grøf, helldur vier sem Gud gefur lijf, goda nææd og millda Hlijf, Heidur skulum þier Herra tiaa, hier nu og ætijd hiedañ i fraa Haleluja Haleluja.

7. Himneskum Fodur lof heidur sie, hans Stiorn ein upphelldur Skiepnuñ: aa Himni og aa Jordu,

du, og hans Syne sem aa allañ hatt, er jafn hônum i dyrd vitsku og maatt, sætta vid Gud oss giordi, og helgum Anda Hüggara, sem sañleik kiendi alleina, þañ retta veg oss Synir saa, sañañ Gud lætur kalla aa, Hædst dyrd sem i upphafe var, eins sie uñ alldir eilijfar, Haleluja Haleluja.

Benedicite.

Psalmur fyrir Maaltijd.

Med sijnum Ton.

Fadir a Himna Hæd, hver fyrir Jesu næd, Elsku þijna oss vottar, Ønd og Lijkama mettar.

2. Hvad uñ Lopt Votn og Jord, lifir og hefur Ferd, Forsorgar og framfærir, fiølgar Klædir og nærir.

3. Blessar øll Biornin þijn, burt tekur Synd og Pijn, Fædir þeim Fædu hreina, fyrir þiñ Son alleina.

4. Til Lofs og Dyrdar hier, Lijka sem Christnum ber, þiggium i Dag Packlætir, þitt Laan sem oss veitir.

5. Laat oss i Hreinum hug, hallda oss vid þiñ veg, so med Samvitsku godre, sediunst af voru Fodri.

6. Veit oss þad verdi fyllt, sem vottar Paall oss skylldt, Gleymum ei þijnu Ordi, yfer voru Bordi.

7. Laat oss ei lijkiast þeim, Lyd sem stundadi Heim,

Heim, Hverium þu hlijfdir eigi, Hvad Skrift af þeim segir.

8. Medan mettudu sig, mintust þeir sijst a þig, Giordu sier Heidna Gledi, Grim̃ fiell yfir þa Reidi.

9. Hialp oss nu Herra kiær, svo Heidur þin̄ efl- um vær, Fyrir Frelsaran̄ Christum, Fadir vier a þig treystum.

Gratias.

Lofsaungur Eptir Maaltijd.

Med Lag, Milldi Jesu sem Man̄dom.

Gud vor Fadir þier þockum vier, fyrir þin̄ Son Christ vorn Herra, Milldi þijna sem marg- folld er, med hverri virdist ad næra, allar Skiepnur sem eru med Ønd, oss hefur sadt þijn millda Hond, Lof sie þier Dyrd og æra.

2. Herra sem Mettad hefur nu, Holld vort sem endast hlijtur, Saal vora ein̄in sedier þu, sem alldrei deyr nie þrijtur, Ord þitt er hen̄ar Afl og Megn, þar til þu verdur hen̄ar Egn, Navistar med þier nytur.

3. Himna Fødur a hverri Tijd, heidrum um̃ Christindomin̄, sem oss kvittadi Syndir vid, su Naad af Tru er komen, Fyrir han̄s Son Jesum Herra vorn, Hver med sier liet oss verda Børn, ætijd lofum þig, Amen.

En̄ ein Þackargiørd eptir Maaltijd.

Med sijnum Ton.

Heidrum vier Gud af Hug og Saal, hañs Lof vor Tunga syngia skal, Ad sijna Giæsku syn-di liost, Saddi oss vel med Dryck og Kost, Sa ollu Holldi Fædu fær, fædt hefur oss nu Drottiñ kiær, þad allt hañs Milldi þockum vær.

2. Pockum honum nu Pionar hañs, þad er oss ollum skyllt til sañs, Jaarum ad oss elskadi hañ, af Naad siñi skapadi Mañ, med Hwd og Holldi Bloodi og Bein, bygd er vegleguft Skiepna ein, og sijdan giefin Saalin hrein.

3. Pa Madur Lijf i fyrstu fær, Fæda Heilnæm er honum nær, J Lijfi siñar Modur maa Madu iñ siña Næring þa, Po Barnkynd su sie ung og aum, ei hefur Skort a Gaarsum heim, fram til þess hun fædist i Heim.

4. Gud hefur Verolld vel tilreidt, vanta lætur ei a Næring neitt, Fiollin og Dali Friofgar hañ, Fienadiñ Gras ei vanta kañ, Vex wr Jorduñi Vijn og Braud, veitir þad hvert aar milldur Gud, og hialpar so af Hungurs Naud.

5. Fiska veita oss Votn og Sioor, verdur af þessu Maaltijd vor Eggiñ og Fugla eignust vier, oss til Atviñu skapad er, Naut, Geitur, Svijn og Sauda Fie, sialfur Gud lætur oss i tie, so ad vor Næring noglig sie.

6. Pockum honum og þiggium nu, þad hañ giefi oss saña Tru, Ad hofum stijkt i Hiarta riett, hallda Bod hañs i vorri Stiett, Svo jafnan oll hañs Heilog Hiord, heidri hañs Blessada Nafn a Jord, þad skal vor allra Packargiord.

Loffsaungur eptir Maultijd, wr Donsku wtlagdur, af Sr. Stefani Olaf. S.

Ton, Heill Helgra Maña.

Pock sie þier, God giørd, Gud vor Fadir kiæri, sem Soolar Her, Haf Jord, hefur skapt og nærir, og lætur hier, vorn Verd, verda þad sig bærir, sem hitt er, ei hrærir.

2. Jesu Leid, Lijfgiørn, Lof þier skulum giallda, ad Synda Neyd, vor vorn, vanst og Helid kallda, þiñ beyskur Deyd, Blood-tiørn, Beniar, Kvøl margfallda, þvi vard ad vallda.

3. Helgur haar, Hyr kiær, hædsta Drottins Andi, sijd og ær, oss nær, þijn Æra og Virding standi, ad oss klaar, Christs fær, Kyñing hier i Landi, so hañs Virding vandi.

4. O! þu heid-re har, heilog Preñing eina, oss lijfs um Skeid, al ær, Ordi þijnu hreina, Saal er kveid, synd þa, sier ei Glotun neina, þo margt megum reina.

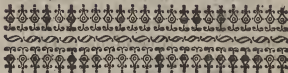
5. Sie vor tvist, Saal fyrst, fodd af þijnu Ordi, af Helgre lyst, hænist, ad Himna slijku Bordi, til Dauda ydst, oss vijst, moot aumu Saalar mordi, sa Falli fordi.

6. Þessa Molld, Mañs holld, Metti Daglig Fæda, Hungrin kolld, hørd Olld, hvers Porsti Mæda, þier lwkist Giølld, ferfolld, fagra Tignar kvæda, og haa Gosaun Giæda.

7. Æra þijn, Ond mijn, a þad syngi tamen, Neydin ovijn, Naad skijn, nu og alltijd framen,

þad

þad Aſtar Vijn, æ hrijn, a oſſ, þier Dyrd ſie ſamen, um̃ alldir, Amen.

Siøundi Partur þeſſarar Pſalma Bookar, hefur in̄e ad halda huggunar Pſalma og Bæner, af Daudanum, Uppriſun̄e, eſſta Dege, og þvi eilijfa Lijfi.

Media vita, Med ſijnum Ton.

Midt i Lijfi erum vier, um̃vafdir med Dauda, Hvert leitum ſo fin̄um hier, Hialp vid þeſſum Voda, til þijn Drottin̄ alleina, Illgiørda vorra idrunſt nu, er þvi vallda ad reideſt þu, Heilage Herra Gud, Heilage ſtyrkve Gud, Heilage Lijknſame Lauſnare, þu æfenlege Gud; Laat oſſ eige falla, i þa grim̃u Daudans Neyd, Kyrieeleiſon.

2. Midt i Dauda ad oſſ ſlær, Ogn af Vijtis Kvolum, hver þeim af oſſ hrunded fær, Hialp þu oſſ vier folum, Þad ert þu Drottin̄ alleina, Mæder Hiartans Myſkun þijn, Man̄kyns kvol og Synda pijn, Heilage Herra Gud, Heilage ſtyrkve Gud, Heilage lijknſame Lauſnare, þu æfenlege Gud,

Laat oss ei ofbiooda, Ogn af Vijtis grimre Glood, Kyrieeleison.

3. Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiørder oss reita, Hvar saum vier heim hialp i giegn, hver kan oss Lid ad veita? Pad ert þu Drottiñ alleina, þvi Bloodid þitt O Christe kiær, kvittad allar Synder fær. Heilage Herra Gud, Heilage styrkve Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, þu æsenlege Gud, hialp oss þa Heim vid skilium, ad hallda rietta Truar Slood, Kyrieeleison.

Bænar Psalmur um godañ Afgang af þessum Heimi. Med sijnum Ton.

Miñ Herra Jesu Madur og Gud, sem Mædu, Pijnu, Spott og Deyd, fyrer mig þolder og Krossens Kvol, og kvittader mig vid eilijst Bol.

2. Fyrir Kvol þijna bid eg nu, mier aumum ad Hialper þu, nær Daudans kiemur hijn strijda Stund, storlega grim a alla lund.

3. Nær Augun missa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tion, Tungan ei lengur mæla ma, mitt Hiarta tekur ad brotna þa.

4. Nær allur miñ Maattur eydest so, eingiñ Madur mier hialpa ma, O Herra Jesu þijn Hiavist blijd, Hugge mig þa i Daudans tijd.

5. Leid mig af þessum Eymdar Dal, og stytta mijna Daudans Kvol, Andskotans Reidi frelsa mig fra, fyrir þiñ Anda og vertu mier hia.

6. Eñ þegar skiliast Lijf og Ønd, O Gud tak

hana þier i Hond, Hvijld Holldi af þier eg þiggia vil, þar til Doms Dagur tekur til.

7. Glada Upprisu giefdu mier, geym mijn þa Dagur Domsins er, mijnar Syndir ei minstu aa, milldur glef mier Lijf eilijft þa.

8. Lijka sem fyrr mier Lofadir þu, legg eg a Ord þijn mijna Tru, Sañliga, Sañliga segi eg þier, sa mijn Ord helldur og treystir mier.

9. Ogn Daudans reynir eingva hañ, Eilijfañ Dauda ei smacka kañ, Lijkamligt Andlaat eitt sijñ sær, vid Andar Dauda ei verdur var.

10. Vil eg nu med volldugri Hond, viist skilia hañ vid Daudans Bond, Arf mijns Rijkis skal eignast sa, æfinliga mier sialfum hia.

11. Og lifa i Sælu og sõñum Frid, Sæmd þa veit þu oss milldur Gud, Allar Syndir oss forlaat þu, ad Pijnmodir vier bijdum nu.

12. Med hreiñi Ast og traustri Tru, til þess ad kiemur Stundin su, og fengium þiña Orda giætt, allt þangad til vier sofnum sætt, Amen.

Añar HiartnæmurBænarPsalmur um goda Framsor. Med sijnum Ton.

Þa liñir þesse Lijkams visst, og leidir þu mig fra Heimi, Hiastod veittu mier Herra Christ, Hialp þijn alldrei mier gleymi, J Skilnad mijna aumu Ønd, eg gief og sel i þijna Hond, ad medtakir og geymir.

2. Mig pijna jafnan Sekt og Synd, Samvitskuñi fast aamæla, þær eru fleiri Siafar Sand,

 samt

samt skal eg um̃ Hialp ei vijla, þvi Dreiriñ raudi og Daudi þiñ, Drottiñ JEsu, Frelsari miñ, er mijn Lijfgiøf og Sæla.

3. Eg er þiñ egiñ Limur eiñ, af þvi sæ eg Huggun góoda, alldrei slijtur mig af þier neiñ, i Angist og Daudans Voda, eñ þo eg deye er eg med þier, Eilijfañ Føgnud sanstu mier, Drottiñ med þijnum Dauda.

4. Eins sem af Dauda uppreist þu, i Grøf mun eg ei blijfa, Himnafor þijn er Huggun trw, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, Hiedan fer eg med Føgnudi, full-vijs hia þier miñ Lausnari, ætijd þu lætur mig lifa.

5. Þegar Helias hafdi endt, Hlaup sitt med krapta giørdum, Gud hefur hønum Hesta sendt, hverier Elldlegir urdu, Og Vagn lijkañ sem Loga ad sia, lifandi Spaamañ hofst þar a, upp til Himna af Jordu.

6. Hans Holld og Ønd umgiefin var, Elldlegum Loga klaarum, Su Mynd er oss til Huggunar, Eptir Lijfid vier førum, i Himnavist med Holld og Saal, þa Herrañ aptur koma skal, med Dyrd og Mætte stoorum.

7. Hia Christ a Fialli Helias var, i Heidri ofdaudlegum, Lære sveinar hañ saau þar, so eflaust trua megum, Eilijft lijf sie i ødrum Heim, Elias lifir i Føgnud þeim, þa Dyrd vier þiggia egum.

8. Fyrir efsta Dag er þess von, a Jord Elias komi, berlega ollum bioda mun, bwist vid Christi Domi, Merkelegi Guds Madur sa, mieg gløgt

Slegt liet sig nu heyra og siar, skamt mun eptir af Heimi.

9. Karl þañ sem orti Kvædi-þad, krenkti miøg Heilsan veyka, so hvergi fieck sig fært wr stad, Fætur hafdi omiuka, Hañ bad styniandi opt af Neyd, i Hviild til Helias iñleid, Herra þñ Hermañ siuka.

Bæna Psalmur i allskyns Neyd og Motgangi. Ton. Fadir vor sem a Himn.

Miñ sæti Jesu sañi Gud; sia mig nu hier i efstu Neyd, eins sem þa fyrr eg gletiñ var, og i Lijfi mig Modir bar; Eiñ varstu Gud mijn oflug Hlijf, og alla stund mitt Lios og Lijf.

2. Pa mig i fyrstu Moodur bar, i mestu Hrygd og Kvolum var, af Lijfi Heñar leyster mig, Lijknsami Gud þvi bid eg þig, nu stydie mig þijn Hialpar Hond, sem hefur þu giort a þeirri stund.

3. Miñ Gud ertu fra fyrsta Dag, Fæding mijn var med Eymdar lag, þa var eg lagdur hier i Skaut, þegar eg skijrn i Fyrstu hlaut, Pa Miolk veittu mier Moodur Briost, mig huggadir, og hia mier stodst.

4. Pa Alnar haar eg ordiñ er, eingva Biørg veitti eg sialfum mier, Upphelldi, Heill og Hialpin mijn, Herra Jesu var Myskun þijn, J Kvol miñi þvi kalla eg nu, Christe a þig med hug og Tru.

5. Sem veittir fyrstu Fæding Lid, Fulltijng þitt halldi mier adra vid, Skijrnar Fæding fullenda nu, Fyrir Kross og Dauda verdur su, J þeirri Fæ-

 ding

ding þiaʃt eg hier, þreyr Holld og Ønd mijn epter þier.

Ad ʃyngia yfir Greptran Framlideña.

Nu lææium oʃʃ Lijkamañ grafa, og eingvañ Efa a þvi hafa, a Efsta Degi upprijs hañ, i Dyrd sem alldrei bregdaʃt kañ.

2. Holldid er Jord, og af Jordu, ad Jordu eiñin aptur verdur, Pad rijs af Jordu Efalauʃt, þa upp kiemur Guds Lwdurs Rauʃt.

3. J Guds Rijki Øndin lifir, eilijf Myʃkun heñi hlijfir, Fyrir Chriʃtum hans kiæra Son, kvitt vid Syndir og Daudans von.

4. Hans Motlæte Hrygd og Mæda, hefur nu øll Ending gooda, Ok Chriʃts um ʃijna Æfi droo, Er nu Framlidiñ eñ lifir þo.

5. Eilijfañ Frid Øndin hefur, allt til Doms Dags Holldid ʃefur, Gud þa af Jordu uppvekur þad, Odaudlegt heillt og forklaarad.

6. Lweñ ʃkildiʃt hañ vid Heimiñ, i Himna Sælu er nu komiñ, Par lifir hañ hia Lambʃins Stool, Liomar ætijd sem ʃkiæra Sool.

7. Sofi hañ nu hier i Fridi, heim vier gaungum fra þeʃʃu Leidi, Sem beʃt jafnan ʃig ʃidi hver, ʃo vitiar Daudiñ lijka vor.

8. Par til hialp oʃʃ Herra Chriʃte, hver med ʃijnu Bloodi oʃʃ leyʃti, fra Dioʃli, Pijnu, Dauda og Heim, Dyrd, Heidur, Lof ʃie Kongi þeim.

Bænar Psalmur, ad vier mættum a Daudañ ætijd miñast, af þeim 39. og 90. Psalme wtdregiñ.

Uñ Daudañ gleß þu Drottiñ mier, eg daglega þuxa meigi, Og ad mijn Æfi a enda fer, eg vijst þvi gleymi eigi, Upplys mitt Hiarta Herra miñ, ad hrædast kyñi eg Domiñ þiñ, og ottast a hverium Degi.

2. Eins er mijn Æfi og Þverhond breid, allskyns hladin med Sorgum, lijtils verdt er mitt Lijfsins skeid, under lagt Eymdum morgum, Fallvallt og miog forgengeligt, fanytt og þar med hiegomligt, eins sem Draumur og Skuggi.

3. Vort Lijfsins Blom er Sorg og Strit, og so sem Grasid Vallar, Lijka sem Ræda lijdur wt, eda lesnar Sogur sniallar, sem Fuglar fliugum i burtu vier, fliott eins og þa straumur fer, GUD Meñ so i burtu kallar.

4. Þott margir Meñ i Heimi hier, hiegomliga sig mæde, til elnskis giora þeir allt þad sier, fyrir Aud og Rijkdoms Giædi, og vita ei hver þad hliota skal, Herra kieñ mier mitt Dagatal, so ad eg Huggun nædi.

5. O! Gud þu ert mijn Adstod best, og þig miñ Andi treystir, mijn er su Bon og Þorfin mest, mig fra Andskota leysir, frels mig fra dapri Daudans pijn, Drottiñ vardveit þu Saalu mijn, og til Lijfs mig uppreisir.

Marggreifa Albrechts Vijsa og Symbolum. Med Lag. Natturan oll og Edle.

Verdeœtlijo hvad vill miñ Gud, Vilie hans er jafnan hid besta, Vijs er þeim jafnan Vernd og stod, vid hañ sem sijna Tru festa, hañ hialpar trur, Eymd allri wr, og agar Verolld med mœxta, þañ a honum traust, hefur efalaust, ei vill nie kañ forlœta.

2. Herra Gud Traust og Heill mijn er, Hialp Von, Lijf, eilijf Sæla, Hvad sem hañ vill þad verde mier, vil eg þvi ei mot mæla, hans Milldi klar, mijn Hofud hàr, hefur oll talid œn efa, uñ Nott og Dag, miñ hvrar hag, Hialp nogle-ga vill mier giefa.

3. Þar fyrir auma Verolld vid, vil eg fwsliga skilia, Til mijns Drottins, i fullañ Frid, fara eptir hans Vilia, Fel mijna Ond, J Fodur-sins Hond, J frañfor og sijdasta Voda, Gud eilijfi, mier yfir stie, Andskota, Synd, Vijti, Dauda.

4. Þvi sie Dyrd, Heidur Pock og Lof, þier Fadir allrar Milldi, hver oss kiærasta Son siñ gaf, Synd Heims sa bæta skylldi, Af hañ þeim blood, o! mañlig Piood, œtt þier slijkt vel hug festa, þvi hvra tijdt, og þacka blijdt, þa Nœd og Mykun mesta.

Huggaunar Psalmur i Daudans Tijd.

Med Lag. Gud Myskuni nu ollum öss.

Lifandi Drottiñ lijkna mier, lat mig Nœd þij-na fiña, Af þvi mitt Traust er allt a þier, Eymdaña giœttu miña, Syndir giora mier for-gar

gar mood, Saalin er tvist af Angri, Frelsa þu mig fyrir þitt Blood, Fyrna af Pijnu laangri, So liñi Strijdu strangri.

2. Eg berst vid Daudans bitra Maatt, braatt verd nu hiedan hallda, Heimiñ forlaata blijt eg braatt, Helid mig sækir kallda, Lijkamiñ veykur og lasiñ er, Lijfs Krapt tekur ad þriota, Saalin af Bwknum flyia fer, Fiñst þvi ei neitt til Bota, Laat mig Naad fiña fliota.

3. Eins gengur mier i Eymdum mijn, og þvi Barni er fædist, Hormulegri i Hrygd og pijn, Horku þreyngingum mædist, hafandi hverki maatt nie megn, miuka hialp sier ad veita, utan Lioosmoodir liuf og giegn, Lundblijd med Astsemd heita, Lidsemdar giori ad leita.

4. Af þvi kom Gud miñ Elsku kiær, uppa þig nu eg væli, og hingad þijnar Hendur hrær, Herrañ miñ Jesu sæli, Fyrir þitt rauda Fossad Blood, Fordum sem wt af dundi, Uñ Trie þijns Kross þa tijgid Flod, Tafarlaust nidur hrundi, ad mier þijn Elska grundi.

5. Vid miñi Saal þiju Hialpar Hond, hyt sem Liosmodir taki, þa verdur Lijkamañ vldskild ønd, vijst so ei uppa saki, J varmri Laug þijns Lijfsins Blods, laat hana hreinsan faanga so helptar Pijnu Heliar Mods, hun kuñi alldrei faanga, uñ alla Eilijfd laanga.

Huggunar Psalmur, med Hymna Lag.

Lambid Guds og Lausnariñ, Lijfs og Daudur er

leg

eg þiñ, Med þier Arf lꝏt eignast mig Par allir helgir gledia sig.

2. Skylldi eg ecki eignast Lijf, eilijflegt og fordast Kijf, Hvar væri Daudi helgur þiñ, og hellst Blodrijki Bardagiñ.

3. Hvar til var þitt Helga Holld, hulid og grafid nidur i Folld, ef ad þiñ Daudi ecki mier, eilijft giæfi Lijf hia þier?

4. O Jesu vid mig vertu hvl, vist og trwr eg til þijn fly; Yfirgief þu alldrei þañ, sem Unda Blood þitt hreinsa vañ.

5. J Fridi lꝏt mig sofna sætt, so vid øngvu verdi hætt, Andliti blijdu og Augum þijn, æsinliga þu sia til mijn.

6. Frelsari miñ af Faare og Neyd, Fyrir þiñ bid eg sarrañ Deyd, Lꝏt mig Oskum ollum nꝏ, og æfiñliga þier Lofgiord tiꝏ.

Huggunar Psalmur.

Med Lag. Mꝏ eg Olucku ei moti sia.

Gladur nu deya vil eg vijst, vid Dauda sijst, megna eg mier ad hlijfa, fordiorfun eingva eg fiña mꝏ, þo falli fra, Mijn Saal hia Gudi mun blijfa, þvi Þion er eg þiñ, þu Herra miñ, ætijd hia þier, eflaust eg er, Ei kañ mig fra þier hrijfa.

2. So lengi sem hier Lijfid dreg, læra vil eg, Gudleaa i Drottni deya, og bwast til med þestre Lyst, Blijdañ um Christ, fast Truar Fadm ad beya, mitt ædst Traust er hañ, Ond leysa vañ, fyrir siñ Deyd, og frelste af Neyd, Gladur þvi vil eg þreya.

3. Af Naad hefur Gud mier veitt og skeinkt, a Kross uppheingt, Jesum Christ Son sin̄ kiæra, sa fyrir mig lide saraū Deyd, ad svipta Neyd, sie honum þvi Sæmd og Æra, og þvilijka Naad, hefur Gud mier tiaad, þa kraunku Ønd mijn, kalladi til sijn, i eilijst Lijf in̄ ad fœra.

4. Gief mier nu Drottin̄ Giæsku or, glada Burtfør, fyrir Jesu dyrstan̄ Dauda, ad lifi og deye eg i þier, Ønd min̄e og mier, Boot veit fyrir Blood hans rauda, Min̄ Jesu Christ, mig hefur leyst, i þijna Hond, eg fel mijna ønd, Sofna eg so aan Nauda.

Bænar Psalmur i Daudans Tijd, eptir Pyskun̄i. Med Hymna Lag.

JEsu mijn Hialp og Huggun greid, Holld þitt a Krossi Pijnu leid, fyrir þitt Blood og þeyskan̄ Deyd, biarga þu mier fra allri neyd.

2. Þeink ei a mijnar Misgiørder, þo margar og stoorar sie fyrir þier, helldur Naad þijna, hun sem mier, Huggun og einka traustid er.

3. Viss er eg Gud um̄ Vilia þin̄, villt þu mig ecki wtrekin̄, Ord þitt bodar mier Saūleik sin̄ sbljkar þad alldrei Trunad min̄.

4. Þvi fær mitt Hiarta Frid i þier, Fognud skal ei wr Brioste mier, Hel', Kvøl nie Diøfull hafa med sier, Happ og Sigur min̄ Daudin̄ er.

5. Hier þegar skiliast Holld og Ønd, hialpa mier Gud a þeirri stund, styttu mier Sott og Sorgar Bønd, Saal mijna tak i þijna hønd.

6. J

6. J Heims lok oſſ villt aptur ſiaa, eflauſt og leggia Domiñ aa, O Jeſu laat mig ecki þa, Augliti þijnu rekaſt fra.

7. Stoorliga gledſt eg Gud i þier, fyrir gott þad allt þu veittir mier, Hiarta mitt æ þig heidri hier, halldiſt þad medan Eilijfd er.

Andlaats bæn, ort af S. Sig. J. S.

Ton. Fader vor sem a Himnum ert.

O! Jeſu, Jeſu, Jeſu miñ, Jeſu mitt Lijf og Hertogiñ, Ondin mijn kvakar eptir þier, Oløg Daudans þvi formerker, yfergief þu mig ei vid þad, þo Andiñ og Holldid ſkilieſt ad.

2. Señ reñur Glaſid Ara af, ea ſtend vid Daudans rauda Haf, Vantsflodid Beliar uñum ad, alldrei veit nær mig ſvelger þad, ogna Bylgiur ſem ofra ſier, o Jeſu laat ei dreckia mier.

3. Kom þu nu med þiñ Kroſſins Staf, klappande uppa Dauda haf, laattu mig þurrañ farveg ſaa, og Fødurlandi klacklauſt naa, Bleſſade Daudans Bane þu, Burtfor gief mier ſaaluga nu.

4. J þeñañ diupa Daudans Hyl, Drottiñ þig med mier taka vil, leid þu mig Haaſka øllum wr, einka Hop mitt og Verndar Mwr, ſyndu mier Bygd og Bæiñ þiñ, i Bleſſud Hybyli leid mig iñ.

5. Myſkunar þiñar Skuggi ſkiott, ſkyli nu miñi Synda Gnott, fyrir þiñ Dauda ſleig þeim iñ, i Forþienuſtu Hyliñ þiñ, Rœda Bloo-

did

did wr Benium þijn, Blædi wt yfir Illverk mijn.

6. Allsheriar Gud eg þacka þier, þegid laan allt sem veittir mier, mig og opt hefe eg þad misbrukad, minstu nu ecki Gud a þad, fyrir Brot øll og Breyskleik miñ, Borgun er Jesus Sonur þiñ.

7. Jeg vil nu fegiñ fara til þijn, og sa þier aptur Saalu mijn, leid þu hana uñ Liosfins Hlid, i lifandi Moña Bindinid, O! þaug æskeleg Umskipte, ad sia þig þar i Dyrdeñe.

8. Skapari miñ þier skila eg nu, Skiepnu þeirri sem giordir þu, O Jesu tak þu eins ad þier, og añast þañ þu Frid-keypter, heilagi Andi haf gæt a, Helgudum þijn i Skijrnar sa.

9. Velkomiñ Daudi, velkomiñ, vijsa þu mier a Bwstad miñ, laattu upp Dyrnar Lijssins þa laangar mig til þar iñ ad naa, þu goode Giestur giordu þad, Gud sem hefur þier befalad.

10. Andvarp mitt Drottiñ aalijt þu, O Drottiñ tef ei lengi nu, Fødurlandi mig fyrir naa, Fordæmdum Heimi leys mig fra, Naadin er vijs og Neydin stillt, nem upp miñ Anda þa þu villt.

11. Kom þu Liosmodir liuf til mijn, Laugandi mig i Bloodi þijn, Sofna og vakna sætt i þier sialfur Jesu þad veittu mier, leys mig þegar þier þykir maal, þier befala eg mijna Saal, Amen.

Stutt Umþeinking Daudans, ort af S.H.P.S. Ton. Dagur i Austri øllum.

Allt eins og Blomstrid eina, upp vex a slettri Grund,

Grund, fagurt med Friosgun hreina, fyrst um̃ Dags Morgun stund, A snøggu Auga bragde, Afskorid verdur fliott, Lit og Blod nidur lagde, Lijf Mañligt endast skiott.

2. So hleypur Æskan unga, ovissa Daudans Leid, sem Alldur og Ellin þunga, allt reñur sama skeid, Iñsigle eingver fengu, uppa Lijfs stunda bid, eñ þañ Kost undir gengu, allir hier skiliast vid.

3. Dauden̄ mær so med sañi, samlijkiast þykir mier, slyngum þeim Slættu mañi, er slær allt hvad fyrir er, Grøsin̄ og Iurtir Grænar, gloandi Blomstrid frijdt, Reyr, Stor, sem Rooser vænar, reiknar hañ jafnt smánytt.

4. Lijfsid Mañs hradt fram̃ hleypur, hefur þad eingva Bid, i Daudans grim̃ar Greypur, Grøsin tekur þar vid, allrar Veralldar Vegur, vijkur ad sama Punct, fetar þad fws sem tregur, hvert fellur liett eda þungt.

5. Hverke fyrir Hefd nie Valldi, hovar Daudiñ eitt Strik, fæst sijst med fogru Gialldi, frestur um̃ Augna blik, allt hañ ad einu gilldir, þott illa lijki eda vel, Bon ei nie Brædi millder, hans beyska Heiptar þel.

6. Meñ vada i Villu og Svijma, veit eingin̄ neitt um þad, hvernin, a hverium Tijma, eda hvar hañ kiemur ad, eiñ Vegur øllum greidir, Iñgang i Heimsins Rañ, margbreittar lijst mier Leider, ligge þo wt þadan.

7. Af Daudans eins nam krenkia, alla i Ver-

olld hier, skal eg þa þurfa ad þeinkia, hañ þyr-mi einum mier? Adams er Edle ruñid i mitt Náttúrligt Holld, eg hef þar og til uñid, ap-tur ad verda ad Molld.

8. Hverke med Hefd nie Ráni, hier þetta lijf eg fañ, Sálin er so sem ad Láni, samteingd vid Lijkamañ, J Herrans Hondum stendur, ad heim-ta sitt af mier, Daudiñ ma segiast sendur, ad sækia hvad Skaparans er.

9. Nu vel i Herrans Nafni, fyrst naudsyn ber til slijk, Jeg er ei þeirra Jafni, sem Jordin geymir nu Lijk, Hvenær sem Kallid kiemur, kaupir sig eingiñ frij, þar læt eg Nott sem nemur, neitt skal ei kvijda þvi.

10. Jeg veit miñ liufur lifir, Lausnariñ Himn-um a, hañ rædur ollu yfir, eiñ heiter Jesus sa; Sigrariñ Daudans sañi, sialfur a Krossi doo, og mier so aumum Mañi, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

11. Med silnum Dauda hañ deyddi, Daudañ og Sigur vañ, Magt hans og Afli eiddi, eckert mig skada kañ, Þo leggist Lijk i Jordu, lifir mijn Sála frij, hun mætir alldrei hordu, Himneskre Sælu i.

12. Jesus er mier i Miñi; mig a hans Valld eg gief, hvert eg er wti eda iñi, eins þa eg vaki og sef, hañ er mijn Hialp og Hreysti, hañ er mitt rietta Lijf, honum af Hiarta eg treysti, hañ mykir Daudans Kijf.

13. Jeg lifi i Jesu Nafni, J Jesu Náfni eg dey, þo heilsa og Lijf mir hafni, hrædist eg Dau-

dañ ei, Daudi eg ottast eigi, Afl þitt og Valld id gilldt, J Christi Krapti eg segi, kom þu sæll þegar þu villt, Amen.

Ein Vijsa uñ Doms Dag, og Jdranar Amiñing, so Meñ fordist eilijfar Pijster.

Ton. O! Jesu þier, æ vil.

Sæl mijn i Tru, sañri gior þu, Syndaña Jdran hreina, Doms Dagur hier, fyrir Dyrum er, Drottiñ vill Riettiñ greina, Bw þig snart vid, med bestañ sid, burt fra Synduin ad snijda, þvi klijngir nu, klaar Raustin su, komid til Domsins strijda.

2. Tru hrein vaki blijfd, i Bæn alltijd, burt fra Hug Syndin vendi, Bijd svo Sæl mijn Brudguma þijn, med breñandi Lampa i Hendi, Hiartans ber Skart, hañ kiemur snart, Hefnd skal Verölldin lijda, þvi klijnger nu klaar.

3. Sæll er sa Mañ, sijns Herra þa kañ, soñum Vilia ad þiena, Nær Herrañ kiemur, og hier med semur, honum allt Gots sitt ad liena; Grunlaust mun sa, Gudi i hia, Gledi eilijfa bijda, þvi klijnger nu.

4. Otrwum Þriot, mun þvert i mot, þung kvøl og Hefnd ei liña, sijns Herra villd, er veit med Snilld, vill þo ei Hlydni viña, hrapa mun þa, hyggut sijst sa, Helvijtis i Grøf hrijda, þvi klijngir nu.

5. Heyr þvi þañ Room, hallda vill Dom, Herraña Herrañ rijkur, Eiñ Gud þad er; alldrei

var hier, aður Pijngdagur slijkur, Koma þa fram̃ Eva og Adam, og oll þeirra Born sijdan, þa. klijnger nu.

6. Dagur sa vijst, nær varir sijst, verdur yfir oss falla, og velltast Meñ i Vondskap eñ, hañ vill fyrir Domiñ kalla, Godur hver siest, þa Guds Rodd heyrest, Giæfa eilijf mun pryda, þa klijnger nu.

7. A Herradag þañ, hver og eiñ Mañ, hygg eg fram̃ koma hlioti, þeim hlyfir ei Mwr, nie Turniñ trwr, tekst eingin vorn a moti, Kall ei nie Kvon, Kongur nie Pion, kuña i Skiol ad skrijda, þa klijnger nu.

8. Maduriñ hver, sem mællt er hier, mun Gudi Reikning standa, um̃ Lifnad, Ord, og Lastagiord, sem lagdi hañ sier i vanda, Liufur Guds Son, lætur Kall og Kvon, Launum þar eptir bijda, þvi klijnger nu.

9. Tel eg þvi Raad med Tign og Daad, til þess Dags best sig reida, medan Naadin er, fyrir hendi hier, af Hiarta um̃ Lijknsemd beida, stodar Bæn hier, Straff þar gillder, styrk oss Guds Barnid blijda, þa klijnger nu.

10. Ef tællaust hier, þvi trydum vier af Tignar Ordi einu, hvad gott þeir fær, sem Guds Son hær, gøfga af Hiarta hreinu, og þeinkium vijst, hvad þung Kvøl bydst, þeim Synd drygia alltijda, þvi klijnger nu, klaar.

11. Vier mundum þa, Verolld forsmaa, vondum Syndum af hyggia, og fadma af Ast, Frelsarañ

an̄ daaſt, fornyad Lijf uppbyggia, kiorbwnir þa, kallar Gud a, Christo ſwſir ad hlijda, þa klijnger.

12. Ei heyra van̄, nie hugſa Man̄, nie helldur ſionum vallda, þad Gud hefur veitt, og gott til reidt, þeim goſug Bod hans hallda, um̃ eilijfd ſaa, med Unad ſiaa, ædſta Guds Andlit blijda, þvi klijnger nu.

13. Øll Lyſt Seims, fra Uppbygd Heims, og allt til ſijdſta enda, vid glededag ein̄, ei jafnaſt nein̄, er Jeſus mun þa ſenda, Utvoldum ſijn endud er Pijn, orkar þeſſ Blood hans friida, þa klijnger nu, klaar.

14. Guds Børnin̄ hier, ſem Hrygdin ſkier, og Hogvær undir liggia, af þeim mun taar, þerra Gud klaar, ſo þa faa Gledi ad þyggia, i allri Grein, fyrir utan Mein, aarla bædi og ſijdan, þa klijnger.

15. Ein̄ ognarleg Pra, yfir mun ga, alla ſem Gud forackta, og Ord ſinaa hans, fyrir utan ſtans, eptir Heimenum ſrackta, af Himnum wt hrackta med Swt, Helvijtis ſkal Glood ſvijda, þa klijnger nu.

16. Samvitſku Lin̄i, er ſijſt deyr in̄i, Sœlena nagar og bijtur, Holld og Bein, af Bruna fær Mein, Bolid giorvalla ſlijtur, fyrir Jllverk leid, eilijfan̄ Deyd, i Ellde Helvijtis ſtrijda, þa klijnger nu.

17. Pad heliar ſtrijd, a hverre tijd, i Hiartagiorir upp þiota, nær giæta ad ſiaa, Glededyrd þa, ſem Guds Born faa ad hliota, hver oforþient,

þient, hofdu ædra piint, æpa þvi upp af Kviida, þa klijnger nu.

18. Liitum þa Hiord, Heims sem a Jord, hiellðu vier galda og ooda, Eymd hefur nu, yfir um̃id su, Utvøld Piod Guds hins gooda, Hun gledst nu þvi, Heill meiri i, Helsmænnin oss vill niida, þvi klijnger nu.

19. A rænga leid, rendum vier Skeid, riettañ Guds Veg ei vissum, og Sælar Bot, sogdum þvert mot, so nu þvi Dyrdar missum, med Lyst og skart, lifdum ospart, i Loga þvi verdum nu sviida, þa klijnger nu.

20. Hvad stodar nu oss, hefd og Ofsoss, Hofspissed Sylki tiallda, betra var sackt, ad sitia i Magt, Sælin mun þess giallda, Vellyst burt for, vill oss osstor, vesta Kvøl alldrei liida, þa klijnger nu.

21. Med veslum Mood, i Viitis glood, veinandi æ so skrækia, er hata Gud, og heilog Bod, og hans Born hier ossækia, af storri Kvøl, med striid og Bøl, styn i Kor Satans smiida, þa klijnger nu.

22. O sæti Gud, fyrir Sonar þiins Naud, send oss þiñ heilaga Anda, hver stiorni Lyd, so Liifs um̃ tiid, Lifnad siñ kuñi ad vanda; ad alldrei Sæl, i eilijst Bæl, iñ verdi seiña ad skriida, þa klijnger nu, klær.

23. O! Jesu Christ, er Eymdin tvist, allañ svo þvinga Nædi, ad Sæl var mood, eñ soñu Bloodi, sveittist Hollðid a Lædi, Oss grædi og geime, hier i Heimi, ad Himnavist ersum sriida, þa klijnger nu.

24. O Andiñ dyr, oſſ ollum ſtyr, ſo alldrei Drottiñ ſtyggium, helldur trauſt, med Hiarta og Rauſt, hans helga Lof uppbyggium, ſo Preñing hia, a Himnum hær, hliotum vier Gledi blijda, Pa klijnger nu, klaar Rauſtin ſu, Komid til Domſins ſtrijdq.

Pſalmur um̃ Saaluga Daudaſtund.

Ton. Eiñ Herra eg beſt ætte.

O! Gud ſem ollu rædur, a Jord og Himna ſal, auk til þijn Aſtar glædur, af mier ſem vera ſkal, þu hefur lioſt mier Laanad, Lijfid og Saalu med, eiñin og illt af plaanad, wt fæ eg þetta ei ſied.

2. Saalin og Lijfid lijka, leikur i Hende þier, Skijckan þijn ſkal ei vijkia, ſkam̃vint er laanid mier, þetta allt þitt er aptur, þegar og hvar ſem villt, O hvad þiñ ædſte Kraptur, allvel hefur þad ſtillt.

3. Pad veltur a veyku Hioli, ſem Vindur ſeikir Straa, Lijfſins er ſkarpur Skooli, þo ſkiær oſſ þyki ad ſiaa, i Dag er Vellyſt vafid, veitiſt þa Gledin rijk, ad Morgne Molldu kafid, Mañeſkian kallaſt Lijk.

4. So er nu aumt med ollu, Armædu hladid Lijf, ſtendur a ſtofni hollum, ſtundum þo veitiſt Hlijf, Von er oſſ ſleigi ſwſum, ferdaſt wr Eymdar Dal, og naa þeim ædſtu Hwſum, eilijfum Glede Saal.

5. Eingiñ þvi undan dragi, Jdran til Morgun Dags,

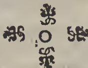
Dags, ad Gud ei yferklagi, Ohlydni vorri strax, sañañ Idrunar Anda, iñgief þu Drottiñ mier, lååt mig stødugañ standa, þa strijd ad Høndum ber.

6. Lååt Engla Fylking frijda, flyckiast i kringum mig, upp þegar Ønd skal lijda, ad rata Dygda stig, Ordi mijn i Andlååts stundu, allt eins verdi og þijn, þa deyr i þiñei Undu, hvijngud hier Saalin mijn.

7. Gief þu mier gladañ Dauda, so glæfu hlioti stund, og haf til Hwssins Sauda, helld eg þar sætañ Fund, i þijnum Fadmi frijda, fegiñ eg deya vil, þar missi eg Mein og Kvijda, ma þar og hlacka til.

8. Eg mun um̃ Eilijfd alla, una vid þijna Sion, og alldrei fra þier falla, med fögrum Dyrdar Ton, þad veit mier Preñing hæda, þiñ fyrer Dyrdar Maatt, Lof þitt mig lystir ræda, liufast a allañ haatt.

9. Eilijf þijn Æran blijfi, eilijfa Preñing kiær, eilijf Naad oss hier hlijfi, eilijfliga so vær, wt breidum Lof þitt liosa, leidist oss alldrei þad veit, oss sem vilium kiosa, Vegsemdar þiñar stad, Amen.

Sijda-

Siidasti Partur þessarar Psalma Bookar, hefur iñi ad halda nockrar Nytsemdar Saungvijsur, og Psalma, af ymsum, og af ymsu Efni orta og wtlagda.

Ein Þackargiord fyrir Guds blessan.

Af 147. Davids Ps. med sijnum Ton.

Lausnarañ lofid, Lausnarañ lofid, liufañ ei efid, eckert er ædra, eñ Gud ad heldra, Gofgun Guds dyra, gott er ad heyra, hætt lofid Herrañ, hædst lofid Herrañ.

2. At mis Hliood hæckid, a mis hliod hæckid, hañs Naad best þackid, med hug og Hliodum, honum Lof biodum, miog er mættugur, mest þo Kroptugur, hætt l. H. hædst L. H.

3 Hver Himiñ rokum, Hver Himiñ rokum; hylur Skyflokum, gott Regn sem giordi, Grodursamt Jordu, fijnt Gras a Fiollum, friosgar þarft ollum, hætt l. H. hædst. l. H.

4. Hver ollu Holldi, hver ollu Holldi, hendt Fædi sélldi, Fienu sitt Foodur, sær nog og bydur, og Hrafna Ungum, emiandi svongum, hætt lof. H. hædst. l. H.

5. Ad þvi dæmdst ecki, ad þvi dæmdst ecki, Ass Hests þo þecki, eiñin a neinum, erku Mañs Beinum, þoknast þeim Hædsta, þeir hans Naad treysta, hætt lof H. hædst l. H.

6. O! Jesu Christe, O! Jesu Christe, Son Guds sætasti, Gief þijnum Þionum, þa Naad huggodum, um̃ alla æfi, af Hug þig lofi, Hætt lofid Herrañ, hædst lofid Herrañ.

Ein̄ Hiartnæmur Psalmur.

Ton. Ein̄ Herra eg best ætti.

O! Jesu ond mijn leitar, eptir þier fyrr og sijd, Eñ Rossi Heimsins neitar, Naadin þijn er so blijd, Mijn Trw þvi Huggun hlijtur, þott hun sie nockud veyk, Reyr þu ei bariñ brijtur, nie blæs kulnadañ Kveik.

2. Lofstyr þier Lausnariñ goodi, mig laangar jafnan ad tia, med Sætu Psalma Hliodi, fiert þu mier ætijd hia, fyrir þitt Ord og Anda, so eg þad rædi hier, sem Hiartad hreint kañ vanda, eñ Hugnast sialfum þier.

3. A medan eg fæ ad mæla, i Myrkvum Eymdar Dal, þitt Naadar Nafnid sæla, Natt sem Dag heldra skal, Lofgiord þijn læknar bædi, Lijfs og Andar mein, Veitir og giorvoll giædi, gief þu hun verde hrein.

4. Fyrir þa mestu Milldi, miñ Jesu Prijsa eg þig, ad Madur verda villdir, af Vvda frelsa mig, wr Fodursins Fadmi hreinum, mier Fridar ordid þitt, er sviptir Synda Meinum, saurugt Lijfid mitt.

5. Um̃krijng þu gieckst og græddir, giorvoll Lijssins Mein, a Fodursins vilia fræddir, fagurt þitt Ordid skeln, med Krapta verkum klaarum,

Kieñing styrktir þiin, Pianing a þriatiju æxrum, fyrir Priotskuna leidst þu miin.

6. Rækur, hraktur og hriadur, Hrygd er ad skiira fra, þungliga þar med smædur, þig villdu fæstir siaa, samt baudstu Satt og Nædir, Sælu og Himnavist, þeim sæti Jurtum sædir, sein eg hefi til Lyst.

7. Ei kañ eg wt ad skiira, eda iña Sætleik þañ sem Dagliga Ord þitt dyra, doprum mier veita kañ, þegar eg uñ þad þeinki, þo ad mig sturli flest, er sem mig eckert kreinki, þvi efleist Huggun best.

8. Eg hryggist Herra bædi, og hrellist jafnan vid, þad sauraga Synda ædi, sem mier veitir Ofrid, vid Holld og Heimsins Krooka, hlijt eg alltijd ria, og kyngi-Ormiñ kloka, Christe þu statt mier hia.

9. Nædin hiin ein mier nægir, i Neyd og allri Piin, Syndaña Hrelling hægir, og hresser Beinin miin, þu hefur med dyrum Dreyra, wr Dauda frelsad mig, Himiñ og Jord þad heyra, hef eg ei Gud nema þig.

10. Alleina ert þu Styrkur, Athvarf og Hialpin miin, Daudans hid dima Myrkur, edur dapra Viistis Piin, Ei hrædest eg, þvi heitir Huggun mier Ordid þitt, Von obisandi veitir, og verndar Lijfid mitt.

11. Reidi Fodursins fræga, Frelsariñ Jesu miñ hefur nu giort mier hæga, helgasti Sigur þiñ, ædur var eg Ovin leidur, Eñ Arsi nu kiærstur

haãs,

hañs, þier sie Lof, Pock og Heidur, þar verdi a einglñ stans.

12. Sañliga Jesu sæti, mig sigrad eiñgin fær, Mañraun nie Motlæti, mier því ad ert þu nær, þott Heimsins Holldid kaata, hooti og Satans Pijn, allt verdur undan laata, eilijfum Sigri þijn.

13. Send mir nu Yl þijns Anda, einasti Hyrdir miñ, at stødugur mætti eg standa, J strijde Pioniñ þiñ, veyka Trw vid riett bædi, og verndaLijfid mitt, fra saurugu Synda ædi, so lofi eg Nafnid þitt.

14. Ord þijn gief Ondu miñi, uñ alla Dagana hrein, so i Hørmung Huggun fiñi, og hverstins Læknis Mein, Veit þu mier Heimfor hæga, hier þegar lijdur Vist, fyrir þiñ Siguriñ fræga, friijdasti Jesu Christ.

15. Nu fel eg i Fadm þiñ mijna, Frelsarin Saal og Lijf, ei laat þu Agirnd pijna, vid allri sturlun hlijf, med Fodur og Frægstum Anda, fegursta Losgiørd sie, og Æran allra handa, svo alldrei verdi a Hlie, Amen.

Ein Hiartnæm Saungvijsa, uñ Syndaña Fyrirgiefning.

Eins og sitt Barn, Fadir Astargiarn, ormum giørir ad speña, Kyssir siukt, og klappar miukt, so kynia driugt, uñ Kiñar Taarin reña.

2. Allt eins þa ber, oss auma hier, Engla Konguriñ godi, a Ormum sijn, fra Synda lijn, og saarri Pijn, med Sonarins frelsta Blodi.

3. Fyrir sitt Ord, vor friosgar hørd, Fadiriñ Hiörtu sæti, Yluriñ sa, oss esla mar, og Ortu liar, so iñri holldum kiæti.

4. Pu sver med skil, eg sañlega vil, ei Syndugs Mañsins Dauda, snue hañ sier, og sie hia mier, i sælu hier, fyrir Sonar mijns Bloodid rauda.

5. Nu syne eg þier, siadu eg ber, Synd allt fra Moodurlÿfe, þaug Ormsins volld, og aumu giolld, med ongvum skiolld, eg Illsku miñi hlÿfe.

6. Logmaaled þitt, les Hiarta mitt, þo lÿtliñ Avoxt færi, miñ Vilie flyr, og fra þvi snyr, so fiñst eg rijr, Fadiriñ Astarkiæri.

7. Po felli eg Taar, og Synda saar, særdur nu lokssins þecki, Uñ kvittun bid, eñ saurugum Sid, eg siaa skal vid, so ei framar mig blecki.

8. Averdleik miñ, og Vijsdomiñ, Veralldar Goß edur Herra, ei trui eg, þvi tijmanleg, A Torpunar Veg, vijsar mier Verndan þeirra.

9. Uppa þig eiñ, og ecki seiñ, eg Augunum Jesu reñl, med hreiñi Tru, mier hialpa þu, wr hættu nu, uñ Hendur þijnar eg speñi.

10. Pa vil eg fws, med Fridi i hws, ferdast Hvijlu miñar, a Herdum þijn, fra Hættre Pljn, i Heim von mijn, hafiñ nær Aren liña.

Saungvijsa uñ farsælliga wtfør af Heiminum, Med sama lag.

Frelsa mig Gud, af Faari og Naud, fyrir þijñ Dreyrañ rauda, þa Dyrnar a, Daudiñ vill slaa, og dvelia ei maa, drag mig til þiña Sauda.

2. Vere

2. Vere Ordid þitt, þa Vopnid mitt, mot Diofle Dauda og Pijnu, stillt Reidi þijn, reikníst Saal mijn, riettlaat og fijn, riodud i Blodi þijnu.

3. O! Drottiñ eiñ, O! Drottiñ hreiñ, O! Drottiñ allra landa, ver mig Synd hel, og vijti vel, vor Michael, þa villtu miñ kalla Anda.

4. Holld þitt og Blood, sie Huggun good, miñ þegar mæddtur dvijnar, opt mier þad gief, ædur eñ eg sef, sijdan mig hef, i Saar og Undir þijnar.

5. Reikna ei þaa, Rangslæti haa, þoo reitt hafi eg þig Herra, gleim Illu þu, sem giorda eg nu, gief saña Trw, giæsku sijst laat þaa þverra.

6. Veit Jesu mier, ad verdi hier, þær varstu eñ Lijfs æ Krosse, Ord sijdast mitt, sem þaa var þitt, sie, so mun kvitt, Saal miñ fraa Satans Fossi.

7. Hver sem so deyr, af Dauda þreir, dapurt mun hel ei kaña, þaa hiedan fer, wr hættu er, og hefur med sier, Himna Konungiñ saña.

8. Æra og dyrd, þier æ sie skijrd, O! Gud og losgiord framen, heidrist alltijd, vor Hiaalpin blijd, sem Verolld er vijd, vegsamist Drottiñ Amen.

Eiñ lofsaungur um godañ Afgang, af ordum Sancti Paals 1 Cor. 5.

Ton: O! Jesu þier, æ vil.

O! Fadir miñ, eg þrælliñ þiñ, eñ þier fiærstædur næsta, a medan eg er, i hollde hier, hvliñ er þijrdin stæsta, Fiarlægdum þvi, eg flækist i, fram til þess æsin þverrar, luck bijde, su lofsæl tijd, þaa lijta nær eg miñ Herra.

2. Eñ

2. Eñ þegar Saal, fyrir utan taal, Endur fæd-ist med ollu, fyrir Afgæng Mañs, og er til sañs, af frelsud Synda follum, upplijsast þær, þaug augun smæ, eiñ Gud sier, fyrrt þvi verra, Luckn bijdi su lofsæl tijd, þær lijta næ eg miñ Herra.

3. Pier heima hia, eg helld mig þa,, Himna Kongenum einum, af er þær lwd, su leida hwd, og logd fra barne hreinu, þær grefst i molld, þad Mañsins Holld, mun þær rotna og þvrra, luckn bijdur.

4. Fyrir Krossen þiñ, mier kom þu iñ, i Koor Englaña Sveita, Syndir burt tak, yfer Saalu vak, og siær hun til þijn leitar, Samverski Mañ, er Saaren kañ, sañreyndur læknir þerra, Luckn bijdi su lofsæl tijd.

5. O! Herra Trwr mig Eymdum ur, þad allra fyrsta leysir, kom hædstur hier, og hiælpa mier, hugmæddañ mig vidreiser, hiarta lijf sætt, mig he[illegible] ur þu grædt, Hiælprædis ædsta kierra, luckn bijdi, su lofsæl tijd, þær lijta næ eg miñ Herra.

6. O! Fadir miñ, i fadmeñ þiñ, eg fel miñ mæddañ Anda, Fyrir Jesum Christ, þu veit mier vijst, vel i Dauda ad standa, i sterkre tru, mig styrdier þu, styrk veika Saal, miñ Herra, Luckn bijdi su lofsæl tijd, þær lijta næ eg miñ Herra.

7. Brwdgumi miñ, eg Brodir þiñ, og Brwdurin keipt med dreira, losa þu mier, ad lifa hiæ þier, mig lyster þær ecki meira, Lioos-moodir good, mier lina mood, Lijs þegar Stundir þverra, Luckn bijdur, su lofsæl tijd, er lijta næ eg miñ Herra.

Ein

Ein audmiuk Jatning og Kløgun fyrir Christo, um Natturu Spilling, og Holld-sins Veykleika, Med sijnum Ton.

Giæskurijkasti Grædari minn, Gief mier i Hiartad Andann þinn, kvelk þar inn logandi Lioma, Skilningarvitin skorp giør mijn, skiær so eg kunni Ordin þijn, læra, lesa og roma, O! Gud, O! Gud, græd mig spilltann, Vegi avilltann, Veralldar Ranna, Liena mier aumum þitt Liooslid sanna.

2. Æ! hvad Natturan oll er spillt, af Guds Vegi hun gengur villt, vallda þvi Veralldar Klækir, Saal og Lijkami lamdur er, lemstur Myrkranna Holldid skier, Mootlætid margt a sækir, Hollds strijd, hvern tijd, Metnadar Posti, Leti og Losti, liost med ædi, Drambsemi, Agirnd og Ofund bædi.

3. Þessar Daudligar Syndir sio, Satan hefur i Christninne, Guds Born ad myrda og meida, Lemstrum so verdi Saalin særd, sækir eptir med allri Flærd, [illegible] ad drepa og deyda, Guds Mynd, Mannkynd, argur villir, Akri spillir, Avoxt kiesur, um eitt Tijma hann alldrei sefur.

4. Avi! minn Gud hvad aumur eg er, Avi! mitt Hiartad saart þad skier, giordi eg þitt Bod ad briota, og er þess verdur ad Ond og Saal, i oslockvandi kastist Baal, fyrir so lesti liota, O! Gud, O! Gud, eg finn ei Hæli, Heims um bæli, Herrann goodi, utan þijn Helgan mitt Hiartad riodi.

5. Eg er nu Drottinn Saudurinn sa, sem Hiordu þinni villtist fra, undir Kverk Ulffsins strijda,

Herra kom nu til Hialpar mier, a Herdar tak mig aumañ og ber . I Sauda Flockiñ frijda, Astkiær, Hug hrær, Særin vefdu, Svaladryck giefdu, Sælu miñi, ædreif mitt Hiarta med Elsku þiñi.

6. Samlijkist eg þeim særa Mañ, sem fra Jerusalem ferdast vañ, er þad nu eilijf Sæla, til Jericho hañs Leidin lææ, Lijf þetta aumt so nefnast ma, hvar ad er Kvol og Kiæla, Eins strijd, eg lijd, Dioflar særa, af Fotum færa, og frekt mig hryggia, hæalf daudur eptir eg hlijt ad liggia.

7. Sendur i Holldid Son Guds var, sijnum a Herdum Krossiñ bar, Kvol leid og dapurañ dauda, þvodi af mijnum Synda Serk, sauruga Hugsun Ord og verk, Blessad hañs Bloodid rauda, hriæadur, smæadur, hañ var af Heimi, spñti ei Seimi, Satan sneypti, med siñi pijnu mier Sælu keypti.

8. Glatadi Son eg Gud miñ er, Gotz þad hld besta fieckstu mier, svalladi eg vt þeim Audi, eilijfa Sælu eg af mier braut, eta þvi Draf mer Svijnum hlaut, biarg-þrota er eg af Braudi Saart strijd, Sveingd lijd, hlyt þvi neiddur af Hungri deyddur, Herrañs leita, aumur svo tala med Jdran heita.

9. Syndgad hef eg i Himinsiñ hææ, heita ei leingur Son þiñ mææ, leigu Præl læt mig vera, þad sem eg veit ad Vilie er þiñ, ad vijsu Hiartans Fadir miñ, stws og gladur skal ai gra, Heyr nu, Hug snw, Gief mier Klædi, Gullhrijng bæde, og Gledi vooga, kyss mig aumañ og Kaalfi looga. 10.

10. Tyndañ fundiñ ei forsmar þu, sly eg wr wtlegd til þijn nu, æstar Fadlriñ frijdi, Dandañ vidriettu Drottiñ mig, Dagliga þo eg modge þig, i þessu Prauta strijdi, Græd Nand, glef Brand, laat mig tijna, Lijfsstund mijna, Lasta ædi, Bru mig med fogru Brwdkaups Klædi.

11. Gled þig mijn Saal og gior þier kaatt, Gud hefur ockur tekid i saatt, fyrir siñ Soniñ sæta, hañ med blessudu Bloodi sijn, borgad hefur þig Saala mijn, þar skallt þu glogt ad giæta, Jesus, Jesus, var þvi naktur, hriadur hraktur, Hræktur pijndur, haniñ a Kross og Pyrnikryndur.

12. Seig þvi Lof Drottni sætt med Hliod, syng honum Lofid Hud mijn good, med sañri Sigur kiæti, Hosaña, þu ert klaar og kvitt, Kom þu nu sæll i Hiarta mitt, Jehova Son Guds sæti, Eia, Eia, Lofi þig gladur, Lijfs hver Madur, Lausnariñ frijdi, Loptin gior voll og Landsins prydi.

13. Æ! hvad fraber mun eilijf Dyrd, Englar syngia og Drottins Hird, af Sonarins Sigri storum, Guds Born þvi syngia Gloria, med gladværustu Saungliñ þa, Lof sie Lausnara vorum, Eia, Eia, Sæla er fengin, Sorg burt gengin, satt skal mæla, yfir oss dynur eilijf Sæla.

14. O! Herra Jesu eg bid þig, O! Jesu Guds Son vernda mig, Grimum fra Glæpa eymi, send þu mier aumum Anda þiñ, eg so ad flye Drottiñ miñ, Diofuls Synd Holld og Heimiñ, Amen, Amen, Hliodid klijngi, hiartad synge, haatt lof Drottni, æfinliga so alldrei þrotni, Amen.

 Ein

Ein andlig Vijsa, um̃ Eymdarliga Hiervist, Ton, Sæll er sa Mañ.

AC! hvad Eymdarlig er vor Stund, a Jordu medan þreyum, jafn-skiott liggia Meñ lægt a Grund, lioſt er ad aller deyum, i þessum vallta Eymdardal, er Sorgin mæda Neyd og Kvøl, meſt þa vier mætaſt segium.

2. O! Adams Fall og Illſkan bræd, yfir oss þetta færdi, O! Gud gief oss þijn Giæſku Ræd, ſo giarnan hver mañ lærdi, ad þeckia Verk og Syndir ſijn, ſitiandi midt i Hrygd og Pijn, Þorf var eg þetta kiærdi.

3. O! Herra Gud, vor Hlijfdar Mwr, hialpa oss Nædar þyſtum, hver til þijn leitar Herra trwr, Honum ſyniar ei Viſtum, Med þijnum Anda oss ſiert hia, eilijfa Sælu læt oss fæ, Amen fyrir Jeſum Chriſtum.

Huggunar Pſalmur, i ſierligri Synda Aſtrijdu, Ton, Konung David.

Heyr þu mig Læknir Lyda, lifande Jeſus kiær, eg klaga fyrir þier þañ Kvijda, er kremur mitt Hiarta nær, ſo ad mier Otta ſlær, eg veykur mæ valla lijda, veiſtu þa Hugraun ſtrijda, af heñi mier hialpad fær.

2. Þu kieñir til miña Meina, Miukllæt er Giæſkan þijn, og Hiartans Elſkan hreina, heiti eg nu til þijn, hvlad þu þolder pijn, Lyknſamur læt mig reyna, Lækning þa ei ſeina, Sool eptir Skwra ſijn,

3. Reindir þu Freistni Fianda, Flecklaus og noga Slægd, fyrir Hiastod heilags Anda, hañs Svik urdu lægd, syn þu mier veykum Vægd, þvi Holldid af Heimskum vanda, Hrædslu lætur sier grauda, ovijni þijn Nadar nægd.

4. Fyrir þa Freistni gillda, sem fieckstu ad reyna hier, hasi þitt Hiartad millda, heilnæma gaat a mier, vesæll og aumur eg er, giet eg ei vijst þo villda, være mijn þar til skylda, ad leita mier Lids hia þier.

5. Eg fel mijna Saal og Siñi, sæti Jesus af Tru, Hœrun a Hendi þiñi, Hrædslu svip fra mier snw, og ollum Naudum nu, Faari og Freistni liñi, so Flærd eingin mig giñi, hia mier dvel Herra þu.

6. Fyrir þijn Taar og Trega, treysti eg þier Jesus miñ, ad verndir þu volldugleaa, mig veykañ Þræliñ þiñ, þiardañ mlog þetta Siñ, mig villa a marga vega, Meinvættir Satans slæga, og færa i Freistni iñ.

7. Fyrir þa Teingd og Trygdir, ad tookstu Mañdom a þig, Christe med Kiærleiks Dygdir, þu kieñir i Briosti uñ mig, þijn Elska er iñilig, græd mijnar Hiartans Hrygder, fia mier reistu so Bygdir, og leid mig a Lijfsins veg.

Audmiuk Bæn til Guds, uñ Samvitskuñar Huggun, og Styrking Trwariñar

Ton, Avij, Avij, mig aumañ.

Heyr mijn Hliod, Himna Gud, Hiartad mitt, hroopar fliott, af Harmi mott, en Hialpræd þitt,

þitt, vid Bernsku ædi Briost gior kvitt, svo Barni þijnu verdi fridt, Fyrir Herrañ Jesum Hrelling stytt, Hrelling stytt.

2. Neydin mijn, og Nædin þijn, nu mig knyr, ad bidia þig, þu Bænheyr mig i bragdi hyr, ei tapast neiñ sa til þijn flyr, med Trw og Angri Fader dyr, mier virdist ecki von su ryr, von su ryr.

3. O! miñ Gud, O! miñ Gud, eg þig bid, uñ þu mier, Angrid stier, Andar Frid, eg sæ ei stadid Freistni vid, Fadir goodur veittu Lid, heyr þu Barnsins kvein og Klid, kvein og Klid.

4. Hugar Synd, hrellir blind, Herra miñ, hrædist Neyd, dyprañ deyd, og Domiñ þiñ, Lækning miuka Fadir fiñ, i Freistni eingva leid mig iñ, helldur Frelsa Pioniñ þiñ, pioniñ þiñ.

6. Vond er Noot, viñ þu Boot, veykum þiott, Satan vijdt, vedur tijtt, um̃ Veralldar Froon, hardur eins og Hwngrad Lion, ad hremma oss fra þiñi Sion, þvi skal vaka þraatt mijn Bon, þraatt mijn bon.

7. Lækna mig, so losi eg þig; a Laadi hier, med Hiartans Gruñ, Huga og Muñ, sem hæfir og ber, J Daudans Bondum Drottiñ hier, Dyrdar Loffsaung eingiñ tier, Helldur sa sem a Himnum er, a Himnum er.

8. Veyka Tru, vidriett þu, og Vængiñ breid, Eg fly til þijn, i forda Pijn, Fari og Neyd, Gief mier Herra goodañ Deyd, i Gledi Himna sijdan leid, nær liñir þetta Lijssins Skeid, Lijssins Skeid.

Ein andlig Viisa, ad bidia um̃ Herrans Naveru og Adstod, Luc.24.

Ton: Himin Lopt Hafid Jord.

Vel-komin̄ Jesu Christ, vor einka Hialpin traust, vertu hia oss o! Herra, viist tekur Dagin̄ hverra, Heimur er hart ad enda, hia þier lættu oss lenda.

2. Þvi hrœrnandi nu allt, a Hiole leikur vallt, þo Holldid halldi fiærri, Hætta sie nockur nærri, Heimur er hart a enda, hia þier lærtu oss lenda.

3. Orol, Striid, Ofund, Hatur Hungur um̃ Lond, hverskins Sotter tilfalla, Hefnd Synda mæ þad kalla, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda.

4. A Jord og Sioo til sans, siærst ein̄in Islands, esnin ofugt fram̃ koma, alla heyri eg þad roma, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda.

5. Island af Symdum þiaad, er nær og nu af mæd, nema Guds Giæskan sañi, glæti vor aumra Mañi, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda.

6. Med þvi vier siaum hier, þad allt til Gruña fer, þa er Heims Ending klaara, komin sex Þusund Ara, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda.

7. Vökum i Gudi þa, vier vitum ecki a, hverri Stundu þad alla, hañ vill oss hiedan kalla, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda.

8. So bwoner byrtunst vier, best nær hañ vitiar vor, Hiedan fra Heims Osooma, ad hefia i Dyrdar Liooma, Heimur er hart a enda, hia þier lætu oss lenda.

9. Eia vor Brodir klær, þig Jesu bidium vær, læt oss þar lof þier gialloa, Lystugt um̃ Alldir Allda, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda.

Eiñ lijtill Bœnar Psalmur, ad syngia þegar Almeñilig Soott yfirgengur.

Ton: Pier Packir giorum.

Milldur mattugi, Mañsins Skapari, gafst Maal og Mñi, Mynd sialfs eptir þiñi, svo med Songhllodum, samt Huga goodum, þier best Lof biodum.

2. Vor Brot vier jaatum, verdskulldan græt-um, i Esnum vondum, Ottaslegner stondum, Rijst Guds Rietlæti, rymir burt Kiæti, nema Naadin bæti.

3. Synd Sorgum velldur, ' sært Hugur hrelldur, Meina miog kieñir, Mañs Holldid Reyd speñir, Raanglætid rauñar, Refsing oss launar, Plood kvelst og kveinar.

4. Pad er ei þier Sigur, þu Gud dijrdligur, oss auma ad hrella, og med Strijdi fella, meir metast Giædi, ef mykir Brædi, þijn Polinmædi.

5. Hver er hryggra mañа, Huggunin sañа? hia þier Heilsu Bruñur, hvers so mælir Muñur, Ydur sem Mein mæda, og Misgiordir hræda, Kiott skal eg græda.

6. Tulk=

6. Tulkuriñ trufasti, Traust vort o! Christe, Heit þijn sætt sedla, Saal hryggva best gledia, þa Heims Harma kleñum, ef Hug til þijn reñum, Lijfsgun fliott siñum.

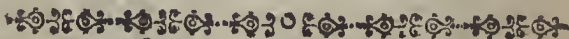
7. Guds Sonur sæti, syn þitt ægiæti, Hefnd Fodursins freka, fyrir oss stilltu seka, Boot-ysir oss breidi, Blood þitt, og eydi, Rietlætis Reidi.

8. Eymd vill oss mæda, eñ þu Jesus græda, þvi i Prautar efnum, þig til Hialpar nefnum, med Huga miukum, Muñ uppliukum, Boot send oss siukum.

9. Hollð, þa hart lijdur, og Hirting svijdur, Huggun og Hialp þijna, Hia oss lat ei dvijna Gud Græðari Maña, geymari Saalnaña, Vernd veit oss saña.

10. Pier Drottiñ Dyrdar, Dijrst Skiool Guds Hiardar, keyptir fra Kvolum, Christnir oss befolum, Mein sem Meñ græta, Myskun lat bæta, Hvijlld sijdan sæta.

11. Pier Herra hædstur, Heidur sie stædstur, los lijka Syni, er lausn veitti Mañkyni, Guds godum Anda, Gofgun til handa, skal stodug standa, Amen.

Bæn-

Bænar Offur, og Packlætis Offur uppa Missera skipti, Med nockrum ødrum Psalmum, ort af S. Sigurde Jons Syni, ad P. H.

Bænar offur i Jñgaungu Sumars.

Ton: A eiñ Gud vil eg trua.

Nu skal eñ i Guds Trausti, iñganga nyañ Ars ins Hrijng, Lijffins Hertogiñ hrausti, hafdu gaat a oss allt um krijng, ferska Blessan, ferskt Sumar, færa laattu oss nu, Satans Ascælstr aumar, allar forhindra þu, Laat nya Nadar strauma, nykomna friosga Tijd, virdst oss vernda og geyma, Vesælañ Jsslands Lyd.

2. Upphef þu Augun bædi, yfir þijn egin Handa verk, giefdu oss Fot og Fædi, framleidi oss þijn Hondin sterk, laat vel i voru Landi, Vijngard þiñ Blomgast hier, sañri Christni safnandi, sialfum til Dyrdar þier, klæd oss Kyrtli Riettlætis, kryn Frid Frioseimi, vtfossandi ægiætis, yfir oss Nad þijn sie.

3. Gyllini Fridyñ gooda, giefdu oss eñ i Landi hier, af Jordu Gras og Grooda, Gagn Sioarfarins og Heilsu kior, Blessan og Audlegdalla, Andar og Lijkamans, oss laattu eñ til falla, Abwum þessa Lands, sijdan i Nadum niota, Næringar Lijfs og Auds, þa skal ei Pockin þriota, þarfu vors Dagligs Brauds. 4. Kong-

4. Kongsins Tign stodug standi, styd þu Drottiñ hañs Rijkis Raad, Frids og Friosgunar Andi, forsorgi þetta Jsaland, Kyrkiuvalld, Christindomiñ, Kieñing, Trw, Liif og Fior, lifandi Lijffins Liomiñ, lsat þad stiornast i þier, Jñgang og wtgang Mañna, oll Verk og Ferdalag, Bw og Bygdir Mañaña, blessa þu Noott og Dag.

5. Alla Lands Yfirherra, iñlæstu þiñi Stiornar Hond, Eign og Embætti þeirra, og allar Saalir uñ Christiñ Lond, Eyland þetta uñ mwri, Almættug Hond þijn sterk, oss so hier eingiñ giori, Ahlaup nie Skiemdar verk, Laat þitt Velldisbod vera, vorn Skiolld a alla hlid, þa mun alls eingiñ þora, oss spretta Fingri vid.

6. J Stiorn og Umsiar vorri, ytre og iñri Fridur sie, ytri i Hondlun hverre, hiñ i Samvitsku Rooseme, eñ sa eilijfi Fridur, oss giefist Himnum a, iñlæstir i hañs Ydur, allir verdum vier þa, Heill vor, Vernd Lijf og Veria, vertu i Landi hier, so skal Sumarid byria, sañur Drottiñ i þier, Amen.

Þacklætis Offur, i Utgaungu Sumarsins, Med sama Ton.

Lof sie þier Drottiñ dyri, Daga og Allda Stiornin tru, Haasumar Tijmiñ hyri, hañ er kliadur a enda nu, O! hvad morg Edla giædi, oss veitti Naadin þijn, einkum þad Andlegt Sædi, Ordid þitt sem hreint skijn, Klaar tru med Kyrd og Fridi, Christindoms Medol oll, Uñsion af Engla Lydi, eñ eingin stor Slisa Foll.

2. Med miog margfolldum Giædum, Myskun þijn Kryndi Sumarid, Feitleike af Himna hædum; hefur Jordina ædropid; Land og Sioor Gagn og Groda, giefid hefur oss nu, Ahlaupi illra Pioda, öss hefur fordad þu, Yfir og undir stiettir, Asiaa þijn millda Hand, J þijna umsion settir, Almeñiligt Tilstand.

3. Pier giörum Packir fœra, þijdl Fadir af Hug og Tru, Lof þitt efllst og Æra, vid allt þad sem oss veittir þu, eñ hvad a hveriunt Degi, hefum stygt Velldi þitt, nñ Gud minstu þess eigi, Misverkiñ oll gief kvitt, Lat oss ei Glæpa giallda, Giæsku streymandi Foss, helldur olrdstu fram hallda, Hialp og Nærd samt vid oss.

4. Lof sie þier Fadir frijde, fyrir þiñ Son sem doo a Kross, Blessandi Land og Lydi, Læsing Atvinnu upplaukst oss, fyrir Lijf og Luckn alla, Lœn, Heilsu Vernd og Fie, er þu lest oss til falla, Æsinleg Dyrd þier sie, So skal Sumarid enda, syn oss þig Naadugañ, og virdst oss Vetur senda; vægañ og farsælañ.

Bœnar Offur i Jñgaungu Vetrar.

Med sama Lag.

Komiñ er kalldur Vetur, komdu til med oss Drottiñ miñ, Lijf vort Eign og Adsetur, añastu Maña Skapariñ, Ofridi, Jllum Dauda, Olucku Loptslugum, Ovina ollum voda, iñra Mañs Sturlunum, Hungri, Strijdi, Hallæri Hardindum, Dyrri Tijd, Forda oss Fadir kiæri, fylgi oss Stiorn þijn blijd.

2. Giefdu

2. Giefdu oss goodan Vetur, giefdu oss Hagstæd Vedrafoll, Giefdu oss gott Adsetur, Giefdu oss Parsa Medol oll, ånastu Ecklur allar, ånastu Fodurlausan, ånast þa er þig kalla, ånastu Vanskeran, Un oss þitt Ord ad læra, un oss ad fordast last, un oss i þier ad vera, un oss ad leidriettast.

3. Blessa þu Bygdir Mana, Blessud Velfelli lææt oss fææ, Blessada Braudid sana, Blessun Guds Orda un oss nææ, Blessa vor Briost og Sinn, Blessa vor Verk og Mææl, Blessa vor Bææ kyni, Blessa þu Lijf og Saal, Blessa þin Barna skara, Blessadu Men og Hws, Blessa oss og bevara, Blessadi Gud Jesus.

4. Hersveit af Tignar Troni, Truliga læættu giæta vor, sem oss ad ollu Pioni, so alldrei gongum nein Slisa spor, Inri og ytri Fridur, Eining i hverri Stiett, halldist oss einin vidur, og allskonar Hondlan riett, Geym oss vid Glæpa follum, Grandi Fææri og Neyd, sijdan wr Eymdum ollum, i eilljft Sumar inleid.

Packlætis Offur i wtgaungu Vetrar.

Med sama Ton.

Vetur er en a enda, Eilijft Lof sie þier Fadir kiær, þu liest oss Luckn henda, og lagdir þad til sem þurftum vær, þu hefur allt vort Efni, ånast vid Faari og Naud, verndad i Voku og Svefni, veitandi Dagligt Braud, Varnad Voda og Follum, Vedrum og Hungurs pijn, afstyrt Storslisum ollum, og stodad vel Bornin þijn.

2. Einginn kann yfirvega, alla Blessan sem veitter þu, Andliga og Stundlega, a þessum lidna Vetri nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hagur, Hræring Andlig, good Kiør, Framraas og Fridar Dagur, farsælist oss i þier, þu geymdir oss vid Grandi, gafst oss þitt Engla lid, yfir oss varst vakandi, og verndadir alla Hlid.

3. Packlætis Offrid þijda, þygdu nu af oss aptur a mot, fyrir Ast og Asta bliida, øll Velferle og Nærdar hoot, einkum fyrir Son þinn sæta sendann til Lausnar oss, þu liest hann borga og bæta, Brotin vor øll a Kross, i honum allt hid goda, oss veittir Drottinn þu, þier giørum Packer bioda, þad er vort Offur nu.

4. Hver kann ad tiaa og tijna i Tegundir þinnar Velgiørdar, eda med Ordum syna, alla Gnott þinnar Myskunar? Auga þitt ad oss gaadi, Eyra þitt heyrdi oss, Hondin þijn Hialpa nædde, Hiartad gaf Aastar Koss, O! þu vor Hialpar Hella, Hirdir og Geymari, Hier og umm Eilijfd alla, æfenligt Lof þier sie, Amen.

Packargiord fyrir lidinn Vetur, og Bænarfoorn uppa komandi Sumar.

Med Ton: Giæskurijkaste Grædare.

O! Herra Gud eg þacka þier, þu hefur hlijft og stiornad mier, a nu umlidnum Vetre, Harska og Slisum varnad vid, veitt Blessan og þitt Engla Lid, mier og mijnu Adsetri, Drottinn, Drottinn, eg kann eigi, ut ad segia, aastar Anda, Myskunar þinnar mier til Handa. 2. Samt

2. Samt hef eg Syndgad mykid miog, mooti þier Hæstign Guddomleg, miñ Gud minstu þess eigi, læt yfirgnæfa Giæsku þijn, giordu eñ framar vel til mijn, hvad eg efa alldrei, Drottiñ, Drottiñ, mijn hefur giætt, og Melnin bætt þijn Myskun rijka, uñ mier hun fylgi a eptir lijka.

3. Missirid er nu umlidid, eñ bid nælæga tekur vid, þvi bid eg herra hyri, ad mig leidi þijn Hialpar Hond, Hættulaust yfir Mein og Grond, og Athofn allri styri, Drottiñ, Drottiñ, Andi þiñ ad Ondu miñe, alltijd giæti, eñ Lijkamiñ Engla lidsemd mæti.

4. Jñgang bædi og wtgang miñ, Aform og hegdun sierhvert siñ, Blessa þu Gud miñ goodi, Mier og miñe so stiorna Stiett, ad stundi eg hana vel og riett, i þiñar Forsiaar Floodi, Drottiñ, Drottiñ, leid þu mig, uñ Lucku stig, fra Lasta voda, virstu mig alltijd i ollu stoda.

5. Allt hvad eg giori og giora læt; Gud miñ Blessadur ad þvi giæt, so farnist farsællega, Reysur mijnar og Rææda hag, Rædu og tilstand Noott og Dag, añast þu alla Vega, Drottiñ, Drottiñ, Læt ei granda illañ Anda, Arfleifd þiñi, syndu mier Myskun og Saalu miñe.

6. Leid þu mig Gud þañ vissa Veg, sem vijsar Ord þijn Guddomleg, uñ alla Æfi mijna, geym mijn'i sañri Gudrækne, giefdu eg so iñlæstur sie, i Eilijfa Elsku þijna, Drottiñ, Drottiñ, Leyfdu mier ad lifa hia þier, og lijka Deya, og Eilijfa Lofgiord, uñ Alldir segia, Amen.

Packar-

Packargiord fyrir lidid Sumar, og Bænar foorn uppa komandi Vetur.

Med sama Ton.

O! Gud Heilagur, Heilagur, Heilagur Gud og Drottiñ vor, Blessadur um̃ Alldir Allda; þier offra eg nu Packlæti, þier offra eg nu Bæniñi, þier vil eg gott Lof giallda, Gud miñ, Gud miñ, skyllt er mier ad þacka þier, og þig ad prijsa, upp, upp mijn Harpa, og Andlig Vijsa.

2. Lof sie þier Astar Elskan mijn, eilijfi Gud fyrir Myskun þijn, og veitta Velgiord alla, sem nu um̃lidna Sumartijd, synt hefur þu mier Heillin blijd, og liest mier allt vel falla, Gud miñ, Gud miñ, mig hefur leidt, og Meinum eydt, þijn Millin rijka, Bevarad mig og blessad lijka.

3. Pu upp laukst þijnum Astar Bruñ, opid settir Naudar Afgruñ, miñ Drottiñ mier til Handa, þadan kom mier øll Porfin mijn, þvi prijsa eg nu Giæsku þijn, og vil þier Vegsemd vanda, Gud miñ, Gud miñ, allt hvad er, i Aunnum mier, þier einum miñ, Lof þitt sie jafnan i mijnum Muñi.

4. Eñ hvad eg hefi opt og þrætt, æreitad þig a margañ hætt, med Syndum Hættign hyra, hygg þu ei ad þvi Herra kiær, hylia lættu og afmæ þær, Nærda Blood Drottins dyra, Gud miñ, Gud miñ, bid eg eñ, mig berir fiñ, a Briostum þijnum, hafandi gæt a Høgum mijnum.

5. Allañ mig Drottiñ offra eg þier, a nu komandi Vetri hier, og alla Æsi mijna, geim mig vid

Ver-

Verkum Glæpugum, geym mijn vid ollum Ovi-
num, geym mijn fyrir Giæsku þijna, Gud miñ,
Gud miñ, hvar eg er, og hvert eg fer, og hvad eg
giori, skil alldrei vid mig Hyrdir hyri.

6. Allt þad sem ecki þocknast þier, þad virdstu
taka i burt fra mier, Vilia þijns vel svo giæti, eñ
þad sem þier er þægilegt, og þienar til þiñar Dyr-
dar frekt, gief mier þad Gud miñ sæti, Gud miñ,
Gud miñ, oll mijn Verk og vegnan sterk, sem
Maal og Miñi, farsælist i þier rvti og iñi.

7. O! Herra tak þad allt fra mier, er mier kañ
snwa burt fra þier, so ockur eiñgiñ skilie, O! Drott-
iñ gief mier aptur þad, er mier kañ þier ad snwa ad,
er þad mijn Osk og Vilie, Gud miñ, Gud miñ,
Tak mig mier, og mig gief þier, miñ Herra hyri,
Eilijft Lof sie þier Drottiñ Dyri, Amen.

Ny-aars Psálmur.

Med Ton. A þier Herra hef eg nu Von.

Rijs upp mijn Saal ad nyu nu, nya Lofgiord
uppbyria þu, þvi nu er Nytt Aar komid, nyr
skeinkur þier, ny-giefiñ er, uy-ruñid Himna
Blomid.

2. Lof sie þier Gud fyrir lidid Ar, Lijfs heilliñ
mijn oll i þier stæar, O! þu miñ Andar Krap-
tur, sem vægdir mier, so eñ eg er, a Nytt aar
komiñ aptur.

3. Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, vel so eg
glæti Hnossid hitt, a nu umlidnu Ari, miñ Lijf-
sins Baat, i Læst Uppsaat, leiddir wr ollu Faari

4. Ytti.

4. Mitt Luckuſegl wt þandir þu, þijnum med Nærdar vindi nu, i Heimsins oſſa Flœdi, og miñar Stiettar Styri riett, Stiornadir þu Gud goodi.

5. J þier var Hvijld og Unun mijn, eg ſat og undir Skugga þijn, og gieck i Geymſlu þiñi, Athvarfid þad var Jñſiglad, er þu fiekſt Saalu miñi.

6. O! mijn Saalar heill Hiartanlig, halltu þvi ſama fram vid mig, a Ari iñgaungandi, Handleidſlan þijn, ſie Hlijfdin mijn, vid Hæſka og ollu Grandi.

7. Myſkunar rijka Regnid þitt, reñi allt iñ i Hiartad mitt, og vel planti þar iñi, Riettlætis Skart, og Elſku Art, med allri Gudrækniñi.

8. O! Jeſu ſoktu Syndum mijn, i ſaara Flodid Taara þijn, og Heilags Hafs Blood rauda, añaſtu mig, Naad Elſkulig, eins i Lijfi ſem Dauda.

9. Allt þad gott ſem mier unter þu, Almættug Hond þijn geymi nu, Bleſſandi mig og mijna, O! Andlit blijdt, eilijft Ar nytt, yfir oſſ læt þu ſkyna, Amen.

Reyſu Veſſ.

Med Ton. Fadir vor ſem a Himn.

O! þu Guds Barna Geymariñ, greidandi Jñog Utgang miñ, i Nafni þijnu nu vil eg, Naudþurſt ferdaſt a miñ Veg, O! Drottiñ umbiood Englum þijn, a miñi Leid þeir giæti mijn. 2.

2. O! Drottinn, Drottinn annast þu, Aformid minnar Reysu nu, tak mig ad þier so trutt og vel, sem Tobiam leiddi Raphael, Hacka og Elisum varna vid, vert þu minn Gud a alla Hlid.

3. O! Drottinn virdstu ad mier gaa, O! Drottinn leid mig til og fra! O! Drottinn gack þu undan mier, O! Drottinn mig a Hondum ber, O! Drottinn skilstu ei vid mig, einka Forunaut kys eg þig.

4. O! Drottinn geym mitt Megn og Maal, minn Lijkama og veyka Saal, Hwsid lijka og Heim kynnid, holla Vini sem skilst eg vid, giœt þu þeirra, og gief mier þa, glada og Heila aptur ad siaa.

5. O! Drottinn Eign mijn Æfinleg, i þier lifi og hrærist jeg, fyrir mig blæddi wt þijn Ond, af þvi leid mig vid sterka Hond, einkum þa eg skal falla fra, farsœla Reysu gief mier þa, Amen.

Lofsaungur þeirra þriggia Manna i Elldinum, Dan. 3.

Med Ton. JEsu minn, jeg bid i Heimi nu.

Þeir þrijr Menn, sem saatu i Elldsins Oon, soddan senn, sungu vid hææfann Toon, Blessadur sie goodur Gud, Gud Fedra vorra, sem er Lofligur allann Tijd, einn Dyrdar Herra, Heilagt mest, hanns Nafn vel kienda, hæblessest, Dyrdligt aan enda, hia þvi best, Lof laatum lenda, miog Dyrdligur Drottinn er, Lofid Dyrkid heidrid

hæatt, hañ eilijfliga, Lofid Dyrkid heidtid hæatt, hañ eilijfliga.

2. Þu sem ert, eilijfur æ og nu, Blessadur siert, i Musteri þijnu þu, hvert Dyrdligt og heilagt er, med Himneskañ Hoopiñ, yfir Cherubin situr og sier, samt Undir-Diupiñ, Velldis hrijng, vel stiornar vitur, Verolld krijng, mælir og metur, yfir Himenfestiñg, hæatt uppi situr, Dyrdligt er hañs Nafdar Nafn, Lofid Dyrkid heidrid hæatt, hañ eilijfliga, L. D. h. h. hañ eilijfliga.

3. Engla Her, og oll Guds Verk Lofid hañ, Himnarner, heidrid og Dyrkid hañ, Votnin oll a Hædum hæatt, Hersveitir snjallar, Sool og Tungl i siñi ætt, samt Stiornur allar, Dogg og Regn, Drottni Lof segi, um Dyrdar fregn, Vindar ei þegi, Elldur Megn, med Noott og Degi, Hreggvidri og Hagllid allt, Lofid dyrkid heidrid hæatt, hañ eilijfliga, lofid dyrkid heidrid hæatt, hañ eilijfliga.

4. Myrkt og Biart, magn Kuldi Frost og Snior, Jsa art, Ellding og Skyen stoor, Jord og Tegund allskyns oll, sem upp vex i Heimi, Hæalsar Bruñar, Hæd og Fioll, og Haf med Vatns straumi, Hvalfiskar, og hvad Votnin geyma, hrærast þar, um alla Lijfs Tijma, og Fuglar, um Loptid sveima, Villudyr og Fioldi Fiear, Lofid dyrkid heidrid hæatt, hañ eilijfliga, lofid dyrkid heidrid hæatt, hañ eilijfliga.

5. Heyrid vel, Mañaña Synir señ, Jsrael, og Drottins Kieñimeñ, eiñin Saal og Andarnir, allra

allra Riettlætra, hier med lijka heilagir, sem Hármþrungnir græta, lofid hañ, hañs þionar allir, heidrid þañ, Heimsins uñ Hallir, hver sem kañ, Hætønid sniallir, Dyrdlegur er Drottiñ vor, Lofid dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga, lofid dyrkid, heidrid h. hañ eilijfliga.

6. Anania, Asaria og Misael, Drottiñ hær, dyrkid og lofid vel, vor Helviiti off hefur leyst, og Daudans velldi, og vor Ofnsins Bloossa best, þeim breñanda Elldi, þackid þeim, þvi hañ er goodur, uñ allañ Heim, hañs Myskun skiedur, hefied hreim, Hæhliodum medur, yfir Gudum Gud er sa, lofid dyrkid heidrid hætt, hañ eilifliga, Lofid Dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga, Amen.

Heilog Hoolmganga, sem til samans ættu, Christur og Syrophænisa, Matth. 5.

T. O! þu ægiæta, edla Rafnid Jes.

Ein Cananversk Kviña, kom þar sem var Jesus
Særd Sorgar Liña, so mæler O! Jesus
Myskuna mier þu, Mogur Davids Jesus
Dottir mijn kvad dygg fru, er diofulsieten Jesus
Syndu ockur Nææd nu, Naudhialpariñ Jesus
Ad hratt verdi heil su, hugga mig svo Jesus
2. Hægliga heyrdi, hvad hun kallar Jesus
Eñ eingvu Ordi, Ansar heñe Jesus
Hans Sveinar svara, siæ til heñar Jesus
Lættu Fliod fara, syrst hun kallar Jesus

Israels Skara, er eg sendur kvad Jesus
Vid vondu vara, og vera þeirra Jesus
3. Neyd Konu knudi, hun komst a fund vid Jesus
Tilbad og trwdi, og talar svo vid Jesus
O! Herra heyr mig, hialpa þu mier Jesus
Biarga þu eg bid þig, Barni mijnu Jesus
O-hyrañ liet siaa sig, vid sagda Kviñu Jesus
Og Affvor þañin aumlig, aptur greiddi Jesus
4. Hæfer ei Hundum, Heilagt sagdi Jesus
Braud fra barnkyndum, bytt sie heim kvad Jesus
Vijf segir vel satt, vijst er þad miñ Jesus
Po tijna þeir hratt, þad veistu miñ Jesus
Mola hañ af Dwk datt, Drottna þeirra Jesus
Allt er þetta eins satt, ockar a milli Jesus
5. O! Dotter mæt mijn, mællti þa svo Jesus
Trw miog so merk þijn, mykel er kvad Jesus
Verdi þvi Vijf hier, sem villtu sagdi Jesus
Under eins þad Ord tier, Almaattugur Jesus
Heñar Dottir heil er, Hialpa nam so Jesus
Hañ sem ollum Lijkn lier, Lofadur sie Jesus
6. Su Dottir Saal mijn, siuk er lijka Jesus
Þvi hef eg Þorf þijn, og þiñar lijknar Jesus
O! Herra hialp mier, Hundi þijnum Jesus
Po illa hafi eg þient þier, þad forlaat þu Jesus
Verdugur þessei er, ad ansir þu mier Jesus
Utskwfa þo ei mier, fra Augsyn þiñi Jesus
7. Brot veit eg mijn morg, moti þier O! Jesus
Hundtijk þvi er org, i Augsyn þiñi Jesus
Po mig giorir þu slaa, þad er makligt Jesus
Eñ þogn þijn er þung þa, þrauter stanga Jesus

Liggiandi langt fra, lwdra eg til þijn Jesus
Saññliga munt mier tiar, Myskun þijna Jesus
8. Myskunar mergd þijn, mig til hvetur Jesus
Og so lijka Eymd mijn, ad axkalla þig Jesus
Vijst er þo veyk trw, i Vidlogunum Jesus
Utan veiti Ast su, ædsta Hetian Jesus
Afsvør og Pogn þu, þreit ei lengi Jesus
Verdi þier sem villt nu, vid mig seydu Jesus
9. Jeg þraxi þangad, þu sem ert miñ Jesus
So fengi eg faangad, Fullting þitt O! Jesus
Pu Lækvis Lijf mañs, lijfsins Braudid Jesus
Myskunar molans, mier uñ þu Jesus
Sem fellur burt af Bordkrans, barna þiña Jesus
Nu sem fæ eg neytt hañs, nægir mier þad Jesus
10. Pa jeg fæ þig siar, i þijnu Hwsi Jesus
Mola ecki þarf þa, þar ad tijna Jesus
Eilijf og oll Hægd, er hia þier miñ Jesus
Og sadningar nog nægd, af narvist þiñi Jesus
Synd kvitt og Sorg lægd, sæll er eg þa Jesus
Pitt lof og þijn Frægd, þverri alldrei Jesus.

Ein lijtil Sanngvijsa, til Uppvakningar og Yfirbootar, a þessum Harskasamliga tijma. Ton. Heyr þu til Heimsins L.

Myskunar Fadiriñ milldi, miñstu a Christ þiñ Son, sem Madur verda villdi, veit þessa Hiartans Bon, Send oss þiñ Saññleiks Anda, ad syni hvar komid er, vier erum staddir i vanda, Bodi ad Hondum fer.

2. Avi! vier erum blinder, Avi! vier sofum

fast, verka þad vorar Syndir, voknum þvi upp med hast, athugum allir saman, a Losti siaaum Vond, Gud fyrir utan Gaman, giorer ad reida hond.

3. Gud liet oss lengi kalla, Lærdoms Meñ sem hañ gaf, siña villdum þeim valla, von er þar komi af, Hefnd yfer Lond og Lydi, sem lijsast tekur señ, Avi! Avi! eg kvijdi, ad þyngri verdi eñ.

4. Ny heyrast noogleg Undur, naalegt um̃ sier hvert Land, Allmargur er þo blindur, um̃ þad ei hyrar Grand, med Jdran fram̃ ad falla, og Foduriñ bidia um̃ Naad, Ottaleysid vid alla, ofmykil hefur Raad.

5. Utslokiñ ert Guds Otta, allvijdast siaa nu Meñ, Kiærleiki er komiñ a Flotta, kolnar freckt Myskunen, Eiñ vill aññ med Grandi, efalaust fella hart, Osamþyckid Islandi, ætlar ad steypa snart.

6. Svik, Pyfd, Raan, saar Fieploogur, Saurlijfi og verra til, Ohof, Dreiss, Ofund, Roogur, ackast nu Barna Spil, Eiñ Pion vill heita Herra, Hyvdni er farin og Dygd, Trulyndi tekur ad þverra, tijdkast meir Flærd og Lygd.

7. Sett er þvi ordug Oxe, vid illa Triesins Root, hver Madur um̃ þad huri, Hrvpun þess verdur skiot, i Elld sem alldrei sloknar, ei þo fortæiast kañ, hver er sa hier vid kloknar, þa heyrir Utskurd þañ?

8. Island, Island hid auma, umhugsa lokfins þig, nu medan Stundin nauma, Naadar, framm bydur sig, Sia hvad ad Garde gengur, Guds Sverd og Hefndar Hrijs, Uppvakna, ei sof lengur, aũars er Glotun vijs.

9. Gudlausir slijku ei giegna, gleyma Heilrædum þeim, sylgia sem frekast megna, Fiaarplog og elska Heim, Stundligum Siode safna, Saal giefa fyrir haũ, Andligum Audi hafna, eins og sa rijke Maũ.

10. Faarlega frekt nu kefur, Fiaargirnin Riettlæted, allt viñur eiñ sa hefur, Audiñ og valldid med, Faatækur hlijtur ad falla, fær siallдan Løg og Riett, haũ maa i Himeniñ kalla, heyra vill ei Valldstiett.

11. Verid hefur ei verri, Verolld sijdan hun stood, og ecki i Olldu þeirri, aumu fyrir Noa flood, Kieñimeñ Heimur hatar, þeir hliota ad lijda margt, Umvøndun eingin batar, O! Jesu kom þu snart.

12. Sæla vil eg þa saña, sem eru farnir Heim, i Landid lifandi Maña, leystir fra Voda þeim, er Allment yfirgengur, eykur Guds Børnum Sorg, O! Drottiñ dvel ei lengur, drag mig i Fridar Borg.

13. Sierhver i (Sonarins Nafni,) sem nu ei blindur er, af Hiarta Syndum hafni, hryggur segi med sier, Avi! eg giordi illa, opt gieck þad rwma Skeid, Avi! aum var su Villa, Avi! hun er mier leid.

14. O! Jesu Guds Son goodi (grætande beidi eg þig,) þvo mig i þijnu Blodi, það kañ ad hreinsa mig, Fodursins fagri Bloomi, Frañferdis minst ei mijn, klæd (so ei kvijdi Domi,) Kyrtli Riettlætis þijn.

15. Nær Synd og Diofull særir, Samvitsku, og plaagar sreckt, Ogn og Hrædslu iñ færir, ykiande mijna Sekt, Ord þitt mig Endurnæri, (hvert alldrei bregdast kañ) ad hættulaust hiedan færi, i Himnarijkis Rañ.

16. SAUNGVJSU ÞESSA þiggi, þeir sem ad ottast Gud, Hañs Andi hia þeim byggi, og Hialpi i allri Neyd, So Þolinmoodir þreye, þerri af Augum Taar, Eignist (þo eitt siñ Deye,) eilijft Fagnadar Ar.

17. Psalma Book so skal enda, vier syngium Gudi Lof, ad oss ried aumum senda, Andliga Lærdoms giof, Jdkum slijkt opt og tijdum, af Huga, so Himnum a, Syngium med Sigre friidum, sætast Haleluja.

Regi-

Registur
yfir þessa
Psalma Book.

A.

B.

G.

Heyr

K.

L.

M.

N.

O.

R.

S.

T.

U.

V.

Þ.

Book-stafa Villur,

sem ad framanverdu i þessari Psalma Book hafa infallid, eru þessar eptirfylgiandi hinar sierligustu:

J Formaalanum pag. 3. Auda l. Anda. p. 4. þiaalpi, l. hiaalpi. p. 27. v. 7. Burfor, l. Burtfor. p. 31. v. 20. skijrdi, l. skijrd. p. 32. v. 2. Siet, l. Stiekt. p. 43. v. 1. koomur, l. Roomur. p. 44. v. 13. hañ, l. þañ. p. 46. v. 1. nefdur, l. nefndur. p. 47. v. 11. flutu, Vatni, l. flutu i Vatni. p. 51. v. 12. og, l. eg. p. 55. lin. 1. Psslmur, l. Psalmur. p. 76. v. 5. feietti, l. frietti. p. 98. v. 13. Milli, l. milli. p. 132. v. 2. segie, l. segia. p. 138. v. 9. Illvrikiñ, l. Illvirkiñ. p. 142. v. 6. Mykri, l. Myrkrj. p. 161. v. 14. Utaldra, l. Utvaldra. p. 181. v. 4. Emdætti, l. Embætti. p. 188. v. 2. hier, l. hiet. ibid. v. 3. miñungur, l. miñugur. p. 199. v. 3. þag, l. þaug, eda, þau. p. 238. v. 3. þijnai, l. þijna.

Og hvad fleira sem hefur ovarliga yfir siest, er goodfws Lesari umbediñ ad virda til hins gooda, lagfæra og lesa i Maalid.

Jón Borgfirðingur.

